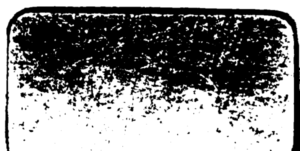

CLAVIS HOMERICA:

SIVE

LEXICON VOCABULORUM OMNIUM,

QUÆ IN

HOMERI ILIADE

ET POTISSIMA PARTE

ODYSSEÆ

CONTINENTUR;

CUM

INDICE VOCABULORUM OMNIUM,

NECNON DE

DIALECTIS ET FIGURIS APPENDICE:

QUIBUS ACCESSERE

VARIA ELOGIA SEU TESTIMONIA

DE

HOMERO;

ACCESSERE ETIAM

MICHAELIS APOSTOLII

PROVERBIA GRÆCO-LATINA.

A SAM. PATRICIO, LL.D. AUCTA.

EDITIO NOVA, PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR;

CUI PRIMUM ACCESSIT BREVIS DE HOMERI VERSIFICATIONE TRACTATUS, ANGLICE SCRIPTUS.

EDINBURGI:

VENEUNT APUD STIRLING & SLADE, ET BELL & BRADFUTE.

LONDINI:

LONGMAN, HURST, REES, ORME, & BROWN; F. C. & J. RIVINGTON; J. NUNN; LACKINGTON, HARDING, HUGHES, MAVOR, & LEPARD; R. SCHOLEY; J. MAWMAN; BALDWIN, CRADOCK, & JOY; G. & W. B. WHITTAKER; OGLE, DUNCAN, CUM SOC.; SIMKIN & MARSHALL.

DUBLINI:

APUD J. PORTER.

MDCCCXXII.

1855 Aug 10 Gift of
Sumner & Green Esq
of Chelsea 1857

Excudebat C. STEWART, *Academiæ Edinensis Typographus.*

LECTORI BENEVOLO S.

Quæ te, Benevole Lector, de hac nova Clavis Homericæ editione scire velim, paucis expediam. De magna hujus libelli utilitate certè nihil opus est ut multa dicam. Editiones, quæ identidem non solùm domi sed etiam in exteris regionibus prodiêre, luculentissimo de eâ re sunt testimonio. Haud tamen negandum est multos errores in quasdam editionum priorum incuriâ irrepsisse, quorum et discentes et docentes nunc pertæsum est. In hac editione, multa vocabula, olim prætermissa, interseruntur; aliorum significationes ex Dammii aliisque Lexicis comprobatis desumi, omnesque numeros marginales ordinatè disponi, curavi; et per totum summâ diligentiâ operam dedi ut, quàm maximè potest, erroribus vacaret.

Proximè post Clavem sequitur Index, quæ prioribus multò emendatior, ut spero, comperta erit.

Appendix et de Dialectis et de Figuris explorata indicabit se plurimum promoveri. Uniuscujusque Dialectorum diversas rationes adjeci. Appendix de Figuris est tota de novo facta, atque ex Plutarcho apud Scapulæ Lexicon locupletata.

Præterea, huic editioni, ut sit ornatior et magis utilior, accessit brevis de Homeri Versificatione Tractatus, auctore Georgio Dunbar, Litt. Græc. in Acad. Edin. Professore; ad cujus Prosodiam Græcam, et Notas in Iliad. primam, nuper in Collect. Græc. Minor. editas, Homeri Studiosis operæ pretium erit adire.

Denique, Indicem generalem, seu Synopsin omnium eorum quæ in hoc volumine continentur, conscripsi.

Gulielmus Duncan.

Edinburgi,
Id. April. 1822.

RULES, &c.

OF

HOMER'S VERSIFICATION.

To render the Clavis Homerica of more general utility to those engaged in the study of the Iliad and Odyssey, it has been thought adviseable to prefix a short account of the Rules of Hexameter Verse, as it appears to have been employed by Homer in these two poems. I consider it unnecessary to enter here upon any discussion respecting the Digamma, both because that has been already done in the second part of the "Prosodia Græca," * and because the doctrine concerning it, resting upon no other basis than the vague fancies of a few individuals, is not likely to obtain many supporters; but shall confine myself to a short statement of the laws on which the structure of Homer's verse appears to be founded, and to a few examples in support of them.

RULES.

I. A long vowel or diphthong, at the end of a word, before another vowel or diphthong, is always short, except in cæsural syllables, which must be long.

II. A long vowel or diphthong, at the beginning or in the middle of a word, before another vowel or diphthong, is always long.

III. A long vowel or diphthong, preceding a short vowel in the end of a word, elided in consequence of the next word beginning with a vowel, remains long before that vowel.

IV. A vowel, naturally short, frequently forms the first syllable of a foot, whether at the beginning of a verse, or in the middle of a word, in consequence of the *ictus metricus* upon that syllable.

V. A syllable, naturally short, when it happens to be the cæsura, is, for the same reason, made long.

VI. The conjunction καὶ ought never to be the first syllable of a foot, before a word beginning either with a vowel or a diphthong.

* See third edition, printed at Edinburgh, 1820.

The following examples will be sufficient to illustrate the *first* and *second rules.*

Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις. Il. α΄. 132.
- ᴗ ᴗ | -, ᴗ ᴗ | - ᴗ ᴗ | - ᴗ ᴗ |

Τώ οἱ ἴσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε. v. 321.
- ᴗ ᴗ | - - | - ᴗ ᴗ |

Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης. v. 30.
- ᴗ ᴗ | - ᴗ ᴗ | - ᴗ ᴗ |

There are only a few examples comprehended under the *third rule.* The following will shew its application.

Ἡρῳ᾽ Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ᾽ ἦν Ἀγχίσαο. Il. ν΄. 428.
- - | - ᴗ ᴗ |

Ἄρχευ᾽ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. β΄. 345.
- - | - - |

The conjunction ἢ ought frequently to have the mark of an elision, thus, ἤ᾽, as in the following line,

Ἢ Αἴας ἤ᾽ Ἰδομενεύς.——α΄. 145.
- - | - - |

The *fourth rule* is the most important of all, as on the principle upon which it rests, depends the lengthening of all cæsural syllables, and short vowels in the first syllable of a foot unsupported by consonants. Thus,

Στέμματ᾽ ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος. Il. α΄. 14.
| - - |

In the following, the α of the same word is short, as it is the third syllable of the foot.

Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων. v. 43.
- ᴗ ᴗ |

The adjective φίλε, which has the ι commonly short, is by the same rule occasionally lengthened in the penult:

Φίλε κασίγνητε.——Il. δ΄. 155.
- ᴗ ᴗ |

The short vowel of præpositions also is lengthened by the same rule; thus,

Ὃν ῥά τ᾽ ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα. Il. φ΄. 283.
- ᴗ ᴗ | - ᴗ ᴗ | - - |

Καὶ τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων. Odyss. ξ΄. 434.
- ᴗ ᴗ | - ᴗ ᴗ | - ᴗ ᴗ | - - |

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε.——Il. γ΄. 357.
- ᴗ ᴗ |

Ἵστη δὲ μέγα κῦμα.——Il. φ΄. 313, and 328.
- - | - ᴗ ᴗ |

In addition to the examples quoted in the Prosodia Græca, the following may be given as a proof of the application of this rule:

Θυμῷ ἀνιάζων.——Il. φ′. 270.
– ⏑ ⏑| – –|

Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει. σ′. 300.
– ⏑ ⏑|

In consequence of the principle of lengthening short syllables, when the *ictus* fell upon them, not being understood, the orthography of several words, particularly verbs, has been arbitrarily altered, by doubling consonants, and changing short vowels into their own diphthongs. The following will be sufficient as specimens. Thus,

Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσ(σ)ατο λαὸν Ἀχιλ(λ)εύς. Il. α′. 54.
– ⏑ ⏑ |– ⏑ ⏑|

Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσ(σ)όμενα.——v. 70.
– –|– ⏑ ⏑|– ⏑ ⏑| – ⏑ ⏑|

Μηονίς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμ(μ)εναι ἵππων. δ′. 142.
| – ⏑ ⏑|

Ἔμ(μ)εναι· οὐδὲ ἑ φημὶ ποδεσ(σ)ί γε εἴσι κίοντα. ρ′. 27.
– ⏑ ⏑| – ⏑ ⏑| – ⏑ ⏑|– ⏑ ⏑|

This rule holds in the four following ways: 1*st*, In *cæsural syllables*, ending with a long vowel or a diphthong, before another vowel or diphthong, which in other cases is uniformly short: 2*d*, In *cæsural syllables*, naturally *short*, which are in consequence *made long*: 3*d*, In *a short syllable* at the *beginning* of a word, when it happens to be the first of a foot: And, 4*th*, In *a short syllable*, in the *middle* of a word, when it also is made the first of a foot.

It is unnecessary to produce any examples under the two last rules, as the fourth, in some measure, comprehends the fifth, and there are very few deviations from the sixth.

GEORGE DUNBAR.

College Edinburgh,
5th April 1822.

SYNOPSIS

EORUM QUÆ IN HOC VOLUMINE

CONTINENTUR.

CLAVIS HOMERICA.

INDEX VOCABULORUM.

APPENDIX I. DE DIALECTIS.

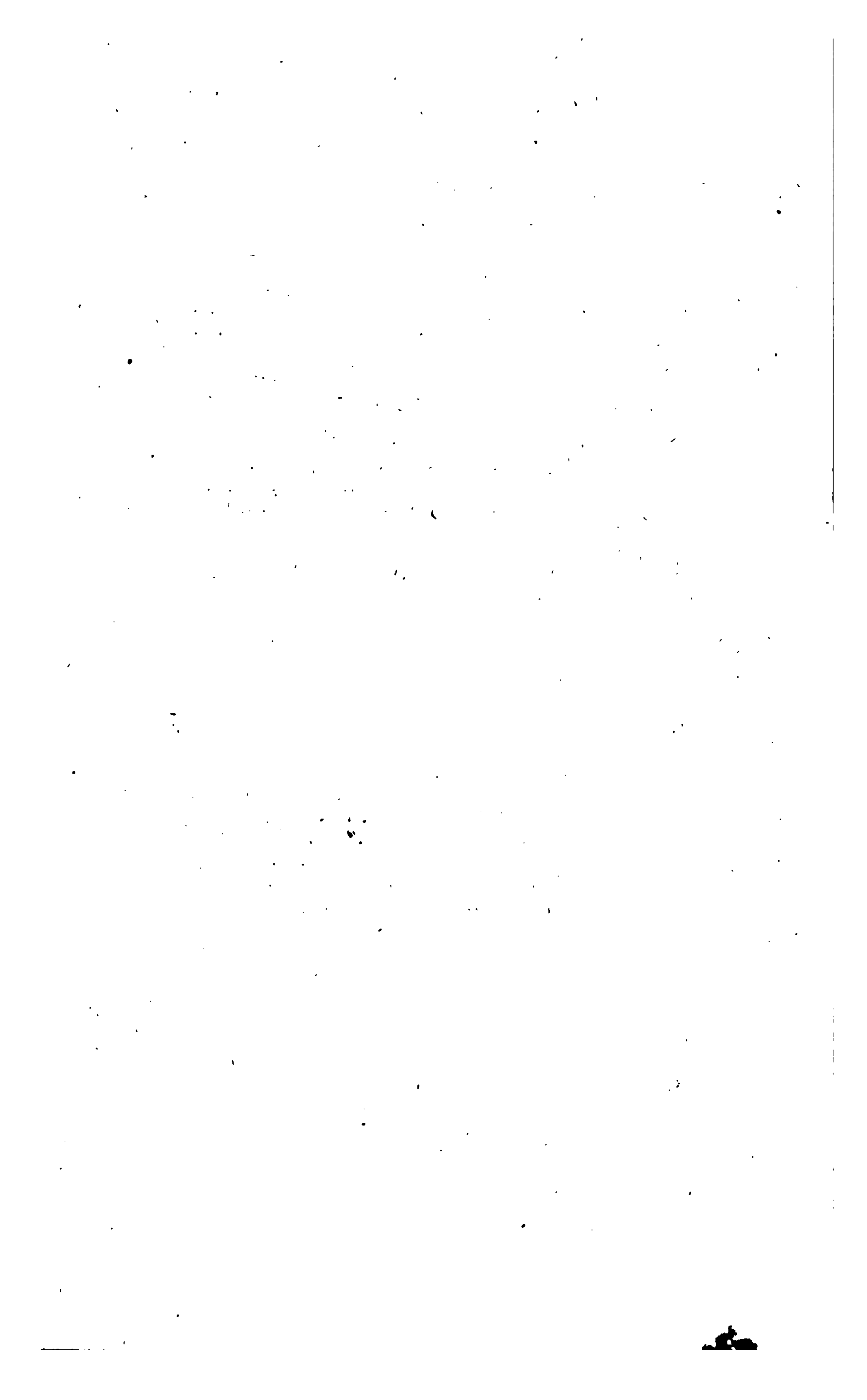
APPENDIX II. DE FIGURIS.

De τοῦ Πλεονασμοῦ Speciebus.

De τῆς Ἐνδείας Speciebus.

TESTIMONIA DE HOMERO.

MICHAELIS APOSTOLII PROVERBIA.

CLAVIS HOMERICA

IN A'. ILIADIS.

ΙΛΙΑΣ, *άδος*, *ἡ*. *Sic hoc opus appellatur, quia, propter raptum Helenæ, continet bellum apud Ilium inter Græcos et Trojanos.*

α. id est, liber primus: nam 24 libri Iliadis, ut et Odyss. inscriptionem capiunt à 24 literis Græcis.

Ῥαψῳδία, *ας*, *ἡ*, contextura carminum, *præsertim heroicorum, à ῥάπτω, f. ψω,* suo, texo, *et ᾠδὴ,* canticum, *quod ab ἀείδω. Vocatur ῥαψῳδία (ut annotat* Coulon *ex Eustathio) quod sparsam et dissolutam priùs hanc poësin nonnulli conjecerunt in corpus, (ῥαψῳδοὶ ideò dicti;) quam recitabant è theatro, Iliada quidem schemate rubro, ob cædes Trojanorum; Odysseam vero cæruleo, propter errores Ulyssis in mari.*

Μῆνις, *ιος*, *ἡ*, *accus.* *μῆνιν*, ira permanens, *à μένω,* maneo; *hinc μηνίζω,* 1
f. σω, irascor, *cujus Atticum futurum μηνιῶ.*

Ἀείδω, *f. σω,* cano, *verbum poëticum; hinc apud oratores ᾄδω, per contractionem, cujus imperfectum ᾖδον, Doricè ᾆδον, sic aoristus primus communiter ᾖσα, Doricè ᾆσα· fit ab α epitatico, et verbo εἴδω,* scio, *quia hæc vox pertinet maximè ad poëtas, quibus multarum rerum cognitio attribuitur.*

Θεὰ, *ᾶς*, *ἡ*, dea, *à θεὸς,* deus; *quod à θέω,* curro, *futurum θεύσω· dicitur à θέω, quia planetæ, qui continuo cursu versantur, apud antiquos dicebantur* dii; *vel à θεάω,* intueor, contemplor, *quia Deus omnia intuetur; et hinc θέα, ας, ἡ,* spectatio.

Πηλεὺς, *genit.* Πηλέος, *ὁ*, Peleus; *hinc patronymicum* Πηλείδης, *crasi* Πηλείδης, Pelides, *id est,* Achillis, *Pelei filius: sed* Πηλεὺς, *gen. Ionicè* Πηλῆος, *hinc* Πηληΐδης, *et α interposito, poëtic.* Πηληϊάδης, *ου, in genitivo Ionicè εω.*

Ἀχιλλεὺς, *έως*, Ion. *ῆος*, *ὁ*, Achilles, *Pelei filius, nepos Æaci; mater ejus Thetis, dea maris.*

Οὐλόμενος, *μένη*, *ον*, perniciosam vim habens, *aoristus secundus Ionicè* 2
per prothesin τοῦ υ, ab ὄλλυμι, aor. 2. ὠλόμην, perniciem infero.

Μυρί', *pro μυρία, per apostrophum, à μυρίος,* quod numerum infinitum significat; *at μύριοι proparox. in plurali,* decem millia.

Ἀχαιοὶ, *ῶν*, *οἱ*, Achivi: *est quidem generale nomen omnium Græco-*

rum; sæpius tamen in specie nobiles et principes Græcorum sic vocantur, quod ex contextu facile patet.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor; *hinc* ἀλγέω, *f.* ήσω, doleo; *fit ab* ἀλέγω, curo, solicitus sum.

Ἔθηκε, *aor.* 1. *à* τίθημι, pono, *f.* θήσω, *p.* τέθεικα.

3 Πολὺς, λλὴ, λὺ, multus; *suos casus ab antiquo* πολλὸς *capit, præter nominativum et accusativum singularem, masculinum et neutrum: sed* πολλὸς *aliquando utuntur poëtæ, qui etiam regulariter formant* πολὺς, *ut* πολέος, πολέες, *&c. Vide Iliad. β.* 4.

Ἴφθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ιμος, ίμη, ιμον, fortis, *ab* ἶφι, fortiter, *et* θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, *quasi* ἰφίθυμος, *per syncopen, et mutato* υ *in* ι, *fit* ἴφθιμος.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, *propriè* spiritus, anima, vita corporis, anima *seu* umbra *post mortem corporis: à* ψύχω, *f.* ξω, spiro, refrigero flatu.

Ἀΐς, ιδος, ἡ, *pro* ἀΐδης, ου, ὁ, orcus, tartarus, tenebræ; *ab* α *privativo, et aor.* 2. ἴδον, *poët. verbi* εἴδω, video.

Ἰάπτω, *f.* ψω, mitto cum detrimento: προϊάπτω, præmitto, procul mitto, *ab* ἵημι, mitto; προΐαψεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind.* ν *addito.*

4 Ἥρως, ωος, ὁ, *accus.* ἥρωα, *et per apocopen* ἥρω, heros, semideus, *qui reliquos virtute ita superabat, ut deus haberetur. Apud Homerum tribuitur etiam ignobilioribus, Odyss. σ.* 422. *Venit* ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, à virtute, *quâ cæteris hominibus antecellit; vel* ἀπὸ τῆς ἔρας, à terra, *quia tales fuerunt terrestres dii.*

Ἑλώριον, ου, τὸ, præda, captura, laceratio, *ab* ἕλωρ, ορος, τὸ, *idem, quod ab* αἱρέομαι, *aor.* 2. ἑλόμην.

Τεύχω, *f.* ξω, facio, struo, fabricor: *hinc* 3. *sing. imperfectum* τεῦχε, *Ionic. pro* ἔτευχε.

Κύων, ὁ *vel* ἡ, canis, *genit.* κύονος, *per syncopen* κυνὸς, *quod fit in cæteris casibus, et dativo poëtico* κύνεσσιν, *à* κύω, diligo, *quia canis est blandiens, et* φιλοδέσποτος, *inquit Eustath. Dicitur etiam apud Homerum de* impudente.

5 Οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis devorans, *aliquando apud Homerum,* omen, augurium; οἰωνοῖσι, *Ion. pro* οἰωνοῖς.

Τε, que, *particula enclitica, sæpè est expletiva.*

Ζεὺς, Jupiter, *genit.* Διὸς, *pro quo* Ζηνὸς, Ζηνὸς, *et Doricè* Ζὰν, Ζανὸς, *à* ζάω, vivo, *quia dat omnibus vitam.*

Τελείω, *poëtic. pro* τελέω, *f.* έσω, perficio. τελέομαι, exitum habeo; *à* τέλεος, *vel* τέλειος, perfectus, *quod à* τέλος, finis, exitus, *unde* ἐτελείετο, 3. *sing. imperf. pass.*

Βουλὴ, ῆς, ἡ, voluntas, decretum, consilium, *aliquando* concilium, *et* locus *in quem conveniunt; à* βέβουλα, *præt. med. verbi* βάλλω, jacio, *metaphora ducta à sagittariis: hinc* βούλομαι, volo.

6 Ἐξ οὗ, à quo tempore, *scil.* χρόνου, *quod sæpiùs omittitur, cùm* ἐκ *ad temporis significationem refertur;* ἐξ *ante vocalem,* ἐκ *ante consonantem.*

Δὴ, sanè, *aliquando expletivè apud poëtas; modò postponitur, modò præponitur: postponitur tantùm apud oratores.*

Τὰ πρῶτα, primùm, *adverbialiter; vel referatur ad Agamem. et Achillem, ut significet principes, in maximo honore habitos, ut est apud*

Luc. à πρῶτος, η, ον, primus, *contract. ex* πρόατος, *pro* πρότατος, *superl. præpositionis* πρὸ, ante.

Διΐστημι, *f.* διαστήσω, distinguo, separo, dissideo: *à* διὰ *et* ἵστημι, *quasi* deorsum statuo; διαστήτην, *pro* διεστήτην, 3. *dual. aor.* 2. *ind. act.*

Ἐρίζω, *f.* σω, contendo, *ab* ἔρις, ιδος, ἡ, contentio: *hinc* ἐρίσας, *aor.* 1. *part. act. in dual.* ἐρίσαντε.

Ἀτρεύς, έως, ὁ, Atreus: *hinc patronymicum* Ἀτρείδης, ου, ὁ, Atrides, 7
id est, vel Agamemnon, *ut hîc et v.* 12. *et sæpe alibi; vel* Menelaus, *ut* γ. 350. 449. *In plur.* Ἀτρεῖδαι, ων, οἱ, *duo filii Atrei*, Agamemnon *et* Menelaus, *v.* 16 *et* 17.

Ἄναξ, κτος, ὁ, rex, *tribuitur diis quoque: aliquando* herus, dominus: *fit ab* ἀνὰ, sursum, et ἀΐσσω, impetu feror, transeo; *quia rex cæteros superat: cujus fœmin.* ἄνασσα, regina: *hinc* ἀνάσσω, rego.

Ἀνὴρ, ὁ, vir, *genit.* ἀνέρος, *per syncopen* ἀνδρὸς· *sumitur* δ, *quia* ν *non ponitur ante* ρ· *fit ab* ἀνύω, perficio, *quia omnia viriliter perficit; ab* ἀνὴρ *fit* ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo, *quia virum decet.*

Δῖος, δῖα, δῖον, divinus, *contract. ex* δίϊος, *idem, quasi* Jovialis, à Jove genitus: *fit à genit.* Διὸς, Jovis.

Τὶς, τὶ, *genit.* τίνος, quisnam. 8

Τε *et* ἄρα *aliquando apostrophantur: ut* τ' ἄρ', *et expletivæ particulæ sunt; sed* τε *sæpe significat* et, ἄρα, ergo, igitur. *Vide* 11. *et* 23.

Σφωὶ, σφὶ, *pro quo aliquando poëtæ* σφὼ, *ab* ὗ, sui.

Ἔριδι, *dat. sing. ab* ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.

Ξυνέηκα, *Atticè, pro* συνέηκα, *quod factum est ex* συνῆκα, *Ionicè; nam Iones syllabas circumflexas dissolvunt: hoc irregulariter pro* συνῆσα, *aor.* 1. *verbi* συνίημι, *fut.* 1. συνήσω, committo; *item* intelligo, β. 182. *à* σὺν *et* ἵημι, *quod ab* ἵω, mitto.

Μάχομαι, *f.* ήσομαι, pugno: *tempora sumit à* μαχέομαι· *hinc* μάχη, ης, ἡ, pugna.

Λητὼ, όος, οῦς, ἡ, Latona, *Apollinis et Dianæ mater; à* λήθω, lateo.

Υἱὸς, οῦ, ὁ, filius, *ab* ὕω, pluo, *quod sit parentum lætitia, ut terræ pluvia. Est etiam* υἱεὺς, υἱέως, *et* υἷις, ὁ, *genit.* υἷιος, *et per syncopen* υἷος, filius; *sic in cæteris. In dativo plur.* υἱάσι, *pro* υἷσι, *quia* υι *non scribitur ante consonantem.*

Γὰρ, nam, enim, *conjunctio.*

Βασιλῆϊ, *Ionic. pro* βασιλεῖ· *à* βασιλεὺς, έως, ὁ, rex, *quod à* βάσις, fulcimentum, *et* λάος, populus; *quod in eo populi salus sit fundata.*

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis: *hinc* χολόω, ad iram concito, χολόομαι, irascor, *contract.* χολοῦμαι· χολωθεὶς, *non* χολοθεὶς, *quia verbum* χολόω *derivatur à nomine.*

Νοῦσος, ου, ἡ, morbus, *aliquando* pestis, *Ionic. pro* νόσος. 10

Ἀνὰ, per, in, adversus, *præpositio.*

Στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus terrestris *vel* navalis; *hinc* στρατεύω, exercitum duco.

Ὄρω, excito, suscito; *futur.* ὀρῶ, *sed Æolic.* ὄρσω, *quod et fit in* ἄρω, apto; ὦρσε, *hîc est aor.* 1. *act.*

Κακὸς, ἡ, ὸν, malus, perniciosus, ignavus, *et* timidus: *dictum quasi*

χαζὸς, à χάζω, recedo, *quod omnes malum fugiant: hinc* κακόω· *nam ab adjectivis in* ος, *formantur verba in* όω.

Ὀλέκομαι, perdo, *vox poëtica; ab* ὀλέκω, perdo, *quod ab* ὄλλυμι ὀλέκοντο, *3. plur. imperf. pass.*

Λᾶας, ὁ, lapis, *genit.* λάαος, *crasi*, λᾶς, λᾶος· *hinc* ὁ λαὸς, οῦ, populus, *ut à genit.* μάρτυρος *fit* ὁ μάρτυρος, testis: λαὸς, populus, *fit à* λᾶας, lapis: *eo quod poëtæ fingunt post inundationem mundi populum iterum exortum ex projectione lapidum.*

11 Οὕνεκα, *pro* οὗ ἕνεκα, quoniam.

Χρύσης, ου, ὁ, Chryses, *princeps urbis Chrysæ, simulque sacerdos Apollinis: à* χρυσὸς, aurum.

Ἀτιμάω, *fut.* ήσω, *aor.* 1. ἠτίμησα, dedecoro, nullo honore *vel* contumeliâ afficio: *ex* α *priv. et* τιμάω, honoro, *quod à* τίω, *idem.*

Ἀρά, ας, ἡ, nocumentum, imprecatio, preces, *in bonam partem; hinc* ἀρητὴρ, ὁ, sacerdos, *quasi diceret*, precator: *fit ab* αἴρω, tollo; *tollunt enim manus in altum, dum precantur: vel ab* ἀρέσκω, placeo; *quia dicimur precibus Deo placere. Est etiam* ἄρα *adverbium expletivum, et sæpissime vacat; interdum*, fortè, nisi; ἆρα *interrogativum*, utrum? an? *pro* ἄρα *adverbio dicitur apud poëtas* ἄρ' *et* ῥὰ, *ablato* α *in fine, vel in principio.*

12 Ἔρχομαι, venio, eo, *fut.* ἐλεύσομαι, *aorist.* 2. ἤλυθον, *per syncopen* ἦλθον, *præt. med.* ἤλυθα, *Attic.* ἐλήλυθα, *pro quo apud poëtas sæpè* εἰλήλυθα, *quasi ab* ἐλεύθω.

Θοὸς, ὰ, ὸν, velox, *à* θέω, curro.

Ἐπὶ, ad, *præpositio.*

Ναῦς, ναὸς, ἡ, navis, *Ionicè* νηὸς, *accusat.* ναῦν, *poëticè* νηῦν, νῆα, νέα, *vel* νέα, *à* νέω, nato.

13 Λύω, *f.* λύσω, solvo, libero; λυσόμενος, *f.* 1. *part. med.*

Θυγατὴρ, έρος, *et per syncopen* τρὸς, ἡ, filia. *Oratores syncopatis utuntur casibus; poëtæ indifferenter vel syncopatis, vel integris: præterquam in accusat.* θύγατρα, *tantùm poëtic. Dictum quasi* θύγαστηρ, *à* θύω, cum impetu feror, *et* γάστηρ, venter. *Dicuntur enim fœminæ celeriùs et concitatiùs in vulvâ moveri quam mares.*

Φέρω, fero, *futur.* οἴσω, *tanquam ab* οἴω, *præt. activo caret; aor.* 1. ἤνεγκα, *aor.* 2. ἤνεγκον, *tanquam ab* ἐνέγκω, *præt. med. Attic.* ἐνήνοχα, *tanquam ab* ἐνέχω, *præt. pass.* ἤνεγμαι. *aor.* 1. ἠνέχθην.

Πέρας, τος, τὸ, terminus, limes, πεῖρας, *idem: hinc cum* α *privativo fit* ἄπειρος, indeterminatus, indefinitus, finem non habens: *à quo fit* ἀπειρέσιος, *et per metath.* ἀπερείσιος, infinitus.

Ἄποινον, ου, τὸ, pretium redemptionis, *vel* pretium *quod loco pœnæ debitæ offertur, à* ποινὴ, pœna, *et* α *priv. vel secundum Eustathium,* ἄποινα, *quasi* ἄφοινα, munera *quæ dantur* ἕνεκα φόνου.

14 Στέμμα, ατος, τὸ, corona, vitta lanea, *quæ obvolvitur ramo olivæ, quem supplicès præferre solebant; à perf. pass. verbi* στέφω, *f.* ψω, corono, cingo.

Ἔχω, habeo, *fut.* ἕξω, *item* σχήσω, *præt.* ἔσχηκα, *aor.* 2. ἔσχον, &c. *quasi à* σχέω.

Χεὶρ, ῥὸς, ἡ, manus, *poëtic.* χερὸς. *Sic in cæteris casibus. Dat. plur.*

χερσὶ, *poët.* χέρεσι *et* χέρεσσι. *Aliquando significat* brachium ab humero usque ad extremos digitos.

Ἑκηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longè jaculans, *epith. Apoll. ab* ἑκὰς, longè, *mutato* α *in* η, *metri causâ, et* βολὴ, ῆς, ἡ, jactus, *quod à* βάλλω, jacio, *præt. med.* βέβολα *inusitat. nisi in derivat.*

Ἀπόλλυμι, *f.* λέσω, pereo; *hinc* Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, Apollo, *qui Pythonem interfecit, hoc est, quia Sol dissolvit vapores; vel ἀπὸ τοῦ ἀπολύειν τοὺς ἀνθρώπους τῶν κακῶν, quòd homines servet à malis, morbos ab illis expellendo.*

Ἀνὰ, *præpositio significans* cum, in; *regit dativum casum.*

Χρύσεος, έα, εον, *et contr.* οῦς, ῆ, οῦν· *à* χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, *vel* χρυσίον, ου, τὸ, *idem. Omnia quæ in pretio habebantur, et honore deorum, dicuntur aurea apud Homerum. Sacerdos autem Apollinis* χρύσεον σκῆπτρον *gestat, quia Soli aurum consecratur, ut argentum Lunæ, ferrum Marti, &c. inquit Eustath.* 15

Σκήπτω, *f.* ψω, innitor; *hinc* σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, sceptrum.

Λίσσομαι, supplex oro; *idem* λίττομαι, π. 47. ἐλίσσετο, 3. *sing. imperf. ind. med.*

Μάλιστα, maximè, *adverb. superl. grad. à* μάλα, multùm; *cujus comparat.* μᾶλλον, majus. 16

Δύω, *poët. pro* δύο· δύο *autem genit. et dat.* δυοῖν, *fœm.* δυοῖν *gen. plur.* δυῶν· *dat.* δυσί· *aliquando* δύω *invariabile; est* δοιὼ, γ. 236. *pro* δύο, *pro quo* δοιοὶ, δ. 7. *et* δοιὰ, μ. 464. *poët. plur.*

Κόσμος, ου, ὁ, ornatus, ordo, modus, ratio, disciplina, laus, et mundus, *propter ornatum; hinc* κοσμέω, *fut.* ήσω, orno, ordine dispono; *hinc* κοσμήτωρ, ορος, ὁ, honoratus princeps, moderator, dux.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius. 17

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, *hinc* κνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea; *hinc cum* εὖ, ἐϋκνήμις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, bene ocreatus, *et diæresi poëticâ* ἐϋ· *hìc usurpatur ab Homero per synecdochen, pro* bene armatus.

Μὲν, quidem, *conjunct.* 18

Θεοὶ, *ut una syllaba pronuntiandum, quasi* θοῖ.

Pro δοίησαν, *fit* δοῖεν *Bœoticè et Æolicè; est* 3. *plur. aor.* 2. *act. optativi* δοίην, *ab* ἔδων, *aor.* 2. *indic. verbi* δίδωμι, δώσω, ἔδων, do.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Olympus, *mons altissimus Thessaliæ et Macedoniæ; et propter altitudinem,* cœlum, *quasi* ὁλόλαμπος, *quod aër semper ibi est lucidus; ab* ὅλος, *et* λάμπω, luceo. *Vel, ut alii volunt, quando pro cœlo accipitur, ab* ὅλος, *et* λαμπρὸς, *quod totum cœlum stellis splendeat. Dicitur Ionic.* Οὔλυμπος· *hinc possess.* ὀλύμπιος, cœlestis.

Δῶμα, *per crasin pro* δόμημα, τος, τὸ, domus, *pro quo aliquando* δῶ, *per apoc. indeclinabile; à* δομέω, struo, ædifico, *quod à* δέμω, *idem.* 19

Ἐκπέρθω, devasto, *fut.* ἐκπέρσω, *aor.* 2. ἐξέπραθον, *per metathesin, pro* ἐξέπαρθον, *à* πέρθω, *idem;* ἐκπέρσαι, *aor.* 1. *inf. act. à* πρήθω, incendo, *quod incendi solent urbes quæ vastantur.*

Πρίαμος, ου, ὁ, Priamus, *rex Trojanus, pater Hectoris, Paridis,* &c. *à* πρίαμαι, redimo.

Πόλις, πόλεως, ἡ, urbs: *interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ, interdum pro civibus; à* πολέω, versor, *quòd in eâ versentur homines: vel à* πολὺς, *quòd ex multis constet.*

Εὖ, bene, feliciter.

Οἶκος, ου, ὁ, domus; *hinc adverbium* οἴκαδε, *et* οἰκόνδε, domum.

Ἱκνέομαι, venio, pervenio: *tempora sumit ab inus.* ἵκομαι, *hinc aor. 2. med.* ἱκόμην, *et inf.* ἱκέσθαι.

Παῖς, παιδὸς, ὁ καὶ ἡ, puer, *vel* puella, filius, *et* filia, servus, minister.

Φίλος, η, ον, charus; *compar.* φίλτερος, *superl.* φίλτατος· *pro* φιλώτερος, φιλώτατος· *à* φιλέω, diligo, osculor, *quod à* πίνω, bibo, *quia convivia conciliant amorem, ut sit quasi* πίλος.

Δέχομαι, accipio, *fut.* δέξομαι, *perf.* δέδεχα, *perf. pass.* δέδεγμαι, δέχεσθε, *2. plur. imperat. præs. med.*

21 Ἅζω, *et* ἅζομαι, cum reverentiâ timeo, veneror, colo. *Eustath. derivat à* χάζω, recedo; *quoniam quem veneramur, ei viâ cedimus:* ἄζω, *cum leni spiritu,* sicco, arefacio: ἁζόμενοι, *part. præs. med.*

22 Ἔνθ' *pro* ἔνθα, hic, illic; tunc, *ut hìc.*

Ἐπευφήμησαν, 3. *plur. aor.* 1. *verbi* ἐπευφημέω, *à* φήμη, ης, ἡ, fama, *vel* rumor; *à* φημί, dico: *hinc* εὔφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, laudatus, *et* εὐφημέω, laudo, approbo.

23 Αἰδέομαι, *f.* έσομαι, *et* ήσομαι, revereor, veneror, erubesco, admiror; *ab* αἰδὼς, pudor, verecundia, reverentia, *quod ex* α *privativo, et* ἰδεῖν, *quod pudor cogat oculos avertere: unde proverb.* αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς· αἰδεῖσθαι, *præs. inf. pass.*

Θ' *pro* τε, et: τε *autem apostrophatur:* et τ' *mutatur in* θ', *sequente vocali aspirata.*

Ἱερεὺς, έος, ὁ, sacerdos; *in accus.* ἱερῆα, *Ion. pro* ἱερέα· *hinc* ἱέρεια, ας, ἡ, sacerdos, *fœmina, et* ἱερεύω, sacrifico: *ab* ἱερὸς, sacer, sanctus, *quod ab* ἵεμαι, cupio; *quia sacra sunt appetenda, inquit Martinius.*

Ἀγλαὸς, οῦ, splendidus, præclarus; *ab* ἀγάλλω, orno, *per metath. hinc* ἄγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum; *item* statua, δ. 144.

Δέχθαι, suscepisse, *pro* δεδέχθαι, *præt. Ion. et poët. inf. pass. vel per syncop. pro* δέχεσθαι, *verbi* δέχομαι, *suprà* 20.

24 Ἁνδάνω, *poët.* placeo: *ab* ἅδω, expleo, placeo, *cujus imperf. et aor.* 2. ἕαδον *pro* ἧδον, *Æolic.* εὔαδον *aor.* 1. ἕασα *pro* ἧσα· *præt. med.* ἧδα, *pro quo poët.* ἕαδα· *vel ab* ἥδω, suavitate afficio, *ut* λανθάνω, *à* λήθω· ἥνδανε, 3. *sing. imperf. ind.*

Θυμὸς, ου, ὁ, animus, mens, *propriè* animus iratus: *vel secundum Stoicos,* ὀργὴ ἀρχομένη, ira nascens: *à* θύω, *idem quod* θύνω, propero, curro, cum impetu eo, *quasi furibundo. Sed* θύω, *aliquando est* sacrifico, macto.

25 Κακῶς, inciviliter, *à* κακὸς, malus.

Ἀφίει, 3. *sing. imperf. ex* ἵεε, *contract.* ἵει, *pro* ἀφίει, *ab* ἀφίημι, dimitto, *quod est ab* ἀφιέω.

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, fortis, durus, vehemens, minax: *à* κράτος, εος, τὸ, vis, victoria; *à quo fit* κρατέω, imperium teneo, vinco, sum superior.

Τέλλω, mando: *à* στέλλω, *auferendo* σ *per aphæresin; sejungitur à præpositione* ἐπὶ, *metri gratiâ, per tmesin, quæ apud Homerum est maximè frequens;* ἐπέτελλε, 3. *sing. imperf. ind.*

26 Μῦθος, ου, ὁ, verbum, sermo; *propriè* cogitatum, consilium, *ut* α. 552. β. 156. sententia, narratio, mandatum *seu* imperium, *ut* ι. 309. κ. 338. α. 33. *et* 221.

Μὴ, nè, non, *adverb. scil.* φυλάσσου *vel* βλέπε μή σε κ. τ. λ.

Γέρων, οντος, ὁ, senex; *vocat.* ὦ γέρον *quasi* γέαν ὁρῶν, *quòd senes terram præ curvitate inspiciunt: vel ut alii,* τῆς γῆς ἐρῶν, *quod de sepulturâ soliciti sunt, vel quòd mortem appetunt.*

Κοίλῃσιν, *dat. pl. f. Ionicè pro* κοίλαις, *à* κοῖλος, η, ον, concavus, *unde dicitur* cœlum, *ob concavitatem: hinc* κοιλία, ας, ἡ, venter, *ob eandem causam.*

Παρὰ, apud, *cum dat.*

Νηυσὶ, *dat. pl. Ion. à* ναῦς, αὸς, *Ion.* νὸς, ἡ, navis. *Vide* 12. νηυσὶ *ut duæ syllabæ semper pronuntiandum.*

Κιχάω, *f.* ήσω, invenio, comprehendo; *et poët.* κιχάω· κιχάνω *et* κίχημι, *à* κίω, vado, *et* χίω, χῶ, capio. 27

Ἢ, vel, *conjunctio.* Vide 63.

Νῦν, nunc, *adv.*

Δηθύνω, moror, δηθύνοντ' *pro* δηθύνοντα, *acc. sing. part. præs. à* δηθὰ, diu, perpetuò, *quod à* δὴν, diu.

Ὕστερον, post, posthac: *ab* ὕστερος, posterior, *quasi* ὑπέτερος, *ab* ὑπό.

Αὖθις, rursus, *pro* αὖ, rursus; *item* αὖτις, *ut hìc: et* αὖθι *pro* αὖθις *et* αὖτι.

Ἰὼν, *particip. ab* εἶμι, eo, vado, *acc. sing.* ἰόντα.

Νὺ, *dictio enclitica et expletiva, quæ otiosa est.* 28

Τοὶ, *Dor. pro* σοί.

Μὴ *et* οὐ, *duæ negationes apud Græcos vehementer negant.*

Χραίσμῃ, auxilietur, 3. *sing. subj. præs. à* χραισμέω, *f.* ήσω, adjuvo, *dictum quasi* χρησιμέω, *à* χρήσιμος, utilis, *quod à* χράομαι, utor.

Πρὶν, priùs, priusquam, *adv. hoc loco* quin potius *interpretandum.* 29

Μὶν, *Doricè pro* ἑ· *est omnis numeri et generis, significans* ipsum, ipsam, ipsos, ipsas, ipsa; *aliquando* ejus.

Γῆρας, αος, τὸ, senectus; *quint. declinat. contractorum: sed* γέρας, ατος, τὸ, præmium honorarium.

Ἔπειμι, invado, *ab* ἐπὶ *et* εἶμι, vado, *tertiâ personâ singul.* εἶσι. ἔπεισι, invadet: nam εἶμι et composita ejus futurum sæpè exprimunt.

Ἡμέτερος, α, ον, noster, *ab* ἡμεῖς. 30

Ἐνὶ, *poët. pro* ἐν, in: *sic* νυνὶ *pro* νῦν.

Τηλόθι, procul: *regit. genit. à* τῆλε, procul.

Πάτρα, ας, ἡ, patria, *Ionicè* πάτρη, *à* πατὴρ, ἐρος, *contract.* πατρὸς, *quod secundum grammaticos dictum est, quasi* σπατὴρ, *à* σπείρω, semino. *Secundum Eustath. quod refertur ad Deum, dicitur quasi* πάντα τηρῶν, omnia servans: *quando ad homines, quasi* παῖδας τηρῶν.

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus navis; *item* instrumentum textorium; *item* tela, 31 *ut hìc; ab* ἵστημι, statuo, appendo.

Ἐποίχομαι, irruo, percurro, versor in aliquâ re; *ab* οἴχομαι, eo, proficiscor: *tempora sumit ab* οἰχέομαι, *præt.* ᾤχηκα, *sed Atticè,* ᾤχωκα, *verso* η *in* ω· ἐποιχομένην, *acc. sing. f. part. præs.*

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus; *ab* ἐμοῦ.

Λέχος, εος, τὸ, lectus: *à* λέγω, cubare facio; λέγομαι, cubo, jaceo, dormio; *hinc* ἄλοχος, ου, ἡ, conjux, *ubi* α *idem quod* σὺν, *vel* ὁμοῦ.

Ἀντιάω, *f.* άσω, obviam eo, repugno, instruo; *particip.* ἀντιῶσα, *sed poët.* ἀντιόωσα, vel ab ἀντιόω, *ab* ἀντί.

Ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium, votum, res cupita; *ab* ἔλδομαι, desidero, *et pleonasmo* τῦ ε, ἐέλδομαι· *hoc autem ab* ἕλω, capio.

42 Τίω, *f.* σω, pendo, luo, ulciscor, honoro; *τίσεια, aor.* 1. *Æol. opt. pro* τίσαιμι.

Δάκρυ, υος, τὸ, lachryma; *à* δάκνω, mordeo, *quòd cùm anima dolore mordetur, effunduntur lachrymæ.*

Σοῖσι, *Ion. pro* σοῖς· *à* σὸς, tuus.

Βέλος, εος, τὸ, telum, sagitta, hasta missilis, *et* quodcunque procul jaculamur, *secundum Eustathium; qui tamen alibi affirmat propriè significare* sagittæ cuspidem; *et inde per synecdochen totam sagittam nominari. Interdum* ictus, *vel* dolor ex ictu illatus; *à* βάλλω, mitto, ferio, jaculor. *βέλεσσιν, dat. plur. poët. pro* βέλεσι.

43 Ὡς, *particula varios habens usus,* sic, sicut, velut, &c.

Εὔχομαι, *fut.* εὔξομαι, precor, vota facio, glorior, jacto; *ab* εὖ ἔχειν *quod qui precatur, orat ut prosperè agat: hinc* εὐχὴ, ῆς, ἡ, preces, votum.

Φοῖβος, ε, ὁ, purus, clarus, lucidus; *ideoque Sol dicitur* φοῖβος, *quia vaticinandi peritus; estque Apollinis epitheton, quasi* φάος βίε, *ab ejus arcu lucente.*

44 Βῆ δὲ κατ', *per tmes. et metath. pro* κατέβη, descendit, 3. *sing. aor.* 2. *ind. act, verbi* καταβαίνω. *Vide* 34.

Κάρηνον, ε, τὸ, caput, summitas, fastigium montis, *ut hìc. Vide* β. 177. *Sed per apoc.* κάρα, *idem et Ion.* κάρη. *Eustathius autem dicit,* κάρα *esse idem quod* ἄκρα, *literis transpositis; et hinc* κάρηνον.

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis; *hinc* χολόω, irascor, *et eliso* λ, *et duobus* ο *in* ω *mutatis,* χώω.

Τὸ κῆρ, *contractum ex* κέαρ, cor; κὴρ, κηρὸς, ἡ, sors, fatum, *plerumque in malam partem.* κατὰ *intelligitur;* χωόμενος (κατὰ) κῆρ, iratus animo.

45 Τόξ' *pro* τόξα, *per apostrophum,* τόξον, ε, τὸ, arcus *vel* pharetra, *vel* sagittæ cum arcu; *interdum* ars jaculandi; *à* τάζω, extendo, *ut suprà* 37.

Ὦμος, ε, ὁ, humerus; *dat. plur.* ὤμοισιν, *Ion. pro* ὤμοις, *ab* οἴω, *vel* ὄϊω, porto; ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus.

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, undique tectus; *ἐα pro* η, *Ion. ab* ἀμφὶ *et* ἐρέφω, tego.

Φαρέτρα, ας, ἡ, *Ion.* τρη, pharetra: *à* φέρω, fero, *et* τρώω, *vel* τιτρώσκω, vulnero.

46 Ἔκλαγξαν, 3. *plur. aor.* 1. *à* κλάζω, clango, clamo, sono, *fut.* 1. κλάγξω, *pleonasmo* τῦ γ. *vel quasi à* κλάγγω. *poët.* κεκλάγξω, *præt. med.* κέκληγα, *unde participium* κεκλήγοντες *pro* κεκληγότες, π. 429. *et alibi; à* κλάω, frango, *quòd dum aliquid frangitur, edit sonitum.*

Οἴω, fero, *fut.* οἴσω· οἰστέος, ferendus; *hinc* οἰστὸς, ἡ, ὸν, *qui ferri potest; et* ὀϊστὸς, ῦ, ὁ, sagitta, telum, *quòd feratur cum impetu; hinc* οἰστεύω, *f.* σω, jaculor, δ. 100. *est etiam* οἴω, *sive* ὀΐω, puto.

47 Κινέω, *f.* ήσω, moveo, muto; *à* κίω, vado; *κινηθέντος, gen. sing. aor.* 1. *pass.* κίνυμι, *idem,* δ. 281.

Εἶμι, vado; *præt. med.* εἶα, *à quo* ἦα, *et* ἤϊα, *solutione Ionicâ.*

Νὺξ, ἡ, *genit.* νυκτὸς, *per pleonasm.* τῦ τ. *à* νύσσω, pungo; *quia ocu-*

los pungit : aliquando significat mortem, ε. 695. τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε, hunc circa oculos obscura mors cooperuit.

Εἰκὼς, similis, *part. perf. med. ab* ἔοικα, *quod est ab* εἴκω.

Ἕζομαι, *fut.* 2. ἑδοῦμαι, sedeo ; ἕζω, sedere facio, colloco ; *ab* ἕω, col- 48
loco ; ἕζετο, 3. *sing. imperf. med.*

Νεῶν, *Attic. pro* ναῶν. *gen. pl.* ναῦς, ναὸς, ἡ, navis.

Ἰὸς, οῦ, ὁ, jaculum : *ab* ἵημι, mitto ; ἴος, ἴα, ἴον, solus.

Μετὰ, *adverbialiter hic usurpatur,* postea, deinde. *scil.* μετὰ ταῦτα.

Ἕηκε, *pro* ἧκε· *pleonasmo literæ* ε, *aorist.* 1. *verbi* ἵημι, *futur.* ἥσω, *præt.* εἷκα, *aor.* 1. ἧκα, *aor.* 2. ἧν.

Δέος, δέεος, *contr.* δέους, τὸ, timor ; *pro quo aliquando utitur Homerus* 49
δεῖος· *hinc* δεινὸς, ἡ, ὸν, gravis, terribilis.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, strepor, clangor, *propriè gruum, et cæterarum avium hujusmodi, item tubarum seu cornuum : tribuitur etiam hominibus, cùm in hostes impetum facientes clangori similem clamorem tollunt ; dicitur etiam de* emissæ sagittæ stridore, *ut hic :* κλάζω, κλάγξω, *ante* 46.

Γένετ' *pro* ἐγένετο· *ab aor.* 2. ἐγενόμην, *quod est à* γίγνομαι, sum, *fut.* γενήσομαι, *præt.* γεγένημαι, *aorist.* 1. ἐγενήθην, *aorist.* 2. ἐγενόμην, *præt. med.* γέγονα· *à* γίνομαι, gignor, nascor.

Ἀργυρέοιο, *contract. in prosâ* ἀργυρέου ; ἀργυρέα, ἀργυρῆ ; ἀργυρέον, ἀργυροῦν, *ab* ἄργυρος, ου, ὁ, argentum, *quod ab* ἀργὸς, ὴ, ὸν, albus.

Βία, ας, ἡ, vis : *hinc fit* βιὸς, οῦ, *et Ion.* οῖο, ὁ, arcus, nervus ; βίος, *paroxyt.* vita.

Οὐρεὺς, ἐος, *et Ion.* ῆος, ὁ, mulus : *Ionicè pro* ὀρεὺς, *quod est ab* ὄρος, 50
εος, τὸ, mons ; *quòd hoc animal ad opera montana sit præ cæteris idoneum : sed* οὖρος, ου, ὁ, terminus.

Ἐποίχομαι, eo adversum, invado, ἐπῴχετο, 3. *sing. imperf. ind. med. ab* ἐπὶ *et* οἴχομαι, eo.

Ἀργὸς, ὴ, ὸν, velox, *per antiphrasin, quasi* ἄεργος, tardus, otiosus : *est et* albus : *ab* ἀργὸς, tardus, *fit* ἀργία, ας, ἡ, otium.

Αὐτὰρ, *vox poëtica,* sed, dein, postquam : *ab* ἀτὰρ, *idem, interjecto* 51
υ· *sed* ἄτερ, sine, absque ; *hinc* ἄτερθε *et* ἄτερθεν, *idem.*

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus ; *hic* mortifer, exitialis ; *ab* ἔχω *et* πεύκη, amaritudo : *sed propriè* picea arbor, *quæ ut resecta nunquam fruticatur, sic mortè absumpti nunquam reviviscunt,* Coul.

Ἀφεὶς, εῖσα, ὲν, *particip. ab* ἀφίημι, *ante* 25.

Ἀεὶ, semper : *et epenthesi* τοῦ ι, αἰεὶ, αἰὲν, *ante vocalem : hinc* ἀΐδιος, 52
ου, ὁ καὶ ἡ, sempiternus, *ab* α *intensivo, et* ἴω, sum.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus : *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis ; *quod à* πράω, *inusitato,* uro, *vel* πρήθω, incendo.

Νεκρὸς, ὰ, ὸν, inanimis, mortuus ; *à* νη *privat. et* κῆρ, τὸ, cor, *quasi non habens cor ;* νέκυς, υος, ὁ, *idem ;* νέκυες *autem significat tam* defunctorum manes, *quàm* cadavera.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, frequens, *et* θαμινὸς, ὴ, ὸν, *à* θαμὰ, *adverb.* crebrò, frequenter ; *factum ex* ἅμα *pleonasmo literæ* θ.

Ἐννῆμαρ, per novem dies, *adverb. ab* ἐννέα, novem, *et* ἦμαρ, ατος, τὸ, 53
dies, *quod aliquando poëticè usurpatur pro* ἡμέρα, *aliquando adverbialiter, ab* ἡμέρα, dies : ἡμέρα *autem dici videtur, quasi* ἅμα ἦοι ῥέουσα, *simul cum Aurorâ fluens.*

Κᾶλον, ου τὸ, lignum: *hinc* κῆλον, ου, τὸ, ligneum telum; *à* καίω, uro: κηλὸς, ὴ, ὸν, *autem* siccus; κήλων, ωνος, ὁ, equus admissarius, libidinosus.

54 Δέκατος, άτη, ατον, decimus: *à* δέκα, decem, *quod à* δέχομαι, accipio, *quòd denarius capit omnes numeros;* τῇ δεκάτῃ, *scil.* ἡμέρᾳ.

Ἀγείρω, *f.* ερῶ, congrego, *præt. med.* ἤγορα· *hinc* ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum, concio in foro, cœtus; ἀγορήνδε, ad forum, *adverb.*

Καλέσσατο, *Doricè pro* ἐκαλέσατο, *3. sing. aor. 1. med. à* καλέω, *fut.* έσω, *quod à Chald.* קל *kal*, voco.

55 Φρὴν, ενος, ἡ, mens, animus, intelligentia; φρεσὶ, *dat. plur. sæpè usurpatur pluralis pro singulari, ut hìc: aliquando* præcordia; *hinc* φρονέω, sapio, intelligo.

Θῆκε *pro* ἔθηκε, *aor. 1. à* τίθημι. *per tmesin pro* ἐπέθηκε.

Λευκώλενος, ου, ὁ καὶ ἡ, alba brachia habens; *et per synecdochen*, formosus, *Junonis epitheton: à* λευκὸς, ὴ, ὸν, albus, *et* ὠλένη, ης, ἡ, brachium, *quod ab* ὠλλὸς, ῦ, ὁ, curvatura brachii.

56 Κήδομαι, curo, ango, *ut hìc: aliquando* mœrore afficior; *aliquando* exequias curo; κήδετο, *Ion. pro* ἐκήδετο, *3. sing. imperf. ind. à* κῆδος, εος, τὸ, cura, dolor, molestia, sepulchrum, affinitas: ῥα pro ἄρα, nempe, nimirum.

Θνήσκω, morior, *fut.* θανοῦμαι, *aor. 2.* ἔθανον, *præterit.* τέθνηκα, *et Ionicè* τέθνεα· *à* θνάω, *inusitat. hoc autem à* θείνω, *vel poët.* θένω, cædo. θνήσκοντας, *accus. plur. m. part. præs.*

Ὁρᾶτο, *Ionicè pro* ὡράετο, *3. sing. imperf. ind. ab* ὁράω, video; *quod ab Hebraico* ראה *roah*, videre.

57 Ἐπεὶ, postquam, cum, quoniam.

Ἠγέρθεν, *pro* ἠγέρθησαν, *Bœoticè et Æol. 3. pl. aor. 1. pass. ind. ab* ἀγείρω, congrego.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, congregati simul; *ab* ὁμοῦ *et* ἀγείρω.

58 Ἀνίστημι, excito, erigo, surgere facio: ἀνίσταμαι, exsurgo, surgo; ἀνιστάμενος, *part. præs. med. ab* ἀνὰ *et* ἵστημι, statuo.

Μετέφη, dixit; *3. sing. aor. 2. ind. verbi* μετάφημι.

Πῦς, ὁ, pes, *genit.* ποδὸς· *abjecto* υ, *vocat.* ὦ πῦς, non πῦ· *dat. plur.* ποσὶ, *non* πυσί.

Ὠκὺς, εῖα, ὺ, velox; *comparat.* ὠκύτερος, *superl.* ὠκύτατος, *Od.* θ. 332. *aliquando* ὠκίων, ὤκιστος, *Il.* ο. 238. *hinc* ὠκεανὸς, ῦ, *et Ion.* ὠὸ, ὁ, mare, oceanus, *propter velocitatem undarum.*

59 Ἄμμε, *Doricè et Æol. pro* νῶϊ, νὼ, *accus. dual. pronominis* ἐγώ· *sed poëtæ utuntur pro accusativo plurali, ut et* ὔμμε *et* σφέ.

Παλιμπλαγχθεὶς, εῖσα, ὲν, *aor. 1. part. passivi* παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retrò agitor, iterum aberro, *item* aberro: *quod à* πάλιν, retrò, *et* πλάζω, errare facio, seduco; πλάζομαι, vagor, erro, vagabundus jactor; *tempora sumit à* πλάγγω.

Οἴομαι, puto, suspicor, conjicio; *per syncopen* οἶμαι· *tempora sumit ab* οἰέομαι· ὀΐω *apud poëtas pro* οἶμαι.

60 Ἄψ, *adverbium poëticum*, iterum, retrò.

Νόστος, ου, ὁ, reditus: *hinc* νοστέω, redeo, *à* νέω, eo, ἀπονοστήσειν, *f. 1. inf. act. verbi* ἀπονοστέω.

Κὲν, *particula poëtica, idem significans quod in prosâ* ἂν *potentiale; sequente vocali scribitur cum* ν, *alias* κε· *aliquando* κὶ, *vel* κὶν, *significat* δή.

Θάνατος, ου, ὁ, mors; *à* θνήσκω.

Φύγοιμεν, 1. *plur. aor.* 2. *opt. act. à* φεύγω, fugio, vito, declino.

Πόλεμος, ου, ὁ, bellum, *quasi* πολύαιμος (*secundum quosdam*) *à* πολὺ *et* 61 αἷμα, sanguis: *quasi* πολόλλυμος (*secundum alios*) *ex* πολὺς *et* ὄλλυμι, perdo. *Alii à* πελεμίζω, moveo, concutio: *deducunt alii* παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν, *quod civitates minuit. Alii à* πολέω, *quòd omnia evertat.*

Δαμάω, *f.* άσω, subigo, domo, occido; δαμάζω, *idem.*

Λοιμὸς, οῦ, ὁ, pestis contagium; λοιγὸς, οῦ, ὁ, exitium; λιμὸς, οῦ, ὁ, fames; *omnia ex* λείπω, relinquo: *quia faciunt ut homines iis affectos relinquant.*

Ἄγε, *adverb. hortantis,* age: *ab imper. verbi* ἄγω· *aliquando ad* 62 *plures refertur pro* ἄγετε. *Sæpè additur particula* δὴ, *ut hìc.*

Τὶς, *barytonum,* aliquis, *gen.* τινὸς. Τίς, *oxytonum,* quis? *interrogativ. gen.* τίνος.

Μάντις, *gen.* ιος, ὁ, vates, hariolus: *à* μαίνομαι, furor; *quia divino furore arreptus, futura prædicat.*

Ἐρείομεν, *epenthesis pro* ἐρέομαι, *metri etiam causâ ponitur* ο *pro* ω, *debuit enim esse* ἐρέωμεν *in subj. plural.* ἐρέω, dico, interrogo, nuntio. *Et interdum præsens significat futurum,* dicam, interrogabo: ἐρέω, *autem per dialysin ab* ἐρῶ, *fut. verbi* εἴρω, dico.

Ἡ, *articulus præpos.* 63

Ἥ, *artic. subjunct.*

Ἢ, vel, alioqui, an, quàm, nisi, quòd; *hinc* ἠὲ, *idem, poët.*

Ἧ, cui; *item* miserit: *ab* ἵημι, *aor.* 2. *subjunct. item* quomodo, unde, quatenus. *Dat. articul. adverbiascit.*

Ἦ, sit; *subjunct. ab* εἰμὶ, sum.

Ἧ, misit, *aor.* 2. *ab* ἵημι, mitto.

Ἦ, dixit, *à* φημὶ, *per aphæresin pro* φῆ· *est etiam imperfectum ab* εἰμὶ, sum; *et est adverbium,* certè, num.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, per somnum vaticinans; *ab* ὄνειρος, ου, ὁ, somnus; *quod ab* ὄναρ, somnium, *indeclinabili: sed secundum Eustathium,* παρὰ τὸ ὂν εἴρειν, *narrando id quod est* (ὄναρ *autem dicitur quasi* ὄντος ἄρσις.) *et* πολέω, versor, *quod à* πέλω, *idem. Sed* πωλέω, vendo.

Ἔπω, dico, *aor.* 1. εἶπα, *aor.* 2. εἶπον; *unde* εἴποι, 3. *sing. opt. poëtæ* 64 *autem dicunt* ἔειπα *et* ἔειπον, *metri causâ:* ἕπω *autem cum aspero spiritu,* operor, ago.

Ὅτι, quòd, *adverbium: sed* ὅ, τι, *pronomen neut. ab* ὅστις, ἥτις, ὅ, τι.

Τόσος, η, ον, tantus: *cui respondet* ὅσος, η, ον, quantus: *geminatur* σ *Doricè, hinc* τόσσος· *hìc adverbium est.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, precatio: *ab* εὔχομαι, precor. 65

Μέμφομαι, *f.* ψομαι, incuso, accuso, expostulo, conqueror: *secundum quosdam, à* μῶμος, ου, ὁ, probrum, dedecus, deus quidam fictitius, qui alios ridet; ἐπιμέμφομαι, *idem.*

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum, *vel quodlibet sacrificium magnum; ab* ἑκατὸν, centum, *et* βοῦς, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, bos; *finitus numerus pro infinito. Alii autem intelligunt* sacrificium, *ex* ἑκατὸν βάσεων,

id est, πόδων, *in quo immolarentur animalia quadrupeda* 25, *quorum pedes numero* 100.

Αἴ κεν, *pro* εἴκε, *Doricè, adverb.* si ; αἰ *pro* εἰ.

Πῶς, *interrogativ.* quomodo? qui? &c. πως, *extra interrog. enclitic.* quodammodo; *cum particulis* εἰ, μὴ, forte; εἴ πως, *vel* αἴ κεν πως, si fortè, *ut hìc*; μή πως, ne fortè; *ab* ὡς, sic, *quod ex* ὅς.

Ἄρς, ἀρνὸς, ὁ καὶ ἡ, agnus: *vel* ἀρὴν, ἀρένος, *per syncopen* ἀρνὸς, *vel ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, votum, *quòd agni sacrificabantur in votis faciendis*; *vel à* ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis.

Κνίσσα, ης, ἡ, nidor, ustura carnium; *item* pinguedo, arvina, *vel* adeps, fumus ex sacrificio; *ex futuro verbi* κνίζω, *quòd nares hic vapor titillatione quâdam afficit.*

Τέλειος, εία, ειον, *seu* τέλεος, perfectus: *aliquando de eo dicitur, qui est adultus, qui ad virilem ætatem pervenit, et de brutorum ætate adultâ, ut hìc. Poëta hìc significat, inquit Eustath.* agnos grandiores, *cum* ἄρνες *sint adhuc immaturiores et minores* ; *à* τέλος, εος, τὸ, finis.

67 Βούλομαι, volo, *fut.* βουλήσομαι· *à* βου, *particula augendi, et* λάω, video, fruor, *aliquando* volo, *secundum Martin.*

Ἀντιάσας, *aor.* 1. *particip.* ἀντιάζω, assequor, fruor.

Ἀμύνω, *fut.* νῶ, auxilium fero, defendo, depello; *dicitur quasi* ἄνευ μονῆς, absque morâ, *ut sit beneficium sine cunctatione* ; ἀμῦναι, *aor.* 1. *infin.* ἀπαμύνω, propello, arceo.

68 Ἤτοι, certè, quidem; *aliquando* aut, sive, videlicet.

69 Κάλχας, αντος, ὁ, Calchas, *vates nobilis in exercitu Græcorum ad Trojam, qui sciebat præsentia, futura et præterita* : *à* καλχαίνω, altâ mente cogito, omnia cogitando curo.

Θέστωρ, ορος, ὁ, Thestor, *pater Calchantis, qui hinc dicitur* Θεστορίδης, ου, μ. 394. π. 401.

Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, vates, per cantum avium; *ab* οἰωνὸς, οῦ, ὁ, avis, *et* πολέω, versor; οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, auspex, β. 558. *idem.*

Ὄχα, præ cæteris, longè: *ponitur cum superlativo* ; *ab* ἔχω, *pro quo frequenter usurpatur* ἔξοχα.

Ἄριστος, ίστη, ιστον, *superlat. ab* ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *ab* Ἄρης, εος, ὁ, Mars: *hinc* ἄριστος, *propriè qui gerit se optimè in bello. Sic* κακὸς, ἡ, ὸν, *qui ignavus est in bello.*

70 Ἤδη, *Atticè contract. ex* ἠδέα, *Ionic. pro* ᾔδει, 3. *pers. sing. plusq. perf. med. ab* εἴδω, *scio.*

Ἐὼν, *Ion. pro* ὢν, *part. præs. ab* εἰμὶ, sum, *cujus part. fut.* ἐσσόμενος, η, ον, *poët. geminato* σ, *pro* ἐσόμενος, *hinc* ἐσσόμενα, futura, β. 119. ἐσσομένοισι πυθέσθαι, turpe posteris auditu.

Πρὸ, ante, *ratione loci et temporis.*

71 Ἡγέομαι, *f.* ήσομαι, præsum, duco, dux sum viæ, pluris facio, puto; *hinc* ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, princeps; ἡγησάμην, *aor.* 1. *ab* ἄγω, duco.

Εἴσω, *pro* εἰς, *poët. additur* ω, *ut non solùm significat* ad, *sed etiam* intro: *regit accusativum.*

72 Διὰ, propter, *præpos.*

Ἣν, *accus. sing. pronominis possess.* 3. *pers.* ὃς, ἣ, ὃν, suus, sua, suum, οἷ, *dativ. ab* οὗ, *sui.*

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium; à μάντις, vates, haruspex.

Τὴν *pro* ἥν.

Πόρω, *fut.* ρσω, do, præbeo; *hinc* πορίζω, *fut.* σω, aditum facio, comparo, acquiro; *item* do; πόρε *pro* ἔπορε, 3. *sing. aor.* 2. *à* πόρος, ου, ὁ, transitus, *quod à* πείρω, transadigo.

Poëtæ pro σφίσι, *dativo plurali, utuntur duali* σφὶν, *per apocop.* σφὶ, 73
per aphæresin, φίν.

Εὐφρονέω, *fut.* ήσω, sapio, intelligo, prudentiâ valeo; *quod ab* εὖ, bene, *et* φρὴν, ένος, ἡ, mens, animus, præcordia; *à priori fit* εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *per effectum,* lætus, hilaris; *hinc* εὐφραίνω, delecto, lætifico.

Ἀγοράομαι, concionor; *f.* ἀγορήσομαι, ἀγορήσατο, *Ion. pro* ἠγορήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum, concio.

Κέλομαι, *poëticum verbum,* jubeo, hortor, *fut.* κελήσομαι, *tanquam à* 74
κελέομαι· κέλεαι, *secundâ personâ Ionic.*

Μυθέω, loquor, μυθήσασθαι, *aor.* 1. *inf. med. à* μῦθος, verbum.

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, eminùs jaculans, *pro* ἑκηβόλος, *idem; αο pro* ου 75
Æolicè in genitivo; ab ἑκὰς, procul, *et* βολὴ, ῆς, ἡ, jactus: *quod à* βάλλω· *ita dictus est Sol, et etiam* ἑκάεργος, α. 147. *quia radii et calor longè operantur, terræ ipsius viscera subeuntes ad metallorum productionem;* ἑκατηβελέτης *potest derivari ab* ἑκατὸν, centum; *quòd Phœbus centum telis Pythonem transfixerit.*

Τοὶ γὰρ, enim, igitur: τοὶ, *expletivum sæpissime jungitur et annecti-* 76
tur adverbiis vel conjunctionibus, ornatûs tantùm gratiâ; καίτοι, quamvis; ἤτοι, sive.

Ἐγὼν, *Dor. et* ἐγὼν, *Æolic. pro* ἐγώ.

Σύνθεο, paciscere, *Ionic.* 2. *sing. aor.* 2. *imp. medii verbi* συντίθημι, compono; συντίθεμαι, paciscor: *Atticè* σύνθου *pro* σύνθεσο, *et dissolvendo* ου *in* εο, σύνθεο.

Ὀμνύω *et* ὄμνυμι· παρὰ τὸ ὄμματα νεύειν, *quòd jurantes annuant oculis. fut.* ὀμόσω· *ab* ὀμόω, juro; *à quo et tempora sumit;* ὄμοσσον *pro* ὄμοσον, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. ab* ὤμοσα· *est etiam* ὤμοσα *cum spiritu aspero, sed hoc ab* ὁμόω, unio; *à quo* ὁμοθῆναι, ξ. 209. ὁμοθῆναι φιλότητι, ut coëant amore; ὁμόσε, simul, μ. 24.

Ἦ μὲν, certè, omnino; *cui respondet* ἠδὲ, *idem: sed hìc expletivè.* 77

Πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, promptus, benevolus: *à* πρὸ *et* φρὴν, mens.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, dictum: ἔπεσιν, *dat. plur. à verbo* ἔπω.

Χερσὶ, *dat. plur. et* χεροῖν, *dativ. dual. à poëtico genit.* χερὸς, *à* χὲρ, manus, *suprà* 14.

Ἀρήγω, juvo, auxilior, *fut.* ἀρήξω· *propriè* opem fero in bello: *nam ab* Ἄρης *deducitur.*

Μέγα, *neutrum genus,* μέγας, μεγάλη· *hìc vero ponitur adverbialiter* 78
pro μεγάλως. *Eustathius dicit* μέγας *compositum esse ex* μὴ, *et* γῆ, *ut qui non sit ampliùs* πρὸς γῇ, *sed* ὑπεραναβὰς τὴν γῆν, *qui non est humilis, inquit Martinius.*

Χολωσέμεν, *f.* 1. *inf. act. pro* χολώσειν, *à verbo* χολόω, irrito; όομαι, irascor.

Κρατέω, *f.* ήσω, dominor; *à* κράτος, εος, τὸ, potentia: *hoc autem à* 79
κρέω, impero.

80 **Κρείσσων** *vel* κρείττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, potentior; *à* κράτος, potentia.
Χώσεται, 3. *sing. f.* 1. *ind. med. verbi* χώομαι, irascor, perturbor animo.

Χερείων, ονος, *comparat. pro* χείρων, pejor, inferior; *à* κακὸς, *poëticum est, et in quibusdam casibus vertit* ω *in* ο, *sublato* ον· *sic* χέρηϊ *dativ. pro* χερείονι, *ut in accus. et nom. plur. Dicitur autem quasi* κατὰ χεῖρα ἥττων, *qui manibus est inferior: vel secundum alios,* ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τὸ ζῆν, *qui manibus victum quærit.*

81 **Περ**, *particula expletiva; hinc* εἴπερ, quamvis: *nam sæpè significat* quamvis, *et sæpè vacat; interdum respondet Latinæ particulæ* cunque.

Γε, *syllabica adjectio, significat* quidem, certè, saltem: *est etiam particula expletiva, et vacat, præcipuè cùm jungitur aliis vocabulis.*

Αὐτῆμαρ, eodem die; *ab* αὐτὸς, *et* ἦμαρ, τὸς, τὸ, dies.

Πέπτω, *f.* ψω, coquo, *propriè, sed hìc metaphoricè sumitur: pro quo aliquando dicitur* πέσσω *Æolicè, Atticè* πέττω, καταπέψῃ, decoxerit, molliverit, 3. *sing. aor.* 1. *sub. act. Dicitur, secundum Martinium, quasi* πυρὶ ἕψω, igni coquo.

82 **Ὀπίσω**, post, retrorsum, retrò; *hinc* μετόπισθε, *et* -θεν, à tergo, pone; *item* post, postea; ὀπίσω, *autem fit ex* ἕπομαι, sequor: *mutato* ε *in* ο, *et aspirato in lenem; vel* παρὰ τὸ ἔπι *pro* ἔπεστι, sum post.

Κότος, ου, ὁ, odium inveteratum: *à* κεῖμαι, jaceo, *quod sit quasi* χόλος ἀπόθετος, ira recondita; *à* κότος *fit* κοτέω, irascor.

Ὄφρα, donec, ut, *cui respondet* τόφρα, tamdiu.

Τελέσσῃ, 3. *sing. aor.* 1. *sub. verbi* τελέω, *poët. pro* τελέσῃ.

83 **Στῆθος**, εος, τὸ, pectus, στήθεσσιν, *poët. pro* στήθεσι, *dat. plur. à* στῆναι, *quia stet immotum, nec inflectatur, ut aliæ corporis partes.*

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *pro* ὃς, ἣ, ὃν, suus, sua, suum; ἑοῖσι, *dat. plur. Ion. pro* ἑοῖς.

Φράσαι, *imperat. aor.* 1. *med. verbi* φράζω, dico; *m.* φράζομαι, delibero. *Sic et Od.* π. 260. χ. 158. ω. 330.

Σαώζω, *f.* σω, servo, salvum reddo; *à* σάος, salvus, *poët. pro* σῶος.

84 **Ἀμείβω**, *f.* ψω, commuto, permuto; *idem passivum* ἀμείβομαι. *Item* respondeo, vices sermonis reddo. *Sæpè apud Homerum* ἀπαμείβομαι, vicissim respondeo; *item* respondeo.

85 **Θαρσέω**, *f.* ήσω, audax sum, fiduciâ præditus sum, fiduciam capio. *Attic.* θαῤῥέω, *à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia, audacia; *quod à* θέρω, *fut. Æolic.* θέρσω, calefacio; *unde Æoles etiam dicunt* θέρσος *pro* θάρσος· οἱ γὰρ θερμοὶ καὶ θαρσεῖς· θαρσήσας, *part. aor.* 1. *act.*

Μάλα, valde, multùm.

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vel* ἡ θεοπροπία, ας, prædictio divina, oraculum, vaticinium; *à* θεοπρόπος, vates: ὁ τοῖς θεοῖς πρέποντα λέγων, *hoc autem à* θεὸς *et* πρέπω· *alii* παρὰ τὸ θεόθεν προφαίνειν.

Ὅ, τι, quodcunque, *neut. ab* ὅστις.

Οἶδασθα, *Æolic.* οἶσθα *per syncopen, pro* οἶδας, *perf. med.* τοῦ εἴδομαι.

86 **Μὰ**, *adverbium jurandi, significat* per; *aliquando negat per se, aliquando adjicitur* οὐ, *aliquando etiam affirmat. Sic* νὴ, *idem, sed affirmativè plerumque significat.*

Ὧτινι, *dat. sing. artic.* ὃς, ἣ, ὃ, *cum* τι, *particula expletiva.*

'Αναφαίνω, ostendo, exhibeo; à φαίνω, apparere facio, luceo, defero, 87
accuso; φαίνομαι, appareo; à φάω, luceo, *derivatur; φαείνω, idem; hinc φαίνω, sicut αἴρω ex ἀείρω.*

'Εμεῦ, *Doricè, pro* ἐμοῦ. 88

Ζάω, vivo; *in infin.* ζῆν *pro* ζᾶν *Doricè; part.* ζῶν, τος, *à* ζέω, ferveo.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra; παρὰ τὸ χεῖν, capere: *quòd omnia sinu excipiat.*

Δέρκω, video, *aor.* 2. ἔδρακον· *et metathesi* ἔδερκον. *Sic* δέδορκα *in præterit. med. pro* δέδορκα; δερκομένοιο, *Ion. pro* δερκομένου.

Βαρὺς, βαρεῖα, βαρὺ, gravis, ponderosus, molestus: βαρείας χεῖρας, 89
manus violentas; *à* βάρος, εος, τὸ, pondus, molestia. *Dicitur quia* βίᾳ *αἴρεται,* robore *vel* vi tollitur.

'Εποίσει, inferet, 3. *sing. fut.* 1. *ab* ἐπὶ *et* φέρω.

Σύμπας, ασα, αν, omnis; ν *vertitur in* μ, *euphoniæ gratiâ.* 90

Πολλὸν, longè; *pro* πολὺ, *poët. sive adverb. sive nomen.* 91

Αὐδάω, *f.* ήσω, loquor, dico; *et* αὐδάομαι, *idem:* ηὔδα, *contr. pro* 92
ηὔδαε, 3. *sing. imperf. ind. ab* αὐδὴ, ῆς, ἡ, dictio, vox; *hoc autem ab* αὔω, clamo, resono. *Secundum alios, ab* αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, lux; *utpote* δι' ἧς αὐγάζεται τὰ τοῦ νοῦ, per quam cogitationes illustrantur.

Μῶμος, ου, ὁ, dedecus, infamia, irrisor, reprehensor; *hinc* Deus reprehensionis, *ut ante; hinc* μωμάομαι, reprehendo; *cum* α *privat. et* ω *verso in* υ, *fit* ἀμύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, irreprehensibilis, inculpatus. *Vel secundum alios, dicitur quasi* ἀμύγμων· *ab* α *et* μυγμὸς, οῦ, ὁ, sonus, *qui labiis occlusis emittitur ex naribus, quo irridere et subsannare solemus, ut sit ille in quo nihil derideri et subsannari potest.*

Οὔτ' ἄρ' ὅγ', *pro* οὔτε ἄρα ὅγε. 93

Ἕνεκ', *pro* ἕνεκα, propter, causâ, gratiâ. 94

Τοὔνεκ', *factum ex* τοῦ ἕνεκα, *pro* τούτου ἕνεκα. 96

Δίδωμι, do, infligo, *ut hìc; f.* δώσω, *præt.* δέδωκα, *aor.* 1. ἔδωκα, *&c. ab inusit.* δόω.

Ἔτι, adhuc, ampliùs, posthac, etiam, insuper, *adverb.*

'Απέχω, abstineo, *fut.* ἀφέξω· *ab* ἔχω. 97

Πρὶν, priùs, antea; *regit infin. et indicat. Sæpe geminatur, ita ut* 98
posteriori loco significet quàm, *et tum regit vel conjunct. vel infin. ut hìc.*

Δόμεναι, *Dor. pro* δοῦναι, μ eliso, et *ει contr.* in ου, *à* δίδωμι· ἀποδόμεναι, *aor.* 2. *inf. act.*

'Ελικῶπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, oculos volubiles habens; *ab* ἑλίκωψ, *idem, hoc autem ab* ἑλικὸς, ἡ, ὸν, volubilis; *ab* ἑλίσσω, verto, volvo, circumago, implico; *et* ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, facies, vultus; *ab* ὄπτομαι, video: *sed* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox; *ab* ἔπω, dico. *Alii dicunt ab* ἑλικὸς, niger; ἑλικῶπις *autem dicitur aliquando de puellâ* spectatu dignâ, oculos amantium ad se trahente, *ut hìc.*

Κόρος, ου, ὁ, juvenis, puer, *Ion.* κοῦρος, *ut* νοῦσος· *hinc* κόρη, ης, ἡ, puella, *aliquando* filia: *à* κορέω, mundo, purgo; *quòd ætas illa pura est à malitiâ.*

'Απριάτην, *adverb.* absque pretio; *hìc tamen adjectivè sumitur: ab* 99
α *privat. et* πριάομαι, *seu potiùs* πρίαμαι, emo, redimo; *hinc dicitur*

Priamus, quià cum in Græciam ab Hercule abductus est captivus, Hesione eum auro redemit.

Ἀνάποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine pretio; *ex α priv. et* ἄποινον, pretium redemptionis.

Ἄγω, duco, *de animatis;* affero, *de inanimatis: fut.* 1. ἄξω, *perf.* ἦχα, *Atticè* ἄγηχα, *et pleonasmo literæ* ο, ἀγήοχα, *aor.* 2. ἦγον, *Atticè* ἤγαγον, *&c.*

100 Ἐς, *poët. et Att. pro* εἰς, in, ad.

Ἱλάομαι, propitium reddo, propitio, placo; *hinc* ἱλάσκω, *idem;* ἱλασσάμενος, *aor.* 1. *part. med. Eustathius dictum putat quasi* ἵεμαι λάειν, *quòd qui propitii sunt, libenter petentes videant.*

Πέπιθον, *cum reduplicatione Ionicâ, pro* ἔπιθον· πεπίθοιμεν, 1. *plur. aor.* 2. *act. optat. pro* πίθοιμεν· *à* πείθω, persuadeo.

102 Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, latè imperans; *ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, *et* κρείων, οντος, regnator; *quod est à* κραίνω, impero.

103 Ἄχνυμαι, doleo, ægrè fero, turbor; ἀχνύμενος, *part. præs. masc. ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor, mœror.

Μένος, εος, τὸ, animus, animi ardor quidam, impetus animi concitati, quo quis irâ percitus in adversarium fertur; *aliquando* robur, vis, vehementia, ira; *à* μένω, maneo.

Ἀμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. *Sic dicuntur* φρένες, *quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. At Eustathius putat ita dici,* διὰ τὴν ἐν βαθεῖ αὐτῶν θέσιν, *ob profundam eorum positionem in corpore;* μέλας, αινα, αν, niger; *quod ex* μὰ *negativè significante, et* λάειν, videre.

104 Πίμπλημι, impleo, *in med. et passiv.* πίμπλαμαι *pro* πίπλημι, *per reduplicationem poëticam: nam poëtæ mirâ in reduplicationis varietate licentiâ utuntur. Aliquando reduplicationem, quæ suâ naturâ brevis est, positione producunt; ut in* πίμπλημι· *aliquando habent in secundâ syllabâ: ut* ὀνίνημι, *&c.* πίμπλημι, *à* πλάω *inusit. quod à* πλήθω, *idem: hoc autem à* πλέος, plenus. *Dicitur etiam* πίπλημι *et* πλῆμι, *sine reduplicatione; item* πιμπλάω, πίμπλαντ' *pro* ἐπίμπλαντο, 3. *plur. imperf. ind. pass.*

Ὄσσος, εος, τὸ, oculus; *in duali* ὄσσε, *et apoc.* ὄσσε; *vel fiat* ὄσσε *pro* ὄσσω· *tertiæ declinat. simplicium per metaplasmum; ab* ὄσσομαι, video, *quod est pro* ὄπτομαι, *per Æolicam mutationem: illi enim quædam in* πτω *scribunt per* σσω.

Λαμπετάω, luceo; *à* λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas; *hoc autem à* λάμπω, *f.* ψω, luceo. *Dicitur quasi* λίαν φῶ. *Poëtæ in secundâ contractorum, cùm contractio fit in* ω, *aliud* ω *inserunt præcedente longâ; præcedente verò brevi, pro hoc* ω *habent* ο· *ut* πηδάω, πηδῶ, *poët.* πηδόω· λαμπετάοντι, λαμπετῶντι, *poët.* λαμπετόωντι.

Εἴκω, *f.* ξω, similis sum, assimilor, cedo, obedio; *ab* איך *ec,* sicut, *Hebr. imperf.* εἶκον, *tertiâ dual.* εἰκέτην, *per syncopen* εἴκτην, *et solutâ diphthongo,* ἐΐκτην· *hinc* εἰκὼν, όνος, ἡ, imago.

105 Πρώτιστος, η, ον, *superl. à* πρῶτος· *nam Græci aliquando derivant superlativa à superlativis;* πρῶτος *fit à* πρότατος, *eliso* τ, *factâque crasi,* πρώτιστα, *neut. plur. adverbialiter sumptum.*

Ὀσσόμενος, η, ον, aspiciens, torvè intuens, *part. præs, verbi* ὄσσομαι.

Εἶπα, *Atticè pro εἶπα· ut ἐώρακα pro ἑώρακα· et εἶπον pro εἶπον, ab ἔπω*, dico: *προσέειπε*, *3. sing. aor. ind.*

Πώποτε *pro* πότε, quum, unquam. *Multæ particulæ ad* πότε *adjiciuntur, quæ non mutant significationem;* πότε *autem ab* ὅτε. 106

Κρήγυος, *vel* τὸ κρήγυον, placitum, bonum, jucundum. *In neutro genere tantùm pro substantivo: quasi* κηρὶ ἡδὺ, cordi jucundum et gratum. *Vel, secundum alios, quasi* κῆρ ἄγων.

Ἐσθλὸς, ἡ, ὸν, bonus, utilis, strenuus; *ab* ἐθέλω, volo, *pleonasmo* τοῦ σ, *quia bonos amamus et cupimus.* 108

Ἐτέλεσσας, *2. sing. aor. 1. ind. act. pro* ἐτέλεσας, *geminatur* σ *poët. à* τελέω, perficio.

Θεοπροπέων, vaticinans, *part. præs. verbi* θεοπροπέω. 109

Ἀγορεύεις, prædicas, *2. sing. ind. præs. verbi* ἀγορεύω.

Χρυσηῒς, ΐδος, ἡ, Chryseis, κούρης Χρυσηΐδος *regitur à præp.* ἀντὶ *subintellecto: patronymicum à* Χρύσης. 111

Οὐ *ante consonantem,* οὐκ *ante lenem vocalem,* οὐχ *ante asperam.* 112

Οἴκοι, domi; οἴκοθι, *idem; ab* οἶκος. 113

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, *soror Helenæ et uxor Agamemnonis.*

Προβέβουλα, prætuli malo, *vel* malui; *est perf. med.* προβούλομαι *inusitat. à* βούλομαι, volo, *fut.* βουλήσομαι.

Κουρίδιος, α, ον, juvenilis. *Plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate uxorem duxit. Fœmin.* κουριδία, ας, *et Ion.* ης, uxor, juvencula, *seu quæ virgo nupsit; à* κοῦρος, *suprà* 98. 114

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor; *ex* α *pro* ἅμα, *et* λέχος, εος, τὸ, lectus.

Ἕθεν, *per syncop. pro* ἕοθεν, *pro* οὗ, sui, *hìc* illa, *Poët. et Att. Iones pro* οὗ *dicunt* ἕο, *Attici addunt* θεν, *ita* ἕοθεν. *Attici et poëtæ, per syncopen vocalis* ο, ἕθεν· *ita etiam* ἐμοῦ *et* σοῦ *se habent. Est et* ἕθεν *pro* ἕ, *se.*

Δέμας, τὸ, corpus; *indecl. est: à* δέμω, exstruo, ædifico; *quasi* δῶμα ψυχῆς, animi domicilium, *inquit Eustathius. Vel à* δέω, ligo; *corpus enim est carcer et* δεσμὸς *animæ. Universam mulieris virtutem (inquit* Coul.) *ingeniosè complexus est Homerus hoc versu,* οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, *&c.* δέμας *et* σῶμα *ita opponuntur apud Homerum, ut illud* corpus animatum, *hoc* inanimatum *significet.* 115

Φυὴ, ῆς, ἡ, indoles, natura, corporis habitus: *à* φύω, nascor, gigno, produco, do in lucem; *hinc* φύσις, εως, ἡ, natura, potentia, res innata, ingenium, indoles.

Ἔργον, ου, τὸ, opus, officium; *ab* ἔοργα, *præt. med. verbi* ῥέζω. *Potest etiam derivari ab Hebraico* ארג *arag*, texere.

In δέμας, φυὴν, φρένα, *et* ἔργον, *subintelligitur* κατὰ. *Accusativus partis aut adjuncti sæpè cum nomine vel verbo ponitur* ἐλλειπτικῶς, *deficiente præpositione* κατὰ, *quam constructionem dicunt grammatici synecdochen.*

Δόμεναι, dare, *Dor. seu Æol. pro* δοῦναι, *aor. 2. inf. verbi* δίδωμι. 116

Βούλομαι ἐγὼ, *hìc subintelligitur* μᾶλλον. 117

Εἶναι, *infin. ab* εἰμὶ, sum. *Ionicè* ἔμεν, *Dor.* ἦμεν *et* ἦμες, *Att.* ἔμεναι, *Æol.* ἔμμεναι, *poët.* εἴμεναι.

Αὐτίκα, statim, primo quoque tempore, illico, *ab* αὐτὸς, ipse; αὔτοθεν, *idem;* αὐτίχ' *propter seq. aspiratam.* 118

[illegible] promptus, paratus, [illegible] *inquit Martin.* [illegible]

[illegible] qualia.

[illegible] ; *i. e.* sine [illegible]

[illegible]

[illegible] est, *perf. Attic. ab* [illegible]

[illegible] *hinc auferendo β, inter-* [illegible] *verbi λεύσσω,* aspicio.

[illegible] *Adverb. à dativo fœmin. Adj.* [illegible]

[illegible] pedibus [illegible], pedibus celer; *à ποῦς, et ἀρ-* [illegible] ; [illegible] sufficit.

[illegible] gloriosus; *à κῦδος, εος, τὸ,* gloria, [illegible] 278. *At* [illegible] convitium.

[illegible] possessionum cupidus, avarus; *à φίλος et κτέα-* [illegible] *quod κτῆμα, ατος, τὸ,* possessio; *à κτάομαι,* paro, ac-[illegible] ; [illegible] *perf. plusq. et aor.* 1. *med. significant,* possideo, habeo.

[illegible] magnanimus; *à μέγας, et θυμὸς,* animus.

[illegible] scimus, *Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per sync. pro ἴσαμεν,* 1. *pl.* [illegible] *verbi* [illegible] scio.

[illegible] communis, *à ξυνὸς,* communis. *Pro ξυνήϊα Cl. Dunbar* [illegible] hospitalia, seu dona *quæ dantur hospitibus; à ξένος,* [illegible] *Prosod. Græc. par.* II. *sub fin.* "Notes on the first [illegible] Iliad," *pp.* 27, 28, *et* 29. *Ed.* 1814.

[illegible] *hinc crasi κεῖμαι,* jaceo; *imperf. ἐκείμην, f.* [illegible] jaceo, positus sum, repositus sum; *κείμενα, part. præs. neut.*

[illegible] res urbanæ.

[illegible] 1. *pl. aor.* 2. *per metathesin pro ἐξεπάρθομεν,* [illegible]

[illegible] *pass. ab inusit.* [illegible] divido; *à δαίω,* [illegible] comburo, convivor. *Significat* divido, [illegible] *qui in conviviis usitatus erat.*

26 [illegible] rursus numeratus vel collectus; *à πάλιν,* rur-[illegible]

[illegible] *ex πρὸ et ἵημι.*

[illegible] triplus; *hoc au-* [illegible] *Eustath. quasi τρί-* [illegible]

[illegible] *quod à τέσσαρες, Att. τέτταρες.* [illegible] 1. *plur. fut. ind.* [illegible] *hic.*

[illegible] aliquando.

[illegible] *aor.* 2. *subjunct. sin* [illegible]

Εὐτείχεος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene muratus; *ab* εὖ, *et* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *quod à* τεύχω.

Λάπτω, *f.* ψω, lambendo bibo, *propriè ut canis, unde Angl.* to lap: *est etiam* evacuo; *hinc* λαπάζω, *f.* ξω, evacuo, perdo; *item* ἀλαπάζω, *pleonasm.* τοῦ α, *et* ἐξαλαπάζω, debellare, vastare, diripere; ἐξαλαπάξαι, *aor.* 1. *inf. act.*

Ἀγαθός περ, *ista adjectio syllabæ significat sæpè* quamvis, etsi. 131

Θεοείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, Deo similis; *à* Θεὸς, *et* εἴκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, similis; *ab* εἴκω, assimilo, obedio. *Dicitur de viris adeò claris, ut Diis comparandi sunt.*

Κλέπτω, *f.* ψω, furor, decipio, fallo; *à* καλύπτω, abscondo; *significat aliquando* abscondo. 132

Νόος, ου, ὁ, mens, animus; *crasi* νοῦς· *hinc multa substantiva in* οια *formantur.*

Παρέρχομαι, prætereo, transeo, supero currendo, *et generalit.* supero quocunque modo; παρελεύσεαι, *Ion. pro* παρελεύσῃ, 2. *sing. f.* 1.

Θέλω, volo, *sumit tempora à* θελέω· ἐθέλω, *idem.* 133

Αὔτως, frustra, temerè; *communiter* sic, hoc modo.

Ἧμαι, sedeo; ἧσθαι, *præs. inf. ab* ἕω, colloco. 134

Δεύομαι *pro* δέομαι· *epenth. Æol.* δευόμενον, indigentem, *accus. sing. part. præs. à* δέω, ligo, indigeo, supplico; *hinc impersonale* δεῖ, oportet; *sed tempora poëtica sumit à* δεύω.

Ἄρω, apto, coapto, *et neutraliter* congruo, *fut.* ἀρῶ, *et* ἄρσω, *Æol.* 136 *hinc aor.* 1. ἦρσα· *hinc particip.* ἄρσας, ασα, αν. ἄρσαντες scil. γέρας, premium.

Ἀντάξιος, ία, ιον, existimatione par, æqualis pretii, *ab* ἀντὶ, *quod in compositione significat* contra, æquè, *et* pro, *et* ἄξιος, ία, ιον, dignus; *quod ab* ἄγω, æstimo. ἀντάξιον scil. τιμήμα, pretium.

Ἔσται, *syncope pro* ἔσεται, 3. *sing. f. ind. verbi* εἰμὶ, sum.

Δώωσι, poët. *pro* δῶσι. 137

Ἕλωμαι, 1. *sing. aor.* 2. *subjunct. med. ab* εἷλον, *quod est aor.* 2. *verbi* αἱρέω, capio, *mutuatitium ab* ἕλω.

Τεὸς, ὴ, ὸν, *Dor. et poët. pro* σὸς, σ *in* τ *mutato, et inserto* ε. 138

Ἰὼν, *aor.* 2. *part. ab* εἶμι, vado.

Ὀδυσσεὺς, έως, *et Ion.* ῆος, ὁ, Ulysses, *à quo nomine appellantur illi libri, quos Homerus scripsit de ejus peregrinatione; ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via, *quia in triviis mater eum peperit.*

Ἵκωμαι, *aorist.* 2. *subjunct. verbi* ἱκνέομαι, *quod aliquando significat* 139 invado, ἐν, ἐπὶ *scil.*

Μεταφράζομαι, post delibero, μεταφράζω, interpretor, *à* φράζω, dico; 140 *à* φάω, dico, φάζω, *et epenthesi* τοῦ ρ, φράζω· μεταφρασόμεσθα, *Dor. pro* μεταφρασόμεθα, 1. *pl. fut.* 1. *med.*

Ἐρύω, *f.* σω, traho, *item* custodio, libero, tueor; ἐρύομεν *pro* ἐρύωμεν 141 *cum* ω, *per systolen; ita* ἐρύσσομεν *pro* ἐρύσωμεν, σ *etiam poëticè geminato; à* ῥύω, *idem. Dicitur etiam* εἰρύω *pro* ἐρύω.

Ἐρέσσω, remigo, *propriè; hinc* ἐρέτης, ου, ὁ, rem[illegible]; *et* ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, 142 remus. Ἐς δ' ἐρέτας ἀγείρομεν, tmesis *pro* εἰσαγείρομεν ἐρέτας.

Ἐπιτηδὲς, *adverb.* studiosè, de industriâ, *vel pro* κατὰ τὸ ἐπιτηδὲς—

remigum quod sufficiat: *ab* ἐπιτηδὴς, ἐος, ὁ κ̀ ἡ, necessarius, idoneus, amicus. *Et Eustathius dicit* ἐπιτηδὲς, *esse pro* ἐπιτηδεῦς, *ut* παλιμπετὲς, *Odyss.* ι. 27. *pro* παλιμπετεῦς, *ut sit hìc*, idoneos, habiles. *Adverbium autem habet accentum in antepenultimâ: ut* ἄληθες· *fit ab* ἐπὶ τὸ δέον, *vel ab* ἡδὺς, *quia quæ nobis sunt idonea, eadem jucunda; hinc* ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, præceptum.

143 Θῶμεν, 1. *pers. plur. aor.* 2. *act. subjunct. verbi* τίθημι, pono. *Poëticâ resolutione* θέωμεν, *deinde inserto* ι, θείομεν, ω *mutato in* ο *per systolen.*

Καλλιπάρηος, ꙋ, ὁ κ̀ ἡ, pulchras habens genas; *à* κάλλος, εος, τὸ, *et* παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena; *quod ab* ἐπαίρω, attollo, *quia est sublimis et conspicua pars corporis; et vertitur* ει *in* η *Æolicè.*

144 Βήσομεν, *per systolen, pro* βήσωμεν, *à* βαίνω, *f.* βήσομαι, gradior. *Est et fut. activum* βήσω, *unde aor.* 1. ἔβησα, ascendere jussi. *Formatur à* βάω, *inusitat. à quo tamen reperiuntur quædam tempora apud poëtas* βέβαα, βέβαμεν, βεβαῶς· ἂν pro ἀνὰ *disjungitur à* βήσομεν *per tmesin*, conscendere faciamus.

Εἷς, μία, ἓν, unus, *per se non declinatur in plurali, sed cum* μη *et* ου *declinatur: ut* οὐδένας, μηδένας, nullos.

Ἀρχὸς, ꙋ, ὁ, princeps, præfectus; *ab* ἄρχομαι, incipio, sum auctor, impero, dominor; ἄρχω, *idem.*

Βουληφόρος, ꙋ, ὁ κ̀ ἡ, consilium portans, consultor; *à* φέρω, *et* βουλή.

145 Αἴας, αντος, ὁ, Ajax; *ab* αἰάζω, lugeo: *quia cùm puer esset, magno dolore affectus est. Vel* (*ut* Coulon *ait*) Αἴας *fit* παρὰ τὸ ἀΐσσω, *quòd ad bellum cum impetu prorumperet: et à morte ejus maximè defleta, fit verbum* αἰάζω, lamentor.

146 Ἔκπαγλος, ꙋ, ὁ κ̀ ἡ, horribilis, stupendus, vehemens, terribilis; *per metathesin pro* ἔκπλαγος, *idem; ab* ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio; -ομαι, stupeo, percellor; ἐκπαγλότατος, *superl.*

147 Ἱλάσσεαι, places, *Ion. pro* ἱλάσσῃ, 2. *sing. aor.* 1. *sub. med. verbi* ἱλάσκομαι.

Ῥέζω, facio, sacrifico, *fut.* ῥέξω, *et metathesi* ἔρξω, *tanquam ab* ἔργω, *præt.* χα· *regit aliquando geminum accusativum, ut Il.* β. 195. μήτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν, ne quid iratus faciat mali filiis Græcorum; *hinc passivum* ῥέζομαι, fio; *præt. med.* ἔοργα· *et metath.* ἔοργα; *hinc* ἑκάεργος, *de quo vide* α. 74.

148 Ὑπόδρα, torvè, *per pleonasm.* τꙋ̃ δ, ὑπόδρα, *idem; ab* ὑφοράομαι, subaspicio, torvè aspicio. *Vel ab* ὑπὸ, *et* δέρκω.

149 Ὤμοι *pro* οἴμοι, heu mihi, *vox dolentis; et regit aliquando nominat. dat. accus.* ὤμοι *jungitur vel nominat. ut* ὤμοι ἐγὼ δειλός· *vel vocat. ut hìc. Al. scribunt* Ὦ μοι *disjunctè.*

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia; *ab* ἀναιδὴς, ἐος, ὁ κ̀ ἡ, impudens: *hoc autem ab* αἰδὼς, ꙋ̃ς, ἡ, *et* α *privat.* ἀναιδίη *Ionicè. Eleganter vocat Achilles Agamemnonem* ἀναιδείην ἐπιειμένον, impudentiâ indutum, *quia loquendi ratione Platonici virtutes et vitia vestes animæ nominabant.*

Ἐπιειμένος, *partic. præt. perf. pass. ab* ἐπιέννυμι, *vel* ἐπιέω, *pro quo in prosâ dicitur* ἐφιεμένος· *ab* ἕω, induo.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ κ̀ ἡ, animum habens astutum et avidum, *à* κερδαλέος, α, ον, astutus: *quod à* κέρδος, εος, τὸ, lucrum, astutia: *vel* vulpinam et leoninam mentem habens; *à* κερδὼ, vulpes, λέων, leo, *et* φρὴν, mens.

Ὁδὸς, ῦ, ἡ, via, iter, auxilium: *aliquando* insidiæ. *Sunt duæ vin-* 151
cendi hostes rationes; una per insidias, hoc est, ὁδὸν ἐλθέμεναι· altera, aperto Marte, quod est, ἶφι μάχεσθαι.

Αἰχμητάων, *Æolicè pro* αἰχμητῶν· αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, bellator; *ab* αἰχμὴ, 152
ῆς, ἡ, cuspis: *quod dicitur* ἀπὸ τοῦ αἷμα χέειν, à sanguinem fundendo.

Δεῦρο, huc, *pro quo Atticè* δευρί. 153

Αἰτία, ας, ἡ, culpa, causa: *hinc* αἴτιος, ία, ον, reus, accusandus, ob rem aliquam utpote ejus auctor, supplicio dignus, *secundum Eustath.*

Βοῦς, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, bos, *vel* vacca; *accus. plur.* βόας, βοῦς. 154

Ἐλαύνω, *ab* ἐλάω, impello, ago, instituo, excito, percutio, vulnero; ἤλασα, *aor.* 1. *ind.*

Ἵππος, ου, ὁ, equus; *ab* ἵεσθαι *seu* ἵπτασθαι πολὺν, *est enim animal celeberrimum.*

Ἐριβώλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, valde glebosus; *ab* ἐρι, *quod in compositione* 155
significationem auget, et βῶλος, ου, ὁ, *seu* βώλαξ, ακος, ἡ, gleba.

Βωτιάνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, alens et educans viros; *à* βῶτις, *fœmin. à* βώτης, ου, ὁ, pastor; *quod à* βόσκω, pasco, ο *mutato in* ω· *aut à* βρώσκω, *f.* σω, *ellipsi* τοῦ ρ· *quæ ambo à* βόω *inusit.*

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, fruges, quicquid è terrâ provenit; *aliquando* 156
utilitas *per metonym.*

Δηλέω, *f.* ήσω, lædo, *cujus media vox usitatior: dicitur quasi* δήιον λαῶ, hostile quippiam intendo: *vel, secundum Eustathium, à* δαλὸς, οῦ, ὁ, titio, *quod à* δαίω, uro, *ut sit propriè* καυτικῶς βλάπτω καὶ ὥσει διὰ δαλοῦ καίοντος· ἐδηλήσαντ', 3. *pl. aor.* 1. *ind. med.*

Ἐπεὶ, *pro* ἐπειδὴ, *auferendo* δ, cùm, quoniam. *Al. leg.* ἐδηλήσαντο· ἐπεὶ—, *multo melius.*

Μάλα, valde, multùm, admodùm, vehementer, citò; *aliquando jungitur cum adjectivo, aliquando cum verbo, aliquando cum alio adverbio; hinc* μᾶλλον *et* μάλιστα.

Μεταξὺ, inter, in medio, *aliquando cum genit. aliquando sine casu, à præpositione* μετά.

Σκιόεις, εσσα, εν, umbrosus, *à* σκία, ας, ἡ, umbra, *quasi à* κίω, vado, 157
quia cum corpore semper vadit.

Ἠχήεις, εσσα, εν resonans; *ab* ἦχος, ου, ὁ, sonus; *quod ab* ἦχα, *præt. verbi* ἄγω, frango, *ut* frangor *à* frangendo; *hinc* ἠχέω, sono, resono.

Ἕσπομαι, *poët. addito* σ, *pro* ἕπομαι, sequor; *in cujus temporibus* 158
sæpè amittitur ε· *ut* σπῶ *pro* ἕσπου· *pro quo* σπεῖο *in imperat. est aliquando* salutantis, *aliquando* valedicentis.

Χαίρω, gaudeo, χαίρῃς, 2. *sing. subj. præs. tempora sumit à* χαιρέω.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, pœna, *hìc* compensatio; *à* τίω, *honoro,* punio. 159

Αἴρω, tollo, capio; *hinc* ἄρνυμαι, *idem, et* parare cupio. *Quidam autem volunt esse* dando ἄρνα, pro eo aliquid vicissim accipere, *et* καταχρηστικῶς *ad alia tranferri.*

Κυνώπης, ου, ὁ, habens canis vultum; Angl. *dog-faced, impudent, Epith. Agamemnonis; à* κύων, canis, *et* ὤψ, vultus, oculus; *à quo* κυνῶπις, *fœmin.* γ. 180.

Μετατρέπω, converto; *hìc* curam gero. 160

Ἀλεγίζεις, curas, 2. *sing. præs. ind.* ἀλεγίζω.

Ἀφαιρήσεσθαι, ablaturum esse, *f.* 1. *inf. m. verbi* ἀφαιρέομαι. 161

Ἀπειλέω, *f.* ήσω, minor, *aliquando* glorior.

162 Μογέω, *f.* ήσω, laboro, patior; μογεύω, *idem; à* μόγις, *adverb.* vix, magno cum labore: *nam apud Græcos derivativa sæpè fiunt ab adverbiis.*

Δόσαν, *Ionic. et poët. pro* ἔδοσαν, 3. *pl. aor.* 2. *à* δίδωμι, do.

Υἷες Ἀχαιῶν, viri Achivi; υἷες, *n. pl. per sync. pro* υἱέες, *à* υἱεὺς, έος.

164 Εὐναιόμενος, η, ον, bene habitatus; *part. à* ναίω, habito, *quod Eustathius deducit à* νέω, cumulo.

Πτολίεθρον, ου, τὸ *addito* τ *pro* πολίεθρον, urbs; *à* πόλις, εως, ἡ, *idem.*

165 Πολὺς, πλέων, πλεῖστος, multus. πλεῖον *scil.* μέρος. major pars.

Πολυάϊξ, κος, ὁ καὶ ἡ, impetuosus; *à* πολὺς, *et* ἀΐσσω, impetu ruo.

166 Ἕπω, curo, operor, tracto; *hinc* διέπω, administro, rego: *sed* ἔπω *cum tenui,* dico, *et* ἕπομαι, sequor.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, *scil.* prædæ; *à* δάζομαι, *quod à* δαίω, divido.

167 Πολὺ, *additur comparat. et superlat.*

Ὀλίγος, η, ον, parvus, paucus; *ab* ὀλέω, *id est,* ὄλλυμι, *vel ab* ὅλος, totus, *per antiphrasin.*

168 Ἐπὴν, cùm, postquam, *pro* ἐπ' ἂν, *pro* ἐπεὶ ἄν.

Κεκάμω, defessus sum, 1. *sing. aor.* 2. *subjunct. verbi* κάμνω, laboro, *reduplicationem habens præteriti; fut.* καμῶ, *præt.* κέκμηκα.

169 Φέρω, fero, *à quo formant Grammatici ab* ἀγαθὸς, bonus, *comparat.* φέρτερος, qui plus potest ferre, *vel* portare: *et ideo* validior, robustior: *et superl.* φέρτατος, φέριστος, *et* φέρτιστος.

170 Ἴμεν, *Dor. pro* ἰέναι· *ab* εἶμι, eo.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix, summitas in curvamine arcûs, *et generalit.* quævis summitas. *Est etiam* inflexum *illud quod in navis puppi visitur; item* quicquid inflexum; *item* corona: *hinc* κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis; *vel,* in quâ summitates inflexæ sunt; *vel,* in quâ puppis incurva est.

171 Ἐνθάδε, *adverb.* hìc.

Ἀτιμὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus; *ex* α *priv. et* τιμὴ, honor.

Ἄφενος, εος, ὁ, *vel* τὸ, divitiæ: *sed propriè* census, *vel* reditus unius anni; *quasi* ἀφ' ἑνὸς ἔνου, uno anno collectum; *per syncop.* ἄφνος.

Πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ: παρὰ τὸ πολὺς *et* τῶ, *quod est,* accipio; *quasi* πολύωτος, à multis acceptæ; *vel quasi* πολύετος, *scil.* divitiæ multorum annorum decursu paratæ; *vel,* ex multorum annorum proventu provenientes. *Hoc autem differunt* πλοῦτος *et* ἄφενος, *quòd illud significat* divitias per multos annos et magno labore collectas; *hoc autem* uno anno et absque magno labore partas.

Ἀφύω, *f.* σω, haurio; ἀφύσσω, *idem: hìc autem* ἀφύξειν, *f.* 1. *infin. metaphoricè,* acquisiturum esse; ἀφύω *autem ab* ἀπὸ *et* ὕω.

173 Σεύω, *et* σεύω, quatio, incito, urgeo, fugo, pello; *à* σεύω, *aor.* 1. ἔσσευα· *à* σεύω, *aufertur* ε *poeticè, hinc* σύω· *hinc præter. pass.* σέσυμαι, *et metathesi* ἔσσυμαι· ἐπέσσυται, 3. *sing.*

174 Εἵνεκα *poëticè pro* ἕνεκα.

175 Μητιέτης, ου, ὁ, qui magnus est consilio, prudens, sapiens; *à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium, deliberatio; *à* μήδομαι, curo, delibero, molior. Μητίετα *est et nomin. ut hìc, ubi syllaba finalis* ης, *euphoniæ gratiâ mutata est in* α, *et vocat. ut infrà,* 508, *et sæpe alibi.*

176 Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, invisus, quem odimus, *item* qui odit; *generaliter,* ini-

micus. *comparat.* ἐχθίων, *superl.* ἔχθιστος· *ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium; ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι, ab hærendo, *ut sit* odium quod animo infixum hæret.

Ἐσσὶ, es, *poët. pro* εἶ· *ab* εἰμὶ, sum.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Jove nutritus; *hic epitheton regum; vel quòd à Jove originem ducant, vel quòd ab eo regnum sint adepti; à* Διὸς, *et* τρέφω, nutrio.

Κρατερὸς, *et metathesi* καρτερὸς, ὰ, ὸν, fortis, durus, vehemens: *à* 178
κράτος, εος, τὸ, robur, victoria.

Ποῦ, *partic. enclit.* alicubi, uspiam: *aliquando vacat, ut hìc; hinc* δήπου, *et* δήπουθεν, nimirum, certè; *hinc* ὅπου, ubi; *ab* ὃς, ἣ, ὅ.

Ἕταρος, ου, ὁ socius, amicus, *pro* ἑταῖρος, *idem; aliquando* admini- 179
ster, *ab* ἔτης, socius. *genit.* ἔτου.

Μυρμιδόνες, ων, οἱ, Myrmidones, *à Peleo et Achille regnati.* 180

Σέθεν, *et* σέοθεν, *poët. pro* σοῦ.

Ὄθη, ης, ἡ, cura: ὄθομαι, curo, moveor. 181

Κοτέοντες, irati, *part. præs verbi.* κοτέω.

Ὧδε, sic, hoc modo.

Πέμπω, mitto, *f.* πέμψω. 184

Κλισία, ας, ἡ, locus aliquis accubitorius, statio, tentorium; *à* κλίνω, 185
inclino, incumbo; κλισίηνδε, *pro* εἰς κλισίαν· κλισίηθεν, *pro* ἀπὸ κλισίας.

Στυγέω, *ab inusit.* στύγω, *fut.* στύξω, odi, timeo, horreo, tristor; *hinc* 186
Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *palus apud inferos.*

Φάσθαι, *inf. aor. 2. med.* ἐφάμην, *à* φημί. 187

Ὁμοιωθήμεναι, *Doricè pro* ὁμοιωθῆναι, *inf. aor. 1. pass. ab* ὁμοιόω, assimilo, similem facio; *ab* ὅμοιος, similis.

Ἄντην, coram, palam, è contrario; *ab* ἀντί.

Πηλέων, ωνος, ὁ, *altera patronymici* Πηλείδης *forma; à* Πηλεύς. 188

Ἄχος, εος, τὸ, dolor, tristitia, *ut hìc; aliquando,* perturbatio, calamitas, *ut Il.* κ. 145. τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς, talis enim perturbatio *vel* calamitas urget Achivos *Aliquando* culpa, cujus gratiâ dolor alicui immittitur; *Il.* ν. 307. ἄλγεα πάσχει Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, dolores patitur incassum ob alienas culpas; *ab* α *privat. et* χαίνω, dehisco, *quòd facit, ut nè quis vel hiscat: vel ex* α *epitatico, et* χῶ, *id est,* χέω, fundo: *est enim* ἡ ἄγαν σύγχυσις, *inquit Eustath. ad quam Etym. alludit Homerus, Il.* υ. 381. καδδ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι, dolor ei offusus est plurimis oculis. *Aliquando enim significat* lacrymas ex dolore ortas, *ut Od.* θ. 530. ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαὶ, lacrymis tabescunt genæ; *hinc Angl.* ache.

Ἦτορ, ρος, τὸ, cor, animus. *Eustath. indeclin. esse dicit ab* ἄω, spiro.

Λάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus: *à* λάχνη, ης, ἡ, lanugo. 189

Διάνδιχα, bifariam, dupliciter, *poëtic. et* ἄνδιχα, *idem, pro* δίχα, *idem, quod à* δὶς, bis; *quod per syncopen pro* δυάκις, *à* δύο· *hinc* διχάζω, divido; δὶς *in compositione ante vocalem retinet* σ, *ante consonantem modò retinet, modò non.*

Μερμηρίζω, *f.* ξω, solicitè cogito, delibero, anxiè dubito: *à* μέρμηρα, ας, ἡ, cura, angor, consilium; *quòd à* μερμαίρω *et* μερμήρω, *idem, quod fit per reduplicationem primarum literarum; à* μείρω.

Φάσγανον, ου, τὸ, gladius, ensis; *pro* σφάγανον, *per hypertithesin lite-* 190

rarum; à σφάζω, interficio; *quod à* φάω, *idem. Dicitur autem secundum quosdam quasi* σφαγαῖς γανύμενον, cædibus gaudens.

Ὀξύς, εῖα, ὺ, acutus; *hinc* ὄξος, εος, τὸ, vinum quod acuit.

191 Ἀνίστημι, *f.* ἀναστήσω· ἀναστήσειε, *3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. pro* ἀναστήσειεν, excito, disturbo, dimoveo, *ex* ἀνὰ *et* ἵστημι.

Ἐναρίζω, *f.* ξω, interficio, spolio: *ab* ἐναίρω, *idem, ab* Ἄρης, εος, ὁ, Mars, bellum; *quod ab* αἴρω, tollo, *quia populum tollit è medio; hinc* ἔναρα, spolia.

192 Παύω, *f.* σω, finio, cessare facio: *sed* παύομαι, *cesso.*

Ἐρητύω, *f.* σω, cohibeo, reprimo, sedo, detineo; *Iliad.* β. 75. ἐρητύειν ἐπέεσσιν· *aliquando* prohibeo.

193 Ἕως, dum; *item* εἵως, interim, tamdiu, *pro* ἕως *poëtic. De cujus variis usibus consule Lexicon.*

Ὁρμαίνω, in animo cogito, revolvo, incito, impetu feror; *ab* ὁρμὴ, *quod mutando spiritum, à præt. pass.* ὧρμαι, *verbi* ὄρω, concito, excito.

194 Ἕλκω, *f.* ξω· ἕλκετο, *3. sing. imperf. ind. med. poët. pro* εἵλκετο, traho; *ab Heb.* הלך *hillech*, ire facio, duco.

Κολεὸς, οῦ, *Ion.* εοῖο, ὁ, vagina; *à* κοῖλος, η, ον, cavus; *ab Hebr.* חלל perforare.

Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius.

Ἀθήνη, *aliquando* Ἀθηναίη, *ut* 199, *ita dicitur Minerva, quasi* ἀθήλη, *à* θηλάζειν, ubera fugere, *quòd ex Jove capite prosiliens, integræ puella ætatis, non ut lactaretur necesse esset. Vel ab* ἀθρεῖν, videre, *quòd Minervâ prudentia intelligatur.*

195 Οὐρανόθεν, è cœlo; *ab* οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *quod ab* οὖρος, *Ionicè pro* ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, *quia cœlum terminat aspectum nostrum.*

Ἵημι, mitto, *f. 1.* ἥσω, *præt.* εἷκα, *aor. 1.* ἧκα· προῆκε *per tmesin.*

Ἥρα, ας, *et Ion.* Ἥρη, ης, ἡ, Juno, *Jovis soror et conjux.*

196 Ἄμφω, ambo; *ab* ἀμφὶς, utrinque.

197 Στῆ, *pro* ἔστη, *poët. ablato augmento, 3. sing. aor. 1. verbi* ἵστημι.

Ὄπιθεν, *Ionicè pro* ὄπισθεν, post, retro; *ab* ὀπίσω.

Ξανθὸς, ὴ, ὸν, flavus, floridus; *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos, *præposito* ξ. ξανθῆς κόμης ἕλε Πηλείωνα, *Verba prehendendi adsciscunt genit. cùm totius partem aliquam prehendi indicant.* Sic κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρός.

Ἕλε, *hìc*, prehendit, ε. 37. interfecit; *ab* ἕλον, *pro* εἷλον, *aorist. 2. verbi* αἱρέω. *Vide antè* 137.

198 Φαίνω, apparere facio; -ομαι, appareo: *derivatur à* φάω, luceo; *unde* φαείνω, *contr.* φαίνω, *ut* αἴρω *ex* ἀείρω, *ut antè.*

Ὁρᾶτο, *3. sing. imperf. ind. poët. pro* ὡρᾶτο, *à verbo* ὁράω, video.

199 Θαμβέω, *f.* ήσω, timeo, tremo, *nempe* admiratione attonitus, admiror; *à* θάμβος, εος, τὸ, pavor, admiratio; *quod à* θήπω, stupefacio; *vel ex* θάπος, stupor, *interposito* μ, *et mutato* π *in* β. *Vel secundum Eustath. ex* θεία *et* ἐμβιβάζεσθαι, *ut sit* ἡ διὰ θείας ἐμβιβαζομένη ἔκπληξις εἰς τὴν ψυχὴν, stupor à spectro in animam inductus.

Μετετράπετο, retro se convertit, *3. sing. aor. 2. verbi* μετατρέπω.

Γιγνώσκω, *vel* γινώσκω, nosco, censeo, statuo, agnosco. *Eustathius tradit à verbo* νοῶ, cogito, *fieri* νοίσκω, *per synær.* νώσκω, *et addito Æo-*

licè γ, γνώσκω· *ex* γνώσκω *autem per reduplicationem fieri* γιγνώσκω. *fut.* 1. γνώσομαι, *præt.* ἔγνωκα, *quasi à* γνόω· *aor.* 2. ἔγνων, ως, ω, &c. *unde* γνῶθι *in imperat.* γνοίην *in optat. et* γνῶ *in sub. tanquam à* γνῶμι.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas *seu* Minerva; *à* πάλλω, vibro, quatio, *quia* *dicitur hastam vibrare.* 200

Φάανθεν *pro* φάνθεν, *addito* α *poët. pro* ἐφάνθησαν, 3, *pl. aor.* 1. *pass.* *Bœot. ut dicitur, à* φαίνω.

Φωνέω, *f.* ήσω, voco, dico, vocem emitto, *à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox, *quod dicitur quasi* φῶς τῦ νοῦ, lux mentis; *aut simpliciter ex* φάω, dico. 201

Πτερόεις, εσσα, εν, alatus. *Aliquando* sagittis *tribuitur, seu quòd pennatæ sunt, seu quòd celeriter ferantur modo avium; aliquando etiam* verbis, *ut hìc, quòd emissa ex ore revocari nequeant; à* πτερὸν, οῦ, τὸ, ala; *per syncop. pro* πετερὸν, *quod à* πέτομαι, *et* πετάομαι· *et syncop.* πτάομαι, volo; *à* πτερὸν, *fit* πτερύσσομαι, *propriè* alarum plausu latera ferire, *ut gallinacei ante cantum. Metaph.* lætor, gaudeo.

Τίπτε, cur, *et syncop.* τίπτε, *idem: à* πότε, quando; *item* quoniam. 202

Αὖθι *pro* αὐτόθι, αὖτ', rursus, *pro* αὖτε.

Αἰγίοχος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, qui habet scutum confectum ex pelle caprinâ; *ab* αἰγὶς, ἴδος, ἡ, pellis caprina; *ab* αἴξ, γὸς, ὁ, capra, *et* ἔχω, habeo, teneo.

Τέκος, εος, τὸ, partus, filius, *vel* filia, fœtus, *tam* parvulus, *quàm* adultus, *tam* brutorum, *quàm* hominum, *ab aorist.* 2. ἔτεκον, *verbi* τίκτω, pario; *ab inusitato* τέκω.

Εἰλήλουθα, veni, *pro* ἐλήλυθα, *interposito* ο, *quod est pro* ἐλήλυθα, *interposito* ι, *ab* ἔρχομαι, ἐλεύσομαι, *aor.* 2. ἤλυθον, *per syncop.* ἦλθον, *præt. med.* ἤλυθα, *Attic. reduplicatis primis præsentis* ἐλήλυθα· *ab inus.* ἐλεύθω. *Vide suprà* 12.

Ὕβρις, εως, ἡ, injuria, contumelia, injuria petulanter illata: *hinc* ὑβρίζω, contumeliâ afficio. 203

Εἴδω, video, *ind.* 2. εἶδον, *poët.* ἴδον, ἴδῃς, 2. *sing. aor.* 2. *act. subj.*

Ἔκ τοι ἐρέω, *per tmesin pro* ἐξερέω. 204

Οἴω, *per diæresin pro* οἶω, puto.

Ἧς, *dat. pl. f. pronom.* ὃς, suus, *Ion. pro* αἷς. 205

Ὑπεροπλία, *et* ίη, ας, ἡ, superbia; ὑπεροπλίῃσι, *dat. plur. Ion. ab* ὑπέροπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in armis se omnia posse putat, *ideoque* superbus; *ab* ὑπὲρ *et* ὅπλον, ου, τὸ, arma; *hinc* ὁπλίζω, armo, paro.

Τάχ' *pro* τάχα, brevi, citò, confestim, *ut Iliad.* β. 193. τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, mox autem puniet Græcos. *Aliquando* velociter, *ut Il.* σ. 524. οἱ δὲ τάχα προγένοντο, illi verò velociter procedebant. *Aliquando* fortè, *ut hìc*, τάχ' ἄν ποτε, fortè aliquando. *Factum autem est ex* τάχεα, *per syncop. neutr. pl.* τοῦ ταχὺς, celer, velox. *Aliquando* frequens, *ut Il.* φ. 491. ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοὶ, frequentes deciderunt sagittæ; *pro* ταχύτερος, *comparat. est* θάσσων *apud Homer. ut Il.* ν. 570. οὔτε ποσὶν θάσσων, neque velocior pedibus; *et hinc* θᾶσσον *adverbium, pro quo* θᾶττον, *Hymn. in Merc.* 255. *pro* ταχύτατος *dicitur* τάχιστος *in superl. ut Iliad.* γ. 102. ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα, at cæteri dirimamini citissimè: *derivatur à* τάζω, extendo, *vel ex* τάω, *et* χύω, fundo: *cursor in viâ extenditur, et quasi effunditur, inquit Har-*

mar; hinc ταχέως, *ut Iliad.* ψ. 365. *et* ταχὺς, velocitas; *ibid.* 406. *et* ταχυτῆτι, *ibid.* 740.

206 Γλαυκῶπις, ωπὸς, ὁ καὶ ἡ, qui cæsios habet oculos, *à* γλαυκὸς, ἡ, ὸν, cæruleus, color cæsius, *et* ὢψ, ὠπὸς, ὁ, vultus, oculus. Γλαυκώπης, *idem;* γλαυκῶπις, ιδος, *fœm. epithet. Minervæ.*

207 Πίθηαι, *Ionicâ resolutione pro* πίθῃ, *vel potiùs paragogicè, aor. 2. med. subjunct. à* πείθω, persuadeo; *vide suprà* 33.

208 Πρὸ ἧκε, *per tmesin pro* προῆκε, *vide suprà* 195.

209 Φιλέω, *f.* ήσω, amo, diligo, amicè tracto; *aliquando* osculor. *Il.* γ. 207. ἐν μεγάροισι φίλησα, in meis ædibus amicè tractavi. *Odyss.* τ. 195. ἐνδυκέως φιλέων.

210 Λήγω, *f.* ξω, cesso, *aliquando* cessare facio, remittere, *ut Iliad.* ν. 423. οὐ λῆγε μένος μέγα, non remittebat iram magnam.

211 Ὀνείδιζω, *f.* σω, convitior: *ab* ὄνειδος, εος, τὸ, opprobrium. *Dicitur, inquit Eustath. quasi* ὄνεσις, reprehensio: *ab* ὀνόω, reprehendo, vitupero. Ἔστι, licet, ἦν, licebat, ἔσται, licebit, accidet.

212 Ὧδε, *adverb.* sic, hoc modo, *hìc pro* τῇδε· *ab* ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

213 Παρέσσεται, *poët. pro* παρέσται, aderit, 3. *sing. fut. verbi* πάρειμι.
Δῶρον, ου, τὸ, donum; *à* δίδωμι, *f.* δώσω, do, *ut* donum *à* do *apud Latinos.*

214 Ἴσχω, *et* -ομαι, habeo, retineo, coërceo, prohibeo, impetum reprimo, *ut hìc: ab* ἔχω· ἴσχεο, *Ionicè pro* ἴσχου *imperat. ab* ἴσχομαι.

216 Χρὴ, *impers.* opus est, oportet: *imperf.* ἔχρην *et* χρῆν, *infin.* χρῆναι, *pro quo etiam aliquando* χρῆν. *Quidam volunt* χρὴ, *per apocopen pro* χρήζει, *à* χρεία, ας, ἡ, indigentia, necessitas.
Σφωΐτερος, ερα, ερον, suus, *aliquando* tuus, *aliquando* vester; *à* σφῶι.
Εἰρύσσασθαι, *metri causâ pro* ἐρύσασθαι, *aor. infin. interposito* ι, *et sic significat aliquando* servare aliquid in animo reconditum: *aliquando sequente* ἔπος, *ut hìc,* consilium *vel* mandatum sequi, observare: ἐρύω *antè.*

217 Καὶ μάλα περ, *per tmesin pro* καίπερ, etsi.
Ἄμεινον, *scil.* ἐστὶ, melius est; *ab* ἀμείνων, *comparat. ab* ἀγαθὸς, bonus.

219 Κώπη, ης, ἡ, remus, *item* manubrium: *à* κόπτω, scindo, ferio, percutio; *quia quasi aquam scindit.*
Σχέθω, habeo, teneo, reprimo: *tempora sumit à* σχέω, *idem: ab* ἔχω, *et idem* ἴσχω· σχέθε, 3. *sing. imperf. pro* ἔσχεθε, *poët.*

220 Κουλεὸς, οῦ, ὁ, vagina, *pro* κολεὸς, *per epenthesin* τοῦ υ.
Ὠθέω, trudo, pello, *fut.* ὠθήσω *et* ὤσω, *aorist.* 1. ὦσα *vel* ἔωσα, *præt.* ἔωσμαι, *Attic. pro quibus etiam reperiuntur* ὦσα *et* ὦσμαι, *sine augmento Attico; ab* ὤθω.
Ἀπειθέω, *f.* ήσω, non obedio; *ex* α *privat. et* πείθω, persuadeo; πείθομαι, persuadeor, *seu* pareo; *pro* ἀπιθέω, *metri causâ abjicit* ι, *et corripit antepenultimam.*

221 βαίνω, eo; *f.* βήσομαι, *præt.* βέβηκα· βεβήκει, 3. *sing. perf. ind.*

222 Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, deus, numen, fortuna, *quasi* δαήμων, sciens et peritus artifex; *à* δαίω, scio. *Nam dæmonibus antiquitas humanarum artium inventionem tribuit, inquit Constant.*

Ἀτάρτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ἀταρτηρὸς, ὰ, ὸν, obnoxius, contumax, contumeliosus, *pleonasmo syllabæ* ταρ, *pro* ἀτηρὸς, *idem : est etiam* insuperabilis, intractabilis; *ab* ἄτη, ης, ἡ, damnum; *hinc* ἀτάω, *fut.* ήσω, lædo, noceo; *est etiam* Ἄτη dea, *quæ damna et infortunia hominibus mittit.* 223

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vino gravis, ebrius: *ab* οἶνος, ου, ὁ, vinum, *et* βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis; οἶνος *autem ab* ὀνίω, juvo, *ad quod etymon, inquit Scapula, Athenæus scribit Homerum allusisse, Il.* ζ. 261. ὀνήσεαι, αἴ κε πίησθα. 225

Ὄμμα, τος, τὸ, oculus, *item* aspectus, facies: *ab* ὁράω, video, *vel ab* ὄπτομαι, *idem, cujus præt. pass.* ὦμμαι.

Κραδία, ας, ἡ, *Ion.* κραδίη, cor, *per metathesin pro* καρδία· *à* κέαρ, τὸ, *idem ; vel, ut quidam putant,* κραδία *à* κραδαίνω, tremore commoveo; *quòd perpetuo cor palpitet.*

Ἔλαφος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, cervus, *deducitur ab* ἐλᾶν τοὺς ὄφεις, *à* capiendo serpentes, *vel, secundum Martinium, ab* אלף *eleph,* bos: *est enim bos ferus.*

Θωρήσσω, *fut.* ξω, armo, induo thoracem, θωρηχθῆναι *aorist.* 1. *pass. inf. à* θώραξ, κος, ὁ, lorica, thorax, vestis quâ tegitur pectus, à corde θοροῦντι, *id est,* saliente; *vel à* θεῖος, divinus, *et* ὡρεῖν, custodire, *quod mentem divinam nostri partem contineat et servet.* 226

Λόχος, ου, ὁ, agmen, cohors, insidiæ; *à* λέγω, cubare facio: *hinc* λοχάω, insidior. 227

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps, omnium fortissimus, qui primarius est inter alios: *ab* ἄριστος, optimus; *quod ab* Ἄρης, Mars: *hinc* ἀριστεύω, *et* ἀριστεία· ἀριστήεσσιν, *est dat. pl. Ion. pro* ἀριστεῦσι.

Τέτληκας, 2. *sing. perf. ind. per syncopen pro* τετάληκας, *à* ταλάω, *syncope* τλάω, suffero, tollero; *item* sustineo, *id est* audeo: *hinc* τελαμὼν, ῶνος, balteus quo cingitur ensis; *et* τάλας, αινα, αν, miser, *quia multa perfert ; et* Ἄτλας, αντος, ὁ, *qui cœlum humeris sustinet, per metath.* 228

Κῆρ *pro* κέαρ, ατος, τὸ, cor; *sed* ἡ κὴρ, ρὸς, fatum, *plerumque in malam partem,* mors, fatalis calamitas; *à* κύρω, consequor.

Εἴδεται, videtur, 3. *sing. præs. ind. ab* εἴδομαι.

Λωΐων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, *compar. ab* ἀγαθὸς, *superl.* λώϊστος, *contract.* λῷστος· *fit à* θέλω, *et Dor.* λῶ, *vel* λάω, *quasi id quod magis volumus.* 229

Εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, amplus.

Ἀποαιρεῖσθαι, *poët. pro* ἀφαιρεῖσθαι, *præs. inf. verbi* ἀφαιρέομαι, aufero, eripio. *Vide infrà* 275. 230

Ἀντίον, ex adverso, contrà; ἀντίον αὐδᾷν, respondere; ἀντίον εἰπεῖν, contradicere: *ab* ἀντίος, adversus, ex adverso stans, *quod ab* ἀντὶ *præp.*

Δημοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum devorans, qui bona populi devorat et profligat: *à* δῆμος, populus, *quasi* δεσμὸς, οῦ, ὁ, *à* δέειν, *videlicet à* ligando, *quia est cœtus hominum collectus, et* βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, esca, cibus *propriè* brutorum, *à* βόω, *vel* βόσκω, pasco. 231

Βασιλεῦ, *vocat. Att. pro* βασιλεῦ.

Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, homo nullius pretii: *ab* οὔτις, τινος, ὁ καὶ ἡ, nullus, *addit.* δα.

232 Ὕστατα, postremum; *ab* ὕστατος, άτη, ατον, *quod ab* ὕστερος, posterior: ὕστατος, *tanquam ab* ὑστερώτατος.

Λωβάομαι, ῶμαι, injuriam infero, contumeliâ afficio: *à* λώβη, ης, ἡ, contumelia, injuria, *quod dicitur secundum Eustath. quasi* λαώβη, *à nomine* λαὸς, *et verbo* βαίνω, *ut sit* ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, injuria *vel* contumelia palam illata; λωβήσαιο, 2. *sing. aor.* 1. *opt.*

233 Ἐπὶ—ὀμοῦμαι, *per tmesin pro* ἐπομοῦμαι, 1. *sing. fut.* 2. *ind. med. verbi* ἐπόμνυμι, juro.

Ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum; *ab* εἴργω, includo, ὅτι ὁ ὀμνύων καθείργνυται πῶς εἰς ὁμολογίαν.

234 Ναὶ, certè, etiam, *adv. affirmantis: item usurpatur jurejurando.*

Φύλλον, ου, τὸ, folium: *à* φύω, produco, nascor, *vel secundum Eustath. à* φυσᾶν, sufflo, *et* λαλαγεῖν, resono: διὰ τὸ ἐν τῷ φυσᾶσθαι λαλαγεῖν.

Ὄζος, ου, ὁ, nodus arboris, *et etiam* ramus inde exoriens; *metaph.* homo bellicosus: *dicitur* ὄζος ἄρηος, *quasi* ramus à Martis stirpe prognatus, *Iliad.* β. 663. *de Licymnio, et* γ. 147. *de Hicetaone, et alibi.*

235 Φύω, *f.* ύσω, *præt.* πέφυκα, gigno, pario, edo.

Τομὴ, ῆς, ἡ, sectio, stirpis amputatio; *à* τέμνω, scindo, *cujus præt. med.* τέτομα.

Ὄρος, εος, τὸ, mons, *dat. plur.* ὄρεσι, *poët.* ὄρεσσι.

Λείπω, relinquo, *fut.* λείψω, *aor.* 2. ἔλιπον, *præt. med.* λέλοιπα.

Θάλλω, *et* θαλλέω, *fut.* έσω, germino, pubesco; θηλέω, *Ion. ab Heb.* טל *tal*, ros, *qui pullulationis causâ, ad quod etymon alludit Homer. Odyss.* ν. 245. *de Ithacâ in Minervæ oratione Ulyssi;* αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τε ἐέρση, semper habet pluvia illam, virescensque ros, *id est*, qui facit virescere.

236 Χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, ferrum, *per metonymiam* quicquid ex ære conflatur: gladium *aliquando et* alia arma *significat. Inde tradunt dictum esse quasi* χέον ἀλκὴν, παρὰ τὸ χέειν τὴν δύναμιν τῶν ἐπιφερομένων.

Λέπω, decortico, *fut.* λέψω· περιλέψε, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act.*

237 Φλοιὸς, οῦ, ὁ, cortex; *à* φλέω, fœcundus sum.

Αὖτε, *hîc pro* δὲ.

238 Παλάμη, ης, ἡ, palma, manus: παλάμῃς, *dat. plur. pro* παλάμαις, *à* πάλλω, vibro.

Φέρω· *hinc* φορέω, *propriè* fero vestem aliquam, *sed general.* gesto, gero quocunque modo.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus; *interdum idem quod* rex: *à* δίκη, ης, ἡ, jus, causa, accusatio, mulcta, *et* πολέω, versor.

Θέμις, ἡ, lex, fas; *hinc* θεμιστὸς *vel* θεμιτὸς, licitus, sanctus: *habet genit.* θέμιστος *et* θέμιδος· *à* τίθημι, pono. *Sunt enim* θέμιστες, νόμοι τεθέντες, positæ et constitutæ leges.

239 Εἰρύαται, *Ion. pro* εἴρυνται, 3. *plur. perf. ind. pass. mutato* ν *in* α, custodiunt, *ab* ἐρύω.

240 Πόθος, ου, ὁ, desiderium, amor, affectus, cupido: *hinc* ποθὴ, ῆς, ἡ, idem; ποθέω, desidero; *à* πέποθα, *præt. med. verbi* πείθω *persuadet enim desiderium homini, ut id desideret quod desiderat, inquit Etymol.*

Ἵξομαι, *fut.* 1. *med. verbi* ἱκνέομαι, *mutuatitium ab* ἵκομαι.

Δύναμαι, *f.* δυνήσομαι, possum; δυνήσεαι, 2. *sing. f.* 1. *med. pro* δυνήσῃ, 241 *à* δεινὸς, validus, peritus.

Εὖτε, quando, dum, sicut, ita; *pro* ὅτε *dicunt poëtæ* εὖτε. 242

Ἀνδροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida, viros interficiens, πολεμικός· *ab* ἀνὴρ *et* φένω, occido.

Πίπτω, cado, interficior, prosternor; *aliquando* profligor. *Vide Il.* 243 β. 175. *fut.* πεσοῦμαι, *præt.* πέπτωκα, *aor.* 2. ἔπεσον· *à* πέτω, cado, *inus.*

Ἔνδοθι, *pro* ἔνδοθεν, *poët.* intus; *ab* ἔνδον, intus.

Ἀμύσσω, *f.* ξω. rado unguibus, lanio, vellico, animum exulcero. *Metaph. ab* αἷμα, *inquit Etym. hinc* ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio.

Γαῖα *vel* γαίη, ης, ἡ, terra, *et per aphæresin literæ* γ, *fit* αἶα, *in* 245 *prosâ* γῆ, *idem;* γαῖα *dicitur quasi* μαῖα *vel* ῥαῖα, *quia terra semen excipit, exceptumque gremio corrumpit; à* γῆ, *fit* γῆρας, ατος, τὸ, senectus, *quia senex ad terram despicit.*

Ἧλος, ου, ἡ, clavus; *hinc* καθηλόω, *f.* ώσω, clavo defigo, *vel* con- 246 figo. *Est etiam* ἧλος, morbus quidam rotundus, callosus, capiti clavorum persimilis; *ab* ἕω mitto, *quòd immittatur iis quæ compinguntur.*

Πείρω, transfigo, *fut.* 1. περῶ, *perf.* πέπαρκα, *aor.* 1. ἔπειρα, *aor.* 2. ἔπαρον, *perf. pass.* πέπαρμαι, *aor.* 1. ἐπάρθην· *hinc* πόρος, ου, ὁ, meatus, *per quem aliquid influit.*

Ἑτέρωθεν, ab alia parte: *ab* ἕτερος, ρα, ρον, alter; *quod ab* ἓ, se. 247

Ἡδυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulcè loquens; *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, dulcis, *et* ἔπω, 248 dico.

Ἀνορούω, *f.* σω, surgo, exsurgo, impetu fero; ἀνόρουσε, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act. ab* ἀνὰ, *et* ὀρούω, *quod ab* ὄρω, elevo, attollo, concito.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, *aliquando in bonam partem, et significat* jucundus, sonorus, facundus; *à* λίγγω, strideo, resono, *quod per Onomatopœïam à sono fictum; idem* λιγαίνω· λιγυρὸς, ὰ, ὸν, *idem cum* λιγύς.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, concionator, orator; ἀγορητὺς, ύος, ἡ, concionandi ars: *ab* ἀγοράομαι.

Γλῶσσα, *et Att.* γλῶττα, ης, ἡ, lingua, *item* sermonis forma, *et* lin- 249 gula tibiæ, *ob similitudinem.*

Μέλι, ιτος, τὸ, mel; *hinc* μέλιττα, ης, ἡ, apis. *Eustath. deducit* παρὰ τὸ μέλω, curo, *quia cum curâ quæritur ab hominibus et cupide appetitur.*

Γλυκὺς, εῖα, ὺ, γλυκίων, ιονος, *et* ύτερος, ύτατος, *et* γλύσσων, *pro* γλυκύτερος, dulcis, *transfertur ad multa, pro suavi seu jucundo: hinc* γλεῦκος, εος, τὸ, mulsum, vinum quoddam suave.

Ῥέω, *tempora sumit à* ῥεύω, fluo, *propriè de rebus liquidis: item* dico, loquor, *pro quo usitatius est* ῥημὶ, *aor.* 1. ἐῤῥήθην· ῥέεν, 3. *sing. imperf. ind poët. pro* ἔῤῥει, ν *addito propter seq. vocalem.*

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, genus, generatio, progenies, *aliquando* spatium septem 250 annorum; *aliquando* triginta, *aliquando* centum: *à* γίνομαι.

Μέροψ, οπος, *epitheton propriè hominis: à* μείρω, divido, *et* ὄψ, vox: *ab* ἔπω, dico, *hinc homines dicuntur* μέροπες, *quòd articulatâ linguâ loquantur; quod soli homini datum est inter animantia: vel quòd hic*

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus: *à* κύω, osculor, *quòd sit omnibus innatus gloriæ amor; vel quasi* κύων δέος, parere timorem; *quòd plebeis animis timorem pariat; vel à* κήδω, curo: *sed* κύδος, ὁ, ὁ, convitium, objurgatio.

280 Γείνατο *pro* ἐγείνατο, *ab* ἐγεινάμην, *aor.* 1. *med. verbi* γείνομαι, genero.

Μήτηρ, τέρος, *et* τρὸς, *per sync.* mater; παρὰ τὸ μῶ, quæro, *vel* vehementer cupio, *quasi quæsita a liberis, vel proli victum quærens.*

281 Πλεόνεσσι *pro* πλείοσι *poët. nam poëtæ formant dat. pl. a nomin. pl. addendo* σι, *et mutando in neutris* α *in* ες· *ut* πάντεσσιν.

283 Μεθέμεν, *Ionicè pro* μεθεῖναι, *aor.* 2. *infin. verbi* μεθίημι, depono, demitto, &c.

284 Ἕρκος, εος, τὸ, septum, claustrum, munimentum, sepes: *ab* εἴργω, *sed* εἴργνυμι, *cum aspero, et poët.* ἑέργω, in carcerem conjicio, custodio, coërceo: *sed* εἴργω, *cum tenui,* veto, prohibeo, arceo; εἴργομαι, *cum tenui,* summoveo.

Πέλομαι, sum; *item* πέλω, *usitatum tantùm in præsenti indicat. et particip. et in præt. imperf. Vide etiam in* 418.

289 Σημαίνω, *propriè* signum do, *vel* signo dato aliquid præcipio; *generaliter* præcipio, impero, præsum; *à* σῆμα, τος, τὸ, signum, portentum, vexillum, sepulchrum.

292 Ὑποβλήδην, *adverb.* subjiciendo *vel* interpellato sermone excipiendo verba dicentis nondum finita, obstrepere interfando; *ab* ὑποβάλλω, subjicio, *aliquando* interfari.

293 Δειλὸς, ἡ, ὸν, timidus, ignavus, *à* δείδω, *f.* σω, timeo.

Καλεοίμην, vocer, *sine contractione pro* καλοίμην, 1. *sing. opt. præs. pass. verbi* καλέω.

294 Πᾶν ἔργον, *pro* εἰς πᾶν ἔργον.

Ὑπείξω, *f.* ξω, *f.* 1. *med.* ὑπείξομαι, succumbo, cedo, obedio: *ab* εἴκω, assimilor, obedio.

Ὅττικεν, *poët pro* ὅ, τι, *et* κεν.

Εἴπῃς, dixeris, 2. *sing. aor.* 2. *opt. verbi* ἔπω, dico.

295 Ἐπιτέλλω, *et* -ομαι, jubeo, impero, præcipio, mandatum impono quod aliquis exequatur, exorior; *à* τέλλω, *inusitato,* fio: *sed* τελέθω, sum, *verbum poëticum;* ἐπιτέλλεο *pro* -ου *Ionicè, præs. imperat. med.*

301 Ἀνελὼν, auferens, *aor.* 2. *part. ab* ἀναιρέω.

Ἀέκων, κουσα, ον, *in prosâ* ἄκων, invitus: *ab* α *priv. et* ἑκὼν, οῦσα, ὸν, volens, sponte aliquid faciens, *quod legitur in participio tantùm. Sunt autem qui dictum putant quasi* εἴκων, cedens, *ab* εἴκω, cedo.

302 Γνώωσι, *poët. pro* γνῶσι, 3. *pl. aor.* 2. *subjunct. ab* ἔγνων, *verbi* γινώσκω.

303 Αἶψα, statim, *vox poëtica: hinc* αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, *et* λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, *idem, cum particulâ augmentativâ* λα, *quæ semper auget compositione: ab* ἅπτομαι, tango, *Eustath.*

Αἷμα, τος, τὸ, sanguis: *hinc* αἱμασία, ας, ἡ, *Odyss.* σ. 358. sepes, *quæ spinas habet. Quidam deducunt* αἷμα *ab* αἴθω (*propter calorem, cujus sanguis fomes est*) *cujus præt. pass.* ἧσμαι, *unde* αἷσμα, *et κατὰ* τὴν ἔνδειαν *fit* αἷμα· *quòd autem* αι *ante* μ *et* ρ *plerumque aspiratur, fit* αἷμα.

Κελαινὸς, ὴ, ὸν, niger, ater, *quasi* μελαινὸς, *à* μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, *quod à* μα *neg. et* λαῦν, video, *inquit Martinius.*

Ἐρωέω, *f.* ήσω, fluo, moveo, recedo, aberro; *item* cesso, otio me do, *propriè* ἀπὸ τῆς ἔρας (*à quo derivatur*) ὑποχωρεῖσθαι, è terrâ elabi, *aut* fluere.

Δόρυ, τὸ, hasta jaculum, *genit.* δόρατος *et* δόρυος, *metathesi* δουρὸς, *sic in cæteris: hinc* δορύσσω, *f.* ξω, pugno; δόρυ, *secundum Eustath. tam de ligno ex arbore exsecto, quam de eo quod in arbore adhuc est: à* δέρω, excorio: *ut sit* ξύλον ἐκδεδαρμένον, lignum deliberatum. *Sunt qui à* δρῦς, quercus, *deducunt.*

Ἀνςήτην *pro* ἀνεστήτην, surrexerunt, 3. *pers. dual. aor.* 2. *verbi* ἀνίστημι. 305

Λῦσαν, *Ion. et poët. pro* ἔλυσαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. act. verbi* λύω, solvo.

Ἐΐσος, η, ον, æqualis, *pro* ἴσος *et* ἶσος, *idem, addito* ε *ab* εἴδω, assimilo. 306

Περάερυσσιν, *poët. pro* προείρυσεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind. act. verbi* προερύω. 308

Κρίνω, *f.* νῶ, accuso, judico, damno, secerno, deligo. 309

Εἴκοσι, viginti, *et* ἐείκοσι, *idem.*

Βῆσε, *pro* ἔβησε, 3. *sing. aor.* 1. *à* βαίνω, *hìc* ascendere facio. 310

Ἕω, sedere facio, colloco, *fut.* ἕσω, *vel* ἕσσω, *ind.* 1. εἷσα, *vel* ἕσσα, 311 *et* ἀνὰ—εἶσε *per tmesin pro* ἄνεισε.

Πολύμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens: *à* πολὺς, *et* μῆτις, ιδος, ἡ, deliberatio, prudentia, consilium; *à* μήδω, curo, *pro quo usurpatur* μήδομαι, *unde* μῆσις, *et* σ *mutato in* τ, μῆτις.

Πλέω, *fut.* πλεύσω, navigo; ἐπέπλεον, 3. *plur. imperf. ind. verbi* ἐπιπλέω. 312

Ὑγρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; *ab* ὕω, pluo: *hinc* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Κέλευθος, ου, ἡ, via, *in plurali* τὰ κέλευθα, *per metaplasmum, pro* κελεύθοι· *ab* ἐλεύθω, venio, *pleonasmo* τοῦ κ· *vel à* κέλλω τὸ τρέχω· ὑγρὰ κέλευθα, mare.

Ἀπολυμαίνομαι, lustror, purgor, *et contra,* corrumpo, noceo, *quod à* 313 λῦμα, τος, τὸ, sordes, purgamentum, *quasi* λοῦμα, *idem: quod à* λούω, lavo, *quòd* ἐν τῷ λούεσθαι ἀπεβάλλοντο λύματα, *inquit Eustath. hinc* λυτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis.

Ἀνώγω, *vel* ἀνωγέω, jubeo, mando, suadeo, *cujus imperf.* ἀνώγον, *pro* ἤνωγον· *item* ἠνώγουν, *præt. med.* ἄνωγα, *pro* ἤνωγα· *est etiam* ἀνώγημι, *ab* ἄνω, *poët. pro* ἀνύω, impetro.

Ἔρδω, facio, *id est,* sacrifico; ἔρδον, 3. *plur. imperf. ind. poët. pro* 315 ἤρδον· *à* ῥέζω, *metathesi, et* ζ *mutato in* δ.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus, eximius; *à* τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἀτρύγετος, ου, ὁ καὶ ἡ, infructuosus, sterilis; *ab* α *priv. et* τρύγη, ης, ἡ, 316 frumentum, fructus; τρυγάω, *f.* ήσω, vindemio; *vel* ἀτρύγετος ἅλς, *quòd* τρυγᾶσθαι nequeat; *vel* βαθύτατος ἄβυσσος, fundo carens, *adeo ut ejus* τρύγας *fæces invenire nemo queat; à* τρὺξ, γὸς, ἡ, vinum recens, *item* fæx vini, *vel, secundum Plin.* ἀκαταπόνητος, indomitus; *à* τρύχω, *f.* ξω, vexo, *et* attero.

Ἑλίσσω, *f.* ξω, volvo, *pro* εἱλίσσω, *ab* εἱλέω, verto, volvo, implico, 317 agito; εἰλέω, *cum tenui,* claudo, in angustum cogo, aggero; *et aliquan-*

do idem quod εἰλέω· *hinc* ἑλελίττω, *vel* ἑλελίσσω, agito, rapido volumine torqueo; ἑλισσομένη, *part. præs. med.*

Καπνὸς, ȣ̃, ὁ, fumus: *à* καίω, uro, incendo, *et* πνοὴ, ῆς, ἡ, spiritus, flatus; *quod à* πνέω, spiro, *fut.* πνεύσω.

318 Πένομαι, pauper sum, occupor circa, *seu* laboro; πένοντο, *Ion. pro* ἐπένοντο, 3. *pl. imperf. ind.* πένης, ητος, ὁ καὶ ἡ, pauper, *et* πόνος, ου, ὁ, labor.

Τὰ κατὰ στρατὸν, *subintelligitur* ὄντα.

319 Λῆγ', *Ion. pro* ἔληγε, desinebat; 3. *sing. imperf. ind. verbi* λήγω.

Ἐπηπείλησ' *pro* ἐπηπείλησε, minatus fuit, 3. *sing. aor.* 1. *ind. verbi* ἐπαπειλέω.

321 Ἔσαν, *per systolen, pro* ἦσαν, 3. *pl. imperf. ind. verbi* εἰμί.

Κήρυξ, κος, ὁ, præco, caduceator, fecialis, legatus, buccinator; κήρυκε, *nom. dual. à* γῆρυς, υος, ἡ, vox, *vel* κράζω, clamo.

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, citatus, sedulus, diligens, impiger; ὀτρηρώ, *nom. dual. ab* ὀτρύνω, incito, hortor, jubeo.

Θεράπων, οντος, ὁ, famulus; θεράποντε, *nom. dual. hinc* θεραπεύω, inservio; *à* θέρω, curo.

323 Ἀγέμεν, *pro* ἄγειν, *infin. pro imperat.*

324 Δώην, *Atticè pro* δοίην, *Ionicè additur* σι· δώησι, 3. *sing. aor.* 2. *opt. verbi* δίδωμι.

325 Ῥιγέω, *et* ῥιγόω, rigeo, frigeo, horreo, obstupesco; *à* ῥῖγος, εος, τὸ, frigus extremum, rigor; *hinc* ῥίγιον, horribiliùs, duriùs, tristiùs; *hinc superl.* ῥίγιστος, *à* ῥήγνυμι.

326 Προΐει, præmittebat; 3. *sing. imperf. ind. verbi* προΐημι· *imperf.* προΐην, ης, η, *et* προΐεον, ες, εε, εις, -ει, ει.

327 Βάτην, *Doricè pro* ἐβήτην, 3. *dual. aor.* 2. *verbi* βαίνω· *ab* ἔβην.

328 Ἱκέσθην, venerunt, 3. *dual. aor.* 2. *med. verbi* ἱκνέομαι.

329 Εὑρίσκω, *tempora sumit ab inusitato* εὑρέω, *fut.* εὑρήσω, *aor.* 2. εὗρον, invenio, *propriè investigando; a canibus sumitur, qui* εὑρεῖς *dicuntur, quòd olfacta investigent et inveniant; interdum* reperio.

330 Γήθησεν, *Ion. pro* ἐγήθησεν, lætatus est; 3. *sing. aor.* 1. *ind. verbi* γηθέω.

331 Ταρβέω, *f.* ήσω, timeo, tremo; *à* τάρβος, εος, τὸ, stupor, timor; *per syncop. pro* τάραβος, *idem; à* ταράσσω, turbo, territo, confundo, vexo.

Αἰδομένω, reverentes, *nom. dual. part. præs. verbi* αἴδομαι.

332 Στήτην, steterunt, 3. *dual. aor.* 2. *ind. Ion. pro* ἐστήτην, *verbi* ἵστημι.

333 Προσφωνέω, *f.* ήσω, alloquor, appello, saluto; προσεφώνεον, 3. *plur. imperf. ind. à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

334 Ἄγγελος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, nuntius; *ab* ἀγγέλλω, nuntio, dico: *Eustath. deducit ab* ἄγω, *alii dictum affirmant quasi* ἀλέγω, *quod fit* ἀνλέγω, *et metath.* ἀγγέλλω, *mutato* γ *in* ν.

335 Ἆσσον, propiùs, *pro* ἔσσον, *idem, mutato* ε *in* α, *quod fit ab* ἐγγὺς, propè; *hinc* ἀσσοτέρω, *et* ἀσσοτάτω, propiùs, proximè.

Ἴτε, 2. *plur. imperat. præs. ab* εἶμι, *eo.*

Υ̓́μμες, *Æol. pro* ὑμεῖς.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est in culpâ, culpandus; *ab* αἰτία, *ante* 153.

Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Jove natus, nobilis, generosus; à Διὸς, et γίνομαι. 337
Vocat. διογενές.

Πάτροκλος, ου, ὁ, *et* Πατροκλέης, έεος, *et* Πατροκλῆς, ῆος, Patrocles, *filius* Μενοιτίου, συγγενὴς τοῦ Ἀχιλλέως *et socius carissimus.* Πατροκλέης *flectitur cum duplice crasi:* sic, *nom.* έης, ῆς· *gen.* έεος, έους, οῦς· *dat.* έεϊ, έει, εῖ· *acc.* έεα, έη, ῆ· *vocat.* εες, εις, *ut et cætera propria cum* κλέος *composita.*

Μάρτυρος, testis; *plur.* μάρτυροι, *à* μάρτυρ, ρος, ὁ, *idem.* 338

Ἔστων, sint, 3. *dual. imperat. verbi* εἰμὶ, sum.

Πρὸς θεῶν, coram diis. 339

Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus, felix. *Dicuntur dii* μάκαρες, *quia omnium beatissimam vitam degunt. Eustath. putat dictum* παρὰ τὸ μὴ ὑποκεῖσθαι κηρὶ, quòd fato non obnoxii. *Alii à* χαίρειν.

Ἀπηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, illaudandus; *ab* αἰνέω, laudo, *et* ἀπὸ, 340
quod negationem in compositione sæpè significat; quasi ἄπωθεν ὢν τοῦ αἰνεῖσθαι, procul à laude; *vel* ὁ μὴ ἡνίαις εἴκων, non fræenis cedens; *vel metaph.* ἀπὸ τῶν δυσηνίων ἵππων, ab effrænatis equis.

Χρειὼ, *Ion. pro* ἡ χρεία, necessitas, opus; *aliquando* χρέω. 341

Ἀεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inconveniens, inconsentaneus, acris; *ab* α *privat. et* εἴκω.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus; ὀλοῇσι, *Ion. pro* ὀλοαῖς, *dat. plur. f. ab* ὄλ- 342
λυμι, pereo.

Θύω, *fut.* σω, sacrifico, *aliquando* insanio, *ut hîc.*

Νοέω, *fut.* ήσω, intelligo, cogito, mente agito, volvo, sum sapiens, 343
video, prospicio; νοῆσαι, *aor.* 1. *inf. à* νόος, νοῦς, mens, cogitatio, &c. *in quibusdam casibus tertiæ et quintæ flexionis, à* νέομαι, *id est,* πορεύομαι, *scribit Eustath. quòd mente nihil celeriùs moveatur.*

Πρόσσω, ante, præterita, *et* ὀπίσσω, retro, futura, post; *pro* πρόσω, *et* ὀπίσω, *geminato* σ.

Ἐπεπείθεθ' *pro* ἐπεπείθετο, paruit, obedivit, 3. *sing. imperf. pass. verbi* 345
ἐπιπείθομαι.

Ἄγω, *ind.* 2. ἦγον, *usitatiùs* ἤγαγον· ἐκ δ' ἄγαγε, *per tmesin et Ion.* 346
pro ἐξήγαγε, eduxit.

Γυνὴ, ἡ, mulier, uxor, *gen.* γυναικὸς, *vocat.* γύναι· *tanquam à* γύναιξ· 348
in duali cum masculino; dicitur quasi γονὴ, *à* γίγνομαι, *quia materiam habet generandi.*

Δακρύω, *f.* ύσω, lacrymo; *à* δάκρυ, υος, τὸ, lacryma. 349

Ἑτάρων *pro* ἑταίρων, sociorum, *gen. pl. ab* ἑταῖρος.

Ἄφαρ, statim, citò, facilè, subitò; *ab* ἅπτομαι, *quasi* ταχέως καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινόμενον· *poëtica vox; hinc* ἀφάρτερος, έρα, ερον, celerior.

Νόσφι, *adverb.* seorsum; *hinc* νοσφίζω, β. 81.

Λιάζω, *f.* σω, agito, jacto, turbo: *item* separo, fugio, declino; λιασθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor. pass.*

Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus; *canum dicitur mare, propter spumam et* 350
fluctus.

Ὁρόων, inspiciens, *poët. pro* ὁρῶν, ῶσα, ῶν.

Οἴνοψ, οπὸς, ὁ καὶ ἡ, vinei coloris, *vel uvas maturas colore referens; ab* οἶνος, ου, ὁ, *et* ὄψις, εως, ἡ, visus.

351 Ἠρήσατο, supplicavit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἀράομαι.

Ὀρέγομαι, *et* ὀρέγνυμι, extendo, porrigo: *etiam* appeto, desidero, *quia illud desideramus, ad quod manus extendimus;* ὀρεγνὺς, ῦσα, ὺν, *part. præs. ab* ὀρέγομαι, appeto, *fit* ὀργὴ, ῆς, ἡ, *quia ira dicitur affectus vindictæ; ab* ὀρέγομαι, extendo, fit ὄρεγμα, τος, τὸ, passus.

352 Μήτηρ, μητέρος *per syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, *dicitur etiam de brutis quæ fœtum ediderunt; à* μάω, quæro; *vel quod a fœtu quæratur; vel quòd fœtui victum quærat.*

Μινυνθάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, brevi tempore durans; *quod à* μινὺς *Attic. pro* μικρὸς, parvus; hinc μινύθω, minuo; *hinc* μίνυνθα, *adv.* ad paululum temporis; *et hinc* μινυνθάδιος, *in animatis ponitur pro* βραχύβιος, *et in rebus inanimatis dicitur* ὀλιγοχρόνιος.

Ἐόντα, existentem, *acc. sing. masc. part.* ἐὼν, *poët. pro* ὢν, ab εἰμί.

353 Ὄφελλεν, *aor.* 2. *Ion. pro* ὄφελεν, *et hoc pro* ὤφελεν· *ab* ὀφείλω, *f.* ὀφειλήσω, debeo; *aliquando significat* utinam *in aor.* 2. *de quo post;* ὀφέλλω, augeo, adjuvo, prosum; *quod aliquando usurpatur pro* ὀφείλω, debeo; *sed* ὠφελέω, prosum, juvo.

Ἐγγαλίζω, *fut.* σω, *vel* ξω, in manus porrigo, insero, figo in membris, sub fide sponsionis præbeo, *inquit Budæus; à* γύαλον, ου, τὸ, cavitas, manus.

354 Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans; *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo: *hinc* ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, *et* βρέμω, sono, strepo; *hinc* βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

Τυτθὸν, οῦ, τὸ, parvum; *à* τυτθὸς, ἡ, ὸν, parvus, infans, *cui mamma præbetur; à* τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma; *hinc* τιτθὴ, ῆς, ἡ, nutrix.

356 Ἀπούρας, *aorist.* 1. *ab* ἀπουρίζω, *pro* ἀπουρίσας, auferens, præripiens, *pro* ἀφορίζω, extermino, ab alienis finibus aufero; *ab* ὅρος, ου, ὁ, terminus, *mutando* φ *in* π *Ionicè; vel* ἀπούρας, *pro* ἀπαυρήσας, *quod cum syncope* ἀπαύρας, *et metalepsi* ἀπούρας· *ab* ἀπαυράω, eripio, privo, aufero.

357 Δακρυχέων, έουσα, έον, lacrymas fundens; *à* δάκρυ, υος, τὸ, lacryma, *et* χέω, fundo.

Πότνιος, ία, ιον, reverendus, pudicus, honorabilis: ἀπὸ τοῦ πίπτειν τοῖς ποσί· *pro* πότνιος, *aliquando legitur* πότνος, *per syncop.*

358 Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundum: *à* βάθος, εος, τὸ, *idem, ut à* πάθος, εος, τὸ, πένθος, τὸ, *pleonasmo* τοῦ ν, *et* τροπῇ α *in* ε.

359 Καρπάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox: καρπαλίμως, *adverb.* velociter, protinus; *pro* ἁρπάλιμος, *idem; ab* ἁρπάζω, *f.* σω *vel* ξω, rapio, corripio, citò intelligo.

Ἀναδῦμι, emergo, *aliquando* recedo; ἀνέδυ, 3. *sing. aor.* 2. δῦμι, *sive* δύνω, *et* δύω, ingredior, demergo, induo.

Ἠΰτε, sicut, *per ectasin et diæresin* τοῦ εὖτε.

Ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo; παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν εἵλησιν· *vel potiùs ab* ὁμοῦ *et* ἀχλὺς, ύος, caligo, nebulosa obscuritas.

360 Πάροιθε, *et* πάροιθεν, ante, antea: *regit genit. à* πάρος, *poëticâ voce,* ante, antea.

361 Καταρέζω, demulceo, manibus tracto, *fut.* ξω, *pro quo aliquando*

χαρίζω· κατέρεξεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind. à ῥέζω*, facio. *Ante. Vide* ι. 424.

Ὀνομάζω, *fut. σω*, nomine voco; *ἐκ τ' ὀνόμαζε per tmesin et Ionicè pro ἐξωνόμαζε*, 3. *sing. imperf. ind.*; *ab ὄνομα, τος, τὸ*, nomen; *quod alii παρὰ τοῦ νόμων*, distribuo, *deducunt, quòd nomen suam cuique imaginem rerum reddit; alii ab ὄνημι*, juvo, *quasi ὀνίομαι, quòd ejus usu res agnoscatur.*

Τέκνον, ου, τὸ, filius, proles: *à τίκτω*, pario. 362

Κλαίω, fleo; *tempora sumit à κλαύω· sed κλάω*, frango, fut. *κλάσω· at κλάω, fut. αύσω, pro κλαίω, Atticè*, fleo, lugeo; *Eustathius deducit κλαίω à κλάω*, frango, *quòd lacrymis quodammodo frangitur animus.*

Σὲ φρένας, *Atticè pro σοῦ φρένας, qui utuntur accusat. pro genit. vel potiùs pro κατὰ φρένας, synecd.*

Κεύθω, *f. σω*, occulto; *à κεῦθος, εος, τὸ*, profunditas, caverna. 363

Εἴδομεν, sciamus, *poët. pro εἴδωμεν*, 1. *plur. subj. præs. ab εἴδω.*

Βαρυστενάχω, graviter gemo, *poët. pro στενάζω, fut. ξω, à στενὸς, ἡ, ὸν*, angustus, *quia coarcto corde ingemimus; hinc στόνος, ου, ὁ*, gemitus, suspirium. 364

Τίη, *poët. pro τί*, cur? quid? *à τίς, τίνος.* 365

Εἰδυίῃ, scienti, *dat. sing. fœmin. part. præs. εἰδὼς, per syncopen pro εἰδηκὼς, ab εἰδέω.*

Δάσσαντο, *Ion. et poët, pro ἐδάσαντο*, diviserunt, 3. *plur. aor.* 1. *med. à δαίω*, divido, scio, uro. 368

Ἐκ δ' ἕλον, exemerunt, *per tmesin pro ἐξεῖλον.* 369

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, lorica ænea armatus; *à χαλκὸς, οῦ, ὁ*, æs, *et χιτὼν, ῶνος, ὁ*, tunica; *quod Grammatici deducunt à χέω, quòd περιχεῖται τῷ σώματι. Vid. Il. β.* 42. 371

Ἦεν, *pro ἦν*, erat, *Ionic. dicunt pro ἦν, ἔα, et ectasi poët. ἦα, imperf. ind. ab εἰμί.* 381

Θνῆσκον, *Ionicè pro ἔθνησκον*, moriebatur. 3. *plur, imperf. ind. verbi θνήσκω.* 383

Ἐπασσύτεροι, illi dicuntur facere, cùm unus facit post alterum continuâ serie; conferti, crebri, frequentes: *ab ἐπὶ et ἆσσον, idem quod ἐγγὺς*, propè, propiùs.

Ἐπῴχετο, ferebantur, 3. *sing. imperf. ind pass. verbi ἐποίχομαι.*

Πάντη, omnino, undequaque. 384

Νέον, recenter, nuper; *à νέος, α, ον*, recens, juvenis. 391

Περίσχεο, *Ionicè pro περίσχου*, 2. *sing. aor.* 2. *med. imperat. à περιέχω, mutante fut.* 2. *περισχῶ, à περισχέω*, contineo, defendo, adjuvo, curam suscipio. 393

Ἐῢς, bonus, fortis, formosus, *genit. ἐέος, sed per poëticam ectasin ἠῢς, genit. ἠέος, et metathesi, ἑῆος· hinc εὖ*, bene, feliciter, *in compositione significat* facilè, *vel* feliciter; *hinc εὖγε, adverb.* euge, bene: *vel ἑῆος*, sui, proprii, *ut quidam volunt; ut et ἑάων, genit. deduct. ab ἑὸς, ἡ, ὸν*, suus.

Ὄνημι *cum* ο, juvo, prosum, *fut.* 1. *ὀνήσω, aor.* 1. *ὤνησα· ὠνέομαι*, emo, mercor. 395

396 Πολλάκι, multoties, *ante consonantem :* πολλάκις, *ante vocalem ; à* πολὺς, *multus.*

Μέγαρον, ου, τὸ, ingens domicilium, palatium ; *à* μέγας, magnus : *sed generaliter,* quæcunque domus.

397 Ἔφησθα, *pro* ἔφης, dicebas, 2. *sing. imperf. paragoge Æolicâ.*

Κελαινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nigras nubes faciens : *à* κελαίνω, nigrum facio : *quod à* κέλας, *et* νέφος, εος, τὸ, nubes, caligo, *quod est à* νε *particulâ negativâ, et* φῶς, τὸς, τὸ, lux.

399 Ξυνδέω, *f.* ήσω, constringo : ξὺν, *Att. pro* σὺν, *à* δέω, ligo, vincio ; *unde* δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum ; *sed cum genit.* absum ; *at* δέομαι, *f.* ήσομαι, opus habeo, indigeo, supplico, rogo ; *hinc* δεῖ, *imperf.* oportet : *sed* δήω, *cum* η, invenio.

401 Ὑπελύσαο, *diæresis Ionica pro* ὑπελύσω, solvisti, 2. *sing. aor.* 1. *med.* ὑπελυσάμην, *verbi* ὑπολύω.

402 Ὦκα, celeriter ; *per syncop. pro* ὠκέα· *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *genit.* έος, είας, έος, celer ; ὦχ᾽ *ob sequentem aspirat.*

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum manus habens ; *ab* ἑκατὸν, centum *et* χεὶρ, manus.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, altus, profundus ; *factum ex Dorico* μᾶκος, *pro* μῆκος, εος, τὸ, longitudo, proceritas.

403 Βριάρεως, εω, ὁ, *Att. pro* Βριάρεος, ου, Briareus, *gigas, quidam centum manus habens ; à* βριάω, robustus sum.

405 Γαίω, glorior ; γαίων, ουσα, ον, *part. præs. hinc* γαῦρος, α, ον, superbus, ferox.

407 Μνάομαι, memoro, commemoro, memor sum ; *f.* μνήσομαι, *præt.* μέμνημαι, *aorist.* 1. *pass.* ἐμνήσθην· *hinc* μνάω, *id est,* μνᾶσθαι ποιῶ, in memoriam revoco ; μνήσας, σασα, σαν, *aor.* 1. *part. act.*

Παρέζεο, *Ion. pro* παρέζου, asside, *præs. imperat. verbi* παρέζομαι.

Τὸ γόνυ, genu, *genit.* γόνυος, *et metath.* γούνος, *à* κονῶ, festino, curro.

408 Ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι, *per tmesin pro* ἐπαρῆξαι, opem ferre, *aor.* 1. *inf. act. verbi* ἐπαρήγω.

409 Πρύμνα, ης, ἡ, puppis, *quæ ultima est in navi. Synecdoch. pro totâ navi ; hinc* πρυμνήσιον, ου, τὸ, funis *quo navis ad terram religatur,* rudens, *à* πρυμνὸς, ἡ, ὸν, ultimus, summus, extremus ; *quod à* πέρας, τος, τὸ, *finis.*

Ἐλαύνω, *fut.* άσω, *tempora sumit ab* ἐλάω, impello, ago, instigo, *item* abigo, percutio ; *hinc aor.* 1. ἔλασα, *et per syncopen,* ἔλσα, *vel, ut alii,* ἔλσαι, *aor.* 1. *inf. ab* ἔλω, *f.* ἐλῶ, *Æol.* ἔλσω.

410 Κτείνω, occido, *fut.* κτενῶ, *præt.* ἔκτακα, *aor.* 2. ἔκτανον· *per apoc.* ἔκταν· *ab inusit.* κτάω, occido : *hoc autem secundum Mart. à* κάτω, *ut sit,* deorsum jacere, sternere : κτεινομένους, *part. præs. pass.*

Ἐπαυρέω, *et* ἐπαυρίσκω, *et* ἐπαύρομαι, fruor ; *item* consequor ; *item* pœnas luo, ἐπαύρωνται, 3. *plur. præs. subj. med.*

412 Ἄτη, ης, ἡ, culpa, noxa : *hinc* ἀτάομαι, patior detrimentum, *et* ἀτάω, *f.* ήσω, lædo.

413 Κατὰ δάκρυ χέουσα, *per tmesin pro* καταχέουσα, fundens, *part. præs. f. verbi* καταχέω.

414 Αἰνὰ, infeliciter, graviter, malo fato, *pro* αἰνῶς, *poët.* αἰνὸς, ἡ, ὸν, in-

felix, gravis; *quod ab αἲ interjectione,* heu, hei; *aut per syncop. ex* αἰανὸς, ἡ, ὸν, *idem.*

Αἴθε, utinam, si, *et apoc.* αἴ, *sed* αἰ *fit Doricè pro* εἰ, *hinc fit communiter* εἴθε, *et* αἴθε, *pro* εἴθε. 415

Nota, { Αἱ, *articulus præpos.* / Αἵ, quæ. / Αἲ, heu. / Αἰ, si. / Αἴ, utinam. }

Αἴθε, εἴθε, ὡς, *verbo* ὄφελον, *vel Ionic.* ὤφελλον, *sæpè præponuntur, sequente mox infinitivo; usurpatur autem adverbium optandi; factum ex aor. 2.* τοῦ ὀφείλω, debeo; *et aliquando invenitur in primâ, secundâ, et tertiâ personâ;* αἴθ' ὄφελες ἧσθαι, utinam sederes; αἴθ' ὄφελον ἄγαμος τε μένειν, utinam cœlebs essem; ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν, utinam mihi mors placuisset, *Iliad.* γ. 173.

Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, inoffensus: *aliquando* non nocens, *quod est verbale à* πήθω, *significante* πάσχω, patior; *idem est cum* πάθος, εος, τὸ, *ex* α *privat. et* πῆμα, τος, τὸ, damnum.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors, fortuna, parca; *vel ab* ἀεὶ ἴσα, semper æqualis; *vel quasi* δαίσα, *à* δαίω, divido; *quia distribuit unicuique tempus mortis, et vitæ conditionem.* 416

Δὴν, *adverb. poët.* diu, jamdiu; *hinc* δηναιὸς, ὰ, ὸν, diurnus, *et* δῆνος, εος, τὸ, consilium.

Ὠκύμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui brevis est fati; *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, velox, *et* μοῖρα, ας, ἡ, fatum; *à* μείρω, divido, sortior. 417

Ὀϊζὺς, ύος, ἡ, ærumna, miseria; ὀϊζυρὸς, ρὰ, ρὸν, infelix; *ab* οἲ, *adverb.* hei, heu, *fit* ὀΐζω, *unde* οἰζύω (*sicut* αἰάζω, *ab* αἶ) *per dialysin* ὀϊζύω, *et inde* ὀϊζύς.

Πέλομαι, sum, *imperf.* ἐπελόμην, ἐπέλον, *et per syncop.* ἔπλεον, *et per diæresin* ἔπλεο· πέλω, *idem.* 418

Τῷ, idcirco; τῳ, *sine accentu, pro* τινὶ, alicui.

Τοι, *particula enclitica adverbiis et conjunctionibus annexa tantùm ornatûs gratiâ, ut hìc:* δέ τοι, *aliis juncta, significat* quidem; *aliquando* igitur, *aliquando* quamvis. 419

Τερπικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, fulmine gaudens; *à* τέρπομαι, *f.* ψομαι, delector, *et* κεραυνὸς, οῦ, ὁ, fulmen: *quod à* κεραΐζειν, dissipare, *ut boves cornibus, et* αὔειν, clamare.

Ἀγάννιφος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde nivosus, nivibus obrutus; *ab* ἄγαν, *et* νιφὰς, άδος, ἡ, nix; *quod à* νίφω, ningo. 420

Παρήμαι, assideo; *ab* ἧμαι, sedeo: παρήμενος, ένη, ενον, *part. præs.* 421

Ὠκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, citus, citato gradu permeans, velox; *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *et* πόρος, ου, ὁ, transitus; *quod à* πείρω, transadigo.

Ἀποπαύεο, *Ion. pro* ἀποπαύου, abstine, 2. *sing. præs. imperat. med. verbi* ἀποπαύομαι. 422

Ὠκεανὸς, οῦ, *Ion.* εῖο, ὁ, oceanus, mare; *dicitur à celeri fluxu; ab* ὠκέα, *et* νάω, fluo. 423

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, *vel* Αἰθιοπεὺς, έος, Æthiops; *ab* αἴθω, uro, *et* ὄψις, εως, ἡ, vultus; *quia adusti sunt facie.*

424 Χθιζὸς, ἡ, ὸν, hesternus; à χθὲς, heri.

Δαὶς, τὸς, ἡ, *et* δαίτη, ης, ἡ, *et* δαιτὺς, δαιτύος, ἡ, epulum, convivium, *scilicet, ingeniosè exstructum; à* δαίω, epulum instruo, epulor; cibos dividi facio et apponi.

Ἕποντο, *Ion. pro* εἵποντο, sequebantur, 3. *pl. imperf. ind. verbi* ἕπομαι.

425 Δυωδέκατος, ατη, ατον, duodecimus; *à* δυωδέκατος, άτη, ατον, *idem; à* δύο, *poët.* δύω, *et* δέκα, decem.

426 Ποτὶ, *Doricè pro* πρὸς, ad *vel* in.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui æneis fundamentis insistit, firmus; *à* χαλκὸς, ῦ, ὁ, æs, *et* βάσις, εως, ἡ, gressus.

Δῶ, *pro* δῶμα, *per apocopen; hoc pro* δόμημα· *à* δέμω, ædifico.

427 Γουνάζομαι, *f.* σομαι, genibus innitor, genua amplectens oro; *à* γόνυ, genu.

428 Αὐτῦ, ibi, *per syncop. pro* αὐτόθι.

429 Εὔζωνος, υ, ὁ καὶ ἡ, bene cinctus, pulcher; ἐϋζώνοιο, *Ion. per diæres. pro* εὐζώνυ· *à* ζώννυμι, cingo.

430 Ἀπηύρων, 3. *plur. imperf. et crasi* ἀπηύρων, *ab* ἀπαυράω, aufero; *ex* ἀπὸ *et* αὐρα, *vel* αἴρω.

432 Λιμὴν, ένος, ὁ, portus; ἀπὸ τῦ λίαν μένειν, ad differentiam oceani semper fluentis.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profundus; πολὺ βένθος ἔχων. *Vide βένθος, ante.*

Ἐντὸς, intus, *regit genitivum.*

Ἵκοντο, venerunt, 3. *pl. aor.* 2. *verbi* ἱκνέομαι.

433 Ἱστίον, υ, τὸ, velum: *quod ab* ἱστὸς, ῦ, ὁ, malus navis: *quod ab* ἵσταμαι, sto; *hinc* ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali; *ab* ἱστὸς, *et* δέχομαι, excipio.

Στέλλω, mitto, succingo, contraho, *ut hìc, fut.* στελῶ, *aor.* 1. ἔστειλα, στείλαντο, *Ion. pro* ἐστείλαντο, 3. *pl. aor.* 2. *med.*

434 Πελάζω, *f.* άσω, accedo ad, pertingo, admoveo; πέλασαν, *Ion. pro* ἐπέλασαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. à* πέλας, prope.

Πρότονος, υ, ὁ, *et* πρότονον, υ, τὸ, funis ille qui deducitur à malo ad proram; *à* πρὸ, *et* τόνος, υ, ὁ, tentio: *quod à* τείνω, tendo.

Ὑφέντες, *aor.* 2. *partic. ab* ὑφίημι, remitto; ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, *gen.* έντος.

435 Ὅρμος, υ, ὁ, monile circa collum: *fit ab* εἴρω, necto; *vel* portus, statio navium; *hinc* ὁρμισις, εως, ἡ, quies in portu; *ab* ἕρμα, τος, τὸ, fulcrum, stabilimentum: *quia navis ibi tanquam in fulcro et stabilimento consistit.*

Προέρυσσαν, protraxerunt, 3. *pl. aor.* 1. *ind. poët. pro* προέρυσαν.

436 Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *aliquando* tentorium, *aliquando* sepulchrum, *aliquando* anchora, *ut hìc; ab* εὕδω, dormio, *quasi* εὐδινή· *significat et* concubitus, *ut* ζ. 25.

Πρυμνήσιον, υ, τὸ, funis *quo navis ad terram religatur; quidam* oram *intelligunt;* πρυμνήσια, retinacula; *à* πρύμνα. *Ante* 409.

437 Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, *propriè* aqua fracta à litore; *catachresticè* litus; *à* ῥήσσω, frango, *quia in litore fluctus frangitur; hinc* ῥηγνύω, *et* ῥήγνυμι, *idem.*

439 Ποντοπόρος, υ, ὁ καὶ ἡ, pontigradus: *à* πόντος, υ, ὁ, pontus, *et* πορεύο-

μαι, eo, iter ingredior; *sed* πορεύω, ago, duco, *aliquando* ire jubeo: *hoc autem à* πόρω. *Ante.*

Βωμὸς, οῦ, ὁ, altare; *synedoch.* templum; *sed propriè basis; à* 440 βαίνω.

Πολύστονος, υ, ὁ ϰὴ ἡ, multùm gemens; *item* luctuosus, et multis ge- 445 mitibus prosequendus; *à* πολὺ, *et* στένω, gemo. *Ante.*

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, celebris, inclytus, præclarus, splendidus; κλέω, ce- 447 lebro, *quod à* κλύω, audio: *quòd qui celebratur, ejus fama passim auditur; unde* κλυτὸς, ἡ, ὸν, *aliquando idem cum* κλειτός· κλείω *significat etiam* claudo, obsero.

Ἑξείης, ordine, deinceps, *per parenthesin Ion.* τοῦ ει *pro* ἑξῆς, *idem;* 448 *ab* ἔχω, ἕξω, *inquit Eustath.*

Ἐΰδμητος, υ, ὁ ϰὴ ἡ, bene ædificatus; *ab* εὖ, *et* δέμω, ædifico.

Χερνίπτομαι, *f.* ψομαι, manus lavo; χερνίψαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med.* 449 *Ion. pro* ἐχερνίψαντο, *à* νίπτω, lavo.

Οὐλοχύτης, υ, ὁ, hordeum sale conspersum ad sacrificandum, molæ; *alii,* primitiæ ante sacrificium: *aliquando* ipsa canistra ex quibus molæ effunduntur; *ab* οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum, (*quod ab* οὖλος, η, ον, *idem quod* ὅλος, η, ον, integer; *quòd priusquam molæ invenirentur, hordeum, ut et aliæ fruges integræ comederentur) et* χέω, fundo.

Ἀνασχὼν, οῦσα, ὸν, *part. aor.* 2. *verbi* ἀνέχω, tollo. 450

Τίμησας, *Ion. pro* ἐτίμησας, honoravisti, 2. *sing. aor.* 1. *ind. act. verbi* 454 τιμάω.

Ἴπτω, *f.* ψομαι, lædo; ἴψαο, *Ion. pro* ἴψω, 2. *sing. a.* 1. *med.; ab* ἰὸς, ῦ, ὁ, missile: *vel, ut Harmaro placet, ab* ἰὸς, jaculum, *et* πίπτω, cado, *quia læditur in quem jaculum inciderit: sed* ἵπταμαι, volo, volas.

Προβάλοντο, *Ion. pro* προεβάλοντο, projecerunt, 3. *plur. aorist.* 2. *med.* 458 *verbi* προβάλλω.

Αὖ, rursum, retro, *adv.* 459

Ἔσφαξαν, jugularunt, 3. *pl. aor.* 1. *ind. verbi* σφάττω.

Δέρω, excorio; ἔδειραν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. à* δέρας, τος, τὸ, pellis ovina, *propriè* corium.

Τέμνω, seco, scindo: *vel* τάμνω, *fut.* 1. τεμῶ *et* ταμῶ, *perfect.* τέτμη- 460 κα, *aor.* 2. ἔτεμον, *vel* ἔταμον, *perf. med.* τέτομα, *&c.*

Κατακαλύπτω, *fut.* ψω, abscondo, obtego, coöperio, κατεκάλυψαν, 3. *plur. aor.* 1. *ind. à* καλύπτω, *præt. med. sumit à* καλύβω· *à* κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, forma: *quòd* κάλλυς *gratiâ, inquit Martinius, nos ipsos tegamus et velemus:* κατὰ—ἐκάλυψαν *per tmesin.*

Δίπτυχος, υ, ὁ ϰὴ ἡ, *vel* δίπτυξ, χος, ὁ ϰὴ ἡ, duplicatus; *à* δὶς, bis, 461 *et* πτὺξ, χὸς, ἡ, plica: *à* πτύσσω, *fut.* ξω, plico; *hinc* πύκα, densè, *sublato* τ· δίπτυχα ποιήσαντες, *id est,* duplicantes; *est etiam* δίπτυχα, *adverb.*

Ὠμοθετέω, *fut.* ήσω, humeris impono; *sed hìc* crudas carnes ex singulis victimæ membris carptas aris impono; ὠμοθέτησαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. ex* ὠμὸς, ἡ, ὸν, immaturus, crudus, incoctus; *vel ex* ὦμος, υ, ὁ, humerus: *quòd ab humeris has carnes discerpere incipiebant.*

462 Σχίζη, *vel* σχίζα, ης, ἡ, rima, scissura; σχίζαι, ligna scissa in usum sacrificiorum; σχίζῃς, *Ion. pro* σχίζαις, *dat. plur.; à* σχίζω, findo, scindo.

Αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, ardens, calidus, calefaciendi vim habens, niger; *aliquando etiam* splendidus: *vinum dicitur* αἴθοψ, *ut quidam volunt, propter colorem nigrum: ut alii, quia* θερμὸν, *seu* καυστικὸν, *quòd semina quædam caloris in se habeat; vel fortè ab effectu, quasi* αἴθων τὴν ὄψιν, *quòd faciem ignito quodam colore inficiat.*

463 Λείβω, libo, stillo, fundo; ἐπέλειβε, 3. *sing. imperf. ind. hinc* λέβης, ητος, ὁ, vas, *in quo funditur aqua;* εἴβω, *idem quod* λείβω, *à quo fit; à* λείβω, stillo, *fit* λίβανος, ὁ, thus.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru cum quinque cuspidibus; πέντε ὀβελοὺς ἔχον ἐκ μιᾶς λαβῆς, veru in quinque cuspides ex uno manubrio divisum; *à* πέμπε *pro* πέντε, *Æolic. et* ὀβελὸς, οῦ, ὁ, veru; *hoc autem à* βέλος, εος, τὸ, *quòd simile sit* βέλει· *quali genere veruum utebantur Græci.*

464 Σπλάγχνον, ου, τὸ, viscera: τὰ σπλάγχνα, exta et vitalia, cor, jecur, pulmo, &c. *frequenter de corde dicitur: ut liquet etiam in compositis;* ἄσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens cor, *et* εὔσπλαγχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, animosus; *item* misericors: *ducitur, ut refert Eustath. à Dorico* σπλὰν, *quod pro* σπλὴν *dicitur; hinc* σπλαγχνίζομαι, misericordiâ moveor.

Πάω, possideo, adipiscor, gusto, vescor; πάομαι *magìs usurpatur;* ἐπάσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med. ab Heb.* פה *peh,* os.

465 Μιστύλλω, minutatim seco, in frusta concido; μίστυλλον, *Ionicè pro* ἐμίστυλλον, 3. *plur. imperf. ind.; à* μείων, minor.

Ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, *per tmesin pro* ἀμφέπειραν, 3. *pl. aor.* 1. *ind. verbi* ἀμφιπείρω, transfigo, figo.

466 Ὀπτάω, *f.* ήσω, asso, torreo; ὤπτησαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind.*

Περιφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sciens, peritus; *à* περιφράζω, circumloquor, considero, perpendo; *hinc* περιφραδέως, peritè, ritè.

467 Παύσαντο, *Ion. pro* ἐπαύσαντο, cessabant, 3. *plur. aorist.* 1. *med. verbi* παύομαι.

Τετύκοντο, 3. *pl. aor.* 2. *med. cum reduplicatione Ionicâ,* κ *pro* χ, *Ion. pro* ἐτύχοντο· *significat* τυγχάνω *aliquando* struo, facio, paro.

468 Δαίνυμι, epulas do, *seu* tribuo; δαίνυμαι, epulor; δαίνυντ' *pro* δαίνυντο, *Ion. pro* ἐδαίνυντο, 3. *pl. imperf. ind. à* δαίω, *idem.*

Δεύομαι, *poët. pro* δέομαι, egeo, ἐδεύετο, 3. *sing. imperf. ind.*

469 Πόσις, εως, ἡ, potus; *à* πίνω, *seu* πόω, bibo: *hinc* πότος, ου, ὁ, potus.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, cibus; *ab* ἔδω, edo, *præt.* ἐδήδοκα, *cætera tempora non sunt in usu.*

Ἐξ ἔρον ἕντο, *per tmesin pro* ἐξέντο, exemerunt, 3. *plur. aor.* 2. *med. verbi* ἐξίημι.

Ὁ ἔρος, τοῦ ἔρου, desiderium, *Æol. pro* ἔρως, ἔρωτος, ὁ, *ab* ἐράω, amo, cupio, *quod quidam deducant ab* ὁράω, *quòd ex aspectu nascitur amor; alii ab* εἰσρέω, influo, *quòd amor intrinsecus per oculos influat; alii ab* εἴρω, dico, *quia quæ amamus, multùm sunt in ore; vel ab* εἴρω, necto, *quòd amor est nexus.*

470 Κρητὴρ, *Ionic. pro* κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater; *à* κεράω, misceo; κρητῆρας

ἐπεστέψαντο ποτοῖο, i. e. *crateras ad summum usque labrum implebant, ut coronâ impositâ velut cincti viderentur; στέφω etiam aliquando exponitur* impleo. *Sic et Virgilius,* vina coronant.

Νωμάω, *f.* ήσω, vibro, moveo, divido, distribuo, *ut hìc, et ali-* 471
quando considero; νώμησαν, *Ion. pro* ἐνώμησαν, *3. plur. aor. 1. ind. à* νέμω, distribuo, divido, pasco, rego: *sed* νέμομαι, depascor, incolo, partior.

Ἐπαρξάμενοι, ex poculis suis libantes quisque, *nom. plur. part. aorist. 1. med. verbi* ἐπάρχομαι, *ubique dicitur de libationibus: ex* ἐπὶ *et* ἀρχὴ, initium.

Δέπας, αος, τὸ, poculum: δεπάεσσιν, *poët. pro* δέπασι, *dat. plur.* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα· *hinc* δεπάζω, bibo.

Πανημέριος, ία, ον, per totam diem; *à* πᾶς, *et* ἡμέρα, ας, ἡ, dies; *ita* 472
dicitur dies ab ἥμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, mansuetus, mitis, jucundus, *quia dies est jucunda, nox verò fera, et horrida; vel ab effecto secundum Platonem, quod* ἡμέρα ἥμερα *efficiat; vel, ut alii putant, quasi* ἱμέρα, *ab* ἱμείρω, desidero, *quòd diem homines maximè desiderent.*

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus, *vel* chori cum cantu; *à* μέλπω, cano, celebro; μέλπομαι, cano, ludo, oblector; *dicitur* μέλπω, *quasi* μέλη ἔπω. carmina dico.

Ἀείδοντες, canentes, *nom. plur. part. præs. verbi* ἀείδω. 473

Παιήων, ονος, *et* Παιῶν, ῶνος, *et* Παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis. Παιὼν *et* Παιὰν, *dicitur ipse* Apollo; *à* παίω, ferio, pulso, cædo; *quòd sagittis Pythonem confoderit. Hymnus autem hic canebatur aut in belli congressu (et tum Marti) aut partâ victoriâ, aut in aversione malorum, veluti hìc, ut pestis sedaretur: et hinc quidam deducunt à* παύω, sedo, *quasi* παυάν, &c.

Μέλποντες, celebrantes, *nom. pl. part. præs. verbi* μέλπω. 474

Τέρπετ' *pro* τέρπετο, *Ion. pro* ἐτέρπετο, *3. sing. imperf. ind. pass. verbi* τέρπω, delecto, exhilaro: τέρπομαι, delector, gaudeo. φρένα, κατὰ *subaud.*

Ἦμος, quando; *extra interrogationem, poëtica vox, cui respondet* 475
τῆμος, tum.

Ἠέλιος, ὁ, sol, *per parenthesin* τοῦ ε, *et verso spiritu pro* ἥλιος, ου, ὁ, *idem; ab* ἑλίσσω, circumago; *alii ab* εἵλη, ης, ἡ, calor, solis splendor, *ut sit quasi* εἵλιος· *alii à* δῆλος, manifestus, *ut sit quasi* δήλιος· *alii ab* ἅλς, mare, παρὰ τὸ οἰκειοῦσθαι τὴν ἅλα, *inquit Eustath. vel quia ex mari ortum habere videtur.*

Καταδῦμι, penitus ingredior, ingredior in profundum, subeo, demergo, abscondo me, occido; κατέδυ, *3. sing. aorist. 2. ind. à* δῦμι, ingredior.

Κνέφας, τὸ, tenebræ, crepusculum, nox; *aliquando etiam* ultima noctis pars, diluculum; *hìc de adventu noctis: genit* κνέφατος, *inusitat. pro quo utuntur* κνέφαος, *contr.* κνέφους, *quasi à* κνέφος, *inquit Eustath. invenio autem Odyss.* σ. 369. ἄχρι μάλα κνέφαος, ad extremum serum; *à* νέφος, εος, τὸ, *idem; sed Eustath. et Etym. dici volunt* κνέφας, *quasi* κενὸν φάους.

Ἐπὶ κνέφας ἦλθε, *per tmesin pro* ἐπῆλθε, *3. sing. aor. 2.*

476 Κοιμάω, *f.* ήσω, dormire, *vel* cubare facio, *dormiendi causâ* colloco, *ut Odyss.* δ. *et* μ. νέβρυς κοιμήσασα, *dicitur de* cervo; *aliquando* sopio, *ut de Jove Il.* μ. κοιμήσας ἀνέμους· κοιμάομαι, cubo, *dormiendi gratiâ*, dormio, obdormio; *aliquando* morior; κοιμήσαντο, *Ion. pro* ἐκοιμήσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med.* à κεῖμαι, jaceo; *hinc* κοιμητήριον, ου, τὸ, locus in quo mortui cubant, cœmeterium.

477 Ἠριγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vernus, matutinus, manè genitus; *vel et activè* lucem matutinam gignens: ἠριγένεια, ας, ἡ, *est epith. Auroræ, Angl.* daughter of the dawn; *pro quo est et* ἠριγένεια, *ab* ἔαρ, ver, *et per syncop.* ἦρ, ἦρος, τὸ, *quod et* tempus matutinum, lux matutina *significat: hinc* ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, *et epenthesi* εἰαρινὸς, vernus; *hinc* ἠρινὸς, ἡ, ὸν, *et interposito* ι, ἠέριος, η, ον, matutinus; *potest etiam intelligi aëre genitus, quasi* ἠεριγενὴς, *ab* ἀὴρ, ἠέρος, *pro* ἀὴρ, aër, *et* γίνομαι.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, roseos habens digitos, *Angl.* rosy-fingered; *à* ῥόδον, ου, τὸ, rosa; *quod à* ῥέω, fluo, *et* ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor, *et* δάκτυλος, ου, ὁ, digitus: *quod à* δείκνυμι, *quasi* δείκτυλος· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται, *digitis ostendimus, vel à* δέχομαι, *quasi* δέκτυλος, *digitis enim accipimus quæ dantur.*

Ἠὼς, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Aurora, *Angl.* the morning: *ab* αὔω, splendeo: *ut* αἰδὼς, *declinatur.* Ἠὼς, *sæpe etiam ut Dea inducitur, vecta duobus equis currui junctis, facem manu ferens. Fuit mater Memnonis ex Tithono.*

478 Ἀνάγοντο, solverunt, *Ion. pro* ἀνήγοντο, 3. *plur. aor.* 2. *med. verbi* ἀνάγω.

479 Ἴκμενος, ένη, ενον, *id est,* ἱκνεῖσθαι ποιούμενος, venire faciens, secundus, prosper; *ab* ἵκομαι· ἴκμενος, *cum tenui, est* humidus, *et tum venit ab* ἰκμὰς, *genit.* άδος, ἡ, humor.

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus; *ab* ὀρύω, impetum do; *est etiam* οὖρος, *pro* ὄρος, εος, τὸ, mons; *et* οὖρος *pro* ὅρος, ου, ὁ, terminus, *Ion. Vide* οὖρος, β. 153.

480 Στήσαντ', *Ion. pro* ἐστήσαντο, erexerunt, 3. *pl. a.* 1. *med. verbi* ἵστημι.

Λευκὸς, ἡ, ὸν, albus, *à* λεύσσω, video; *quia album optimè videri possit.*

Πετάω, *et* πετάννυμι, pando, extendo, *fut.* πετάσω· ἀνεπέτασαν, 3. *pl. aor.* 1. *ind.*

481 Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, *pro* ἄεμος, *interposito* ν, *idem; ab* ἄω, spiro.

Πρήθω, *f.* ήσω, incendo, inflo: ἐνέπρησεν, 3. *sing. aor.* 1. *sed Eustath. monet hoc* πρῆσεν *posse esse à themate* περάω, transporto, *per syncop.* πράω.

Μέσος, η, ον, medius; *dicitur* παρὰ τὸ μέρη ἴσα ἔχειν, *quòd habeat partes utrinque æquales.*

Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempestas, *metaph.* magna lues, *quasi* κύκημα, *à* κυκάω, misceo, *propriè de liquoribus; est etiam aliud* κῦμα *pro* κύημα, fœtus; *à* κύω, in utero gesto.

482 Στεῖρα, ας, ἡ, carina, naves: *quasi* στιῤῥὰ, *à* στιῤῥὸς, solidus, *pro* στερεὸς, *idem;* ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥσπερ ἐπὶ θεμελίῳ τινὶ, &c. *inquit Eustath. quòd carina sit solidissimus asserum; quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ*

partes navis; est etiam στεῖρα, sterilis, *quod à* στερέω, privo, *quasi* τῦ τίκτειν ἐστερημένη.

Πορφύρεος, έα, εον, *contr.* ῦς, ᾶ, ῦν, purpureus: *à* πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Ἰάχω, vociferor, clamo, *et in rebus inanimatis,* resonare, strepitum edere; ἴαχε, *3. sing. imperf. ind.*

Ἔθειν, currebat, *3. sing. imperf. ind. verbi* θέω. 483

Διαπρηξάω, *f.* ήσω, pertranseo, *per syncop.* διαπρήσσω, *hinc fut.* διαπρήξω, *et geminato* σ *poët.* διαπρήσσω, διαπρήσσουσα, *part. f.* 1. *fem.*

Ἤπειρος, ου, *Ion.* οιο, ἡ, continens, terra firma, regio mediterranea, *et* 485 *poët.* terra; *ab* α *priv. et* πέρας, τος, τὸ, finis, *quasi sine fine.*

Ἔρυσσαν, traxerunt, *Ion. et poët. pro* ἤρυσαν *vel* εἴρυσαν, *3. pl. aor.* 1. *ind. verbi* ἐρύω.

Ὑψῦ, altè; *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo: *quod, ut quidam volunt, dicitur quasi* ὄψος *ab* ὄπτομαι, *ut sit* ἀφ' ὃ ἐστιν ὁρᾶν, unde patet prospectus: 486 *ut alii, ab* ὑπὸ.

Ψάμαθος, ου, ἡ, arena, sabulum; ψάμαθος *etiam accipitur pro ipso litore: et* ψάμαθος, *et* ἄμαθος *ita inter se differunt; hoc campi pulverem significat, illud litoralem, qui est prope mare; à* ψάμμος, *idem, pro quibus* ἄμμος, *et* ἄμαθος, ου, ἡ, *à* ψάω, in tenues partes comminuo.

Ἕρμα, τος, τὸ, sustentaculum, fulcrum; *ab* εἴρω, necto.

Τανύω, *f.* ύσω, *et* τάνω, extendo, traho; ὑπετάνυσσαν, *3. pl. aor.* 1. *ind. à* τείνω.

Σκιδάζω, *et* σκίδνημι, *et* σκιδνῶ, dispergo, dissipo; ἐσκίδναντο, *3. plur.* 487 *imperf. à* σκίδναμαι· *à* σκιδάω, *idem.*

Μηνίω, *f.* ίσω, *p.* κα, irascor, iram exerceo, *vel* foveo, *ut hic:* a μῆνις, ira. 488

Πωλέσκετο, *Ion. pro* ἐπωλεῖτο, *3. sing. imperf. ind. et* ο *verso in* ω, *à* 490 πολέω, verto, versor, dego, ago: *nam* πωλέω *cum* ω, vendo.

Κυδιάνειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, honestans viros, claros viros continens; *à* κῦδος, εος, τὸ, *et* ἀνὴρ ἐρος, *sync.* ἀνδρὸς.

Φθινύθεσκε, *3. sing. imperf. ind. verbi* φθινύθω, corrumpo, contabesco, 491 consumo; *est et* φθινυθίσκω, *idem; à* φθίω, *quod à* φθέω, *idem.*

Ποθέεσκε, desiderabat, *Ion. pro* ἐπόθει, ει, *3. sing. imperf. ind. verbi* 492 ποθέω.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, tumultus, vox pugnæ commissæ, clamor belli, *et ex consequente,* prælium; *ab* αὔω, clamo, exsicco, incendo; *hinc* αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio.

Πτόλεμος, *pro* πόλεμος, ου, ὁ, *hinc reges Ægypti dicuntur* Πτολέμαιοι, *quia* bellicosi.

Ἐκ τοῖο, *Ion. pro* τοῦ, *scil.* χρόνου, à quo tempore. 493

Ἴσαν, *3. plur. imperf.* εἶμι, eo. 494

Λανθάνω, *item* λήθω, lateo; λανθάνομαι *et* λήθομαι, obliviscor; λήθετ' 495 *pro* λήθετο, *Ion. pro* ἐλάθετο, *3. sing. aor. 2. ind.*

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, præceptum; *ab* ἐφίημι, mando; *item* stimulo, incito; ἐφετμέων, *Ion. pro* ἐφετμῶν, *gen. pl.*

Εὐρύοπα, οπος, ὁ καὶ ἡ, latè videns; *ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, *et* ὢψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, aspectus; *vel ut alii,* latè sonans, *ab* ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. 498

499 Ἄκρος, ρα, ρον, summus, *id est*, extremus *vel* supremus.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, summitas capitis; *et* summitas *in genere; dicitur quasi* κάρης ὀροφὴ, tectum capitis; *vel quasi* κρυφὴ, *à* κρύπτω, tego, abscondo; *quòd ea pars capitis crinibus tegatur.*

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, multa cacumina habens, *epith. montis Olympi; à* δειρὰς, άδος, ἡ, jugum collis, cacumen; *sed* δειρὴ, ῆς, ἡ, collum, cervix, *et* δειρὸς, οῦ, ὁ, collis.

501 Σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister; *et metaph.* indoctus, rudis, ineptus, infaustus; *à* σκάζω, claudico: *quia levis manus claudicat* περὶ τὸ ἐνεργεῖν, *inquit Eustath.*

Δεξίτερος, ρα, ρον, *poët. pro* δεξιὸς, ὰ, ὸν, dexter; *à* δέχομαι, excipio; ὅτι δέχεται δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα· δεξιαὶ *etiam apud Homer. exponitur pacta conventa, Il. β.* 341. καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum: *ab* ἀνθέω, floreo: *quòd in eo barba efflorescit; aliquando* guttur.

505 Τίμησον, honora, 2. *sing. a.* 1. *imperat. verbi* τιμάω. Ὠκυμορώτατος, *superl. grad. adj.* ὠκύμορος, *antè* 417.

506 Ἀτὰρ, sed, *pro quo aliquando* αὐτάρ.

511 Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, qui nubes congregat: *Jovis epitheton; à* νεφέλη, ης, ἡ, *quod à* νέφος, εος, τὸ, *et* ἀγείρω. *Vide* Θυέστα, *β.* 105.

512 Ἧστο, 3. *pers. sing. imperf. med.* ἥμην, σο, το, *et per epenthesin* τοῦ σ, ἧστο· *ab* ἧμαι, sedeo.

Ἅπτομαι, *f.* ψομαι, tango, *aliquando* attingo, apprehendo, *ut hìc; aliquando* appropinquo, adeo, ingredior; *ut Il. β.* 358. ἁπτέσθω ἧς νηὸς, eat ad suam navem. *Il.* θ. 67. ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· *item* asto. *Il.* ε. 799. ἱππέων δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, prope autem jugum equinum dea astitit; *item* adhæreo, *ut Il.* π. 8. ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει Εἱανοῦ ἁπτομένη, quæ cum matre currens elevari flagitat vesti adhærens; *aliquando dicitur de* capessendis armis, *ut Odyss. β.* 423. ἐκέλευσεν ὅπλων ἅπτεσθαι, jubet arma captare; *aliquando* attingo, esito, gusto, *ut Odyss.* δ. 60. σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον, cibum gustate, et gaudete; *et Od.* κ. 379. βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι οὐδὲ ποτῆτος, cibum autem non attendis neque potum.

513 Φύω, *fut.* σω, gigno, nascor; *aliquando* πέφυκα, adhæreo, *ut hìc;* ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *part. perf. act. per syncop. pro* ἐμπεφυκυῖα, *vel ex præt. med.* ἐμφύομαι, innascor, ingenero, *cujus præt. med. aliquando*, ita adhæreo, ut avelli nequeam, ut ingenerari videar.

Ἔρομαι, interrogo; *hinc aor.* 2. *med.* ἠρόμην, ου, ετο, *idem; pro* εἴρομαι *apud poëtas; ab* εἴρω, dico.

Δεύτερον, secundò, iterum; *à* δεύτερος, ρα ρον, secundus, inferior, posterior; *à* δύο.

514 Νημερτὲς, *adverb.* verè; *à* νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, *quasi diceret, in quo dicendo non erratur: à* νὴ, *et* ἁμαρτάνω, aberro, pecco, *quod deducunt à* μάρπτω, prehendo, *vel secundum Martin. à* מרות *maroth. Heb.* rebellare.

Ὑπισχνέομαι, *et* ὑπίσχω, *et* ὑπίσχομαι, promitto; *à* σχέω *pro* ἔχω· *hinc* ἴσχω *idem;* ὑπόσχεο, 2. *sing. aor.* 2. *imperat. med. pro* ὑπόσχου.

Κατάνευσον, annue, 2. *sing. aor.* 1. *imper. verbi* κατανεύω.

Ἀπόειπε, nego; *nam ἀπὸ in compositione interdum est priv. aut negat. ut hìc.* 515

Ἔπι *pro* ἔπεστι, inest.

Εἰδέω, *f.* ήσω, scio; *ab* εἴδω, *idem; hinc* εἰδ και *infin. pro* εἰδηκέναι, *et part.* εἰδὼς, *pro* εἰδηκὼς, *per syncopen.*

Μετὰ πᾶσι, *pro* πασῶν. 516

Ἀτιμοτάτη, inhonoratissima, *superl. grad. fem. adj.* ἄτιμος.

Ὀχθέω, *f.* ήσω, indignor, graviter suspiro, gravatè fero; *ab* ὄχθη, ης, ἡ, ripa, *metaph. quoniam animus* ὀχθοῦντος, *dum aliquâ re offenditur, quasi exsurgit et intumescit; sunt tamen qui ab* ἄχθομαι *deducunt.* 517

Ἐχθοδοπὸς, ὴ, ὸν, odiosus, invisus; *fit ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium, *et* ὂψ, ὀπὸς, ἡ, visus, *seu* vox, *ut sit* ἐχθοπὸς, *et pleonasm.* τοῦ δ, ἐχθοδοπὸς, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum; hinc* ἐχθοδοπέω, *f.* ήσω, sum invisus, voce altercor, sum inimicus; ἐχθοδοπῆσαι, *id est,* ἐχθρὸν γενέσθαι. 518

Ἐφήσεις, indûces; 2. *sing. fut.* 1. *verbi* ἐφίημι.

Ἐρέθῃσι, *Ion. pro* ἐρέθῃ· *ab* ἐρέθω, irrito, lacesso; *ab* ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio; ἐρέθειν *est* εἰς ἔριν θυμικὴν παρακινεῖν, *inquit Eustath. alibi; hinc* ἐρεθίζω, *idem quod* ἐρέθω. 519

Νεικέω, *f.* ήσω, objurgo, *propriè in verbis,* contendo, rixor; *à* νεῖκος, εος, τὸ, rixa; *quod à* νὴ *part. priv. et* εἴκω, cedo; *sed* νικάω, vinco. 521

Ἀποστείχω, abeo, discedo, revertor; *à* στείχω, *propriè* ordine eo, incedo, *fut.* 1. στείξω, *perf.* ἔστειχα, *aor.* 2. ἔστιχον *hinc* στίχος, ου, ὁ, ordo, *et* στὶξ, χὸς, ἡ, acies, *vel* turma continens homines trecentos *vel* quingentos. 522

Νοέω, *f.* ήσω, mente agito, cogito, animadverto, intelligo; *item* video, cerno, νοήσῃ, 3. *sing. aor.* 1. *subj.*

Μέλω, curæ est, *fut.* μελήσω· *perf.* μεμέληκα· *sed apud poëtas* μέμηλε *per syncop. unde partic.* μεμηλὼς, qui, *vel,* quæ curæ est; *dicitur* ἐμοὶ ταῦτα μελήσεται, *vel* ἐμοὶ περὶ τούτων μελήσεται. 523

Εἰ δ' ἄγε, verum age. *Sentententia elliptica est, et ita supplenda:* ἄγε δὲ εἰ ἐθέλεις. Dunbar. *Collect. Min. Not. in loc.* 524

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput; ἀπὸ τοῦ κεκυφᾶσθαι, à cavitate.

Πεποίθῃς, 2. *sing. subjunct. præt. med. verbi* πείθω, persuadeo, *fut.* 1. πείσω, *præt.* πέπεικα, *aor.* 2. ἔπιθον, *præt. med.* πέποιθα, fretus sum, credo, fidem habeo.

Ἔμεθεν, *Att. pro* ἐμέοθεν, *Ion. pro* ἐμοῦθεν, *gen. sing. ab* ἐγώ. 525

Τέκμαρ, τὸ, finis, exitus: *item* signum: τέκμωρ, *idem: sumitur et* pro scopo, *seu fine actionum proposito.* 526

Παλινάγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, rursus congregatus, revocatus, *vel* quod revocari potest: *per syncop. pro* παλιναγέρετος, *à* πάλιν, rursus, *et* ἀγείρω, congrego.

Ἀπατάω, *f.* ήσω, *quasi* ἀπάγω τοῦ πάτου, *propriè,* aliquem à viâ rectâ abducere; *et metaph.* decipio, fallo; *hinc* ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, fallax.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem non perductus, irritus: *item* fine carens; *à* τελευτάω, *f.* ήσω, finio, *quod à* τέλος, εος, τὸ, finis. 527

Κυάνεος, έα, *vel* έη, εον, *et* κυάνειος, εία, ειον, cæruleus; *aliquando* ni- 528

ger; *à* κύανος, ου, ὁ, color cæruleus; κυανέῃσιν, *Ion. pro* κυανέαις, *dat. plur. fem.*

Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium; *metaph.* superbia; *aliquando* tumulus; *ab* ὄπτομαι, *inquit Martin.* ὀφρύσι, *dat. plur.*

529 Ἀμβρόσιος, ία, ιον, immortalis, divinus; *interdum* dulcis, placidus; *quod ab* ἄμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem; ab* α *priv. et* βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis.

Χαίτη, ης, ἡ, juba equi; *propriè, in homine* cæsaries; à χέω, fundo.

Ἐπεῤῥώσαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med.* ἐπιῤῥώομαι, fortiter moveor; *quod ab* ἐπὶ *et* ῥώομαι, *inusitat. à quo tamen quædam tempora sunt in usu; significat,* vehementi motu agitari; *hoc autem à* ῥωννύω *vel* -υμι, corroboro; ἐπεῤῥώσαντο, *id est,* ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο.

530 Κρὰς, κρατὸς, *in genit. vel* κράας, κράατος, τὸ, caput; *à* κάρηνον, ου, τὸ, *idem.*

Ἐλελίττω, *f.* ξω, agito, concutio, rapido volumine torqueo; ἐλέλιξεν, 3. *sing. aor.* 1. *ind. ab* ἑλίσσω, *supra, reduplicatione primæ syllabæ.*

531 Βουλεύω, *f.* εύσω, consilium agito, consulto; *à* βουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio.

Διετμάγην, *Bœot. pro* διετμάγησαν, 3. *plur.* διετμάγην, *aor.* 2. *pass. à* τέμνω, *quod aliquando format fut.* 1. τμήξω, *aor.* 2. ἔτμαγον, *vel* ἔτμηγον, *inquit Scotus; alii faciunt hoc fut. et aor. à* τμήσσω, *vel* τμήγω, seco, scindo, divido, separo.

532 Ἄλλομαι, *f.* λοῦμαι, salio, salto: *hinc* ἆλτο *cum leni pro aspirat. Æolico more, qui dictiones à quacunque vocali incipientes tenui efficiunt,* 3. *sing. aor.* 2. *med. per syncop. pro* ἥλετο, *et* α *pro* η· *quibusdam placet, ut* ἆλτο *potiùs sit aorist.* 1. *pro* ἥλατο· *quibusdam, ut sit plusq. perf. pass. à præt.* ἧλμαι, *plusq.* ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, *pro quo* ἆλτο.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *ut hìc; catachresticè et metaph. variè significat;* latus, β. 92. ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο, litus secundum latum prodibant; densus, *ib.* 146. κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήϊον, moverit zephyrus densam segetem, π. 765. βαθέην ὕλην, densam sylvam (*ubi* βαθέην *pro* βαθεῖαν); *item* altus, ι. 144. βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς, alto exilit ovili; *aliquando* vehemens, λ. 306. βαθείῃ λαίλαπι τύπτων, vehementi procellâ verberans; spissus, υ. 445. τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν, ter nebulam percussit spissam, *et* ψ. 249. βαθεῖα δὲ κάππεσε τάφρῳ· *item* abditus, τ. 124. τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν, huic autem dolor acutus mentem verberavit abditam; *à* βάθος, εος, τὸ· *in comparat.* βαθύτερος; βαθίων; *et* βάσσων· *superl.* βαθύτατος, *et* βάθιστος, θ. 14. ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, ubi profundissimum sub terrâ est barathrum.

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidus, fulgens; *in obliquis aliquando patitur crasin, ut in acc.* αἰγλῆντα *pro* αἰγλήεντα· *ab* αἴγλη, ης, ἡ, fulgor, splendor; *hinc* ἀγλαὸς, οῦ, *idem; quod quidam ab* ἀγάλλω, orno, facio, paro, *deducunt; et inde* αἴγλη.

533 Ἀνέσταν, assurrexerunt, *Bœot. et per syncop. pro* ἀνέστησαν, 3. *pl. aor.* 2. *ind. act. verbi* ἀνίστημι, surgo, surgere facio.

534 Ἕδος, εος, τὸ, sedes, solum, templum, *aliquando* mora, desidia; *ab* ἕζομαι, sedeo; *aliquando* simulachrum.

Σφὸς, οῦ, *Dor. pro* σφέτερος, έρα, ερον, suus, proprius.

Ἐναντίον, *adverb.* in occursum, ex adverso, obviàm; *ab* ἐναντίος, α, ον, adversus; *ab* ἐν *et* ἀντὶ.

Ετλη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* τλάω *vel* τλῆμι, *pro* ταλάω, suffero, sustineo, audeo, *fut.* 1. τλήσω, *præt.* τέτληκα, *aor.* 2. ἔτλην.

Ἐπερχόμενον, advenientem, accedentem, *acc. sing. m. part. præs.* 535

Ἔσταν, steterunt, *Bœot. et per syncop. pro* ἔστησαν, *vel* ἐστάσαν, 3. *pl. aor.* 2. *verbi* ἵστημι. *Vide* β. 170.

Απαντες, omnes, *nom. pl. m. ab* ἅπας, ασα, αν.

Θρόνος, ε, ὁ, solium, sedes, sella augusta. *metaph.* dignitas; *à* θράω, 536 sedeo.

Ἀγνοιέω, *metri causâ pro* ἀγνοέω, *f.* ήσω, ignoro; ἠγνοίησεν *per epenth.* 537 τȣ̃ ι *pro* ἠγνόησεν, 3. *sing. a.* 1. *ab* α *priv. et* νοέω, cogito, in animo verso, video.

Συμφράζειν βȣλὰς, consilium ferre; *à* συμφράζω, colloquor, consilium capio simul; *à* φράζω, dico; *à* φάω, dico, *deducit Eustath. quasi* φάζω, *et epenth. literæ* ρ, φράζω· συμφράσσατο, *Ion. et poët. pro* συνεφράσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

Ἀργυρόπεζος, ȣ, ὁ κ̀ ἡ, argenteos habens pedes, *id est,* argentei co- 538 loris: *per consequens,* candidos, formosos: *à* πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis, pes: *quod quidam deducunt à* πέδον, ȣ, τὸ, terra, solum; *quidam* παρὰ τὸ ἐν τῷ πέδῳ ἕζεσθαι· *vel à* πέζα, fimbria, limbus; ἀργυρόπεζα *dicitur* Thetis, ἡ κόσμον λαμπρὸν (*inquit Eustath.*) περὶ τὰς ᾤας τοῦ ἱματίου ἔχουσα, quòd habeat fimbrias vestimenti, institis argenteis ornatas; *et* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, argenteus, albus.

Κερτόμιος, ιον, ὁ κ̀ ἡ, cor scindens, opprobrium, maledicentia; κερ- 539 τομίοισι, *Ion. pro* κερτομίοις, *subintellige* ἔπεσι· *à* κῆρ, τὸ, cor, *et* τέμνω, scindo, *quia convitium cor quasi conscindit.*

Δολομήτης, ȣ, *vel* δολόμητις, ιος, ὁ κ̀ ἡ, qui dolosè cogitat, vafer, do- 540 losus; *à* δόλος, ȣ, ὁ, dolus, *et* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

Ἀπὸ——ἐόντα, *per tmesin pro* ἀπόντα, *accus. sing. m. ab* ἄπειμι. 541

Κρυπτάδιος, ία, ιον, clandestinus; *à* κρύπτω, abscondo. 542

Δικαζέμεν, *Ion. pro* δικάζειν, determinare, judicare, statuere; *à* δίκη, ης, ἡ, jus. *Arist. deducit* δίκαιον ἀπὸ τȣ̃ δίχα, *quasi* δίχαιον, *quòd in duas æquales partes rem scindat. Plato putat dici quasi* δίαιον, *id est,* διὰ ἰὸν, per omnes res procurrens, *interposita litera* κ.

Τέτληκας, substinuisti, 2. *sing. perf. verbi* τλῆμι. 543

Ἐπιέλπομαι, spero; ἐπιέλπεο, *Ion. pro* ἐπιέλπȣ, 2. *sing. præs. imperat.* 545 *ab* ἔλπομαι, *apud poëtas pro* ἐλπίζω, *idem; ab* ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes, *ab* ἔλδω, cupio, *et* πάω, possideo.

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, molestus, difficilis; *à* χαλέπτω, damno 546 afficio: *quod, secundum Martinium, à* χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ κ̀ ἡ, consentaneus, decens; ἐπιεικὲς, *subintelligitur* 547 ἐστὶ, decet, par est, æquum est, *ab* εἴκω, *cujus præt. med.* ἔοικε. *Impersonaliter sumptum, sæpè exponitur,* æquum est, *ut ante dictum.*

Ἀκȣ́ω, audio, *fut.* ἀκȣ́σω, *perf.* ἤκȣκα, *aor.* 2. ἤκοον· ἀκȣέμεν, *Ion. pro* ἀκȣ́ειν, *præs. inf. ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, acies: *acutus enim est sensus audiendi, inquit Martinius.*

Εἴσεται, 3. *sing. fut. med. ab* εἴδω, scio. 548

ἱρος, ὁ, *sive*, ἄστρον, ου, τὸ, astrum, *et* ἰάπτω, mitto. *Ante.* παρὰ τὸ ἀστέρας ἰάπτειν (*inquit Eustath.*) *id est*, ἀστεροειδῶς θέας πέμπειν, emittere fulgorem instar astri. *Sunt qui* ἀστεροπὴ *factum dicunt à* στεροπὴ, *idem*; *hoc autem* παρὰ τὸ στερεῖν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾷν quod oculos visu spoliat; *vel*, παρὰ τὸ ἀναστρέφειν ποιεῖν τοὺς ὦπας, quòd avertere cogat oculos.

581 Στυφελίζω, *fut.* ξω, asperè tracto, depello, everto, quatio, agito, disjicio, deturbo; *à* στυφελὸς, ὴ, ὸν, durus, asper; *quod à* στύφω, astringo: *quòd quæ astringuntur et inspissantur, soleant indurari.*

Φέρτατος, άτη, ατον, præstantissimus, *superl. à* φέρω.

582 Καθάπτεσθαι, *infin. pro imperat. more Attico*; καθάπτομαι, tango animum dictis; *item* mulceo; καθαπτικοὶ λόγοι, mordacia dicta.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, mitis, placidus, indulgens: à μαλάσσω, *fut.* ξω, mollio.

583 Ἵλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, placidus, propitius, benignus, clemens; *ab* ἱλάομαι, *fut.* άσομαι, placo.

584 Ἀναΐσσω, *fut.* ξω, sursum ruo, surgo; ἀναΐξας, *aor.* 1. *part. ab* ἀνὰ, *et* ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum utrinque ansatum, *vel* labia introrsus inflexa habens: *quidam exponunt poculum geminum, ut Gaza ex Aristotele annotat: ubi ait ille cellulas favorum esse geminas, ut sunt* ἀμφικύπελλα, *ab* ἀμφὶ, *in compositione*, utrinque, circum, *et* κύπελλον, ου, τὸ, cyathus; *sic dictum* ἀπὸ τῆς κυφότητος, ob concavitatem *vel* curvitatem, *à secundo aor. verbi* κύπτω, *fut.* ψω, pronus sum, inclino caput. *Sunt qui dici referant quasi* χύπελλον, ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ πηλὸν, *id est*, vinum. *Nota* δέπας *semper cum* ἀμφικύπελλον adjungi.

585 Τίθει, 3. *sing. imperf. pro* ἐτίθει, *et Attic.* ἐτίθη, *transumpta ab inusitato* τιθέω.

586 Τέτλαθι, *præs. imperat. à* τέτλημι, *à* τλάω; *sunt tamen qui aor.* 2. *esse dicunt, habereque anadiplasiasmum Ionicum, pro* τλᾶ, *et* τλᾶθι, *legitur et* τέτλα *pro* τέτλαθι.

587 Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus, *quasi* ὀπταλμός· *ab* ὄπτομαι, video, *et* ἅλλομαι, salio; δι' οὗ ἅλλεται τὸ ὁρατικὸν, in quo visus salit, *aut* ex quo salit visio; *vel quasi* ὀπῶν θάλαμος, *per syncop.*

588 Θεινομένην, cæsam, *acc. sing. fœm. part. præs. pass. verbi* θείνω.

589 Ἀργαλέος, έα, έον, molestus, difficilis, *pro* ἀλγαλέος, ρ *pro* λ *Attic. ab* ἄλγος, εος, τὸ, *vel quasi* ἐργαλέος, *ab* ἔργον, opus.

Ἀντιφέρομαι, resisto, obviàm me fero, occurro in certamine, repugno.

590 Ἄλλοτ', *pro* ἄλλοτε, aliàs, alio tempore.

Ἀλέξω, arceo, adjuvo, opem fero; *tempora sumit ab* ἀλεξέω· *fit ex fut.* 1. ἄλξω, *interjiciendo* ε, *ab* ἄλκω *inusit. quod ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur; *sed* ἀλέγω, *fut.* ξω, curam gero; ἀλεξέμεναι, *Dor. pro* ἀλέξειν.

Μάω, paro, cupio, quæro, *præt.* μέμακα, *per syncop.* μέμαα, *hinc partic.* μεμαὼς, υῖα, ός. *hinc etiam* μέμαμεν, *Il.* ι. 638. *pro* μεμάκαμεν, *et* μέμασαν, *Il.* β. 863. *pro* μεμήκεισαν, *vel* μεμάκεισαν.

591 Ῥίπτω, *fut.* ψω, projicio, præcipitem do; *à* ῥέπω, vergo.

Τάζω, prehendo, capio, tendo, extendo; *venit à* τείνω· *hinc aor.* 2. ἔταγον, *et reduplicat.* τέταγον, *partic.* τεταγὼν *pro* ταγὼν *Poëtæ non-*

nunquam perfecti augmentum reliquis cujusvis modi temporibus, maximè verò aor. tribuunt. ποδὸς *regitur à participio* τιταγὼν, Dunbar. *Coll. Græc. Min. p.* 164. *quod vide.*

Βηλὸς, οῦ, ὁ κὴ ἡ, limen domûs; *à* βάω, *et* λίαν, *quòd per limina sæpiùs eatur,* Harm. *sed* βέλος, εος, τὸ, *cum* ε, telum; *à* βάλλω.

Θεσπέσιος, ε, ὁ κὴ ἡ, divinus, magnus, mirificus; ἐκ Θεοῦ πεσών: *vel* ὃν Θεὸς ἂν ἐνίσποι· *à* Θέσπις, ιος, ὁ κὴ ἡ, vaticinus, divinus, *à* Θεὸς, *et* ἔσπω, *poëtic. pro* ἔπω· *hinc* Θεσπίζω, vaticinor. *Vid.* β. 367. Θεσπεσίῃ.

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, *poët. pro* ἡμέρα, *quod deducitur ab* ἥμερος, ου, 592
ὁ κὴ ἡ, suavis, *ad differentiam noctis quæ horrida et immitis est; vel* ἀπὸ τοῦ ἱμείρειν, *quasi* ἱμέρα, *quòd eam maximè homines desiderent; vel quasi* ἅμα ἕῳ ῥέουσα, simul cum aurorâ fluens; *hinc* σήμερον, η. 30.

Κάππεσον, *Æol. syncope pro* κατέπεσον, *aor.* 2. *verbi* καταπίπτω, *poët.* 593
rejecto α, *et mutato* τ *in literam sequentem, euphoniæ gratiâ.*

Ἐνῆεν, *poët. pro* ἐνῆν, *ab* ἦν, 3. *sing. imperf. verbi* εἰμὶ, *Ion.* ἔα· *poëtica ectasi,* ἦα, ἦες, ἦε.

Κομίζω, *fut.* σω, curam gero, habeo, capio, recipio, excipio; *item* 594
gesto, veho, porto; κομίζομαι, *voce mediâ, idem;* κομίσαντο *pro* ἐκομίσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *à* κομέω, curam gero.

Μειδάω, *vel* μειδιάω, *fut.* ήσω, rideo, subrideo; μείδησεν *pro* ἐμείδησεν, 595
3. *sing. aor.* 1. *à nomine* μεῖον, *quod de minore et leniore risu quàm* γελᾷν· *vel à* μεῖον, *et* ὀδοὺς, dens; *quòd subrisione dentes parum nudentur,* Harm.

Οἰνοχοέω *et* οἰνοχοεύω, vinum infundo, potum ministro, pincernæ mu- 598
nere fungor; ᾠνοχόει, 3. *sing. imperf. ab* οἰνοχόος, ε, ὁ, pincerna; *quod ab* οἶνος, ε, ὁ, vinum, *et* χέω, fundo; οἰνοχοεῦσθαι *autem dicuntur convivæ, à ministris vinum accipientes.*

Νέκταρ, ρος, τὸ, *vini genus, compositum ex favis et floribus odoratis, ex quo poëtæ finxêre deos bibisse; à* νὴ, *et* κτᾶ, occido, *inquit Martin. quod diis immortalem vitam suppeditet; sed Harmarus annotat, ex Suida, dici quasi* νέον κτέαρ, nova possessio; *juventutem enim ætate deperditam restituit.*

Ἀφύσσων, ουσα, ον, hauriens, *part. præs. verbi* ἀφύσσω.

Ἄσβεστος, ε, ὁ κὴ ἡ, *vel* ἄσβεστος, η, ον, inextinguibilis, immensus; *ab* 599
α *privat. et* σβεννύω, *sive* σβέννυμι, extinguo: *tempora sumit à* σβέω.

Ἐνῶρτο, excitatus est, 3. *sing. plusq. passivi;* ὤρμην, ὦρσο· *ab* ὀρέω.

Γέλως, ὁ, risus; *genit.* γέλωτος *vel* γέλως, *dativ.* γέλω, *unde in dat. Odyss.* σ. 99. γέλω ἔκθανον, *et in accus. Odyss.* σ. 349. γέλων ἑτάροισιν ἔτευξεν· *à* γελάω, rideo; *quod ab* ἕλη, ης, ἡ, *id est,* calor; *è caloris enim copiâ risus profluit, ad quod etymon alludit Homerus hoc in loco, ubi dicit* ἄσβεστος γέλως, major risus, quàm extingui potest: *sumpta metaph. ab igne; Martinius deducit à* γέλα, splendor solis; *quòd risus sit serenitati similis.*

Ποιπνύω, *et* ποιπνεύω, aliquid sedulò ago, satago, valde occupor, mi- 600
nistro; ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, *et* πνεύειν, *nam qui satagit, et properanter opus facit, anhelat; hinc* ποιπνὸς, ε, ὁ, minister, famulus. ποιπνύοντα, *Angl.* hobbling *or* bustling about, *acc. sing. m. part. præs. Vid.* Sam. Clarke, *et* Dunbar. *Collect. Min. Not. in loc.*

601 Πρόπας, ασα, αν, totus; *à præpositione* πρὸ, *et* πᾶς, omnis, universus.

603 Φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara; *deducit Eustath.* παρὰ τὸ φροίμιον, *quod per syncopen dicitur pro* προοίμιον, *propriè,* præcentio. *Etym. dici tradit quasi* προοίμιγξ· παρὰ τὸ προηχῦσθαι τῆς οἴμης, *primò enim solitus est Apollo citharam pulsare, deinde musarum cantus, vel carmina sunt subsecuta. Harmarus autem à* φέρω, *et* ὦμος, ε, ὁ, *quia humeris fertur; fortasse à* φέρω, *et* μηνίζω, *quòd musica, lætitiæ comes, dolorem et iram avertat.*

604 Μοῦσα, ης, ἡ, musa, dea cantûs; *à* μάω, quæro; *quoniam est πάσης παιδείας αἰτία. Plutarchus dici putat ab amore mutuo, quem inter se exercebant, quasi* ὁμοῦ δι' εὔνοιαν ἀεὶ καὶ φιλαδελφίαν οὔσας· *alii quasi* ὁμοιούσας, *quòd uno nexu omnes disciplinæ teneantur. Eustath. à* μυεῖν, docere.

605 Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus; *à* λάμπω, *fut.* ψω, splendeo.

Φάος, εος, τὸ, lux, lumen: *quod contractum est* φῶς, φωτὸς, τὸ, *à* φάω, luceo; φὼς, ὁ, vir, *apud poëtas.*

606 Καχκείω, dormiturio, *magìs somni cupiditas, quàm tempus hoc verbo significatur, quod verbis in* ειω *est familiare; pro* κατακείω· *ab antiquo verbo* κέω, *pro* κεῖμαι, jaceo; *hinc* κακκείων, εισα, ον, dormiturus.

607 Ἧχι, *et* ἧπερ, quomodo, ubi, *pro* ᾗ, *idem: ab* ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod.

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, utrinque claudus, *id est,* utroque pede; *à* γυιὸς, ὴ, ὸν, claudus, *quod est à* γυῖον, ε, τὸ, membrum. γ. 34. *in plur. propriè,* pedes; ἀμφιγυήεις, *epitheton Vulcani apud Homer. qui claudus fuit, ex quo ob deformitatem à parentibus cœlo dejectus est.*

608 Εἰδυίησι, scientibus, sapientibus, *Ion. pro* εἰδυίαις, *dat. plur. fœm. part. perf. ab* εἴδω, εἰδηκὼς, *et per syncop.* εἰδώς.

Πραπὶς, ἴδος, ἡ, præcordia; *item* ratio, mens, solertia, prudentia: *quòd mentis sedes sunt præcordia seu pectus; sed usurpatur in plurali tantùm.*

610 Κοιμᾶθ' *pro* ἐκοιμᾶτο, cubabat, 3. *sing. imperf. verbi* κοιμάομαι.

Ὕπνος, ε, ὁ, somnus; παρὰ τὸ ὑποπνεῖν, *quòd dormientes, si sani sint, molliùs et submissiùs ducant spiritus; alii* παρὰ τὸ λύειν τοὺς πόνους, *quasi* λύπονος· *nam Homer. vocatur,* λύων μελεδήματα θυμοῦ, *Il.* ψ. 61.

611 Ἔνθα, ἐνθάδε, ubi, ibi, hàc, illàc, β. 91.

Εὕδω, dormio, *ab* ἕω, colloco; *quòd cubantes ad somnum se componant; vel ab* εὖ, bene; *et* ἔδω, edo, *qui liberaliùs se cibis invitant, plerumque somnolenti sunt, inquit Harmarus; in prosâ usurpatur potiùs* καθεύδω. Κάθευδ' *pro* ἐκάθευδε, 3. *sing. imperf.*

Ἀναβὰς, ᾶσα, ὰν, ascendens; *part. ab* ἔβην, *à* βαίνω.

Παρὰ δὲ, juxta vero.

CLAVIS HOMERICA

IN B'. ILIADIS.

'ΑΝΕ'ΡΕΣ, *Ionicè pro* ἄνδρες.

'Ιπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, galeatus, habens conum ex caudâ equinâ, eques 1 bellicosus, ex equo pugnans; *ab* ἵππος, ου, ὁ, vel ἡ, equus, *(quod ab* ἵπταμαι, *et* ποῦς, *quòd pedibus sit volucribus) et* κορύσσω, galeo, armo, *item* armo *in genere,* concito, *sic in* δ. 424. *et* 442. *à* κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Εὗδον *pro* ηὗδον, *ab* εὕδω, dormio. 2

Παννύχιος, ία, ιον, per totam noctem; *à* πᾶς, *et* νὺξ, κτὸς, ἡ, *est etiam* πάννυχα *et* πάννυχος, κ. 159. τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;

Νήδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dulcis; *pro* ἥδυμος, *pleonasm.* τοῦ ν, *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis, *vel* profundus, *unde vix emergere vel excitari possis: à* νὴ *privat. et* δύω, emergo, ingredior, induo, *à* δύνω, *idem.*

Μερμήριζε, cogitabat, *Ion. pro* ἐμερμήριζε, 3. *sing. præterimperf. ind.* 3 *verbi* μερμηρίζω, *f.* ξω.

Πολὺς. *Ante. regulariter, et poët. genit.* πολέος. *nom. plur.* πολέες, 4 πολεῖς. *gen.* πολέων, *accus.* πολέας, πολεῖς, *irregul. genit.* πολλοῦ, *tanquàm à* πολλός.

Βάσκω, *apud poëtas pro* βαίνω, vado; *à* βάω *inusit.* βάσκ' ἴθι, *id est,* 8 vade, accelera.

'Ατρεκέως, *Ion. pro* ἀτρεκῶς, verè, *ab* ἀτρεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, *ab* α 10 *privat. et* τρέω, timeo: *quia qui verè dicit, non timet; vel à* τρέχω, curro, *ut sit,* ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν, qui non veritatem transgreditur. *Iones in adverbiis derivatis ab adjectivis primæ declinationis contractorum ponunt* ε *ante* ως.

῞Ε, ipsum; *ab* οὗ, sui. 11

Κελεύω, *f.* σω, jubeo, hortor; *à* κέλω, *idem.*

Καρηκομάω, caput comatum habeo; *à* κάρη, τὸ, *indecl.* caput, *et* κομάω, comam nutrio; *quod à* κόμη, ης, ἡ. *Ante.*

Πανσυδίῃ, omni impetu, festinantissimè; *vel* cum toto exercitu, 12 πανστρατί· *à* σεύω, concito, impello.

Εὐρυάγυιος, ία, ον, latas vias habens, lativius; *ab* ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via *pro vico, quod ab* ἄγω, duco; *vel secundum Hesych.* ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, quòd per eam membra ducamus, *id est,* eàmus. *Secundum Suidam,* παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πᾶς γυῖα καὶ κάμψεις, quòd non habeat membra neque flexus, *id est,* anfractus.

'Αμφὶς, utrinque, sine, seorsum, diversè, *ut hìc; ab* ἀμφί. 13

'Εφάπτομαι, attingo, capesso, pertineo, impendeo. *Attic. pass. pro* 15

activ. et contra: sic nomin. pro vocat. et contra; sic superl. pro compar. et contra: ἐφῆπται, *præt. pass. ab* ἐπὶ, *et* ἅπτω, necto, *fut.* ἅψω, *præt.* ἧφα, *aor.* 2. ἧφον, *præt. med.* ἧφα, *pass.* ἧμμαι, *aor.* 1. ἥφθην.

18 Κιχάνω, *à* κιχέω, invenio, ἐκίχανεν, 3. *sing. imperf.*

19 Χύω, fundo, *fut.* χύσω, *præt.* κέκυχα, *præt. pass.* κέχυμαι, *aor.* 1. ἐχύθην· κέχυθ' *pro* ἐκέχυντο, 3. *sing. plusq. pass. à* χέω, *idem.*

20 Νηλήϊος, α, ον, *possessivum; à* Νηλεύς. *Vide* Πηληΐδης. *Ante.*

21 Τῖ', honorabat, *pro* ἔτιε, 3. *sing. imperf. indi. verbi* τίω.

22 'Εισάμενος, *Attic. pro* εἰσάμενος, η, ον, *ex* εἰσάμην, similis fui, *aor.* 1. *med.* τοῦ εἴδω.

Θεῖος, θεία, θεῖον, divinus; *à* θεὸς, οῦ, ὁ, Deus; *contract. ex* θέειος, *seu* θῆος.

23 Δαΐφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, in bello prudens; *à* δάϊος, ἰα, ον, hostilis, *vel* prudens; *à* δαίω, uro, *vel* disco, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

'Ιπποδάμος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum domitor; *ab* ἵππος, *et* δαμάω, domo.

25 'Επιτρέπω, committo, curæ trado. *Sed* ἐπιτρέφω, nutrio: ἐπιτετράφαται, 3. *plur. perf. Ion. pro* ἐπιτετραμμένοι εἰσί.

Μέμηλα, curæ sum, *præt. med. à* μέλει, *per ectasin pro* μέμολα, *aut per syncopen pro* μεμέληκα; *præt. activ. hinc* μεμήλει, curæ erat, *infrà* 614, *et* μεμηλὼς, υῖα, ὸς, curans; πλούτοιο μεμηλὼς, *Il.* ε. 708. *quod aliquando* qui curæ est.

26 Ξύνες, 2. *sing. aor.* 2. *act. imper. à* ξυνίημι, *communiter per* σ, σύνες.

27 Ἄνευθεν, procul, remotè; *legitur cum genit. ut Iliad.* π. 89. ἄνευθεν ἐμεῖο, sine me; *ab* ἄνευ.

'Ελεαίρω, misereor, *idem quod* ἐλέω, *poët. ab* ἔλεος, ου, ὁ, *vel* εος, ους, misericordia; *hinc* ἐλεῶ, misereor.

33 Λήθη, ης, ἡ, oblivio; *à* λήθω, *suprà.*

34 Μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dulcia sapiens, jucundus, dulcis, mellitus: *hinc epitheton somni, Iliad.* ζ. 265. *vini,* οἶνον μελίφρονα. θ. 188. μελίφρονα πυρὸν, suave triticum, *id est,* τίφην, commodissimum equorum pabulum. *Odyss.* ω. 486. σίτοιο μελίφρονος, cibus dulcis; *à* τὸ μέλι, mel, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

'Ανήω, *Atticè pro* ἀνέω, *poët. pro* ἀνέω, *Ionic. pro* ἀνῶ· *communiter, aor.* 2. *subj. ab* ἀνίημι, remitto, manu emitto, dimitto.

37 Φῆ *pro* ἔφη, *aor.* 2. *à* φημὶ, *hìc,* puto.

Κεῖνος *pro* ἐκεῖνος, *poët. et Æol.*

38 Νήπιος, ἰα, ὁ, imbecillis *et* infirmus; *adject. si ad ætatem refertur,* parvulus *et* infans; *etiam de brutis; si ad animum, significat* stultum, insipientem, *ut hìc,* dementem, *à* νὴ, *privat. et* ἔπω, dico: qui loqui non possit; *sed* ἤπιος, ἰα, ιον, blandus, mitis, placidus, humanus, *in* 4. *Iliad.*

Ἤδη, *Att. pro* ᾔδει, *Ion. quod est pro* ᾔδει, 3. *pers. plusq. med. verbi* εἴδω, scio: *est etiam* ᾔδη *Att. pro* ᾔδεα, *quod Ion. pro* ᾔδειν, 1. *persona sing.*

39 Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus: *quod à* στόνος, ου, ὁ, *hoc autem à* στενὸς, ἡ, ὸν, angustus, arctus.

40 'Υσμίνη, ης, ἡ, pugna, bellum, *ab* ὑπομένω, sustineo, tolero: *quòd pugna et insultus hostium sustineatur, pro quo dicitur etiam* ὑσμῖνι, *Il.*

β. 863. μέμασαν ὑσμῖνι μάχεσθαι· *hinc etiam adverb. Il. β.* 477. ὑσμίνην δ' ἰέναι, ut ad prælium irent.

Ἐγείρομαι, excito, suscito, expergefacio, *et syncop.* ἔγρομαι, *unde* 41 ἔγρετο, 3. *sing. imperf.*

Ἀμφέχυντο *pro* ἀμφιεχέχυντο, circumfusus erat, 3. *sing. plusquamperf. pass. dempto augmento; ab* ἀμφιχέω.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, *propriè*, divina vox, vaticinium; *ab* ὢν, οὖσα, ὂν, *et* φημὶ, *quasi* ἡ τὸ ὂν φαίνουσα, aperiens id quod est, veritatem prodens: *est etiam* fama, somniorum visio; *hinc* ὀμφήεις, εσσα, εν, εντος, vaticinans, vates.

Ὀρθόω, *f.* ώσω, dirigo, erigo, attollo; ὀρθοῦμαι, erigor, *seu* erigo me; 42 *ab* ὀρθὸς, ἡ, ὀν, rectus; ὀρθωθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.*

Χιτὼν, ῶνος, ὁ, vestis interior, *ut hic, vel* vestis exterior, *vel* vestis militaris, cui arma superinduuntur; *aliquando* lorica, *vel* vestis quæcunque; *derivatur autem* χιτὼν *à* χέω, fundo: *quoniam* περιχεῖται τῇ σαρκὶ, corpori circumfunditur.

Νηγάτεος, ε, ὁ κ ἡ, novus, nuper factus: *à* νέος, α, ον, novus, *et* γίνομαι, fio; *quasi* νεηγάτεος, *id est,* νεωστὶ γινόμενος, *inquit Eustath.* 43

Φᾶρος, \εος, τὸ, pallium, vestis exterior, virilis; *aliquando et* fœminea: *in plurali aliquando significat* lintea. *Odyss. ν.* 108. ἔνθα δὲ Νύμφαι φάρε' ὑφαίνουσι ἁλιπόρφυρα, illic Nymphæ texunt lintea cærulea; *idem* χλαμὺς, ύδος, ἡ, vestis quæcunque exterior.

Ὑπαὶ, *poët. pro* ὑπὸ, *ut et* παραὶ *pro* παρὰ· *hic cum dativo, aliquando* 44 *cum genit. aliquando cum accus. vel* ὑπαὶ, *hic, per tmesin, pro* ὑπεδήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, unctus, pinguis; *à* λίπος, εος, τὸ, pinguedo; *est etiam* λιπαρὸς, maturus, formosus, lautus, splendidus; *à* λίαν, *et* πῖος, εος, τὸ, pinguedo.

Πέδιλον, ε, τὸ, talare, pedis vinculum, calceus; παρὰ τὸ περιειλεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσὶν *secundum illud Virg.* pedum circumdat vincula plantis; *unde Eustath. annotat, olim cum diphthongo scriptum fuisse* πέδιλον.

Ἀργυρόηλος, ε, ὁ κ ἡ, argenteos habens clavos; ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένος, argenteis clavis distinctus; *ab* ἧλος, ε, ὁ, clavus. 45

Πατρώϊος, α, ον, paternus; *Ionicè affigitur* ι, *quod Attici subscribunt*; 46 πατρῷος, ῴα, ῷον, *idem.*

Ἄφθιτος, ε, ὁ κ ἡ, incorruptus, corruptioni minimè obnoxius; *item* immortalis, æternus; *ab* α *priv. et* φθίνω, corrumpo.

Προσεβήσατο, conscendit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* προσβαίνω. 48

Φόως, lumen, *pro* φῶς, *per pleonasmum literæ* ο· *à* φάω, luceo. 49

Λιγύφθογγος, ε, ὁ κ ἡ, clamosus, argutam vocem edens; *à* λιγὺς, εῖα, ὺ, sonorus, *et* φθέγγω, sono, loquor, vocem edo; *hinc* diphthongus. 50

Κηρύσσω, *fut.* ξω, præconem ago, per præconem jubeo, præconio 51 voco *aut* convoco. *De aliis significantibus, quas non habet Homerus, consule lexica.*

Ἵζω, sedere facio, struo, constituo, colloco, considere facio, ut *hic*; 53 *aliquando neutraliter*, sedeo: *ab* ἕζω, *verso* ε *in* ι.

Συγκαλέω, *fut.* έσω, convoco; *à* καλέω. 55

Πυκινὸς, νὴ, νὸν, prudens, astutus, *ut hic; aliquando* densus, *ut Iliad.*

δ. 281. πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, densæ movebantur phalanges; *fit ex* πυκνὸς *(interjecta* ι*) idem quod ex* πύκα *(quasi* πυκανὸς*)* densè, spissè, accuratè, affabrè; *hinc* πυκάζω, tego, denso, munio.

Ἀρτύνω *vel* ἀρτύω, apparo, instruo, condio; ἀρτύνομαι apparor, *vel* apparo, *ut hìc ab* ἄρω, apto; ἠρτύνετο, 3. *sing. imperf.*

56 Ἐνύπνιον, ου, τὸ, insomnium, quòd se dormienti obtulit; *accipitur etiam adverbialiter*, per somnum, in somnis, *ut hìc; ab* ὕπνος, ου, ὁ, somnus.

58 Εἶδος, εος, τὸ, facies, forma, figura, *ut hìc; aliquando* forma, pulchritudo: *ab* εἴδω.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, proceritas: *à* μέγας, άλη, α, magnus.

Ἄγχιστα, proximè, maximè; *aliquando cum genit. aliquando cum dat. hìc autem sine casu; pro* ἄγχιστα *dicitur, Il.* ξ. 470. ἄγχι μάλιστα· *hinc* ἀγχιστεύω, sum propinquus, *et* ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, cognatus, propinquus: *ab* ἄγχι, *vel* ἀγχοῦ, *adverb.* prope, juxta: *quod etiam regit genit. et dativum.*

Ἐῴκει, *pro* ἐοίκει, simillimus erat, 3. *s. plusq. m. verbi* εἴκω, similis sum: *sic* ἐώλπειν, *pro* ἐόλπειν· *ab* ἔλπω· *et* ἐώργειν, *pro* ἐόργειν, *ab* ἔργω, *quia omnia assumunt aliquid augmenti præter augmentum præteriti, ut sic scriberentur* ᾐοίκειν, ᾐόλπειν, ᾐόργειν· *sed poëticâ licentiâ hoc augmentum tranfertur è primâ in secundam syllabam.*

71 Ὠχόμην, ου, ετο, *aor.* 2. *med. verbi* οἴχομαι.

Ἀποπτάμενος, η, ον, *part. aor.* 2. *med. ab* ἀπεπτάμην, *præs.* ἀφίπταμαι· *ab* ἀπὸ *et* ἵπταμαι *(quod à* πτάω, *idem) ut* ἵσταμαι, *aor.* 2. ἐστάμην, *part.* στάμενος· ἵπταμαι, volo; ἀφίπταμαι, avolo, evolo: *sæpè dicuntur ambo de iis, quæ cito cursu avium more feruntur; est etiam* ἵπτην *in activo, quasi ab* ἵπτημι.

73 Πειρήσομαι, tentabo, *fut. med. verbi* πειράω.

74 Πολυκληῖς, ῗδος, ὁ καὶ ἡ, *Ion. pro* πολυκλεὶς, multas habens clausuras, *vel* compages, *seu* sedes; *à* πολὺς, *et* κληῒς, ῗδος, ἡ, *pro* sede nauticâ; *aliquando* clavis, *seu* vectis, *seu quicquid januam clausam continet; aliquando pars corporis; à* κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis; *hinc* κληΐζω, *fut.* σω, claudo, *à* κλείω, *idem. Eustathius tamen annotat* κληῒς, transtrum, sedes nautica, *derivari à* κλάω, frango: *quia ibi* κλᾶται τὸ σῶμα συγκαμφθέν.

75 Ἄλλοθεν, aliundè; ἄλλοθεν ἄλλος, aliunde alius.

76 Κατ' ἄρ' ἵζετο, considebat, *per tmesin et Ion. pro* ἐκαθίζετο, 3. *sing. imperf. verbi* καθίζομαι.

77 Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *Ion. pro* ἀμαθόεις, arenosus, *pro* ψαμαθόεις· *ab* ἄμαθος, *pro* ψάμαθος, ου, ἡ, arena, *antè: mascul. pro fœmin. Attic. vel poët.*

79 Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, princeps, ductor; *ab* ἡγέομαι: *est etiam* ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, *et* ἡγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *idem.*

Μέδω, rego, impero, *ut hìc*, curo, μέδομαι, *idem: sed plerumque apud Homerum*, curo, *aliquando* machinor; μεδέω, *idem;* μέδω *autem à* μήδω, consulo: *bono enim pars regiminis est bene consulere, inquit Harm.*

80 Ἴσπω, *tempora sumit ab* ἔπω· *hinc* ἐνίσπω, dico, *ut hìc, aliquando*

objurgo, maledictis offendo; *est etiam* ἐνισπεῖν, *perispomen. Od.* γ. 93. ὄλεθρον ἐνισπεῖν, mortem dicere; *reduplicantur initales literæ, Iliad.* ε. 551. τὸν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένισπεν, hunc Hector objurgavit; *pro* ἐνίσπω *dicitur* ἐνίσσω, *Iliad.* ο. 197. ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, asperis verbis increpare; *et* ἐνίπτω, *Il.* η. 446. ὅστις, ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει, qui ampliùs immortalibus mentem et consilium suum indicabit; ἐνίσσω, *et* ἐνίπτω, *idem*, objurgo, reprehendo.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium: *à* ψεύδω, fallo. *Vid. Iliad.* ζ. 163. 81

Φαῖμεν, *pro* φαίημεν, *Attica syncop. aor.* 2. *optat. à* φημί.

Νοσφίζω, separo, *item* privo; *sed in activâ voce non habet Homerus;* νοσφίζομαι, separor, separo me; *item* aversor, rejicio, recuso, repudio, *ut* νοσφιζοίμεθα *hìc, et* ω, 222. *à* νοσφί.

Ἐπανίστημι, post surgo; ἐπανέστησαν, 3. *pl. aor.* 2. *ind. ab* ἐπὶ, ἀνὰ, *et* ἵστημι. 85

Ἔθνος, εος, τὸ, gens, natio: *aliquando pro ordine, et societate, et genere hominum; dicitur et in singulari et plurali de brutis, ut* gens *et* gentes *apud Latinos, ab* ἔθος, εος, τὸ, mos; *quòd aliæ gentes habeant alios mores et consuetudines.* 87

Μελισσάων, *Dor. pro* μελισσῶν· *à* μέλισσα, *sive* μέλιττα, ης, ἡ, apis; *à* μέλι.

Ἀδινὸς, ἡ, ὸν, frequens, confertus, *ut hìc; aliquando* tener, mollis, imbecillis, *ut Odyss.* α. 93. μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς· *quod alii exponunt* pingues, *alii* teneras *et* imbecillas oves mactant; πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν· *potest etiam exponi* albas oves: *nam aliquando, teste Constantino,* ἀδινὸς *significat* albus; *aliquando* miserabilis, lamentabilis: *aliquando* stridulus; *ab* ἅδην, et ἄδδην, *adverb.* affatim, abunde: *quod interdum regit genit. interdum absolutè ponitur.*

Πέτρα, ας, ἡ, *et Ionic.* πέτρη, saxum, *aliquando* scopulus, cautes; *aliquando* rupes: *à* πέτρος, ου, ὁ, lapis minor; *quod à* πέτω *et* ῥέων, *inquit Martin. qui facilè projicitur.* 88

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, concavus, profundus; *aliquando etiam* scitus, elegans, concinnus, varietate delectans; *sed non apud Homer. nisi* φόρμιγγα γλαφυρὴν, *Hymno in Merc. versu* 64. *sit exponendum* elegantem lyram, *potiùs quàm* cavam, *à* γλάφω, *f.* ψω, scalpo, fodio.

Βοτρυδὸν, racematim, in modum racemi, botri; βότρυς, υος, ὁ, racemus: βοτρὺς, *autem, inquit Martinius,* quod ποτὸν ῥέει, potum effundat. 89

Πέτομαι, πετάομαι, πίταμαι, πετάομαι, ἵπταμαι, volo, volas; πέτομαι *hìc;* πετάομαι, *Hym. in Merc.* 155. πετάομαι *in versu sequenti;* ἵπταμαι *ante;* πεποτήαται, *Ion. pro* πεπότηνται, *tertiâ pers. plur. præt. pass.* πετάομαι, ποτήσομαι, πεπότημαι

Ἅλις, *adverb.* confertim; *aliquando* satìs, affatim, magna copia, *sine casu;* ἐκ τῆς ἁλὸς, *utpote* ἐν ᾗ ἀθρόον ἐστὶ τὸ ὕδωρ, *quòd* in mari sit aquæ abundantia; *vel quòd* omnes aquæ ibi sint in unum collectæ: *cum genit. interdum.* 90

Νεῶν, *per systolen, pro* νηῶν, *genit. à* ναῦς, νεὼς, ἡ, navis. 91

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. *Etym. deducit* παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, *quòd à fluctibus alluatur; ab* αἰονάω, aspergo, profundo. 92

'Εστιχόωντο, *pleonasm. poët. pro* ἐστιχῶντο, 3. *pl. imperf. verbi* στιχάω, *et* -άομαι, ordine eo, procedo, *aor.* 2. τοῦ στείχω, *idem.*

93 Ἰλαδὸν, turmatim, confertim; *ab* ἴλη, ης, ἡ, *quod est pro* εἴλη, agmen, *seu* turma, *propriè* sexaginta quatuor equitum; *ab* εἰλέω, *cum tenui,* coarcto, congrego.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox, rumor, divina fama, *ut hìc; item* omen; *ab* ὄψ, vox, *quasi* ὄψα· *hinc* ὄσσομαι, auguror, vaticinor, *Il.* ξ. 17.

Δεδήει, 3. *sing. plusquamperf. med. à præt. med. Att.* δέδηα, combustus eram; inflammabatur, fulgebat, ἐξῆπτο, διηγείρετο, *inquit Constant.* excitabatur; *à* δαίω, *f.* σω, comburo, luceo.

94 Ὀτρύνω, incito, urgeo, adhortor, *fut.* ὀτρυνῶ, *pro quo Ionicè* ὀτρυνέω, *ut* κ. 55. ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, hortabor ut surgat; ὀτρύνομαι, incitor, ὀτρύνουσ', *nom. sing. fœm. part. præs.*

Ἀγέροντο, 3. *pl. aor.* 2. *med. verbi* ἀγείρω.

95 Τετρήχει, 3. *sing. plusquamperf.* τρήχω, *verb. poët. pro* τραχύνω, asper et salebrosus sum; *à* τρηχὺς, *poët. pro* τραχὺς, εῖα, ὺ, *idem;* asper et salebrosus factus sum. *Metaph. autem significat,* tumultibus turbari.

96 Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo; *item* tumultus et strepitus, *quem multitudo concitat, ut hìc;* ὅμαδος καὶ δοῦπος, tumultus et strepitus, ψ. 233. *ab* ὁμοῦ, *et* αὐδὴ, *inquit Eustath. alii ab* ὁμὰς, ὁμάδος, ἡ, omnes simul, *seu* universitas; *quod ab* ὁμοῦ· *hìc* ὁμαδεύω, congrego, *et* ὁμαδέω, tumultuor.

Ἐννέα, novem, *ab* ἔννος, *pro* ἔνος, *aliquando* vetus: *quòd novenarius inter numeros digitus est novissimus, id est, postremus, inquit Martin.*

Σφέας, illos, *Ion. pro* σφᾶς.

97 Βοάω, *fut.* ήσω, clamo, vociferor, *ut hìc; aliquando* clamans dico; *refertur etiam ad inanimata; derivatur, à* βοῦς, *ut propriè sit vox instar bovis.*

98 Σχοίατο, *Ion. pro* σχοῖντο, 3. *pl. aor.* 2. *med. opt. ab* ἔχω, *cujus fut.* 2. σχῶ, *ex inusit.* σχέω. *hìc autem* ἔχω *sui compositi* κατέχω, reprimo, cohibeo, *significationem excipit.*

99 Σπουδῇ, *adverb.* diligenter, festinanter, cum labore, vix, *ut hìc; à* σπουδὴ, ῆς, ἡ, *quod in omnibus his significationibus legitur;* festinatio, diligentia, studium, alacritas, prompta voluntas; *hoc autem à* σπεύω ὁδὸν, viam sequi.

Ἐρήτυθεν, *Bœot. pro* ἐρητύθησαν, occuparunt, 3. *pl. aor.* 1. *pass. sed hìc activè sumitur.*

Καθέδρα, ας, ἡ, sedes, sella, sedile; *ab* ἕδρα, ας, ἡ, sedile; *aliquando sedes, quæ honoris gratiâ alicui collocatur, ut* θ. 162. περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι, Ἕδρῃ τε κρέασίν τε, honoraverunt te Danaï equites sedeque, et carnibus, &c. *aliquando* sedes, *id est,* habitatio; *aliquando* consessus; ἕδρα, *ab* ἕζομαι, sedeo; *quidam legunt hìc* καθέδρας, κατ' ἕδρας, *divisè.*

101 Κάμε, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* κάμνω, laboro, *vel* laborare facio.

102 Δῶκε, dedit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* δίδωμι.

103 Διάκτορος, ου, ὁ, internuncius, minister. *Mercurii epitheton, quasi* διάγων τὰς ἀγγελίας, qui transmittit nuntia; *idem* διάκτωρ, ορος, ὁ, *à cujus genitivo fit; sed non invenitur apud Homer. venit à* διάγω, traduco, transmitto; *quod ab* ἄγω, duco.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, Mercurius: *quòd Argum occiderit; ab* Ἄργος, ου, ὁ, Argus, *qui centum oculos habuit, et* φένω, occido; *vel, ut volunt alii, quasi ἀργὸς ἀπὸ τοῦ φονεύειν,* purus ab occidendo: *pacificus enim deus est Mercurius: animus enim irritatus mitescit, et sedatur oratione facundâ.*

Ἑρμείας, ου, ὁ, Mercurius: *poët. pro* Ἑρμῆς· *ab* εἴρω, dico, nuntio, *mutato spiritu.* 104

Πλήξιππος, ου, ὁ, domitor equi, eques; *epitheton propriè viri nobilis: à* πλήσσω, *f.* ξω, percutio, cædo, vexo, *et* ἵππος, ου, ὁ, *vel* ἡ, equus.

Πολύαρνος, multos possidens agros, *per conseq.* dives; *à* πολὺς, *et* ἀρὴν, νὸς, ὁ *vel* ἡ *vel* ἀρὴν, agnus. 106

Θυέστ', *poët. pro* Θυέστα, *pro* Θυέστης, Thyestes. *Attici enim et poëtæ vocat. in* α 1. *declin. à nominibus in* ης, *usurpant pro nominativis: sic* Νεφεληγερέτα Ζεύς.

Φορῆναι, *poët. pro* φορεῖν, gesto, fero, *tanquam à* φόρημι *vel* φορέω. 107

Νῆσος, ου, ἡ, insula, *à* νάω, nato; *quæ mari, à quo cingitur, innatare videtur, et in eo velut fluitare: et hinc dicitur Æolus habitâsse* πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ, natanti insulâ, *Odyss.* κ. 3. *et* α. 90. νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, insulâ in circumfluâ; *vel activ. vel passiv.* 108

Ἐρείδω, *f.* είσω, firmo, figo, colloco; *aliquando* hæreo, adhæreo; ἐρείδομαι, incumbo rei, totis viribus aliquid facio; *aliquando* sternor; *hìc verò* innitor, incumbo; ἐρεισάμενος, ένη, ενον, *part. aor.* 1. *med.* 109

Ἄρης, εος, *Ion.* ηος, ὁ, Mars, *ut hìc; aliquando* prælium, *aliquando* plaga prælio accepta, *aliquando* impetus, *et* belli desiderium; *ab* αἴρω, interficio. 110

Ἐνέδησε, illigavit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐνδέω. 111

Σχέτλιος, ία, ιον, miseriarum auctor aliis, aliis infestus, *ut hìc; item* noxius; *item* strenuus ad patiendum; *interdum* crudelis, multa patiens, miser, impius, improbus, ingratus; *derivatur à* σχέω, habeo, *et* τλάω, suffero. 112

Ὑπέσχετο, promisit, 3. *sing. aor.* 2. *med. verbi* ὑπισχνέομαι.

Ἐκπέρσαντ' *pro* ἐκπέρσαντι, vastanti, *dat. sing. aor.* 1. *part. verbi* ἐκπέρθω. 113

Ἀπονέομαι, *f.* ήσομαι, abeo, redeo, discedo; *à* νέομαι.

Ἀπάτη, ης, ἡ, fraus, fallacia; *ab* ἀπατάω, fallo, decipio. 114

Δυσκλεής, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ, ingloriosus; *ab* κλέος, εος, ους, τὸ, gloria, *et apud poëtas* κλεῦος· *à* κλείω, celebro, *vel* celebrem reddo. 115

Ὑπερμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, præpotens, nimiùm violentus, *Jovis epitheton; à* μένος, εος, τὸ, robur, vis. 116

Πολίων κάρηνα, *hìc, et* ι. 24. *synecdoch.* arces civitatum, *vel metaph.* gloriam civitatum *significat.* 117

Αἰσχρὸς, ρὰ, ρὸν, turpis, *id est,* indignus, *ut hìc; aliquando* contumeliosus, *aliquando* deformis: *compar.* αἰσχρότερος, *vel* αἰσχίων, *superl.* αἰσχρότατος, *vel* αἴσχιστος, *ab* αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, probrum, infamia; *hoc autem dicitur quasi* ἄισχος, *ab* α *privat. et* ἴσχω, habeo, *ut sit quòd quis habere nolit.* 119

Ἐσσομένοισι, futuris, posteris, *poët. et Ion. pro* ἐσομένοις, *part. fut. verbi* εἰμί.

120 Μὰψ, frustra, *poëtica vox pro* μάτην, *ut hìc*, cum injuriâ, non jure, injustè; *hinc et* μαψίδιος, ία, ιον, stultus, ineptus, *idem quod* μάταιος, αία, ον, *à quo* μαψιδίως, temerè, injustè.

121 Ἄπρηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperfectus, irritus, *ut hìc; aliquando* vanus; *cum ita significat, est pro* ἄπρακτος, *ab* α *et* πράσσω. *Sed sunt qui exponunt hìc* ἄπρηκτον πόλεμον, infinitum bellum; *si ita, derivatur à* πρήσσω, eo per, *facto per syncopen à* περάσω, *futuro verbi* περάω, transeo.

Πολεμίζω πόλεμον, bellum gero, *ut hìc; aliquando* pugno, decerto, *et tunc sine casu: alii legunt* πτολεμίζειν, *in futuro* πολεμίξω· *à* πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

122 Παῦρος, ου, paucus, *aliquando* parvus; *aliquando* παυρότερος, έρα, ρον, deterior: *pro superl. dicitur* μάλα παῦρα αἴσυλα εἶδε, quàm paucissima nefaria scivit.

124 Ὅρκιον, ου, τὸ, fœdus jurejurando sancitum, *ut hìc; aliquando ea, quæ ad hoc fœdus sanciendum pertinent, ut* γ. 245. Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστὰ, Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον εὔφρονα, præcones autem per urbem deorum ferebant fœdera firma, agnos duos, et vinum lætificum: *aliquando* ipsum jusjurandum.

Πιστὸς, ἡ, ὀν, fide dignus, fidus; *à* πίστις, εως, ἡ, fides; *à* πείθω, persuadeo; ὅρκια *autem dicuntur* πιστὰ *ex effecto; non quòd semper fideliter observentur, sed quòd fidelis observatio sit illis debita; hinc ita appellantur etiam cum minimè observantur. Iliad.* δ. 157. κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν, et fœdera fida conculcarunt.

Τέμνω, *f.* μῶ, seco, scindo, *ut ante,* α. 458. *hìc* ferio: *nisi* ὅρκια *hìc etiam, ut et* γ. 248. *sit potiùs metonymicè accipiendum pro illis agnis, quorum pili in hoc fœdere faciendo abscissi fuerant, et distributi omnibus iis, quibus fœdus fuit observandum;* ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας, agnorum ex capitibus abscidit pilos, &c. *de fœderis sanciendi more, vide* γ. 269. *et sequentibus: quòd si ita accipiendum,* τέμνω, *propriam significationem habet; et* ὅρκια πιστὰ τέμνειν, *est, per metonymiam adjuncti,* fœdera fida ferire.

Ἀριθμέω, *fut.* ήσω, numero: ἀριθμέομαι, *idem, item* numeror, *ut hìc; jungitur* ἀριθμέω *cum* καταλέγω, *Odyss.* π. 235. ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, agè, procos numero recense; *deducitur autem ab* ἀριθμὸς, ῦ, ὁ· *hoc autem ab* ἄρω, apto, *quòd ex unitatibus aptè conjunctis numerus resultet; vel quòd sit discreta quantitas, quasi* ἀριτμὸς, *ab* ἄρι *et* τέμνω· *est enim admodum divisibilis, inquit Harmar.* ἀριθμηθήμεναι, *poët. pro* ἀριθμηθῆναι.

125 Λέγω, *fut.* ξω, dico, colligo, cubare facio, *vel* cubitum demitto; λέγομαι, dicor, recenseor, *item* dico, *et* recenseo, dissero, diligor, colligo, cubo, dormio; λέξασθαι, *aor.* 1. *inf. med.*

Ἐφέστιος, ίου, ὁ ϗ ἡ, domesticus, *item qui habet larem ubi deget, ut hìc;* civis, indigena, incola; ἐφέστιος *etiam dicitur,* qui domi est, *vel* qui domum rediit; *sic aliquando dicitur de eo qui sedem alienâ tellure, vel civitate ponit, ut illud intelligi potest, Odyss.* η. 248. ἀλλ'

ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων, sed me infelicem duxit fortuna domesticum, *id est,* ut cum illâ, *scil.* Calypso, habitarem; *ab* ἐπὶ, *et* ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus; *aut, secundum alios,* ara quæ juxta focum extructa erat; *aliquando significat* Vestam, *ut Hym. in* Vestam, *primo versu, quòd illa primùm domos ædificaverit; ab* ἕω, ἵσω, colloco.

Ἔασσι, *poët. et Ion.* ἔασι, *pro* εἰσί.

Δεκὰς, άδος, ἡ, numerus denarius; *item* decuria, *ut hìc; à* δέκα, decem. 126

Διακοσμέω, *fut.* ήσω, distribuo, digero, ordino *ut hìc; aliquando* compono, adorno, instruo, orno, dispono; *à* κόσμος, ου, ὁ, ordo: διακοσμηθεῖμεν, *syncope pro* διακοσμηθείημεν, 1. *pl. aor.* 1. *optat. pass.*

Δευοίατο, *Ion. pro* δεύοιντο, eguerint, 3. *pl. præs. opt. à* δεύομαι. 128

Πλέας, *poët. pro* πλέονας, *et hoc pro* πλείονας, *per syncop. à* πλείων, ονος' *sic etiam legitur* πλεῖς *pro* πλέονες. 129

Ναίω, habito, incolo, *hìc cum præpositione, aliquando sine præpositione; aliquando* habitor, incolor, *poët.* ναίομαι, *infrà* 626. νήσων αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, insulis quæ habitantur trans mare: ναίομαι, habitor, incolor. 130

Ἐπίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, auxiliator *in bello,* auxiliaris, auxiliarius; *hinc* ἐπικουρέω· ἐπίκουρος *autem ab* ἐπὶ *et* κοῦρος, juvenis, *ante; quòd juvenum potissimùm est in bellicis rebus versari. Nota,* ἐπίκουρος *et* σύμμαχος *ita inter se differunt;* ἐπίκουροι οἱ τῶν πολεμουμένων βοηθοὶ, σύμμαχοι δὲ τῶν πολεμούντων· ἐπίκουροι, *sumit auxiliatores illorum qui oppugnantur;* σύμμαχοι, *illorum qui oppugnant: illi ex aliâ regione sunt, ideoque vocantur* (ι. 233.) τηλέκλειτοι, ex longinquo vocati, *et* (κ. 420.) πολύκλητοι ἐπίκουροι· *hi sæpè* commilitones.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hastam vibrat, vibrandæ hastæ peritus, *et proinde,* bellicosus; *ab* ἔγχος, εος, τὸ, hasta; *quod ab* ἔχω, habeo, *et* πάλλω, quatio, vibro. 131

Πλάζω, *fut.* γξω, errare facio; *aliquando* averto, amoveo, *ut hìc; aliquando* disturbo, *ut Odyss.* β. 396. πλάζε δὲ πίνοντας, disturbavit autem bibentes; πλάζομαι, erro. 132

Εἰῶσ' *pro* ἐῶσι, *poëticè,* 3. *plur. præs. ind. vel subj. verbi* ἐάω, sino.

Βεβάασι, *Ion. pro* βεβήκασι, *à* βαίνω, *quasi à* βάω. *Iones in verbis in* άω *et* έω *subtrahunt* κ *ex præteritis, et corripiunt penultimam; hinc etiam in participio* βεβαὼς, ξ. 477. ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαὼς, fratrem circumstans; *hinc etiam* ρ. 359. ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, *per syncop. pro* βεβηκέναι, *infin. et* ρ. 286. οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, quia circa Patroclum iverant, *pro* βεβάασαν, *et hoc pro* ἐβεβήκεισαν. 134

Ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus; *ab* ἐν αὐτῷ ἰέναι, *quia in seipsum annus redit.*

Σήπω, *fut.* σήψω, *aor.* 2. ἔσαπον, *et* ἔσηπον, putrefacio; σήπομαι, putresco, putrefio, *præt. med.* σέσηπα, putrefactus sum, *ut hìc.* 135

Σπάρτον, ου, τὸ, spartum, genus vitilium; *propriè est (inquit Plinius)* juncus aridi soli, *et per metonym. materiæ,* funis sparteus; *à* σπαρτὸς, ἡ, ὸν, seminatus: *quod à* σπείρω.

Λέλυνται, solvuntur, 3. *pl. perf. pass. verbi* λύω.

Εἵαται, *poët. pro* ἕαται· ἕαται *autem Ionicè pro* ἧνται· *ab* ἧμαι, sedeo, 137

perf. pass. vel potiùs præs. nam sedent *significat hìc, et in aliis locis ; hinc* ἥατο, sedebant, *plusquamperf. vel imperf.*

Ποτιδέγμεναι, *pro* προσδεχόμεναι, *Doric. vel potiùs pro* προσδεδεγμέναι, *part. perf. pass. verbi* προσδέχομαι. *Participia enim præt. pass. fiunt proparoxytona, cùm augmento carent.*

138 Ἀκράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, *ut hìc*, irritus; *à* κραίνω, perficio, efficio, *item* impero, rego.

140 Πατρὶς, ἴδος, ἡ, *aliquando substantivè usurpatur, interdum adjectivè ; cum* γαῖα, *ut hìc ; cum* αἶα, *ut* δ. 172. μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης, recordabuntur Achivi patriæ terræ; *cum* ἄρουρα, *Od.* α. 407. ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα, ubinam ei genus et patrium solum; *à* πατήρ.

141 Αἱρήσομεν, capiemus, 1. *plur. fut. ind. verbi* αἱρέω.

142 Ὀρίνω, concito, turbo, *ita* commoveo ut persuadeam, *ut hìc*, ad iram commoveo; *tribuitur etiam mari, ut infrà* 294. ὀρινομένη τε θάλασσα, commotumque mare; ὄρινε, 3. *sing. imperf ; ab* ὄρω, excito.

143 Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo, *ut hìc ; aliquando* plebs, vulgus; πλῆθος, εος, τὸ, *idem ; à* πλέος, εα, ον, plenus.

145 Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, *ventus orientalis, inter Aquilonem et Vulturnum medius, quasi* ἀπὸ τῆς ἕω ῥέων, ab aurorâ fluens.

Νότος, ου, ὁ, Notus; *à* νοτὶς, humiditas; *quia est humidus et nebulosus ventus.*

146 Ὤρορε, *præt. med. verbi* ὄρω, *per metathesin pro* ὄρωρα· ὄρωρα *verò Atticè pro* ὦρα· ὄρωρα *autem significat passivè, ut infrà* 797. πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν, bellum inevitabile ortum, *vel* excitatum est: *et in plusq. perf.* 810. πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει, multusque tumultus coortus est; *dicitur et* ὠρώρει, σ. 497. ἔνθα δὲ νεῖκος ὠρώρει, illic verò contentio orta erat; ὤρορε *activè plerumque, ut hìc, aliquando et passivè, ut* ν. 78. μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, impetu magno feruntur, et mihi robur movetur.

Ἐπαΐσσω, *fut.* ξω, irruo, adorior, *cum dativo ; aliquando* accurro, *et cum genit. item* insequor; *item* impeto, percutio, invado, *cum accusat. aliquando* insurgo, *ut hìc, sine casu ;* ἐπαΐσσομαι, *idem ; in omnibus significationibus aliquid impetus et vehementiæ significatur, ut et in simplicis* ἀΐσσω *significationibus, quæ quàm plurimæ sunt apud Homerum*, celero, impeto, percutio, volo, insurgo; *aliquando* vibro; *item* declino; *item* vagor, circumvoluto, accurro, attollo. *Cum variis præpositionibus variè exponitur :* descendo ad, *cum* κατὰ, transeo, erumpo, evolo, præcurro, *vel* procurro; *derivatur ab* α *intens. et* ἴω, eo.

147 Ζέφυρος, ου, ὁ, Zephyrus, Favonius *etiam dictus ; ita dicitur quasi* ζωηφόρος, vitam ferens, *aut* ea quæ ad vitam attinent: *quoniam* τῷ θέρει πνέοντος αὐτοῦ οἱ καρποὶ αὔξονται, *quòd eo flante, terra hyemali frigore constrictâ aperiatur, ac plantæ omnes germinent ; hinc Odyss.* η. 119. Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, Zephyrus spirans hæc crescere facit, *id est*, Ζεφυρίη πνοὴ, Zephyrius flatus.

Λήϊον, ου, τὸ, seges, campus segetum, *apud poëtas.*

148 Λάβρος, ου, nimium vorax, *quasi* λίαν βορὸς, *vel* vehemens, rapidus, immediocris, impetuosus, *quasi* λίαν βαρὺς, *et itâ inanimatis tribuitur ; hinc Iliad.* ψ. 473. λαβρεύομαι, *fut.* σομαι, immodestè *et* arroganter loquor, *et ibid.* 479. λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter loquax.

Ἐπαιγίζω, *fut.* ίσω, irruo, impetuosè spiro, cum turbine afflo: *de ventis dicitur, vel procellâ; ab* αἰγὶς, ίδος, ἡ, procella; *quod ab* ἀΐσσω, *verbo poëtico,* irruo, impetu feror: *vel, ut alii, ab* αἰγὶς, ægis, pellis caprina, *de quâ ante; et infrà* 477. *quæ dicitur impetuosa, et data esse ad terrorem hominum. Iliad.* ε. 308. *et* 310. ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν δεινὴν—ἣν δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.

Ἠμύω, *fut.* ύσω, inclino, *ut hìc;* ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν, *id est,* ἐπικατακλίνει τοὺς ἀστάχυας τοῖς στάχυσι· *aliquando* inclino, *cum accusat. aliquando* nuto, *aliquando* cado; *derivatur à* μύω, η *præposito.*

Ἄσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, spica, arista, totæ fruges cum spicâ et culmo, *ut hìc, pro* στάχυς, υος, ὁ, spica, *addito* α, *ut pro* σταφὶς, ίδος, ἡ ἀσταφὶς, uva passa; στάχυς *autem derivatur à* στὶξ, ordo; *à* στείχω, *secundum Martin. Harmarus autem deducit à* στάω, *et* χύω, fundo: *seges suo stat caule, et spicæ fluitant, quasi à vento fusæ.*

149 Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor, *propriè militum dicentium* ἀλαλή· *quod est vox quædam inarticulata, quæ à militibus ante pugnam editur; generaliter* strepor, *et* ululatus aliquis; *hinc* ἀλαλάζω, *talem clamorem edo; quidam deducunt* ἀλαλὴ *ab* ἅλα *accusat. nominis* ἅλς, mare, *quòd perpetuò strepitum edit, inde faciendo* ἄλη, *et per reduplicationem* ἀλαλή· *alii autem* ἀλαλητὸς *deducunt ab* α *pleonastico, et* λαλέω· *alii ab* α, *id est,* ὁμοῦ, *et* λαλέω.

150 Ὑπένερθε, *poëtica vox,* sub, *cum genit. ut hìc; aliquando* subtus, infra, *sine casu, dicitur et* ὑπένερθεν· *ab* ὑπὸ, *et* ἔνερθε, infra, inferius; *item* ἔνερθεν, *pro* ἐνέρθε, *ab* ἔνερος, inferus, mortuus; *hinc* ἐνέρτερος, *pro* ἐνερώτερος, ε. 898. ἦσθα ἐνέρτερος οὐρανιώνων, fuisses inferior cœlitibus; *ab* ἐν ἔρα, in terra; ἔρα, ας, ἡ, terra; *dicitur etiam* νέρθε *et* νέρθεν, *et* νέρτερος, *pro* ἔνερθε, &c.

Κονία, ας, ἡ, pulvis, *ut hìc, aliquando* cœnum; *item* arena *seu* sabulum litoreum; *aut* fluviatile; *frequenter usurpatur pro* humi, *in dativ. plur. et aliquando additur* χαμαὶ, *ut* ε. 583. χαμαὶ πέσεν ἐν κονίῃσι. *Od.* λ. 599. *significat illum vaporem, qui cum vehementi sudore corpore emittitur,* κατὰ δ' ἱδρὼς—ἔῤῥεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει, *aliquando* cinis foci; *à* κόνις, εως, ἡ, pulvis; *derivatur secundum Eustath. à* κοίνω, *idem quod* κόπτω, scindo, *ut sit* ἡ εἰς σμικρὰ κεκομμένη γῆ· *secundum Martin. à* καίω, uro; *cinis est pulvis ex re ustâ nascens, vel secundum Harmar. à* κινέω, moveo, *quia facilè supplosione pedum excitatur.*

151 Ἀείρω, tollo, attollo; *aliquando* porto; *aliquando* fero, affero; *item* eripio, aufero, subtraho; ἀείρομαι, *idem, Odyss.* ο. 106. *aliquando passivè, ut hìc,* κονίη ἀειρομένη, pulvis excitatus, *et Iliad.* ψ. 365. *et alibi; dicitur autem, inquit Eustath. quasi* εἰς ἀέρα αἴρω, in äërem levo; *est et* ἀείρω, necto, *ut Iliad.* κ. 499. σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, colligavitque loris.

152 Ἑλκέμεν, trahere, *præs. inf. Ion. pro* ἕλκειν.

153 Οὐρὸς, ῦ, ὁ, fossa, *quâ navis in mare deducitur;* τόπος ὅθεν ἡ ναῦς ὁρύει, *id est,* ὁρμᾷ, καθελκομένη εἰς θάλασσαν, *inquit Eustath.*

Ἐκκαθαίρω, purgo, detergo; ἐξεκάθαιρον, 3. *pl. imperf. à* καθαίρω, purgo; *ponitur cum duplici accus. Il.* π. 666. Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπήδονα, Phœbe, atro sanguine purga Sarpedonem;

significat et orno: *à* κατὰ *et* αἴρω, *sordes enim purgando tolluntur.*

154 Ἱέμενος, η, ον, *ab* ἵημαι, *cum leni*, eo, *aut* ruo, eo cum impetu, *ut hìc*; *aut* impetu feror; ἱέμενος, η, ον, *cum aspero*, cupiens; *ab* ἵεμαι. *Vid. Il.* λ. 168.

Ὑπὸ δ' ᾔρεον, *per tmesin pro* ὑφῄρεον, 3. *plur. imperf. ab* ὑφαιρέω, subduco, *ab* αἱρέω.

155 Ἔνθα κεν, tunc sanè.

Ὑπέρμορον, *et* ὑπέρμορα, præter fatum; *pro* ὑπὲρ μοῖραν, contra quod in fatis erat: *a* μοῖρα, ας, ἡ, fatum.

157 Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita; *in fœminino tantùm, Atticè, Minervæ epitheton; à* τρύω, attero, absumo, defatigo, vexo; *ita dicitur Minerva, quòd sit* ἄτρυτος, *quòd* bellicis laboribus non defatigetur.

159 Νῶτος, ε, *cum* ω, ὁ· *velut alii volunt;* νῶτον, ου, τὸ, dorsum, tergum; *aliquando pro* μάλιστι νωτιαίοις, *vel* νοτιαίω κρέατι *vel* ψόα· *pro* carne tergi, *vel* partibus: *quæ quia optimæ habitæ sunt, in conviviis ei qui dignissimus habebatur, datæ fuerunt in honoris signum, et hinc vocantur* νῶτα γεράσμια, *Hym. in Merc.* terga venerabilia; *aliquando* tergus bestiæ, *vel* extrema corporis pars; *ponitur aliquando pro* superficie maris, *ut hìc; dicitur etiam de* hasta, *v.* 279. ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτε ἐνὶ γαίῃ ἔστη ἱεμένη, stetit erecta, θ. 94. πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, quo fugis, *ut et Latini*, terga dare; *derivatur à* νεύω, *inquit Martin. quòd inclinato tergo nutamus, Harm. In plurali,* τὰ νῶτα.

160 Καδδὲ *pro* κατὰ δὲ.

162 Αἴης, *pro* γαίης, γαῖα, terra.

164 Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, lenis, mitis, *ut hìc*, placidus; *à* γάνυμαι, gaudeo, *et* α *epitatico præposito; hinc* ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *Il.* υ. 467. benignus; *et* ω. 772. ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, benignitas, lenitas; *est et* ἀγανὸς, *per antiphrasin*, sævus, crudelis: *quod etiam potest derivari ab* ἄγαν, valde, *et* αἰνὸς, ἡ, ὸν, gravis.

165 Ἀμφιέλισσος, ισση, ισσον, utrinque agitatus, circum agitabilis. ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμενος, ut navis quæ utrinque remis interpellitur; *vel* ὡς ἑκατέρα τὰ πλευρὰ στρεφόμενος, circum agitabilis; *epitheton navis apud Homer. ab* ἀμφὶ *et* ἑλίσσω, volvo, *quod ab* εἰλέω.

167 Ἀΐξασα, irruens, *nom. f. aor.* 1. *part. act. ab* ἀΐσσω.

169 Ἀτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè* ejusdem ponderis, par, æqualis: *sæpè habet dativ. personæ, et accusat. rei, in quâ fit comparatio, ut hìc; aliquando res per concretum exprimitur; aliquando* similis; *à* τάλαντον, trutina, lanx; *aliquando id quod lanci imponitur ponderandum, nominatim pondus* 125 *librarum, Il.* ι. 122. δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, decem auri talenta. *De varietate talentorum, vide Budæum; Constantinus annotat apud Homerum esse minimum pondus, quod probat ex Il.* ψ. 269. *in ludis funebribus Patrocli, ubi primum equitem donavit muliere, et tripode ansato, secundum equâ, tertium lebete;* τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα, *at quarto posuit duo auri talenta, ultimum præmium minoris esset pretii, quam antecedentia, inquit Constant. derivatur autem* τάλαντον παρὰ τὸ τλῆναι, fero; ἀτάλαντος *autem dicitur quasi* ἀντιτάλαντος, *idem.*

'Εσταότ', stantem, *part. præt.* ἕσταα, *per Ion. sync. pro* ἑστακα· *hoc* 170 *autem pro* ἕστηκα, *verso* η *in* α, *ut quidam volunt, à verbo* ἵστημι. *Hìc autem nota,* ἔστην, *aor.* 2. *et* ἕστηκα, *neutrum habere significationem, ut hìc ;* ἑσταότ', stantem, *cum præpositione* πρὸ, *aliquando significat* defendere; *aliquando autem in obliquis notat* positum esse. *Ita et* ἔστην, *ut ante, α.* 535. ἵστημι *autem activè significat, ut σ.* 346. τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ, tripodem statuerunt in igne ; ἵσταμαι *autem et activè*, statuo, *et neut.* sto.

Εὔσελμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene tabulatus; *à* σέλμα, ατος, τὸ, transtrum, spatium inter duas lineas; *item* spatium inter tabulata navis; σέλας *autem (ut Martinio placet) à* σέλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen; *quòd splendor inter lineas ductas appareat, inquit Harmarus. Poët. pro* εὔσελμος, *dicitur* ἐΰσελμος, *et* ἐΰσσελμος, ου, *et Ion.* οιο.

'Αγχῦ, *idem quod* ἄγχι, prope. *Vide supra,* 58. 172

Πολυμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde artificiosus, qui est prompto ad multa 173 machinanda ingenio, industrius, acutus, versutus, prudens; *à* πολὺς *et* μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium; *item* astutia, solertia; *item* fabrica, machina; *à* μῆχος, εος, τὸ, *idem.*

Φεύξεσθ', fugietis, 2. *plur. fut.* 1. *med. verbi* φεύγω. 175

Λίποιτε, relinquetis, 2. *plur. aor.* 2. *opt. med. verbi* λείπω. 176

'Ερώει, cessa, 2. *sing. imperat. præs. verbi* ἐρωέω. 179

Χλαῖνα, ης, ἡ, palla, vestis, *quæ tunicæ exteriori superinduitur;* 183 ἱμάτιον ἐπὶ τὸ χιτῶνα, *infrà* 262. ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, χλαῖναν τ' ἠδὲ χιτῶνα, te charis vestibus exuero, pallio, et tunicâ; *vestis quæ pro tempore sumitur ad ventos, pluviam, et frigus depellendum ; hinc dicitur, π.* 223. ἐϋπλήσασα χιτώνων, χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, bene implens tunicis, chlænisque arcentibus ventum, *et Od. ξ.* 529. ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἕσσατ' ἀλεξάνεμον, chlænam induit ventum expellentem; *aliquando ea vestis, quâ quis honoris vel ornamenti gratiâ induitur, ut Od. κ.* 365. *dicitur etiam de crassioribus illis tegumentis, in quibus dormimus aut cubamus ; derivatur à* χλιαίνω, calefacio.

'Οπαδέω, *pro quo apud Homer. semper* ὀπηδέω, *aliquando* sequor; 184 *ut hìc ; aliquando* adsum, *aliquando* procedo; *item* opitulor; *aliquando* fruitionem *significat, ut Hym. in Terram* 12. ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ, felicitate et multis divitiis fruuntur; *hinc* ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, comes, assectator; *derivatur ab aor.* 2. τοῦ ὀπάζω, persequor, *item* sequi jubeo, comitem adjungo; *aliquando* præbeo, do, *et in malam partem, Od. ψ.* 210. Θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν, Dei autem dederunt ærumnam; *aliquando* addo, pergo, *ut Hym. in Merc.* 120. ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, in opere pergebat; ὀπάζομαι, *à persequente* urgeor; augeor, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ, torrens de montibus auctus Jovis imbre; *item* comitem accipio; *ab* ἕπομαι, sequor.

'Αντίος, ία, ίον, adversus, obvius; *ab* ἀντίον. 185

'Ερητύσασκε, *Ionicè pro* ἐρήτυσε, inhibuit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐρητύω. 189

Παραστὰς, ᾶσα, ὰν, adstans, *part. aor.* 2. *verbi* παρίστημι.

Δειδίττω, *f.* ξω, terreo, timeo; *hinc* δειδίττομαι, *sive* δειδίσσομαι, *idem ;* 190 *item* terreor, trepido, attonitus sum; *pro quo (per epenth.* τοῦ ι) δειδίττομαι *et* δειδίσσομαι, *ut hìc,* δειδίσσεσθαι, trepidare. *Activè legitur Il.*

ν. 810. *τίη δειδίσσεαι οὕτως Ἀργείους;* cur ita terres Argivos? *in futur.* *δειδίξομαι legitur δειδίζω in eâdem significatione, Il. ι.* 790, *ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος,* horrebant fortem hastam; *δειδίσκω, Od. ο.* 150. *Derivatur autem δειδίττω ex δέδια, præt. med. δείδω, pro δέδοιδα, exempto δ et ο.*

191 Ἱδρύω, *ἵδρυμι, ἱδρύνω,* sedere facio, quiescere facio, *ut hìc; aliquando* sedeo, collocor; *ἱδρύνομαι,* quiesco, cohibeor; *derivatur ab Eustath. ab ἕζω, vel ἵζω, idem.*

192 Σάφα, perspicuè, certò, *ut hìc; aliquando* verè; *aliquando idem quòd ἀκριβῶς· nomen adverbiale factum ex σαφέα, à σαφὴς,* manifestus; *quod dicitur quasi σάον φάει, inquit Martinius.*

193 Ἴψηται, lædat, 3. *sing. fut. med. verbi ἴπτω.*

195 Μήτι, nequid; *à μὴ,* non, *et τὶς,* aliquis.

198 Δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs; *à δέω,* ligo; *quia plebs legibus sit obligata; vel quasi sub uno rege συνδεδημένος, inquit Harm.*

Ἐφεύροι, 3. *sing. aor.* 2. *optat. ab ἐφευρίσκω, quod ab ἐπὶ et εὑρίσκω.*

199 Ἐλάσασκε, *poët. et Ionic. pro ἤλασε, abjecto primo augmento; et σε in σάσκε converso,* 3. *sing. aor.* 1. *act. ab ἐλαύνω, ante.*

Ὁμοκλήσασκε, *ut ἐλάσασκε ab ὁμοκλάω, est et -έω,* hortor vociferando, fortiter et minaciter clamo, increpo; *ab ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ,* hortamentum, quod fit vociferando, increpatio, comminatio; *hoc autem ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ κέκλησθαι,* simul vocari; *ὁμόκλεον, Il. ο.* 658. *ab ὁμοκλέω.*

200 Ἀτρέμας *ab ἀτρέμα, ο.* 318. *adverb.* sine aliquo motu, tacitè; *ab ἄτρομος, ου, ὁ καὶ ἡ,* intrepidus; *hoc autem ab α privat. et τρέμω,* horreo, timeo.

201 Ἀπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis: *ab α privat. et πτόλεμος,* bellum; *pro πόλεμος, cujus derivationem vide α.* 60.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, invalidus; *ab α privat. et ἀλκὴ, ῆς, ἡ,* robur, vis corporis; *aliquando* vis animi, fortitudo; *item* remedium, auxilium: *quasi ἀρκὴ, ab ἀρκῶ,* auxilior: *vel παρὰ τὴν ἀκμὴν,* juventute, *quæ strenua est ad labores suscipiendos.*

204 Πολυκοιρανίη, *Ionicè pro πολυκοιρανία, ας, ἡ,* multorum principatus; *à πολυκοίρανος, ου, ὁ,* multorum dominus, et rex; *à πολὺς, et κοίρανος, ου, ὁ,* princeps; *quod dicitur, inquit Eustath. quasi τοῦ καίρου κύριος,* temporis dominus, *α mutato in ο, hinc κοιρανέω,* guberno, impero; *ὡς ὅγε κοιρανέων,* sic ille dominans, 207. *hujus libri.*

205 Ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *et ἀγκυλόμητις, ιος, ἡ,* versutus, qui obliqua cogitat; *ἀγκυλομήτεω, Ion. pro -ου, ab ἀγκύλος, η, ον,* (*quod tria denotat,* 1. obliquum, *ut hìc;* 2. rotundum, *vel* curvum, *ut ἀγκύλα κύκλα, ἀγκύλα τόξα,* curvos arcus, ι. 209. 3. validum, *ut ἀγκύλον ἅρμα, ζ.* 39.) *et μῆτις, ιδος, ἡ,* consilium.

207 Διέπω, administro, moderor, dispono, dispenso; *à διὰ, et ἕπω,* operor; *est et διέπω,* renuntio; *ab ἔπω,* dico.

209 Ἠχὴ, ῆς, ἡ, *idem quod ἦχος, suprà, α.* 156.

210 Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, litus; *ab ἅλς,* mare, *et ἄγω,* frango, *quia fluctus maris in litore franguntur; vel, ut alii, παρὰ τὸ τὴν αἶαν γείτονα εἶναι τῆς ἁλὸς,* quòd terra sit vicinior mari; *alii autem Ægialum explicant in Achaiâ flumen, ex quo regio Ionia olim dicebatur Ægialea, et Iones* Αἰγιαλεῖς.

Σμαραγέω, stridorem edo, resono: *ab antiquo* μάρη, *vel plurali* μάραι, *antiquâ voce*, manus; *quasi plausione manuum; μάρη autem ita dicitur, quia manibus dividimus et componimus; à μάρω*, divido; *hæc Martin.*

Μοῦνος, *Ionicè pro* μόνος, η, ον, solus. 212

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sine modo loquax; οὐκ ἔχων μέτρον ἔπεσι, non adhibens loquendi modum; *ab* α *privat.* μέτρον, ου, τὸ, mensura, modus, *et* ἔπω, dico.

Εἰσαίμην, videor, *aor.* 1. *med. opt. verbi* εἴδω, scio. 215

Γελοῖος, οία, οῖον, ridiculus; γελοίιος, *poët. hinc* γελοιάω, *Od.* υ. 390. *à* γέλως, *Il.* α. 508.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, strabo, qui oculos habet distortos: *quasi* φάολκος· *à* 217 φάος, *et* ἕλκω.

Χωλὸς, ἡ, ὸν, claudus; *à* κῶλον, *quod aliquando* pes; *ut sit* ὁ πονοῦν τὸ κῶλον, pede patiens.

Κυρτὸς, ἡ, ὸν, concavus, curvus, incurvus, convexus, tumidus; *vide* 218 Ͽ. 426. *à* κύπτω, pronus sum, vergo, inclino.

Συνέχω, constringo, contineo, coërceo; *hinc* συνοχὴ, coarctatio, *pro quo* συνοχωκή· *hinc* συνοχέω, *inde* συνοχωκώς. *Hesychius derivat à* συνοίχω, *præt.* σύνοχα, *Att.* συνόχωκα. *Eustath. à* συνοχέω.

Φοξὸς, ἡ, ὸν, habens acutum caput; *vel*, qui est distorto vultu; *cujus* 219 *caput* ὀξὺ φαίνεται.

Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, raros habens pilos, glaber: *quasi* ψιδανὸς, *ait Eustathius; à verbo* ψῶ, rado, minuo.

Ἐπενήνοθε, *part. med. ex* ἐπανθέω, *quod habet præt. med.* ἔπηνθα, *unde fit* ἐπήνοθα, *epenth.* τοῦ ο, *et* ἐπενήνοθα, *reduplicatione Atticâ; ab* ἀνθέω *vel, ut alii, ab* ἐπενθέω, θέω *per Metath. mutato in* ἔθω, *quod compositum cum duplice præpositione,* ἐπὶ *et* ἐν, *est* ἐπενθέω.

Λάχνη, ης, ἡ, lanugo, pili molles; *ex particulâ* λα, *epitaticè, et* χνοῦς. *primi pili qui radi possunt; vel à* λάσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus.

Κέκληγα, *præt. med. verbi* κλάζω, η *pro* α, κεκληγὼς, υῖα, ὸς, *part.* 222

Ἐκπάγλως, mirificè, vehementer, *adv. ab* ἔκπαγλος. 223

Νεμεσάω, *f.* ήσω, indignor, irascor, succenseo, cupiens suum cuique νέμεσθαι, distribuere; *item* vitio verto; *hinc* νεμέσσηθεν, 3. *plur. aor.* 1. *pass. pro* νεμεσσήθησαν, *geminato* σ *poët. et sublato augmento Ionicè; hinc* νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quâdam invidiâ: *et per consequens est nomen certæ deæ, quæ insolentiam hominum reprimere et punire solet.*

Νείκει, objurgabat, 3. *sing. imperf. pro* ἐνείκει, *à verbo* νεικέω. 224

Τέο, *Ionicè pro* του, *pro* τίνος, *subintelligitur* ἕνεκα. 225

Ἐπιμέμφομαι, *fut.* ψομαι, conqueror, expostulo, accuso; ἐπιμέμφεαι, 2. *sing. præs. subj. Ionicâ resolutione, pro* -φῇ.

Χατίζω, *et* χατέω, *verb. poët.* careo, indigeo; *item* cupio, desidero, παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν, habere quod petat.

Πλεῖος, plenus, *poët: pro* πλέος, α, ον· *hinc* πλήθω, *f.* σω, impleo. 226

Ἐξαιρέω, *f.* ήσω, eligo, excipio, seligo; *ab* αἱρέω, *idem; hinc* αἵρεσις, 227 εως, ἡ, electio, optio, *et peculiariter*, electio dogmatis orthodoxæ fidei non consoni; *et* αἱρετικὸς *dicitur, qui ita elegit suam religionem.* ἐξ-

αἵρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, selectus, eximius, *pro quo aliquando* ἔξαιτος, *Il.* μ. 320.

229 Ἐπιδεύεαι, eges, 2. *sing. præs. subj. Ion. pro* ἐπιδεύῃ. *verbi* ἐπιδεύομαι.

232 Μίσγω, misceo, permisceo; *à* μίγνυμι, *idem*; μίσγεαι *pro* μίσγῃ, *Ion.* 2. *sing. præs. subj. pass.*

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, concubitus venereus; *à* φίλος· *hinc* φιλέω, diligo, osculor, humaniter tracto; *hinc* φίλημα, ατος, τὸ, osculum.

233 Κατίσχεαι, detineas, 2. *sing. sub. med. Ion. pro* κατάσχῃ, *verbi* κατέχω.

234 Ἐπιϐασκέμεν, invadere, inducere, *præs. inf. pro* ἐπιϐάσκειν, *poët. pro* ἐπιϐαίνειν.

235 Πέπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, maturus, percoctus; *propriè de fructibus. Metaph.* mollis, effœminatus, ignavus; *dicuntur Achivi molles et effœminati, quia ubi maturuit fructus, dulcis quidem est, sed flaccidus et inutilis; est tamen aliquando vox amiciùs appellantis, non conviciantis, ut* ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε· *à* πέπτω, coquo; *fructus enim maturantur à sole.*

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, vituperium, dedecus; *hinc* ἐλέγχιστος, η, ον, maximè redarguendus; *sed* ὁ ἔλεγχος, ου, argumentum, documentum, criminatio; *ab* ἐλέγχω, arguo, reprehendo; *hoc autem* παρὰ τὸ ἕλην ἔχειν, *quòd res in luce collocet argumentum et criminatio.*

Ἀχαιΐς, ΐδος, ἡ, mulier Græca. *Achivos Achivas nominat, ob eorum mollitiem et inertiam.* Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί.

237 Πεσσέμεν, *Ion. pro* πέσσειν· *à* πέσσω, concoquo, digero, *quod est Æol. pro* πέπτω, *idem.*

241 Μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, remissus, negligens; *vel,* cum neglectu quodam missum faciens, *aut* dimittens; *à* μεθίημι, dimitto, missum facio; *quod à* μετὰ *et* ἵημι.

245 Ἠνίπαπε, *pleonasmo poëtico, pro* ἤνιπε, *quod est* 3. *sing. præt. med. Att. ab* ἐνίπτω, increpo, *ab* ἐνίπω, reprehendo.

246 Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄκριτος περὶ τοῖς λόγοις, qui loquitur inconsideratè, homo indiscreti sermonis; *ab* ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiscretus; *hoc autem ab* α *priv. et* κριτὸς, ἡ, ὸν, *quod à* κρίνω, judico, *et* μῦθος, sermo.

248 Χερείτερος, έρα, ερον, *et* χερείων, *poët. pro* χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior.

249 Ἅμα, simul, unà cum, *regit dat.*

250 Τῷ, quare, igitur.

Στόμα, ατος, τὸ, os, *tum propriè, tum metaph. à* סתם claudere, *vel quasi* σιτότομα· *à* σῖτος, ου, ὁ, commeatus, *et* τόμα, ατος, sectio; *quod à* τέμνω, scindo: *in ore cibus quasi scinditur.*

251 Φυλάσσω, *fut.* ξω, observo, custodio; *à* φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, custos; *hoc autem à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, *Athenis decima urbis pars, quòd* φύλακας *haberent αἱ* φυλαί· *vel quasi* πυλάσσω, *à* πύλη, ης, ἡ, porta: *non est urbs in tuto, nisi portæ occludantur, inquit* Harm.

258 Ἀφραίνω, *fut.* ανῶ, insanio; *ab* α *priv. et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, sapientia; *item* præcordia.

261 Ἀποδύω, ἀποδῦμι, *fut.* σω, exuo. *hìc per tmesin.*

Ἕω, induo; *hinc* εἷμα, ατος, τὸ, vestis, *Æol.* ἕμμα.

Αἰδῶ, *vel potest dici accusativus, ab ἡ αἰδὼς, τὴν αἰδῶ, vel per crasin* 262
pro τὰ αἰδοῖα, inguen, pudenda.

Μετάφρενον, ου, τὸ, interstitium quod est inter lumbos et scapulas, 265
dorsum; *ὰ μετὰ et φρὴν, quasi μετὰ τὰς φρένας*, pone præcordia.

Ἰδνόω, incurvo, torqueo, flecto; *ab ἵζω*, sedere facio; *ἰδνώθη, aor.* 1. 266
pass.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, virens, humidus, *ut hic: ὰ θάλλω*, vireo, floreo;
θάλειος, εία, ον, idem, η. 475. *vide* ζ. 431.

Σμῶδιξ, ιγγος, ἡ, *vel σμώδιγξ, ιγγος*, livor proveniens ex plaga; *ὰ* 267
σμῶξαι, quod est Ionibus πατάξαι

Ταρβέω, *fut.* ήσω, trepido, paveo; *ὰ τάρβος, εος, τὸ*, timor; *ὰ ταράσσω*, 268
fut. ξω, vexo.

Ἀχρεῖον, turpiter, inutiliter, *adverb. pro ἀχρείως· ὰ χρεία, ας, ἡ*, utili- 269
tas, *ὰ χράομαι*.

Ἀπομόργνυμι, *vel ἀπομέργνυμαι*, abstergo; *ἀπομόρξατο, 3. sing. aor. 1.
med. ab ἀπὸ et μόργνυμι, quod pro ὁμόργνυμι, idem hoc autem ab ἀμέρ-
γω, mutato α in ο.*

Πλησίος, ου, ὁ, propinquus; *ὰ πλάω, per syncopen, pro πιλάω*, pro- 271
pinquo; *quod ὰ πέλας*, prope.

Ἔοργα, *Att. præt. med. pro. ἦργα, ex ἔργον, ου, τὸ*, opus: *ab ἔργω, sive* 272
ῥέζω.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, convitiator, contumeliæ *sive* injuriæ illator, contu- 275
meliâ dignus; *ὰ λωβάομαι, quod ὰ λώβη, ης, ἡ*, convitium.

Ἐπεσβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, verba probrosa in aliquem jaciens, qui invehi-
tur in aliquem: *ab ἐπὶ, ἔπος, et βάλλω.*

Θὴν, *adverb. expletiva part. aliquando* quidem, *et θὶν, ινὸς, ἡ*, cumu- 276
lus: *ὰ θὶν, aut θὶς, ινὸς, ὁ καὶ ἡ*, cumulus; *item* litus.

Ἀνίημι, dimitto, remitto, permitto, relinquo; *fut. ἀνήσω.*

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, virilis, generosus, superbus: *quasi ἄγων ἄνδρας*, viros
regens, *vel ἄγαν ἀνὴρ*, admodum vir; *vel ὁ ἄγαν τῇ ἠνορέῃ χρώμενος*, qui
viribus pollet; *vel qui admirationi est propter virilem animum; ab
ἀγάομαι*, miror, *et ἠνορέη, ης, ἡ*, vis; *hinc ἀγηνορίη, Il. ι.* 696. superbia.
Est et Ἀγήνωρ nomen proprium, Antenoris filius.

Πτολίπορθος, ου, ὁ, τὰς πόλεις ὁ πέρθων, urbium vastator; *ὰ πέρθω*, vasto, 278
et πόλις, civitas, *pro quo sæpè πτόλις, ut πτόλεμος, pro πόλεμος.*

Εἰδόμενος, ένη, ον, similis; *ab εἴδομαι*, videor, appareo, assimilor. 280

Σιωπάω, *fut.* ήσω, sileo, taceo, *ὰ σιωπὴ, ῆς, ἡ*, silentium; *quod dicitur
quasi σιγὴ ὀπὸς*, silentium vocis.

Ὑπέσταν, *Bæot. pro ὑπέστησαν, 3. plur. aor. 2. act. verbi ὑφίστημι*, 286
suppono, subjicio.

Ἐκπέρσαντ' *pro ἐκπέρσαντι, polliciti sunt nimirum Achivi, Agamem-* 288
nonem Trojam ἐκπέρσαντα, postquam vastaverit, *cum gloriâ domum re-
diturum.*

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, novus, recens, tener; *item*, qui integris est adhuc 289
viribus, tener; *ὰ νέος, α, ον.*

Χῆρος, ρα, ρον, viduus; *interdum ponitur adjectivè, ut hic; χῆραί τε
γυναῖκες· interdum substantivè, sive absolutè, χήρη σεῦ ἔσομαι*, tua ero

vidua, ζ. 408. *dictum est per antiphrasin, à* χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium; *vel à* χωρὶς, seorsum; *vel à* χρεία, ας, ἡ, opus.

290 Ὀδύρομαι, *f.* οῦμαι, lamentor, lugeo; *ab* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor; *propriè corporis; sed generaliter, quicunque dolor vehemens, vel corporis, vel animi; ab* ἔδειν τὸ σῶμα καὶ ψυχὴν, *eo quòd edat vel consumat corpus et animam.*

291 Ἀνιηθεὶς, εῖσα, ὲν, molestiâ affectus, *part. aor.* 1. *pass. verbi* ἀνιάω, dolore afficio; *ab* ἀνία, ας, ἡ, dolor. *Od.* η. 193. *dicta, inquit Plato,* ἀπὸ τοῦ ἐμποδίζειν τὸ ἰέναι, quòd gressum impediat; *hinc* ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, *Odyss.* ρ. 220. *et* ἀνιαρέστερος, έρα, ον, tristis, tristior, *Od.* β. 190.

292 Μὴν, ηνὸς, ὁ, mensis; *à* μήνη, ης, ἡ, luna, *Il.* τ. 374. *quia olim menses juxta lunæ cursum distributi erant; hoc* ἀπὸ τοῦ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ, quòd non in eodem statu permaneat.

293 Ἀσχαλάᾳ, *poët. pro* ἀσχαλᾷ, 3. *sing. præs. ab* ἀσχαλάω, *idem quod* ἀσχάλλω, *Od.* β. 193. contristor, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, *deductum, interjecto* σ, *adeo ut* ἀσχάλλειν *fit* ἄχους ἅλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum, transtrum, *seu* τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα, sedes remigum, *hinc* πολύζυγος, ύγου, ὁ καὶ ἡ, *id est,* πολυκάθεδρος, quod multa transtra habet.

Ἄελλα, ης, ἡ, procella, *propriè* turbo ventorum: *quasi* ἄγαν εἱλοῦσα, valde convolvens; *ad quam derivationem hic poëta alludit;* ἥν περ ἄελλαι εἱλέωσιν, quam procellæ rotant, *vel* volvunt; *vel* παρὰ τὸ ἄειν, spirare.

294 Χειμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, hybernus; *à* χεῖμα, ατος, τὸ, *sive* χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems; *interdum* procella, tempestas; *hoc autem* παρὰ τὸ χέειν ὕδατα, quòd pluvias fundat hyems imbrifera.

295 Εἴνατος, nonus, *pro* ἔνατος, άτη, τον· *scribi potest* ἔννατος· *ab* ἐννέα, novem.

Περιτροπέων, revertens; *Ion. pro* περιτροπάων, άουσα, άον, *part. verbi* περιτροπάω, circumeo, *à* τρέπω, verto.

296 Μίμνω, *idem quod* μένω, maneo, permaneo; μιμνόντεσσι, *poët. dativ. pro* μίμνουσι· *est et* μιμνάζω, *idem,* 892. *hujus libri.*

Νεμεσίζω, *vel frequentiùs* νεμεσίζομαι, *idem quod* νεμεσάω, *suprà; significat. et* revereor, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας, reverebatur, *Od.* α. 263.

298 Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus; *à* δὴν, diu, *poët. adverb. item* pridem; δηρὸν, *adverbialiter pro* δήν.

Κεινὸς, *pro* κενὸς, ὴ, ὸν, vacuus, inanis, levis; κενόω, *inusit.* vacuo, inanio.

300 Ἐτεὸς, *poët. pro* ἐτὸς, ὰ, ὸ, verus; *ab* εἰμὶ, sum.

Οὐκὶ, *poët. pro* οὐχὶ, *hoc autem pro* οὐκ.

302 Ἔβαν, *poët. pro* ἔβησαν, 3. *plur.* ἔβην, *aor.* 2. *verbi* βαίνω.

303 Χθιζὰ, *pro* χθὲς, heri; *sic pro* πρωῒ, *poëtic.* πρώϊζα, *et* πρωϊζὸν, nudius tertius: *secundum alios,* hodie, manè.

304 Ἀγείρω, *poët. pro* ἀγείρω, congrego; ἠγερέθοντο, 3. *plur. imperf. pass.*

305 Ἀμφὶ περὶ *simul sumuntur; aliquando pro alterutrâ solâ; vel alterum referatur ad* ἕδομεν· *interdum* περὶ *præponitur, postpositâ* τε, περί τ' ἀμφί τε τάφρον, *Il.* ρ. 760. *interdum absolutè,* φ. 10.

Κρήνη, ης, ἡ, fons, et scaturigo; *à κεράω, κερῶ, et per syncop. κρῶ,* infundo, misceo.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, *idem quod πλάτανος, ου, ἡ,* platanus; *à* πλατὺς, ὺα, 307 ὺ, latus: *quia arbor hæc latas habet frondes.*

Δράκων, κοντος, ὁ, draco; *à* δέρκω, video, *quia est ὀξυδερκὲς ζῶον, acutissime videt; quare à poëtis præponitur custodiæ thesaurorum, inquit* Coulon. 308

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, sanguineus; *à* δὰ *particulâ augmentativâ pro* ζὰ, *et* φόνος, ου, ὁ, cædes; δὰ, *particula per se nihil significat, sed in compositione auget; idem est* ζὰ *in compositione, et unam pro altero ponitur; est etiam* δαφοινὸς, *idem,* σ. 538,

Σμερδαλέος, έα, έον, *idem quod* σμερδνὸς, ἡ, ὸν, ε. 742. terribilis intuitu, 309 *et generaliter* terribilis; *à* μέρδω, privo; *item* intueor, *vel* oculos undequaque obverto; *hinc* σμέρδω, *quasi* ζμέρδω, ζ *ex* ζὰ *epitatico, idem; aliquando Attici vertunt hoc* ζ *in* σ, *ut* σμικρὸς, *pro* ζμικρός.

Ἔσαν, *poët. pro* ἦσαν, *3. plur. imperf. verbi* εἰμὶ, sum. 311

Στρουθὸς, ῦ, ὁ, passer; *à* στρεῦς, passer, *inquit Martin.*

Νεοσσὸς, ῦ, ὁ, pullus; *dicitur quasi* νέον σειόμενος, qui recens movetur; *vel* νεωστὶ ὀσσόμενος, qui recens vidit.

Πέταλον, ου, τὸ, folium latum; *à* πετάω, extendo, *vel* folium deciduum; *à* πίπτω, cado; *quia citò defluunt.* 312

Ὑποπεπτηὼς, *per syncop. Ion. pro* ὑποπεπτηκὼς, υῖα, ὸς, *à* πτήσσω, metu contrahor: *propriè de animantibus dicitur, quæ cùm hostem conspiciunt in loco ad latendum commodo, præ metu se contrahunt: aut pro* ὑποπεπτεὼς, *per ectasin, quod est participium Epentheticum pro Attico contracto* ὑποπεπτὼς, *ex Ionico* ὑποπεπταώς· *hoc verò pro communi* ὑποπεπτακώς· *ab* ἵπτημι, *fut.* 1. πτήσω, *præterit.* πέπτακα, volo, volas.

Ὀκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octo. 313

Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miserabilis; *ab* ἔλεος, ου, ὁ, ἐλεεινὰ, miserabiliter, *adverb.* 314

Κατεσθίω, prorsus edo, peredo; *ab* ἐσθίω, *quod est ab* ἔσθω, edo, κατήσθιε, *3. sing. imperf. ind.*

Τρίζω, strideo; *verbum ex sono factum per Onomatopœïam;* τετριγῶτας, *poët. pro* τετριγότας.

Ἀμφιποτάω, circumvolvo: ποτάομαι, volo; *à* πέτομαι, *idem,* ἀμφεποτᾶτο, *3. sing. imperf. med.* 315

Πτέρυξ, γὸς, ἡ, *idem quod* πτερὸν, ῦ, τὸ, ala; *hoc autem quasi* πέτερον· *à* πέτομαι, volo: *quòd ejus beneficio aves volant.* 316

Ἰαχὼς, *præt. med. partic. ab* ἰάχω, clamo, *ab* ἀχέω, *Doricè pro* ἠχέω, resono; *vel quasi* ἴαν χέω, vocem effundo.

Φάγω, *idem quod* ἔσθω, edo, ἔφαγε, *3. sing. imperf.* 317

Ἀρίζηλος, *pro* ἀρίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inclytus, illustris; ἄρι, *Dor. pro* ἔρι· *et* δῆλος, η, ον, manifestus, δ *verso in* ζ, *vel,* multùm æmulandus; *ab* ἄρι, valde, *et* ζῆλος, ου, ὁ, æmulatiò; *item* clarus, illustris. 318

Ἔφηνε, ostendit, *3. sing. aor. 1. verbi* φαίνω.

Λᾶας, λάαος, ὁ, *contract.* λᾶς, *genit.* λᾶος· *est etiam* Λάας *nomen urbis Laconicæ, 585. hujus libri.* 319

320 Θαυμάζω, *f.* σω, miror, admiror; ἀ θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, res mira: *quasi* θεάματα· ἀ θεάομαι, cerno, specto; *legitur* θαυμαίνω, *pro* θαυμάζω, *Hymn. in Vener.* 84. *et inde in fut. part.* θαυμανέοντες, *Odyss.* θ. 108.

321 Πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum, portentum: *quasi* πέλας ὄρους, prope montem, *ratione magnitudinis; est et* πέλωρος, ώρα, ρον, *idem*, ι. 741.

323 Ἄνεῳ, *nomin. plur, Attico more decl. ab* ἄνεως, ω, mutus: *ab* α *privat. et* αὔω, clamo.

324 Τέρας, τος, τὸ, prodigium; *quasi* ἔρας, *ab* εἴρω, nuncio.

325 Ὄψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, serus: *et* ὀψιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus; *ab* ὀψὲ, serò, *et* τελέω, perficio.

Οὗ, *poëtic. pro* οὗ, cujus.

Ὀλεῖται, peribit, 3. *sing. fut. med. verbi* ὄλλυμι.

328 Πτολεμίξομεν, bellabimus, 1. *pl. f. verbi* πτολεμίζω, *poët. pro* πολεμίζω.

332 Εἰσόκεν, quousque.

Ἄστυ, εος, τὸ, urbs; ἀ στάω, sto, *et* ἅμα, simul, *ob ædes contiguas, Harm.*

334 Κόναβος, ου, ὁ, strepitus, sonitus ligni aridi *cùm colliditur; παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν*, ab excitando clamorem; *vel* ἀ κόνις, εως, ἡ, pulvis, *et* βοή· *est enim* κόναβος, clamor è terrâ, *Etym. hinc* κοναβέω, strepitum facio, *et* κοναβίζω, *idem;* κονάβησαν, 3. *plur. aor.* 1. *Ion. pro* ἐκονάβησαν.

338 Νηπίαχος, ου, ὁ, infans; ἀ νήπιος, ου, *idem.*

Μέλει, *impers.* curæ est.

Πολεμήϊος, bellicus, *Ionic. pro* πολέμιος, ία, ιον, *qui* ι *dissolvunt, et vertunt* ι *in* η, ἀ πόλεμος, ου, ὁ.

339 Συνθεσία, ας, ἡ, pactum; ἀ συντίθημι.

340 Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

341 Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio; *peculiariter* σπονδαὶ *dicuntur libationes, quæ in sanciendis fœderibus adhibentur; et sæpè etiam ipsa fœdera:* ἀ σπένδω, *fut.* σπείσω, *tanquam* ἀ σπείδω, libo *vino, vel simili liquore.*

Ἄκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mixtus (*ab* α *priv. et* κεράω, *syncop.* κρέω, misceo) sincerus, inviolatus.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra: ἀ δέχομαι, accipio.

Ἧς, quibus, *dat. pl. Ion. pro* αἷς, *ab* ὅς, suus.

Ἐπέπιθμεν, *syncop. pro* ἐπίθομεν, 1. *pl aor.* 2. *med. verbi* πείθω.

342 Ἐριδαίνομεν, contendimus, 1. *pl. præs. ind. verbi* ἐριδαίνω.

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, consilium, remedium; μηχανὴ, ῆς, ἡ, *idem; hinc* μηχανάω, molior.

344 Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus; *item* ἀστεμβής· *ab* α *privat. et* στέμβω, injuriâ afficio, motito, *et* moveo.

345 Ἄρχευ, *Doricè pro* ἄρχου *vel* ἄρχε· *al.* ἄρχευ' *pro* ἄρχευε· *ab* ἄρχομαι, impero.

347 Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio, effectio, profectus, *ab* ἀνύω, perficio, expedio, festino, *item* impleo.

349 Γνώμεναι, *Doric. et Attic. pro* γνῶναι· *ab* ἔγνων.

353 Ἐναίσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis, aliquid portendens; *item* idoneus, decens, utilis, suavis, faustus; *ab* αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, *item* pars; *item* officium.

'Επείγω, urgeo, impello; -γομαι, urgeor, accingo me, festino; ἐπειγέσθω, 3. *sing. præs imperat.* 354

"Ορμημα, ατος, τὸ, incitamentum, impetus, conatus, cura, anxietas, id ad quod animus quasi impetu fertur; *ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus. 356

Πότμος, ου, ὁ, fatum, sors, mors; *à* πίπτω, cado; *quia est* ἡ ἐσχάτη σύμπτωσις τῦ βίυ, ultimus vitæ casus; *vel quia mors homines in terram dejicit; vel quasi* πότος, *à* πέτω, volo; *volat enim irrevocabile fatum.* Coul. 359

'Επίσπῃ, 3. *sing. aor.* 2. *subjunct. ab* ἐπισπῶ, obeo; *ab* ἐπὶ, *et* σπῶ, *verbo poëtic.*

'Απόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, abjiciendus; ἀπόβλητον ἔπος, rejiculum verbum et indignum quòd audiatur; *ab* ἀποβάλλω, rejicio. 361

Φῦλον, ου, τὸ, tribus, gens; *à* φύω, gigno; *vel à* φύλλον, ου, τὸ, folium. *Metaph. petita à foliis: eadem enim hominum nascendi est ratio quæ foliorum.* 362

Φρήτρη, *Ionic. pro* φρατρία, *seu* φατρία, ας, ἡ, *quasi* πατρία, curia, conventiculum, sodalitas, tribus; *quasi pagi propria sibi sacra peculiariaque communiter habentium. Athenis sic dicta fuit tertia tribus pars, quum populus in quatuor duntaxat tribus divisus erat. Scapul. Athenis olim ex quatuor tribubus, quæ illic erant, quarta dicta est* φρατρία. Coul.

Θεσπεσίῃ, divinitùs, divino consilio: *subaud.* γνώμῃ, *vel* βουλῇ, *à* θεσπέσιος, ου, ὁ κ) ἡ, divinus; *dictum quasi ἐκ* Θεῦ πίπτων, à Deo cadens: *vel,* ὃν Θεὸς ἔνισπε, quem deus alloquatur; *à* θέσπις, ιος, ὁ καὶ ἡ, vaticinus; *à* θεὸς *et* ἔπω· *vel ab* ὀπάζω, do, *et* θεὸς, deus, à deo missus; *hinc* μ. 177. τὸ πῦρ θεσπιδαὲς, ignis divinitùs ardens; *à* δαίω, uro. 367

Κακότης, ητος, ἡ, pravitas, ignavia; *à* κακὸς, α. 9. 368

'Αφραδία, ας, ἡ, *Ion.* ἀφραδίη, inconsiderantia, temeritas; *aliquando* inscitia; *ab* ἀφραδὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, qui multa loquendo effutit; *ab* α *privat. vel epitatico, et* φράζω, dico, memoro, expono.

Μὰν, *Doricè pro* μὴν, *quæ particula plerisque aliis particulis subjungitur,* ἀλλὰ μὴν, atqui; ἀλλὰ μὴν ἐδὲ, neque vero; ἦ μὴν, certè quidem, *ut hìc.* 370

Συμφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, consiliator, qui unà consilia agitat; *interdum* unanimis: *à* συμφράζομαι, simul delibero; *à* σὺν, cum, *et* φράζομαι, *aliquando* consilium ineo, delibero; *à* φράζω. 372

'Αλίσκω, capio, *fut.* ἁλώσω, *præt.* ἥλωκα, *Attic.* ἑάλωκα, *aorist.* 2. ἥλων· *unde partic.* ἁλοὺς· *præt. autem et aor.* 2. *pass. significant; hinc* ἁλῶναι, *act. et* ἁλῆναι, *pass.* π. 714. 374

Νεῖκος, εος, τὸ, contentio, παρὰ τὸ νέοις ἐοικέναι, *quòd juvenum proprium sit contentiosos esse; vel quasi* νήικος, *à particulâ privat.* νη, *et* εἴκω, cedo. 376

Χαλεπαίνω, succenseo; injuriâ lacesso, exhibeo me difficilem et asperum; *à* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, difficilis, molestus, gravis, asper. 378

'Ανάβλησις, εως, ἡ, dilatio; *ab* ἀναβάλλω. 380

'Ηβαιὸς, ὰ, ὸν, *pro* βαιὸς, ὰ, ὸν, parvus: *propriè* ἠβαιὸν *est quod* διὰ σμικρότητα μὴ βάσιν ἔχει, *ubi* η *pro* α *priv. vel* ἠβαιὸς, *pro* βαιὸς, parvus, modicus, *et pleonasm.* τῦ η.

381 Δεῖπνον, ου, τὸ, prandium, cœna; *quasi μεθ' ὃ ἔδει πονεῖν*, post quod laborandum erat; *ter enim cibum sumebant: primo ἄριστον, ante solis exortum; deinde δεῖπνον, tertiò δόρπον, quod cœna nostra est.* Coul.

Ξυνάγω, *pro συνάγω· ξυνάγωμεν ἄρηα,* ut committamus pugnam.

382 Θήγω, *fut.* ξω, acuo: *quasi εἰς θοὸν ἄγειν*, ad celeritatem impellere; *hinc* θηγάνη, ης, ἡ, cos; θηξάσθω, 3. *sing. aor.* 1. *imperat. med.*

Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus; *à σπῶ, σπίζω,* extendo, *et α priv. quoniam non in longum producitur, sed rotundus est.*

384 Ἅρμα ατος, τὸ, currus; *ab ἁρμὸς, οῦ,* apta commissura, *ab ἄρω,* coapto. Ἀμφὶς ἅρματος, ex utrâque parte currus.

Μεδέσθω, curet, curam gerat, 3. *sing. præs. imperat. med. verbi μέδω.*

385 Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, tristis, horribilis, odio dignus; *à στυγέω*, odi, tremo, horreo, metuo; *à* Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, palus inferorum.

386 Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio; *à παύω*, cesso.

387 Διακρίνω, discerno, dissipo, perficio, dirimo, *ut hic; διακρινέει, pro -εῖ, Ion. dissol. fut.* 1.

388 Ἱδρόω, *f.* ώσω, sudo, *Att. pro ἱδρέω, ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ,* sudor, hoc *autem ab ἶδος, εος, τὸ, idem: quasi ὕδος, ab ὕδωρ,* aqua; *mutato spiritu cum primâ literâ.*

Τεῦ, *Dor. pro τευ· hoc verò pro τινός.*

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum: *à quo clypeus aut gladius suspenditur, à τλάω,* fero; *vel à τείνω,* extendo: *quod extendatur lorum; hinc* Τελαμώνιος, *prop.* Ajax, β. 528.

389 Ἀμφίβροτος, ότου, ὁ ϗ ἡ, circa hominem tegens undique; *ab ἀμφὶ, et βροτὸς,* mortalis.

Καμεῖται, 3. *sing. fut. med. à κάμνω, fut. καμῶ, med. καμοῦμαι.*

390 Εὔξοος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrè politus; *idem εὔξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab εὖ,* bene, *et ξύω, idem quod ξέω,* scalpo, cudo, polio.

Τιταίνω, tendo, extendo, traho, omnibus nervis contendo: *à τείνω,* tendo, extendo.

392 Μιμνάζω, *à μίμνω, à μένω,* maneo.

393 Ἄρκιος, ιου, ὁ ϗ ἡ, sufficiens, vim propulsandi habens, utilis, adjuvans; *item* possibile; *ab ἀρκέω,* propulso; *item* auxilior; *item* sufficio, sum contentus.

395 Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus maris; *ab ἄγω,* frango; *quia unde allisæ litori franguntur; ἀκταὶ etiam sunt rupes à litore in mare projectæ, μ.* 284. *item,* fruges, λ. 630. ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν, farinæ sacræ fructum; *παρὰ τὸ κατάγνυσθαι, quòd terantur, moliànturque; hinc* Ἀκταίη, Actæa Nympha, σ. 41.

396 Προβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, projectus, prominens; *à προβάλλω,* projicio, emitto, promo, προβλῆτι σκοπέλῳ, *id est,* scopulo προέχοντι εἰς τὴν θάλασσαν, prominenti in mari.

Σκόπελος, έλου, ὁ, scopulus, locus eminens, *sed* altus, *ex quo circumjacentia oculis lustrari queant; à σκοπέω,* speculor: *quod à σκέπτομαι,* circumspicio; *item* inviso, visito.

397 Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, varius; *à πᾶς.*

398 Ἀνστὰς, *poët. pro ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν, item ἀνστήτην, pro ἀναστήτην,* α. 305. ἀνστήμεναι, κ. 55. ἀνστήσεσθαι, β. 694.

'Ορέοντο, *pro* ὤροντο, *3. pl. imperf. pass. poëticâ augmenti detractione, et pleonasmo* τοῦ ε, ruebant.

Κεδάζω, *idem quod* σκεδάζω, dispergo, κεδασθέντες, *nom. plur. masc. aor.* 1. *part. pass.*

Κάπνισσαν, fumum excitabant, 3. *pl. aor.* 1. *ind. Ion. et poët.* 399

Αἰειγενέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, semper existens; *ab* αἰεὶ, *et* γίνομαι, sum; *epi-* 400 *theton deorum*, θεῶν αἰειγενετάων, *pro* -ῶν· *et* θεοῖς αἰειγενέτῃσι, *pro* -ταῖς, γ. 296.

Μῶλος, ου, ὁ, strages in bello, pugna diuturna, vulnus; *item* pondus; 401 παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι ταχέως, quòd non citò dirimatur; *vel quia* ὁμοῦ ὀλλύει, simul perdit.

Πενταέτηρος, ήρου, ὁ καὶ ἡ, quinquennis, quinquennalis; *ab* ἔτος, εος, τὸ 403 annus; πενταέτης, *idem.*

Κικλήσκω, *verbum poët. idem quod* καλέω, voco; κίκλησκεν, *pro* ἐκίκλησκεν, 3. *sing. imperf.* 404

Ἕξ, sex, ἕκτος, η, ον, sextus. 407

Αὐτόματος, ου, ὁ καὶ ἡ, spontaneus, ex seipso aliquid faciens; *ab* αὐτὸς, 408 *et* μάω, cupio.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor, *ut* βοὴ ἄσβεστος, immensus clamor, λ. 50. *item* pugna, *quòd clamore magno confligi soleat; à* βοάω, clamo; βοὴν ἀγαθὸς, bello fortis, *per ellipsin præpositionis* κατὰ, *ut* ἄπαντα σοφὸς, *apud Theog.*

Ἤδη, *Ion. pro* ᾔδει, 3. *sing. plusq. perf. ab* εἴδω. *Solent enim Iones* 409 1. *pers. sing. plusq. perf. in* ειν *desinentes, terminare in* εα.

Ἀδελφειὸς, *et* ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, *Il.* ε. 21. *poët. pro* ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, frater.

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, æther, *item* cœlum; *vel ab* αἴθω, uro: *quòd superiora* 412 *sunt igne plena; vel ab* ἀεὶ, *et* θέω, *quia cœli semper sunt in motu.*

Πρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus, in caput propendens, præceps; παρὰ τὸ 414 πρὸ νενευκέναι, in anterius labi.

Βαλέειν, *Ion. pro* βαλεῖν, *fut.* 1. *verbi* βάλλω.

Μέλαθρον, άθρου, τὸ, *propriè*, medium tecti lignum, *sic dictum* ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ κάπνου, *quia nigrescit à fumo; per synecdoch. ponitur pro totâ domo.*

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, ardens, *part. verbi* αἰθαλόω, *ab* αἴθω, uro. 415

Δήϊος, *pro* δάϊος, *Ion.* hostilis, ardens, bellicosus, *à* δαίω, uro; δηΐοιο, *pro* δηΐου, *Ion. ut et* δηΐοισι *pro* δηΐοις, δ. 373.

Θύρετρον, έτρου, τὸ, janua, *à* θύρα, ας, ἡ, *idem*, β. 788. *hinc* θύριον, ostiolum, *et* fenestra, *et* θυρεὸς, *Odyss.* α. 240. saxum claudens speluncæ ingressum.

Δαΐξαι, *aor.* 1. *infin.* δαΐζω, *fut.* σω, *vel* ξω, divido, partior, discindo; 416 *à* δαΐω, *idem;* δαῖσαι γάμον, instruere nuptiales epulas, τ. 299. *et* δαϊσάμενοι, *Odyss.* η. 188. epulati: *à* δαίω, epulor.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fissus, fractus; *à* ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fissura, *à* ῥηγνύω, 417 frango.

Κονία, ας, ἡ, pulvis; *à* κόνις, *idem; à* καίω, uro: κονίῃσι, *dat. plur.* 418 *Ion. pro* κονίαις· *cinis est pulvis ex re ustâ nascens; vel à* κινέω, *quia, facilè supplosione pedis excitatur. Vide suprà* 150.

Ὀδὰξ, mordicus, *adverb. ab* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens; *ab* ἔδω, edo.

Λαζοίατο, 3. *pl. opt. med. Ionic. pro* λάζοιντο· *à* λάζομαι, prehendo, capio, *idem* λαμβάνω, *in prosâ, cujus aor. 2.* ἔλαβον, *ex quo fit verbum* λαβάζω, *et per syncopen* λάζω.

419 Ἐπεκραίαινε, annuebat, 3. *sing. imperf. verbi* ἐπικραιαίνω.

420 Δέκτο, *per syncopen pro* ἐδέχετο, *Ionic.* κ *pro* χ, *vel poët. pro* ἐδέδεκτο, 3. *sing: plusquamperf. verbi* δέχομαι.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus; *à* μέγας, *et* α, *idem quod* σύν· *aliquando* invidiâ carens: *et sic ab* α *privat. et* μεγαίρω, invideo.

426 Ὑπέιρεχον, *per metath. transposito augmento, pro* ὑπέρειχον, *ab* ὑπερέχω. *Homerus tamen sæpè usus est* ὑπεὶρ, *pro* ὑπὲρ, *tum extra compositionem,* ψ. 227. *tum in compositione, ut* ὑπείροχος, excellentior, ζ. 208.

427 Ἐπάσαντο, gustârunt, 3. *plur. aor.* 1. *med. verbi* πάω.

435 Δηθὰ, *idem quod* δὴν, diu, *ex quo factum.*

Λέγω, aliquando significat, cubare facio, dormitum dimitto; λέγομαι, dormio, cubo, jaceo, λεγόμεθα, 1. *plur. subj. præs.*

436 Ἀμβάλλομαι, *poët. pro* ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, prorogo: *ut* ἀμβλήδην, *pro* ἀναβλήδην, χ. 476. *et* ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, φ. 364.

438 Ἀγερέντων, *Attic. pro* ἀγειρέτωσαν, 3. *pl. imper. præs.*

439 Ἀθρόος, α, ον, confertus, densus, frequens; ἄθροος, *autem,* nullam edens vocem; *à* θρέω, tumultuando loquor.

440 Ἴομεν, *per Ionic. systol, pro* ἴωμεν, 1. *plur. aor.* 2. *verbi* εἶμι, vado.

Θᾶσσον, citiùs, *comparat. pro* ταχύτερον· *à* ταχὺς, εῖα, ὺ, velox, *idem* θᾶττον· *dicitur* θάσσων *pro* τάττων.

446 Θύνω, propero, impetu quodam feror, *pro* θύω, *idem, pleonasmo literæ* ν, *ut* ὀτρύνω, *pro* ὀτρύω, θῦνον, 3. *plur. imperf. Ion. pro* ἔθυνον.

447 Ἐρίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretiosus, valde honoratus; *à* τιμὴ, pretium: *quod est à* τίω, honoro, punio, persolvo, *et* ἐρι, *particulâ augmentat. quæ est in compositione tantùm.*

Ἀγήραος, *apud poëtas pro* ἀγήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, senectutis expers, non senescens; *ab* α *privat. et* γῆρας, ως, τὸ, senectus.

448 Ἑκατὸν, centum; *ab* ἑκὰς, procul; *centesima pars, quia procul abest à primâ.*

Θύσανοι, fimbriæ, *seu* villi; *hinc* θυσανόεσσα αἰγὶς, fimbriata ægis, ρ. 593. *et* θυσσανόεσσα, ι. 738. *à* θύω, *quod est* ὁρμῶ, *et* κινῶ.

Ἀερέθομαι, *poëtica vox,* attollo, pendeo; *metaph.* instabilis sum; ἠερέθοντο, 3. *plur. imperf. pass. dicitur et* ἠερέθομαι *in præs. formatum ex præt. imperf. ab* ἀείρω, *idem.*

449 Εὐπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene contextus; *à* πλέκω, plico: εὔπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem.*

Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, valens centum boves; *ab* ἑκατὸν, centum, *et* βοῦς, bos; *vel potiùs centum numismata ejus nominis: nam* βοῦς *etiam olim erat Atticum numisma, bovis notâ percussum.*

450 Παιφάσσω, oculos undique verto; παιφάσσουσα, *part. præs. fœm. quidam per reduplicationem, ex* φάω, *dictum volunt; alii quasi* πάντα τὰ φάη ἀΐσσω· *ad aliam significationem transfert poëta,* ι. 808. πολεμίζειν ἐκ εἴασκον, ἐδ' ἐκπαιφάσσειν, pugnare non sinebam, neque irruere.

Σθένος, εος, τὸ, robur vis; *dicitur quasi* στένος, *ab* ἵστημι, sto; *hinc* 451
σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, validus.

Ἄληκτος, ου, ὁ κ̀ ἡ, incessabilis; *ab* α *privat. et* λήγω *cum* η, cesso, 452
finem facio; *est et* ἄλληκτος, *idem*, 632. *hic adverbialiter.*

Ἀΐδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus, tenebricosus, inexpectatus; *ab* α *pri-* 455
vat. vel, valde lucidus, *ab* α *epitatico, et* δῆλος, manifestus, *vel* exitiosus, edax, nocivus, improbus; *ab* ἀστερητικῷ, *et* ἵζω· πῦρ ἀΐδηλον, *dicitur quòd nunquam quiescat, et semper in motu sit; vel ab* ἀεὶ, semper, *et* δηλέω, lædo, noceo; *vel ab* ἀΐδης, ου, ὁ, tartarus; *vel denique, ab* ἀ, *et* εἴδω, video.

Φλέγω, incendo, inflammo: *hinc* φλεγέθω, *idem, et* φλεγέθων, infernus, ardens fluvius; ἐπιφλέγει, 3. *sing. præs. ind.*

Ἄσπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, *ad cujus magnitudinem consequi non possumus; ab* ἕπομαι, sequor.

Ὕλη, ης, ἡ, materia, *peculiariter* ligna; *sæpè etiam* sylva; *hinc* ὑλήεις, εσσα, εν, arboribus opacus, *et* ὑλοτόμος, ου, ὁ lignator.

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, splendor, *ab* αὔω, uro. 456

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo; *est et* παμφαίνω, ι. 6. 458
παμφανόωσαν, *poët. pro* -νῶσαν· *à* πᾶς, *et* φαίνω.

Ὄρνις, ὄρνιθος, ὁ, *vel* ἡ, avis, ales: *dicitur quasi* ὄρις, παρὰ τὸ ὄρω, quid 459
enim concitatius ave?

Πετεηνὸς, ἡ, ὸν, volatilis; *à* πέτομαι· *pro* πετεινὸς, *nam poëtæ* ει *in duplex* ει *mutant, quorum unum in* η *vertunt.*

Χὴν, ηνὸς, ὁ, *vel* ἡ, anser; *ita dictus, quòd hiscat, et perpetuò edat;* 460
ἀπὸ τοῦ χαίνειν, *et* χανδὸν ἐσθίειν· *vel*, παρὰ τὸ ἠχὴ, sonus, *est etiam animal clangens.*

Γέρανος, ου, ἡ, grus: *etym. dictum vult quasi* γήρεδον, ἀπὸ τοῦ τῆς γῆς ἐρευνᾷν σπέρματα· *est enim* σπερμολόγος, avis.

Κύκνος, ου, ὁ, cygnus; *à* κυκᾷν, miscere: *quòd plus cæteris misceat et fodiat limum in cibis indagandis.*

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, longam habens cervicem; δουλιχὸς, *Ionic. pro* δολιχὸς, longus; δειρὴ, *vel* δέρη, cervix.

Λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus: *quo* ὕδωρ λείβεται, aqua de- 461
fluit. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Asio in prato; *ubi aliqui legunt* ἀσίω, *pro* ἀσίου, *Ionic. per syncop. ab* Ἀσίας, *vir illustris, cujus erat pratum; alii* Ἀσίᾳ, in Asia; *nonnulli* ἀσίῳ, *id est*, limoso; *ab* ἄσις, limus, Coul.

Ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum; *à* ῥέω, fluo; *pro quo aliquando* ῥεῖθρον.

Πτερύγεσσι, alis, *dat. plur. Ion. pro* πτέρυξι, *à* πτέρυξ, υγος, ἡ. 462

Κλαγγηδὸν, *adverb.* cum clangore; *à* κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor, *propriè* 463
avium; aliquando militum, quum in hostem impetum faciunt; tribuitur et suibus, canibus, &c. *à* κλάζω, clango.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; *à* πέδον, solum, terra; *at* πέδιον, 465
ίου, τὸ, parvum vinculum pro pedibus; *à* πέδη, ης, ἡ, vinculum parvum.

Κοναβίζω, resono; κονάβιζε, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ἐκονάβιζε, *idem* 466
κοναβέω, *à* κόναβος, ου, ὁ, sonitus; *dicitur à* κινεῖν βοήν.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, floridus; *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos. 467

Ὥρα, ας, ἡ, *Ionic.* ὥρη, tempus generale, et certum; *ut* hora, dies: 468

item, ver, æstas; *unde* ὧραι, deæ, *quæ quatuor anni temporibus præsunt, dicuntur.*

469 Μυῖα, ας, ἡ, musca; μυιάων, *pro* μυιῶν, *Doric.* ἀ μύω, claudo: *quòd oculi earum conniveant; vel* ἀ μύζω, murmuro: *circumvolantes enim murmurant, Harm.*

470 Σταθμὸς, ῦ, ὁ, stabulum, tugurium; *ex* ἵστημι, statuo; στάθμη, ης, ἡ, amussis.

Ἠλάσκω, vagor errabundus, circumeo, declino; ἠλάσκουσιν, 3. *pl. præs.* ν *additâ; hinc* ἠλακάτη, ης, ἡ, colus muliebris, *Od.* δ. 131. *cujus plur.* τὰ ἠλακάτα, *Od.* ζ. 53.

471 Γλάγος, εος, τὸ, lac; *pro* γάλα· γάλα *tanquam* γάνα, ἀ γάνος, εος, τὸ, lætitia: *quia ex lacte lætitia.*

Ἄγγος, εος, τὸ, vas unumquodque, urna; ἀπὸ τοῦ ἄγειν, *quòd in iis res ferantur et portentur.*

Δεύω, irrigo, perfundo, oblino; *item* mollio, madefacio, tingo; *hinc* δεῦε, *pro* ἔδευε, ν. 655. *et* δεύεσκον, *pro* ἔδευον, *Od.* η. 260. *est et* δεύω, indigeo.

473 Ῥαίω, perdo, vasto, corrumpo; διαῤῥαίω, *idem;* διαῤῥαῖσαι, *aor.* 1. *infin.*

474 Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius; *hinc* αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum; *ab* αἴξ, αἰγὸς, ἡ, capra, *et* πολέω, versor; *vel* περὶ τὰ αἰπὰ πολεῖν, *qui versatur in locis arduis atque præruptis, ubi solent pasci capræ.*

475 Ῥεῖα, facilè, *poët. pro* ῥέα· ἀ ῥέω, *quasi* fluenter; *hinc* ῥηΐδιος, ια, ον, facilis, *et syncop. et metalepsi,* ῥάδιος, ία, ον.

Διακρινέωσι, *poët. pro* διακρίνωσι, discernant, 3. *plur. præs. subj.*

Νομὸς, ῦ, ὁ, pascuum, pascua; *item* pastus, pabulum, præda, *cum accentu in ultimâ; à* νέμω, pasco; *sed* νόμος, *cum accentu in penultimâ,* lex, consuetudo.

Μιγέωσι, *pro* μιγῶσι, 3. *plur. aor.* 2. *subj. à* μίγνυμι, *aor.* 2. ἔμιγον, *pass.* ἐμίγην.

478 Ἴκελος, similis, *pro* εἴκελος· *hinc* ἰκελόω, assimilo: *ab* εἴκω, similis sum.

479 Ἄρης, Mars; *genit.* εος, *et* ηος, εως, ξ. 485. *significat etiam* bellum, β. 381. ferrum, ε. 389. vulnus, ν. 369. *hinc* ἄρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, δ. 407. *et* ἀρήϊος, β. 698. Martius, Marti sacrum.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus. *Comparat poëta Agamemnonem cum Jove oculis et capite, ad ostendendam auctoritatem, prudentiam, et excellentiam; cum Marte zonâ et balteo ratione armaturæ; cum Neptuno lato pectore, quod est honoris et venerationis,* Coul. παρὰ τὸ στέρεον, *sive* στέῤῥον εἶναι, *quòd sit solidum et firmum pectus.*

480 Ἀγέλη, ης, ἡ, grex; *ab* ἄγω, duco; *hinc* ἀγέληφι, in grege; *nam* φι *et* φιν *est syllaba, quam poëtæ addunt interdum dativis casibus.*

481 Μεταπρέπει, relucet inter, intereminet; *sic* ἐκπρεπὴς ἐν πολλοῖς, eximius; *à* πρέπω, decorus sum.

Ἀγρόμενος, *pro* ἀγειρόμενος· *ab* ἀγείρω, congrego.

484 Ἔσπω, *poët. pro* εἴπω, dico.

485 Ἴστε, scitis, *per syncop. pro* ἴσατε· *ab* ἴσημι, scio.

488 Ὀνομήνω, *Attic. pro* ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenseo; *ab*

ὄνομα, nomen; *vel regulariter, aor.* 1. *sub.* ὀνομαίνω, *fut.* νῶ, *aor.* 1. ὠνόμηνα.

Μνησαίατο, *Ionic. pro* μνήσαιντο, 3. *pl. opt. aor.* 1. *med. verbi* μνάομαι. 492

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus; *à* πέτρα, ας, ἡ, saxum. 496

Πολύκνημος, ου, ὁ, ϗ ἡ, multos habens colles; *est epitheton urbis Eteoni, ob crebros montes, quibus cingitur;* *à* κνημὸς, ὗ, ὁ, pars montis quæ à pede ipsius ascendit, *seu* loca montis pede altiora; *vel quòd abundet herbâ dictâ* κνήμος. *Argivorum linguâ vulgò* ὀρίγανος· *quidam exponunt* κνημὸς, locus densus; *à* κνήμη, tibia, Coul. 497

Εὐρύχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, locus latus: *ubi in penultimâ* ο *pro* ω· *à* χῶρος, locus, sedes; *vel à* χορὸς, ῦ, ὁ, chorus; *item* locus choreis destinatus. 498

Εὔκτιζω, bene condo, creo; *in partic. præt. pass.* εὐκτισμένος, *sed* σ *abjicitur poët. ab* εὖ, bene, *et* κτίζω, condo; *est et* εὔκτιτος, ἴτου, ὁ ϗ ἡ, *idem*, β. 592. 501

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba; *à* τρέω, *f.* έσω, timeo; *est enim timida avis; hinc* πολυτρήρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, columbis abundans; *aliquando* τρήρων, *adjungitur cum* πέλειας, ε. 778. *et tum significat* timidus. 502

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus; *à* πόα, *Ionic.* ποίη, herba; *quod à quibusdam deducitur à* πόα, annus; *quia singulis annis crescit et arescit.* 503

Ποσειδὼν, ῶνος, ὁ, Neptunus, *idem* Ποσειδάων, *Doric. quasi* ποτὸν διδοὺς, potum præbens; *vel per antiphrasin, quòd nullus maris aquam potare possit; vel* παρὰ τὸ σείειν τὸ πέδον, *à concutiendo terram; hinc* Ποσιδήϊον, *per syncop. pro* Ποσειδάωνιον, Neptuni templum, *Od.* ζ. 266. 506

Ἄλσος, εος, τὸ, saltus, lucus; *ab* ἅλλομαι, salio, *quia sponte illic arbores saliunt; vel ab* ἄρδω, rigo, *tanquam* ἄρσος· *vel ab* ἄλδω, augeo.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas habens uvas; *à* σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva, *quod à* σταφὶς, *idem.* 507

Ἐσχατόωσα *pro* ἐσχατόεσσα, *secundum Eustath. ab* ἐσχατόεις, extremus; *ab* ἔσχατος, *idem; hinc verbum* ἐσχατάω, *poët.* sum extremus; *nisi sit partic. ab* ἐσχατόων, *pro* -άων. 508 509

Πεντήκοντα, quinquaginta; *à* πέντε, quinque.

Εἴκοσι, viginti; *ab* εἰκὼς, υῖα, ὸς, similis, æqualis. *Numerus enim est ex duobus denariis constitutus; vel ab* εἴκω, cedo: *numero enim denario ut perfectissimo reliqui numeri cedunt*, *Harm.* 510

Παρθένος, ου, ὁ, virgo: ἡ παρ' οὐδενὸς οὐδὲν λαβοῦσα εἰς ἕδνα, quæ nondum ab ullo accepit munera sponsalia; *vel à* θηλάζειν, *quia nondum lactat; vel à* παρθέειν, præstare: *quia formâ matribus præstant virgines.* 514

Αἰδοῖος, οία, οῖον, reverentiâ dignus; *item* verecundus, modestus: αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui reveretur; *ab* αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, reverentia, timor.

Ὑπερῷος *et* ὑπερώϊος, *etiam* ὑπερῷον, *et* ὠὸν *absolutè*, οἴκημα *subintellecto; ab* ὤον, suprema pars ædium, summa domûs contignatio.

Λάθρη, clam, *hìc absolutè, legitur etiam cum genit. Odyss.* ρ. 43. *à* λάθος, εος, τὸ, secretum; *à* λανθάνω. 515

Τριάκοντα, triginta; *à* τρεῖς, tres, *poët.* τριήκοντα. 516

Ποταμὸς, ῦ, ὁ, fluvius; παρὰ τὸ ποτὸν εἶναι, quòd potabilem præbeat aquam; ποταμοῖο ῥέεθρα Ὠκεανοῦ, Oceani fluenta fluvii, ξ, 245. 522

523 Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons; *à* πηδάω, salio; *hinc* Πήγασος, γάσου, ὁ, alatus equus Persei, *quòd circa fontes natus est.*

524 Τεσσαράκοντα, quadraginta; *à* τέσσαρες, quatuor.

525 *De* στίξ, *vid. in* ἀποστείχω, *α.* 520.

Ἀμφιέπω, circa aliquid operor, et curo; -ων, ουσα, ον, *part. præs.*

526 Ἔμπλην, prope; *ab* ἐμπλάζω, appropinquo, *pro* πελάζω, *idem; quod à* πέλας *(adverb.)* prope, vicinè.

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, sinister, pravus, *metath. per antiphrasin; ab* ἄριστος.

528 Μείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor, *quasi* μὴ ὤν· *comparativus est irregularis adjectivi* μικρὸς, ὰ, ὸν, parvus.

529 Λίνον, ου, τὸ, linum, quodcunque textum ex lino; *hinc* λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, thoracem habens lineum.

530 Ἐγχείη, ας, ἡ, *sive* ἐγχείη, hasta, *sive* peritia hastâ certandi; *ab* ἔγχος, εος, τὸ, *idem; quod ab* ἔχω, retineo.

Κάζω, orno, instruo, *verbum poëticum, et usurpatur tantùm in præt. pass. et partic.* ἐκέκαστο, 3. *sing. plusquamperf. passiv.*

532 Ἐρατεινὸς, ὴ, ὸν, amabilis; *ab* ἔραμαι, *quod ab* ἐράω, amo.

535 Πέρην, *Ionic. pro* πέραν *à* πέρα, *idem*, ultra, supra, præter.

538 Ἔφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, maritimus; *ab* ἐπὶ, *et* ἅλς, mare.

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, altus, ingens; αἰπὸς, ὴ, ὸν, *idem*, Θ. 369.

539 Ναιετάω, habito, incolo; *à* ναίω, habito; ναιετάασκον, *pro* ναιέτασκον· *poëtæ enim in verbis in* άω, *si contractio fit in* α, *aliud* α *contractioni præponunt:* ναιέτασκον *verò pro* ναιετάεσκον, *quod pro* ἐναιέταον.

543 Ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, porrectus: *ab* ὀρέγομαι, porrigo.

Μελία, ας, ἡ, fraxinus, *vel* lignum ex quo fit hasta.

547 Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus; *ab* ἦτορ, ορος, τὸ, cor, *et* μέγας.

Ποτὲ, aliquando, olim.

548 Ζείδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad vitam utilis, fertilis, ferax; *à* ζῆν, *et* δῶρον, *epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam.*

Ἄρουρα, ας, ἡ, arvum, *in genere* terra; *ab* ἀρόω, aro: *quod aliqui deducunt ex* ἄρης, ferrum; *terra enim ferro scinditur; hinc* ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum, *κ.* 353.

550 Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus; ἄρνειος, εία, ον, agninus; ἀρνεῖον, ου, τὸ, *propriè*, locus ubi agninæ carnes venduntur.

551 Περιτέλλω, circumvolvo, perficio; περιτελλομένων, *part. præs. genit. pl. à* τέλλω, *poëtic. verb.* sum, impero.

554 Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus; *hinc* ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, clypeum gerens.

555 Προγενέστερος, έρα, ερον, major natu; *ab* προγενὴς· *à* προγίγνομαι, præcedo.

558 Ἵνα, aliquando, ubi, *adverbium loci.*

Φάλαγξ, γγος, ἡ, acies, *propriè Macedonum, continens octo millia hominum armatorum; dicitur de quâvis acie; quasi* πάλαγξ, *à* πέλας, propè, *quòd milites sint in phalange conferti,* Coul.

559 Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muris cinctus; *à* τεῖχος, εος, τὸ, murus.

560 Κόλπος, ου, ὁ, sinus; *tum in mari, cùm in homine; dicitur quasi* κοῖλ-πος, *à* κοῖλον, concavum.

561 Ἄμπελος, ου, ἡ, vitis; *à* πάλλειν, *quia vinum bibentes agitat; hinc* ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitibus consitus.

'Αγακλυτὸς, ὴ, ὸν, valde celebris, inclytus; *ab* ἄγαν, *et* κλυτὸς, *quod* 564
à κλέος, ους, τὸ, gloria; *est et* ἀγακλυτὸς, ὴ, ὸν, inclytus, *de quo multa audiuntur*, ζ. 436. *quod à* κλύω, audio.

Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. 565

'Ογδώκοντα, *pro* ὀγδοήκοντα, octoginta, *ab* ὄγδοος, όη, ον, octavus, *quod* 568
est ab ὀκτὼ, octo.

'Αφνιὸς, ὗ, ὁ κ὆ ἡ, *poëtica vox*, locuples, *pro* ἀφνεὸς, ὗ, ὁ κ὆ ἡ, *idem*; 570
ab ἄφενος, divitiæ, *de quo vid.* α. 171.

Αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, altus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *idem*. 573

Νώροψ, οπος, ὁ κ὆ ἡ, tam splendidus, ut perstringat aciem oculorum: 578
à particulâ negativâ νὴ, *seu* νὼ, *et* ὄψις, εως, ἡ, visus, *quod ab* ὄπτομαι· νώροπα χαλκὸν, splendidum æs, *id est, arma tersa et nitida. Plurimum terroris hostibus armorum splendor importat.*

Κυδιάω, exulto, glorior; κυδιόων, *poët. pro* κυδιῶν, *à* κῦδος, εος, τὸ, 579
gloria.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, *et* -ώδης, εος, ὁ κ὆ ἡ, *propriè* cetosus: *sed* ingens 581
in genere; *à* κῆτος, εος, τὸ, balæna, *v.* 147.

'Εξήκοντα, sexaginta; *ab* ἕξ, sex. 587

'Απάτερθε, seorsum; *ab* ἄτερθε, *seu* ἄτερ, *idem*.

Προθυμία, ας, ἡ, promptitudo animi, studium, desiderium; *à* πρὸ, *et* 588
θυμὸς, ὗ, ὁ, animus.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, canalis, alveus; *à* περάω, transeo; *vel à* πάρω, 592
transadigo.

"Αντομαι, *et* ἄντω, occurro; *idem* ἀντάω· ἀντόμεναι, *part. præs. plur.* 595
fœm. ab ἀντί.

Θρῆξ, *Ionice pro* Θρὴξ, *pro* Θρᾶξ, κὸς, ὁ, *communiter*; *hinc* θρησκεύω, superstitiosè deos colo; *vel* colo, *simpliciter, et in bonam partem; quia Orpheus Thraces superstitiosè deos colere docuit; hinc* ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus religiosus, quem aliquis sibi superstitiosè sumit; *ab* ἐθέλω, volo, *et* θρησκεύω, colo.

'Αοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; *ab* ἀείδω, cano; *hinc* ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor, ω. 720. *et* ἀοίδιμος, ε, ὁ κ὆ ἡ, decantatus, ζ. 358.

Στεῦμαι, promitto, firmo, præfinio, præ me fero; στεῦτο, *pro* ἐστεῦτο· *sic* στεῦται γὰρ τὶ ἔπος ἐρέειν, videtur enim aliquid verbum dicturus, γ. 84. 597

Πηρὸς, ὰ, ὸν, mancus, mutilatus, parte aliquâ corporis captus, mutus, cæcus: *quasi* πηθὸς, *à* πήθω, patior; *hinc* πηρόω, mutilo, sum oculis captus. 599

'Εκλέλαθον, *poët. pro* ἐξέλαθον, *aor.* 2. *verbi* ἐκλήθω, *vel* ἐκλανθάνω, oblivisci facio: *à* λήθω, *vel* λανθάνω, lateo, celo. 600

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars pulsandi citharam; *à* κιθάρα, ας, ἡ, cithara; *vel,* κίθαρις, εως, ἡ, γ. 54. παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥαδίως, quòd facilè moveatur; *vel* παρὰ τὸ κινεῖν, εἰς ἔρωτα, quòd audientes ad amorem alliciat.

'Εννεήκοντα, nonaginta; *ab* ἐννέα, novem. 602

Τύμβος, ε, ὁ, monumentum, sepulchrum, tumulus, bustum; *à* τύφω, 604
comburo: *quoniam ibi defunctorum cadavera cremabantur; hinc* τυμβεύω, *fut.* σω, sepelio.

Ἀγχιμαχητὴς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, cominus pugnans; *ab* ἄγχι, prope, juxta, *et* μάχομαι, pugno.

605 Πολύμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, pecoribus abundans; *à* μῆλον, ου, τὸ, ovis; *à* μέλω, curo: *quia pastor curam habet ovium;* μῆλον, *et Doricè* μᾶλον, *est* malum, *vel* pomum; *à* μηλέα, ας, ἡ, malus, *arbor, Od.* η. 115.

606 Ἠνεμόεις, όεσσα, όεν, ventis expositus; *ab* ἤνεμος, *poët. pro* ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

611 Ἐπιστάμενος, η, ον, peritus, sciens; *ab* ἐφίσταμαι, animadverto, intentus sum, &c.

617 Ἐέργω, *idem quod* εἴργω, includo; *item* contineo.

623 Τέτρατος, άτη, ατον, quartus; *pro* τέταρτος, *à* τέσσαρες, *vel* τέτταρες, quatuor.

626 Ἄντα, è regione; *ab* ἀντὶ.

629 Νάω, *pro* ναίω, habito; *inusit. nisi in his temporibus: act. ind.* 1. ἔνασσα, *med.* ἐνασσάμην, *pass.* ἐνάσθην· ἀπονάω, transmigro.

632 Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, quatiens frondes, frondosus; *à* φύλλον, ου, τὸ, folium, *et* εἴνοσις, *pro* ἔνοσις, εως, ἡ, motus; *ab* ἐνόω, impello, agito.

633 Τρηχὺς, εῖα, ὺ, asper, *pro* τραχύς.

635 Ἀντιπεραῖος, αία, αῖον, ex adverso, *seu* è regione situs; ἀντιπέραια, loca ex adverso sita: *ex* ἀντὶ, *et* πέρα, ultra; *hinc adverbium* ἀντιπέραν, è regione.

637 Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ ϗ ἡ, rubras habens proras; *à* μίλτος, ου, ἡ, herba quædam rubri coloris, minium; *hinc* μιλτόω, tali colore inficio, *et* παρῃὰ, *pro* παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, *apud poëtas,* prora navium.

643 Ἐτέταλτο, *plusquamperf. pass. verbi* τέλλω, *fut.* τελῶ, *præt.* τέταλκα, *aor.* 1. ἔτειλα, *præt. pass.* τέταλμαι.

647 Ἀργινόεις, όεσσα, όεν, albus, splendidus; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus.

651 Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars; *ab* Ἐνύω, Enyo, Bellona, πολεμικὴ θεὰ, *quod est* παρὰ ἐνύειν, clamare.

654 Ἀγέρωχος, ου, ὁ καὶ ἡ, superbus; *vocat Rhodios (inquit* Coul.) *ut explicat Didym.* superbos et gloriosos, παρὰ τὸ ἄγαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ γέρως ὀχεῖσθαι, καὶ ἀξιοῦντας ἄγαν γέρας ἔχειν, *quòd honoris et excellentiæ supra cæteros admodum cupidi fuerunt.* Leves, *explicat Alcæus quasi* οἱ ἄγοιντο ῥᾷον ὑπὸ ὄχου, *qui carru vehuntur.* Providos, *alii interpretantur* ἀγείροντας ὄχην, *congregantes cibaria, quæ aliunde in insulam suam asportabant.* Jactabundos, *reddit Eustathius,* παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν, *quòd se et sua plusculum jactabant.*

655 Διάτριχα, trifariam; *à* τρίχα, *idem; à* τρεῖς *pro* τρίχα, *Dor. fit* τριχθά.

660 Αἰζηὸς, ῦ, ὁ, juvenis, ætate et robore florens; *ab* ἀεὶ, *et* ζέω, ferveo, æstuo: *quia juvenis semper habet sanguinem ferventem, quod est contrarium senibus; vel quasi* μὴ ἐδὼς ἵζεσθαι, qui semper est in motu et quietis impatiens; *ab* α *et* ἵζω, sedeo.

661 Τράφ' *pro* τράφε, *vel* ἔτραφε, *non autem immediatè pro* ἐτράφη, *nam longa vocalis non abjicitur per apostrophum:* ἔτραφε *autem Æol. et poët. dicitur pro* ἐτράφη, *3. sing. aor. 2. pass. verbi* τρέφω. *Vide Edit. Sam. Clarke, ejusque notam in loc.*

Εὔπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene ædificatus; *à* πηγνύω, *vel* πήγνυμι, ædifico, conglutino, extruo.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus, ἀ μήτηρ, mater. 662

Κατέκτα, *aor.* 2. *act. verbi* κατακτείνω· κτείνω, occido, interficio, *fut.* 1. κτενῶ, *præt.* ἔκτακα, *aor.* 1. ἔκτεινα, *aor.* 2. ἔκτανον, *pro quo apud poëtas per apoc.* ἔκταν, *unde* 3. *sing.* ἔκτα, *pro* ἔκτανε.

Ἔπηξε, compegit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* πήγνυμι. 664

Υἱωνὸς, ῦ, ὁ, nepos, filius filii; *ab* υἱὸς, ῦ, ὁ, filius. 666

Ἀλάομαι, vagor, erro, dubito; ἀλώμενος, *part. præs.* 667

Οἰκέω, *fut.* ήσω, habito; *ab* οἶκος, ν, ὁ, domus; ᾤκηθεν, *Bœot. pro* ᾠκή- 668
θησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass.*

Καταφυλαδὸν, per tribus, tributim; ἀ φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἔχευα, *vel* ἔχεα, σ. 347. ἔχευσα, δ. 269. *aor.* 1. ἀ χέω, *vel* χεύω· *hinc* 670
καταχέω, defundo, effundo, profusum aut effusum dejicio.

Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, imbellis, expugnatu facilis; *ab* ἀλαπάζω, vasto, 675
expugno, evacuo; *fit autem* ἀπὸ τῦ λάπαθος, herba quæ ventrem emollit; *vel* ἀ λαπάρα, ventriculus qui ossibus vacuus; *hoc autem* ἀ λάπτω, evacuo.

Παῦρος, ν, *poët.* paucus, parvus; ἀ παύω, finem impono.

Ἡγησάσθην, duxerunt, 3. *dual. aor.* 1. *verbi* ἡγέομαι. 678

Καλεῦντο, *Dor. et Ion. pro* ἐκαλῦντο, 3. *pl. imperf. pass. verbi* καλέω. 684

Δυσηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, horrisonus; ἀ δὺς *in compositione tantum, signi-* 686
ficat ægrè, difficulter, malè, *et* ἦχος, ν, ὁ, sonus.

Ἐμνώοντο, *Ion. pro* ἐμνῶντο, 3. *pl. imperf. verbi* μνάομαι, memini.

Πορθέω, *fut.* ήσω, vasto: ἀ πέρθω, *idem; hinc* πορθμὸς, ῦ, ὁ, *Od.* δ. 671. 691
fretum quod facilè trajici potest; hoc differunt πορθμὸς *et* ἰσθμὸς, *inquit Didym. quòd illud est angustum mare terrâ hinc et inde clausum; hoc est angustior terra gemino interclusa mari;* πορθμεῦς, *Od.* υ. 187. *qui cimbâ seu lintre fretum trajicit.*

Ἐγχεσίμωρος, ν, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, exercitatus in vibrandâ hastâ; *ab* 692
ἔγχος, εος, τὸ, *et* μορέω, labore affligor: ἀ μόρος, ν, ὁ, fatum, *verso* ο *in* ω· *sunt qui dici volunt quasi* ὁ ἐγχέων ὦραν ἔχων· *aliquando est,* stultus miles, *et fit tum à* μωρὸς, *cum* ω, fatuus.

Ἀχέω, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; *est et* ἀχεύω, *idem,* ι. 869. 694

Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, Ceres, dea frugum. *Dicitur autem* δημήτηρ, 696
quasi γημήτηρ, ἀ γῆ, terra, *et* μήτηρ, mater; *vel per sync. quasi* δημομήτηρ, altrix populorum; *vel* παρὰ τὸ δήω, invenio, *aut* δαίω, accendo, *et* μήτηρ, mater, *quærens filiam Proserpinam facibus accensis.* Coul.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio seorsum refecti; τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων, καλὸν, φυταλιῆς, καὶ ἀρύρης, prædium partiti sunt præstans cæteris, amœnum, soli arboribus consiti et arvorum, ζ. 194. 195. *Peculiariter est locus sacer ab aliis sejunctus, et deo alicui dedicatus;* sylva, fanum, delubrum: ἀ τέμνω, scindo.

Ἤδη, jam, *adverb.* 697

Λεχεποίη, ης, ἡ, regio herbosa, ferens herbas toris extruendis aptas; *ex* λέχος, εος, τὸ, lectus, *et* πόα, ας, ἡ, herba, *Ion.* ποίη.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus; ἀ ζάω, vivo. 699

Ἀμφιδρυφὴς, έως, ὁ καὶ ἡ, utrinque laceratus; ἀ δρύπτω, *propriè,* ar- 700
borem excortico; *vel* lacero, unguibus lanio: ἀ δρῦς, quercus.

[illegible] sing. plusquamperf. pass. verbi λείπω.

[illegible] imperfectus, semiperfectus; ob ἥμισυς, dimidius; [illegible]

[illegible] accusat. singul. masc. part. præs. verbi [illegible]

[illegible] frater germanus; ab αὐτὸς, ipse, et κάσις, ιος, ὁ, [illegible] natus.

[illegible] junior; ὁπλότατος, natu minimus; dicitur de iis [illegible]; ab ὅπλον, ου, τὸ, arma, quasi ὁ ὅπλα φέρειν δυ[illegible]

[illegible] undecim; ab εἷς, unus, et δέκα, decem.

[illegible]

[illegible] syncop. poët. pro ἐπεβεβήκεισαν· hoc vero, η in ε verso, pro [illegible] tertiâ plur. plusq. ἐπεβεβήκειν, à βέβηκα, præt. verbi βαίνω.

[illegible] ab ὅς, articulo præpositivo.

[illegible] τὸ, ulcus, vulnus in genere; ab ἕλκω, traho: quia ibi con[illegible] noxii humores; vel, quòd sit dissolutio continui; vel ab ἐλ[illegible]; ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, ζ. 465. violenta tractio.

Μογέω, laboro, ærumnas patior: à μόχθος, ου, ὁ, labor, molestia, ærumna; hoc autem à μόγος, idem; à μόγις, vix; ut is sit qui vix per[illegible]; est et μοχθέω, κ. 106.

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ κ̀ ἡ, propriè, perniciosè cogitans, et in genere per[illegible]; ab ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, et φρονέω.

Ὕδρος, ου, ὁ, hydrus, serpens aquaticus, natrix; ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Homerus tamen, per hydrum, intelligit sagittam illatam hydræ sanguine, quam confecit Hercules, Coul.

Νόθος, ου, ὁ κ̀ ἡ, vel -ος, η, ον, spurius, nothus; est quadruplex liberorum procreatio apud Homerum, inquit Eustath. (1.) γνήσιοι, qui ex legitimo concubitu suscipiuntur. (2.) νόθοι, qui ex concubinis; υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, filios duos Priami, nothum et legitimum, λ. 102. (3.) σκότιοι, qui furtim proseminati; σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ, quem clandestinum genuit mater, ζ. 24. (4.) παρθένιοι, qui ex virgine primo pudore diminutâ procreantur; Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε παρθένιος, Eudorus Mavortius duxerat virgine procreatus, π. 179.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, asper, locus in quo sunt κλώμακες; à κλίμαξ, quasi κλιμακόεις, scalâ egens, ascensu difficilis; vel à κλάω, frango, quòd asperi et petrosi ascensus quasi frangunt ingredientes.

Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, Ionic. pro ἰατὴρ, medicus; ab ἰάομαι, sano, medeor.

Μενεπτόλεμος, ου, ὁ κ̀ ἡ, bellicosus, fortis, constans in bello, bellum, ut belli onera fortibus humeris sustinens; à μένος, εος, τὸ, et πόλεμος, ου, ὁ, bellum.

Ὠθέω, trudo, pello, futur. ὠθήσω, et ὤσω· tanquam ab ὤθω· ὦσε, 3. sing. aor. 1.

Ὑπέρθυμος, ου, et Ion. οιο, ὁ κ̀ ἡ, magnanimus, ex ὑπὲρ, et θυμὸς, ου, ὁ, animus.

150 Δυσχείμερος, ου, ὁ κ̀ ἡ, frigidus, hybernalis, habitatu difficilis ob hyberna frigora; à χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Οἰκίον, ίου, τὸ, idem quod οἶκος, ου, ὁ, domus; est et οἰκία, ας, ἡ, sed non apud Homer.

Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, amabilis; *ab* ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, *propriè* amatorium, cupido; *ab* ἱμείρω, desidero; ἵμερος *dicitur, inquit Eustath. quasi* ἱέρως ἐξ ἱματίου ἀφροδισίου, amor et desiderium ex Veneris veste elicitum. 751

Καλλίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchrè fluens, purus; *à* καλὸς, ἡ, ὸν, *et* ῥέω, fluo; *est et* καλλιῤῥέεθρος, *idem, Odyss.* κ. 107. 752

Ἀργυροδίνης, ου, ὁ ϗ ἡ, argenteos habens vortices; *ab* ἄργυρος, ου, ὁ, argentum: *quod ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus (*inde omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur* ἀργυρέα, *ut hìc) et* δίνη, ης, ἡ, vortex, gurges maris, et turbo aëris: *idem* δῖνος, ου, ὁ, *hinc* δινέω, revolvo, circumago. 753

Ὕπερθε, desuper; καθύπερθε, *idem; ab* ὑπὲρ, super. 754

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum; *ab* ἐλαία, ας, ἡ, olea fructus, *vel* arbor ipsa; *hoc autem dictum* παρὰ τὸ λεῖον, καὶ λίπαρον τίκτουσα, dulcia et lævia ferens.

Στὺξ, Στυγὸς, ἡ, Styx: *fingitur à poëtis esse palus inferorum; vel,* horror. *Vid. ante,* β. 385. 755

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, *substantivè accipitur pro* rivo: *item,* stillâ, propagine, brachio fluvii. *Adjectivè,* abruptus, deductus, derivatus, *ut Odyss.* ν. 98. ἀκταὶ ἀποῤῥῶγες, latera abrupta; *ab* ἀποῤῥέω, defluo; *aut, secundum alios, ab* ἀποῤῥήσσω, erumpo.

Ὄτριχας, *pro* ὁμοιότριχας, ejusdem pili, *nam* ὅμοιος *patitur hanc syncopen; à* θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, *mutante* θ *in* τ *in obliquis suis et compositorum: sic* οἰέτης, ejusdem ætatis, *pro* ὁμοιέτης. 765

Σταφύλη, ης, ἡ, *cum accentu in penultimâ,* perpendiculum: *sed* σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *cum accentu in ultimâ,* uva; *à* σταφὶς, ίδος, ἡ, uva.

Θρέψ', nutrivit, *pro* ἔθρεψε, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* τρέφω. 766

Θῆλυς, εως, ὁ ϗ ἡ, *vel* υς, εια, υ, fœmineus, *vel* sexûs fœminei, *pro quo in fœminino genere dicitur* θήλεια· θήλεια θεὸς, fœmina dea; *pro quo passim* θηλύτεραι, *apud Homer.* θ. 520. θηλύτεραι γυναῖκες, fœminæ mulieres; παρὰ τὸ θάλλειν, à gignendo et pullulando; *vel à* θηλὴ, ῆς, ἡ, *quod est* papilla. 767

Μήνιεν, irascebatur, *pro* ἐμήνιεν, 3. *singul. imperf. verbi* μηνίω· *hinc* ἀπομηνίσας, ασα, αν. 769

Δίσκος, ου, ὁ, discus, orbis, *ex ferro, ære, lapide aut ligno, qui exercendi corporis gratiâ in auras projiciebatur, Il.* ψ. 523. ἐς δίσκουρα λέλειπτο, ad disci jactum relictus esset; *fit à* δίκω, jacio. 774

Αἰγανέα, έας, ἡ, *secundum Suidam, est* jaculum ferreum: *sed secundum Eustath. est* genus hastæ leve et longum; *ita dictum, quòd spiculorum amenta fiebant è loris caprinis, eaque apta erant* εἰς αἰγῶν ἄγραν, ad caprarum capturam; *vel,* παρὰ τὸ ἄγαν ἱέναι, quòd rectà celeriterque ferantur.

Λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus, *arbor cujus fructus est quàm maximè dulcis: externi, eo degustato, patriæ suæ obliviscuntur; unde proverbium,* λωτὸν φαγεῖν, *comedere lotum, dicitur de iis qui regionem externam præponunt suæ,* Coul. *Hinc* Λωτοφάγοι, *populi ita dicti, Odyss.* ι. 91. *Est etiam ex herbarum genere, ut hìc.* 776

Ἐρέπτω, *fut.* ψω, comedo, *propriè, ut bestiæ in terram inclinatæ;* ἀπὸ τῆς ἔρας, terra, *quasi* εἰς ἔρας κύπτειν. ἐρεπτόμενοι, *particip. præs. med.*

'Ελεόθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, genitus, *seu* nutritus in paludibus; *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus, *et* τρέφω, nutrio.

Σέλινον, ου, τὸ, apium, *herba quædam;* ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ἐκ τοῦ ἕλους, quòd nascatur et erumpat è palude.

777 Πεπυκασμένα, densati, bene tecti, *perf. part. pass. verbi* πυκάζω.

778 'Αρηΐφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Marti charus, *aut* cui Mars charus est, bellator, bellicosus; *ab* Ἄρης, εος, ὁ, *et* φίλος, amicus.

779 Φοιτάω, *fut.* ήσω, eo, ventito; *aliquando* insanio, *hinc* φοιτίζω, *idem. Hym. in Bacch.* 8. φοίτων, 3. *plur. imperf. pro* ἐφοίτων.

780 'Ωσεὶ, tanquam, quasi, velut; *ab* ὡς, sicut.

782 'Ιμάσσω, *fut.* σω, loris verbero; *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, flagellum.

786 Ποδήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventipes; *à* ποῦς, *et* ἄνεμος, ventus, *quasi* ἔχουσα πόδας ἀνέμου.

Ἶρις, ιδος, *et* ἴριος, *et* ἴρεως, ἡ, Iris, circulus cœlestis nuncians pluviam: *ideo ab* εἴρω, dico; *est dea nuntia aliis diis.*

787 'Αλεγεινὸς, ὴ, ὸν, tristis, curæ plenus; *ab* ἀλέγω, curo; *vel*, molestus, *ut* ι. 487. difficilis, ρ. 76. *pro* ἀλγεινὸς· *ab* ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

788 'Αγορὰς ἀγορεύειν, conciones concionari, *vel* habere.

Θύρα, ας, ἡ, porta; *sæpius in plurali* θύραι, fores, *inquit* Coul. αἱ θύραι, *significant* ipsam regum aulam: θύρῃσι, *dat. plur. pro* θύραις.

791 Εἴσατο, assimulavit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* εἴδω.

792 Σκοπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, speculator, spectator; *à* σκέπτομαι, circumspicio, viso, perpendo.

Ποδωκείῃσι, pedum pernicitate; *dat. plur. pro* ποδωκείαις, *à* ποδώκεια, ας, ἡ, *ex* ποῦς, ποδὸς, ὁ, pes, *et* ὠκὺς, εῖα, ὺ, celer.

Πεποιθὼς, υῖα, ὸς, fretus, *part. perf. med. verbi* πείθω.

794 Δέγμενος, *in* ποτιδέγμενος, *suprà*, β. 137.

Παρὰ ναῦφιν, *pro* ἀπὸ νεῶν. *Multa nomina secundæ, tertiæ, et quintæ declinationis, syllabas* φι *vel* φιν, *in fine sibi adjungunt, et fiunt indeclinabilia.*

'Αφορμηθεῖεν, *pro* -είησαν, 3. *plur. aor.* 1. *opt. pass. verbi* ἀφορμάω, ex aliquo loco me proripio; *ab* ἀπὸ, *et* ὁρμάω, impetu feror, *ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

796 Ἄκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indemnatus, indiscretus; ἄκριτοι μῦθοι, *id est,* ἀναρίθμητοι, non numerati sermones: *numerantur enim verba, et ponderantur rationes in judicio; hinc* ἀκριτόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, β. 246. *à* κρίνω.

797 Εἰρήνη, ης, ἡ, pax; παρὰ τὸ εἴρειν, dicere, *quòd tempore pacis, ubi arma silent, jus verbis dicatur.*

'Αλίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis; *ab* α *privat. et* λιάζω, jacto, agito, declino, devito, separo me, abscedo; *quod dicitur per metath. verbi* ἁλίζω, congrego.

Ὄρωρα, *perf. med. Atticò anadiplasiasmo, pro* ὦρα, *quòd significat activè aut passivè; ab* ὄρω, moveo, concito: *sic* ὄπωπα, *ab* ὄπτομαι, *præt. med. Att. pro* ὦπα, *ut* ὄρωρα, *pro* ὦρα, *ab* ὄρω. *Vid.* β. 146.

804 Πολυσπερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multùm sparsus, et disseminatus; *à* σπείρω, sero, semino, spargo; *est epitheton hominum, quia per diversos terræ tractus sparsi sunt, in multas nationes et populos distributi.*

806 Πολιήτης, *poët. pro* πολίτης, ου, ὁ, civis; *à* πόλις, εως, ἡ, urbs.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas; τεύχεα, arma, *in plur.* à τεύχω, fabricor; *ali-* 808
quando, armare, struere.

Οἴγω, *et* οἴγνυμι, aperio; ὤϊγνυντο, 3. *plur. imperf. Ionic.* ὠΐγνυον, 809
pro ᾤγνυον, *Ionicâ Dialysi.*

Πύλη, ης, ἡ, porta, *propriè*, aditus per mœnia in urbem ferens; à πόλις, civitas, *quasi* πόλη, *quòd* πόλις πύλαις *muniatur*; *vel à* πολλὴ ὕλη, multa materia; *quòd cujusque rei materia in urbem per portas importetur, Hurm.* Coul. *autem deducit à* πτύσσω, complico.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, pedes, qui pedibus iter facit: *à* πέζα, ης, ἡ, malleolus 810
pedis; πεζοὶ θ' ἱππῆς, pedestres, equestresque; *ab* ἵππος.

Ὀρυμαγδὸς, ῦ, ὁ, tumultus, strepitus, *propriè in montibus, cùm rescinduntur arbores; ab* ὄρος, εος, τὸ, mons, *et* ὁμαδος, ῦ, ὁ, clamor, *per metath.* ὀρυμαγδός.

Κολώνη, ης, ἡ, *vel* κολωνὸς, ῦ, ὁ, tumulus editus, collis, columna; *à* 811
κόλος, mutilus et truncatus; *vel à* κολόω, *quia celeriorem progressum itinerantium impedit.*

Περίδρομος, υ, ὁ ϗ ἡ, circumvius, rotundus; *à* τρέχω, *aor. 2.* ἔδραμον, 812
curro, *præt. med.* δέδρομα.

Πολύσκαρθμος, υ, ὁ ϗ ἡ, peragilis in saltu; *à* σκαίρω, salio, salto; *est* 814
epitheton Myrinnæ reginæ Amazonum agillimæ, quòd multa præclara fecerat in belle facinora; σκαρθμὸς *idem est ac* τῶν ποδῶν κίνησις, motio pedum.

Κορυθαίολος, υ, ὁ ϗ ἡ, ornatam habens galeam; *à* κόρυς, θος, ἡ, galea, 816
et αἰόλος, η, ον, varius; *hinc* αἰόλλω, vario.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus; παρὰ τὸ δίνειν τῦ ἀφρῦ· *ab* ἀφρὸς, ῦ, ὁ, spuma, 820
est et libido venerea; *alii dictum putant quasi* ἀφροσύνην, insipientem: *quia contraria est Palladi Venus, et incontinentia sapientiæ; alii* παρὰ τὸ ἁβρὸν τῆς διαίτης, à mollitie et deliciis vitæ.

Κνημὸς, ῦ, τὸ, pars montis quæ à pede ipsius ascendit; *à* κνήμη, ης, 821
ἡ, tibia.

Εὐνάω, *vel* εὐνάζω, sopio; *etiam in pass.* concumbere, decumbere; εὐνηθεῖσα, *aor. 1. part. pass. ab* εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *quod ab* εὕδω, dormio, *quasi* εὐδινή.

Νείατος, infimus: *à* νέος, νεότατος, *per syncop.* νείατος. 824

Ἔασκε, sinebat, 3. *sing. imperf. Ion. pro* εἴα, *verbi* ἐάω. 832

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, viros corrumpens, perniciosus; *à* φθίω, cor- 833
rumpo, *et* ἀνὴρ, vir, *epitheton belli.*

Ὄρχαμος, υ, ὁ, princeps; *vox poëtica pro* ἀρχὸς, *quasi* ἄρχαμος. 837

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens; *ab* αἴθω, ardeo; αἴθωνες ἵπποι, ardentes equi, 839
est et epitheton ferri, δ. 485. αἴθωνι σιδήρῳ, micanti ferro.

Αἴθων, *proprium nomen unius equorum Solis; quorum numerantur quatuor,* θ. 185.

Ξάνθε τε καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε.

Ἀγάῤῥοος, *contr.* -ῤῥυς, υ, ὁ καὶ ἡ, æstuosus; *ab* ἄγαν, valde, *et* ῥέω, 845
fluo; *dicitur* Ἑλλήσποντος ἀγάῤῥοος (*inquit* Coulon) *propter angustias freti sparsasque per æquor Cycladas, cæterasque insulas, ad quas collisi fluctus reciprocantur.*

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, curvum habens arcum; *ab* ἀγκύλος, η, ον, 848
curvus, *et* τόξον, υ, τὸ, arcus.

850 Ἐπικίδνημι, diffundo super; *à* *κίδνημι*, *quod à* *κιδνάω*, *hoc autem à* *σκιδάω*, dispergo.

Αἶα, *per aphæresin, pro* *γαῖα*. *Vide* *α*. 244.

852 Ἡμίονος, ου, ὁ κ̀ ἡ, mulus: *ab* *ἥμισυς*, *υα*, *υ*, dimidium, *et* ὄνος, ου, ὁ, *vel* ἡ, asinus: *quia generatur ex equo et asinâ.*

Γένος, εος, τὸ, genus; *à* *γίγνομαι*.

Ἀγρότερος, ἔρα, ερον, agrestis; *ab* *ἀγρὸς*, οῦ, ὁ, ager; *ἀγροτέρα*, *subst.* venatrix; *epitheton Dianæ, cui venatores lucos et sylvas consecraverunt*, *φ*. 471. Θηρῶν Ἄρτεμις ἀγροτέρη, ferarum Diana venatrix.

857 Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio; *quod à* *γενεὰ*, ᾶς, ἡ, *quod à* *γίνομαι*.

858 Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur per divinationem avium; *ab* *οἰωνὸς*, οῦ, ὁ, avis vorax, *item*, augurium, *ut paulò post.*

860 Ἐδάμη, prostratus est, 2. *sing. aor.* 2. *pass. à* *δαμάω*, domo; *hinc* *δαμνάω*, *idem; vel, ut quidam volunt, à* *δέμω*, *vel* *δέμομαι*, *inus. hinc aor.* 2. *ἔδαμον*, *et præt.* *δέδμηκα*, *per syncop. pro* *δεδέμηκα*, *et pass.* *δέδμημαι*.

861 Κεραΐζω, *propriè*, cornibus dissipo, *ut bos: vel*, scindo, vasto, diripio; *κεραΐζε*, 3. *sing. imperf. pro* *ἐκεράϊζε*, *à* *κέρας*, *ατος*, *τὸ*, cornu.

863 Μέμασαν, *pro* *μεμάκασαν*, *per syncop. ab inusit.* *μάω*, *suprà; eodem modo*, *μεμάασι*, *pro* *μεμάκασι*, *κ*. 208. *μέμαμεν*, *pro* *μεμάκαμεν*, *ι*. 637. *μεμαὼς*, *pro* *μεμακὼς*, *α*. 590.

Ὑσμῖνι, *per metaplasm. pro* *ὑσμίνῃ*, *de quo vid.* *β*. 40.

866 Γέγαα, *poët. præt. med. ex* *γίνομαι*, gignor, nascor, *unde* *γεγαὼς*, *υῖα*, *ὸς*.

867 Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ κ̀ ἡ, rudis; *propriè*, rudis in voce; *à* *φωνὴ*, ῆς, ἡ, vox, *et* *βάρβαρος*, ου, ὁ κ̀ ἡ, barbarus; *dicti autem sunt barbari (apud Græcos, inquit* Coul.) *peregrini homines; à* *βάρβαρ*, *voce absonâ, in quam incidere solebant, cum primùm Athenis verba Græca conabantur. Cares omnium maximè* *βαρβαρόφωνοι*, *inde* *καρίζειν* *est* *βαρβαρίζειν*.

868 Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, frondes habens indiscretas, frondosus; *ab* *ἄκριτος*, *β*. 796. *hoc ab* *α* *priv. et* *κρίνω*, judico, secerno, *et* *φύλλον*, ου, τὸ, folium.

873 Ἐπαρκέω, depello, auxilior; ἐπήρκεσε, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἐπὶ *et* ἀρκέω.

Λυγρὸς, ὰ, ὸν, tristis, gravis, miserabilis; *à* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, mors, *Martin. vel à* λὰ *et* ὑγρὸς, valde humidus: *humidiora enim loca sunt quibuscunque cubantibus inimica, Harm. fortasse dicitur quasi* λυγκρὸς, *à* λύγξ, λυγκὸς, ὁ *vel* ἡ, singultus.

Ὄλεθρος, ου, ὁ, interitus, pestis, pernicies, mors; *hinc* ὀλέθριον ἦμαρ, exitialis dies, *τ*. 294. *ab* ὄλλυμι, pereo.

877 Δινήεις, εσσα, εν, varius, undosus; *item* vorticosus; *à* δίνη, ης, ἡ, aquarum vortex, *seu* aëris turbo; ἐκ τοῦ δινέω, rigo.

CLAVIS HOMERICA

IN Γ'. ILIADIS.

Ἅμα, simul; ἄμυδις, *poët. pro* ἅμα, *Iliad.* ι. 6. 1

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, clamor; *ab* ἐνέπω. 2

Ἀθέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, vehemens, nimius: *quasi* ὃ οὐδὲ θεὸς φατίζοι, 4
quod ne deus ipse quidem possit effari, *ab* α *priv. et* θέσφατος, θ. 477. fatalis, divino ore pronuntiatus; *à* θεὸς, *et* φατὸς, *à* φημί· *hinc* θέσφατα, responsa divina, *Od.* α. 507.

Ὄμβρος, ου, ὁ, imber: *ab* ὁμὸς, ἡ, ὸν, *et* βρόχος, ου, ὁ, flexus: *quòd simul et confertim pluat; hinc per parenthesin* τοῦ ι, *fit* ὀμβρίμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, γ. 357. impetuosus, gravis; *aliquando* ὄβριμος, *sine* μ, *sed tum* potens, minax, fortis, δ. 453. *Vide* γ. 357.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, silentium; ῥοάων, *Æol. pro* ῥοῶν, *gen. plur.; à* ῥέω. 5

Πυγμαῖος, ου, ὁ, Pygmæus; *à* πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus; *item* mensura 6
continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos; *quia Pygmæi populi non excedebant istam mensuram staturâ suâ.*

Σιγὴ, ῆς, ἡ, silentium; *à* σιγάω, sileo; *in dativo adverbialiter, ut hìc,* 8
ἴσαν σιγῇ, tacitè ibant.

Πνείοντες, *poët. pro* πνέοντες, *nom. plur. part. præs. verbi* πνέω.

Ἀλλήλων, *dat.* ἀλλήλοις, *et fœm.* αις, *accus.* ους, *fœm.* ας, *neut.* α, *est* 9
defectivum, invicem, alter alterum, alii alios; *ab* ἄλλος, η, ον.

Κλέπτω, *fut.* ψω, furor, decipio: *quasi à* καλύπτω *quia secretè fu-* 11
ratur; hinc κλέπτης, ου, ὁ, fur.

Ἀμείνω, meliorem, ἀμείνων, ονος, *neut. plur.* ἀμείνονα, οα, ω.

Ἐπιλεύσσω, εις, ει, videt, *ex* ἐπὶ, *et* λεύσσω. 12

Κονίσσαλος, ου, ὁ, pulvis excitatus; *à* κόνις, ιος, ἡ, pulvis, *et* ἅλλομαι, 13
salio.

Ὄρνυμι, excito: ὤρνυντο, 3. *plur. imperf. pass. ab* ὄρω.

Ἀελλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, turbidus, procellosus; *ab* ἄελλα, ης, ἡ, procella.

Σχεδὸν, prope; *hinc* σχεδόθεν, *idem*, π. 800. 15

Προμαχίζω, in primâ acie pugno; *ex* πρὸ, *et* μάχομαι. 16

Παρδάλεος, *fœm.* ἡ, ῆ, pantherinus, παρδαλέην, *scilicet*, δορὰν, panthe- 17
rina pellis, *quam gestabat Paris Alexander humeris; mos erat heroum pellem gestare* (*ut* Coul. *ex Scholiast. annotat*) *Argus pellem Tauri, Acestes Libystidos ursæ, &c. à* πάρδαλις, εως, ἡ, *quod dicitur, quasi* πρόαλις, παρὰ τὸ προάλλεσθαι, *quòd saliat et inordinatè moveatur ingressu.*

Καμπύλος, η, ον, curvus, flexibilis: *à* κάμπτω, deflecto, curvo; *idem* γνάμπτω.

Κεκορυθμένος, *per syncop. pro* κεκορυθημένος, η, ον, armatus, munitus, *à* 18
κορυθόω· *aut potiùs, secundum alios, per antistœchon, pro* κεκορυσμένος·

ἀ κορύσσω, galeâ armo: *item*, armo *in genere*; ἀ κόρυς, υθος, ἡ, galea. Κεκορυθμένα χαλκῷ, ferro munita, *aut* acuminata, *aut* ferreas cuspides habentia.

19 Προκαλίζω, provoco: προκαλίζετο, 3. *sing. imperf. Ion.* ἀ καλέω.

20 Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna certamen; ἀ δήϊος, ία, ον, hostilis, ardens; *hinc* δηιάω, comburo, vasto igni; *idem* δηΐζω, *et* δηϊόω, ἀ δαίω, uro.

22 Βιβάω, βίβημι, eo, progredior: βιβάων, *præs. part.* βιβάω· βιβὰς, η. 213. *part. aor.* 2. *verbi* βίβημι, *poët. loco* βῆμι· βιβάσθω, *idem*, ν. 809. ἀ βαίνω, vado.

23 Λέων, οντος, ὁ, leo, animal perspicacissimum, παρὰ τὸ λάω, *quod est* βλέπω.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus: *quasi* δῶμα τῆς ψυχῆς, domus animæ; *vel quasi* σώαιμα, ἀ σῶον αἷμα.

Κύρω, nanciscor, incido, *ut hic; item*, sum, existo, *fut.* κύρσω: ἐπὶ σώματι κύρσας, corpori impingens; *hinc* κύρμα, ατος, τὸ, ε. 488. *id, in quod aliquis incidit, præda quam aliquis nanciscitur; est et* κυρέω, *idem, unde* 6. *Hym. ad Neptun.* κυρῆσαι.

24 Κεραὸς, ὲ, ὁ, cornutus; ἀ κέρας, τος, τὸ, cornu.

Ἄγριος, ία, ον, *adjectivè*, agrestis: τὰ ἄγρια, *substantivè*, ι. 52. *ab* ἀγρὸς, ὲ, ὁ, *ager*.

25 Πεινάω, *fut.* ἁσω, esurio; ἀ πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Εἴπερ, quamvis, etiamsi.

26 Σεύω, *fut.* σω, concito, *aliquando* prosequor: σεύωνται, 3. *pl. præs. subj.*

28 Ἀλείτης, ὲ, ὁ, peccator, sceleratus, impius, *idem* ἀλιτρὸς, ὲ, 9. 361. *ab* ἀλείτω, ἀλίτω, ἀλιτέω, *et* ἀλιτραίνω, pecco: ἀπὸ τῆς λιτῆς, *quasi passus repulsam precationis; potest derivari ab* ἀλάομαι, vagor; *hinc* ἀλιτήμων, ονος, ὁ, peccator, ω. 157.

29 Ὄχος, ε, ὁ, *et* εος, τὸ, currus; *ab* ἔχω, *quod aliquando est idem quod* ἐλαύνω, traho; *hinc* ὀχέω, *fut.* ήσω, veho, porto; *aliquando* ὄχος, aquarum impetus, *et idem quod* ὀχετὸς, ὲ, ὁ, canalis; *hinc* ὀχετηγὸς, ὲ, ὁ, aquæ ductor, φ. 257.

Χαμάζε, *et* χαμάδις, humi; ἀ χαμαὶ, humi, in terrâ; *quasi* χθαμαὶ, ἀ χθὼν, ονὸς, ἡ, terra; *vel* ἀ χῶ, fundo, *quasi fusè et abjectè in terram.*

31 Καταπλήσσω, *fut.* ξω, percello, obstupefacio: κατεπλήγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass.* ἀ πλήσσω, *fut.* ξω, percutio.

32 Χάζω, *fut.* σω, recedo, retrocedo, devito; *item* capax sum: ἐχάζετο, 3. *sing. imperf. med.*

Ἀλεείνω, fugio, vito; *ab* ἀλέω, *significante* vito, caveo; *sed primario*, molo: *sed* ἀλεαίνω, caleo.

33 Παλίνορσος, ε, ὁ κὴ ἡ, resiliens; ἀ πάλιν, *et* ὄρω.

34 Βῆσσαι, αἱ, vallis, concavitas, campus; *vel* loca arboribus consita: βήσσῃς, *dat. plur. Ion. pro* βήσσαις.

Τρόμος, ε, ὁ, tremor; ἀ τρέμω.

Ὑπὸ—ἔλλαβε *per tmesin pro* ὑπέλαβε, λ duplicatâ, metri causâ.

Γυῖον, ε, τὸ, membrum, *propriè dicitur de pedibus et manibus*; παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γυίης (*id est*, γῆς) εἶναι, quòd hi super terram gradiantur: *istæ verò*, πάντα χωροῦσι, ἀ χῶ, omnia complectantur: *vel*, ἀ *pueru-*

lis dictum, qui manibus et pedibus βαίνουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, *id est*, reptant, Coul.

Ἀναχωρέω, *fut.* ήσω, recedo; *à* χωρέω, eo, accedo; *item*, capax sum; 35
à χῶρος, ου, ὁ, locus: ἀνεχώρησε, 3. *sing. aor.* 1.

Ὦχρος, ου, ὁ, pallor: *quasi* ἄχρους· *ab* α *priv. et* χρόα, color; *hinc* ὠχρὸς, ρὰ, ρὸν, pallidus, *Batrach.* 80. *et* ὠχριάω, *Odyss.* λ. 528. palleo.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infelix Paris; *à* δὺς, *quod usurpatur tantùm in* 39
compositione pro ægrè, malè, infeliciter.

Γυναιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierosus, mulierum amore insanus; *à* γυνὴ, αικὸς, ἡ, *et* μαίνομαι, furo.

Ἠπεροπευτὴς, έος, ὁ, deceptor; *hinc* ἠπεροπεύω, 399. *hujus libri*, decipio; *ab* ἤπειρος, *pro* ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, innumerus, *et* ὀπτεύω, ominor; *quod est ab* ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox; *vel, secundum Eustath. quasi* ἡμεροπευτὴς, *ab* ἥμερος, ἔρον, blandus, *et* ὂψ, vox, qui blandis verbis decipit.

Ἄγονος, όνον, ὁ καὶ ἡ, qui gignere non potest, innatus. 40

Ἄγαμος, άμου, ὁ καὶ ἡ, cœlebs; *à* γαμέω, uxorem duco; *vel quasi* ἄδαμος, indomitus; *γάμος enim est δάμος, nuptiæ jugum sunt.*

Κέρδιων, κέρδιον, utilius; κέρδιστος, utilissimus; *à* κέρδος, εος, τὸ, lucrum. 41

Λώβη, ης, ἡ, injuria, dedecus, *fortè à* לעב laab, subsannare. 42

Ἐπόψιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, spectabilis, *adeò ut sit materia exprobrationis; ab* ὄπτομαι, video.

Καγχάζω, *fut.* σω, cachinnor, effusè rideo: καγχαλάω, *idem*; καγ- 43
χαλόωσι, *pro* καγχαλῶσι, 3. *plur. præs. subjunct.*

Πρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* πρόμαχος, propugnator, antesignanus; *à* μά- 44
χομαι.

Ἔπι, *per syncop. pro* ἔπεστι· *ab* ἔπειμι, insum. *sic* ἔνι, *pro* ἔνεστι. 45

Ἐπιπλώομαι, *aut* ἐπιπλώω, *fut.* ώσω, navigo in, transnavigo; πλῶμι, *aut* 47
πλώω, *poët. pro* πλέω, navigo.

Ἐρίηρες, *Ion. pro* ἐρίηροι, *sic in accus.* ἐρίηρας, *pro* -ρους· *ab* ἐρίηρος, amabilis; *à cujus nominat.* ἐρίηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fiat*, ἐρίηρ, peramabilis, conjunctus: *ab* ἐρι, *et* ἐράω, amo, *idem* ἐράζω· *alii deducunt ab* ἄρω, adapto: ἑταίρους ἐρίηρας, charos socios, ritè compactos comites, bene aptatos inter se socios.

Μιχθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.* μίγνυμι, *mutuatur sua tempora à* 48
μίγω, *inusitato.*

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, extraneus, alienigena; *ab* ἄλλος, η, ο, *et* δάπεδον, ου, τὸ, pavimentum, solum: *vel à* δᾶ, *Dor. pro* γᾶ, *vel* γῆ, terra, *et* πέδον, solum, campus.

Νυὸς, οῦ, ἡ, filii *seu* fratris uxor; *Græci enim pro Helenâ, ceu pro* 49
fratris communis uxore recuperandâ pugnabant.

Δυσμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infestus hostis; *à* δὺς, *et* μένος, εος, τὸ, ro- 51
bur.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium; *à* χαίρω,

Κατήφεια, ας, ἡ, *et Ion.* κατηφίη, vultus demissus, *seu* pudor cum mœrore, dedecus; *à* κατηφέω, χ. 293. vultum demitto; *hinc* κατηφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Od.* ω. 431. qui est vultu demisso ex pudore aut tristitiâ:

κατηφόνες, ω. 253. infames qui prodire non audent; *dicitur* ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν, quòd tristes et pudore affecti oculos dejiciant.

52 Μίνω, *significat in bello*, in statione et loco suo manens exspectare, et sustinere irruentem; μείνειας, 2. *sing. aor.* 1. *opt. Æol.*

53 Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *idem quod* ἄκοιτις, ιος, ἡ, uxor; ἀ κοίτη, ης, ἡ, cubile, concubitus, ἀ κεῖμαι· παρακοίτης, ου, ὁ, maritus, ζ. 439. παράκοιτις, ιος, ἡ, concubina.

54 Κίθαρις, ιος, ἡ, cithara; ἀ κιθάρα, *idem*; παρὰ τὸ κινεῖσθαι ῥᾳδίως, quòd facilè moveatur; *vel* παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἔρωτα, quòd audientes ad amorem alliciat; *hinc* κιθαριστὺς, ύος, ἡ, ars canendi citharâ, β. 600. *et* κιθαρίζω, ϛ. 570. citharâ ludo; *et* κιθαριστὴς, citharista, *Hym. in Musas et Apoll.* 3.

56 Δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus; ἀ δείδω.

57 Ἕστο, *pro* ἕσο, *quod est pro* εἷσο· *ab* εἷμαι, *plusquamperf. pass. ab* ἕω, induo.

59 Αἶσα, ης, ἡ, officium, *ut hìc*; *aliquando* fatum; *ut* ω. 416. parca, υ. 127. sors, ω. 224. pars, σ. 327.

60 Πέλεκυς, εως, ὁ, securis, gladius anceps: παρὰ τὸ πέλειν ὠκὺς, quòd sit velox; *hinc* πελέκκησεν, *Odyss.* ε. 244. *poët. geminato* κ. *ex* πελεκάω, *et* πέλεκκον, ν. 612. manubrium bipennis.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indomitus; ἀ τείρω, affligo, vexo, domo, conficio, *et* α *privat.*

62 Νήϊος, ία, ιον, *vel* νήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, navalis; ἀ ναῦς, ὸς, ἡ, navis; νήϊον ξύλον, lignum navale, *pro quo apud Homer.* δόρυ νήϊον, *ut Iliad.* ο. 410. ρ. 744. *et Odyss.* ι. 384. *hìc autem, ut et* ν. 391. *simpliciter* νήϊον, lignum navale.

Ἐκτάμνῃσι, *Ion. pro* ἐκτάμνῃ, 3. *sing. subj. præs.* ἀ τάμνω, scindo, *Ionicè et Doricè pro* τέμνω, *idem*; *vel pro* ἐκτάμῃ, *poët. inserto* ν, *et Ion. addito* σι, *aor.* 2. *subj.* ἐκτέμω, *aor.* 2. ἐξέταμον.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; *ab* ἐρωέω, fluo; *interdum et* impetu feror; *aliquando* ἐρωὴ, cessatio, *ut Iliad.* π. 301. *ab* ἐρωέω, cesso.

63 Ἀτάρβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; ἀ ταρβέω, ante; *est et* ἀταρβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem*, *Iliad.* ν. 299.

64 Προφέρω, exprobo, objicio, crimini objicio, *hìc*.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde illustris, admodum gloriosus; ἀ κῦδος, εος, τὸ, gloria.

68 Καθίζω, *fut.* σω, sedere facio; κάθισον, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. ab* ἵζω, *idem.*

70 Κτῆμα, ατος, τὸ, possessio; κτήματα, bona, facultates; ἀ κτάομαι, κτήσομαι, κέκτημαι, acquiro, possideo.

71 Ὁππότερος, uter; *poët. pro* ὁπότερος, έρα, ερον, ἀ πότερος, *idem.*

78 Ἱδρύνθησαν, resederunt, 3. *pl. a.* 1. *pass. Ion. pro* ἱδρύθησαν, *verbi* ἱδρύω.

80 Τιτύσκομαι, collineo, intensissimè dirigo; ἀ τιταίνω, tendo. *Vid.* θ. 41.

83 Στεῦται, *pro* σεύεται, *ut* σεῦτο, β. 596.

85 Ἐσσυμένως, propriè; ἀ σεύω, *suprà.*

89 Πουλυβότειρος, είρα, ειρον, *epitheton terræ*, quasi multùm pascens; ἀ βόω, pasco: πουλυβοτείρῃ, *pro* πολυβοτείρᾳ, *poët. addito* υ, *vel Ionicè, mutato* α *in* η.

'Ακὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. *Vid.* α 34. 95

Πέποσθε, *syncop. pro* πεπόνησθε, *præt. pass.* ἀ πονέω, *vel potius pro* πεπόνθατε, *præt. med. verbi* πάσχω, patior; *pleonasm. inserto* σ. 99

Τέτυκται, *pro* τέτευκται, ἀ τεύχω, fabricor. 101

Ab inusitato τέθνημι, *usurpantur præsens imperat.* τέθναθι, χ. 365. *et optat.* τεθναίην, *ut hic; infin.* τεθνάναι, *pro quo* τεθνάμεν, *Doric.* ο. 497. *et* τεθνάμεναι, ω. 225. *et in præt.* τεθνειώτας, ζ. 71. *per syncop. pro* τεθνηκότας, *et* τεθνεῶτι, *Odyss.* τ. 331. *Bœot. pro* τεθνηκῶτι, *pro quo etiam* τεθνηότα, ρ. 401. *et* τεθνᾶσι, η. 328. *per synæresin, ex* τεθνάασι, ἀ τέθνηκα. *Vid.* ζ. 466. ἀ θνήσκω, morior. 102

'Υπερφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, infidus, fœdifragus, qui pertransit jusjurandum, quod per phialas factum est; ἀ φιάλη, ης, ἡ, phiala, vas ex quâ liba fundebantur, *et* ὑπὲρ, supra; *significat etiam* ὑπερφίαλος *(inquit* Coul.) vinosus. *Procos enim vocat poëta* ὑπερφιάλους, *qui cyathos plures et capaciores exhauriebant, Odyss.* α. 134. μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυθμαγδῷ δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν, ne hospes, offensus strepitu in convivio, turbaretur cum vinosis congressus. *Sunt qui exponunt,* superbis; *in quâ significatione legitur, Odyss.* δ. 503. εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, nisi superbum dictum protulisset, *Od.* ι. 106. *vocat Cyclopas* ὑπερφιάλους, *id est,* homines magnæ staturæ, *ductâ metaphorâ à poculis capacibus; hinc adverb.* ὑπερφιάλως, *Iliad.* ν. 293. 106

'Υπερβασίη, ας, ἡ, *pro* ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, delictum; ἀ βαίνω. 107

Μετέησι, *Ion. et poët. pro* μετῇσι, *hoc autem poëticâ parag. pro* μετῇ, interfuerit; 3. *sing. subj. præs. verbi* μέτειμι. 109

'Ερύκω, *fut.* ξω, contineo, arceo, impedio: *sed* ἐρύω, *fut.* σω, tueor, traho. 113

Προτὶ, *pro* πρὸς, *Doricè.* 116

Προΐει, *contract. ex* προΐεε, *Att. pro* προΐη, 3. *singul. imperf. verbi* προΐημι, præmitto. 118

Γάλως, ἡ, *genit.* γάλωος, *et* γάλω, *et* γαλόως, γαλόω, glos, soror mariti, *vel* uxor fratris; ἀ γάλα, κτος, τὸ, lac, *quòd sint (inquit Harm.) quasi* ὁμογάλακτοι, eodem lacte nutriti, *eò quòd sæpius conviventur.* 122

Δάμαρ, ἡ, uxor, *genit.* δάμαρτος, *quasi* γάμαρ· ἀ γάμος, ου, ὁ, nuptiæ; *vel,* ἀπὸ δαμάζεσθαι ἀνδρὶ, quòd viro subjiciatur.

'Υφαίνω, texo, ordior; *item* ὑφόω· *unde* ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, *Odyss.* ν. 136. ἐσθῆτα ὑφαντὴν, vestem textilem, *et* ὕφασμα, τος, τὸ, tela, *Odyss.* γ. 274. *Metaphoricè dicitur,* μύθους καὶ μήδεα ὕφαινον, verba et consilia texebant, *Il.* γ. 212. *et* δόλον ὕφαινε, dolum texebat, ζ. 187. *id est,* struebat. 125

Δίπλαξ, κος, *hic* duplex: *propriè* duas crustas habens; ἀ δὶς, bis, *et* πλὰξ, κὸς, ἡ, crusta; *vel* ἀ διπλάζω, *f.* σω, gemino, duplico, *quod* ἀ διπλόος, duplus. 126

Μαρμαίρω, splendeo, *hinc* μαρμάρεος, έα, εον, splendens, *et* μάρμαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marmor, μ. 380. *est et* μάρμαρος, splendidus, *vel* marmoreus, π. 735. πέτρον μάρμαρον, lapidem splendidum, *vel* marmoreum.

'Εμπάσσω, *f.* άσω, inspergo, *metaph.* intexo; ἐνέπασσε, 3. *singul. aor.* 1. *poët,* σσ *gem.* ἀ πάσσω, *idem.*

Ἄεθλος, ου, ὁ, *vel* ἆθλος, *in oratione solutâ*, certamen, labor; *à* τλῶ, *præfixo* α *epitatico, et* τ *mutatur in* θ.

129 Ὠκέα, *pro* ὠκεῖα, *fœm. ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, celer.

130 Νύμφα, *et* νύμφη, ης, ἡ, sponsa, *propriè*, nympha, nurus; *hinc* νυμφεύω, do nuptum.

Θεοείκελος, έλου, ὁ καὶ ἡ, Dei similis, admirabilis; *à* θεὸς, *et* εἴκελος, similis; *ab* εἴκω.

133 Λιλαίομαι, cupio, appeto, desidero, *poët. vox, idem.* γλίχομαι *in prosâ.* λιλαίεαι, *Ion. pro* λιλαίῃ, *infrà* 399. λιλαιόμενοι, *part. præs. med.*

135 Πέπηγε, 3. *sing. præt. med. verbi* πήγνυμι, *f.* ξω, compingo, infigo.

137 Σεῖο, *Ion. pro* σοῦ, tui, *à* σύ.

138 Κεκλήσομαι, *paulò post fut. verbi* καλέω, *quod format præt. pass.* κέκλημαι, *tanquam à* κλέω, *à cujus secundâ personâ* κέκλησαι, *formatur* κεκλήσομαι, σῃ.

140 Τοκεὺς, έως, ὁ, parens; *à* τίκτω, pario; τοκήων, *Ionicè pro* τοκέων.

141 Ἀργεννὸς, *vel* ἀργεννὸς, ὴ, ὸν, albus; *ab* ἀργὸς, ὴ, ὸν, ἀργεννῇσι, *dat. plur. pro* ἀργενναῖς.

Καλύπτω, *f.* ψω, operio, tego; καλυψάμενος, ένη, ενον, *part. a.* 1. *med.*

Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum, velum, ὀθόνῃσι, *dat. pl. pro* ὀθόναις.

142 Θάλαμος, άμου, ὁ, thalamus, cubiculum; *propriè uxoris et mariti;* ἀπὸ τοῦ θάλος, florens, virens, *infrà* 174. *vel* ἀπὸ τοῦ θάλπειν, quòd ibi calefiant: *accipitur per synecdoch. pro totâ domo.*

Τέρην, ρεινα, εν, tener, mollis; *à* τείρω, vexo, affligo, tero.

143 Ἀμφίπολος, όλου, ὁ καὶ ἡ, famulus, *et* famula, *quasi* περὶ τὴν δέσποιναν πολεῦσα, circa dominam versans; *ab* ἀμφὶ, *et* πολέω, versor; *hinc* ἀμφιπολεύω, famulor, *Odyss.* σ. 253.

146 Οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, Priami comitatus, *vel* Priamus ipse. *Vide Clarke in loc.*

148 Πνεῦμι, *à* πνέω, spiro; πνῦμαι, sapio; *hinc* πεπνυμένος, η, ον, sapiens.

149 Εἵατο, sedebant, *Ion. pro* ἧντο, 3. *pl. imperf. verbi* ἧμαι.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senior populi, judex populi, senator *ob ætatem*, pater *ob auctoritatem; à* δῆμος, ου, ὁ, populus, *et* γέρων, οντος, ὁ, senex.

151 Τέττιξ, γος, ὁ, cicada, *per Onomatopœïam, eleganter poëta senes cicadis comparat, quia utrique sint* ἄναιμοι *et* λάλοι, loquaces *et* sicci; τεττίγεσσι, *dat. pl. pro* τέττιξι.

152 Δένδρον, ου, τὸ, arbor: δένδρεον *pleonasmo τοῦ* ε. *inde* δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *Odyss.* α. 51. arboribus abundans.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; *item* suavis; *à* λείριον, ίου, τὸ, lilium.

153 Πύργος, ου, ὁ, turris: *item* ordo militaris; formâ quadrangulari dispositus in modum turris, viros 660 continens; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, *et* ἔργον, ου, τὸ, *quia fulmini et igni obnoxiæ sunt; vel, quia ob acuminatas formas sunt flammæ similes.*

155 Ἦκα, tacitè, quietè, sensim, submissâ voce, leniter, paulatim. *Factum est ab* ἀκὴν, *mutato* [illegible] *centu et vocali prima:* ἀκὴν *autem est ab* α *priv. et* χαίνω, hisco, [illegible]erio os ad loquendum; *quasi* ἀχὴν, *Ionicè mutato* χ *in* κ.

158 Αἰνῶς, *aliquando* valde, *propriè* graviter, horrendè; *ab* αἰνὸς, ὴ, ὸν, gravis.

Ἔφαν, *Bœot. pro* ἔφασαν, 3. *pl. imperf. à* φημί. 161

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. *Est nomen, inquit Dammius, ab eadem origine ac* πόσις, ιος, ἡ, potus, *scil. à* πόω, *f.* πόσω *vel* πώσω, *quod à* πίνω, bibo, διὰ τὴν σπερματικὴν ὑγρότητα, *et quia bibitur quasi ab uxore.* 163

Πηὸς, *pro* παὸς, οῦ, ὁ, *Ionic.* affinis, *à* πάω, possideo; *quem scilicet per affinitatem possidemus;* οἱ φίλοι, *ait Eustath. dicuntur, qui genere non attingunt;* πηοὶ *autem, qui nuptiis affines et domestici facti sunt.*

Ἐφορμάω, *f.* ήσω, cum impetu irruo; *ab* ὁρμάω, *idem.* 165

Πελώριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ingens, magnus, admirandus; *à* πέλωρ, ωρος, τὸ, monstrum: *quod ita dicitur quasi* πέλας ὄρος, prope accedens ad magnitudinem montis. 166

Γεραρὸς, ὰ, ὸν, venerabilis, honorandus, *in compar.* γεραρώτερος, έρα, ερον, *infrà* 211. *à* γέρας, ατος, τὸ, præmium, honor. 170

Ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, socer, mariti pater, *quasi* δέκυρος, *à* δέχομαι, excipio; *vel quasi* ἕκορος, παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τὴν κόρην ἄγειν, quòd ad se puellam adducat; *in fœmin.* ἑκυρὰ, *Ion.* ἑκυρὴ, χ. 451. mariti mater. 172

Δεινὸς, ἡ, ὸν, gravis, terribilis, vehemens; *et in bonam partem* augustus, reverendus.

Ἁδέω, *f.* ήσω, placeo: ἀδέω, *f.* ήσω, tædio afficior. 173

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, notus, cognitus; *item,* frater, *ut hìc, à* γινώσκω. 174

Τηλύγετος, έτη, ετον, *et* τηλυγέτης, ου, ὁ, *per syncop. pro* τηλυγενέτης, in senectute genitus, natu minimus, absente patre genitus, unicus, *ut hìc; à* τῆλε, procul, *et* γίνομαι. 175

Ὁμηλικία, ας, ἡ, ætatis æqualitas; cœtus æqualium; *ab* ὁμῆλιξ, κος, ὁ καὶ ἡ, coætaneus, *quod est ab* ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, *seu* ὁμὸς, ἡ, ὸν, similis, *et* ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Τήκω, *f.* ξω, liquefacio, mollio; *item,* macero, contabesco; *hinc* τηκεδόνι στυγερῇ, tabe horrendâ, *Odyss.* λ. 200. τέτηκα, *perf. med.* 176

Δαὴρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater, *à* δαίω, accendo; *quia mos erat, ut illi tædas fratribus præferrent in nuptiis.* 180

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, inverecunda, impudens; *à* κυνώπης, ου, ὁ.

Ἄγαμαι, *fut.* 1. ἀγάσομαι, *ab* ἀγάζομαι, admiror, laude prosequor, suspicio; *aliquando* invideo; *hinc* ἀγανὸς, ἡ, ὸν, admirandus, splendidus; *ab* ἄγη, ης, ἡ, admiratio; *sed* ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, *et* littus. 181

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, felici fato natus, *à* μοῖρα, ας, ἡ, fatum, felicitas, *&c. et* γίνομαι. 182

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, felix; *ab* ὄλβιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, felix, dives, locuples; *ab* ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, opes, agrorum possessio; παρὰ τὰς ὀλὰς, hordea; ὄλβιος, *et* ὄλβος, ὁ περὶ τὰς ὀλὰς βίος (*hinc Anglia et Scotia dicuntur* Ὄλβιον· *sed longe in tempore* ο *mutatum in* α, *hinc* Ἄλβιον) *et* δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, felix.

Δεδμήατο, domiti sunt, *Ionic. pro* ἐδεδμήατο, *hoc vero pro* ἐδέδμηντο, 3. *plur. plusquamperf. pass. verbi* δέμω *inus. pro* δαμάω. *Vide* δεδμημένοι, ι. 878. 183

Ἤδη, jam, olim. 184

Αἰολόπωλος, πώλου, ὁ καὶ ἡ, varios, *seu* veloces eques habens; *à* πάλλω, moveo, vario, *et* πῶλος, ου, *propriè* pullus equinus; *aliquando* puer, *vel* puella. 185

187 Στρατάομαι, exercitum colloco, castra pono; à στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus; -όωντο, *Ion. et poët. pro* -ῶντο, 3. *pl. imperf.*
Ὄχθη, ης, ἡ, ripa; ἔχω, *pro* ἐξέχω, *eò quòd ripæ emineant, inde quoquè fossarum tumuli vocantur* ὄχθαι, *hinc* ὄχθος, ου, ὁ, *ut hymno in Apol.* 17 Κύνθιον ὄχθον, Cynthium collem.
188 Λέγω, *f.* ξω, numero, *hìc;* ἐλέχθην, *aor.* 1. *pass.*
189 Ἀμαζὼν, όνος, ἡ, *et in plurali, αἱ* Ἀμάζονες, όνων, Amazones. *Est nomen mulierum Sythiæ vel Asiæ bellicosarum: ab* α *priv. vel* α *unitatem notante, et* μαζὸς, mamma, *quasi* μονόμαζος, *nam dextram mammam adurebant in infantia, ne posset inturgescere, ut ad bella essent habiliores: alii nomen deducunt* ἀπὸ τοῦ μὴ μαζῷ τρέφεσθαι, *quia matres puellas suas non lactant mammis suis, sed lacte equino et melle.*
Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda: *Amazonum epitheton; ab* ἀντὶ, *et* ἀνὴρ, έρος *vel* δρὸς.
191 Ἐρέεινω, interrogo, *idem* ἔρομαι· *ab* εἴρομαι, *idem,* dico.
196 Κτίλος, ου, ὁ, aries; παρὰ τὸ κίειν τῶν λοιπῶν, *quòd dux gregis præcedit reliquas oves; vel quasi* ἀκτίλος, *ab* ἄγω, duco.
Ἐπιπωλέομαι, vado, obambulo, lustro; à πωλέω, *idem cum* πολέω, verto, verso.
197 Εἴσκω, *et* ἐΐσκω, assimilor, comparo, *ab* εἴκω.
Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus, *vel* habens vellus nigrum, *vel* album: à πηγὸς, ἡ, όν, compactus, albus, niger, *et* μαλλὸς, οῦ, ὁ, vellus; à μῆλον, ου, τὸ, ovis.
198 Ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *in masc.* aries; *in fœmin. ovis: est et* οἶς, οἰὸς, λ. 677.
Πῶϋ, εος, τὸ, grex; à πάω, possideo.
201 Κραναὸς, ἡ, ὸν, asper, sterilis, montanus; à κάρηνον, ήνου, τὸ, vertex, montis caput.
202 Δόλος, ου, ὁ, dolus, fraus; *dicitur à* δέω, ligo; *dolus enim* ὁ συνδῶν τοὺς ἀλισκομένους, illaqueat et illigat deceptos; *vel à* δέλω, inesco; *vel à* δηλέω, decipio; *hinc dicitur Jupiter* Δολομήτης, ου, ὁ, α. 540. *et Venus* Δολοφρονέουσα, γ. 405. *et Mercurius* Δολοφραδὴς, *Hymn. in Merc.* 282. *hinc etiam* δολόεις, όεσσα, όεν, dolosus, *Odyss.* η. 245. *et* δόλιος, ία, ιον, *idem, Odyss.* δ. 445.
Πυκνὸς, *idem quod* πυκινὸς, ἡ, ὸν, densus, prudens.
206 Ἀγγελίης, *poët. gen.* ου, ὁ, nuntius, legatus; *ab* ἀγγέλλω, nuntio; ἀγγελίης, *Ion. pro* ἀγγελίας.
207 Ξενίζω, *sive* ξεινίζω, hospitio suscipio; à ξένος, ου, ὁ, hospes.
Φιλέω, *f.* ήσω, *hìc,* amicè tracto.
208 Ἐδάην, novi, *aor.* 2. *pass. à* δαέω, disco, scio: *à quo etiam formata sunt* δαεὶς, εῖσα, ὲν, doctus, *Hymn. in Vulcanum* 5, δαήμονας, ζ. 150. δαῆναι, *Odyss.* δ. 493.
211 Ἀμφω ἑζομένω, *pro* ἀμφοῖν.
213 Ἐπιτροχάδην, *adverb.* succinctè, maturè; à τροχάζω, curro, festino, rotor; à τρέχω.
215 Ἀφαμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errans in verbis, qui dicendo peccat, *aut* decipit; *ex* ἀφαμαρτάνω, aberro, *et* ἔπω, dico.
217 Στάσκεν, *poët. et Ion. pro* ἔστη, 3. *sing. aor.* 2. *verbi* ἵστημι.

Πρόπρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præceps, pronus; à πρὸ, et πρηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, 218
idem, *quod dicitur* παρὰ τὸ πρὸ νενευκέναι, in anteriùs labi.

Ἄϊδρις, ὁ καὶ ἡ, *gen.* ιος, imperitus; *hinc* ἀϊδρείη, ας, ἡ, η. 198. im- 219
peritia; *ab* α *priv. et* ἰδρεία, ας, ἡ, peritia; *quod ab* εἴδω, scio; *est et* ἀϊδρίη, *Od.* μ. 41.

Ζάκοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, furiosus, valde iracundus; *à* ζα, *et* κότος, ου, ὁ, ira 220
vetus.

Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim et cum impetu decidens, imber niva- 222
lis; *à* νίφω, ningo; νιφάδεσσιν, *poët. pro* νίφασι· *hinc* νιφόεις, όεσσα, όεν, nivosus, ν. 754.

Τανύπεπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longum habens peplum: *à* τανύω, extendo, *et* 228
πέπλος, ου, ὁ, vestis muliebris cæteris vestibus superinjici solita; *habebant etiam viri suos* πέπλους, *Il.* ω. 229. Priamus è suis φωριαμοῖς δώδεκα περικαλλέας ἔξελε πέπλους, ex arculis duodecim perpulchros exemit peplos; stragulum: *significat etiam* vela, *quibus currus et defunctorum cadavera integantur,* ε. 194. ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι πέπτανται, *in ædibus Lycaonis undecim currus sunt pulchri, nunc primùm compacti, recèns facti, circum verò stragula expansa sunt.*

Ἀγὸς, οῦ, ὁ, *vel* ἡ, dux, *ab* ἄγω, duco. 231

Τοὔνομα, *pro* τὸ ὄνομα. 235

Δοίω, *et poët. in plur.* δοιοὶ, *pro* δύω, duo. 236

Πὺξ, *adverb.* cum pugno; πὺξ ἀγαθὸς, pugillatu strenuus; *vel à* 237
πτύσσω, complico; *vel* πύκα, densè; *contracta manus quasi densatur in pugnam.*

Φυσίζοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad victum generans necessaria, *epitheton terræ,* 243
à φύω, nascor, *et* ζάω· *vel quasi* φύοντα ζῶα, gignens animalia.

Εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ritè sapiens, lætum reddens; *hinc* εὐφραίνω, de- 246
lecto, lætum reddo.

Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter, ùtris; *ab* α *epitatico, et* σχέω, contineo; *vel,* 247
σχίζω, lacero.

Αἴγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, caprinus, hircinus; *ab* αἴξ, γὸς, ἡ, capra. Αἴγειος, *proprium, ut* β. 574. Αἴγιος νῆσος, Ægea insula; *dicitur quoque* Αἴγειος, *Odyss.* ι. 196. caprinus.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, lucidus; *à* φαείνω, luceo, *à* φάω.

Ζευγνύω, *vel* ζεύγνυμι, jungo, copulo, *à quo in fut.* ζεύξω, *v.* 495. 260
ζευγνύμεναι, *præs. inf. pro* ζευγνύναι.

Ὀτρύνω, incito, hortor; *hinc* ὀτραλέως, celeriter, more eorum qui incitati sunt; *nisi malis,* παρὰ τὸ τρέω, *quod est* φοβοῦμαι, *et* σπεύδω, timeo, *et* festino.

Ἡνίον, ου, τὸ, habena; *ab* ἡνία, ας, ἡ, *idem; Eustath. ab* ἱνόω, *derivat:* 261
est enim ἡνία δεσμὸς ἑνωτικὸς τῶν ἵππων· *hinc* ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga, ε. 231. *et* -χεὺς, έος, ὁ, ε. 505.

Δίφρος, ου, ὁ, pars quædam in curru, locus in curru, ubi parabates et 262
auriga sedebant; *dictus quasi* δίφορος, duo portans; *sed per synecdoch.* currus; *aliquando* sella, *ut* ζ. 356. ἕζεο τῷ δ' ἐπὶ δίφρῳ, in hâc sellâ sede; *in plur. est* δίφροι, *et aliquando* δίφρα· *est et* διφρὰς, άδος, ἡ, *in Eiresione, ver.* 7. κατὰ διφράδα βήσεται, in excelso curru portetur.

263 Ἔχω, *f.* ἕξω, *hìc*, dirigo; ἔχον, *pro* εἶχον, *3. pl. imperf.*
268 Ἂν, *pro* ἄνα· *hoc autem per apoc. pro* ἀνάστα, *quod pro* ἀνέστη, *omisso augmento, et* η *mutato in* α, *est aor. 2. ind. 3. sing. à verbo* ἀνίστημι, surgere facio, *cujus aor. 2. ut et simplicis* ἵστημι, *neutram vel passivam significationem habet; adeò ut* ἀνέστη, *pro quo* ἀνάστα, *pro quo* ἄνα, *retracto accentu, significet,* surrexit: *est et* ἄνα *pro* ἀνάστηθι, surge, 2. *sing. aor. 2. imperat. Vide* ζ. 331. *est et* ἄνα, *voc. ab* ἄναξ, γ. 351.

Ἀγαυὸς, ὴ, ὸν, præclarus, venerandus, superbus; *ab* ἀγάω, miror.

271 Μάχαιρα, ας, ἡ, culter, brevis gladius, *aut simpliciter*, gladius; *à* μάχη, ης, ἡ, pugna.

272 Ξίφος, εος, τὸ, gladius; *à* ξέω, seco, *et* ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, *quòd ejus acies tetigerit, illud secat.*

Ἄωρτο, 3. *sing. plusquamperf. pass. ab* αἴρω, tollo; *pleonasm.* τοῦ ω. *vel fiat ab* αἰωρέω, attollo, elevo, suspendo: *in pass.* pendeo, superbio, *plusquamperf. per syncop. et sublato augmento pro* ἠώρητο· *nonnulli autem legunt* ἄορτο, 3. *sing. plusq. perf. pass. ab* ἄορμαι *pro* ἤορμαι, *perf. pass. verbi* ἀείρω.

279 Τίνυμαι, punio, ulciscor; τιννύω, *et* τίνυμι, τίνω, reddo, pendo; solvo: τίνυσθον, 2. *dual. præs. à* τίω, honoro, solvo.

281 Φένω, *f.* ενῶ, occido, interimo, cædo, *et propriè, per effusum sanguinem. Ex perf. med.* πέφονα, *fit per sync. novum verb. Ionic.* πέφνω, *quod idem notat. Hinc* κατεπέφνω, *idem.* καταπέφνῃ, *hìc*, interfecerit, 3. *sing. præs. subj.* κατὰπέφνων, ρ. 539. κατέπεφνον μνηστῆρας, *Odyss.* ω. 324. κατέπεφνε, interfecit, *Il.* ζ. 183. *et sæpe alibi, tum in Il. tum in Odyss. est 3. sing. imperf. ind.*

291 Ἕως, *et poët.* εἵως, donec; τέως, tamdiu; *ab* ὡς.

292 Στόμαχος, ου, ὁ, stomachus, guttur; *à* στόμα, τος, τὸ, *et* χέω, fundo; *quòd os cibum transfundat ad intestina; vel à* στόμα, *et* ἄγχω, *quòd os constringatur ad fauces.*

Νηλεὴς, *et* νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sævus, immisericors: *à* νὴ *priv. et* ἐλεέω, misereor.

293 Ἀσπαίρω, *et* ἀσπαρίζω, tremo, singultio, palpito, *Att. pro* σπαίρω, *propriè de iis qui morti obluctando animam efflant.*

299 Πημαίνω, *fut.* πημανῶ, *aor.* 1. ἐπήμανα, *Att.* ἐπήμηνα, noceo, lædo, pecco; *à* πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

300 Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum; *quasi* ἐν κεφαλῇ, in capite.

309 Πεπρωμένος, η, ον, fatalis, fato destinatus; *à* πρόω, finio, destino; *per syncop. pro* πεπρατόω, *idem; à* πέρας, τος, τὸ, finis.

313 Ἄψοῤῥος, ου, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, retro fluens; *ab* ἄψ, retro, *et* ῥέω, fluo; *est et* ἀψόῤῥοος, ου, ὁ καὶ ἡ, σ. 399. fluens citato cursu, *quasi* αἰψόῤῥοος.

315 Διαμετρέω, *f.* ήσω, dimetior; *à* διὰ, *et* μετρέω, metior.

316 Κλῆρος, ου, ὁ, sors; *à* καλέω, voco, advocans ad se eum qui sortitur: *significat et* hæreditatem, ο. 498. *hinc* κληρόω, *f.* ώσω, sortior, sorte lego.

Κυνέη, ης, ἡ, *propriè* canis pellis, *ex quâ consueverunt conficere galeam: sed in genere sumitur pro omni galeâ.*

Χαλκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, æneus, ære conglutinatus, ex ære factus, aptatus: *à* χαλκὸς, οῦ, ἡ, æs, *et* ἄρω, apto.

322 Δόμος, ου, ὁ, domus; *à* δέμω, ædifico.

Πάριος, *Dor. pro* Πάριδος, *gen.: ex obliquis Barytonorum in* ις, *et* 325
υς, *Dores literam* δ *auferunt.*

Ἀεροσίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, celer: *ab* ἀὴρ, έρος, ὁ, aër, *et* πᾶς, ποδὸς, ὁ· *vel* 327
ab ἀείρω, tollo.

Ποικίλος, η, ον, varius, versicolor, *à* πίνω, sapienter, *et* λίαν, valde:
quasi πινυαλίος.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ: *à* σφυρὸν, ου, τὸ, malleolus pedis: *quo-* 331
niam supra malleolum pedis stringi solet; est etiam σφῦρα, ας, ἡ, malleus.

Ἄραρα, *præt. med. verbi* ἄρω, *pro* ἦρα· *hinc* ἀραρὼς, υῖα, ός.

Δύνω, *f.* δύσω, induo, ἔδυνεν, 3. *sing. imperf.* ν *additâ propter sequen-* 332
tem vocalem.

Σάκος, εος, τὸ, scutum: *à* σάττω, *f.* ξω, onero, farcio. 335

Στιβαρὸς, ὰ, ὸν, densus, solidus, robustus: *à* στείβω, calco, *quia quod*
calcatur, condensatur.

Ἵππουρις, ιδος, ἡ, *epitheton galeæ, apicem seu cristam ex setis equinis* 337
habentis; ab ἵππος, ου, ὁ, *et* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.

Λόφος, ου, ὁ, *propriè,* jumentorum cervix cui jugum imponitur; *à*
λέπω, decortico, *quòd à cervice incipiant animalia excoriari; est et*
hominis collum, *et* crista, *seu* setæ equineæ in galeâ.

Ἄλκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vel* ἄλκιμος, η, ον, robustus, validus; *ab* ἀλκὴ, ῆς, 338
ἡ, robur.

Ἔντεα, τὰ, *et per contract.* ἔντη, arma; *et quidem quâ aliquam cor-* 339
poris partem tegunt, veluti clypeus, galea, &c. ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν τὸ
σῶμα, *quòd internè tegant corpus et ambiant.*

Ἑκάτερθεν, utrinque, *pro* ἑκατέρωθεν· *ab* ἑκάτερος, έρα, ερον, alteruter, 340
uterque: *regit genit.*

Στήτην, steterunt, *Ion. pro* ἑστήτην, 3. *dual. aor.* 2. *verbi* ἵστημι. 344

Δολιχόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, longam umbram habens; *à* δολιχὸς, ἡ, ὸν, lon- 346
gus, prolixus, *et* σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra; *vel* δολιχόσκιον ἔγχος, longa hasta:
quasi μακρὰ πορευόμενον, longè vadens; *à* κίω, vado; *vel,* διὰ τὸ ἐν σκιᾷ
τραφῆναι, *quia educata est, et crevit arbor in umbrâ.*

Πάντοσε, undique, quoquoversum; *à* πᾶς, πᾶσα, πᾶν. 347

Ἔρρηξεν, perrupit, 3. *sing. aor.* 1. *pass. verbi* ῥήσσω *vel* ῥήγνυμι. 348

Ἀνεγνάμφθη, flectebatur, 3. *sing. aor.* 1. *pass. verbi* ἀναγνάμπτω.

Ἄνα, *vocat. poët.* τοῦ ἄναξ. 351

Δάμασσον, doma, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. poët. pro* δάμασον, *verbi* 352
δαμάω.

Ἔρριγα, *præt. med. verbi* ῥιγέω, timeo; *dicitur* ἔρριγα *in augmento, et* 353
non ῥέριγα, *quia* ρ *non solum in imperfecto, sed etiam in perfecto ge-*
minatur, sed non reduplicatur: nisi potiùs ἐρρίγησι *sit subj. verbi* ἐρρίγω,
facti ex hoc præt. medio; ῥιγέω, *autem dicitur* ἀπὸ τοῦ ῥίγος, εος, τὸ, fri-
gus vehemens.

Ὀψίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, serò natus, posteri; *ab* ὀψὲ, serò, *et* γίνομαι. 354

Ξεινοδόχος, *et* ξεινόδοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, hospitium præbens; *à* ξεῖνος *poët.*
pro ξένος, ου, ὁ, hospes, *et* δέχομαι, accipio; *notandum est in hujusmodi*
verbis compositis, quando actio significatur, accentum esse in penulti-
mâ; cum passio, in antepenultimâ: ut ξεινοδόχος, præbens hospitium;
ξεινόδοχος, cui hospitium præbetur.

355 Ἀμπεπαλὼν, ῶσα, ὸν, sursum vibrans, *poët. pro* ἀναπαλὼν, *ab* ἀνὰ, *et* πάλλω, vibro : *cum reduplicatione in aor.* 2.

357 Ὄμβριμος, *sive* ὄβριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, robustus, *et* validus ; *à* βριάω, robustum reddo, *vel* robustus sum ; *item*, impetuosus *et* rapidus ; *ab* ὄμβρος, ου, ὁ, imber, *ut* δ. 453. ὄβριμον ὕδωρ, aqua impetuosa. *In utrâque significatione Eustath. deducit à particulâ* βρὶ, *per pleonasmum, et exponitur in bonam et malam partem ; hinc* ι. 403. ὀβριμοεργὸς, ὃ, ὁ καὶ ἡ, horrenda et violenta patrans, *et* ι. 747. ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, ex forti patre genita. *Vide* ὄμβρος, γ. 4.

358 Πολυδαίδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, affabrè factus multo artificio elaboratus ; *à* πολὺς, *et* δαίδαλος, *pro* δαιδάλεος, affabrè factus, artificiosus ; *à* Δαίδαλος, *illo peritissimo artifice Cretensi, à* δαίω, scio.

Ἐρείδω, *f.* σω, firmo, infigo, incumbo ; ἠρήρειστο, 3. *sing. plusquamperf. pass. pro* ἐρήρειστο, *quæ est reduplicatio Attica pro* ἥρειστο.

359 Ἀντικρὺ, *adverb.* è regione, ex adverso ; apertè ; palam ; *ab* ἀντὶ, *præpos.*

Παραὶ, *per ectasin, pro* παρὰ.

Λαπάρη, ης, ἡ, ea pars corporis, quæ est inter costas nothas, et ilia ; *à* λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis, mollis ; *à* λαπάζω, vacuo, inanio.

Ἀμάω, *f.* ήσω, *et* -ομαι, meto, congrego, colligo : *idem* διαμάω, *item,* scindo, *metaph. ut hìc ; hinc* ἄμητος, ου, ὁ, messis, *et* ἄμη, ης, ἡ, falx.

360 Ἀλεύατο, *pro* ἠλεύσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἀλεύω, devito, fugio : *quod pro* ἀλέω, *idem, epenth.* τῦ υ.

362 Φάλος, ου, ὁ, *cum accentu in penultimâ,* conus, apex galeæ : *idem quod* λόφος, ου, ὁ, *sed* φαλὸς, *cum accentu in ultimâ,* splendidus ; *item,* petra eminens in mari.

363 Διατρυφεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 2. *pass. à verbo* διαθρύπτω, diffringo, disrumpo, comminuo, contero : *quod à* διὰ, *et* θρύπτω, frango, confringo, *fut.* 1. θρύψω, *fut.* 2. τρυφῶ, *ut* ῥάπτω, ῥαφῶ, *et* ῥίπτω, ῥιφῶ, *quæ tenuem mutant in aspiratam, et ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficerent,* θρυφῶ *mutat suam* θ *in* τ.

365 Ὀλοώτερος, έρα, ερον, perniciosior, *compar. ab* ὀλοὸς, ἡ, ὸν.

367 Ἐάγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass.* ἤγην, *Attic.* ἐάγην, *verbi* ἄγνυμι, frango, *ut et* ἔαξα, *pro* ἦξα, *aor.* 1. *act. ejusdem verbi,* η. 270.

368 Ἠΐχθην, ης, η, *aor.* 1. *pass. ab* ἀΐσσω, irruo.

Ἐτώσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, iners, vanus, irritus, inutilis ; ἀπὸ τοῦ ἀήτης, ventus, *ex quo* ἀητώσιος, *et per syncopen* ἐτώσιος· *ab* α *privat. et* ἐτὸς, verus.

369 Ἱππόδασυς, εια, υ, densus instar equi, ex setis equinis hirsutus ; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *et* δασὺς, εῖα, ὺ, densus, consitus, pilosus ; *hinc* δάσος, εος, τὸ, locus sylvestris.

371 Ἄγχω, *f.* ξω, strangulo ; *hinc* ἀγκτὴρ, ῆρος, ἡ, funis, *et* ἀνδραγχος, ου, ὁ, qui strangulat.

Πολύκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm acu pictus, et ornatus ; *à* πολὺ, *et* κεστὸς, οῦ, ὁ, acu pictus ; κεστὸν ἱμάντα, acu pictum cingulum ; *à* κεντέω, pungo.

Ἁπαλὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener, *pro* ἀφαλὸς, *idem, Ion. quasi tactui cedens ; ab* ἅπτομαι, tango, attingo, *ab* ἅπτω, necto.

372 Ὀχεὺς, έος, ὁ, retinaculum, fibula ; *ab* ἔχω, habeo, teneo.

Τέτατο, *plusquamperf. pass. verbi* τείνω, *perf. act.* τέτακα, *pass.* τέταμαι. *sed* τετάσθην, δ. 556. *à* τάζω, *idem, unde et* τεταγών.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens; *à* τρεῖς, *et* φάλος, ου, ὁ, galea: υ *pro* ι.

Ἐκταμένος, *et poët.* κτάμενος, *abjecto augmento, et retracto accentu,* 375
Æolico more: ut δέγμενος, *pro* δεδεγμένος, *part. præt. pass. verbi* κτείνω, ἔκταμαι, *præt. pass. nisi potiùs sit part. aor. 2. medii; ab* ἔκτην, *Dor.* ἔκταν, *à* κτῆμι *inusitato, idem quod* κτείνω.

Κεινὸς, *Ion. pro* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus. 376

Παχὺς, εῖα, ὺ, crassus, densus: *ab* ἔπαγον, *aorist. 2. verbi* πήσσω, *idem quod* πήγνυμι, figo; *crassa gravia sunt, et in loco suo quasi fixa manent.*

Δινέω, *f.* ήσω, volvo in morem vorticis; *à* δίνη, ης, ἡ, vortex; ἐπιδινέω, 378
idem.

Μενεαίνω, avidè cupio, impetu feror; *item* iratus sum; *item* gemo, 379
π. 492. κτεινόμενος μενέαινε, dum trucidaretur gemebat: *hinc aor.* 1. μενεήναμεν, τ. 58. *à* μένος, εος, τὸ, animi ardor, et impetus.

Εὐώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* εὔοδμος, *sive* εὔοσμος, fragrans, bene 382
olens; *ab* εὖ, bene, *et* ὀδμὴ, *sive* ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor; *quod ab* ὄζω, oleo, *fut.* ὀζέσω.

Κηώεις, εσσα, εν, fragrans, bene olens, *propriè, ex suffitu et aromatis quæ comburuntur; à* κῶ, jaceo, dormio: *nam est propriè epitheton thalami; vel, à* καίω, uro, *et* ὄζω, oleo.

Νεκτάρεος, έα, εον, nectareus: *nectaris odorem et suavitatem refe-* 385
rens, ideoquè divinus; *à* νέκταρ, αρος, τὸ, nectar, *potus deorum.*

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, indutu pulcher, tenuis *et* subtilis: *adject. propriè pepli, aut ornamenti muliebris epithet. ut* ι. 734. πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν, peplum quidem deposuit subtilem; *aliquando de stanno dicitur,* σ. 612. *et tum est fusilis, quasi* ῥεανὸς, *à* ῥέω, fluo. *Hìc et alibi substantivè usurpatur, et epitheton adjungitur;* ἑανοῦ νεκταρέου, vestis nectareæ; *sic* ἑανὸν ἀμβρόσιον, ξ. 178. *et* ἑανῷ ἀργῆτι, γ. 419. *&c. et tunc ponitur pro* ἑανὸς πέπλος, *seu pro* εἷμα *et* ἱμάτιον· *sæpe enim epitheta ponuntur pro suis substantivis: ut,* ἡμέρα, *pro* die, *cùm sit adject. fœm. ab* ἥμερος, gratus, *et subaudiatur* ἠὼς, ἡμέρα ἠὼς, aurora suavis, &c. *ut* Coulon *annotat ex Eustath. est et* εἵανος, π. 9. *ab* ἕω, induo.

Τινάσσω, *f.* ξω, concutio, agito, vibro.

Γραῦς, γραὸς, ἡ, *Ion.* γρηῦς, anus; *à* γραῖα, *idem; hoc autem à* ῥαίω, 386
corrumpo; ἡ ἀπὸ τοῦ χρόνου διεφθαρμένη, tempore corrupta, *vel per syncop. à* γεραιὰ, vetula; *vel* διὰ τὸ γῆρας γραφομένη, vultu senectute exarato; *per dialysin,* γρηῦς.

Παλαιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, senex, annosus, vetula, olim genitus; *à* πάλαι, olim, *et* γένομαι, nascor.

Εἰροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, *vel* tractans; *ab* εἴριον, ίου, τὸ, la- 387
na, *et* κομέω, curo.

Ἤσκειν, *Ion. vel ob seq. vocalem, pro* ἤσκει, 3. *sing. imperf. ind. act.* 388
verbi ἀσκέω, exerceo, paro, elaboro, orno. *Vid.* ἤσκηται, κ. 438.

Φιλέεσκε, diligebat, 3. *sing. imperf. act. Ion. pro* ἐφίλει, ει, *à* φιλέω.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus, versatilis, tornatus, torno factus, *ut hìc: à* 391
δινέω, revolvo, versor, torno; *à* δίνη.

392 Στίλβω, *f.* ψω, splendeo, fulgeo, corrusco, illustro.

394 Χορὸς, ῦ, ὁ, tripudium, saltatio, chorea; *tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine. In tragædiis, comœdiis, et satyris peculiariter dicebatur* χορὸς multitudo, *quæ saltabat et canebat inter actus; dicitur quasi* χαρὸς, *à* χαίρω, gaudeo, *vel,* χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium.

397 Ἱμερόεις, εσσα, εν, desiderabilis; *idem quod* ἱμερτὸς, β. 751.

400 Πῆ, quî? quonam modo? quâ? quâ ratione? *ab inus.* πὸς, πὴ, πὸ; Προτέρω, longiùs, ulteriùs; *à* πρό.

402 Κεῖθι, illic; κεῖσε, illuc; *ab* ἐκεῖνος.

408 Ὀϊζύω, *f.* σω, ærumnas perpetior, gemo, lamentor; *ab* ὀϊζὺς, ύος, ἡ, ærumna, ζ. 285. *fit autem* ὀϊζὺς, *ex paragoge vocis* οἲ, *quæ est lamentantis, ut ex* αἲ, αἰάζω.

410 Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, reprehensibilis, *poët. Epenthesi* νεμεσσητὸς· *à* νεμεσάω.

411 Πορσύνω, orno, paro; πορσυνέουσα, *Ion. pro* πορσυνοῦσα, *fut. part. f. à* πόρος, *quod est à* πείρω.

412 Μωμέομαι *vel* -άομαι, *f.* ήσομαι, vitupero, *à* μῶμος.

414 Μεθέω, *aor. 2. subj. poët. pro* μεθῶ· *vocalis circumflexa* ῶ, *resolvitur in* έω· *deinde, metri gratiâ, inseritur* ι. *à* μεθίημι.

415 Τὼς, ὡς, tantùm, quantùm.

Ἀπεχθαίρω, odio prosequor: ἀπέχθηρα, *aor.* 1. *ab* ἐχθαίρω, *idem; ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium.

416 Μητίζομαι, *et* μητίομαι, machinër, *hic* concito, efficiam; μητίσσομαι, *fut. pro* μητίσομαι, *à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

417 Οἶτος, ου, ὁ, ærumna: *item,* exitium, infelix fatum; *ab* οἲ *dolentis.*

419 Ἀργὴς, ῆτος, albus, candens, Θ. 133. *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus: *est et* ἀργέτι, Λ. 817. *ab* ἀργὶς, *per* μεταβολὴν, et συστολὴν, *pro* ἀργής.

423 Ὑψόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, altum tectum habens: *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo, *et* ἐρέφω, tego.

424 Δίφρος, ου, ὁ, *hic,* sella. *Vid. suprà* 262.

Φιλομμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *geminato* μ, *metri causâ,* amans risûs; *à* μειδάω, *fut.* άσω, leniter rideo; *at* φιλομέδουσα, η. 10. amans imperii, *à* μέδομαι, regno.

436 Ἀφραδέως, imperitè; *ab* ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inconsultus, *quasi qui multa loquendo effutit; ab* α *epitatico, et* φράζω, dico, consilium ineo.

441 Τραπείομεν, vertamus, *Ion. et poët. pro* τραπῶμεν, 1. *pl. a.* 2. *subj. pass. verbi* τρέπω.

446 Ἔραμαι, *idem quod* ἐράω, amo, concupisco.

448 Τρητὸς, ἡ, ὸν, perforatus; *à* τιτράω, perforo, *fut.* τρήσω· *à* τερέω, *idem* τιτραίνω.

450 Ἐσαθρέω, intueor oculis defixis; *ab* εἰς, *et* ἀθρέω, despicio, observo: *sed* ἀθρέω *fit à* θεωρέω *per syncop.* video, contemplor; *ubi* α *est* ἐπιτατικόν τι, intensivum quiddam.

Ἐκεύθανον, occultabant, 3. *plur. imperf. verbi* κευθάνω.

457 Νίκη, ης, ἡ, victoria: *quasi* ἐνίκη, *id est,* ἐνὶ ἥκουσα, uni accedens; *vel quasi* ἐνεικη, *id est,* ἐνὶ εἴκουσα, uni cedens; *vel, ut Plutarchus vult, quasi* μηείκη, παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, à non cedendo.

CLAVIS HOMERICA

IN Δ′. ILIADIS.

'ΕΩΝΟΧΟΕΙ, 3. *sing. imperf. act. pro* ᾠνοχόει, *Attico more assumpto* 3
ε. contract. ex ᾠνοχόεε· *ab* οἰνοχοέω.

Δειδέχατο, *pro* ἐδεδέχατο, *ectasi poëticâ, pro quo* δεδεγμένοι ἦσαν, *Ion.* 3. 4
plur. plusquamperf. pass. verbi δέχομαι.

Παραβλήδην, *adverb.* comparativè; *item,* simulatè, dolosè; *à* παρα- 6
βάλλω, comparo.

'Αλαλκομενηῒς, ΐδος, ἡ, potens auxiliari: *epitheton Minervæ; à* μένος, 8
εος, τὸ, robur, *et* ἀλαλκῶ, *per reduplicat.* arceo, expello, juvo, fero auxi-
lium, *pro* ἀλκῶ, *idem; quod ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur: *hinc* ἄλξ, ἀλκὸς, ἡ,
idem, inusitat. in nominat. cujus dativus ἀλκὶ *legitur,* ε. 299. *vel ita
dicitur Minerva,* ἀπὸ τοῦ 'Αλαλκομενέως ἥρωος, *heroë Alalcomeneo, qui in
oppido Bœotiæ, à se condito, Minervæ templum et simulachrum condi-
dit,* Coul.

Παρμέμβλωκε, *Æolicâ syncope, auferendo* α, *pro* παραμέμβλωκε, 3. 11
sing. perf. curavit, advenit, astitit, adfuit; *à* παρὰ, *et* μέμβλωκε, *quod
factum est ex* μεμόληκε, *syncope* τοῦ ο, *ejusque loco propter euphoniam
inserto* β, *et* η *versâ in* ω· *à* μολέω, venio, advenio.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, contentio, seditio, certamen: *quasi* τῶν φυ- 15
λῶν ὄπις, *quòd bellis puniat Deus homines; à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, *et* ὄπις,
ιδος, ἡ, vindicta: *quâ Deus aliquem persequitur; quod ab* ἕπομαι· *est
enim* ἡ ὄπισθεν ἑπομένη τίσις· *vel quasi* τῶν φυλῶν ὄψ, tribuum clamor:
dicitur enim de bellico clamore; vel denique quasi φύλομις, *converso* μ
in π. παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰ φῦλα εἶναι, *quòd gentes sint simul.*

'Επιμύσσω, *vel* ἐπιμύττω, *fut.* ξω, *Attic.* subsanno, strepitu narium 20
floccifacio: ἐπέμυξαν, *3. pl. aor.* 1. *ab* ἐπὶ, *et* μύσσω, *vel* μύττω, mungo,
emungo, *inusitat. hoc autem à* μύζω, clausis labris quendam ex naribus
sonum emitto.

Σκύζομαι, indignor, irascor; σκύζω, *idem: sed propriè,* murmuro 23
sicut canis; *à* κύων, νὸς, ὁ, *vel* ἡ, canis; *vel à* σκύμνος, ου, ὁ, catulus leo-
nis: *et tunc significat,* irascor; *vel denique,* παρὰ τοὺς Σκύθας, à Scy-
this; *illi enim iracundi adducunt* τὸ ἐπισκύνιον, supercilium. *Ita, sæpè
à vitiis nationum ducuntur verba.* Coul.

"Αγριος, ία, ιον, agrestis, immitis, ferus; τὰ ἄγρια, *subst.* feræ, ε. 52.

"Αλιος, ία, ιον, *vel* ἅλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinus, *propriè: ut* ἅλιος γέρων, 26
Proteus, α. 538. *ab* ἅλς, ὸς, ἡ· *item,* vanus, inanis, *ut hìc,* ἅλιον θεῖναι
πόνον, vanum reddere laborem; ἅλιος μῦθος, ε. 715. sermo inanis;
ductâ significatione à mari, vel quòd mare res quædam vana et inutilis

esse videretur ante inventas naves; vel quòd ad potum inutilis sit aqua marina.

Πόνος, ου, ὁ, *tria significat:* exercitationem, dolorem, *et* exitium, *seu* detrimentum; *frequentiùs accipitur pro labore quovis et negotio, ut hìc; à πένομαι,* efficio, ago.

27 Μόγος, ου, ὁ, labor, ærumna, fatigatio; *παρὰ τὸ μέγας, in magnis enim rebus laboramus; vel, παρὰ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν γάννυσθαι,* quòd animum lætari non sinat labor ærumnosus.

32 Ἀσπερχὲς, studiosè, sedulò, incessanter; *à σπέρχω,* urgeo, festinare cogo; *item,* irascor. *In ἀσπερχὲς, α est epitaticon. Vide λ.* 110.

34 Εἰ, *pro εἴθε,* utinam.

35 Βεβρώθοις, 2. *sing. præt. med. opt.* vel *præs. à βιβρώθω, per reduplicationem Atticam, ex βρώθω,* comedo.

36 Ἀκέομαι, *f.* έσομαι, sano, medeor, curo, sarcio; ἐξακέσαιο, 2. *sing. aor.* 1. *opt. med. legitur π.* 29. *ἀκείομαι, epenthesi τοῦ ι. Scitè hìc et alibi hoc verbum dolori et iræ applicatur, quia sunt quasi animi morbi.*

41 Ὅθι, ubi.

42 Διατρίβω, *f.* ψω, consumo, immoror, interpello; *à τρίβω,* contero.

44 Ἀστερόεις, εσσα, εν, stellatus; *ab ἀστὴρ, έρος, ὁ,* stella. *Vide* 75. *hujus libri.*

47 Ἐϋμμελίας, ου, ὁ, *εὖ περὶ τὴν μελίαν ἠσκημένος,* bene exercitatus ad hastam, fraxineæ hastæ peritus, bellicosus; *à μελία, ας, ἡ,* fraxinus, *ideoque* fortis; *dissolvitur εὖ, geminatur μ poët. et ου in genit. vertitur in ω poët. per crasin, pro εω· hinc ἐϋμμελίω, pro εὐμελίου.*

49 Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio; *à λείβω,* libo, stillo.

Λαγχάνω, *aor.* 2. ἔλαχον, *præt. med.* λέλογχα, sortior.

51 Φίλτατος, *syncop. pro φιλώτατος· φίλος in comparat. φιλώτερος, seu φίλτερος· superl. φιλώτατος, φίλτατος, seu φίλιστος.*

54 Τάων, *Æol. pro τῶν, gen. pl. f. ab ἡ.*

55 Φθονέω, *f.* ήσω, invideo; *à φθόνος, ου, ὁ,* invidia.

58 Ἔνθεν, hinc, illinc; *ab ἔνθα.*

Ὅθεν, unde.

59 Πρεσβύτερος, έρα, ερον, senior ætate; *πρεσβύτατος, άτη, ατον, et πρέσβιστος, Hymn. in terram,* 2. maximus natu; *item,* venerandus; *à πρέσβυς, υος, vel εως, ὁ,* senex; *hoc autem παρὰ τὸ προβεβηκέναι τὴν ἥβην,* quòd jamdudum adolescentiam excesserint.

62 Ὑπείκω, assimilo, cedo, morem gero, indulgeo, condono; ὑποείκω, *poët.* ὑποείξομεν, 1. *pl. fut.*

66 Ὑπερκύδας, insignis, gloriosus, gloriâ supereminens; *-αντος, in genit. à κῦδος, εος, τὸ,* gloria.

75 Ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella: *ab α privat. et ἵστημι,* sto; *quasi ὁ ἄστατον ἔχων δρόμον,* cursum instabilem habens: *ἀστὴρ differt ab ἄστρον, quòd ille sit unicum et singulare in cœlo corpus,* Angl. *a star; hoc verò signum ex multis compositum stellis,* Angl. *a constellation.*

76 Ναύτης, ου, ὁ, nauta; *à ναῦς, ὸς, ἡ,* navis.

77 Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, scintilla; *à σπᾶν, et αἴθω· vel quasi σπιζόμενον τὸ θέρον,* calidum quid extensum vel ejaculatum; *legitur et σπινθαρίδες,* scintillæ, *Hymn. in Apol.* 442.

Θόρω, *vel* θορέω, salio, cum impetu insilio; *καταθορέω, futur.* ήσω, pro- 79
silio, desilio; *κὰδδ' ἔθορε, pro κατέθορε δὲ, 3. sing. aor. 2.*

Ταμίας, *Ion.* ταμίης, ου, ὁ, dispensator, promus condus, qui ærario 84
præest, arbiter, administrator; *ἀ τέμνω,* scindo, distribuo: *quia res sibi commissas distribuit; hinc ταμίη, ης, ἡ,* dispensatrix, *ζ.* 383.

Δίζημαι, *pro δίζομαι, Attic. et Ion.* quæro, indago; *idem δίζημι,* quæ- 88
ro; *ἀ δίζω,* quæro; *quod ἀ δὶς,* bis; *ὁ γὰρ ζητῶν ἐν διχονοίᾳ ὢν ζητεῖ, qui enim aliquid investigat, in duas quasi sententias dividitur.*

Ἀσπιστάων, clypeatorum, *genit. plur. Æol. ab ἀσπιστής.* 90

Ἐπιπροέμεν, *Ion. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. infin. ab ἐπιπροΐημι,* immitto. 94

Πάμπρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium primus; *ἀ πᾶς, et πρῶτος, Il. η.* 324. 97
Hinc adv. πάμπρωτον, in primis, quamprimum, potissimum, *Odyss. δ.* 577. *et πάμπρωτα, idem, hic.*

Ὀϊστεύω, *f.* σω, sagittâ peto; *ab ὀϊστὸς, οῦ, ὁ,* jaculum. 100

Κυδάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, gloriosus; *ἀ κῦδος, εος, τὸ,* gloria; *sunt et κύδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Hymn. in Merc.* 46. *et κυδρὸς, ὰ, ὸν, σ.* 184. *ejusd. signif.*

Συλέω, *συλεύω, et συλάω, f. ήσω,* prædor; *item,* detraho, educo; *ἀ* 105
σύλη, ης, ἡ, præda.

Ἴξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, saltator libidinosus; *ab ἰξὺς, ύος, ἡ,* lumbus, *et ἅλλομαι,* salio.

Τυγχάνω, *fut. τεύξομαι, quasi ἀ τεύχω· item τυχήσω, quasi ἀ τυχέω,* 106
τυχήσας, ασα, αν, part. aor. 1.

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus insidiis aptus; *et communiter,* insidiæ; *ἀ προ-* 107
δοκάζω, exspecto, observo.

Ὕπτιος, ία, ιον, supinus; *ab ὑπὸ, vel quasi ὄπτιος, quòd supina sint* 108
εὐθεώρητα, id est, facilè videantur.

Δῶρον *antiqui* palmam *dixêre; et hinc δῶρον, ου, τὸ,* munus, *quod* 109
manu datur; ἑκκαιδεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedecim palmorum longus.

Ἤραρε, *Attic. et poët. transpositione pro ἄρηρε, præt. med. aut potiùs* 110
ab aor. 2. ἤραρον, verbi ἄρω, apto.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, artifex; *ἀ τεύχω,* fabricor.

Λειαίνω, levigo, polio, explano; *ἀ λεῖος, α, ον,* levis; *λειήνας, ασα, αν,* 111
part. aor. 1.

Ἀγκλίνω, *poët. syncop. pro ἀνακλίνω,* reclino; *ἀγκλίνας, ασα, αν, part.* 113
aor. 1.

Πῶμα, πώματος, τὸ, operculum, *ἀ πῶμα,* poculum, *quia propriè* 116
operculum poculi, *quod ἀ πόω,* bibo.

Ἀβλὴς, ἀβλῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum jactus, *et per consequens,* novus; *sed* 117
ἄβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum ictus, *vel* eminus læsus, *infrà* 540. *utrumque ab α privat. et βάλλω,* jacio.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus; *ἀ νεῦρον, ου, τὸ, idem, infrà* 151. *ἀ νεύω,* annuo, 118
quia nervi sunt instrumenta voluntarii motûs, inclinationis, et flexionis: metaph. vires, robur; *τὰ νεῦρα etiam dicuntur nervi extracti, qui chordarum usum præstant; νευρὰ, ᾶς, ἡ, peculiariter dicitur de illo nervo, quo arcus intenditur.*

Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, *propriè sapori tribuitur. Homerus tamen odori etiam tribuit, Od. δ.* 406. *πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμὴν,* acerbum spirantes maris profundi odorem. *Metaph. etiam dicitur de*

174 Ὀστέον, *contract.* ὀστοῦν, ῦ, τὸ, os, ossis; παρὰ τὸ ἑστάν, *ossa enim sunt* τὸ αἴτιον τῆς στάσεως, firmitatis causa.

Πύθω, *f.* σω, putrefacio; *hinc* πύον, ου, τὸ, pus; *hinc* Πύθων ωνος, ὁ, *draco quem Apollo interfecit; quia nubes, quas sol dissipat, sunt quasi putrefactiones terræ.*

176 Ὑπερηνορέω, ultra virum possum, superbio, ferocio; *ab* ὑπερήνωρ, ορος, ὁ κ̀ ἡ, supra modum virilis, fortis, superbus; *ab* ὑπὲρ, *et* ἀνὴρ.

182 Χαίνω, *fut.* χανῶ, hisco, dehisco; χάσκω, *et* χασκάζω, *idem:* χάνοι, 3. *sing. aor.* 2. *optat.*

183 Ἐπιθαρσύνω, audacem reddo, confirmo, animum addo; θαρσύνω, *idem; à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

184 Δειδίσσεο, terrefacias, 2. *sing. imperat. verbi* δειδίσσομαι, *pro* δειδίσσου.

185 Καιρὸς, ῦ, ὁ, opportunitas temporis; *hinc* καίριος, ίου, ὁ κ̀ ἡ, *vel* καίριος, ία, ιον, opportunus, lethalis, *ut hìc.*

Πάγη, *pro* ἐπάγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass. à* πήγνυμι· πάγιν, λ. 571. *aor.* 2. *act.*

186 Παναίολος, όλου, ὁ κ̀ ἡ, omnino varius, multùm variegatus, ornatu vario insignitus; *à* πᾶς *et* αἰόλος, η, ον, pictus, variegatus. *Vide* γ. 185.

187 Ζῶμα, ατος, τὸ, lorica, vestimentum, quo cingimur, seu præcingimur, vestis ad præcinctum idonea, *Dor.* ξῶμα, *Eustath. refert idem esse quod* ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *à* ζώννυμι, cingo.

189 Φίλος, *Attic. pro* φίλε. *Vocat. idem cum nomin.*

190 Ἐπιμάσσομαι, *f.* ξομαι, tango, *ita ut persentiscas,* tactu exploro: *aliquando* prehendo, *Odyss.* τ. 480. abstergo, *Odyss.* τ. 468. *à* μάσσω, *sive* μάττω, tango, *idem quod* ἅπτομαι.

191 Φάρμακον, ου, τὸ, medicina, venenum, *quando* medicinam *significat, dicitur quasi* φέρων ἄκος, remedium afferens: *quando* venenum, *quasi* φέρων ἄχος, dolorem ferens: *hinc* φαρμάσσω, *Odyss.* ι. 393. intingo, *propriè,* veneno afficio.

200 Παπταίνω, circumspicio, circumlustro, intueor; *quasi* φανταίνω· πανταχοῦ τὰ φάη τιταίνω, undique oculos vibro; *hinc aor.* 1. ἐπάπτηνα, δ. 497. ἀμφὶ ἓ παπτήνας, circum se spectans.

209 Βᾶν, *pro* ἔβαν· *hoc autem per syncop. pro* ἔβησαν· *à* βαίνω, *aorist.* 2. ἔβην, *quasi à* βῆμι· *hinc partic.* βὰς, ᾶσα, ἄν.

211 Βλήμενος, η, ον, vulneratus; *pro* βεβλημένος, *seu potiùs pro* βλέμενος· *à* βλῆμι, *ut* διζήμενος: *hinc in optat.* βλείω, ν. 288. βλῆτο, 518. *hujus libri; à* βάλλω, projicio.

Ἀγηγέραται, *Attic. et Ionic. pro* ἠγερμένοι εἰσὶ, *ab* ἀγείρω, congrego.

218 Ἐκμυζάω, *vel* άω, *f.* ήσω, exsugo, sugo: *à* μύζω, *idem.*

Ἤπιος, ία, ιον, mitis, clemens, benignus; *ab* ἥδω, jucunditate et suavitate afficio; *et inde quidam scribunt* ἥπιος, *cum aspirato; vel, ab* ἔπος, εος, τὸ, sermo; *quia affari alios non gravatur; vel, quia omnia sermone præstat; hinc* ἠπιόδωρος, ου, ὁ κ̀ ἡ, lenis, qui suavia dat, ζ. 251.

219 Φίλα φρονέων τινὶ, amicus alicui.

222 Χάρμα, τὸς, τὸ, lætitia gaudium; χάρμη, ης, ἡ, lætitia; *apud Hom.*

ἐστ, animus ad pugnam promptus; et eam lætus iniens: *item*, pugna, conflictus; *à* χαίρω, gaudeo.

Βρίζω, *f.* σω, *propriè*, gravatus sum post cibum, adeò ut aliqantis- 223
per dormiam, *et generaliùs* dormitare; *sed* βρίθω, sum gravis, onustus sum.

Καταπτώσσω, metu consternor; *idem* -πτωκάζω, δ. 372. 224

Φυσιάω, *f.* άσω, anhelo, tumeo; *à* φυσάω, *vel* φυσσάω, sufflo. 227

Κάματος, ου, ὁ, labor, defatigatio; *à* κάμνω, fatigor, gravor; *hinc* κα- 230
ματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, *Hymn. in Venerem*, 247.

Ἐπιπωλέω, obambulo; *item* ἐπεπωλέω, ἐπεπωλεῖτο, 3. *sing. imperf.* 231

Θοῦρις, ιδος, ἡ, impetuosa; *à masculino* θοῦρος, ου, ὁ, ε. 30. qui cum 234
impetu assultat; *à* θόρω, salio.

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, auxiliator; *ab* ἀρήγω, auxilior, *verso* η *in* ω. ἀρωγὴ, 235
ῆς, ἡ, auxilium, δ. 408.

Γὺψ, υπὸς, ὁ, vultur; παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ χείλη, *quia habeat curva et* 237
adunca labia.

Ἰόμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, jaculator, et jaculis destinatus, *quasi* ὁ μόρον ἐμ- 242
ποιῶν ἐν ἰοῖς, mortem inferens jaculis; *vel*, ὁ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένος, telis malè exceptus; *ab* ἰὸς, jaculum, *et* μόρος, ου, ὁ, fatum, *verso* ο *in* ω.

Σέβομαι, veneror, adoro, erubesco; *à* σέβω, *idem*: *à* σέβας, *indeclinabile*, veneratio, admiratio, pudor, *et* indignatio.

Τίφθ' *pro* τίπτε, *poët. pro* τίποτε, quid tandem? cur? 243

Θάπτω, sepelio; *hìc* stupeo, *in quâ significatione usurpatur, aor.* 2. ἔταφον· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς, ι. 193. admiratus verò surrexit Achilles; *et præt. med.* τέθηπα, *part.* τεθηπὼς, υῖα, ὸς, *ut hic*; ἔστητε τεθηπότες, statis stupidi: *derivatur à* θῶ, pono, colloco; *ut* παρὰ τὸ βῶ, *fit* βάπτω· ἀΐδιον γὰρ ἔχουσι τὴν ἀπόθεσιν οἱ θαπτόμενοι, sepulti enim occupant sedem sempiternam.

Νεβρὸς, οῦ, ὁ, hinnulus: *quasi* νέπορος, qui nondum ingredi potest, *vel à particulâ* νε, *et* βορὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, abstinens à pastione; *aut à* νεωστὶ ἐπὶ βορὰν ἐλθὼν, recens veniens ad pastum.

Εὔπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram puppim habens; *à* πρυμνὴ, ῆς, ἡ. 248

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, condensum agmen, *propriè*, multitudo quinquaginta 251
equitum, quadrangulari formâ disposita: *vel* (*ut annotat* Coulon, *ex Etymol.*) *caterva constans ex quatuor et quadraginta militibus*; *ab* οὖλος, η, ον, integer, sanus, *item*, tener, mollis; *item*, fascis manipulorum; *item*, crispus; *vel fit ex* ὁμοῦ, *et* εἰλεῖσθαι, simul cogi. *Catervarum, apud Homer. inveniuntur quatuor genera*: οὐλαμὸς, *hìc*; φάλαγξ, *β.* 559. στίξ, *β.* 525. πυργὸς, δ. 334. *de quibus vide in suis locis.*

Σῦς, υὸς, ὁ καὶ ἡ, aper, sus; παρὰ τὸ σεύεσθαι, *seu* σύεσθαι, cum impetu 253
ferri.

Πύματος, άτη, ον, extremus, ultimus: *à* πυθμὴν, ένος, ὁ, ima pars, 254
fundus.

Μειλίχιος, ία, ιον, blandus, placidus; *à* μείλιχος, ὁ, *idem*; *à* μειλίσσω, 256
mellitum reddo. *Metaph.* verbis demulceo.

Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus; *ab* ἄλλος, η, ον, 258
alius.

259 Γερούσιος, ίου, ὁ κ ἡ, vetustus, *ad senes pertinens, qui senibus honorario datur ; à* γέρων, οντος, ὁ, senex.

260 Κέρωνται, 3. *pl. aor.* 2. *subjunct. med.* κεράννυμι, *vel* κεράω, misceo.

262 Δαιτρὸς, ȣ, ὁ, coquus ; *à* δαίω, divido ; *est enim coqui dividere escas frustulatim, et sedentibus in mensâ distribuere, Odyss.* α. 141. δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, coquus carnium lances apposuit sumens ; *et metaph.* μεμερισμένον, divisum ; *aliquando* δαιτρὸν, *adverbialiter*, divisim, per vices, *ut hìc ; hinc* δαιτρεύω, *fut.* σω, λ. 687. dividere.

265 Ἀγὸς, ȣ, ὁ κ ἡ, dux, *ab* ἄγω, duco.

266 Ἐρίηρος, ȣ, concors, valde congruus, *ex* ἐρι, *et* ἄρω, apto.

272 Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus ; *à* γηθέω, *supra : hinc* γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium, ν. 29.

274 Κορυσσέσθην, armabantur galeâ, 3. *dual. imperf. pass. verbi* κορύσσω.

275 Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, specula ; *à* σκοπέω, speculor.

276 Ἰωὴ, ῆς, ἡ, tumultus, vox, clamor, splendor, fumus, flatus, *quasi ab* ἵημι, mitto.

277 Πίσσα, ης, ἡ, pix ; *est etiam* Πίσση, *nomen loci, Hymn. in Pan.*

278 Λαίλαψ, απος, ἡ, procella, turbo procellosus, ventus imbre permixtus ; παρὰ τὸ λίαν ἅπτεσθαι, *quia robustè aut valdè tangit et torquet ; vel à* λίαν, *et* λάπτω, lambo.

279 Σπέος, εος, τὸ, spelunca ; *pro quo poët.* σπεῖος, *Odyss.* ι. 194. *Ionic.* σπῆος, *Iliad.* π. 83. *dat. pl.* σπέσσι, *poët. Odyss.* α. 15. *Ion.* σπήεσσι, *Odyss.* ι. 400.

281 Κίνυμι, *idem quod* κινέω, moveo, κίνυντο, 3. *pl. imperf. pass. Ion.*

282 Φρίσσω, *propriè de mari*, horreo, *fut.* ξω, *præt.* χα· *à* φρὶξ, κὸς, ἡ, maris, *vel* fluctuum fremitus ; *hinc* φρίκη, ης, ἡ, frigoris horror, algor.

293 Τέτμω, *per reduplicat. à* τμῶ, *pro* τμάω, scindo ; *inquit Eustath. secundùm quem* τέτμω *significat*, ἐν ἐπιτομῇ, καὶ συντόμως λαμβάνειν, brevì accipere, citò invenire ; *hinc* ἔτετμε, 3. *sing. imperf. ut hìc.*

297 Ὄχεσφι, *ab* ὄχος, εος, τὸ, currus, vehiculum, *ut hìc ; item* fluxus aquæ. *Multa nomina declin. secundæ, tertiæ, et quintæ, habent syllabam* φι *fini additam ; et fiunt indeclinabilia : neutra autem in* ος *priùs mutant* ο *in* ε. *vel* ὄχεσφι *est potiùs dat. plur. Ion. pro* ὄχεσιν.

299 Ἕρκος, εος, τὸ, septum, vallum ; *ab* εἴργω, includo.

Ἔμεν, esse, *Ion. pro* εἶναι, *ab* εἰμὶ, sum.

300 Ἀναγκαίη, ης, ἡ, necessitas, *vel* ἀναγκαίῃ *in dativ. adverbialiter*, necessariò, *ab* ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessarius ; *hoc verò ab* ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas : *quod ab* ἀνάσσω, regno ; *necessitas enim* ἀνάσσουσα πάντων ἐπικρατεῖ, *omnibus imperat ; vel*, παρὰ τὸ ἄγειν πάντα, *omnia enim complectitur, et ducit ; vel dicitur quasi* πρὸς ἣν ἄκος οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, *est inevitabilis, et adversus ejus decreta vis nulla resistere potest ; vel, quasi* ἀκίνητος οὐσία ὢν, immobilis substantia.

302 Ἐχέμεν, *Ion. et Dor.* ἐχέμεναι *pro* ἔχειν, habere.

Κλονέομαι, moveo, quatio, turbo : *à* κλόνος, ȣ, ὁ, motus, tumultus ; *quod à* κλάω, frango ; *est enim* κλόνος, fractio obstrepera.

303 Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia : *ab* ἵππος, ȣ, ὁ.

Ἠνορέα, ας, ἡ, *vel Ion.* ἠνορέη, virilitas, vigor ; *ab* ἀνὴρ, vir.

Ὀρεξάσθω, porrigat, extendat, 3. *s. a.* 1. *imperat. m. verbi.* ὀρέγω. 307
Ἔμπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabilis, firmus; ἐν τῷ πέδῳ, stans in terrâ; *à* πέ- 314
δον, ου, τὸ, solum.
Ὁμοίϊος, *poët. pro* ὅμοιος, οία, οιον, similis. *Quidam tamen gram-* 315
matici componunt ὁμοίϊος, *ex* ὁμοῦ, *et* ἰέναι, *nam* ὁμοίϊον γῆρας *exponunt*
τὸ πᾶσιν ὁμοίως ἐπερχόμενον. *æquè ad omnes veniens; quidam ex* ὁμοῦ,
et οἴεσθαι, puto; περὶ οὗ πάντες ὁμοίαν ἔχουσι δόξαν, *de quo omnes eandem*
tenent sententiam; vel, ab οἴω, fero, τὸ ὁμοίως πᾶσι φορτικὸν, *æquè om-*
nibus molestus, ut hìc; ὁμοίϊος, similis; *hìc,* æquè molestus; *ab* ὁμὸς,
ἡ, ὸν, similis.
Αἰχμάζω, *vel* αἰχμάσσω, pugno, vibro, aut tracto hastam; *gemina-* 324
tur σ *poët. ab* αἰχμὴ, ῆς, ἡ, cuspis.
Μήστωρ, ωρος, ὁ, consultor, peritus; *à* μῆδος, εος, τὸ, cura. 328
Πύργος, ου, ὁ. *Vid.* γ. 153. 334
Κεκασμένος, η, ον, ornatus, *part. perf. pass. verbi* καζω. 339
Καυστειρὸς, ὰ, ὸν, ardens, fervens; *à* καίω, καύσω, uro. 342
Ἀντιβολέω, *fut.* ήσω, *hìc cum genit. significat idem quod* μετέχω, par-
ticeps sum; *cùm regit dativum significat* occurro, *ut* η. 114. *significat*
aliquando oro, obsecro; *ab* ἀντιβάλλω, *quod ab* ἀντὶ, *et* βάλλω.
Ἀκουάζω, *idem quod* ἀκούω· δαιτὸς ἀκουάζεσθον, *exponunt,* vocamini 343
ad cœnam.
Ὁπλίζω, *f.* σω, armo, paro *in genere; ab* ὅπλον, ου, τὸ, *plur.* ὅπλα, 344
arma, et instrumenta omnia nautica et bellica.
Ὀπταλέος, έα, έον, assatus; *ab* ὀπτάω, asso. 345
Ἔδμεναι, *Attic. pro* ἐδέμεναι *pro* ἔδειν, *ab* ἔδω, edo.
Μελιηδὴς, *et Dor.* μελιαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulcis instar mellis; *à* μέλι, 346
mel, *et* ἡδὺς, εῖα, ὺ, suavis.
Ἀνεμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventosus, futilis; *ab* ἄνεμος, ου, ὁ, *quasi* ἀνεμώνιος. 355
Βάζω, *fut.* ξω, dico, loquor; *vox poëtica; à* βοὴ, ῆς, ἡ, clamor, βοάζω,
et syncop. βάζω.
Περιώσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanctissimus supra cæteros, supra modum supe- 359
rans; *à* περὶ, *et* ὅσιος, ία, ιον, sanctus, *vel quasi* περιαύσιος, qui facilè
exaudiri potest; *à* περιαύω, admodum clamo: περιώσιον, magnopere.
Δῆνος, εος, τὸ, consilium; *à* δὴν, diu: *eò quòd diu sit consultandum.* 361
Ἀρέσκω, *fut.* 1. ἀρέσω, placo, *ab* ἄρω, apto; *nam cùm aliquem pla-* 362
care desideramus, nos ejus moribus accommodamus; ἀρεσσόμεθα, *poët.*
pro ἀρεσόμεθα, 1. *pl. f.* 1. *med.*
Μεταμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* μεταμώνιος, *Attic. qui pro* ν, *dicunt* λ, va- 363
nus, irritus, ventosus; *ab* ἄνεμος, ventus; *vel ex* μετὰ, *particulâ negat.*
μὴ, *et* ὀνῶ, juvo.
Κολλητὸς, ἡ, ὸν, conglutinatus, adjunctus, bene compactus; *à* κολ- 366
λάω, conglutino, jungo, *quod à* κόλλα, ης, ἡ, gluten.
Καπανήϊος, *Ion. pro* Καπανεῖος, *pro* Καπανέως, *in genit. à nomin.* Καπα- 367
νεὺς, *proprium; à* κάπτω, comedo, *item* spiro, flo; *est et* Καπανῆος, β.
564. *hinc* Καπανηϊάδη, *patronymicum,* ε. 109.
Ὀπιπτεύω, *fut.* σω, circumspicio; *per reduplicat. ab inusitat.* ὀπτεύω, 371
ab ὄπτομαι, video.
Γέφυρα, ας, ἡ, pons, *semita inter diversos aciei instructæ ordines; di-*

citur quasi γήφυρα, ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ, terra super humido posita; *hinc* γεφυρόω, *fut.* ώσω, ponte tego, ο. 357.

381 Παραίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, dirus, infaustus: *à* παρὰ, *et* αἶσα, ης, ἡ, fatum, sors; παραίσια σήματα, sinistra Jovis signa. *Illa verò Jovis signa fuêre fulgura, ait Eustath.*

383 Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundos habens juncos; *à* βαθὺς, ῦα, ὺ, profundus, *et* σχοῖνος, ου, ὁ, *et aliquando* ἡ, juncus, funis; *laus hæc fluviorum. Inde statuæ illorum junco et arundine redimitæ; est hìc epithet. fluvii Asopi; Hymn. in Dianam, ver. 3. Meletæ.*

390 Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjutor, auxiliator; *item*, utilis; ῥόθος, ου, ὁ, undarum strepitus; *item* impetus; *à* ῥέω, *fut.* ῥεύσω, fluo; *adeò ut* ἐπίῤῥοθος *dicatur ille, qui magnâ aliquem animi contentione juvat.*

391 Κέντρον, ου, τὸ, stimulus, calcar, centrum, punctum in medio globi; *hinc* κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator.

400 Εἷο, *Ion. vel poët. pro* οὗ.

402 Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, objurgatio; *ab* ἐνίπτω.

406 Ἑπτάπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, septem portas habens; *ab* ἑπτὰ, septem, *et* πύλη, ης, ἡ, porta; ἑπτὰ, *autem quasi* σεπτὰ, *à* σέβω, veneror; *et quia poëtæ aliquid sanctum et sacrum huic numero esse crediderunt, attribuunt epitheton ex* ἑπτὰ *compositum rebus, quas dignas laude arbitrantur; hìc* Θήβης ἑπταπύλοιο. *Iliad.* η. 220. σάκος ἑπταβόειον, *de Ajacis clypeo, &c.*

407 Ἀγαγόνθ', *pro* ἀγαγόντι, *part. aor. 2. ab* ἤγαγον, *pro* ἦγον, *aorist. 2. verbi* ἄγω.

408 Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium; *ab* ἀρήγω.

409 Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas; *item* petulantia; *fit ab* ἀτάσθαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbus, malorum auctor; ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄταις θάλλειν, *ut sit is, à quo mala quasi germinant: vel, ab* ἄτη θαλίας, noxa et clades convivii, *ut sit nocua improbitas ob violentiam quorundam agrestium, qui laborantes edendi penuriâ, cùm quid viderent, confestim in illud irruentes rapiebant; hinc* ἀτασθάλλω, *Odyss.* σ. 57. improbè ago.

410 Ἔνθεο, *aor. 2. med. imperat. Ion. pro* ἔνθου, *quod Atticè ponitur pro* ἔνθεσο *est et* ἔνθεο, *aor. 2. med. ind. pro* ἐνέθου, *quod Attici pro* ἐνέθεσο, ζ. 326. *ab* ἐντίθημι, pono, impono, concipio.

412 Τέττα, *adverb. benevolentiæ, quo seniorem junior compellat, honoris aut benevolentiæ gratiâ;* τέττα φίλου, ἄττα τροφέως, πάππα πατρὸς, ἠθεῖς ἀδελφοῦ· τέττα, amici; ἄττα, nutritii; πάππα, patris; ἠθεῖς, fratris, Coul.

416 Δηόω, *fut.* ώσω, vasto, uro, *per syncop. pro* δηϊόω, *vel* δηϊάω, depello, igni et ferro vasto; *à* δαίω, uro; *vel, à* δαῒς, ΐδος, ἡ, pugna.

420 Βράχω, *fut.* ξω, sonum edo. *Onomatopœïa, dictio facta à sono, quem virga aut jaculum reddit, cùm vibratur.*

421 Ταλασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui animo patienti est, et forti; *à* τάλασις, εως, ἡ, patientia; *quod à* ταλάω, fero, *et* φρὴν, ένος, ἡ, *est et* ταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *idem*, ν. 299.

424 Κορύσσω, armo; κορύσσομαι, armor, impetu feror, attollor, *ut hìc; à* κόρυς, θος, ἡ, galea.

425 Χέῤῥος, *sive* χέρσος, ου, ὁ καὶ ἡ, desertus, incultus; χέρσος γῆ, deserta

terra: *χέρσος etiam substantivè*, inculta terra; *et sæpè simpliciter*, terra; *dicitur quasi ἐξ ἧς ἐστὶ χερσὶ πρακτέον, quia potest manibus excoli.*

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, promontorium, extremitas, littus: *quia est terræ extremitas; ab ἄκρος, ρα, ρον*, summus.

Κορυφόω, *fut.* ώσω, erigo, attollo, impleo; *à* κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, summa pars capitis. 426

Πτύω, *fut.* σω, spuo; *mare etiam dicitur πτύειν, cùm eructat, et exspuit; ἀποπτύω, idem.*

Ἄχνη, *et* ἄχνα, ης, ἡ, paleæ in frumento; *item*, spuma, *vel* ejectamentum maris, *ut hìc.*

Νωλεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indesinens, fortiter persistens; *hinc* νωλεμὲς (*cui et aliquando additur* αἰεὶ, *ut* ι. 317. νωλεμὲς αἰεὶ, semper assiduè) *et* νωλεμέως, indesinenter; *à* νὴ *priv. et* λείπω, *quasi* νωλειπής. 428

Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui signum dat classicum canendo, dux; *à* σημαίνω, signum do, *et* jubeo; *quod à* σῆμα, τος, τὸ, signum. 431

Πολυπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives; *à* πολὺς, *et* πάμμα, ατος, τὸ, possessio; *à* πάω, possideo, pascor. 433

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium, locus vacuus, subdialis, ante ædes expositus; *item*, caula; *quoniam stabulantur animalia in hujusmodi locis; ab* ἄω, spiro: *quia ista loca sunt aperta, et facilè à ventis perflata; aliquando est*, regia domus, *ut Il.* ζ. 247. *sed raro apud Homerum.*

Ἀμέλγω, *fut.* ξω, mulgeo; *παρὰ τὸ ἅμα ἕλκειν, quia unà et simul trahatur; hinc nox dicitur* ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, λ. 173. *quia sub noctem pecora solent mulgeri.* 434

Γάλα, γάλακτος, τὸ, lac: *quasi κάλα· παρὰ τὸ καλὸν εἶναι εἰς ἀνατροφὴν, quòd lac sit nutritioni aptum, et visu pulchrum; hinc Odyss.* δ. 336. *hinnulus, qui non ablactatur, dicitur* γαλαθηνός.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *tria significat;* (1.) magnum sonum edens; *ab* α *priv. et* ἦχος, ου, ὁ, sonus; *hinc adverbium* ἀζηχὲς, magno cum clamore, *ut hìc.* (2.) durus et aridus, ο. 25. *ab* ἄζη, ης, ἡ, ariditas. (3.) indesinenter, ο. 658. *quasi* ἀδιεχὴς, *et* ἄδην ἔχων, non disjunctus, semper habens. 435

Μηκάομαι, balo, *propriè caprarum, ut* βληχῶμαι, *ovium; præt. med.* μέμηκα· *etiam tribuitur ovibus: unde participium* μεμηκὼς, *et Dor.* μεμακὼς, υῖα, ὸς. *Dores enim mutant* η *in* α.

Θρόος, ου, ὁ, rumor tumultuarius, tumultuantium clamor, murmur; *item generaliter*, vox, vociferatio; *à* θρέω, lugeo, tumultuando clamo; *hinc* θρῆνος, ου, ὁ, lamentatio; *et* θρηνέω, lamentor. 437

Ἴος, ἴα, ἴον, unicus, solus; *est etiam* ἰὸς, οῦ, ὁ, jaculum, sagitta; *ab* ἵημι, jaculor.

Γῆρυς, υος, ἡ, vox; *hinc* γηρύω, loquor, sono; *Hymn. in Merc.* 425. *derivant παρὰ τὸ γῆρας, ἡ γὰρ φωνὴ τοῖς γέρουσι πρέπει, senes loqui decet, quòd ritè præstant.*

Πολύκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, è multis locis evocatus; *ex* πολὺς, *et* κλητὸς, *quòd à* καλέω, voco. 438

Δεῖμος, ου, ὁ, terror; Δεῖμος καὶ Φόβος, Terror et Timor, *sunt Martis* 440

equi, Il. ε. 119. ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνύμεν, equosque jussit Metum Terroremque jungere; *à* δείδω, *fut.* σω, timeo.

Φόβος, ου, ὁ, metus, timor, fuga; *à* φέβομαι, fugio, timeo; *quia quæ timemus, ea fugimus.*

Ἄμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, inexplebilis *in genere; ab* α *priv. et* μοτὸς, linteum illud quod vulneribus inditur; *hinc* ἄμοτος, qui lineamentis vulnerariis oppleri non potest; *et per consequens,* inexplebilis.

443 Στηρίζω, *fut.* ξω, firmo, confirmo, figo; *ab* ἵστημι, *cujus significationem retinet, licèt vehementiorem; significat etiam neutraliter* sto, consisto, firmo pedem; *ut Odyss. μ.* 434. οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, neque stare pedibus firmiter.

447 Ῥινὸς, οῦ, ὁ, *vel* ἡ, pellis, cutis; *item,* clypeus, scutum, *figurativè; olim enim scuta ex pellibus bubulis faciebant; hinc* ῥινοτόρος, ου, *Il. φ.* 392. clypeos tundens, *epithet. Martis: sed* ῥὶν, *et* ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, nasus.

448 Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, *epithet. scuti; ab* ὀμφαλὸς, οῦ, ὁ, umbilicus animalis.

449 Ἔπληντο, *imperf. pass. verbi* πλάω, *quod per syncop. dicitur pro* πελάω, appropinquo: *formatur anomale* ἐπλήντο, *tanquam à* πλῆμι· ἔπλητο *autem in* 166. *Batrachom. pro* ἐπίπλητο, impleta erat, *plusq. perf. verbi* πίπλημι, *seu* πλήθω, impleo: *vel pro* ἐπίπληντο, *à* πλήθω.

450 Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus; *ab* οἰμώζω.

452 Χείμαῤῥος, ου, ὁ, torrens; *epithet.* ποταμοῦ· *est et* χειμάῤῥοος ποταμὸς, *ν.* 138, *et contract.* χειμάῤῥους, λ. 493. *à* χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tempestas, *et* ῥέω, fluo; *quasi* χείματι ῥέων.

453 Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium; *à* μίσγω, misceo, et ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

454 Κρουνὸς, οῦ, ὁ, scaturigo rivorum et fontium, scatebra saliens; *à* κρούω, pulso, *quòd ex montibus* μετὰ κρούσεως, *cum strepitu defluat; vel,* ἀπὸ νάειν κρότῳ.

Ἔντοσθε, intus, intra; *ab* ἐντὸς, intus.

Χαράδρα, ας, ἡ, *Ion.* χαράδρη, sulcus, quem torrens impetu suo facit, alveus; *à* χαράσσω, *fut.* ξω, sculpo, imprimo, signo, scribo.

455 Δοῦπος, ου, ὁ, sonitus, fragor; *propriè, quem corpus aliquod ad terram allisum edit; hinc* δουπέω, *fut.* ήσω, strepo, tinnio, sono, *δ.* 504. *fit per onomatopœiam.*

460 Μέτωπον, ου, τὸ, frons, pars faciei μετὰ τοὺς ὦπας, post oculos, *vel,* inter oculos; *hinc* μετώπιον, ου, τὸ, λ. 95.

461 Σκότος, ου, ὁ, *vel* εος, τὸ, tenebræ, caligo; παρὰ τὸ σκιάζειν, obumbrare; *vel, quasi* σκόπος, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι, *quòd prospicere debeat is, qui in tenebris ambulat: vel,* παρὰ τὸ σκέθειν, *quòd sæpè nos tenebræ detineant, ne ultra progrediamur.*

462 Ἐρείπω, everto, prosterno, *aor.* 2. ἤριπον, *neutraliter significat,* cecidi, lapsus sum; *hine partic.* ἐριπὼν, ε. 309. *et* ἔριπτο, ξ. 15.

465 Λελιημένος, η, ον, charus, promptus, cupidus; *perf. part. pass. verbi* λιλέω, volo, *à* λῶ, *poëtic. quod est,* volo, cupio.

468 Κύπτω, *fut.* ψω, pronus sum, inclino, curvo, κύψας, ασα, αν, *part. aor.* 1.

Ξυστὸν, ᾶ, τὸ, hasta perpolita; *à* ξύω, rado, polio; *à quo et* ξυστὸς, ὴ, ὸν, *adject.* perpolitus. 469

Λύκος, ȣ, ὁ, lupus, *ab albenti pilo sic dictus; λύκος enim antiquis Græcis erat* lux solis, *et* sol ipse: *unde Apollo seu Sol dictus est* Λύκιος *et* Λυκηγενὴς. *Vide Clarke in Il.* δ. 101. 471

Δινοπαλίζω, *fut.* ξω, fero, quatio, occido; *à* δινέω, *fut.* ήσω, agito, concutio, *et* πάλλω, vibro; *vel quasi* δονέω ταῖς παλάμαις, excutere manibus; *usurpatur etiam, Odyss.* ξ. 512. *pro* amicio; τὰ σὰ ῥάκεα δινοπαλίξεις, tuis te vestibus amicies. 472

Ἠΐθεος, ȣ, ὁ, juvenis, innuptus; παρὰ τοῦ αἴθω, uro: *quia juvenes fervent; dicitur et* ἤθεος, ι *subscript. Attic. quòd de virgine dicitur, secundum Eustath. sed* ἠθεῖος, εία, ον, *est* frater, *et* affinis; παρὰ τὸ Θεὸς. 474

Θρέπτα, τὰ, nutritionis præmia, *pro* θρέπτρα, *hoc autem pro* θρεπτήρια· *à* θρεπτήριον, *quod est à* τρέφω, θρέψω, nutrio. 478

Αἰὼν, αἰῶνος, ὁ, æternitas; παρὰ τὸ αἰεὶ ὢν, *quia semper est; aliquando,* duratio vitæ hominis, *ut hìc; aliquando* vita ipsa hominis, ι. 685. *et aliarum creaturarum, Hymn. in Merc.* 42. *ponitur et ut* ævum *apud Latinos, pro longiori vitâ.*

Αἴγειρος, ȣ, ἡ, populus, *videlicet, quoddam genus arboris; ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, quòd in altum erigatur; vel,* παρὰ τὸ κατάγνυσθαι, *quòd ventis perculsa frangatur, Odyss.* η. 106. φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο, folia excelsæ populi; *à* μῆκος· *sed* Coul. Macedoniæ: *quia, inquit, frequens est arbor in Macedoniâ.* 482

Εἱαμενὴ, ῆς, ἡ, locus irriguus et herbosus, humectus et uliginosus, pratum; *ab* εἶα, ας, ἡ, herba, gramen. 483

Ἕλος, εος, τὸ, palus; *quo non* ἑλὴ, *splendor solaris pertingit.*

Λεῖος, εία, εῖον, lævis, non asper. 484

Ἁρματοπηγὸς, ȣ, ὁ κ) ἡ, qui currum fabricatur; *ab* ἅρμα, τος, τὸ, currus, *et* πήγνυμι, fabricor. 485

Ἴτυς, υος, ἡ, rotæ circumferentia, in quâ radii infiguntur; *aliquando* rota; *ab* ἴω, eo; *quasi in circulo vadens.* 486

Βουβὼν, ῶνος, ὁ, inguen, *à* βῶ, incedo, *et particulâ emphaticâ* βȣ, ὁ μεγάλως βαίνων· τοῦ βαίνειν ἐστὶν ὑπηρέτης, *gressum juvat. Est etiam tumor in illâ parte, aut collo, aut axillis, &c.* 492

Κεκάδοντο, *pro* ἐχάδοντο, 3. *pl. a.* 2. *Dor. vel Ion. à* χάζω, recedo, retrocedo, *fut.* 2. χαδῶ, *per Anadiplas. et convers.* τοῦ χ *in* κ, κεκαδῶ. 497

Ὠκειάων, velocium, *gen. plur. fœm. adj.* ὠκὺς, εῖα, ὺ. 500

Κόρση, *et Attic.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis, tempora capitis, caput; *à* κείρω, tondeo. 502

Κρόταφος, ȣ, ὁ, *Ion.* οιο, *idem;* παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφρὴν, *quòd pulsus venarum ibi facilè dignoscatur.*

Ἀραβέω, sono; *ab* ἄραβος, ȣ, ὁ, strepitus, *maximè is qui fit in bello clamor,* κ. 375. stridor dentium; ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων. *Eustath. dicit* δοῦπος *non tam asperum significare sonitum, quàm* ἄραβος. *Homerus dicit,* corpus in terram cadens δουπεῖν, arma ἀραβεῖν· ἄραβος *autem dicitur,* ἡ ἐν ἄρει βοὴ, in bello clamor, *quasi* ἀρέβοος. *vel,* ἡ ἐν ὄρει βοὴ, in monte clamor, *qui personat, et vocalis est; quasi* ὀρέβοος· *vel* ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοὴ, ad terram clamor; *quasi* ἔραβος. 504

505 Φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendidus, illustris; *à* φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, splendidus; *idem* φαιδιμόεις, εσσα, εν, ν. 686. φαιδιμόεντες Ἐπειοί· *quod est à* φάω· hinc φαείνω, splendeo, *et* φαίνω, luceo.

507 Ἰθύω, *fut.* σω, rectà tendo; ἰθὺς, *et* εὐθὺς, εῖα, ὺ, rectus.

508 Κέκλετο, *pro* ἐκέκλετο, 3. *sing. imperf. à poët.* κέκλομαι, jubeo, hortor; *fit autem* κέκλομαι, *per pleonasm.* τοῦ κ. *à* κέλομαι, *idem; quod à* καλέω.

511 Ταμεσίχρως, οος, ὁ καὶ ἡ, cutim, *seu* corpus vulnerans; *à* τέμνω, *et* χρόος, χροῦς.

513 Θυμαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animum vexans, animo acerbus; *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, *et* ἀλγέω, doleo.

Πέσσει, coquit, 3. *sing. ind. præs. Æol. pro* πέπτει.

515 Τριτογένεια, *Minervæ epitheton, à* τριτὼ, όνος, ἡ, *Bœotic.* caput, *et* γίνομαι. *Poëtæ enim fingunt illam à capite Jovis esse genitam: vel à* τρίτος, tertius; *quòd nata sit tertiâ mensis die, aut quia eadem cum Lunâ est, quæ tertiâ à coïtu die apparet; vel, quia Minerva est ipsa prudentia, cujus tres sunt partes; benè deliberare, ritè judicare, justè facere.* Coul.

518 Χερμάδιον, ου, τὸ, lapis magnus, qui manum implere possit; *vel,* qui unâ manu sustolli potest; *à* χεὶρ, manus, *et* μάσσω, tango.

Ὀκρυόεις, εσσα, εν, horrendus, dirus, tristificus; *ut* ζ. 345. Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς ὀκρυοέσσης, levir mei, quæ sum canis horrenda, *pro* κρυόεις, *Il.* ε. 740. κρυόεσσα ἰωκὴ, horribilis insequentium impetus; *à* κρύος, εος, τὸ, frigus, *quasi* κρύους καὶ φόϐου ποιητικὸς· *nisi potiùs hìc sit legendum* ὀκριόεντι, *longas prominentias habens, asper, ut et* θ. 327. *tum enim derivatur ab* ὄκρις, *idem quod* ἄκρις, summum cacumen, et prominentia; *hoc autem ab* ἄκρος, α, ον, summus.

521 Τένων, οντος, ὁ, tendo, nervus, *à* τείνω, tendo; *quia præcipua eorum actio intensione consistit.*

Ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. *Metaph. tribuitur rebus inanimatis, ut hìc,* λᾶας ἀναιδὴς, lapis asper; *ab* α *privat. et* αἰδὼς, pudor, verecundia.

522 Ἄχρις, *seu* ἄχρι, usque ad, tenus, prorsus; *à* μέχρι, *vel* μέχρις, *idem.*

Ἀπηλοίησεν, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἀπαλοιάω, tero, contundo, confringo; *ab* ἀπὸ, *et* ἀλοιάω, *per pleonasm.* ι, *pro* ἀλοάω, trituro, *aliquando* frango, comminuo; *ab* ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, *in quâ teritur, seu trituratur frumentum.*

526 Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum; *dicitur* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος, *quòd bilem hepatis recipiat; vel, à* χαλάω, laxo; *quòd laxum sit; vel à* κοῖλος, cavus.

528 Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo; *à* πνέω, spiro; *est enim pulmo flatûs et spiritûs dispensator.*

529 Ἀγχίμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, qui propè accessit; *usurpatur sæpè ut substant. cum præpositione* ἐξ· *ut Il.* ω. 352. ἀγχίμολον, *adverbialiter,* cominus; *à* μολέω, venio, vado, *et* ἄγχι, prope.

531 Γαστὴρ, ἡ, venter; *gen.* γαστέρος, *per syncop.* γαστρὸς, *dat. plur.* γαστῆρσι· παρὰ τὸ γῶ, capio; *quòd sit insatiabilis venter.*

Αἴνυμαι, aufero, capio, αἴνυτο, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ᾕνυτο.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, comatus in vertice; *ab* ἄκρος, α, ον, summus, *et* 533
κόμη, ης, ἡ, coma. *Thraces item dicti, quia cæsariem alebant in bello. Coma enim reverenda in senibus, veneranda in sacerdotibus, terribilis in bellatoribus*, Coul. *ex Ambros.*

Πελεμίζω, *fut.* ξω, agito, moveo, quatio, concutio, de gradu dejicio; 535
πελεμίχθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. à* παλάμη, *ut sit propriè*, manu moveo.

Τετάσθην, extensi fuerunt, 3. *dual. plusquamperf. verbi* τείνω, *fut.* τενῶ, 536
p. τέτακα, *p. pass.* τέταμαι.

Ὀνόω, *fut.* σω, vitupero, *ab* ὄνημι, juvo, prosum; *item*, vitupero, ὀνό- 539
σαιτο, 3. *sing. aor.* 1. *opt. med.*

Ἄβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæsus, invulneratus jaculis; *ab* α *priv. et* βάλλω. 540
sed ἀβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *epithet. jaculi nondum jacti. Vide suprà* 117.

Ἀνούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus, *ex* α *priv. et* οὐτάω, vulnero.

Δινεύω, circumvagor, circumago, *Æol. pro* δινέω, *idem; à* δίνη, ης, ἡ, 541
vortex.

CLAVIS HOMERICA

IN E'. ILIADIS.

Ἔκδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus, conspicuus, *ab* ἐκ, *et* δῆλος, ma- 2
nifestus.

Ἀκάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *id est*, οὐ καμὼν, non laborans; *ejus-* 4
dem significationis est ἀκάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, *quod Soli tribuitur*, σ. 239. *quia stare nescit; est et* Ἀκάμας, *proprium*, β. 823. *ab* α, *et* κάμνω, fatigo.

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis; ὀπωρινὸς ἀστὴρ, autumnale sidus, *id est*, 5
canicula, *quæ inclinante æstate exoritur; ab* ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus, χ. 27. παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῇ ὥρᾳ, *quia tempestatem æstatis sequitur autumnus; vel*, παρὰ τὸ ὄψ, *et* ὥρα· *est* ὀπώρα *(inquit Etymol.)* τὸ τῆς ὥρας ὄντως πρόσωπον ἔν τε καρποῖσι, καὶ ἄνθεσι θεωρούμενον, *spectabilis terræ facies fructibus et floribus.*

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, similis. *Adject. regit casum dativum, et habet aliquando accusativum rei præter dativum personæ, Odyss.* α. 371. θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν, diis assimilis voce; *ab* ἐν, *et* ἀλίγκιος, *idem.*

Παμφαίνω, colluceo, valde luceo, *idem quod* παμφανάω, *suprà* β. 459. 6

Λελουμένος, η, ον, lotus; *à* λούομαι, *sed Att.* λοῦμαι, lavor.

Ἥστην, erant, 3. *dual. imperf. poët. pro* ἦτην. 10

Ὁρμάομαι, *aliquando idem quod* ὁρμάω, *suprà*, impetum cepi, impe- 12
tu ruo; *est etiam* prodeo, proficiscor; ὁρμηθήτην, 3. *dual. aor.* 1. *pass. ab* ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

16 Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, acies, mucro; *ab* ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, *vel potiùs ab* ἀκὴ, cuspis, mucro.

19 Μεταμαζίδιος, ίω, ὁ καὶ ἡ, quod medium est inter mamillas; *à* μαζὸς, οῦ, ὁ, mamilla.

20 Ἀπορούω, *f.* σω, erumpo, exilio; *ab* ὀρούω, irruo, gradu concitato feror; *ab* ὄρω, excito, concito.

21 Περιβαίνω, *fut.* ήσομαι, circumeo; *apud Homer.* circumeo protegendo; *vel,* protego circumeundo; περιβῆναι, *aor.* 2. *infin. ab indic.* περιέβην *quasi à* βῆμι· βῆναι *simpl. legitur,* ν. 459.

23 Νὺξ, κτὸς, ἡ, nox *ante,* caligo *hìc.* 659. *hujus libri accipitur pro morte; à* νύσσω, pungo; *quia oculos pungit.*

24 Πάγχυ, omnino, penitus, *poët. pro* πάνυ, *à* πᾶς.

Ἀκαχημένος, η, ον, *part. ex* ἀκάχημαι, tristor, *præt. pass. verbi* ἀκαχέω, tristitiâ afficio, *facti ex* ἀχέω, *reduplicatione Atticâ; ἀκαχήμενος verò Odyss.* ι. 62. *part. præs. pass. verbi* ἀκάχημι, tristitiâ afficio; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; ἀκάχημαι, μ. 179. ἀκαχέιατο· *est et* ἀκαχίζω, ζ. 486. *et* ἀκάχω, θ. 207. *ejusdem significationis; sed* ἀκήχεμαι, tristor, ε. 364.

31 Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, hominum pernicies; *à* βροτὸς, οῦ, ὁ, mortalis, *et* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies. *Epithet. Martis.*

Μιαιφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquinatus cæde; *à* μιαίνω, inquino, *et* φόνος, ου, ὁ, cædes; *etiam epithet. Martis,*

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, muros quatiens; *à* πλήσσω, *vel* πλήττω, *Att.* ferio, quatio, vulnero, vexo, *et* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *vel reddi potest* appropinquator murorum ad diruendum; ὁ τοῖς τείχεσι προσπελάζων· *à* πελάζω, appropinquo, *venit* πελάτης, quì appropinquat, *et hinc per syncopen,* πλάτης *et* πλήτης· *est et* τειχεσιβλήτης, murorum eversor, *à* βάλλω· *et* τειχεσιπλήστης, *idem cum* τειχεσιπλήτης, *sed non apud Homerum.*

36 Ἠϊόεις, εσσα, εν, habens magnas ripas, *vel* litora; *ab* ἠϊὼν, όνος, ἡ, ripa, litus; ἠϊόεις *verò per syncop. pro* ἠϊονόεις.

37 Κλίνω, *fut.* νῶ, *hìc,* in fugam verto, ἔκλιναν, 3. *plur. aor.* 1.

40 Στρεφθέντι, *participium aoristi primi passivi verbi* στρέφω, verto, deflecto; *aliquando* versutè agere.

41 Μεσηγὺς, *vel* μεσηγὺ, *adverb.* in medio, inter; *scribitur etiam sæpè* μεσσηγὺς, *vel* μεσσηγὺ, *à* μέσος, medius.

43 Ἐναίρω, occido, spolio, destruo; *ab* αἴρω, tollo, *fut.* ἀρῶ, *aor.* 1. ἦρα, ἐνήρατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

46 Νύττω, *et* νύσσω, *fut.* ξω, pungo, stimulo, lancino, vulnero: νύξ' *pro* ἔνυξε, 3. *sing. aor.* 1.

49 Αἴμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cum spiritu levi,* peritus, *per endeian* τοῦ δ, *pro* δαίμων· *sed* αἵμων, *cum spiritu aspero,* cruentus; *ab* αἷμα.

Θήρα, ας, ἡ, venatio; *à* θὴρ, ρὸς, ὁ, fera, ο. 324. *quod dicitur quasi* φθεὶρ, *à* φθείρω, corrumpo; *unde etiam peculiariter (inquit* Coul.) *bestiæ venenatæ* θηρία *à medicis appellantur; vel* ἀπὸ τοῦ θέειν ῥᾷον, *quòd feræ celeriter currant; hinc* θηρεύω, venor, *et* θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator; θηρήτωρ, ορος, ὁ, *Il.* ι. 540.

50 Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, acutus, spinosus; *ab* ὀξὺς, εῖα, ὺ, α. 190.

51 Διδάσκω, *fut.* άξω, doceo; *à* δὶ, *et* δάσκω, dispertior, *sive* divido; *vel à* δίδωμι, *et* δαίω, disco; *hinc* διδασκέμεναι, *pro* διδάσκειν, *Il.* ι. 442.

in voce med. significat erudiendum curo; *in pass.* disco, certior fio.

Τὰ ἄγρια. *Vide* γ. 24. 52

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, sagittis gaudens; *ab* ἰὸς, ῦ, ὁ, *et* χαίρω, *epithet. apud* 53
Homer. Dianæ.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus; *ab* ἑκηβόλος, ῦ, ὁ, longè 54
jaculator; *ab* ἑκὰς, *et* βάλλω.

Ἔλασσα, *poëtico pleonasmo pro* ἤλασα, *aor.* 1. *verbi* ἐλαύνω, *quod ali-* 57
quando significat trajicio, *ut hìc.*

Ἐφίλατο, 3. *sing. imperf. pass.* à φίλημαι, *quod* à φιλέω, *vel potiùs* 61
aor. 1. *med. verbi* φιλέω· *aliquando enim verba circumflexa tempora for-*
mant quasi à Barytonis, ut φιλέω, ῶ, *aor.* 1. ἔφιλα, *unde med.* ἐφιλάμην
et in imperat. κ. 280. μάλιστα μὲ φίλαι, Ἀθήνη, maximè me ama, Mi-
nerva; *alii tamen legunt* φίλαι *vel per syncop. factum à regulari aoris-*
to ἐφιλησάμην.

Τεκτήνατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* τεκταίνω, fabricor, *aliquando* 62
molior; *à* τέκτων, ονος, ὁ, artifex, faber lignarius; *quod à* τεύχω, fabricor.

Ἀρχέκακος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, auctor, *seu* origo malorum; *ab* ἀρχὴ, ῆς, ἡ, 63
principium, *et* κακὸς, ἡ, ὸν, malus.

Ἐκθέσφατον, *idem quod* θέσφατον, ῦ, τὸ, oraculum. *Suprà,* γ. 4. *ex-* 64
primitur etiam scientia divina.

Καταμάρπτω, *idem quod* μάρπτω, capio, corripio, assequor; *quod* 65
dicitur quasi μάρη ἅπτομαι, manu capio.

Διώκω, *fut.* ξω, fugo, abigo, persequor, sequor; *à* δίω, abigo; *hinc*
διωκέμεν, ε. 223. *et* διωκέμεναι, *Odyss.* ο. 278. *pro* διώκειν.

Γλουτὸς, ῦ, ὁ, clunis; *quasi* γλοιτὸς· *à* γλοιὸς, ῦ, sordidus. 66

Διὰ πρὸ, per totum, omnino, prorsus, penitus.

Κύστις, ιος, ἡ, vesica, venter usque ad femora; *à* κεύθω, occulto; 67
vesica urinam accipit, et occultat; vel à κύω, pario; *quia urinam pa-*
rit; vel, à χύω, fundo.

Γνὺξ, genu flexo, super genua; *quasi* γονὺξ, *adverb. à* γόνυ, νος, *vel* 68
ατος, τὸ, genu: α. 406.

Ἔπεφνε, interfecit, 3. *sing. imperf. verbi* πέφνω, *idem quod* φένω. *Vide* 69
suprà, γ. 281.

Πύκα, dense; *aliquando etiam,* prudenter, accuratè, *ut hìc; hinc* 70
πυκνὸς, ἡ, ὸν, densus.

Ἰνίον, ῦ, τὸ, nervus cervicis, posterior colli pars; *unde* ἶνες, nervi 73
enascuntur, occipitium; *ab* ἴς, νὸς, ἡ, nervus, vis.

Ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν, *per syncop. factum ex* ψυχηρὸς, frigidus, gelidus; *à* 75
ψύχω, frigefacio.

Ἐτέτυκτο, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* τεύχω, *tanquam ex* τύχω, 78
usurpatur tantummodo à poëtis; est secunda persona ἐτέτυξο, μ. 164.
ex primâ ἐτετύγμην.

Μεταδρομάδην, cursim currendo; *à* μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, transcursus; *hoc* 80
autem à μετατρέχω, transcurro; *aor.* 2. ἔδραμον, *præt. med.* δέδρομα.

Ἀποξέω, *fut.* έσω, abrado, abscindo, *ex* ἀπὸ, *et* ξέω, *hìc per tmesin.* 81

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, durus, fortis, vehemens; *à* κράτος, εος, τὸ, robur: 83
idem κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, α. 25.

Ἀμπέδιον, per campum, *poët. adverb. pro* ἀνὰ πέδιον· πεδίον, ου, τὸ, 87

quâ facere, explorare, et examinare, *ut hìc ; ἐκρίνατ' ὀνείρους*, conjecturam de somniis fecit; *ἐκρίνατ' pro ἐκρίνατο, 3. sing. aor. 1. med.*

154 Κτέαρ, ατος, τὸ, possessio, prædium; *à κτῆμα, ατος, τὸ, suprà, γ.* 71. *κτεάτεσσι, poët. pro κτέασι, dat. pl.*

156 Γόος, ου, ὁ, *ut νόος, νοῦς*, lamentatio, luctus, *à γοάω*, lugeo.

158 Χηρωσταὶ, οἱ, qui succedunt in hæreditate viro viduo, et filiis carenti, *à χῆρος, ρα, ρον*, viduus, desertus; *hinc χηρόω*, desolo, vasto, orbo.

Κτῆσις, εως, ἡ, *idem quod κτέαρ.*

Δατέομαι, divido; *idem δάζομαι, et δαΐζω, à δαίω· δατέοντο, poët. sic δατεῦντο, ψ.* 121. *Ion. pro ἐδατέοντο, 3. plur. imperf.*

160 Εἰν, *pro ἐν, poët.*

161 Ἐξάγνυμι, *fut.* ξω, frango, rumpo: *potiùs quàm ἐξάγω, usurpatur; mutuatur tamen tempora ab ἄγω, hìc per tmesin.*

162 Πόρτις, ιος, ἡ, vitula, juvenca; *παρὰ τὸ ἄρτι εἰς πορείαν, καὶ νομὴν ἔρχεσθαι, quòd recèns ad pastum eat; πόρις, idem et πόρταξ, κος, ὁ*, vitulus; *hinc πορτιτρόφος, ου, ὁ* ϗ *ἡ*, terra vitulos nutriens, *Hymn. in Apoll.* 21.

Ξύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, locus arboribus consitus, sylva; *à ξύλον, ου, τὸ*, lignum, materia, *et ἔχω.*

167 Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, strepitus, motus qualis est tumultuantium.

Ἐγχειάων, hastarum, *gen. pl. Æol. ab ἐγχεία vel ἐγχείη, ab ἔγχος.*

180 Ἐΐσκω, *poët.* assimilo; *ab εἴκω*, similis sum.

182 Αὐλῶπις, ιδος, galea; *ab αὐλωπὸς*, fistulæ instar, *ex αὐλὸς, οῦ, ὁ*, tibia; *item*, quicquid angustum est, et oblongum, *et ὤψ*, oculus; *nam galea quasi in fistulam abit, id est, in angustum et oblongum.*

186 Εἰλύω, *fut.* σω, volvo, *cum aspero, ut φ.* 319. *αὐτὸν εἰλύσω ψαμάθοισιν*, eum involvam arenis; *sed med. et pass. cum tenui εἰλύομαι*, volvor, *item*, intego, induo, *ut hìc; item* involvo, occulto, *ut Od. ξ.* 479. *σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους*, scutis coöperientes humeros; *nisi sit synecdochicè accipiendum; hinc εἰλύαται, Il. μ.* 286. *pro εἴλυνται, quasi ab εἴλυμι· hinc etiam εἴλυμα, τος, τὸ, Odyss. ζ.* 179. integumentum; *ab εἰλέω, seu εἴλω*, volvo.

187 Κιχήμενος, η, ον, *à κίχημαι*, assequor; *à κίχημι, idem, pro κιχέω*, invenio, accedo, consequor, apprehendo.

190 Ἐφάμην, *hìc*, putavi, *potiùs quàm* dixi.

Ἀϊδωνεὺς, έος, *vel* ῆος, ὁ, Pluto; *ab* Ἀΐδης, ου, ὁ, Orcus.

191 Ἔμπης, *Ion. pro ἔμπας*, tamen.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus; *à κοτέω.*

194 Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ, primus *vel* recèns compactus; *à πρῶτος et πήγνυμι.*

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper factus; *à νέος, et τεύχω.*

195 Πέπτανται, expansa sunt; *perf. pass. πέπταμαι, pro πεπέταμαι, per syncop. à πετάζω*, expando; *sed aliqui putant esse perf. pass. verbi πτῆμι.*

Δίζυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, bijugis, *à ζυγὸς.*

196 Ἵστημι, statuo, *præt. ἕστακα, neutram significationem accepit*, stare. *Ion. ἕσταα, ἑστᾶσι, per contractionem pro ἑστάασι· aut regulariter ab ἵστημι, Ion. reduplicat. pro ἵστημι· hinc ἕσταμεν, Odyss. λ.* 464. *ἕσταμεν ἀχνύμενοι*, stabamus tristes; *et ἕσταμεν, Il. δ.* 342. *et ἑστάμεναι, κ.* 480.

Κρῖ, hordeum, *neutrius generis; à κριθὴ, ῆς, ἡ, idem; aut κρῖ, pro κρίμον, per Apoc. quod secundum Suidam significat aliquando* hordeum.

Ὄλυρα, ας, ἡ, legumen quoddam, far, pabulum *in genere.*

Αἰχμητὰ, *pro* αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, *poët. ut dicitur.* 197

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, factus, fabricatus; *à* ποιέω, facio. 198

Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, gliscens, cupiens, ulteriùs progredi cupiens; ira- 199
cundo impetu concitatus, ductus; *à* μεμαὼς. *Al.* ἐμβεβαὼς.

Ἀρχεύω, *idem quod* ἄρχω, impero, præsum. 200

Φείδομαι, parco, miseror, ignosco; *item* parcè utor, abstineo; *hinc* 202
φειδὼ, όος, ἡ, *Il.* η. 409. lucrum, *Odyss.* ξ. 92. parsimonia; *et* φειδωλὴ, ῆς, ἡ, *Il.* χ. 244. *sed* Φειδὼν, *Odyss.* ξ. 316. *est nomen proprium; dicitur* φείδομαι *quasi* φεύγω τὸ δοῦναι, *quòd parcus et tenax dare refugiat.*

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, esca, alimentum; *à* φέρβω, alo; *quasi* φέρων βίον.

Εἴωθα, *præt. med.* ἔθω, soleo, ex consuetudine facio; ι *addito per* 203
pleonasmum.

Ἔδμεναι, edere, *Att. et per syncop. pro* ἐδέμεναι, *Dor. et poët. pro* ἔδειν, *verbi,* ἔδω.

Ἄδδην, multùm, affatim, *adv.*

Πίσυνος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, fretus, fidens, *à* πείθω, persuadeo. 205

Πάσσαλος, ῦ, ὁ, paxillus, clavus ligneus; *à* πήσσω, figo. 209

Ὑψερεφὴς hìc, *et* ὑψηρεφὴς, *Odyss.* ν. 5. *metri causâ pro* ὑψηρεφὴς, έος, 213
ὁ καὶ ἡ, *Iliad.* ι. 578. altum tectum habens, altus; *ab* ὕψος, εος, τὸ, altitudo, *et* ἐρέφω, tego.

Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus; *apud Homer.* externus vir, hostis; *ab* 214
ἄλλος, alius.

Διακλάω, *f.* σω, frango; *à* κλάω, *idem;* διακλάσσας, *poët. pro* δια- 216
κλάσας, *part. aor.* 1.

Πάρος, antea, priùs, *adv.* 218

Κραιπνὰ, celeriter, *neut. plur. adverb. pro* κραιπνῶς· *à* κραιπνὸς, ἡ, ὸν, 223
celer, rapidus; *ab* ἁρπάζω· *nam* raptim, rapidè, *et* velociter, *idem significant, Harm.*

Μάστιξ, γος, ἡ, flagellum; *à* μάσσω, subigo; *vel à* μάλα, *et* στίζω, 226
pungo; *quia quodammodo exstimulat: hinc* μάστις, ιος, *Od.* ο. 182. *et* μαστίω, *Il.* ρ. 622. *et* μαστίζω, ε. 366.

Σιγαλόεις, εσσα, εν, splendidus, varius; ob pulchritudinem silentium et admirationem inducens; *à* σιγάω, admiror, sileo.

Ἡνίοχος, όχυ, ὁ, auriga; *ab* ἡνίον, υ, τὸ, habena, *et* ἔχω· *est et* ἡνιο- 231
χεὺς, *ab* ἡνιοχεὺς, έος, ὁ, ε. 505. *idem; hinc* ἡνιοχεύω, λ. 103. aurigor.

Ματάω, *f.* ήσω, torpescere, vanè tempus conterere, à scopo aberro; 233
à μάτην, frustrà; *hinc* ματίη, ης, ἡ, stoliditas, *Odyss.* κ. 79.

Μώνυξ, *sive per syncop.* μώνυξ, χος; ὁ καὶ ἡ, solidipes, habens ungu- 236
las solidas; *à* μόνος, η, ον, *et* ὄνυξ, χος, ὁ, unguis; *à futur.* τοῦ νύσσω, *pleonasmo* τῦ ο, *est enim pars corporis ad fodicandum accommodata.*

Κεχαρισμένος, η, ον, charissimus, gratus, *item,* qui beneficium contu- 243
lit; *à* χαρίζομαι.

Ἶς, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus, vires; *sic hìc; quoniam in fibris maxima* 245
pars virium consistit.

Ἀπείλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, *ab* α *privat. et* πέλεθρον, *poët. pro* πλέθρον, ου, τὸ, jugerum.

248 Ἐκγεγάμεν, *poët. pro* ἐκγεγαέμεν, *Doric. pro* ἐκγεγαέναι, *quod est infin. ex præt. med.* ἐκγέγαα, *quod formatur ex futuro secundo* ἐκγάω, *mutuatitio ab* ἐγκάω· *ex verbo* ἐκγίνομαι· *nisi potiùs sit formandum, quasi ex* γέγημι, *cujus infin. esset* γεγάναι, *Dor.* γεγάμεν.

249 Χαζώμεθ', recedamus, 2. *pl. subj. verbi* χάζω.

253 Ἀλυσκάζω, evito, effugio; *interdum absolutè,* fugio, *ut hìc; ab* ἀλύσκω, *idem; aliquando (ut annotat Eustath.) esse extra conspectum alicujus, propter loci intervallum, ut Od.* μ. 335. διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους, per insulam progrediens, extra conspectum sociorum essem; *ab* ἀλέω *seu potiùs* ἀλέομαι, vito; *item* congrego; *sed primariâ significatione est* molo.

255 Ὄκνος, ου, ὁ, cunctatio, ignavia, metus; *hinc* ὀκνείω, *et* ὀκνέω, pigresco; sum tardus, piger; vereor, non audeo, dubito, piget: *dicitur autem* ὀκνέω, *quasi* ἐν κινέω.

256 Εἶμι, eo, *vel* ibo; *nam præsens hujus verbi frequenter apud poëtas usurpatur pro futuro.*

257 Πάλιν, αὖτις, rursus; *ob majorem vehementiam; jungitur et* αὖθις *cum* πάλιν, *Il.* β. 276. *significat et* postea, *Od.* ξ. 405. αὖθις δὲ κτείναιμι, posthac interficiam.

Ἀποίσετον, *fut.* 1. *ab* ἀποφέρω, aufero, refero, *à* φέρω, *fut.* 1. οἴσω, *tanquam ab* οἴω.

258 Γοῦν *pro* γὲ οὖν, modo, igitur, certè, saltem.

260 Πολύβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, sapiens; πολύβουλος Ἀθήνη, consultrix Minerva, *utpote è Jovis cerebro nata, et literarum præses; à* πολὺς, *et* βουλή, ῆς, ἡ, multum consilii.

262 Ἐρυκακέω, *vel* ἐρυκάκω, ζ. 90. inhibeo, arceo; *ab* ἐρύκω, *idem; hoc verò ab* ἐρύω, traho, custodio; *est* ἐρυκανάω, *Od.* α. 199. *et* ἐρυκάνω, *Od.* κ. 429. *idem.*

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus et circumferentia; *propriè* currus; *et hemicycli (inquit Didymus) in sede aurigæ, ubi equorum habenæ aptantur; transfertur et ad alia, ut Iliad.* ζ. 118. ἄντυξ ἀσπίδος, orbis clypei; *aliquando pro temporis circulo, quòd tempus circumagi videatur; ab* ἄνω, *et* τεύχω, fabricor; *quòd sit fabrica in altum tendens, sive structura elevata.*

271 Ἀτιτάλλω, alo, curiosè nutrio, et curo; *ab* ἀτάλλω, *idem, vel,* augeo, adolesco; *ab* ἀταλὸς, ὴ, ὸν, mollis, tener, puerilis.

Φάτνη, ης, ἡ, stabulum, præsepe; *dicitur quasi* φάγνη *παρὰ τὸ* φαγεῖν.

273 Κἂν, sanè, *hìc; ex* καὶ, *et* ἂν, *particula potentiali: significat* etiamsi, quamvis, sive, saltem, *et ità componitur ex* καὶ *et* ἐὰν, *si verò sine accentu scribatur,* καν *est pro* καὶ ἐν.

284 Βέβληαι, *per syncop. pro* βέβληεσαι, 2. *singul. præt. pass. Ionic. hinc* βεβλήαται, *Ion. pro* βέβληνται, λ. 656. *et* βεβλήατο, *pro* -ηντο, ξ. 28. *Vid.* βεβολήατο, ι. 3.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, imus venter, inter thoracem et os, quòd ad ilia pertinet; *à* κενὸς, ή, ὸν, vacuus, inanis; *à* καινὸς, ὴ, ὸν, *idem, quòd illa pars corporis sit κένος ὀστέων, ossibus expers.*

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, *pro* ἀνασχήσεσθαι, *fut.* 1. *inf. med. verbi* 285
ἀνέχω.

Ἀμαρτάνω, aberro; *item* erro, hallucinor, *fut.* 1. ἁμαρτήσω, *aor.* 2. 287
ἥμαρτον, *pro quo poëtæ dicunt* ἤμβροτον, *mutando* α *in* β, *et inserendo pleonast.* ο.

Ἆσαι, *aor.* 1. *inf. verbi* ἄδω, satio; *at* ᾄδω, ᾄσω, ι *subscript.* cano. 289

Ταλαύρινος, ου, patiens ærumnarum, fortis, audax; *à* ταλάω, suffero, patior.

Ῥὶν, *vel* ῥὶς, ἡ, *genit.* ῥινὸς, nasus; *à* ῥέω, fluo; *quòd per nares effluant* 291
mucor et superfluæ sordes cerebri; sed ῥινὸς οῦ, ὁ *vel* ἡ, pellis, cutis, *suprà* δ. 447.

Πειράω, *fut.* άσω, *vel* ήσω, transfigo, transmitto, *sic hìc.*

Ἀτυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, noxius, *poët. pro* ἀτηρὴς, *ab* ἀτάω, lædo. 292

Παρέτρεσσαν, trepidârunt, 3. *pl. aor.* 1. *part. gem.* σ, *verbi* παρατρέω. 295

Κτάμεναι, *Dor.* κτάμεν. *Ion. pro* κτάναι· *à* κτῆμι, interficio; *quod à* 301
κτείνω, *idem.*

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxendix; τὰ ἰσχία, clunes; *ab* ἰσχεῖν, *quòd illæ partes* 305
sedentes sustineant.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas quæcunque; *item*, cavitas coxæ, sinus in quo 306
caput femoris vertitur, *ut hìc: imò*, quivis sinus ossium altiùs descendens, qui alterius ossis caput excipit; *item* vasculum, *seu* poculum concavum, *ut Il.* χ. 494. *quod Hymn.* 47. *forma est* κότυλος, *aliquando est*, vola manûs; *unde* κοτυλήρυτον αἷμα, ψ. 34. multus sanguis, *id est*, τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμενος, quantum utrâque manûs volâ hauriri potest; *sed Odyss.* ι. 433. πρὸς κοτυληδονόφιν· *à* κοτυληδὼν, όνος, ἡ, *idem quod* κοτύλη, acetabulum, cavum illud in quo femoris caput vertitur; *à* κέω, *seu* κεῖμαι, jaceo, positus sum.

Θλάω, *f.* σω, frango, collido, contundo; *verbum à sono fictitium;* 307
θλάσσε, *poët. pro* ἔθλασε.

Παχὺς, εῖα, ὺ, fortis, *hìc.* 309

Βουκολέω, *f.* ήσω, pasco oves, multùm curo, *et* amo; *à* βουκόλος, ου, ὁ, 313
ν. 571. *à* κόλον, ου, τὸ, cibus, *et* βοῦς, bos, ὁ *vel* ἡ, *vel* παρὰ τὸ κονεῖν περὶ τοὺς βοῦς, quòd bobus inserviat; *vel, quasi* βουκόμος, *ut* ἱπποκόμος, boum custos; *à* κομέω, curo; *hinc* βουκολία, ας, ἡ, boum cura, *Hymn. in Merc.* 495.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, mensura sex palmorum; *est etiam* pars 314
brachii, *vel* brachium, lacertus, *ut hìc; ἀπὸ τοῦ πεπηγέναι, quòd summo brachio compingatur,* λ. 375. πῆχυς *accipitur pro eâ parte arcûs, quæ sagittam sustinet.*

Πτύγμα, τος, τὸ, plicatura; *à* πτύσσω, plico. 315

Ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο, animam eriperet, *per tmesin pro* ἀπέλοιτο, *Ion. pro* 317
ἀφέλοιτο, 3. *sing. a.* 2. *opt. verbi* ἀφαιρέω.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum, mandatum; συνθεσιάων, *gen plur. Æol. à* 319
συντίθημι.

Τάων, *Æolic. pro* τῶν, *ab* ὁ, ἡ, τὸ, *pro* τούτων, harum. 320

Τείνας, ασα, αν, tendens, *part. aor.* 1. *verbi* τείνω. 322

Ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *propriè de numero pari; metaph.* integer, perfec- 326
tus; *exponitur etiam*, aptus, consentaneus; *ab* ἄρω.

329 Μεθέπω, quæro, sector, investigo; *μέθεπε, 3. singul. imperf. Ion. pro μέθειπε, ab ἕπομαι,* sequor.

Κρατερώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, fortis unguibus; *à κρατερὸς, et ὄνυξ.*

330 Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus, *à* Κύπρος, Cyprus, *insula in quâ Venus nata est, vel, quasi κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα,* concipere præbens.

336 Μετάλμενος, *pro μεθαλλόμενος, η, ον, per syncop.* insiliens; *ab ἅλλομαι, mutato spiritu aspero in tenuem.*

337 Ἀβληχρὴς, έος, *et* ἀβληχρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, debilis, invalidus; *à βληχρὸς, idem cum α epitatico; βληχρὸς autem, si sit* debilis, *deducitur παρὰ τὸ βεβλῆσθαι, ut sit ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς· quidam tamen volunt significare,* validus, robustus; *ut sit ὁ καταβάλλων.*

Εἶθαρ, *poët.* statim.

Ἀντετέρησα, perfodi; *à τορέω,* perforo, *quod à τερέω, idem.*

339 Θέναρ, αρος, τὸ, palma, vola, planta pedis; *παρὰ τὸ σθένος,* robur: *vel, παρὰ τὸ θέσιμος εἶναι χωρίον, quòd sit receptaculum in quo reponuntur ea quæ dantur; vel, παρὰ τὸ θεῖναι,* extendere: *quòd extenditur vola.*

340 Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, *propriè,* sanguis crudus: *apud Hom. est* humor, qui à diis fluxit vulneratis: *nam istos affirmat esse ἀναίμονες· nisi malis ἰχῶρ, esse deorum, αἷμα verò hominum sanguinem, et cæterorum animalium.*

341 Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, panis, fruges et cibus *in genere; annotant Grammatici σῖτον pro frumento masculinum esse; pro cibo, neutrum.*

342 Ἄναιμος, ου, *et* ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sanguinis expers; *ab α privat. et αἷμα, ατος, τὸ,* sanguis. *Dii sunt ἀναίμονες, ἐπεὶ οὐ τρέφονται, ἀθάνατοι δὲ ὅτι ἀναίμονες· ὁ γὰρ θάνατος ψῦξις τοῦ θερμοῦ γίνεται, Didym.*

343 Κάββαλεν, prostravit, dejicit, *poët. pro κατέβαλε, aor. 2. ind. act. verbi καταβάλλω.*

350 Πωλήσεαι, versaberis, 2. *sing. fut.* 1. *med. Ion. pro πωλήσῃ, verbi πωλέω.*

351 Ἑτέρωθι, alibi, alio loco; ἑτέρωθεν, alterâ ex parte; *ab ἕτερος,* alter.

352 Ἀλλύω, *fut.* σω, errabundâ mente afficior et incertâ; *item,* erro, mente langueo, mœrore confectus: ἐν ἄλῃ τὴν ψυχὴν ἔχω, *Eustath. vel, secundum Etymologum, ab ἀλῶ,* vagor; *quòd qui anxii sunt vagari solent; vel, ex α privat. et λύω,* solvo, *ut sit ἀλύω, quasi solutionem malorum non invenio; interdum significat,* morderi, angi, *vel* ringi animo, *ut hìc; ἀλύσσω, autem, χ.* 70. *ubi Priamus de canibus ejus sanguinem bibituris loquitur: ab aliquibus explicatur, ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες,* præ crapulâ disrupti; *ab aliis quasi ἐν ἁλὶ ὄντες,* fluctuantes in salo; *ab aliis ἐν ἄλῃ ὄντες,* anxii animo, *seu ἄγαν λυποῦντες,* valde efferati, Coul. *ex Didym.*

354 Μελαίνομαι, nigresco; *μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. à μελαίνω,* nigrum reddo.

356 Ἀὴρ, έρος, ὁ, aër; *in fœmin. autem,* caligo: ἠὴρ, ὁ, *vel* ἡ, *pro ἀὴρ, quod etiam in fœmin. tantùm significat* caligo.

358 Χρυσάμπυξ, κος, ὁ, aureas habenas habens; *à χρυσὸς, οῦ, ὁ, et ἄμπυξ, κος, ὁ, vel ἡ,* illud vinculum quod cohibet, et constringit comas sparsas in equorum frontibus; *item,* muliebris capitis ornatus, quo constrin-

guntur fluxi crines; vitta: *item* lorum, habena, frænum; *hìc et alibi*, χρυσάμπυξ *est epithet. equorum; sed Hymn. 5. ver.* 12. ὧραι κόσμηθεν χρυσάμπυκες, horæ ornatæ fuerunt aureis frænis; *vel*, horæ aurea fræna moderantes ornatæ fuerunt.

Ἤτεεν, *imperf. verbi* αἰτέω, peto.

Ἄχθομαι, *fut.* ἤσομαι, gravor, ingemo sub pondere; *metaph.* ægrè 361
fero; *ab* ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus; *metaph.* dolor gravis; *ab* ἄχος, εος, τὸ, *pleonasmo* τοῦ θ.

Λάζετο, cepit, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* λάζομαι. 365

Μαστίω *et* μαστίζω, *fut.* ίξω, flagello, flagris *vel* scuticâ cædo; *à* μάσ- 366
τιξ, γος, ἡ, flagrum, scutica, ε. 226.

Ἐλάαν, *poët. pro* ἐλᾶν, *præs. infin. ab* ἐλαύνω, *vel* ἐλάω.

Πετέσθην, volabant, 2. *dual. imperf. Ion. pro* ἐπετέσθην, *verbi* πέτομαι.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, *pro* ἔδαρ, esca, dapes, *ab* ἔδω, edo. 369

Γούνασι, *Ion. pro* γόνασι· *ex* γόνυ, γόνατος, τὸ. 370

Διώνη, ης, ἡ, Dione, *dea maris, et mater Veneris; sic dicta est* ἀπὸ τοῦ Διὸς, *quæ primùm Jovi nupsit; vel, quasi* ἡ διδοῦσα τὰς τῆς γενέσεως ἡδονὰς, *pariens veneris voluptates; vel,* ἀπὸ τοῦ διαίνεσθαι ἀπὸ τῶν ὑετῶν, *quòd imbribus cœli irrigatur; eadem enim est cum Terrâ,* Coul.

Ἀγκαὶ, ulnæ, *inusitat. nomin. à quo accusat.* ἀγκὰς, *quod quia ex-* 371
primitur hìc ἀγκὰς ἐλάζετο, *et Il.* ω. 227. ἀγκὰς ἑλεῖν, &c. *adverbium à quibusdam putatur,* inter ulnas; *hinc* ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna; *item* ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ· *hinc* ἀγκάζομαι, ulnis complector, *et* ἀγκαλίζομαι, *idem.*

Κατέρεξεν, demulcebat, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* καταῤῥέζω. 372

Ἐνωπῇ, manifestè, coram, quasi in conspectu. *Dativus adverbiali-* 374
ter usurpatur; ab ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, aspectus; *ab* ἐν, *et* ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Κέραμος, άμου, ὁ, terra figularis; *item*, tegula, quodvis vas ex 387
terrâ factum; *aliquando*, dolium, urceus, hydria, *ut Iliad.* ι. 465. πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο, multum autem ex doliis vinum bibebatur; *dicitur quasi* ἔραμος, *ab* ἔρα, terra; *hinc* κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus, σ. 601. *et* κεραμήϊος, *Ion. pro* κεραμεῖος, ία, ον, figulinus, *Hym.* 47. *carm.* 13. *item*, carcer, *ut hìc.*

Ἄτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, *per crasin pro* ἄατος, *ab* ἄδω, satio, ex- 388
pleo, *et* α *privat. vel ab* ἀδέω, tædio afficior.

Μητρυιὰ, *Ion.* μητρυιὴ, ῆς, ἡ, noverca; *à* μήτηρ, mater. 389

Τριγλώχιν, ος, ὁ, tricuspis; *à* γλωχὶς, *vel* γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis. 393

Ἀνήκεστος, έστου, ὁ καὶ ἡ, insanabilis; *ab* α *privat. et* ἀκεστὸς, ἡ, ὸν, sana- 394
bilis; *quod ab* ἀκέομαι.

Ὡὑτὸς, idem, *pro* ὁ αὐτὸς· *sunt et* τωὐτέου, τωὐτῷ, τωὐτὸ, *pro* τοῦ αὐτοῦ, 396
τῷ αὐτῷ, τὸ αὐτὸ, *sed non apud Homerum.*

Πύλος, ου, ὁ, *idem quod* πύλη, ης, ἡ, porta. 397

Ἠλήλατο, *pro* ἐλήλατο, 3. *sing. plusq. perf. ind. pass. verbi* ἐλαύνω, 400
facientis præt. pass. ἐλήλαμαι, *repetitis Atticè duabus initialibus literis præsentis.*

Κήδω, lædo, ango, mœrore afficio, *ut hìc; à* κῆδος, εος, τὸ, mœror;

sed κήδομαι, *f.* σομαι, α. 56. curam gero, solicitus sum de re aliquâ; *est et* κηδέω, *f.* έσω *et* ήσω, euro, ω. 240. ἤλθετε κηδήσαντες.

401 Ὀδυνήφατος, ου, ὁ ϰ ἡ, expellens dolorem; *ex* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, *et* φάω, occido; ῥίζαν βάλε ὀδυνήφατον, λ. 845.

402 Καταθνητὸς, ἡ, ὀν, mortalis; *ex* κατὰ *vacante, et* θνητὸς, ἡ, ὀν, mortàlis; *à* θνήσκω, morior.

403 Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, gravia operans, horrenda et violenta patrans; *ab* ὄβριμος, ίμου, ὁ καὶ ἡ, potens, fortis, minax, *et* ἔργον, ου, τὸ, opus.

Αἴσυλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *vel* η, ον, παράνομος ϰ ἄδικος, impius, iniquus, indecens; malus; *quasi* ἀαίσυλος, *ab* α *privat. et* αἶσα, ης, ἡ, sine æquo et justo; *vel, quasi* αἶσαν συλάων, deprædans contra jus et fas; *vel* partem et portionem deprædans; *vel ab* αἶσαι, lædere.

408 Παππάζω, invoco patrem *aut* avum, dico pappa, abblandior patri, *ut infantes;* *à* πάππας, ου, ὁ, pater, *vox liberorum ad patrem, Od.* ζ. 57.

412 Ἀδρηστίνη, ης, ἡ, Adrasti filia, *regis Argivorum,* β. 830. *qui primùm Nemesi templum posuit, à quo ipsa scelerum ultrix Nemesis dicta est* Ἀδράστεια, *Ion.* Ἀδρήστεια, β. 828.

413 Οἰκεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, domesticus servus, *ab* οἶκος, ου, ὁ, domus.

414 Κουρίδιος, ίη, ἡ, juvenilis; *plerumque ei tribuitur, qui juvenili ætate uxorem duxit; capitur sæpè pro legitimo desponsato; sic* κουριδία, ας, ἡ, α. 114. quæ juvencula uxor est, *seu* quæ virgo nupsit; *à* κοῦρος, *poët. pro* κόρος, ου, ὁ, juvenis; *hinc* κόρη, ης, ἡ, puella, virgo.

417 Ἄλθω, ἀλθαίνω, *et* ἀλθέω, medeor, sano; *item,* augeo, ἄλθετο, 3. *sing. imperf. pass. pro* ἤλθετο, *àmisso augmento.*

Κατηπιάω, *à* κατὰ, *et* ἠπιάω, mitigo, placo; *ab* ἤπιος, ία, ιον, clemens, mitis, benignus; κατηπιόωντο, *poët. pro* κατηπιῶντο, *ex* κατηπιάοντο, 3. *plur. imperf. pass.*

422 Ἀνίημι, *hìc,* stimulo; *vel,* solicito; ἀνιεὶς, εῖσα, ὲν, *part. præs.*

423 Ἔκπαγλα, *adverb.* vehementissimè *hìc. Vid.* α. 146.

424 Καῤῥέζουσα, ου, demulcens; *part. præs. verbi* καταῤῥέζω.

Εὔπεπλος, *sive* ἠΰπεπλος, ου, ὁ ϰ ἡ, stolatus, pulchrum habens peplum; *ab* εὖ, bene, *et* πέπλος.

425 Περόνη, ης, ἡ, fibula, acus, acicula; *à* πείρω, trànseo, *vel* infigo; *quoniam subnectitur oræ vestimenti, eique inseritur et infigitur; hinc* περονάω, *fut.* ήσω, η. 145. transfodio, *et* περονάομαι, fibulâ connecto, substringo fibulâ, *vel* aciculâ, κ. 133.

Καταμύξατο, laceravit, perstrinxit, 3. *sing. aor.* 1. *med. Ion. verbi* καταμύσσω.

Ἀραιὸς, ὰ, ὸν, tenuis, rarus, laxus, mollis; *item,* imbecillis: *metaph. ab* α *epitatic. et* ῥαίω, consumo.

429 Μετέρχομαι, adeo; πόλινδε μετέρχεο, civitatem adi, ζ. 86. inquiro; πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, patris rumorem inquiro, persequor; ἀλλὰ μέτελθε, sed persequere, φ. 422. supplicium de aliquo sumo, animadverto in aliquem; accedo, pertranseo, adeo, *propriè: item,* tractare aliquid, *ut hìc.*

434 Ἄζετο, venerabatur, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* ἄζομαι.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, *ex* ἰὸς, sagitta, *et* χέω, fundo. 447

Ἄδυτον, ὕτου, τὸ, adytum; *ab* ἄδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet 448 ingressus. *Adytum autem est illa pars templi, in quam nulli præter sacerdotem ingredi licet; ab* α *privat. et* δῦμι, ingredior.

Κυδαίνω, *fut.* νῶ, honoro, decoro, laudo, honorificè tracto; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria; κύδαινον, 3. *pl. imperf. Ion. pro* ἐκύδαινον.

Εἴδωλον, ώλου, τὸ, simulachrum, imago, effigies; ἡ εἰς τὸ εἶδος μόνον 449 εἰκών· *ab* εἶδος, εος, τὸ, forma; *quod ab* εἴδω, video.

Λαισήϊον, ου, τὸ, scutum oblongum, *vel* breve scutum: parmula: *à* 453 λάσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus; *quia scuta pellibus hirsutis obducebantur; vel, à* λαιὸς, ὰ, ὸν, sinister, *quòd in sinistrâ gestabantur.*

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, emolumentum; *item,* junctura manûs cum 458 cubito; *item,* vola, *sic hìc.*

Πέργαμος, άμου, ἡ, Pergamus; *urbs Asiæ insignis, ita dicta, quòd* 460 *editâ in rupe sit sita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.*

Ἐς τί, quousque? 465

Φλοῖσβος, ου, *Ion.* οιο, ὁ, *propriè,* sonitus in aquâ, *per onomat.* mur- 469 mur, tumultus, *ut hìc.*

Πῆ, *interrogat.* quî? quonam modo? quà? quò? *ab* ᾗ, quate- 472 nus, quomodo; *ab* ὃς, ἥ, ὅ.

Ἔχεσκες, habebas, 2. *sing. Ion. pro* εἶχες, *verbi* ἔχω.

Γαμβρὸς, οῦ, *Ion.* οῖο, ὁ, gener, ζ. 177. socer, ν. 464. affinis, *ut hìc; à* 474 γαμέω, uxorem duco; *quasi* γαμηρὸς, *syncope* η, *et epenthesi* β.

Καταπτώσσουσι, trepidant, 3. *plur. præs. verbi* καταπτώσσω. 476

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigens; *ab* ἐπιδεύω, indigeo: *idem* ἐπιδεὴς, *ab* 481 ἐπιδέομαι.

Μέμονα, *apud poëtas,* cupio, volo, audeo, *præt. med. à* μένω. 482

Τύνη, *pro* τὺ, *Dor. pro* σύ. 485

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor: *in plur.* ὄαρες, *contract.* ὦρες, ὤρεσσι, *dat. pl.* 486 *poët. pro* ὦρσι· *dictum est* ὄαρ, *quasi* ὁμόαρ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γάμῳ, quòd cum viro nuptiis congruat; *vel,* quòd viro fœmina est aptanda et adæquanda; *hinc* ὀαρίζω, colloquor familiariter, sicut cum conjuge, ζ. 516. ὀάριζε γυναικὶ, colloquebatur uxori; *et* ὀαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator, familiaris, *Od.* τ. 179. *et* ὀαριστὺς, ύος, ἡ, talis confabulatio, ξ. 216. *vel,* commercium *in genere,* ν. 291.

Μήπως, nè fortè. 487

Ἀψῖδες λίνου, nexus lini; περιφραστικῶς *dicitur pro* δίκτυα, retia; ἀψὶς, ῖδος, ἡ, *aliquando,* fornix, curvatura rotæ; *vel* εἰς ἣν αἱ κνῆμαι, tibiæ currus à modiolo rotæ compinguntur, *Didym. ab* ἅπτω, attingo, necto.

Λίνον, ου, τὸ, linum, *vel* filum linteum; *item,* chorda citharæ.

Πάναγρον, ου, τὸ, *retis epitheton, quòd omnia capiat, à* πᾶν, *et* ἄγρα, ας, ἡ, præda, captura, piscatio, aucupium, venatio.

Κύρμα, ατος, τὸ, id in quod aliquis incidit, adeptio, lucrum insperatum, 488 præda, *per syncop. pro* κύρημα, ατος, τὸ, *idem; à* κύρω, incido, nansciscor; *idem* κυρέω.

Ὑμὸς, ὑμὴ, *vel* ὑμὰ, ὑμὸν, *poët. pro* ὑμέτερος. 489

Τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, longe vocatus; *à* τῆλε, procul, *et* καλέω, voco: 491

pro quo legitur τηλεκλειτὸς, ῦ, *Il.* ι. 233. *et alibi*, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι, è longinquo evocati auxiliares: *sed* τηλεκλειτὸς, *est* percelebris, *cujus celebritas procul pervenit*; *à* κλείω, celebro, *ut* ξ. 321. *est et* τηλεκλυτὸς, ῦ, clarus, *cujus nominis inclyta fama procul pervenit*; *à* κλύω, audio, *Il.* σ. 400.

493 Δάκε, 3. *sing. aor.* 2. *pro* ἔδακε, *à quo* δακέειν, *pro* δακεῖν, *in infin. à* δάκνω, mordeo, *aorist.* 2. ἔδακον, *ex inusitato* δήκω.

497 Ἐλελίττω. *fut.* ξω, *hic*, converto; ἐλελίχθησαν, 2. *plur. aor.* 1. *pass. pro quo*, ζ. 109. ἐλελίχθεν, *Bœot. Vid.* α. 530. *Legitur* ἐλελίζετο, *Hymn. in Palladem, ver.* 9. *pro* ἐλελίττετο.

498 Ἀολλὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus; *hinc* ἀολλίζω, ζ. 270, *et* ἀολλέω, ζ. 287. καὶ δ' ἄρ ἀόλλησαν, *pro quo alii legunt* ἰσαν· *dicitur quasi* ὁμῦ, *vel* ἅμα εἰλέω.

499 Ἄχνη, ης, ἡ, palea, gluma; *generaliter capitur pro tenuissimo cujuslibet rei*; *aliquando*, spuma maris: ἄχνη πυρὸς, *pro* fumo, δ. 426.

500 Λικμάω, *fut.* ήσω, ventilo, purgo; *etiam* cribro; *à* λίκμος, ῦ, ὁ, ventilabrum; *quod dicitur à* λίαν, *et* κάμνω, *pro quo etiam dicitur* λίκνον· *sed* λίκνον, *Hymn. in Merc.* 150. *significat* cunas; *à* λικμάω *derivatur* λικμητὴρ, ῆρος, ν. 590. ventilator.

502 Ὑπολευκαίνω, album reddo; ὑπολευκαίνομαι, albesco; *à* λευκαίνω, *idem*; *quod à* λευκὸς, ἡ, ὸν.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum; *sed propriè*, ἀχυρμιαὶ *sunt* ἀχυροθῆκαι, *loca areæ, in quibus seponuntur festucæ et paleæ tritici*; *Didym. dicitur quasi* ἀχυριὰ, *ab* ἄχυρον, ῦ, τὸ, palea, *quod dicitur* παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, *quòd sit res quæpiam inanis*; *vel quasi* ἀίχυρον, *ab* α *privat. et* ἐχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, *quòd nemo curat*; *vel, quòd à vento facilè torquetur, et ita non à vento tuta.*

504 Πολύχαλκος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, multum habens æris; *item per conseq.* solidus, firmus, *epitheton cœli.*

505 Ἡνιοχεὺς, ἑως, ὁ, auriga, qui habenas tenet; ἡνίοχος, ῦ, ὁ, *idem, ab* ἡνίον, ῦ, τὸ, *et* ἔχω. *Vid.* ε. 231.

509 Χρυσάορος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ensem aureum habens; *à genit.* τοῦ χρυσάωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod ab* ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis, κ. 484. *quod ab* ἀείρω, tollo.

515 Ἀρτεμὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, integer, incolumis; *ab* ἄρτιος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, integer; *vel pleonasmo* τοῦ ρ, *quasi* ἀτμὴς, *à* τέμνω, seco; *vel quasi* ἀρτιλὴς, *à* τελέω, perficio.

521 Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, *per aphæresin pro* διωκὴ, clamor, minæ, insectatio, persecutio; *à* διώκω.

523 Νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum; *à* νήνεμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ventos non habens, θ. 552. νήνεμος αἰθὴρ, tranquillus aër; *hoc autem à* νὴ, *et* ἄνεμος, ου, ὁ, ventus.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, excelsus, habens verticem excelsum: *hinc* ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; *quod ab* ἄκρος, ρα, ρον, *summus, et* πόλος, ου, ὁ, vertex; *item* polus; *vel à* πολέω, versor.

524 Βορέας, *vel* -ης, *Ion.* ῦ, ὁ, aquilo; ἀπὸ τῦ βοᾶν, καὶ ῥεῖν, *quòd ventus est sonorus et violentus*; *vel à* βορὰ, alimentum, *(inquit Etymol.) quòd nobis alimentum ministrat frugibus incrementum præbens*; *vel potiùs*,

quòd nos edaciores reddit, Coul. *hinc* Βορέω, ψ. 692. *et* Βορέω, *hìc pro* Βορέου, *Ion. et Æol.*

Ζαχρειὴς, έος, *et* ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, μ. 347. valde utilis; *à* ζα, valde, 525
et χρεία, ας, ἡ, utilitas; *vel significat* vehemens, violentus; *à* χρεία, necessitas; *necessitas est quoddam violentum, nec habet legem.*

Ἄω, spiro, flo; *quod fit per onomatop. alii ab* α *et* ω, *quia spirare* 526
est et primum et ultimum, quod homo agit; hinc ἄημι, *idem; à quo partic.* ἀεὶς, ἀέντος.

Φάομαι, *inusit. formantur tamen ab eo quædam tempora: nempe* 531
præt. pass. πέφαμαι, occisus sum; 3. *pers. s.* πέφαται, 3. *plur.* πέφανται, *infin.* πέφασθαι, *paulò post futur.* πεφήσομαι, ν. 828.

Ἔρυτο, custodiebat, juvit; δ. 138. ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, quæ multum 538
ei juvit; *sed hìc*, impediebat, depellebat, *ut et* ρ. 518. *et Odyss.* ω. 523. *pro* εἴρυτο, *vel* ἤρυτο· *ab* ἔρυμι, *idem quod* ἐρύω· *imperf. med. vel est plusquamperf.* τοῦ ἐρύω, traho, custodio, libero, arceo, impedio, &c.

Νειαίρη, ης, ἡ, ἡ κάτω κοιλία ἔσχατον μέρος τῆς γαστρὸς, pars extrema 539
ventris, venter inferior; *nunquam apud Homer. usurpatur sine* γαστὴρ *adjuncto; derivatur à* νεαρὸς, *vel* νειαρὸς, ρὰ, ρὸν, novus, recens, ultimus, juvenilis: *hoc autem à* νέος, α, ον.

Βίοτος, ου, *Ion.* οιο, ὁ. *Vid.* δ. 170. 544

Διδυμάων, ονος, ἡ, geminus, gemellus; *à* δίδυμος, ον, ὁ καὶ ἡ, duplex, 548
geminus; *à* δύο, duo; *dicitur de morte et somno*, π. 672. ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν· διδυμάονες *(inquit Didym.)* διδύμων διαφέρουσι· οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν, οἱ δὲ δίδυμοι οὐκ ἐξ ἀνάγκης.

Ἡβάω, *vel* ἡβάσκω, pubesco, adolesco, *fut.* ἡβήσω, *ab* ἥβη, ης, ἡ, pubes, 550
pubertas, dea voluptatis, juventa, δ. 2.

Εὔπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; *à* πῶλος, ου, ὁ, pullus 551
equinus.

Τάρφος, εος, τὸ, densitas; *peculiariter sylvæ; quasi* τράφος, *à* τρέφω, 555
nutrio, *eò quòd animalia nutrit; quod Etymon ipse Homerus, inquit Eustathius, versu hôc exprimit; hinc* ταρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, λ. 387. *et* ταρφειός, ὰ, ὸν, μ. 158. densus, frequens; *et* Τάρφη, ης, ἡ, β. 533. *urbs Locrorum, sic dicta ob sylvæ densitatem.*

Ἴφιος, ου, robustus, fortis, pinguis, bene nutritus; *ab* ἶφι, fortiter; 556
quod ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra; *item*, vis, robur.

Κατέκταθεν, *Bœot. pro* κατεκτάθησαν, 3. *plur. aor.* 1. *pass. à* κατακτείνω, 558
occido.

Καππεσέτην, *Ion. pro* κατεπεσέτην, 3. *dual. aorist.* 2. *à* πίπτω, cado. 560

Ἐλάτη, ης, ἡ, abies; *sed Il.* η. 5. ἐϋξέστῃσ' ἐλάτῃσιν, politis abietibus, *id est, abiegnis remis; ab* ἐλάω, progredior, *quòd in altum tendat; est enim arbor admodum procera.*

Δίω, expello, persequor, timeo, *sic hìc;* δίον, *Il.* χ. 251. *potest ex-* 566
poni cucurri; δίον *et* δίε, *pro* ἔδιον *et* ἔδιε, *poët. hinc* διώκω.

Ἀποσφάλλω, *fut.* λῶ, à viâ errare facio, subverto, seduco, frustror, 567
facio excidere ab incepto, impedio; -ομαι, aberro; *à* σφάλλω, subverto, decipio, frustror; ἀποσφήλειε, 3. *sing. aor.* 1. *opt. Æol.*

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, locus curvaturæ, *seu* flexus brachii; cubitus, lacer- 582

tus; *accipitur pro quocunque flexu membrorum: ut, curvatura manûs,* λ. 252. *item, pro flexu fluviorum et murorum, ut* π. 701. τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνας βῆ τείχεος ὑψηλοῖο· *aliquando* cornua citharæ; *dicitur quasi* ἐγκὼν, ἀπὸ ἐγκεῖσθαι, *quòd os alterum alteri insertum sit in cubitu et manuum commissurâ.*

585 Ἀσθμαίνω, anhelo, difficulter anhelo, cum singultu palpito, expiro; *ab* ἆσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, spirandi difficultas, *Il.* ο. 10.

586 Κύμβαχος, ου, ὁ, *idem quod* ἐπὶ κεφαλὴν ἔκπεσε κύμβαχος, incidit, *vel* decidit in caput; pronus, in caput præceps, κύμβαχον ἀκρότατον νύξ', conum summum galeæ percussit, ο. 535. suprema pars galeæ: *à* κύμβος, ου, ὁ, cavus recessus.

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, sinciput. *Batrachom.* 225. *est* βρέγμα, ατος, τὸ, *idem; à* βρέχω, madefacio: *quia sinciput in infantibus est valde humidum.*

589 Ἵμασ', scuticâ agitabat, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἱμάω, *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum.

593 Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, tumultus, turba; *hinc* κυδοιμέω, turbo, turbas excito, λ. 324. παρὰ τὸ κύειν δείματα, quòd timorem inducat.

594 Ἐνώμα, quatiebat, 3. *sing. imperf. verbi* νωμάω, *à* νέμω, distribuo.

595 Ἄλλοτε, interdum, *hic.*

597 Ἀπάλαμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, industriâ carens, cujus manibus nulla est ars; *ab* α *priv. et* παλάμη, ης, ἡ, manus, palma.

Ἰὼν, οῦσα, ὸν, prodiens, elapsus, iturus; *nam tria tempora significat, præs. præt. et fut. inquit Bud. ab* εἶμι, eo; ἰὼν πεδίοιο, emensus ingentem campum, *id est,* per ingentem campum means, *vel* prolapsus; διὰ *subintellecto* ἐλλειπτικῶς· *nam crebrò regunt verba genit. deficiente quâvis præpositione quæ postulat genit. ut* λύω δεσμάτων, *id est,* ἀπὸ δεσμάτων.

598 Στήῃ, *vel* στηῇ, *vel* στήῃ, *poët. pro* στείῃ· *hoc autem poët. pro* στέῃ, *hoc autem Ion. pro* στῇ, 3. *sing. aor.* 2. *subj.* στῶ, στῇς, στῇ· *vel* στήῃ, *pleonasmo* τοῦ η, *pro* στῇ, *ab* ἵστημι.

Ὠκύῤῥοος, *vel* ὠκύροος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *et* ῥέω, fluo.

599 Ἀφρὸς, οῦ, ὁ, spuma; *dictum quasi* μετὰ σφοδρᾶς φορᾶς πρεϊέμενος, *quasi magno cum impetu immissa; quòd excitetur ex aquarum conflictu,* Coul. *hinc* ἀφρέω, spumo, λ. 282. *de equis;* ἄφρεον στήθεα, spumabant in pectoribus.

Μυρμύρω, murmuro, *per onomatopœiam.*

603 Πάρα, *pro* πάρεστι, adest, *ut dicitur priùs.*

605 Τέτραμμαι, conversus sum; *perf. pass. à* τρέπω, verto; *nam* τέθραμμαι, *à* τρέφω, alo.

613 Πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dives; *à* πολὺς, *et* κτάομαι.

Πολυλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens multas segetes, locuples; *à* λήϊον, ου, τὸ, seges.

620 Λὰξ, *adverb.* cum calcibus, pede porrecto; *hinc* λακτίζω, calco, *Od.* σ. 98.

621 Σπάω, *fut.* σω, traho, educo, contraho, extraho, evello; σπάομαι, *idem;* ἐσπάσατ' *pro* ἐσπάσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

623 Ἀμφίβασις, ιως, ἡ, circumventio; *ab* ἀμφιβαίνω, circumeo.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, imperitus; *ab α priv. et* δαήμων, *quod à* δαίω, 634
disco; *hinc* ἀδαημονία, *vel Ion.* ἀδαημονίη, ης, ἡ, inscitia, *Odyss.* ω. 243.

Γόνος, ου, ὁ, fœtus, filius, soboles, proles; *à præt. med.* γέγονα, *verbi* 635
γίγνομαι, sum; *vel,* γείνω, gigno; γονὴ, ῆς, ἡ, *idem,* ω. 539.

Ἐπιδεύομαι, insuper egeo, egeo, inferior sum; *à* δεύομαι· ἐπιδεύεαι, 636
Ion. pro ἐπιδεύῃ, *2. sing. præs. subj.*

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui viriliter sustinet irruentem hostem, *ideo* 639
audax; *à* θρασὺς, εῖα, ὺ, *et* μένω, maneo, exspecto; *vel, à* μέμνων, memor, *ut sit audaciæ memorandæ.*

Θυμολέων, οντος, ὁ, animum leonis habens, magnanimus, *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, *et* λέων, οντος, ὁ.

Ἄλκαρ, ρος, τὸ, *et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, subsidium, auxilium. 644

Δμηθεὶς, εῖσα, ὲν, domitus, *aor.* 1. *part. pass. à* δμάω, *perf. pass.* δέδ- 646
μημαι, *aor.* 1. ἐδμήθην.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inclytus equis, *Plutonis epitheton: à* πῶλος, 654
ου, ὁ, pullus equinus, *et* κλυτὸς, ἡ, ὸν, inclytus.

Μείλινος, fraxineus, *pro* μέλινος, η, ον, ἷζε ἐπὶ μελίνου οὐδῷ, sedit in fraxi- 655
neâ viâ, *Od.* ρ. 339. *à* μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Ὁμαρτῆ, simul, unum post aliud; *ab* ὁμοῦ, *idem, et* ἀρηρότως· *de iis* 656
dicitur, quæ serie continuâ se sequuntur; hinc ὁμαρτέω, sequor unà cum, μ. 400.

Δούρατα, *pro* δόρατα, *per epenthes.* τοῦ υ, *metri gratiâ; à* δόρυ, δόρατος, τὸ, hasta.

Ἤϊξαν, 3. *plur. aor.* 1. *ab* ἀΐσσω. 657

Μαιμάω, *pro quo* μαιμάω, *poët. à quo in part.* μαιμώωσα, properans, 661
ver. 670. μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ, turbatum ei erat dilectum cor; *idem quod* μάω, vehementer cupio.

Ἐγχρίμπτω, admoveo, tango, infrico, adjungo, applico, hæreo; *à* 662
χρίμπτω, admoveo, appello, accedo; *dicitur quasi* χειρίπτω· *à* χεὶρ, manus; *significat enim propriè,* ταῖς χερσὶν προσεγγίζειν, manibus admovere; ἐγχριμφθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass.*

Τλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus, miser, tolerans, audax, fortis; *à* 670
τλάω.

Ἐρίγδουπος, ου, *Ion.* οιο, ὁ καὶ ἡ, valde sonans, μεγαλόηχος, διὰ τὰς βρον- 672
τάς· *ab* ἐρὶ, *particula augmentativa in compositione, et* δοῦπος, ου, ὁ, sonitus, *pro* ἐρίδουπος, *v.* 49. *interposita* γ, *metri gratiâ.*

Μόρσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis; *à* μοῖρα, ας, ἡ, fatum; *legitur et* μόριμος, 674
idem, v. 301.

Ἀποκτάμεν, interficere, *aor.* 1. *infin. Ion. pro* ἀποκτεῖναι *verbi* ἀπο- 675
κτείνω.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor: *à* δείδω. 682

Χαίρω, *fut.* χαιρήσω, *et* χαρῶ, *aor.* 2. *pass.* ἐχάρην.

Ὀλοφυδνὸς, ή, όν, luctuosus, lugubris: *ab* ὀλοφύρομαι, lugeo, queror, 683
lamentor, ι. 871. *quod dicitur* παρὰ τὸ ὅλως φύρειν ἑαυτὸν, quòd qui lamentatur totum se macerat.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, *idem quod* ἑλώριον, ου, τὸ, præda; *ab* ἕλω, capio. 684

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; *quasi* αἰὲν ὤν· *item,* ætas, vita, tem- 685
pus vitæ hominis.

688 Εὐφρανέων, *Ion. pro* εὐφρανεῖν, *fut.* 1. *infin. verbi* εὐφραίνω.

690 Παραΐσσω, *fut.* ξω, prætereo; *item*, proripio me raptim; *ut hìc.*

691 Ὠθέω, *fut.* ὠθήσω, *et* ὤσω, *tanquam ab* ὤθω, trudo, pello; ὤσαιτ' *pro* ὤσαιτο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

693 Φηγὸς, ῦ, ἡ, fagus; ἀπὸ τῦ φαγεῖν, *quia olim homines è fructibus arboreis victitabant; hinc* φήγινος, ίνη, ον, fagineus, ε. 839.

694 Θύραζε, extra domum; *alibi generaliter*, extra, *ut hìc; hinc* οἱ θύραζε, externi, alieni; *à* θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

697 Ἀμπνύω, *pro* ἀναπνύω, *Ion. à* πνύω, respiro; *hinc* ἀμπνύνθη, recreatus est, ad se rediit, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Ion. pro* ἠμπνύνθη, *tanquam ex* ἀναπνύνομαι, *vel* ἀνάπνυμαι.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, aura, flatus, *epenthesi* τῦ ι, *pro* πνοὴ.

698 Ζωγρέω, *fut.* ήσω, capio vivum, à cæde conservo, vivifico; *item*, vegeto; *ab* ἄγρα, ας, ἡ, captura, venatio, *quasi* ζῶον ἀγρεύω.

Καμαφηὸς, ότος, ὁ, spirans, *Ion. pro* κεκαφηκὼς, *à prisco* καφέω, *quod ex* κέκαφα, *præt. verbi* κάπτω, spiro, flo; *item*, comedo.

707 Αἰολομίτρης, ου, ὁ, qui balteum *vel* mitram variè ornatam habet; *ab* αἰόλος, η, ον, varius, *et* μίτρα.

709 Κλίνω, *hìc* claudo, circumdo.

720 Ἐντύω, *et* ἐντύνω, paro, instruo; *ab* ἔντεα, τὰ, *per contract.* ἔντη, arma.

721 Πρέσβα, ης, ἡ, vetula, senex veneranda, *per syncop. pro* πρέσβεια· *à* πρέσβυς, υος, *vel* εως, *fœm.* πρέσβεια, δ. 59. *pro* πρέσβεια, *dicitur* πρέσβειρα, *Hymn. in Ven.* 32. *et* πρεσβηΐς, *Hymn. in Vestam et Merc.* 13. πρεσβηΐδα τιμὴν, antiquum honorem.

722 Κύκλα, *per metaplasm. pro* κύκλοι.

723 Ὀκτάκνημος, υ, ὁ καὶ ἡ, octo radios habens, *proprium rotæ; à* κνήμη, ης, ἡ, radius rotæ.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis, tabula, *in quâ delinquentium pœnæ scriptæ fuerunt; ab* ἄγω, duco, *vel* frango.

725 Ἐπίσσωτρον, υ, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur; *ab* ἐπὶ *et* σῶτρον, υ, τὸ, illud lignum, *à* σώω, citato gressu currere cogo; *quod est à* σεύω, agito.

Θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio; *item* miraculum, res nova, visuque mira.

726 Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ, *id est*, foramen, in quod axis caput immittitur, et circumvolvitur, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, quòd axe impleatur.

728 Περίδρομος, υ, ὁ καὶ ἡ, orbiculatus, circumcurrens, rotundus; *à* τρέχω.

729 Ῥυμὸς, ῦ, ὁ, temo; *à* ῥύομαι, traho.

730 Λέπαδνα, τὰ, coria lata circa pectus equorum, capistra; *à* λεπίζω, decortico, deglubo; *quod est à* λέπω, *idem.*

734 Οὖδας, εος, τὸ, *et* οὖδας, ατος, τὸ, λ. 748. solum, pavimentum; οὖδος, *inusit. in nomin.* οὖδας, *in omnibus casibus præter nomin.* οὐδὸς, ῦ, ὁ, limen; *ab* ὁδὸς, ῦ, ἡ, via: *quoniam solo incedimus et ambulamus.*

738 Θυσσανόεις, εσσα, εν, fimbriatus; *à* θύσανος, fimbriæ. *Ante*, β. 448.

Στεφανόω, *fut.* ώσω, corono, cingo, honore afficio, exorno; στεφάνη 739
vel -νος, ου, ὁ, corona, virtutis præmium; *à* στέφω.

Κρυόεις, εσσα, εν, frigidus, rigidus, horribilis: *à* κρύος, εος, τὸ, frigus; 740
παρὰ τὴν κροῦσιν τῶν ὀδόντων τὴν γινομένην ἐν τῷ κρύει, *à strepitu dentium qui editur in frigore; hinc* κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, *idem*, ν. 48. *Vid.* ὀκρυόεις, δ. 518.

Τετραφάληρος, ον, ὁ καὶ ἡ, habens quatuor conos, *vel* clavos eminen- 743
tes, *sive* phaleras, *seu* fistulas; τετραφάληρος κυνέη, galea quatuor eminentias, *sive* conos habens; *legitur* τετραφάλος ου, ὁ κὴ ἡ, μ. 384. *idem*; *à* φάλα, quoddam ornamentum galeæ; *vel à* φάληρα, τὰ, *pro* φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, et equitum, et nobilium; *hoc autem à* φαλὸς, ου, splendidus; *item*, conus galeæ cui crista inseritur.

Πρυλὴς, έος, ὁ, *vel* ἡ, pedes, miles propugnator; *quidam exponunt* 744
πρυλέες (*nam vix legitur in singulari*) multitudo in unum congregata. *Dicitur* (*inquit Eustath.*) *quasi* πορυλέες, παρὰ τὸ πορεῖν· *idem* πρύλις· *item*, multitudo.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus, lucidus, rubens, *à* φλέγω, comburo, in- 745
flammo, illustro, ardeo; *aliquando*, lædo, ango.

Βριθὺς, ῦα, ὺ, gravis; *à* βρίθω, *suprà*; *hinc* βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, 746
ε. 839.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita; *à* πατὴρ, *et* ὄβριμος. *Vide* γ. 747
357.

Ἐπιμαίομαι, attrecto, palpo, instigo, urgeo verberibus, cupio, in- 748
quiro; ἐπιμαίετο, 3. *sing. imperf. à* μαίομαι, *idem cum* μάω, cupio, *et* quæro.

Μυκάω, mugio, reboo, crepo; *quidam exponunt*, aperior; *fut.* 1. 749
μυκάσω, *et* μυκήσω, *aor.* 2. ἔμυκον· *pro quo Ion. augmenti detractione*, μύκον, παρὰ τὸ μῦ λέγειν· *hinc* μυκηθμὸς, ου, ὁ, σ. 575. mugitus.

Ἐπιτρέπω, *fut.* ψω, curæ committo: ἐπιτέτραπται, 3. *sing. perf. pass.* 750

Ἀνακλίνω, *hìc*, aperio, *et* ἐπιτίθημι, claudo. 751

Τῇ, hâc viâ, hîc. 752

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, stimulatus; *à* κέντρον, ου, τὸ, stimulus, punctum, *et* ἐνέκω, cedo; qui calcaribus agitur.

Ὕπατος, άτη, ατον, supremus, *pro* ὑπέρτατος, (*ab* ὑπὲρ) consul, exi- 756
mius, altus, honoratus; *aliquando*, imus, *et* profundus.

Ὁσσάτιος, ὁ, quantus; *ab* ὅσσος, *idem*, *pro* ὅσος. 758

Ἕκηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, otiosus, securus, nil turbarum movens, 759
mitis, lenis; *ab* εἴκω, cedo; ὁ γὰρ ὑποχωρῶν ἐστὶν ἡσυχάζων.

Ἄφρονα τοῦτον, *scil.* Martem. 761

Λυγρῶς, vehementer; *à* λυγρὸς, ὰ, ὸν, gravis, molestus, perniciosus, 763
β. 873.

Ἐξαποδίομαι, insequendo expello; *ab* ἀποδίω, expello; *à* δίω, *idem*.

Ἄγρει, *idem* ἄγε, age, agedum; *vox hortantis*; *ab* ἀγρέω, venor; *à* 765
celeritate in venatione adhibitâ transfertur; *hinc* ἀγρεῖθ', *pro* ἀγρεῖτε. *Odyss.* υ. 149.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, tenebrosus, ater; *hìc* ὅσσον ἠεροειδὴς, quantum aëris 770
spatium quod nullis nebulis impedientibus potest transpici; *alii intel-*

ligunt, caliginem spissi aëris quæ visui objicitur; *ab* ἀὴρ, ἔρος, ὁ, *et* εἶδος, εος, τὸ, species.

772 Ὑψηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altè sonans; ὑψηχέες ἵπποι, *ita dicuntur* παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν ἦχον τῶν ποδῶν, quòd sonitum pedum in latum efferunt; *aut quasi* μεγαλόφωνοι, quòd clarè et crebrò hinniunt; *ab* ὕψος, εος, τὸ, *et* ἦχος, ου, ὁ.

774 Συμβάλλω, *hìc* coëo, conjungor, commisceo.

776 Πουλὺς, *poët. addito* υ, *pro* πολὺς, πολλὴ, πολύ.

777 Ἀντέλλω, oriri facio; *et generaliter*, existere facio, emitto, produco, *ut hìc; aliquando etiam neutraliter*, orior, enascor, existo; ἀνέτειλε, 3. *sing. aor.* 1. *à* τέλλω, *inusitat.*

778 Τρήρων, ωνος, ἡ, *propriè* columba, *hìc adject.* timidus. *Vid.* β. 502.

Πελειὰς, άδος, ἡ, *vel* πέλεια, ας, ἡ, columbarum quædam species; *à* πελλὸς, ἡ, ὸν, niger; *sic dicta, quòd nigro sunt colore.*

Ἴθμαθ' *pro* ἴθματι, *ob sequens aspirat. ab* ἴθμα, τος, τὸ, motus, gressus, passus; *ab* ἴω, *vado.*

782 Εἴλομαι, conglobor, *hìc; ab* εἰλέω, volvo, arcto; εἰλόμενος, ένη, ενον, *part. præs. pass.*

Λείων, *pro* λέων, οντος, ὁ, *poët.* λείουσι, *dat. plur.*

Ὠμοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, cruda devorans; *ab* ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus, *et* φάγω, comedo.

783 Κάπρος, ου, ὁ, aper; *hìc* σῦς κάπρος, λ. 293. σῦς κάπριος.

785 Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, *qui tantùm vociferabatur quantùm alii quinquaginta, ut sequitur.*

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vocem æream habens; *à* χάλκεος, έη, εον, æneus, *et* φωνὴ, vox.

786 Αὐδήσασχ', vociferabatur, *pro* αὐδήσασκε, *quod pro* ηὔδησε, *aor.* 1. *Ion. ab* αὐδάω.

787 Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirandus, stuporem excitans; *ab* ἀγαίω, admiror, cum stupore miror.

788 Πωλέσκετο, versabatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. et poët. pro* ἐπωλεῖτο, *à verbo* πωλέομαι, versor.

790 Οἰχνέσκω, *idem quod* οἰχνέω, recedo, progredior, versor; *ab* οἴχομαι, *idem* οἰχέω, *Odyss.* γ. 322.

Ἐδείδισαν, *productâ secundâ syllabâ, et syncope factâ pro* ἐδεδίεισαν, 3. *plur. plusquamperf. med. ab* ἐδεδίειν, *à* δείδω, timeo; *ita et* ἐδείδιμεν, ζ. 99. *pro* ἐδεδίειμεν.

791 Ἕκαθεν, procul; *ab* ἑκὰς, *idem.*

793 Ἐπορούω, *fut.* σω, hostiliter insilio, irruo, adeo; *sic hìc; ab* ὀρούω, impetum do, irruo, gradu concitato feror: *quod ab* ὄρω, concito.

795 Ἀναψύχω, *fut.* ξω, refrigero, abstergo, desicco, *ut hìc; dicuntur et* ἀναψύχειν quæ animum reducunt, *ut* κ. 575. ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ· *in hâc significatione deduci potest à* ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima; *sed in priori, à* ψύχω.

797 Τείρετο, affligebatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. verbi* τείρομαι.

Ἦα, eram, 1. *sing. imperf. Ion. pro* ἦν, *verbi* εἰμί.

803 Ἐκπαιφάσσω, insanio, *seu* fanatico more irruo: *à* παιφάσσω, *suprà. Vid.* β. 451.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjutor, *pro* ἐπίῤῥοθος, adjutor. *Ante*, δ. 390. 808

Πολυάϊξ, κος, ὁ καὶ ἡ, impetuosus; *à* πολὺς, *et* ἀΐσσω. 811

Δέδυκεν, subiit, 3. *sing. perf. act. verbi* δύω.

Ἀκήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè*, exanimis, cor non habens, mortuus, *ut* η. 100. ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, sedentes ibi singuli excordes, *et* λ. 392. ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι, acutum telum est, et exanimem statim reddit; *sed* ἀκήριον δέος *exponunt* metus qui reddit homines exanimes, *ut hìc; ab* α *priv. et* κῆρ, *contr. pro* κέαρ, ατος, τὸ, cor; *est etiam* ἀκήριος, *à* κὴρ, ῥὸς, ἡ, *oxyt.* sors, lethum, mors. *Odyss.* μ. 98. τῇ δ' οὔπω ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται, hâc nondum unquam nautæ illæsi gloriari possunt, *et Odyss.* ψ. 328. ἀκήριοι ὕνδρες ἄλυξαν, viri indemnes fugerunt; *et Hymn. in Merc.* 527. ῥάβδος ἀκήριος, virga sincera, *vel* incorrupta, *vel* immortalis. 812

Ἄλημι, erro, congrego, *ut hìc;* ἀλήμεναι, *præs. inf. hinc* ἀλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *et* ἀλήτης, ου, ὁ, erro, mendicus; *ab* ἀλάομαι, vagor. 823

Ἀνὰ, *separatur à verbo suo* γινώσκω, *si legas* ἀνὰ κοιρανέοντα. 824

Δίδιθι, 2. *sing. imperat. inusitati thematis* δίδιμι· *aut, secundum quosdam, pro* δίδιε, *ex* δίδια, *à* δείδω. 827

Ἔχω, agito, impello, *hìc.* 829

Σχεδίην, *adverb.* cominùs; σχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus est accusat. aut secundum Eustath.* πληγὴν, *vel* τυπὴν *intelligend. est etiam et* σχέδην, propè, cominùs, ferè, pedetentim, sensim; *à* σχεδὸν, propè, propinquè; *item*, ferè. 830

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, paratus, ascitus; *à* τεύχω· τυκτὸν κακὸν, natum malum, *et neutraliter*, improbum. 831

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutabilis, qui se omnibus accommodat, nunc hic, nunc illic adhærens: *epith. Martis; ab* ἄλλος, πρὸς, *et* ἄλλος.

Πρώην, paulò antè, nupèr, primùm; *à* πρωὶ, manè *cui opponitur* ὀψὲ, vespere; *item*, tempestivè, præmaturè. 832

Λέλασται, oblitus est, 3. *sing. perf. pass. Dor. pro* λέληϛαι· *ita* λελάσμεθα, *pro* λελήσμεθα, λ. 313. *à* λανθάνω. 834

Ἐμμαπέως, dicto citiùs, celeriter, *pro* ἀμαπέως, *idem; quasi* ἅμα τῷ ἔπει, unà et simul cum dicto. 836

Ἔβραχε, sonuit, gemuit, 3. *sing. imperf. verbi* βράχω. 838

Φήγινος, ίνη, ινον, fagineus; *à* φηγὸς, οῦ, ὁ, fagus, *suprà* 693.

βριθοσύνη, ης, ἡ, gravitas, pondus; *à* βρίθω. 839

Θεὸς, *aliquando est generis fœmin*, dea, *ut hìc.*

Δῦν', *pro* δῦνε, *per apostroph. Ion. pro* ἔδυνε, 3. *sing. imperf.* 845

Ὡς, cum, *vel* postquam, *hìc.* 846

Ἐξαίνυτο, abstulerat, 3. *sing. imperf. verbi* ἐξαίνυμαι. 848

Ὀρέγνυμι, *aliquando* jaculor, pugno, *vel* vibro, *ut hìc;* ὠρέξατ' *pro* ὠρέξατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.* 851

Τῇ, eâ parte, λ. 499. 858

Δάπτω, *f.* ψω, *et* δαρδάπτω, devoro, lacero, exedo; *propriè significat*, se ingurgitare ferarum ritu, *ut* λ. 480. αὐτὰρ ὁ δάπτει, sed leo devorat; *aliquando tribuitur igni, ut* ψ. 183. δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, dabo Hectorem igni devorandum; *hìc autem de hastâ dicitur; à* δαίω, divido *vel* comburo.

860 Χίλιοι, αι, α, mille; ἐννεάχιλοι, *et* δεκάχιλοι, *apud poëtas, pro* ἐννακισχίλιοι, *et* δεκακισχίλιοι· ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι, boatum edidit Mars quantum novies mille clamant, *vel* decies mille: *hìc de Marte; de Neptuno autem,* ξ. 148. *Quidam legunt* ἐννεάχειλοι, quantum novem labia; *sed nihil hoc grande foret de deo præstantiore, qui adeò fortiter clamabat, quantùm vix quinquaginta possent, ut de Stentore dictum est, suprà* 785. Coul.

861 Συνάγω, *hìc,* conduco, committo, ineo.

863 Ἆτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, *per crasin, pro* ἄατος.

865 Καῦμα, ατος, τὸ, æstus; *à* καίω, uro.

Δυσαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graviter spirans; *à* δὺς, *et* ἄω, spiro.

869 Ἀχεύω, *fut.* σω, mœreo, doleo; *ab* ἄχος, εος, τὸ, dolor; *idem* ἀχέω, β. 694.

873 Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens; *inde adject. compar.* ῥίγιον, magis horrendum, tristius; *et superl.* ῥίγιστος, maximè horrendus, tristissimus.

874 Ἰότης, τητος, ἡ, voluntas, consilium, gratia; *ab* ἵεμαι, cupio, desidero; *quod ab* ἵω, mitto.

876 Ἀήσυλος, ύλη, υλον, injustus, impius, nocens, despiciens, *ut hìc: fit ab* α *priv. et* ἅδω, placeo, *vel* ἥδω, voluptate afficio; *vel ab* ἆσαι, nocere, *tanquam* ἄσυλα, *pleonasmo τοῦ* η.

878 Δεδμήμεσθα, *pro* δεδμήμεθα, *per syncop.* domiti sumus, *plur. perf. pass. à* δέμω, domitus sum; *vel à* δμάω, *per syncop. pro* δαμάω· *hinc* δεδμήατο, γ. 183, *et* δεδμήμην, *Odyss.* α. 426. *et* δεδμῆσθαι, *Hymn. in Apoll.* 543.

879 Προτιβάλλω, adorior, aggredior, refræno, castigo, coërceo, *ut hìc;* προτὶ, *pro* πρὸς, *Dor.* προτιβάλλεαι, *Ion. pro* προτιβάλλῃ, 2. *sing. præs. subj. pass.*

880 Γείνομαι, nascor, *præt. med.* γέγαα, *aor.* 1. ἐγεινάμην *frequenter activè,* genui; *diciturque et de viro et de muliere;* ἐγείναο, *Ion. pro* ἐγείνω, 2. *pers. sing.*

882 Μαργάω, *et* μαργαίνω, insanio; *à* μάργος, η, ον, *vel* μάργος, ου, ὁ καὶ ἡ, insanus, *Od.* π. 421. γαστέρι μάργῃ, ventre edaci, *Odyss.* σ. 2. *quod ex* μάλα, *et* ἀργὸς, *ex* ἀεργὸς, otiosus, malus.

Ἀνίημι, *fut.* ήσω, remitto; *aliquando,* stimulo, *et* impello, indulgeo, *ut hìc;* ἀνῆκεν, *aor.* 1.

884 Ἐπέσσυτο, *pro* ἐπέσυτο, *geminato* σ, 3. *sing. plusq. perf. pass. verbi* ἐπισύομαι.

885 Ὑπήνικαν, *pro* ὑπήνεγκαν, 3. *plur. aor.* 1. *ab* ὑποφέρω, subduco, *sed* γ *verso in* ι *poët. nisi malis esse aor.* 1. *ab* ὑπενίκω, *servatâ characteristicâ præsentis, ut et* ἤνεγκα, *pro* ἤνεγξα, *ab* ἀνέγκω.

Ἦτι, *hìc,* nimirum, profectò.

886 Αὐτοῦ, ibi.

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδεσσι, *dat. plur. Ion. à* νεκρὸς, ρὰ, ρὸν, mortuus.

887 Ζὼς, *pro* ζωὸς, ἡ, ὸν, vivus, vivens homo; *à* ζάω, vivo.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis, qui citò deficit; *ab* α *privat. et* μένω, maneo,

vel μένος, εος, τὸ, robur; *hinc* ἀμενηνόω, *fut.* σω, debilito, comminuo, ν. 562.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, percussio, ictus; *à secundo aor.* τῦ τύπτω· τυπῇσι, *dat. plur. Ion. pro* τυπαῖς.

Μινυρίζω, cantillo, voce querulâ cano; *item*, exili voce lamentor, 889 *ut hìc*; *item*, exili voce lamentans, *vel* cantillans; *à* μινυὸς, ὰ, ὸν, *pro* μικρὸς, ρὰ, ρὸν, parvus.

Ἀάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit; *ingenium* 892 *Junonis, ob pervicaciam dicitur* ἀάσχετον· *et robur Martis, quia nemini cedit, nec contineri valet*, ω. 708. πάντας ἀάσχετον ἵκετο πένθος, omnes intolerabilis *vel* immodicus luctus invaserat; *ab* ἄσχετος, ετου, ὁ καὶ ἡ, *idem*; *ab* α *privat. et* ἴχω, *pro* κατέχω, coërceo: *alii autem leg.* ἀνάσχετὸς, ἡ, ὸν.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, subditus, cedens, proclivis ad cedendum, tolerabilis; *ab* εἴκω, cedo.

Δάμνημι, ης, ησι, domo, reprimo, *quòd à* δαμνάω. 893

Ἐννεσία, *pro* ἐνεσία, ας, ἡ, consilium, monitus; ἐννεσίῃσι, *dat. pl. Ion.* 894 *pro* ἐνεσίαις· *ab* ἕνεσις, immissio; *quod ab* ἐνίημι, immitto.

Ἀΐδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ. *Vid.* β. 455. 897

Ἐνέρτερος, ερα, ερον, inferior, *per sync. pro* ἐνερώτερος· *ab* ἔνερος. *Antè.* 898

Ἰάομαι, *fut.* ἀσομαι, *et* ήσομαι, curo, medeor; ἰήσασθαι, *aor.* 1. *inf. ab* 899 ἴα, vis; *efficacibus pharmacis opus est ad sanandum.*

Ὀδυνήφατος, ἀτου, ὁ ϗ ἡ, dolorem sedans; *ex* ὀδύνη, ης, ἡ, *et* φάω, occido, *suprà* 401. 900

Τὶ, *particula explet. ut dicitur suprà.* 901

Ὀπὸς, ῦ, ὁ, lacteus succus, *et* omnis liquor non sponte, sed aliquo 902 alio modo fluens, coagulum; *ab* ὀπῇ, *foramine, unde fluit.*

Συνέπηξε, 3. *sing. aor.* 1. *à* συμπήγνυμι, compingo, condenso, coagmento; *à* πήγω, *seu* πήγνυμι, *idem.*

Περιστρέφω, *fut.* ψω, obtorqueo, circumverto, *aut potiùs per epenth.* 903 *pro* περιτρέφω, coagulare, *vel* concrescere facio circumagitando; *à* τρέφω, *idem quod* πήγνυμι, *ut Odyss.* ζ. 477. σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.

Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, confundo, *propriè de liquoribus*; *item metaph.* confundo, turbo; *hinc* κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio, λ. 129.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, homicidium; ἀνδροκτασιάων, *gen. plur. Æol. ab* 909 ἀνὴρ, *et* κτείνω, interficio, occido.

CLAVIS HOMERICA

IN Z'. ILIADIS.

1 ΟἸΟ'Ω, desolo, destituo, solum facio; *ab* *οἶος, οἴη, οἶον*, solus, *α*. 118. *οἰώθη*, 3. *sing. aor.* 1. *pass.*
2 Πολλὰ, *adverbialiter pro* *πολὺ· aliquando pro* *πολλάκις, ut β*. 789.
9 Φάλος, ου, ὁ, conus galeæ, *quia* *φάει*, splendet.
12 Ἔπεφνε, interfecit, 3. *sing. imperf. verbi* *πέφνω, idem quod* *φένω*. *Vide* *γ*. 281.
17 Ὑφαντιάω, *et* -άζω, *fut.* σω, obviàm prodeo, alicui occurro, subsidio veniens, *vel* ante aliquem prodire ad eum protegendum, *ut hìc;* incurro, incido; *item* *ὑπαντάω· ab* *ἀντάω*, in occursum eo, *et* *ἀντιάω*, *idem;* *vel*, obsto, occurro, obtestor.
19 Ἔσκον, ἔσκες, *Ion. et poët. pro* ἦν, ἦς, *vel potiùs pro* ἔον, ἔες, ἔε, *imperf. verbi* *εἰμὶ*, sum, *ex inusit.* *ἔω*.
Ὑφηνίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, administer aurigæ, auriga; *ab* *ὑπὸ, et* *ἡνίοχος*, όχου, ὁ, auriga.
24 Σκότιος, ία, ιον, tenebrosus, ex occulto coïtu et illegitimis nuptiis natus, spurius, clandestinus, *ut hìc;* *à* *σκότος, εος, τὸ*, tenebræ. *Vide* *νόθος, β*. 727.
25 Ποιμαίνω, pasco; *à* *ποιμὴν, ένος, ὁ*.
Ὄεσσι, *Ionic. et Æolic. pro* *οἴεσι· ab* *ὄϊς*, ovis, *contract.* *οἶς, genit.* *οἴος*. *Suprà, γ*. 198.
Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, concubitus. *Vide α*. 435.
26 Ὑποκυσαμένη, prægnans, *vel* gravida facta, *ut hìc; aor.* 1. *part. fœm. med. verbi* *ὑποκύω*, gravida sum, *vel* osculor.
27 Ὑπολύειν γυῖα, membra, *vel* artus dissolvere, *id est*, vitam eripere, *et* causam esse exitii.
34 Ἐϋῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè fluens; *geminatur* ρ, *ab* *εὖ, et* *ῥέω· hinc etiam* *ἐϋῤῥὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ζ*. 508. *idem quod* *ἐϋῤῥείτης, et* *ἐΰῤῥοος, ους, ὁ καὶ ἡ, η*. 329. *ἐϋῤῥείταο autem Æol. pro* *ἐϋῤῥείτου*.
35 Ἕλε, *aliquando* cepit; *aliquando* interfecit; 3. *sing. aor.* 2. *ab* *αἱρέω*.
38 Ἀτύζομαι, timeo, trepido; *ἀτύζω, fut.* ξω, reddo attonitum, turbo: *ab* *ἄτη, ης, ἡ*, damnum.
39 Βλάπτω, *fut.* ψω, noceo; *item*, in itinere impedio; *βλαφθεὶς, εῖσα, ἐν*, *part. aor.* 1. *pass.*
Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus; *à* *μυρίκη, ης, ἡ*, myricâ, arbore quâdam, *Il. κ*. 406.
40 Ἄξας, ασα, αν, frangens, *part. aor.* 1. *ab* *ἄγω, fut.* ξω, frango.
Ἐβήτην, ibant, 3. *dual. aor.* 2. *verbi* *βαίνω*.

Φοβέοντο, trepidè fugiebant, 3. *plur. imperf. Ion. pro* ἐφοβοῦντο. 41

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota; *à* τρέχω, curro; *dicitur etiam apud Homerum* 42 *de re quâlibet, quæ est orbiculari rotunditate instar rotæ, ut Odyss.* μ. 173. κηροῖο μέγαν τροχὸν, ceræ ingentem massam; *sed* τρόχος, ου, ὁ, cursus.

Ἐκκυλίω, *fut.* σω, evolvo, devolvo; ἐξεκυλίσθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. à* κυλίω, volvo, ρ. 99. *propriè dicitur de devolutione ex superioribus in inferiora;* κυλίνδω, *et* -ίω, *idem*, Θ. 86.

Ἐν πατρὸς, *subintelligitur* οἴκῳ, domo. 47

Κειμήλιον, ίου, τὸ, quæque bona immobilia; *item*, quod in pretio magno habetur, munus pretiosum quod dari solebat hospitibus, ut esset amoris et hospitii perpetuum monumentum et pignus, repositæ in thesauro pecuniæ; παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ μείλιχα, quòd ibi recondantur nobis res gratæ et mellitæ; *à* κεῖμαι, jaceo; *hinc* κειμηλιάρχιον, ίου, τὸ, locus, in quo res pretiosæ reconduntur.

Πολύκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm elaboratus; *ferrum dicitur* πολύκμητον, 48 *quòd multis modis potest laborari et fabricari; vel, quòd ad multos labores sit idoneum;* παρὰ τὸ κάματος, labor; *quod à* κάμνω, laboro.

Καταξέμεν, deducere, deducendus, *Ion. pro* κατάξειν, *fut.* 1. *inf.* 53

Κήδομαι, *hìc*, parco, solicitus de servando; κήδεαι, 2. *sing. præs. pro* 55 κήδῃ· *quòd à* κῆδος, εος, τὸ, cura, solicitudo.

Αἰπὺς, εῖα, ὺ, *aliquando est idem quod* ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, altus, *ut Iliad.* 57 λ. 181. *aliquando est* χαλεπὸς, ἢ σκληρὸς, durus et difficilis; *vel* gravis, *ut hìc.*

Ἐξαπολοίατ', *Ion. pro* ἐξαπόλοιντο, funditùs pereant, 3. *plur. aor.* 2. 60 *opt. ab* ἐξαπόλλυμαι, *ab* ὄλλυμι.

Ἀκήδεστος, έστου, ὁ ἢ ἡ, inhumatus, insepultus; *ab* α *privat. et* κῆδος, εος, τὸ, exequiæ, parentalia, funus; *est et* ἀκήδεστος, indefletus; *à* κῆδος, mœror; *et etiam* incuratus; *à* κῆδος, cura; *potest autem* ἀκήδεστος *esse superlativi gradûs* τοῦ ἀκηδὴς, *quod in omnibus illis significationibus legitur.*

Ἄφαντος, άντου, ὁ ἢ ἡ, non apparens, funditùs extinctus, et qui cum stirpe periit: *ab* α *et* φαίνω.

Αἴσιμος, ίμου, ὁ ἢ ἡ, justus, pius, æquus; *ab* αἶσα, ης, ἡ, officium; *est* 62 *et* αἴσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, fatalis, Θ. 72. *ab* αἶσα, fatum, *et* αἴσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem*, ω. 376.

Ἀνατρέπω, prosterno, subverto; ἀνατρέπομαι, prosternor, resupinatus 64 sum; ἀνετράπετο, 3. *sing. aor.* 2. *med.*

Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, *vel* arma; *ab* ἐναίρω, occido, spolio; *alii au-* 68 *tem deducunt ex* ἄρης, bellum, Mars; ἔναρα βροτόεντα, spolia cruenta, ζ. 480.

Ἐπιβαλλόμενος, ένη, ενον, intentus, cupidus; *ab* ἐπιβάλλομαι, *quod cum genitivo aliquando significat* cupio.

Ἀνάλκεια, ας, ἡ, timiditas, ignavia: *ab* ἄναλκις, ιδος, ὁ ἢ ἡ, instre- 74 nuus, ignavus, β. 201. *quod ab* α *privat. et* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis, *item* auxilium.

Ἐγκέκλιται, incumbit, 3. *sing. perf. pass. verbi* ἐγκλίνω. 78

78 Ἄριστοι μάχεσθαι, præstantissimi ad pugnandum; *infin. post adjectivum habet significationem gerund. in* dum: *ut*, λαλεῖν ἄριστος, *apud Plat.*
79 Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus, *nempe, ejus qui rectà fertur ad aliquid; ab* ἰθύω, rectà feror; *hoc verò ab* ἰθὺς, εῖα, rectus, directus; *et* ἰθὺς, *vel* ἰθὺ, *adverb.* rectà in, *seu* rectà ad.
83 Ἐποτρύνω, verbis incito, impello, exacuo: ἐποτρύνητον, 2. *dual. præs. subj. ab* ἔπω, dico; *aut* ἐπὶ, *et* ὀτρύνω, incito.
87 Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, matrona, anus; *à* γεραιὸς, ὰ, ὸν, senex.
89 Οἴξασα, *ab* οἴγω, *fut.* ξω.
90 Δοκέω, *fut.* ήσω, *vel* ξω, videor.
94 Ἦνις, ιος, ἡ, annicula, horna, *per ectas. pro* ἔνις· *ab* ἔνος, ου, ὁ, annus.
Ἠκέστος, έστη, εστον, indomitus, nondum stimulo domitus; *ab* η *pro* α *privat. et* κεντέω, pungo; ἀκέντητος, ήτου, ὁ καὶ ἡ, *idem.*
96 Ἀποσχεῖν, abstinere: *exprimitur et* averto, *ut hìc; aor.* 2. *infin. ab* ἀπέχω.
100 Ἐξέμεναι, exiisse, *Ion. et Dor. pro* ἐξεῖναι, *aor.* 2. *infin. verbi* ἔξειμι.
101 Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo; *dictum quasi* ἰσοφερίζω· *ab* ἴσος, η, ον, æqualis, par, *et* φέρω: *hinc* ἰσοφόροι, *Odyss.* σ. 372. boves æquali ferendo oneri apti; *vel,* ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumentis; *à* φᾶρος, εος, τὸ, pallium, *adeò ut sit tractum à similitudine vestium.*
107 Ὑποχωρέω, *fut.* ήσω, sensim recedo, clam me subduco; *item,* retrocedo, cedo, abscedo; *ab* ὑπὸ, *et* χωρέω, eo, accedo, *&c.*
108 Φὰν, *Ionicâ augmenti detractione pro* ἔφαν, *et hoc Bœoticâ syncope, pro* ἔφασαν, 3. *plur. imperf. vel* ἔφησαν, *aor.* 2. *verbi* φημὶ, *et significat aliquando apud Homerum,* dixerunt; *ut Odyss.* β. 337. *aliquando ponitur pro* ᾠήθησαν, existimârunt, putaverunt, *ut hìc.*
109 Ἀλεξήσω, *ex* ἀλέξω, *ut suprà,* α. 590.
110 Ἐκέκλετο, hortabatur, 3. *sing. imperf. verbi* κέκλομαι, *poët. pro* κέλομαι.
113 Βείω, ivero, *poët. et Ion. inserto* ι, *pro* βέω· *hoc autem pro* βῶ, *a.* 2. *subjunct. à* βαίνω, gradior, incedo, eo; *cujus aor.* 2. *indicat.* ἔβην· *est et* βέομαι, *pro* βιώσομαι, vivam, *Il.* χ. 431.
114 Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator; *à* βουλεύω.
117 Δέρμα, τος, τὸ, pellis, tergus, cutis; *à* δέρω, excorio; *hoc autem à* δέρας, ατος, τὸ, *idem, quod alii generale esse volunt, alii de pelle ovinâ propriè dici: à* δέρμα *autem* δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus, *Odyss.* δ. 782. *et* δέρτρον, ου, τὸ, *Odyss.* λ. 578. rostrum *vel* membrana et durior pars rostri, quâ aves cibum excipiunt.
125 Προβαίνω, *fut.* ήσομαι, prægredior, antecedo, *et metaph.* anteo, antecello, *ut hìc.*
127 Δύστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui multum suspirat, *ideoque* infelix, miser; *à* δὺς *et* στένω, gemo: *aut, secundum alios, à* στῆναι, *aor.* 2. *infin. verbi* ἵστημι, *ut sit, qui vix locum invenire potest, ubi consistat.*
128 Κατὰ, *cum genitivo,* de, *ut hìc.*
130 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ, non enim, *ut antè.*
132 Διώνυσος, Bacchus, *poët. pro* Διόνυσος. *Ita cognominatus Bacchus, quòd cùm natus est,* κέρασι ἔνυξε τὸν Διὸς μηρὸν, cornibus femur Jovis vul-

teravit; *vel quasi* διδόντος, *quia* τὸν οἶνον δίδωσι, vinum præbet; *vel* ἀπὸ Διὸς καὶ Νύσσης, quia filius est Jovis, et in monte Nyssâ educatus; *vel quasi* διάνυσος, *à* διανύω, *quia vacillant, nec firmis vestigiis hærent, qui plusculùm potaverunt. Naxus insula sacra ei, Od.* λ. 324. *ubi Ariadne dicitur occisa à Dianâ ob testimonium Bacchi.*

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix; *est etiam* τιθηνὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutrix; *sumitur etiam pro terrâ alumnâ; à* τιτθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mammilla, *quòd ita dicitur (inquit Harm.) quia* προστίθεται, *infantis ori admovetur.*

Θύσθλα, ων, τὰ, liba, *vel* rami, *vel* thyrsi qui in bacchanalibus portabantur; *à* θύω, sacrifico. 134

Θεινόμενος, ένη, ενον, percussus, *part. præs. pass. verbi* θείνω, ferio, percutio. *Vid.* α. 34. 135

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ, *vel* ἡ, stimulus, *quo boves punguntur, quasi* βοῦς πλήττων. *Didymus (ut* Coulon *annotat) explicat* βουπλῆγι, securi, *quia boves securi cæduntur; potest significare* scutica, *quia fit ex bubulâ pelle; à* πλήσσω, percutio, *et* βοῦς, οὸς, ὁ καὶ ἡ,

Ὀδύζομαι, *potiùs* ὀδύσσω, succenseo, irascor; *usurpatur tantùm in aor.* 1. *med. apud poët. ex* ὀδύνη, ης, ἡ, *nam ira est dolor quidam, aut ex eo oritur;* ὀδυσσαμένοιο, *Iliad.* θ. 37. *pro* ὀδυσσαμένου. 138

Ῥεῖα, quietè, tranquillè, *hìc, pro* ῥέα, *ex* ῥέω, fluo: *quia quæ facilia sunt, quasi fluere videntur.*

Τυφλὸς, ἡ, ὸν, cæcus; *aliquando* surdus; *sed non apud Homer. dicitur quasi* τύφους ἴλλω, *id est,* oculorum fumos habens; *vel à* τύφω, fumum excito, *et* λάων, videre; *cæcus est, in quo* τύφεται, *id est,* ἀπόλλυται τὸ λάων, visus destruitur. *Hesych.* 139

Πεῖραρ *sive* πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus; *item,* scopus, meta; *à* πέρας, ατος, τὸ, *idem; hinc Odyss.* ψ. 243. περάτη, *quod est, secundum alios,* transitus; *alios vero* horizon, *quam significationem habet in Homero etiam* πέρας, *inquit* Coul. 143

Γενεὴ, ῆς, ἡ, genus, origo; *Ionic. pro* γενεά. *Antè.* 145

Τηλεθόωσα, valde virescens, *seu* germinans, luxurians, *Bœot. pro* τηλεθῶσα· *à* τηλεθάω, germino, pullulo, viresco, *quod à* θηλέω, *hoc verò à* θάλλω, *idem; pro eodem etiam dicitur* τηλέθω *apud poëtas; sed non apud Homerum. metaph.* χ. 423. παῖδας τηλεθάοντας, pueros, *vel* filios florentes, *et* ψ. 142. χαίτην τηλεθόωσαν, comam florescentem. 148

Δαήμεναι, discere, *Dor. pro* δαῆναι *ab* ἐδάην, *aor.* 2. *verbi* δαίω, disco. 150

Μυχὸς, ῦ, ὁ, recessus, locus abditus, penetrale; *fit ex* νυχὸς, *pro* νυκτὸς, nox, *versu* ν *in* μ, *ut sit ὁ* ἐνδότατος καὶ σκοτεινὸς τόπος, *aut ex* μύω, claudo, *quasi locus clausus et occultus; hinc* μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, semotissimus, *Odyss.* φ. 146. 152

Ὀπάζω, *fut.* σω, præbeo, *hìc; propriè,* persequor, comitem do. 157

Ἐμήσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. à* μήδομαι, molior, struo, *fut.* μήσομαι, *antè: sed sunt qui deducunt à* μέομαι, consulo; *et ab* ἐμέομαι, vomo, *et à* μάω, cupio, quæro.

Ἐξελαύνω, *fut.* λάσω, expello, abigo; ἐξέλασσεν, *poët. pro* ἐξέλασεν, 3. *sing. aor.* 1. *ab* ἐλαύνω. 158

160 Ἐπιμαίνομαι, insanio super aliquâ re; *metaph.* furiosè amo, *vel*, insanio alicujus amore; *à* μαίνομαι, *futur.* μανοῦμαι, *aor.* 1. *med.* ἐμηνάμην, *Attic.* ἐμηνάμην, furo.

161 Μιγήμεναι, misceri, *Att. et Dor. pro* μιγῆναι· *aor.* 2. *inf. pass. verbi* μίγνυμι.

163 Ψεύδω, *fut.* σω, fallo, *ut antè;* ψεύδομαι, fallor; *item activè*, fallo; ψευσάμενος, ένη, ενον, *part. aor.* 1. *med. item neutraliter*, mentior, *ut hìc; ψεύδω dicitur quasi* φεύγω, *quòd omnes fallacem et mendacem fugiunt; vel* παρὰ τὸ εἴδω, video, *per antiphrasin, quòd mendaces aberrent et cæcutiant*, Coul. *vel à* ψέω, minuo, *et* ὕδω, *idem quod* λέγω, dico: *mendax enim rem narrando minuit.*

164 Κάκτανε, *per syncop. pro* κατάκτανε, 2. *sing. aor.* 2. *imp. verbi* κτείνω, α *poët. rejicitur, et* τ *unà cum* α *deperditur: nam* τ *non ponitur ante* κ.

166 Οἷον, *adverb.* qualiter, sicut, exempli gratiâ, ut, *pro* simul ac.

167 Σεβάζομαι, *fut.* σομαι, *idem quod* σέβομαι, colo, veneror, religiosè admiror; *item*, vereor; *à* σέβω, *idem;* σεβάσσατο τόγε θυμῷ· *secundum quosdam, pro* ἀσεβὲς ἡγήσατο, id irreligiosum, aut non tutum putavit; *secundum alios*, religiosum id ei fuit.

168 Σήματα, *hìc*, literæ, *vel potiùs*, signa quædam alia *loco literarum.*

169 Γράφω, *fut.* ψω, sculpo, insculpo, fodio, vulnero. *Est (secundum Damm.) à* γράω, *i. e.* ἐσθίω, *et* φθείρω; *et id à* ῥάω, *quod est quidem thema obsoletum, sed radix multarum inde vocum, et generaliter denotat*, deminuo, comminuo, concido, destruo, incido, frango. Γράφω *non videtur Homeri temporibus propriè usurpatum fuisse sensu* scribendi, *sed tantùm* insculpendi *figuras, seu signa quædam in tabulam ligneam, ad significandam mentem.*

Πίναξ, κος, ὁ, tabula; *ut*, πίνακάς τε νηῶν, tabulas et asseres navis, *Odyss.* μ. 68. *aliquando* lanx, *vel* discus, *ut Odyss.* α. 141. δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, coquus autem carnium lances apposuit sumens; *aliquando* tabella scriptoria, codex, libellus, *ut hìc; à* πῖνος, pinus; *quòd ex pineo ligno plerumque fuit confecta.*

Πτυκτὸς, ἡ, ὀν, plicatus, complicatus; *à* πτύσσω, complico.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, corrumpens animum, ad mortem pertinens, exitiosus; *à* θυμὸς, οῦ, ὁ, *et* φθείρω, corrumpo, interficio.

170 Πενθερὸς, οῦ, ὁ, socer, uxoris pater; *et* πενθερὰ, ᾶς, ἡ, socrus; *à* πένθος, εος, τὸ, luctus *(inquit Harm.), quia soceri sæpè dolent filiarum vicem, et metuunt ne res illis malè cedant; sed* ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, *et* ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, mariti pater *et* mater, *vid.* γ. 172.

171 Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, ductus comitatus; *aliquandò* solenne spectaculum in morem triumphi. *Odys.* θ. 545. εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται πομπὴ, καὶ φίλα δῶρα, nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt, celebritas, et amica dona; *hinc* πομπεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, *Odyss.* γ. 325. πομπῆες ἔσονται, duces, ductores aderunt; *vel*, pompæ tuæ ductores erunt; *et* πομπεύω, *fut.* σω, *Odyss.* ν. 422. transmitto, transveho; *et* πομπὸς, οῦ, ὁ, comes, *Il.* ν. 416. *vel*, dux viæ, *ut* ω. 153. πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργυφόντην ὅς ἄξει, ducem viæ dabimus Mercurium, qui ducet, &c. τὸ πομπὸν, *teste Eustath. significat* caduceus; *à* πέμπω, mitto.

Χίμαιρα, ας, ἡ, monstrosa quædam bæstia; quæ è tribus diversi generis animalibus composita fuit, cujus caput et pectus, vertex scilicet, erat leonis ignemque ex ore efflabat, venter erat capræ, cauda verò draconis; *à* χίμαρος, ου, ὁ, hœdus hyeme natus: *unde* χίμαιρα, ας, ἡ, capra, *quod à* χεῖμα, ατος, τὸ, hyems. 179

Ἀμαιμάκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *et* -ος, η, ον, insuperabilis, indomitus; *ab* α *priv. et* μάχομαι, *cum reduplicat. vel,* qui animo est in prælia prono: *quasi* ἄγαν μαιμάων· *à* μαιμάομαι, impetum facio, *et* α *epitatico et augmentativo, vel* immensus; *ex* μῆκος, εος, τὸ, *Dor.* μᾶκος, longitudo; *hinc* ἱστὸς ἀμαιμάκετος, malus ingens, *vel* longus, *Od.* ξ. 311.

Πεφνέμεν, *pro* πεφνεῖν, *vide in* φένω, γ. 281. 180

Κατέπεφνε; *vide etiam in* γ. 281. 183

Δύμεναι, subiisse, *Dor. pro* δῦναι, *aor. 2. infin. verbi* δῦμι. 185

Ὑφαίνω, *hìc* struo. *Vid.* γ. 125. 187

Ἠΰς, έος, bonus, *accus.* ἠΰν, *ab* ἐΰς. 191

Βασιληΐς, ίδος, regia, *adject. fœmin. derivatur à* βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, regius; *quod dialysi Ion. fit* βασιλήϊος, *Od.* π. 401. *à* βασιλεὺς, *Il.* α. 9. 193

Τέμνω, *hìc,* assigno, partior; τάμον, 3. *plur. aor.* 2. *Vid.* τέμενος, β. 696. 194

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus, hortus, vinea; *à* φυτὸν, ῦ, τὸ, planta, arbor, stirps. 195

Πάτος, ου, ὁ, via calcata, *seu* trita, *v.* 137. κιόντες ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, euntes ex viâ publicâ in speculum; *aliquando* consuetudo, *vel* consortium, *ut hìc; vel* frequentatio, *ut Odyss.* ι. 119. ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γιγάασιν ἄγριαι, οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει, in eâ verò capræ infinitæ nascuntur sylvestres, neque enim frequentatio hominum prohibet; *hinc* πατέω, *fut.* ήσω, calco, ambulo. 202

Χρυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, aureas habens habenas; *à* χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, *et* ἡνία, ας, ἡ, habena. *Omnia apud Homerum (ut annotat* Coulon) *quæ in pretio habentur, et honore deorum, dicuntur aurea:* χρυσάμπυκας ἵππους, ε. 358. ὧραι χρυσάμπυκες, *Hymn.* 5. *vers.* 5. Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ε. 509. Ἄρες χρυσεοπήληξ, *Hymn. in Mart.* 1. χρυσῆ Ἀφροδίτη, χ. 470. χρυσοστέφανον Ἀφροδίτην, *Hymn.* 5. 1. Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, π. 182. χρυσόζυγον ἅρμα, *de curru Solis, Hymn. in Solem.* 15. χρυσόθρονος Ἥρη, α. 611. Λητὼ χρυσοπλόκαμος, *Hymn. in Apoll.* 205. Ἶριν χρυσόπτερον, θ. 398, *&c.* 205

Αἰσχύνω, pudefacio, erubescere facio, dehonesto, deturpo, *ut* σ. 24. *item,* dedecoro, dedecore afficio, *ut hic;* -έμεν, *pro* ειν, *præs. inf. ab* αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, dedecus; *quod ab* αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo: *de quo vide* β. 119. 209

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus; *à* πάλαι, olim. 215

Ξεινήϊον, *pro,* ξένιον, ίου, τὸ, manus hospiti datum, λ. 778. τὰ ξένια, *à* ξένος. *Antè.* 218

Φοίνιξ, κος, ὁ, *hìc, ut* δ. 141. purpura, puniceus color; *significat* palma, *Hymn. in Apoll.* 117. *et Od.* ζ. 163. *est et proprium Il.* ι. 168. *et nomen gentis,* ψ. 744. *usurpatur et adject.* ruber, rufus, ψ. 454. 219

Κάλλιφ', *per apostrophum, pro* κάλλιπε, *ob sequentem aspiratam;* τὰ κάλλιπον ἐνθάδ' ἰόντες, *Il.* ι. 364. *hoc autem pro* κατέλιπε, *Æol. syncop.* 223

aor. 2. verbi καταλείπω, *eodem modo* καλλείπειν, *pro* καταλείπειν, κ. 238, *et* καλλείψειν, *pro* καταλείψειν, ξ. 89.

226 Ἀλεώμεθα, vitemus, 1. *plur. præs. subj. med. verbi* ἀλέω.

233 Πιστόω, fidem exigo; πιστόομαι, fidem do; *sed apud Homerum, in mediâ voce significat,* fidem dare *et* excipere, *ut hic;* πιστώσαντο, 3. *plur. aor.* 1. *med. id est,* πίστεις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις, ἐδεξιώσαντο, ἐσπείσαντο, fidem mutuam dederunt; *ut et* φ. 286. χερσὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι, manu manum prehendentes confirmarunt verbis; *at in pass. Odyss.* ο. 435. ὅρκῳ πιστωθῆναι, juramento fidem dare, *et Odyss.* φ. 219. ὄφρα μ' εὖ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ, ut me bene cognoscatis, et habeatis persuasum in animo, *id est,* vobis fides facta sit; *et Hymn. in Merc.* 533. πιστωθεὶς κατένευσα, certè persuasus animi, annui, *id est,* mihi fide factâ; *à* πίστις, εως, ἡ, fides.

236 Ἐννεάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, novem boum, *seu* ejus nominis nummum pretium valens; *à* βοῦς, οὸς, ὁ καὶ ἡ, *et* ἐννέα, novem; *quem numerum, quia perfectus est, et propter novem Musas (inquit* Coul.) *sæpè inducit poëta, ut hic;* ἐννεάβοια τεύχεα, ζυγόδεσμον ἐννεάπηχυν, ω. 270. *et Od.* λ. 310. ἐννέωροι γάρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν, novennes cum essent, novem cubitorum erant latitudine; longitudine autem erant ἐννεόργυιοι, novem ulnarum, *vid.* ἑκατόμβοιος, β. 450.

239 Ἔτης, ου, ὁ, civis, socius, amicus; *ab* ἔτος, εος, τὸ, annus, *ut sit æqualis, coætaneus; vel, ab* ἔθος, *ut sit, qui est alicui familiaris,* ἐξ ἔθους· *hinc* ἑταῖρος, ου, ὁ, amicus, *quasi* ἐθαῖρος.

243 Ξεστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, dolatus; *vel,* radendo, scalpendo, dolando politus; *à* ξέω, scalpo, polio.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, testudo; ξεσταὶ αἴθουσαι, sunt subdiales porticus ex politis lapidibus factæ, *inquit Eustath. dicitur verò* αἴθουσα, *in hac significatione, quasi* αἰθομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου, quæ calefit, *aut* illustratur in sole; *vel* διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐτῇ τοῦ χειμῶνος, quòd hyeme calefiant homines in eâ; *aliquando partic. est fœmin. ab* αἴθω, uro.

Τετυγμένος, η, ον, exstructus, *part. præt. pass. verbi* τεύχω, fabricor. paro, *pro* τετευγμένος, ε *abjecto; nisi quis malit à* τύχω, paro.

245 Δεδμημένος, η, ον, ædificatus, *part. perf. pass. verbi* δέμω, *quod legitur tantùm in aor.* 1. *et præt. pass. Est etiam* δεδμημένος, domitus, ε. 2.

246 Μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa, uxor legitima; *hinc* μνηστεύομαι, *et* -εύω, ambio, conjugium peto, nuptias paro; *quod à* μνάομαι, reminiscor; *item* ambio conjugium, *Odyss.* α. 248. *hinc* μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus, *Odyss.* α. 91. *et* μνηστὺς, ύος, ἡ, mulieris conciliatio in uxorem, *Od.* β. 199.

248 Τέγεος, *pro* τέγειος, ου, sub tecto, sublimis, altus, *ut hic;* τέγεοι θάλαμοι, excelsi thalami, qui in superiori domûs parte sunt super tecto, *ut Eustath. vult;* τέγεοι, *id est,* ὑπερῷοι, *vel,* qui multa tecta, et multas contignationes habent; Τέγεα, *autem, pro quo* Τεγέη, *Ion. est oppidum Arcadiæ,* β. 607. *à* τέγος, *pro* στέγος, tectum domûs; *quod à* στέγω, tego; *pro domo ipsâ utitur Homerus per sync. ut Odyss.* α. 333. στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, stabat sanè juxta limen aulæ, *vel* domûs, bene fabricatæ.

251 Ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitia donans, *aut* mitis; *interp.* ἤπια καὶ

πρᾶα, τουτέστι πραΰντικὰ διαχρωμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν, ingulgentiâ utens in puerorum educatione; *ab* ἤπιος, ία, ιον, δ. 218. mitis, *et* δῶρον, ου, τὸ, donum.

Φῦ, ἀντὶ τοῦ προσήγγισε τῇ χειρὶ, accessit, hæsitque manui, *pro* ἔφυ, 253 *aor.* 2. *à* φύω, adhæreo.

Ἔκ τ' ὀνόμαζε, *pro* ἐξονόμαζε, *per tmesin:* ἐξονομάζω *autem, ut et* ὀνομάζω, *aliquando simpliciter,* profero, alloquor, *ut hic et antè,* α. 361.

Δυσώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus nomen odiosum est, *vel* inauspicatum; 255 malus, infaustus, exsecrandus, detestabilis; δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν, *id est,* κακώνυμοι· *à* δὺς, *et* ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ἔνεικα, *poët. pro* ἤνεγκα, *aor.* 1. *à* φέρω, *vel, ut alii,* ἐνείκω, *subj. præt.* 258 *à verbo* ἐνέγκω.

Σπένδω, libo, vino, lacte, aut simili liquore diis sacrifico; σπένδων 259 αἴθοπα οἶνον, libans nigrum vinum, λ. 774. *poët.* σπένδεσκον, π. 227. *et Æol.* σπένδησθα, *pro* σπένδῃς, *Odyss.* δ. 591. *fut.* σπείσω, *aor.* 1. *subjunct.* σπείσῃς, *hic; et poët.* σπείσασκε, *pro* ἔσπευσε, *Odyss.* θ. 89.

Ὀνήσεαι, reficiaris, *Att. pro* ὀνήσῃ, 2. *sing. fut.* 1. *med. ab* ὄνημαι, 260 *pro* ὄναμαι, juvor, fructum et utilitatem capio, fruor; *ab* ὀνίνημι, juvo.

Πίησθα, *Æol. pro* πίῃς, 2. *sing. aor.* 2. *subjunct. à* πίνω.

Κεκμηῶτι, *poët. metri causâ, pro* κεκμηκότι· ἄνδρας κεκμηότας, λ. 881. *à* 261 κεκμηὼς, ῶτος, ὸς, defatigatus, *Ion.* τοῦ κ' ἐξαιρέσει, *pro* κεκμηκὼς, *part. præt. à* κέκμηκα, *in proximo carmine, à* κάμνω.

Pro αὔξω, augeo, *poëtæ dicunt* ἀέξω, *quasi* οὐκ ἐπέχω, non cohibeo; ἀέξομαι, cresco, θ. 66. ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ, crescebat sacer dies.

Ἄρει, afferas, 2. *sing. præs. imperat. verbi* ἀείρω. 264

Ἀπογυιόω, *fut.* ώσω, enervo, delumbo, membra debilito; *à* γυιόω, θ. 265 402. membra frango, claudum reddo, enervo; *à* γυῖον, ου, τὸ, membrum corporis, γ. 34.

Ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus; *ab* α *priv. et* νίπτω, lavo; *hinc* ἀνιπτό- 266 ποδες, π. 235. illotos habentes pedes; *non tantùm abluere manus, sed etiam pedes, religionis erat, antequam diis libâssent.*

Αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *aliquando* nigricans; *ut hic, et antè,* α. 462. *hinc* Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops; *quia vultus ejus, ab æstu solis, niger redditur.*

Πῆ, *hic, extra interrogationem,* ullo modo. 267

Ἔστι, licet, fas est, *pro* ἔξεστι, *sic etiam utitur* ἦν, licebat.

Λύθρον, ου, τὸ, cruor, *seu* pulverulentus sanguis; *à* λύω, solvo: *quia* 268 *solutis venenis, sanguis elapsus,* τῷ κρύει *fit cruor.*

Πεπαλαγμένος, η, ον, fœdatus, *præt. pass. à* παλάσσω, fœdo, ι. 100.

Εὐχετάομαι, vota facio, preces fundo; *ab* εὐχὴ, ῆς, ἡ, preces; εὐχετάασθαι, *poët. pro* εὐχετᾶσθαι.

Θύεσσι, *poët. pro* θύεσι, *dat. plur. à* θύος, θύεος, τὸ, victima, hostia, 270 *vel* sacrificium; *item,* suffimentum: *à* θύω, sacrifico; *hinc* θυόεις, όεσσα, όεν, suffimentis redolens.

Ἱερευσέμεν, sacrificare, *fut.* 1. *inf. Ion. pro* ἱερεύσειν. 275

281 Ὡς κεν, utinam.
285 Φαίην, existimarim, 1. *sing. præs. vel aor.* 2. *optat. à* φημί.
Ἄτερπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus, injucundus, minimè delectans; *est et* ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem*, τ. 354: *ab* α, *et* τέρπω, delecto.
288 Κηώεις, εσσα, εν, bene olens, *à* καίω.
289 Παμποίκιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, variè pictus; *à* πᾶς, *et* ποικίλος, η, ον, varius.
291 Ἐπιπλὼς, supernavigans, enavigans, navigans; *quidam à* πλῶμι *putant factum; alii per apoc. pro* ἐπιπλώσας, ασα, αν.
292 Τὴν ὁδὸν, *subintelligitur* κατὰ.
Εὐπατέρειος, α, ον, claro patre nata, generosa: *ab* εὐπάτηρ, *vel* εὐπάτωρ, *quod à* πατήρ.
294 Ποίκιλμα, τος, τὸ, varius, *vel* versicolor ornatus, variegatio: *à* ποικίλλω, variego, variè distinguo; *quod à* ποικίλος, η, ον.
300 Ἱέρεια, ας, ἡ, sacerdos, *fœm. ab* ἱερεύς· *sed* ἱερῆον, *Ion.* ἱερήϊον, ου, τὸ, χ. 159. ovis quæ in honorem Dei mactatur.
301 Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, τῶν γυναικῶν εὐχὴ, *Eustath. vel* φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, vox mulierum quam orantes edunt in templis, *vel simpliciter*, ejulatus, clamor cum lamentatione; *idem* ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, *ab* ὀλολύζω, *Odyss.* γ. 450. cum clamore ploro, exclamo, ululo, *per onomatop.*
305 Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, custos urbis; *ab* ἐρύω, traho, custodio, *et* πτόλις, *poët. pro* πόλις, εως, ἡ, *Palladis epitheton: potest etiam exponi*, quæ urbes vastat, et distrahit civitates; *nam* ἐρύω *significat tam* ἑλκύειν, *quàm* φυλάττειν.
306 Ἆξον, frange, 2. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἄγω, *vel* ἄγνυμι.
311 Ἀνανεύω, *fut.* σω, renuo, denego; ἐπινεύω, annuo.
316 Αὐλὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, aula. *Vide* δ. 433.
317 Ἔγγυθι, prope; *regit gen. poët. pro* ἐγγὺς, *idem.*
320 Πόρκης, ου, ὁ, annulus, *seu* fibula, *cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur; à* πόρκος, ου, ὁ, rete piscatorium ex vitili contextum: *general.* omnia rotundæ et orbicularis formæ; *à* περιεκεῖμαι, *vel* περιέχω, *vel* πείρω.
321 Ἕπω, curo, tracto, *scribitur à quibusdam cum tenui: sed composita* μεθέπω, *&c. potiùs cum aspero in hâc significatione scribendum demonstrant;* τεύχε' ἕποντα, *id est (inquit Eustath.)* ἀμφιέποντα καὶ περὶ αὐτὰ πονούμενον· *significat et* sequor; *sed tum usurpatur potiùs* ἕπομαι· ἔπω *cum leni*, dico.
322 Ἀφάω, palpo, contrecto, tango; ἀφόωντα, *poët. pro* ἀφῶντα· *venit ab* ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus; *quod ab* ἅπτομαι, tango; *sed* αὐαίνω, sicco, uro, inediâ exaresco.
323 Δμωὴ, ῆς, ἡ, serva, ancilla; *à* δμὼς, ωὸς, ὁ, τ. 333. servus; *est et* δμωῒς, serva, *et* δμωὸς, servus, *et* δμωὸς, *adject.* servilis; *à* δαμάω, domo, subjicio, *quasi domitus servitute.*
326 Καλὰ, opportunè, *hìc, adverb.*
Ἔνθεο, imposuisti, 2. *sing. aor.* 2. *med. indic. Ionic. pro* ἐνέθου, *ab* ἐντίθημι, concipio, impono, repono. *Vid.* δ. 410.
329 Ἀμφιδέδηε, 3. *sing. perf. med. à* δαίω, uro. *Vid.* β. 93.
331 Ἄνα. *Vid.* γ. 268.

Θέρω, calefacio, θέρομαι, calefio, uror, *ut hìc; aut* calefacio me, *ut*
Odyss. τ. 507. ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς θερσόμενος, pro-
pe ignem traxit sedem Ulysses calefaciendus, *vel*, ut se calefaceret;
à θέρος, εος, τὸ, æstas, messis; *nisi malis hoc à* θέρω *derivari, quòd*
eo tempore maximus calor vigeat; est et θέρμω, σ. 348. et θερμαίνω,
Odyss. ι. 376. calefacio; *à* θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus, η. 426. *quod à præt.*
pass. θέρω· θερέω *autem Odyss.* ϱ. 23. calesco, calefio.

Συντίθημι, *hìc*, animadverto, σύνθεο, 2. *sing. aor.* 2. *imperat. med.* 334
Vid. α. 75.

Νέμεσσις, εως, ἡ, indignatio, β. 223. *pro* νέμεσις, σ *geminatur poëticè.* 335

Προτρέπω, ante me verto, propello, *item*, hortor; *hìc verò*, cedo: 336
προτραπέσθαι, *aor.* 2. *inf. med.*

Ἐπαμείβω, *vel* ἐπαμείβομαι, alterno, alternatim quid facio, *ut hìc;* 339
aliquando permuto, νίκη τ' ἐπαμείβεται ἄνδρας, alternis vicibus homini-
bus victoria accedit; ἀμείβω, *et* ἀμείβομαι, *idem.*

Μετεῖμι, sequor, pòst eo; *ab* εἶμι, *eo.* 341

Προφέρω, *hìc*, profero, asporto; προφέρων, ουσα, ον, *part. præs.* 346

Θύελλα, ης, ἡ, turbo, procella, *propriè* venti; *à* θύω, impetu furi-
bundo feror, *et* εἰλέω, *quasi ventorum complicatorum vis impetuosa,*
aut potiùs à θύω, *et* ἄελλα, *quasi* θύουσα ἄελλα, furens turbo, *me-*
taph. dicitur, Od. μ. 68. πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι, ignis perniciosi pro-
cella.

Ἀπόερσε, *poët. pro* ἄπερσε, 3. *sing. aorist.* 1. *Quidam deducunt ab* 348
ἀπέρω, *composito ab* ἀπὸ, *et* εἴρω, *pro* φθείρω, corrumpo, *cujus futur.*
Æol. ἔρσω, *aor.* 1. ἔρσα, *sine augmento; alii autem ab* ἔῤῥω, *et dicunt*
ἔῤῥω *dici Æolicè pro* εἴρω (*ut* ἀργεννὸς, *pro* ἀργεινὸς) *idem quod* φθείρω· *alii*
denique componunt ἔῤῥω *ab* ἔρα, *et* ῥέω. *Metaphora ducta à liquidis*
terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam attolli possint; ἔῤῥειν *enim*
eæ dicuntur res, quæ pereunt; *et* ἔῤῥειν *jubetur aliquis, id est,* abire
in malam rem, *ut* θ. 164. *et dicitur* ἐῤῥων, qui inauspicatò et cum
malo fato venit, *ut* θ. 239. *et* qui ægrè it, *vel* difficulter graditur, *ut* σ.
420. *de Vulcano claudicante;* ἀπόερσε, abreptum, *aut* deglutitum per-
didit, mersit: ἀπέπνιξε, *vel* διέφθειρε.

Τεκμαίρομαι, molior, *et* machinor, statuo, *ut hìc, et Il.* η. 70. *ali-* 349
quando perficio, ad finem perduco, *ut Odyss.* η. 317. πομπὴν δ' ἐς
τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, reductionem verò in hoc ego perficiam; *aliquan-*
do prædico, prænuntio, conjicio, præsagio, *ut Odyss.* λ. 111. τότε τοι
τεκμαίρομ' ὄλεθρον, tum tibi prædico mortem; *legitur et cum infinitivo,*
Hymn. in Apoll. 285. τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων νηὸν ποιήσασθαι, sta-
tuit Phœbus Apollo templum facere; *est et* τεκμαίρω, certis signis
ostendo: *sed non apud Homer. hinc* τεκμήριον, ου, τὸ, signum indubita-
tum; *à* τέκμαρ, τὸ, finis; *item,* prodigiosum signum; *sed apud Ho-*
mer. τέκμαρ, signum, α. 525. *et* finis, *Odyss.* δ. 573. ἵκετο τέκμαρ, per-
venit ad locum destinatum, ν. 20. *sumitur pro fine vel scopo in actioni-*
bus proposito, ut η. 30.

Ἐπαυρήσασθαι, fruiturus, *fut.* 1. *med. verbi* ἐπαυρέω. 353

Σὲ φρένας, *pro* σοῦ, *aut potiùs* σὲ κατὰ φρένας. 355

Ἀμφιβαίνω, *hìc* circumeo, *ideoque* invado; ἀμφιβέβηκεν, 3. *sing. perf.*

356 Ἄτη, ης, ἡ, *hìc*, injuria, *propriè* clades, nocumentum. *Vide* ι. 500.
358 Ἀοίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus carminibus, decantatus; *tam in malam partem, ut hìc, quàm in bonam, ut Hymn. in Apoll.* 299. *de templo;* ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ, ut celebre perpetuò esset; *ab* ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantio; *quod ab* ἀείδω, cano.
362 Οἱ, *nomen pluralis; ab* ὁ, ἡ, τὸ, *artic. præpos.*
Οἷ, sibi, *dat. sing. ab* οὗ, οἷ, ἕ.
Οἳ, qui, *nomin. ab* ὃς, ἣ, ὃ, *relat. seu artic. postpos.*
Οἷ, *circumflex. pro* ὅπου, ubi, ut, quandoquidem.
Οἷ', *pro* οἷα, qualia; *et* οἷα, ceu, tanquam.
Οἴ, *adverb.* hei.
367 Ὑπότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, rediens, redux; *à* τρέπω.
373 Ἐφίστημι, sisto juxta: *sed tam composita ab* ἵστημι, *quàm* ἵστημι, *in aor.* 2. *et perf. habent neutram signif. adeò ut* ἐφιστήκει *sit*, stetit, *vel* astitit; *est autem* ἐφεστήκειν, *pro* ἐφιστήκειν, *plusq. perf. pleonas. literæ* ι.
Μύρομαι, lugeo, fleo, lamentor; *item*, fluo; *à* μύρω, fluo, stillo, fundo.
374 Ἔνδον, intus; *ab* ἐν, in.
376 Εἶ δ', eja; *adverb. hortantis.*
378 Εἰς γαλόων, ἢ ἐνατέρων, *subintelligitur* οἶκον.
Εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, *id est*, uxor fratris; *dicitur* παρὰ εὐνάζειν, cubare, *ut sit quasi* εὐνάτηρ, cohabitatione juncta; εἰνάτερες καλοῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, *ut Helena et Andromache.*
380 Εὐπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchros cincinnos, *vel* cirros habens, *ut* εὐπλόκαμος κόμη· *est et* pulchrum habens crinem; *à* πλόκαμος, άμου, ὁ, longus crinis, coma, crines plexi et intorti, cirri, *vel* nodi crinium nexorum, ξ. 176. *idem.* πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, *et* πλοκὰς, άδος, ἡ, *à* πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, *quod à* πλέκω, plico; *est et* ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ, *Odyss.* β. 119.
381 Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, sedulus. *Antè*, α. 321.
Ταμίη, ης, ἡ, proma, dispensatrix; *à* ταμίας, ου, ὁ, dispensator, promus. *Vide* δ. 84.
394 Πολύδωρος, ώρου, ὁ καὶ ἡ, multa donans, *hìc*, qui ingentem dotem attulit; *à* δῶρον, ου, τὸ, donum: *est et* Πολύδωρος, *proprium*, υ. 407. *et* π. 175. Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη.
400 Ἀταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infans animo juvenilia, *vel potiùs* puerilia sapiens, tenellus; *ab* α, non, ταλάω, patior, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, animus: *quòd sint plerique animo impatientes: vel potiùs ab* ἀταλὸς, λὴ, λὸν, tener, juvenilis.
403 Ἀστυάναξ, ακτος, ὁ, *nomen proprium filii Hectoris; ab* ἄστυ, εος, τὸ, *et* ἄναξ, ακτος, τὸ, *quia Hector pater princeps fuit civitatis Trojæ, et eam tuebatur solus, ut et addit Homerus sequentibus verbis.*
408 Ἄμμορος, όρου, ὁ καὶ ἡ, expers; *item*, infelix, misera; δύσμορος, *ut hìc, ab* α *priv. et* μέρος, εος, τὸ, pars, portio; *plerumque* fatalis portio, fatum; *aliquando* mors, *aliquando* infortunium; *et geminatur* μ *poët.*
409 Κτανέουσι, *Ion. dialysi, pro* κτανοῦσι, *fut.* 2. κτανῶ *à* κτείνω.
411 Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor, orbatus sum, ἀφαμάρτων, ουσα, ον, *part. aor.* 2.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fotus, fervor, solamen, lætitia, voluptas; θάλπω, 412
foveo, calefacio, *Odyss.* φ. 179. *est et* θαλπιάω, *pro* θαλπιῶν, *à* θαλπιάω, *Odyss.* τ. 319. *hinc proprium* Θάλπιος, ίυ, ὁ, β. 620. *dicitur autem* θάλπω, *quasi* θάλλων ποιῶ.

Ἀμὸς, *Dor. pro* ἡμὸς, ἡ, ὸν, *vel potiùs* ἡμέτερος. 414

Κατέκηε, *aor.* 1. *verbi* κατακαίω, *vel potiùs* κατακαίω, *à* καίω, uro, *fut.* 418
καύσω, *aor.* 1. ἔκηα, *cujus generis sunt*, χέω, *aor.* 1. ἔχεα, *vel* ἔχευα· σεύω, *aor.* 1. ἔσσευα· ἀλεύω, *aor.* 1. ἤλευα, *sublatâ futuri consonante; hinc* κατακηόμεν, η. 333. *et* κατακηέμεν, η. 408. *Ion. pro* κατακῆαι, *in infin. pro quo* κακκῆαι, *Odyss.* λ. 74.

Πτελέα, ας, ἡ, ulnus, *quasi* πεταλέα, *à* πέταλον, folium. 419

Φυτεύω, *fut.* σω, planto; *à* φύω, gigno; ἐφύτευσαν, 3. *plur. aor.* 1.

Ἴος, ἴα, ἴον, solus, unus, *ab* εἷς, unus. 422

Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, vertens et curvans pedes eundo; *ab* εἰλύω, *et* 424
πῦς· *boves dicuntur* εἰλίποδες, *quia* εἰλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florescens; *itaque pro juvene sumitur; aliquando* 430
tener; *à* θάλλω, germino.

Ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, pupillaris, ad pupillum pertinens; *aliquando idem* 432
quod ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, orphanus, pupillus, *id est, qui caret parentibus suis, et destitutus auxilio aliorum; ab* ὀρφνὸς, *id est*, σκοτεινὸς, *est enim* ὀρφανὸς *quasi in* σκότει ὤν, *vel quasi* οἰοφανὸς, *ab* οἶος, solus, *et* φαίνομαι, appareo; *orphanus enim est* ὁ μόνος φαινόμενος καὶ γονεῖς μὴ ἔχων.

Ἐρινεὸς, ῦ, ὁ, caprificus, ficus sylvestris; ἀπὸ τοῦ ἐρίζω, contendo; *ar-* 433
bor enim contentiosa in muros assurgit, Coulon.

Ἀμβατος, υ, ὁ καὶ ἡ, cui datur ascensus, qui ascendi potest, ascensi- 434
lis; *ab* ἀνὰ, *et* βαίνω· *hìc de urbe dicitur, Odyss.* λ. 315. *de cœlo.*

Ἐπίδρομος, υ, ὁ καὶ ἡ, accessu facilis; planus, expositus incursionibus; *ab* ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, *ab* ἐπιτρέχω, percurro; τρέχω *format tempora ab inusitato* δρέμω.

Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ, *&c. id est*, Ajaces; *nam* οἱ ἀμφὶ, *aliquando sig-* 436
nificat istam primariam personam solam, quam regit post se in accusativo: οἱ ἀμφὶ Πρίαμον, *id est*, Priamus; οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, *id est*, Orpheus, &c. *Sic hìc, et in sequentibus verbis;* οἱ ἀμφὶ Ἀτρείδας, *id est*, Atridæ; *aliquando hoc phrasi denotatur et homo et comitatus ejus.*

Ἤπυ, sive. 438

Αἰδέομαι, *hìc*, vereor. 442

Ἑλκεσίπεπλος, υ, ὁ καὶ ἡ, vestem trahens, quæ peplum gestat fluxum, et longum; *à* πέπλος, υ, ὁ, *et* ἕλκω, traho.

Ἀλυσκάζω, vito, devito; *ab* ἀλύσκω, *idem.* 443

Μάθον, didici, 1. *sing. aor.* 2. *Ion. pro* ἔμαθον, *à verbo* μανθάνω. 444

Ἐϋμμελίω, *gen. sing. ab* ἐϋμμελίας, υ, *Ion.* ίω, ὁ, fraxineæ hastæ peri- 449
tus, μ *poët. geminato, ex* εὖ, *et* μελία, ας, ἡ, fraxinus.

Ἀεκάζω, cogo; *ab* α *priv. et* ἑκὼν, *gen.* όντος, voluntarius; *at* ἀεκαζό- 458
μενος, ένη, ενον, invitus.

Χῆτος, εος, τὸ, privatio, orbitas, viduitas, indigentia; *hinc* χητίζω, in- 463
digeo, deficio; *à* χατέω, egeo, indigeo.

Δούλιος, ία, ὁ καὶ ἡ, servilis; *à* δοῦλος, υ, ὁ, servus.

Τεθνειὼς, *per syncop. pro* τεθνηκὼς, *hoc autem Bœot. pro* τεθνηκὼς, υῖα, 464

ὸς, à τέθνηκα, *Iliad.* σ. 12. *præt. verbi* θνήσκω. *Obliqui autem hujus participii* τεθνεῶς, *apud Homer. modò per* ω, *ut hìc ; modò per* ο, *ut Od.* ω. 56. *ut metrum postulat, efferuntur ; est et* τεθνεῶτι, *Odyss.* τ. 331. *idem accidit in* τεθνηὼς, *nisi magis placeat, ut* τεθνεὼς, *sit dictum poët. pro* τεθνεὼς, *hoc autem per epenthesin* τῦ ι, *pro* τεθνὼς, *hoc autem per syncop. Attici pro* τεθνεὼς, *vel* τεθνηὼς, *quorum prius dicitur Ion. pro* τεθνακὼς, *posterius pro* τεθνηκὼς, *à* τίθημι, *ut* ἑστεὼς, *ab* ἵστημι. *Vide* γ. 102.

Χυτὸς, ἡ, ὸν, fossitius ; χυτὰ γαῖα, terra quæ ex sepulchris aut fossis effoditur, quâ mortui, aut quodcunque sepelitur, obruuntur ; à χέω, è terrâ fusili educo, *vel* terrâ aggestâ extruo ; *vel* γῆν ἐπιχεῖν τοῖς τεθνεῶσι, *id est*, sepelire, humare, *ut Iliad.* ψ. 256. χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν· *et Odyss.* γ. 258. θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.

474 Κύω, *et* κυέω, *fut.* ήσω, utero gesto, sum gravida ; *item* osculor, *ut hìc, Odyss.* π. 15. *ubi* κύσσε, *poët. pro* ἔκυσε, *à* κυέω, in utero gesto, τ. 117. *et* ψ. 266. *à* κύω, osculor, *venit* κυνέω, *idem*, *Odyss.* δ. 522.

Πῆλε, 3. *sing. aor.* 1. *sine augmento, à* πάλλω, vibro ; *aliquando* libro.

477 Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decens, illustris ; *ab* ἀρι, valde, *et* πρέπω.

480 Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruentus, cruore respersus ; βρότος, ου, ὁ, cruor ; *hinc* βροτόω, *fut.* ώσω, inficio cruore, *Odyss.* λ. 41. βεβροτωμένα τεύχη, cruenta arma ; *sed* βρότειος, ου, ὁ καὶ ἡ, humanus, *seu* mortalis, *Odyss.* τ. 545. *quod à* βροτὸς, οῦ, mortalis.

484 Δακρυόεις, εσσα, εν, ὁ, lacrymans : *hìc* δακρυόεν, *adverb.* lacrymis effusis.

Νοέω, *fut.* ήσω, intueor, *hìc.*

486 Ἀκαχίζω, tristitiâ afficio ; ἀκαχίζεο, 1. *sing. imperat. pass. Ion. pro* ἀκαχίζου, *est et* ἀκάχω, θ. 207. *et* ἀκαχέω, *vel* ἀκάχημι, μ. 179. *idem ; ab* ἄχος, εος, τὸ, *cum reduplic. Att.*

488 Πεφυγμένος, η, ον, *pro* πεφευγμένος· *à* φεύγω.

491 Ἠλακάτη, ης, ἡ, instrumentum quoddam mulierum nentium, circa quod lanam et linum volvunt, colus ; *item*, machina in summis navigiorum ; *in plur.* ἠλάκατα, *neut.* fusus, lanæ colui circumvolutæ, fila, stamina, *Odyss.* ζ. 53. *ab eodem* ἠλικάτη, *quod, secundùm quosdam, est* quædam machina piscatoria ; *derivatur* ἠλακάτη, *ab* ἐλάω, agito ; *vel potiùs ab* ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo.

496 Ἐντροπαλίζω, respecto, reflecto inter eundum ; *à* τροπαλέω, *idem quod* τρέπω, verto.

505 Σεύατο, properabat, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* ἔσσυα, *à* σεύω.

506 Στατὸς, ἡ, ὸν, stans, qui diu stat ; στατὸς ἵππος, equus qui in stabulo continetur, *ut hìc, et* ο. 263. *hinc* στατίζομαι, sto.

Ἀκοστάω, *fut.* ήσω, hordeo saginor, pascor ; *ab* ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

507 Κροαίνω, pulso pedibus, lascivè salto, *ut hìc, pro* κρουαίνω· *à* κρούω, pulso.

509 Κυδιάω, glorior, superbio, κυδιάων, άουσα, άον, *et poët.* κυδιόων, *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria.

'Αγλαΐα, ας, ἡ, *Ion.* ἀγλαΐη, splendor, pulchritudo; *ab* ἀγλαὸς, οῦ, 510
splendidus; *quod ab* αἴγλη, splendor, *et* ornatus; *dicitur autem* αἴγλη, ης, ἡ, *quasi* ἐφ' ᾗ τις ἀγάλλεται, quo quis ornatur; *vel* παρὰ ἄγαν ἅλλεσθαι, *quia splendida micant, et salire videntur.*

Ἦθος, εος, τὸ, *unde plur.* ἤθεα, ἤθη, *propriè* sedes consuetæ, locus con- 511
suetus, *item* domicilium, mansio, locus natalis; *item*, mos, consuetudo, indoles; *ab* ἔθος, *atque pro eo sæpè usurpatur.*

'Ηλέκτωρ, ορος, ὁ, sol, *apud Homer. ab* ἄλεκτρος, ου, ὁ κ. ἡ, lecto ca- 513
rens: *quia sol è lectis discedere cogit; vel, quia ipse est* ἄλεκτρος, *id est,* ἀκοιμήτως εἱλούμενος· ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, *Odyss.* δ. 73.

Καγχαλάω, cachinnor, lætor, gestio, exulto: *idem* καγχάζω, *vox* 514
facta per onomatop. καγχαλόωσι, *pro* καγχαλῶσι.

'Οαρίζω, loquor, *propriè* cum mulieribus, muliebriter garrio; *vel,* 516
colloquor familiariter sicut cum conjuge: *ab* ὄαρ, ρος, ἡ, uxor, ι. 327.

'Ηθεῖε, *allocutio, seu vox junioris ad seniorem reverentiæ causâ, vi-* 518
delicet, dignissime, venerande, *Odyss.* ξ. 147. ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, voco illum divinum hominem; θεῖον ἄνδρα, θαυμαστὸν ἄγαν, πρεσβύτερον ἀδελφόν. *sic Didym. à* θεῖος, *pleonasmo* τοῦ η, *ut* ἠβαιὸς, *pro* βαιός.

'Εναίσιμον, *adv. hìc,* opportunè, commodè; *pro* ἐναισίμως· *ab* ἐναίσι- 519
μος, ου, ὁ κ. ἡ, *quoa pro diversâ primitivi* αἶσα *significatione diversè significat,* idoneus, æquus rerum æstimator; *significat etiam,* fatalis, fatale portendens: *item,* qui decenter facit aliquid: *item,* recti amans; *ab* αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, sors, pars, officium, *ut priùs dictum est.*

CLAVIS HOMERICA

IN H'. ILIADIS.

ΠΥΛΕΩΝ, *Ion. pro* πυλῶν, januarum, *gr. pl. Ion.* πύλη, ης, ἡ. 1

Κί', accurrit, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ἐκιε, *verbi* κίω. 2

'Ελάτη, ης, ἡ, *meton. materiæ* remus, *hìc, ideo quòd apud antiquos* 5
ex abiete factus. Vid. ι. 560.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavator, *vel,* qui clavâ pugnat; *à* κορύνη, ης, ἡ, clava, 9
virga capitata, η. 141.

Στεφάνη, ης, ἡ, *hìc,* quædam species galeæ eminentias habentis, *sed* 12
significat quamvis eminentiam, ν. 138. κατὰ στεφάνης, *de summo vel cacumine montis.*

'Επιάλμενος, *pro* ἐπιαλλόμενος, ένη, ενον, *hoc autem poët. pro* ἐφαλλόμενος· 15
ἐπὶ *poët. suam servat vocalem, et Æolicè vertitur aspirat. in tenuem, per Syncop. ab* ἅλλομαι.

21 Ἐκκατιδὼν, *decompos. ab* ἐξ *et* κατιδὼν, *ab* ἴδω, video, *ante ; α.* 2. ἴδω, *in reliquis modis manet tantùm ι· imper.* ἴδε, *optat.* ἴδοιμι, *subjunct.* ἴδω, *infin.* ἰδεῖν, *partic.* ἰδὼν, οῦσα, όν.

22 Συναντέσθην, occurrerunt, 3. *dual. aor.* 2. *verbi poët.* συνάντομαι *pro* συναντάω, *idem.*

26 Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps ; *quasi anceps robur ; dicitur victoria* ἑτεραλκὴς, *quia alteri semper tribuit* ἀλκήν· *vel quia* νίκη τῷ ἀλκίμῳ διδομένη, robusto et præstanti concessa ; *vel quia* ἑτέρωθεν, *et per vices, jam uni parti, mox alteri camparat* ἀλκήν· ἀλκὴ, ῆς, ἡ, vis, robur, remedium.

30 Σήμερον, *et Att.* τήμερον, hodiè : *ab* ἡμέρα, ας, ἡ, *quod* ἀπὸ τοῦ ἅμα ἰῷ ῥέουσα. *Vid. α.* 590.

Ὕστερον, posthac, antea ; *ab* ὕστερος, έρα, ερον, posterior.

Τέκμωρ, τὸ. *Vid. ζ.* 349.

32 Διαπραθέειν, evertere, vastare, eripere : *est aor.* 2. *verbi* διαπέρθω· έειν, *poët. pro* εῖν.

36 Μέμονας, cupis, 2. *sing. præt. med. verbi* μίμνω, *idem quod* μένω.

39 Ἦν, si ; ἣν, quam, *item* suam ; ἦν, erat ; *interdum pro* ἐστί· *interdum pro* ἐξῆν, licebat ; *interdum pro* ᾔειν· *interdum pro* ἔφην.

Οἰόθεν, seorsum, ab unâ solùm parte ; οἰόθεν οἶος, cum solo solus.

41 Ἀγασσάμενοι *pro* ἀγασάμενοι· *ab* ἀγάζομαι, *idem quod* ἀγάω.

44 Συντίθημι, compono, *antè :* συντίθεμαι, componor, *interdum* assentior ; *item*, adverto animum, intelligo, *ut hìc ;* σύνθετο, *Ion. pro* συνέθετο, 3. *sing. aor.* 2. *ind.*

45 Μητιόωσι, *poët. pro* μητιῶσι, *ex contracto* μητιάουσι, 3. *plur. præs. verbi* μητιάω, consulto, delibero, *et* molior ; *hinc* μητιάασθε, χ. 174. *pro* -ᾶσθε· *est et* μητίζομαι, *et* μητίομαι, γ. 416. *idem, à* μῆτις, ιδος, ἡ, consilium.

55 Ἀνέργω, cohibeo ; *ab* εἴργω, *ante.*

59 Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* γὺψ, πὸς, vultur ; *sunt qui interpretantur* aquila.

61 Εἵατο, *vide* εἵαται, *ante, β.* 137.

75 Ἴθι, ἴτω, 2. *et* 3. *sing. imperat. verbi, ab* εἶμι, eo.

77 Ταναήκης, *et* τανυήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, protensam, *seu* longam habens cuspidem ; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis, *et* τανύω, *à* τείνω, *idem ; si autem significat* longus, protensus, *duntaxat à* τανύω, *factum est : non habet* ἀκὴ *in se inclusum.*

80 Λελάχωσι, *præt. med. à* λαγχάνω· *hìc significat transitivè*, sortiri facio, tribuo, reddo participem.

81 Εὖχος, εος, τὸ, gloriatio, *vel potiùs*, gloria, honor ; *ab* εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum.

83 Κρεμάω, κρεμαννύω, *et* -νυμι, *et* κρεμνάω, suspendo ; κρεμόω, *pro* κρεμῶ, *contract. ex* κρεμάω. *Poëtæ enim in verbis in* άω, *si contractio fit in* ω, *aliud* ω *contractioni præponunt, vocali longâ præcedente : brevi autem* ο, *ut* πηδάω, πηδόω· κρεμάω, κρεμῶ, κρεμόω, *ut prius dictum. Fortasse (inquit Harm.) à* κάρα, caput : *ut sit, à capite pendere facio.*

Ταρχύω, ταρχύνω, *et* ταρχέω, sepelio, exequias facio; *à* τάρχυα, ων, τὰ, exequiæ; ἀπὸ τῆς ταριχῆς. 85

Χεύσωσιν, *vide* χύτος, *ante*, ζ. 464. 86

'Ολεῖται, peribit, 3. *sing. ab* ὀλοῦμαι, *fut.* 2. *med. verbi* ὄλλυμι. 91

Αἴδεσθεν, verebantur, 3. *plur. aor.* 1. *Bœot. pro* ᾐδέσθησαν, *verbi* αἰδέομαι. 93

'Αναίνομαι, abnuo, recuso; ἀνήνασθαι, *aor.* 1. *infin. med. plerumque absolutè, aliquando cum infin. ut Iliad.* σ. 500. ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι· *aliquando cum accus. personæ pro* repudio, respuo, (*et secundum quosdam*) aspernor, *ut Odyss.* ϑ. 212. τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω, aliorum utique nullum rejicio, neque despicio; *ab* α *privat. cum* ν *interjecto, et* αἶνος, ου, ὁ, assentatio, laus; *quidam volunt propriè dici de recusatione circa nuptias, aut concubitum, et ex* ἀρνοῦμαι, *derivant.*

Στεναχίζω, *et* -ομαι, gemo, ingemisco, suspiro; *à* στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, suspirium, *quod à* στενὸς, ὴ, ὸν, angustus. 95

'Απειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minax: *item*, jactator, *ut hìc; cujus fœmin.* ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, *ab* ἀπειλέω, minor, jacto. 96

Αἰνόθεν, à re gravi; αἰνόθεν αἰνῶς, magìs magìsque grave. 97

'Αφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, insipientia: *ab* ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *quod ab* α *privat. et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens. 110

'Αντιβολέω, *fut.* ήσω, occurro, *cum dat. Vid.* δ. 342. 114

'Αδειὴς, intrepidus, *poët. pro* ἀδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pro quo est etiam* ἀδδεὴς, *poët.* ϑ. 423. *ab* α *privat. et* δέος, έος, τὸ, metus; *est etiam* ἀδεὴς, impudens, *quasi* ἄδετος, qui coërceri nequit; *à* δέω, ligo. 117

Μόθος, ου, ὁ, labor, pugna, bellum, tumultus; *ab* ὁμοῦ θεῖν (*inquit Harm.*), *quòd in pugnâ sit, ut Hom. ait,* συμφερτὴ ἀρετὴ, *virtus sive vis juncta, et collata, Iliad.* ν. 237.

'Ακόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui scopis mundatus non est, incultus, minimè ornatus; *ab* α *privat. et* κορέω, verro, purgo; *hìc autem* ἀκόρητος, *seu* ἀκόρεστος, *est*, insatiabilis; *à* κορέω, satio.

'Ασπασίως libenter; *ab* ἀσπάσιος, ία, ιον, qui amplectendus est, optatus, ϑ. 488. *ab* ἀσπάζομαι, amplector comiter, et amicè excipio; *vel* ὅ τις ἐπισπᾷ, quod quis attrahit, et consequatur; *est et* ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, *idem quod* ἀσπάσιος, *Odyss.* ι. 397. 118

'Αδελφειὸς, *pro* ἀδελφεὸς, οῦ, ὁ, *hoc autem pro* ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, frater. 120

'Ιππηλάτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *et* ἐλαύνω· *hinc* ἱππηλασίη ὁδὸς, equestris via, λ. 340. *et* ἱππήλατος, *scilicet* τόπος, locus equitabilis, *vel* spatiosus, *et* agendis equis accommodus, δ. 607. 125

Μέλος, εος, τὸ, membrum, *ut hìc*, carmen. 131

'Ηβῷμι, pubescam, 1. *sing. præs. opt. act. verbi* ἡβάω. 133

'Επίκλησις, εως, ἡ, cognomen, cognominatio; *ab* ἐπικαλέω, cognomino; *quod à* καλέω. 138

Στεινωπὸς, *pro* στενωπὸς, *hoc autem pro* στενωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, arcta via, angusta via; *à* στενὸς, ὴ, ὸν, angustus, *et* ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen. 143

Χραισμέω, juvo, prosum, propulso, *ut hìc quasi* χρησιμέω, *à* χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, *à* χράω, commodo. 144

'Υποφθὰς, ᾶσα, ἂν, præveniens, *part. aor.* 2. *med.* ὑποφθάμενος, ένη, ενον, *idem, Odyss.* δ. 547. *ab.* ὑπέφθην, *quasi ab* ὑπόφθημι· *est autem thema* φθάνω, *fut.* 1. φθάσω, *aor.* 2. ἔφθην.

145 Περονάω, *et* -έω, fibulâ subnecto, *vel in genere,* trajicio; *à* περόνη, ης, ἡ, fibula; *quod à* πείρω.

'Ερείδομαι, *hìc,* stratus sum; ἐρείσθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. ab* ἐρείδω, figo, firmo; *item* incumbo, *seu* decumbo.

146 'Εξεναρίζω, *fut.* ξω, *hìc,* spolio, *ab* ἐναρίζω, *idem; significat etiam* occido, *ut ante dictum est.*

151 Τρομέω, tremo; *à* τρόμος, ου, ὁ, tremor; *quod à* τρέμω· *hoc autem à* τρέω, *idem.*

Τλῆμι, porto, tolero, audeo, *fut.* 1. τλήσω, *præt.* τέτληκα, *a.* 2. ἔτλην· *hinc dicitur Atlas, cum* α *epitat. quia cœlum humeris portat.*

155 Μήκιστος, ίστη, ιστον, procerissimus, longissimus, *à* μῆκος, εος, τὸ, longitudo, prolixitas; *quod* παρὰ τὸ μακρὸς, *cujus comparat. et* μακρίων *et* μακίων *à quo* μῆκος, *converso* α *in* η. *inde deducit Eustath.* μήκων, ωνος, ἡ, θ. 306. papaver.

156 Παρήορος, όρου, ὁ καὶ ἡ, protensus, extensus, prominens ubique; *propriè,* equus ad jugum devinctus; παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα, *id est,* εἰς μῆκος ἐκτεταμένος, in longitudinem extensus; *sic* ψ. 903. παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων, nec levis, nec stolidus, *id est, menti non firmiter adhærens, sed ab eâ longiùs excurrens. Metaph. deducta ab equo;* παρήορος *enim erat equus extremus in curru, nempe, tertius ante alios duos longiore excurrens loco; hinc* παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius; παρηορίαι, habenæ equi extremi in curru protensi, θ. 87. *ab* ἀείρω, simul necto, εἴρω, necto.

165 'Οπάων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minister, assectator, comes; *ab* ὀπάζω, præbeo, suppedito, comitem do, sequi jubeo, persequor, *hinc* ὀπηδέω, β. 184. *et* ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, *idem cum* ὀπάων, *Hymn. in Merc.* 449.

171 Πεπάλαχθε, 2. *pl. præt. perf. imperat. pass. verbi* παλάσσω, sortior; πάλος, ου, ὁ, sors; *item,* agitatio; *à* πάλλω, agito.

188 'Υποσχέθω, *idem quod* ὑπέχω, porrigo, subtus teneo, &c. *ab* ἔχω.

196 'Αμφαδίην, *substantivum aliquod subauditur, vel adverbialiter usurpatur; ab* ἀμφάδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ. *Vid.* η. 243.

Δείδιμεν, *pro* δεδίαμεν, 1. *pl. à præterito medio* δέδια, *à* δείδω.

197 Δίηται, abigat, summoveat, 3. *sing. præs. subj. med. verbi* δίω.

198 Νῆϊς, ϊδος, ὁ καὶ ἡ, inscius, timidus, rudis; *à* νη *privat. et* εἴδω, scio.

199 Τραφέμεν, educare, *Ion. pro* τραφεῖν, *aor.* 2. *inf. verbi* τρέφω.

203 'Αρέσθαι, *infin. ab* αἴρω, *fut.* 1. ἀρῶ.

212 Μυδιάω, *poët. et* μυδιέω, *idem quod* μυδάω.

Βλοσυρὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis aspectu, truculentus; *à* σύρω, traho: *quasi* βλέμμα σύρων· βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, λ. 36. habens oculos truces.

Προσώπασι, *per metaplasm. pro* προσώποις· *à* πρόσωπον, ου, τὸ, facies, vultus.

Νέρθε, infra; νέρθεν, *sequente vocali,* λ. 535. *hinc* νέρτερος, έρα, ερον, inferior, ο. 225. *per aphæresin* τοῦ ε, *pro* ἔνερθε, ἔνερθεν· ἐνέρτερος, *ab* ἔρα, ας, ἡ, terra; *quasi* ἐν ἔρᾳ, in terrâ; *hinc* ἔνεροι, mortui, manes.

213 Κραδάω, *propriè dicitur de quodam morbo aut vitio, quod sæpè ficu-*

bus inest, cradatione infestor; *est etiam* vibro, concutio, quatio; *à* κράδη, ης, ἡ, ramus, *item* folium; *hinc, quia natura est foliorum à quovis vento concuti et agitari, fit ut* κραδάω, vibrandi, concutiendi, *et* quatiendi *significationem obtineat; à* κραδάω, *formatur* κραδαίνω, *idem, et* κραδαινομένη, ν. 504. αἰχμὴ κραδαινομένη, *sicut* ὁρμαίνω, *ex* ὁρμάω.

Πατάσσω, *fut.* ξω, cum strepitu palpito, *vel* vehementer percutio; 216
pulso, ferio, ita ut sonitum ictus edat; *à* πάτος, ου, ὁ, calcata via; *hinc* πάταγος, άγου, ὁ, fragor *et* strepitus, ν. 283. πάταγος ὀδόντων, stridor dentium.

Ἔχω, *sæpissime significat* possum, *ut hìc; et tum plerumque infini-* 217
tivum post se habet.

Ὑποτρέω, *f.* σω, *aliquando* timore perculsus suffugio; *propriè* perterrefio; *à* τρέω, tremo.

Ἐγγύθεν, cominus, è propinquo, propè; *ab* ἐγγὺς, propè. 219

Σκυτοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos, 221
vel similia conficienda, sutor; *à* σκύτος, εος, τὸ, pellis, corium, *quasi* ξύτος, *ex* ξύω, sicco; *et* τέμνω.

Οἰκίον, ου, τὸ, *idem quod* οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus: ἑπτάπτυχον 222
καὶ ἑπτάβυρσον, (*inquit* Coul.) septem coriis tectus, *quod mutuatus Ovid. in Metam.* clypei dominus septemplicis Ajax; *à* βοῦς, βοὸς, ὁ *vel* ἡ, bos; *quod etiam in fœmin. per synecdoch. pro pelle bovinâ capitur:* τυκτῇσι βόεσσι, fabrefactis coriis, μ. 105. *vide* η. 238. ἑπταβόειος, *metaph. capitur pro* impenetrabilis *et* infractus, *ut* θυμοὶ ἑπταβόειοι.

Ζατρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, saginatus, pinguis, bene nutritus; *à* ζα *epitat.* 223
valde, *et* τρέφω, nutrio.

Εἴσεαι, scies, 2. *sing. f.* 1. *med. Ion. pro* εἴσῃ, *à verbo* εἴδω. 226

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, vires hominis frangens, *vel* viros fortitudine fran- 228
gens; *à* ῥήγνυμι *et* ἀνήρ· *vel* strenuus, qui fortitudine acies hostium perrumpat; *ab* ἠνορέα, ας, ἡ, virilitas, fortitudo; *quâ notione Achillem vocat Homerus* ῥηξήνορα· *hinc* ῥηξηνορία, ας, ἡ, *Ionic.* ῥηξηνορίη, *Od.* ξ. 217. fortitudo in perrumpendis hostium copiis.

Εἶμεν, sumus, *poët. pro* ἐσμὲν, *ab* εἰμὶ, sum. 231

Ἀντιάσαιμεν, obviam eamus, 1. *pl. aor.* 1. *opt. verbi* ἀντιάω.

Ἀφαυρὸς, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis; *ab* α *epitat. et* παῦρος, ρα, ρον, 235
paucus; π *mutato in* φ· *quasi* ὁ ἀγὰν παῦρος, καὶ ὀλίγος κατὰ δύναμιν, virtute et robore paucus et parvus; *vel ab* αὔω, sicco.

Πειρητίζω, experior, periculum facio, tento; *à* πειράω, *idem.*

Βοῦς, *et Dor.* βῶς, οὸς, ὁ *vel* ἡ, *unde in accusat.* βῶν, *ut hìc; invenitur* 238
etiam τοὺς βῶς *in accusat. plur. et* βωσὶ *in dat.* (*sed* βῶσιν, *Od.* ξ. 86. vescantur; *à* βόω, pasco) *sed per synecdoch. pro* pelle bovinâ, *ut priùs dictum; et inde metonym. materiæ*, scutum; *sic hìc.*

Ἀζαλέος, έα, έον, aridus; *ab* ἄζω, sicco; *quod ab* α *privat. et* ζῶ, 239
vivo: *quia ligna arida vitâ destituuntur,* ἀζάνται δένδρεα καλὰ, *Hymn. in Venerem*, 271.

Τὸ, *aliquando significat* quapropter.

Ταλαύρινον, *adverb.* audacter. *Vid.* ι. 289.

240 Σταδίη, *scilicet* μάχη, stataria pugna: *ab* ἵστημι, sto.
243 Ἀμφαδὸν, *hìc, et* ἀμφαδὰ, *Od.* τ. 391. *adverb. nisi sint potiùs censenda adject. per syncop. pro* ἀναφανδὸν, *Il.* π. 178. *et* ἀναφανδὰ, *Od.* γ. 221. palam, manifestè; *hinc* ἀμφάδιος, ἴου, ὁ ϗ ἡ, manifestus, *unde* ἀμφαδίην, 196. *hujus libri, et* ἀμφάδιον, *Odyss.* ζ. 288. *ex prioribus decompos.* ἐξαναφανδὸν, *idem: quæ omnia à* φαίνω, appareo, luceo.
248 Ἕβδομος, ὁμη, ομον, *et poët.* ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus; *ab* ἑπτὰ, septem: *Od.* κ. 81. ἑβδομάτῃ, *suppl.* ἡμέρᾳ.
Σχέτο, tenebatur, *Ion. pro* ἔσχετο, 3. *sing. aor.* 2. *med. verbi* ἔχω.
262 Τμήδην, *idem quod* τμητικῶς, incidendo, secando, leviter incidendo, *ut hìc; à* τμάω, seco, *inusit. quod à* τέμνω.
Ἀνακηκίω, subsilio, sursum feror; κηκίω, salio, cum saltu sursum feror; *ex* κίω, vado, eo, *per reduplicationem.*
267 Ἐπομφάλιος, ίου, ὁ ϗ ἡ· ἐπομφάλιον τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ, quòd insistit medio clypei umbilico, quòd supra umbilicum est umbo clypei: *ab* ὀμφαλὸς, ῦ, ὁ, umbilicus.
269 Ἐπερείδω, *f.* σω, validè infigo, imprimo; *ab* ἐρείδω.
270 Ἔαξα, *Atticâ seu Ionicâ dialysi diphthong. pro* ἦξα, *aor.* 1. *ab* ἄγω, frango, *ut* ἔαγα, *ante.*
Μυλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, similis lapidi molari; *à* μύλος, ῦ, ὁ, *vel* μύλη, ης, ἡ, mola, *Od.* η. 104. *et* μύλαξ, ακος, ὁ, *Il.* μ. 161.
273 Αὐτοσχεδὸν, *et* -δὰ, π. 319. propè, cominus; *à* σχεδὸν, propè; *id est,* contiguè; *item* propè, *id est,* ferè: *hinc* αὐτοσχέδιος, ία, ιον, ex tempore factûs, *Hymn. in Merc.* 55. ἄειδεν ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, cecinit ex tempore conatus, ab extemporaneo conatu; *sed Il.* ο. 510. αὐτοσχεδίῃ μῖξαι, cominus miscere, *scilicet* μάχῃ, pugna, quæ cominus fit; *seu* quâ pede cum hoste collato decernitur, μ. 192. πλῆξ αὐτοσχεδίην, percussit cominus; αὐτοσχεδίην *adverbialiter usurpatur, idem quod* αὐτοσχεδὸν.
277 Μέσσος, *pro* μέσος, η, ον, medius, *geminato* σ.
279 Μηκέτι, *idem quod* οὐκ ἔτι, non ampliùs; *à* μὴ, *et* ἔτι, adhuc, *pleonasm.* τῦ κ.
282 Τελέθω, sum, fio; *à* τέλλω *idem.*
288 Αἶαν, *vocat. ab* Αἴας. *Barytona enim declinata per* αντος, *vel* οντος, *formant vocat. à genit. abjiciendo* τος· *aliquando etiam est* Αἶα, *poët.*
289 Πινυτὴ, ῆς, ἡ, *aliquando usurpatur substantivè, pro* πινυτότης, ητος, ἡ, sapientia, prudentia; *à* πινυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, consultus, *à* πινύω, *idem* πινύσσω, *et* πινύσκω, moneo, sapere facio, *à* πνῦμαι, sapio, *à* πνέω, spiro; *hinc* πίνυσις, εως, ἡ, prudentia.
292 Ἑτέροις, *subintellige* ἡμῶν.
298 Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, templum, *ut hìc; sed varias habet significationes,* certamen, ψ. 531. spectantium cœtum, ψ. 617. *et* ω. 1. multitudinem navium, ο. 427. locum ubi certamen editur, ψ. 273.
299 Δώομεν, *per systol. pro* δώωμεν, *poët. pro* δῶμεν, demus. *Poëtæ primam personam pluralem subjunctivorum in* ωμεν *efferre solent per* ομεν.
302 Ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, amicitia, *Hymn. in Merc.* 511. *ab* ἄρω, *et* θυμὸς, ῦ, ὁ, animus; *hinc* ἀρθμέω, diligo, amo, amoris vinculo jungor; *hinc* ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν, nobis amici erant, *Od.* π. 427.

῞Ηγον, *subintellige* αὐτόν. 310
Κιχαρηὼς, *Ion. pro* κεχαρηκὼς, υῖα, ὸς, *à* χαίρω, gaudeo. 312
῎Αῤῥην, *et* ἄρσην, ενος, ὁ κ̀ ἡ, masculus, *de sexu dicit. Metaph.* stre- 315
nuus, fortis, ψ. 377. *ab* ἄρδων, irrigo, *sicut* υἱὸς, filius, *ab* ὕω, pluo,
quasi pluvia patris irrigantis, Coul.
Διηνεκέεσσι, *dativ. poët. à* διηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, perpetuus; 321
à διὰ, *et* ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, porrectus, *et* protensus in longitudinem,
perpetuus, continuus.
Γεραίρω, præmio honoro; *à* γέρας, ατος, τὸ, præmium.
Τεθνᾶσι, *per synæresin pro* τεθνάασι, *3. pl. perf. med. à* τεθνάω. *Antè.* 328
Κυκλέω, *f.* ήσω, verso, duco, *vel* veho rotâ, *à* κύκλος, ου, ὁ, circulus, 332
ambitus, rota, gyrus.
Ἀτὰρ, *aliquando* ut. 333
Κατακήομεν, *pro* κατακήωμεν. *Vide* ζ. 420. *et* δάωμεν, *suprà* 299.
῎Απο, longè, procul, *ut hìc, sed retracto accentu; nam* ἀπὸ, ab. 334
Τύμβος, ου, ὁ, bustum, sepulchrum: *à* τύφω, uro, cremo, *quia apud* 336
antiquos defunctorum corpora cremabantur.
Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.
῎Ακριτος, ιτου, ὁ κ̀ ἡ, *hìc*, indiscretus, confusus, indistinctus. 337
Εἶλαρ, ρος, τὸ, propugnaculum, *intra quod nos inclusos continemus* 338
ad vim hostium arcendam; ab εἰλέω, cogo, coarcto.
Ἱππηλάσιος, ία, *Ion.* ίη, equestris; *ab* ἵππος, ου, ὁ, *vel* ἡ, *et* ἐλαύνω 340
ἱππηλασίη ὁδὸς, equestris via, *quâ equi aguntur, et impelluntur. Vide*
η. 120.
῎Εκτοσθε, *et* ἔκτοσθεν, κ. 263. extra, ι. 548. *regit genit.* τείχεος ἔκτοσ- 341
θεν, extra mœnia; *pro* ἔκτοσθεν, *est* ἔκτοθεν, *Odyss.* ι. 239. *metri gratiâ,*
et ἔκτοθι, *Il.* ο. 291. extra; *ab* ἐκτὸς, *idem; ab* ἐκ.
Ὀρύσσω, *f.* ξω, fodio; *hinc* ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, fossus, θ. 179.
Τάφρος, ου, ἡ, fossa, scrobs, in quam mortui ejecti fuerunt; *à* ταφὴ,
ῆς, ἡ, sepultura; *à* θάπτω, sepelio; *sed* τάφρος *est etiam* fossa, *quæ fit*
ob munitionem.
Τετρηχὼς, υῖα, ὸς, asper, molestus, turbulentus; *à* τέτρηχα, *antè;* 346
quod est à τρηχὺς, εῖα, ὺ. *Vide* β. 95.
Δεῦτε, huc agite, *adverb. hortantis; à* δεῦρο, *et* δευρὶ, *idem;* δεῦτ' 350
ἄγετε, agite; *vocat alteram illorum; pro* δεῦτ' *est* δεῦθ', *Od.* θ. 307. *ob*
sequentem aspiratam.
῞Ινα μὴ, nisi. 353
Σπουδὴ, ῆς, ἡ, festinatio, studium, diligentia; *à* σπεύδω, festino, pro- 359
pero; ἀπὸ σπουδῆς, seriò.
Ἀντικρὺ, γ. 359. è regione, *vel* penitus, *sed hìc idem quod* φανερῶς, 362
apertè, palam; *ab* ἀντὶ.
Ἀπόφημι, nego.
Θεόφιν, *in tertiâ declinatione quando additur fini, abjicitur* ς *et* ι, *et* 366
sunt oxytona. Vide ὄχεσφιν *antè,* δ. 297.
Δόρπος, ου, ὁ, cœna; *hinc* δορπέω, *fut.* ήσω, ψ. 11. cœno; ἀπὸ τῶν δερ- 370
μάτων, *quòd in pellibus sedentes cibum sumebant; vel,* παρὰ τὸ τοὺς πό-
νους δρέπειν, quòd labores diurnos abrumpat; *sed secundum Eustath.*

παρὰ τὸ δορὺ παύειν, *quòd milites à pugnâ quiescant; hinc Od.* ι. 234. ποτιδόρπιος, ίυ, ὁ καὶ ἡ, ad cœnam utilis. *Dor. pro* προσδόρπιος.

Τὸ πάρος, anteà; *sic in plurali* τὰ πάρος, anteacta: *idem* τὸ πάροιθεν· *et sic in multis aliis adverbiis additur* τὸ.

371 Ἐγρήγορθε, *syncop. pro* ἐγρηγόρατε, vigilate, 2. *plur. præt. med. ab* ἐγείρω, *cujus præt.* ἤγερκα, *med.* ἤγορα, *Attic.* ἐγήγορα, *pleonast.* ἐγρήγορα, *unde* ἐγρηγορέω, vigilo. *Vide* ἐγρήγορθαι, κ. 67.

372 Ἠῶθεν, manè; *quasi* ab aurorâ; *est et* ἠῶθεν, diluculo; *ab* ἠὼς, όος, οῦς, ἡ.

380 Τέλος, εος, τὸ, *aliquando significat* legionem, turmam, cohortem, agmen, *seu* numerum equitum 2048.

384 Μεταφωνέω, interloquor, alloquor, compello; *à* φωνέω, vocem emitto, dico, loquor; *à* φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator, vocalis, argutus; *ab* ἠπύω, *pro* ἀπύω, clamo, sonitum reddo, ξ. 399. ἠπύτα *est nomin. Bœot. non vocat.*

387 Υ̓́μμι, *Æol. pro* ὑμῖν.

399 Ὀψὲ, serò, tandem, longo post tempore, *ut dicitur.*

401 Γνωτὸς, ἡ, ὸν, notus, *hìc; à* γινώσκω.

402 Ἐφῆπται, *ab* ἐφῆμμαι, 1. *sing. præt. pass. ab* ἐπὶ, *et* ἅπτομαι, attingo, contrecto, impendeo.

409 Φειδὼ, όος, ἡ, parsimonia, lucrum; *est et* φειδωλὴ, ῆς, ἡ, *idem,* χ. 244.

410 Μειλισσέμεν, *pro* μειλίσσειν, *infin. pro imperat. propriè,* mellitum reddo; *à* μέλι· *hìc autem* gratificor, *metaph. aliquando,* verbis demulceo.

418 Ὕλη, ης, ἡ, *hìc,* ligna, *vel* sylva.

422 Ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ὁ ἀκαλῶς ῥέων, quietè fluens; *ab* ἀκαλὸς, ἡ, ὸν, quietus; *idem* ἠκαλὸς, *ab* ἦκα, quietè, sensim, paululùm (*hinc* ἥκιστος, -στη, -ον, minimus, tardissimus,) *et* ῥέω, fluo, ἀκαλαῤῥείταο, *Æol. pro* -ου.

423 Ἀντέω, *Ion. pro* ἀντάω, occurro, ἤντεον, 3. *pl. imperf.*

425 Νίζω, *in Tarentinorum linguâ, idem cum* νίπτω, lavo.

426 Θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus; *à* θερμὴ, ῆς, ἡ, calor, *à* θέρω, calefacio.

Ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; *est et* ἄμαξα, *idem, cum leni,* μ. 448. *dicitur ab* ἅμα, simul, *et* ἄγω, duco, *multa in curru simul vehuntur, Harm. vel* παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ἀμώμενα, *ab asportandis messibus; vel* παρὰ τὸ ἅμα καὶ ἄξων, *quòd axis rotas inter se connectit; hinc* χ. 146. ἀμαξιτὸς, ῦ, ἡ, via vehicularis,

428 Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, *et* καίω, incendo.

Ἐπινέω, *vel* ἐπινηέω, *vel* ἐπινηνέω, in acervos aggero; *à* νηέω, *vel* νηνέω, *quod à* νέω, *idem.* ἐπινήνεον, 3. *pl. imperf.*

433 Ἀμφίλυκος, λύκη, λυκον, sublustris; *à* λύκη, ης, ἡ, lux prima, quæ præcedit solis ortum; *vel à* λύκος, ου, ὁ, lupus; *nox dicitur* ἀμφιλύκη, *quòd sit similis* λυκέῃ lupinæ pelli, *quæ est cinerei coloris, non omnino integra; vel à* λύγη, ης, ἡ, tenebræ; *tempus antelucanum profundè obscurum.*

434 Τῆμος, tum, *respondet* τῷ ἦμος, cum, *à quo et derivatur.*

436 Ἔδειμαν, ædificârunt, exstruxerunt, 3. *pl. aor.* 1. *verbi* δέμω.

441 Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus, assula; *à* σκάζω, claudico; *quia potest in viâ incurrentibus pedibus esse offendiculo.*

Θηέομαι, admiror spectando; *à* θέα, ας, ἡ, spectatio; *à* θεάομαι, 444
specto, contemplor; θηεῦντο, *pro* θηῶντο, *præt. imperf. poëticè rejecto augmento, et Doricè* ε *converso in* ευ.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ κ ἡ, quatiens terram; *est epitheton Neptuni,* παρὰ 445
τὸ ἐνόσαι τὴν χθόνα, *terræ motus fieri existimatur ab aquis; aliquando poniter pro nomine Neptuni, ut* ν. 13. *et Od.* γ. 6. *aliquando est epitheton, ut hìc,* Ποσειδάων ἐνοσίχθων. *Vid.* ἐννοσίγαιος, *infrà* 455. *ab* ἐνόω, quatio, *et* χθὼν, νὸς, ἡ, terra, *epithet. Neptuni.*

Ἀπείρων, ονος, ὁ κ ἡ, terminum non habens; *epitheton terræ; quia* 446
terra rotunda est: quia, quæ rotunda sunt, principio et fine carere videntur. Hellespontus dicitur ἀπείρων, ω. 545. *et* δῆμος ἀπείρων, populus multus, ω. 776. *et* κρείσσης κόλπος ἀπείρων, *Hymn. in Apoll.* 431. *est et* ἀπερείσιος, ία, ιον, ν. 58. *et* ἀπείριτος, ίτου, ὁ κ ἡ, *idem, Od.* κ. 195. *ab* α *privat. et* πεῖρας, ατος, τὸ, terminus.

Πολίζω, *et* -ζομαι, fabrico urbem, *et* condo; *à* πόλις, *antè;* πολίσ- 453
σαμεν, *poët. pro* ἐπολίσαμεν, 1. *plur. aor.* 1.

Ἀθλεύω, *et* ἀεθλεύω, *et* -έω, pugno, laboro, certamen ineo, ἀθλήσαντε, *nom. dual. part. aor.* 1. *ab* ἄεθλος, ου, ὁ, certamen; *sed* ἄεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; *à* τλῶ, *et* α *epitat.*

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ κ ἡ, quatiens terram; παρὰ τὸ ἐνόσαι τὴν γῆν, *Nep-* 455
tuni epithet. idem quod ἐνοσιχθὼν, ν *autem geminatur, metri causâ. Vid.* ἐνοσιχθὼν, *suprà* 445.

Εὐρυσθενής, έος, ὁ κ ἡ, latè potens; *ab* εὐρὺς, εῖα, ὺ, *et* σθένος, εος, τὸ.

Νόημα, ατος, τὸ, cogitatio, cogitatum, consilium, figmentum; *à* νοέω. 456

Ἀμαλδύνω, *propriè,* igne destruo; παρὰ τὸ μαίρω, λάμπω, *aliquando* 463
corrumpo; *ab* ἀμαλὸς, ἡ, ὸν, tener, *et* mollis, *qui ideo facilè corrumpitur; aliquando,* demolior, everto: *quasi* ὁμαλδύνω· *ab* ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, planus.

Βουφονέω, boves macto; *à* βοῦς, οὸς, ὁ καὶ ἡ, *et* φένω. *Hinc Hymn. in* 466
Merc. 435. βουφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ.

Ἐπιχ' *pro* ἔπικε, *ob sequentem aspiratam.* 469

Χωρὶς, absque, seorsum, *ut hìc.* 470

Μέθυ, τὸ, vinum; *dictum à* μεθίημι, *quòd vinum reddat* μεθήμονας, *re-* 471
missos et socordes.

Μέτρον, ου, τὸ, mensura, modus, mensura in carmine; *à* μείρω.

Οἰνίζω, vinum emo, *ut hic; aliquando,* vinosum saporem refero; 472
ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Ἀνδράποδον, όδου, τὸ, mancipium; *sunt enim captivi quasi pedes domi-* 475
norum suorum, et illi quasi capita; ab ἀνὴρ, *et* ποῦς, δὸς, ὁ· ἀνδραπόδεσσι, *per metaplasm. quasi ab* ἀνδράποδος.

Θάλειος, εία, ειον, virens, floridus, opiparus, festivus, *ut hìc; à* θάλλω, vireo.

Κτυπέω, strepo, resono; *sed propriè,* pulsu sonitum cieo, *qualis est* 479
tympani; à τυπέω, *pleonasm.* τοῦ κ, *quod ex* τύπτω· *hinc* κτύπος, ου, ὁ, fragor, sonitus, κ. 532.

Χλωρὸς, *per crasin, pro* χλοερὸς, *vel* χλοηρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus,

mollis, tener, pallidus; *sed metaph. accept. ab herbis arescentibus; à* χλίω, *vel* χλόη, ης, ἡ, herba virens.

480 Δέπας, ατος, *et* αος, τὸ, poculum, *ut hìc; dicitur quia* πότῳ δεύεται, potu irrigatur.

CLAVIS HOMERICA

IN Θ'. ILIADIS.

1 ΚΡΟΚΟΠΕΠΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, croceâ veste, *seu* peplo indutus; *Angl.* saffron-robed: *est Auroræ epithet. metaph. nempe à crepusculo: superante enim die dicitur* ῥοδοδάκτυλος, ύλου, ὁ καὶ ἡ, α. 476. *à* κρόκος, ου, ὁ, crocus, *et* πέπλος, ου, ὁ, peplum.

5 Θέαινα, *idem quod* θεὰ, ᾶς, ἡ, dea.

8 Διακέρσαι, discindere, intersecare, *Æolic. pro* διακεῖραι. *Æoles enim in futuro primo quintæ conjugationis verborum in* λω, *vel* ρω, *inserunt* σ. κείρω, tondeo, scindo, *fut.* κερῶ, *Æol.* κέρσω, *retracto accentu; inde* ἔκερσα· *sic* κέλσα, *Odyss.* ι. 149. *à* κέλλω.

9 Αἰνέω, *aliquando,* approbo, assentior.

12 Πληγεὶς, εῖσα, ὲν, saucius, perculsus, vulneratus, *part. aor. 2. pass. à* πλήσσω, percutio.

13 Τάρταρος, άρου, ὁ, Tartarus, profundissimus inferorum locus; *à* ταράσσω, *et* ταρβέω· *qui exterret et tremefacit; vel (ut* Coulon *vult) quia omnia ibi perturbata sunt; vel à* ταρταρίζειν, frigore tremere, *nisi malis hoc ab illo fieri.*

Ἠερόεις, εσσα, εν, tenebrosus, caliginosus; *ab* ἀὴρ, έρος, ὁ καὶ ἡ, tenebræ, *apud poëtas, ut et ante dictum est.*

14 Βέρεθρον, *Attic. pro* βάραθρον, άθρου, τὸ, fossa, profunditas, locus in terrâ excavatus; *sed peculiariter* fossa; *aut* terra hians; *propriè fuit locus Athenis valde profundus, in quam rei deturbabantur; metaph. pro* exitio, *seu* pernicie *sumitur; dicitur quasi* ἄβατον, non adeundum; *vel* παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

19 Σειρὰ, ᾶς, ἡ, catena; *dicitur quasi* εἱρὰ, *ab* εἴρω, necto; σειρὴ, *Ionicè.*

20 Ἐξάπτω, *fut.* ψω, adnecto, alligo; *aliquando,* appendo, *ut hìc;* ἐξάπτεσθε, *2. pl. præs. imperat. pass. ab* ἅπτω, necto.

25 Ῥίον, ου, τὸ, montis cacumen; παρὰ τὸ περιῤῥεῖσθαι τοῖς ὄμβροις.

26 Μετήορος, όρου, ὁ καὶ ἡ, sublimis; μετήορον, ου, τὸ, *absque* ι *subscripto, poëticè pro* μετέωρον, quòd instabile, tanquam in aëre suspensum; *item pro* suspenso *et* animo dubio; *à* μετὰ, *et* αἴρω, attollo, *ex quâ fit* ἄοιρος· *sed mutato* α *in* ε, *et* οι *in* ω, *fit* μετέωρος· *vel ab* αἰώρα, *ab* ἀείρω,

dicuntur μετέωρα, τὰ, *quæ sunt supra nos in aëre: ut nubes, grando, cometa; vel, ut alii, ab* ἑώρα *tertia pers. imperf. activ. hinc* ὁράω, *quoniam quod sublime est perspici potest.*

Τιτύσκομαι, collineo, præparo, *hic. Vide* γ. 80. 41

Ὠκυπέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter volans, qui rapido cursu fertur, adeò 42
ut volare videatur; *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *ante, et* πέτομαι, volo, *est epitheton equorum, qui etiam dicuntur* ὠκύποδες.

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæsaries; *dicitur de* jubâ equorum, *ut hic; ab* ἐθείρομαι, comam nutrio (*nisi malis hoc ab illo*) *vel potiùs ab* ἐθείρω, aliquid ex consuetudine facio; *non enim sunt* ἔθειραι, quælibet coma; *sed* κόμαι αἱ ἐξ ἔθους ἐπιμέλειας ἀξιούμεναι.

Γέντο, *per syncop. et aphær. pro* ἐγένετο, 3. *sing. aor.* 2. *med. pro* 43
ἔλαβεν, accepit, *aut, secundùm alios, pro* εἵλετο, *vel* ἕλετο, *pleonasmo literæ* γ, *exempto* ε, *et* λ *in* ν *converso, more Dorico; iidem dicunt* ἦνθε, *pro* ἦλθε· *aliquando significat* ἦλθε, venit.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum loreum; *ab* ἱμάσσω, percutio, flagello, β. 782. *ab* ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, γ. 371.

Πολυπίδαξ, κος, ὁ, fontibus scatens; *à* πίδαξ, ακος, ὁ *vel* ἡ, fons, aqua 47
saliens, *hic et alibi.* Ἴδην δὲ πολυπίδακα, in Idam abundantem fontibus. *Hymn. in Pana,* 30. ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα· *est et* πολυπίδακος, ακου, ὁ καὶ ἡ, υ. 59. ἐσσεύοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης.

Θυήεις, εσσα, εν, in quo sacra fiunt; *à* θύω, sacrifico; *vel* βωμὸς θυήεις, 48
ara odorata: *nam* θύος *aliquando significat* suffimentum. *Vide* ζ. 271.

Ῥίμφα, statim, celeriter; παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος, præcipi- 54
tare gradu concitato, *ut* κρύφα, *à* κρύπτω, projicio, præcipito.

Ἀπὸ αὐτοῦ, ab illo tempore; *vel,* post illud.

Χρειὼ, *Ionic. idem quod* χρεία, ας, ἡ, opus; *item,* necessitas; *à* 57
χράομαι.

Ὠΐγνυντο, aperiebantur, 3. *plur. imperf. med. poët. pro* ᾤγνυντο, *verbi* 58
οἴγνυμι *pro* οἴγω.

Ἐτίταινε, tendebat, attollebat, 3. *sing. imperf. verbi* τιταίνω. 69

Τανηλεγὴς θάνατος, mors longum somnum afferens; *à* τιταίνω, tendo, 70
extendo, *et* λέγω, cubare facio.

Ῥέπω, propendeo, inclino, vergo: *propriè, de* staterâ, *seu* lance *di-* 72
citur, ut hic.

Ἄερθεν, *Bœot. pro* ἤρθησαν, sublata erant, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* 74
ἀείρω.

Ἔκτυπε, *Dor. pro* ἐκτύπει, sonabat, *imperf. verbi* κτυπέω, pulsu soni- 75
tum cieo, strepo, resono, tono, *ut hic; à* τύπτω, tundo; *per pleonasm.* τοῦ κ.

Σέλας, ατος, τὸ, fulgur, lumen ignis; παρὰ τοῦ σείω, quatio, *et* ἕλη, ης, 76
ἡ, splendor ignis; *est enim* σέλας σειομένη ἕλη, *inquit Eustath.*

Μενέτην, manebant, 3. *dual. imperf. Ion. verbi* μένω. 79

Οὖρος, ου, ὁ, ventus secundus flans à puppi; *ab* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda; *est* 80
enim puppis veluti cauda navis; sed hic, præsidium, *aut* custos *et* inspector; *ab* ὁράω.

Κακκορυφὴν, *id est,* κατὰ κορυφὴν, in vertice. 83

84 Κράνιον, ίυ, τὸ, calva, sedes cerebri; *interdum exponitur* caput; *à* κάρηνον, ήνυ, τὸ.

Ἐμπέφυα, *præt. med. ab* ἐμφύω.

Καίριος, ία, ιον, lethalis, *ut dicitur priùs.*

85 Ἀνέπαλτο, resiliit, erectus est; *decompos. ab* ἀνὰ, *pro* ἄνω, sursum, ἐπὶ, *et* ἄλτο, *quod factum est per syncopen, ex* ἄλατο, *pro* ἥλατο, *ind.* 2. *med. verbi* ἄλλομαι, salio; *tenuatur autem* ἄλτο, *ob sequens* τ.

87 Παρηορία, ας, ἡ, habena, *seu* lorum equi. *Vide* παρήορος, η. 156.

89 Ἰωγμὸς, *vel* ἰωχμὸς, ῦ, ὁ, *pro* διωγμὸς, *per aphær.* τῦ δ, persecutio, tumultus bellicus, turbatio; *ab* ἰωκὴ, ῆς, ἡ, *idem*, ε. 521. *hoc autem à* διώκω, expello, insequor; *à* δίω, *idem.*

94 Μεταβάλλω, inverto, adverto, *ut hìc, per tmesin.*

104 Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, *quasi* ἀπεδανὸς, claudus, infirmus, sensibus captus, stolidus; *ab* α *priv. et* πεδανὸς, ἡ, ὸν, firmus; *quod à* πέδον, ῦ, τὸ, solum; *vel à* πέδον, *quasi* πόδον, *à* πῦς.

Βραδὺς, εῖα, ὺ, tardus; *à* βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, *metathesi* τῦ ρ, *et pleonasmo* τῦ δ· *hinc* βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, τ. 411.

109 Κομέω, curo, curam gero; *item*, nutrio, alo: κομέετων, 3. *dual. præs. imperat.*

114 Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, amans fortitudinis, virtutis, *vel* virorum amans; *ab* ἀγαπάω, amo, *et* ἠνορέα, ας, ἡ, virilitas; *ab* ἀνὴρ, vir: *est et proprium*, β. 609.

122 Ὑπερώησαν, retrocesserunt; 3. *plur. aor.* 1. *ab* ἐρωέω, irruo, recedo, cesso, inhibeo.

124 Πύκασε, stipavit, obscuravit, 3. *sing. aor.* 1. *Ion. verbi* πυκάζω.

126 Μεθέπω, sequens per vestigia quæro; *ab* ἕπομαι, sequor.

127 Δευέσθην, indigebant, 3. *dual. imperf. Ion. verbi poët.* δεύομαι.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *hìc*, rector. *Vide* δ. 431.

129 Ἐπέβαινω, *hìc*, ascendere fecit, ἐπέβησε, 3. *sing. aor.* 1.

130 Ἀμήχανος, χάνυ, ὁ καὶ ἡ, qui nihil moliri novit, simplex, minimè solers; *hìc* ἔργα ἀμήχανα, ardua opera, perniciem certam afferentia, *aut* quæ omnia artificia, *et* commenta superant; *ab* α *priv. et* μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium. *Vide* κ. 167.

131 Σηκάζω, stabulo, includo; σήκασθεν, *Bœot. pro* ἐσηκάσθησαν, 3. *plur. aor.* 1, *pass. à* σηκὸς, οῦ, ὁ, stabulum, *propriè* ovium et caprarum; *dicitur quasi* στηκὸς, *ab* ἵστημι· *sic et deorum* fana, σηκοὶ *dicuntur, quòd ibi eorum simulachra statuuntur.*

133 Βροντάω, *f.* ήσω, tono; *à* βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitrus, *à* βρέμω, murmuro.

135 Φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma, fulgur; *à* φλέγω, uro.

Θεῖον, ου, τὸ, sulphur, *Ion.* θέειον, *et* θῆον· *sic nominatum* διὰ τὸ θεῖόν εἶναι, *ut quidam volunt; hinc* θεειόω, *f.* ώσω, sulphure fumigo, *Od.* χ. 482.

136 Καταπτήτην, collegerunt se, 3. *dual. aor.* 2. *ab* ἵπτημι, volo; *metaph. de iis dicitur qui cursu rapido feruntur, ut de equis;* καθίπτημι, devolvo volando, descendo *vel* delabor, collabor.

140 Ἀλκὴ, ῆς, ἡ, *hìc*, victoria.

149 Φοβεύμενος, *Dor. pro* φοβούμενος, ένη, ενον, fugatus; *à* φοβέω.

150 Ἀπειλέω, *f.* ήσω, glorior. *Vid.* α. 160.

159 Στονόεις, *vel* στενόεις, εσσα, εν, gemebundus, suspiriosus; *à* στένος.

Ἕδρα, ας, ἡ sedes; *ab* ἕω, *seu* ἕζομαι. 162

Κρέας, ατος, τὸ, caro.

Ἀντιτέτυξο, similis eras, 2. *sing. plusq. perf. pass. à* τέτυγμαι, sum; 163
præt. verbi τεύχω· ἀντὶ *autem* æqualitatem *significat in compositione.*

Ἔῤῥω, *vid.* ζ. 348. *in* ἀπόερσε. 164

Γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi, oculus ipse, virgo, pupa; ἀσθενὴς κόρη· *dicitur quasi* αἰγλήνη, *ab* αἴγλη, ης, ἡ, splendor; *vel per syncop.* παρὰ τὴν γαλήνην, *quia serenitas mentis in oculo maximè conspicitur; hinc* ω. 192. γλήνεα, ων, τὰ, res ornatæ, spectaculo dignæ imagunculæ.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hìc,* infortunium, fortuna, sors vitæ. 166

Οὐδενόσωρος, ώρου, ὁ καὶ ἡ, nullâ curâ dignus, contemnendus, minimè 178
curandus; *ab* οὐδεὶς, *et* ὤρα, cura, *est etiam* οὐδενόσωρος, qui ne uno quidem momento durat, *quod ab* ὥρα, tempus, *derivatur; sed non apud Hom.*

Ἀτύζομαι, *fut* ξομαι. *hìc,* stupefio, præfocor: *sed propriè,* terreor. 183
Vid. ζ. 38.

Ξάνθε, *à* ξανθὸς, ἡ, ὸν, flavus. 185

Πόδαργε, *à* ποῦς, *et* ἀργὸς, ἡ, ὸν, velox, *ut hìc.*

Αἴθων, *ab* αἴθω, uro.

Λάμπε, *à* λάμπω, splendeo. *Hectoris equorum nomina.*

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura: *aliquando* cura cibi, *tantùm, ut hìc,* nutritio, 186
receptio; *à* κομέω, *idem.*

Μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, suavis, *hìc, ad inanimata.* 188

Πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum; *quasi* σπῦρος, *pro* σπορὸς, *à* σπείρω, semino.

Κανὼν, όνος, ὁ, regula, norma, examen; *propriè quod est supra trutinam; hìc,* manubrium, *scilicet* illa virgula quâ clypeus tenebatur: *sic dictum, quòd ita collocabatur, ut in æquilibrio teneretur clypeus.* 193

Αὐτονυχὶ, *vel* αὐτονυχεὶ, eâdem nocte, hâc nocte. 197

Θρόνος, ου, ὁ, thronus, solium, sedes augusta; *à* θράω, sedeo; *dignitas ipsa illius, qui est in tali sede.* 199

Ἀκάχοιτο, tristaretur, 3. *præs. opt. ab* ἀκάχω, *quod fit per poëticam* 207
reduplicat. ab ἀχέω, doleo: *vid* ἀκαχίζω, ζ. 486.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις, in dicendo intrepi- 209
dus; *vel cum aspero,* ἁπτοεπὴς, mordax in verbis, audax; ὁ καθαπτόμενος ἔπει, perstringens dicto; *ab* ἅπτομαι, attingo, apprehendo, gusto, tento; *id est,* lædo, incendo, *et* ἔπος, εος, τὸ, verbum.

Ἐπεὶ, *pro* ἐπειδὴ, postquam, quoniam. 211

Πλῆθεν, repleti erant, *Bœot. pro* ἐπλήθησαν, 3. *pl. aor.* 1. *pass. verbi* 214
πλήθω, *f.* ήσω.

Κήλεος, ε, ὁ, urens, splendens; *à* καλὸς, ἡ, ὸν, siccus: *quod à* καίω, *vel* 217
à κῆλον, ε, τὸ, telum ligneum; *dicitur et metri gratiâ* κήλειος, ο. 744.

Μεγακήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, magna cete habens, *aut* magnus *simpliciter,* 222
ceti instar; *à* μέγας, *et* κῆτος, εος, τὸ, cetus; *hìc* navis *dicitur* μεγακήτης, φ. 22. delphinus μεγακήτης.

Μέσσατος, *pro* μέσατος, *poët. idem quod* μέσος, η, ον, medius. 223

Γεγώνω, *pro quo* γεγωνέω *apud Homer.* vocem edo quæ exaudiatur.
Præsens formatur à γέγωνα, *præt. med.* τοῦ γνόω, *per metaph. pro* γί-

γνωα· γνωτῶς βοῶ, ita clamo ut intelligar, et exaudiatur clamor meus. *Didymus inquit*, γεγωνεῖν, *esse* τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνὴν· -έμεν, *pro* εῖν.

Ἀμφοτέρωσε, in utramque partem; ἀμφοτέρωθι, utrobique; ἀμφοτέρωθεν, utrinque.

226 Κάρτος, *pro* κράτος, εος, τὸ, *per metath.*

227 Διαπρύσιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, penetrabilis, auditui pervius: *quasi* διαπορεύσιος, *à* διαπορεύω· *quod à* πείρω.

228 Εἶδος, εος, τὸ, *hìc intelligitur* μόνον, tantùm.

230 Ὁππότε, olim, quando, *indefinitè, poët.* ὁππότε.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vana glorians; *ab* αὐχέω, glorior, *et* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inanis.

231 Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens, *vel* cornua erecta habens; *ab* ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, *et* κραῖρα, ας, ἡ, caput; -άων, *pro* ῶν *Doricè; hìc* βοῶν ὀρθοκραιράων, boum erecta cornua gestantium; *σ.* 3. naves *dicuntur* ὀρθόκραιραι *nam* κραῖρα *est etiam aliquando* antenna.

232 Ἐπιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, coronâ impositâ cinctus; κρητῆρας ἐπιστεφέας, *id est*, crateres ad summum usque labrum impletos, ut cincti coronâ impositâ videantur; *ab* ἐπιστέφω· *quod à* στέφω.

233 Διηκόσιοι, ducenti, *pro quo* διακόσιοι, αι, α, *idem; à* δὶς, duo, *et* ἑκατὸν, centum.

235 Ἐνιπρήθω, *f.* ήσω, *poët. pro* ἐμπρήθω, incendo.

237 Ἄασας, afflixisti, 2. *sing. aor.* 1. *poët. vocali longâ in duas breves solutâ; ab* ἄτω, lædo; *aor.* 1. ἆσα, *per* α *longum Dor. et solut.* ἄασα, *vel ab* ἀάσκω, *pro* ἄτω, *utrumque ab* ἀτάω, lædo, noceo.

240 Δημὸς, οῦ, ὁ, pinguedo, adeps; *à* δαίω, comburo: *quia adeps in sacrificiis comburebatur; sed* δῆμος, ου, ὁ, populus, *β.* 198. *à* δέω, ligo.

243 Δήπερ, saltem.

247 Αἰετὸς, *et* αἰετὸς, οῦ, ὁ, *poët.* aquila; *fit* ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror; *vel* παρὰ τὸ αἰεὶ ἐτεὸς εἶναι, *quia per aquilam certissimum est augurium, ut Homerus affirmat hoc in loco; vel, quòd sit semper vera, suique similis.*

250 Πανομφαῖος, ου, *epithet. Jovis.* Panomphæus; *à* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *et* ὀμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, responsum à Deo datum; *quod dicitur quasi* ἡ τὰ ὂν φαίνουσι, ostendens id quod est: *quia autem omnis* ὄσσα, *et* ὀμφὴ, *ad Jovem referebatur; vel, quia omnium voces Jupiter audiat; seu, quòd omni voce et linguâ collatur, dicitur Panomphæus Jupiter.*

262 Ἐπιειμένοι, *propriè* induti; *ab* εἶμαι, indutus sum; *præter. pass. ab* ἕω, induo.

266 Εἴνατος, *poët. pro* ἔννατος, άτη, ατον, nonus; *ab* ἐννέα.

Παλίντονος, ς, ον, reflexus; *à* πάλιν, *et* τείνω.

268 Ὑπεκφέρω, clam effero, sensim effero, *ut hìc;* ab ὑπὸ, ἐξ, *et* φέρω.

271 Δύσκεν, *pro* ἔδυσκεν, 3. *sing. imperf. à* δύσκω, *poëtico verbo, pro* δύνω, *vel* δύω, adire, ad aliquem se recipere.

272 Κρυπτάσκω, cooperio; *ab* κρύπτω, *idem.*

277 Πελάζω, *fut.* σω, appropinquo, *hìc, transitivè,* dejecit.

279 Ὀλέκω, perdo, exitium affero, perimo; ὀλέκομαι, pereo; *ab* ὄλλυμι.

285 Εὐκλεία, ας, ἡ, bona fama, gloria; *ab* εὖ, *et* κλέος, έος, τὸ.

Πρεσβήϊον, *Ion. pro* πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui maximus est natu; *vel in genere,* quo aliquis honoratur, veluti major natu; *à* πρέσβυς, υος, *sed Atticè* εως, ὁ, senex, legatus. *Vid.* δ. 56. *et* ε. 721. 289

Τρίποδος, οδος, ὁ καὶ ἡ, tripes, *pro quo poët.* τρίπος, χ. 164. *à* τρεῖς, *et* ποῦς. 290

Ὁμὸς, ἡ, ὸν, *aliquando significat* idem, *ut hìc.* 291

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus; *ab* ἄρης, εος, ὁ, *et* θοὸς, ὰ, ὸν, velox; *est et* Ἀρηΐθοος, *proprium,* η. 8. 298

Λυσσητὴρ ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus; *à* λύσσα, *vel* λύττα, ης, ἡ, rabies, *propriè,* illa rabies quæ canes sub canicula, solos omnium animalium agitat; *transfertur etiam ad homines et alia animalia, furorem ex contagione morsûs rabidi canis concipientia; dicitur* λύσσα παρὰ τὴν λύσιν λογισμῶν, quòd rabies rationem perimat ac dissolvat. 299

Ἰάλλω, *et* ἰάπτω, *idem; ab* ἵημι. 300

Ὀπυίομαι, ineor, matrimonio habeor, comprimor; *ab* ὀπυίω, coëo. *Vide* γ. 379. 304

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver, *à* μῆκος, εος, τὸ, *id est,* à longitudine. *Vid.* η. 155. 306

Ἑτέρωθεν, ex adversâ, *vel* alterâ parte; ἑτέρωθι, alibi, alio loco; ἑτέρωσε, alteram in partem; *ab* ἕτερος, έρα, ερον.

Κῆπος, ου, ὁ, hortus, *à* κάπος, ventus, *et* aura. Coul. τόπος καταπεφυτευμένος.

Νοτία, ας, *à* νοτὶς, ίδος, ἡ, *idem, videlicet* humiditas; *à* νότος, ου, ὁ, Auster; *quod à* νῶ, fluo, no: *ventus australis imbres parturit.* 307

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea; *à* πάλλω, vibro, *quòd vibrari soleat.* 308

Παρασφάλλω, errare facio, diverto, averto; παρέσφηλεν, 3. *sing. aor.* 1. 311

Ἀπέεργω, *poët. pro* ἀπείργω· *ab* ἀπείργω, arceo, prohibeo, dirimo, *ex* εἴργω, arceo. 325

Ὀκριόεις, *idem quod* ὀκρυόεις, *antè. Vid.* δ. 518. 327

Ναρκάω, *fut.* ήσω, torpedine affectus sum, obtorpesco; *à* νάρκη, ης, ἡ, torpedo; *piscis, cujus natura ea est, ut propiùs accedentem, et se tangentem, obstupefaciat; sæpè pro* torpore *et* stupore νάρκη *capitur;* ναρκόω, torpefacio. 328

Βαρέα, graviter, *adverb.* 334

Ἰθὺς, rectà, *regit genit. ut hìc.* 336

Βλεμεαίνω, torvè aspicio, trucibus oculis circumspicio, terreo aspectu, *proprium leonibus; à* βλέπω· *sed Etym. derivat. à* βρέμω, fremo. 337

Δοκεύω, insidior, observo, *ut hìc;* video, animadverto, videor; *sed poët. à* δοκάζω, observo. 340

Ὀπίστερος, έρα, ερον, posterior; ὀπίστατος, άτη, ατον, postremus; *ab* ὄπισω, retrorsum. 342

Δάμεν, *Bœot. pro* ἐδάμησαν, 3. *plur. aor.* 2. *verbi* δαμνάω, *vel* δαμάω, domo, subigo. 344

Ἀμφιπεριστρώφα, *Ion. pro* ἀμφιπεριεστρώφα, *ab* ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto, *decomp. à* στρέφω, verto. 348

Κεκαδήσομαι, *est fut.* 1. *med. verbi* κεκαδῶ, *per anadiplasiasmum; à* 353

καδῶ, *fut.* 2. *verbi* κάζω, orno; *vel est* κεκαδήσομαι, *pro* κεκαδήσομαι, *fut.* 1. *med. verbi* κηδέω, *per anadiplas. et conversionem Ionicam* τῦ η *in* α. *vel est paulò post fut. ejusdem verbi; est et* κεκαδῶ, κεκαδήσω, *formatum secundùm eundem modum à verbo* χαίζω, retrocedo, devito, privo, *conversione* χ *in* κ, *Odyss.* φ. 153.

Ὑστάτιον, tandem, postremò, *ab* ὕστατος, άτη, ατον, postremus; *quod ab* ὕστερος.

355 Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus, vis; *à* ῥίπτω· *sed propriè*, jactus, *sive* ictus teli.

Ἀνεκτῶς, tolerabiliter; *ab* ἀνέχω.

358 Θυμὸς, ῦ, ὁ, *sæpè pro* vitâ; *ut hìc.*

359 Φθίμενος, *pro* ἐφθιμένος, η, ον, interfectus, moriens; *detracto augmento et mutato accentu; vel* φθίμενος *per syncop. pro* φθιόμενος, *est et* φθῖσθαι, *à* φθίω, *idem*, ι. 246. *quod alii tamen legunt* φθίσθαι, *à* φθίω· *et* φθῖτ', *Odyss.* λ. 329. πρὶν νὺξ φθῖτ', antè nox periret, *id est*, præteriret; φθίω, *autem* corrumpo, perdo, interficio; *à* φθίνω, *idem.*

360 Οὑμὸς, *per synær. pro* ὁ ἐμὸς· *sic* τὐμὸν, *Batrach.* 25. *pro* τὸ ἐμὸν, meus.

361 Ἀλιτρὸς, ῦ, ὁ, peccator, iniquus, *ab* ἀλιτέω, pecco.

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit, *ab* ἀπερωέω, discedo; *quod ab* ἐρωέω, eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, averto, repello.

366 Πευκάλιμος, λίμη, λιμον, amarus, prudens, cautus; *à* πεύκη, ης, ἡ, picea amaritudo, *quia autem* πεύκη *est arbor immortali virore, et folio tam crasso duroque, ut frigori resistat, inde dicitur metaph.* πευκάλιμος, prudens, præsagus.

367 Πυλάρτης, ϋ, ὁ, habens portas validas, et bene compactas; *à* πύλη, ης, ἡ, porta, *et* ἄρω, apto, adapto; *epithet. Plutonis.*

Προύπεμψεν, *Att. synæres. pro* προέπεμψεν, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* προπέμπω.

369 Αἰπὸς, ὴ, ὸν, *idem quod* αἰπὺς, *antè*, β. 538.

370 Ἐξανύω, *fut.* σω, perficio; *ab* ἀνύω, *idem; est etiam* ἀνύτω, *et* ἀνύττω.

371 Γένειον, ϋ, τὸ, mentum, mala, barba; *à* γένυς, υος, ἡ, mentum, mala, acies gladii; *hìc* γενειήσαντα, *Odyss.* σ. 175. pubescentem, barbatum; *à* γενειάω, barbatus sum.

373 Ἔσσαι, *hìc intellige*, χρόνος, tempus.

374 Ἐπέντυε, junge, 2. *sing. imperat. verbi* ἐπεντύω.

379 Κορέει, *pro* κορήσει, *per enallagen; aut pro* κορέσει, *per syncopen; nam in fut. est* κορήσω, κορέσω, satio, saturo: *sed* κορέω, verro, *semper* ήσω.

380 Σὰρξ, κὸς, ἡ, caro, *sive hominis, sive brutorum; quasi* σὺρξ, *quia pellis ab eâ* σύρεται.

393 Μύκον, crepuerunt, *Ion. pro* ἔμυκον, 3. *plur. aor.* 2. *verbi* μυκάω.

396 Κεντρενεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, stimulis agitatus, *ex* κέντρον, ϋ, τὸ, *et* εἴκω, cedo.

402 Γυιόω, *fut.* ώσω, claudum facio, membra frango, debilem reddo; *à* γυῖον, ϋ, τὸ, membrum, γ. 34.

405 Ἀπαλθέομαι, *et* ἀλθέομαι, *fut.* ήσομαι. *Vid.* ε. 418.

Μάρπτω, *fut.* ψω, capio, comprehendo; *sed hìc*, imprimo.

408 Ἐνικλάω, infringo, interrumpo; *ab* ἐνὶ, *poët. pro* ἐν, *et* κλάω, frango.

Ἀίλλοπος, οπυ, ὁ καὶ ἡ, velox, *propriè*, procellipes, velox tanquam 409
procella, *ab* ἄελλα, ης, ἡ, procella, *et* πῦς· *hìc Iris dicitur* ἀίλλοπος.
Hymn. in Vener. ἵπποι *dicuntur* ἀελλίποδες.

Πολύπτυχος, υχυ, ὁ καὶ ἡ, multipliciter duplicatus; *à* πτύσσω, *duplico*; 411
ita dicitur Olympus, quia habet multas eminentias et declivitates, vel multos cavosque recessus; sunt enim αἱ πτυχαὶ *montium sinus, et convalles.*

Μέμακον, *per syncopen, pro* μεμήκατον *à* μέμηκα. *Antè* α. 589. 413

Ἀδδεὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus; *ab* α *priv. et* δέος, timor. *Vid.* η. 117. 423

Τολμάω, *fut.* τολμήσω, audax sum, audeo; *à* τόλμα, ης, ἡ, audacia. 424

Ἄντα, *hìc*, contra. 428

Ἀποφθίσθω, *pro* ἀποφθιέσθω, *præs. imperat. ab* ἀποφθίομαι. 429

Βιώτω, 3. *præs. imperat. à* βίωθι, *aor.* 2. *quasi à* βίωμι· *à* βιόω, vivo;
legitur etiam βιῶναι, *et* βιούς· *thema autem* βίωμι *inusitat.*

Κάπη, ης, ἡ, præsepe, præsepium; *à* κάπτω, avidè comedo. 434

Ἐνώπια, τὰ, parietes domûs, qui sunt è regione januæ, *ut hìc*; 435
ἐνώπιον, *idem quod* ἐνωπῆ, coram; *quasi ante oculum; ab* ὤψ, ὠπὸς, ὁ·
hinc ἐνωπιδίως, perspicuè, *Odyss.* ψ. 94.

Κλισμὸς, ῦ, ὁ, lectus in quo recumbi potest, sella recubitoria, *ut hìc*; 436
à κλίνω.

Μίγδα, mixtim, *pro* μίγδην, *Hym. in Merc.* 491. *à* μίγνυμι. 437

Τετιημένος, η, ον, *part. à* τετίημαι, *præt. pass. à* τιέω, punio, dolore
afficio; *quod à* τίω· *hinc* τετίησθον, 447. τιέω *habet præt.* τετίηκα, *per
syncop.* τετίηα· *unde* ι. 13. τετιηότες· τετιμένον, υ. 456, *à* τίω.

Εὔτροχος, *seu* ἐΰτροχος, υ, ὁ καὶ ἡ, bene currens, velox, volubilis; *ab* 438
εὖ, bene, *et* τέτροχα, *præt. med. verbi* τρέχω, curro; εὐτρόχαλος, *idem,
sed apud Homer. est* rotundus, *Iliad.* υ. 496. εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ, in rotundâ areâ.

Θῶκος, υ, ὁ, sedile, solium; *idem quod* θάκος· *hoc verò à* θαάσσω, 439
sedeo, celeriter in sedile insilio; *est etiam* θῶκος, consessus, *Odyss.*
ε. 3. *dicitur quasi* θόακος, *à* θοάζω, *idem quod* θαάσσω· *à* θοὸς, ὰ, ὸν,
velox.

Ἀμβωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖς, ad alteria, *vel* super. 441

Λῖς, λῖτος, ὁ, lineum tegumentum, subtile linteum; *sed secundum
quosdam,* λῖτα *est accus. plural. à* λῖτον· *est etiam* λῖς, leo; *cujus
accusat.* λῖν, λ. 480. *et* λὶς, *oxyt. per apoc. pro* λίσση, lævis, *Odyss.*
μ. 64.

Τίφθ', *per apostroph. pro* τίπτε, cur, *pro* τίποτε, quid tandem? *si* 447
enim duæ tenues apostrophatæ vocali aspiratæ præcedant, ambæ mutantur in aspiratas: ut νύχθ' ὅλην, χ. 102.

Μέρμερα, *dicuntur,* quæ solicitum reddunt; *à* μέρμερος, curiosus, 453
anxius percunctator, *et* indagator; *à* μερμαίρω, anxiè dubito, μ. 195.

Ἐπέμυξαν, gemebant. *Vid.* δ. 15. 457

Ἥρει, 3. *sing. imperf. ab* αἱρέω, capio, teneo. 460

Ἔχαδε, *à* χάζω, *quod hìc significat,* capax sum, contineo; *legitur* 461
autem in hìc significatione, aor. 2. *ut hìc, et fut.* 2. χαδεῖν, ξ. 34. *et
præt. med.* κέχανδα, ψ. 268. *dicitur autem* σχάζω, *in hâc significatione
per paragog. à* σχῶ, contineo, *ut* σχάζω, *à* σχῶ, traduco.

476 Στεῖνος, εος, τὸ, angustiæ, via angusta; à στεινὸς, ὴ, ὸν, angustus.
Πίπτω, *aliquando significat*, interficior, occido, prosternor, *ut hic*.

480 Ὑπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, supergrediens; *epitheton solis*, τῦ ὑπεριόνος ἡμῶν ἰόντος, supra nos sese moventis; *aliquando usurpatur absolutè pro* sole, *ut Odyss.* α. 24. οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος, alii quidem occidentalis solis, alii verò orientalis.

483 Κύντερος, έρα, ερον, impudentior; *superl.* κύντατος, άτη, ατον, à κύων, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, canis.

488 Τρίλλιστος, *et* τρίλλιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, multùm cupitus; *sed propriè*, ter petitus votis, peroptatus; *à* τρὶς, *et* λίσσομαι, precor.

491 Ἐν καθαρῷ, *intelligitur* loco.

504 Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, *et* ἔδαρ, *metri gratiâ*, εἶδαρ, ατος, τὸ, *et* ἔδεσμα, ατος, τὸ, cibus; *ab* ἔδω, edo.

508 Μέσφα, *poët. adv. pro* μέχρι, *idem*, donec, usque ad; *regit genit.*

512 Ἀσπουδὶ, *adv.* negligenter; *ab* α *priv. et* σπουδὴ, ῆς, ἡ, studium.

513 Βέλος, εος, τὸ, *hic* vulnus; *vel*, dolor ex ictu; *ut et* ξ. 439.
Πέσσω, *aliquando*, medeor, mollio, demulceo. *Metaphora à cibis multo tempore retentis in ventre.*

517 Ἀγγελλέντων, *Att. pro* ἀγγελλέτωσαν, *sic etiam* καιόντων, 521. *Attici pro tertiâ plurali imperat. utuntur genitivo plurali participii.*

518 Πρωθήβης, ε, ὁ, *et* πρωθήβος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui primos pubertatis annos agit, puber; *à* πρῶτος, *et* ἥβη, ης, ἡ, pubes.
Πολιοκρόταφος, ε, ὁ καὶ ἡ, canum caput habens; *à* πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, *et* κρόταφος, άφυ, ὁ, tempora capitis.

520 Θηλύτεραι, *compar. passim apud Homer. pro positivo* θήλειαι. θηλύτεραι γυναῖκες, *id est*, fœminæ; *quidam autem exponunt* θηλύτερος, effœminatior, in venerem pronior, tenerior, mollior. *Vide* θῆλυς, β. 767.

524 Ὑγιὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanus, *etiam* sincerus, verus. *Illud notandum*, ὑγιὲς *Græcos, id omne quod probatur, vocare: unde proverb.* ὑγιὲς μηδὲν, ὑγιὲς οὐδὲ ἕν, *cùm omnia displicent, Constant.*

527 Κηρεσσιφόρητος, ήτυ, ὁ καὶ ἡ, fatis agitatus, *vel* advectus: *Hector vocat Græcos* κύνας κηρεσσιφορήτους, canes à Fatis et Parcis contra Trojam advectos; οὓς κῆρες φορέουσι, *ut sequitur in proximo carmine; à* φορέω, agito, fero, *et* κὴρ, ρὸς, ἡ, sors, fatum.

530 Πρωῒ, manè, diluculò, ante tempus constitutum; *à* πρὸ, antè; *jungitur sæpè cum genit.*
Ἠοῖος, οἶα, οῖον, orientalis, matutinus; ἠοῖοι θωρηχθέντες, nos manè armati.

535 Αὔριον, cras; *ab* ἄω, fulgeo; *vel ab* αὔρα, ας, ἡ, aura.
Διαείσεται, perspectam dabit, *fut. à* διαείδω, *seu* διείδω, cognosco, perspicio.

537 Οὐτηθεὶς, εῖσα, ὲν, vulneratus, *part. aor.* 1. *pass. verbi* οὐτάω, *fut.* ήσω.

539 Ἀγήραος, ε, ὁ ϰ ἡ, non senescens; *à* γῆρας, τος, τὸ, senectus; *est et* ἀγήρως, *ejusdem signific.* μ. 323.

543 Κελαδέω, *fut.* ήσω, strepo, tumultuor, acclamo, *quidam propriè dici de fluminibus existimant, unde* ῥόος κελάδων, φ. 16. *à* κέλαδος, άδου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor, ι. 543; *item*, sonus musicus; *à* κέλομαι,

antè : hinc Diana vocatur κελαδεινὴ, obstrepens, *π.* 183. *propter tumultus venatorios.*

Ἀστὴρ, έρος, ὁ, *et* ἄστρον, ου, τὸ, stella. *Vid.* λ. 75. 551

Σελήνη, ης, ἡ, luna ; παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν, quòd novam lucem habeat ; *vel*, παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ ἐν ἔχειν. Coul.

Νήνεμος, έμου, ὁ καὶ ἡ, vento carens, tranquillus, serenus ; *hinc* νηνεμία, ας, ἡ, serenitas, ε. 523. *à* νὴ *priv. et* ἄνεμος, έμου, ὁ, ventus. 552

Πρὼν, ρ. 747. *et* πρώων, *hìc pleonasmo* τοῦ ω, *pro* πρωὼν, ῶνος, ὁ, cacumen montis, vertex. 553

Νάπη, ης, ἡ, *et* νάπος, εος, τὸ, saltus, locus sylvestris, vallis, montis clivus ; *deducitur à* νὴ *priv. et* φάος, *quasi* νήφη, *et* νήφαος, νήφας. 554

Ὑπεῤῥάγη, 3. *sing. aor.* 2. *pass. à* ῥήσσω, *fut.* 1. ῥήξω, *aor.* 2. ἔῤῥαγον, *pass.* ἐῤῥάγην· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ, *exponitur*, sub æthere facta est nubium ruptio ; *seu*, nubibus sub æthere ruptis et dissipatis, serenitas in totâ terrâ illuxit, *Eustath.*

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, aër, æther ; *nonnunquam pro æthere, aëre sereno sumitur, ut hìc.*

Ἐΰθρονος ἠὼς, Aurora pulchram sedem habens. 561

CLAVIS HOMERICA

IN Ι'. ILIADIS.

ΦΥΛΑΚΗ, ῆς, ἡ, custodia, præsidium ; *est et* Φυλάκη, *prop. loci* β. 700. *quod à* φύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, custos ; *quod à* φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, ὅτι τὰς φύλακας αἱ φυλαὶ ἔχουσιν, quia tribus custodes, *id est*, custodias habent. *Vid.* β. 251. 1

Φύζα, ης, ἡ, *propriè*, fuga cum pavore et timore. *Ion. pro* φυγὴ, ῆς, ἡ, *sicut* φύζω, *pro* φεύγω· Φύζα, Φόβου κρυόεντος ἑταίρη, Fuga, socia frigidi Timoris. 2

Ἑταῖρος, ου, ὁ, ἀπὸ τοῦ ἤθους, *ut sit quasi* ἠθαῖρος. *Vid.* ζ. 240.

Βεβολήατο, *à* βάλλω, percutio, *pro* βεβόληντο, *inserto* ο, *et* ν *mutato in* α, *Ion. à* βάλλω· *aut pro* βεβόληντο· *ex* βολέω, *idem. Vide* ι. 284. *hinc* βεβολημένος, 9. *hujus libri.* 3

Ἰχθυόεις, όεσσα, εν, piscosus ; *ab* ἰχθὺς, ύος, ὁ, piscis ; *ab* ἰχθύειν, rectà ferri ; *vel*, *ab* ἵκεσθαι καὶ θύειν· *est enim animal* πολυκίνητον. 4

Ἄημι, *verbum in* μι, *ab* ἄω, flo, spiro ; *fit ab* ἀέω· *sed ubique servat longam vocalem, tam in voce activâ, quàm passivâ : ut hìc* ἄητον *pro* ἄετον· *in infinitivo*, ἀῆναι, *pro* ἀέναι, *pro quo* ἀήμεναι, ψ. 214. *in imper-* 5

fecto medio, ἄητο, *sine augmento,* φ. 386. *hinc* ἀήτης, ου, ὁ, ξ. 254. flatus; ἀνέμων ἀήτας.

6 Ἄμυδις, *Æolicè pro* ἅμα, simul, unà, pariter; *etiam,* statim.

7 Κορθύω, *et* κορθύνω, in acervum colligo; *à* κόρθυς, υος, ἡ, acervus, agger.

Παρὰξ, *seu* παρέξ, *pro quo etiam scribitur* πάρεξ, extra, foris: *à* παρὰ, *et* ἐξ· *regit vel genit. vel accusat. aliquando etiam sine casu.*

Φῦκος, εος, τὸ, fucus, *id est,* genus herbæ marinæ, unde lana inficitur, alga: *hinc* φυκιόεις, ἐσσα, εν, algosus, ψ. 693.

11 Κλήδην, nominatim; *à* καλέω, voco.

13 Τετιηότες, *à* τετιηὼς, *pro* τετιηκὼς, υῖα, ὸς, *per syncop. à* τίω, *antè. Vide* Θ. 437.

14 Μελάνυδρος, ὕδρου, ὁ κ' ἡ, nigras effundens aquas; *à* μέλας, αινα, αν, *et* ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

15 Αἰγίλιψ, πος, ὁ κ' ἡ, altus, capris invius; *epithet. petræ, quæ à capris relinquitur, quia fastidium non possunt consequi; ab* αἴξ, γὸς, ἡ, *et* λείπω· *est et* Αἰγίλιψ, *prop. urbs Epiri,* β. 633. *adeò abrupto et excelso loco sita, ut* αἴξ ἀπολίπῃ, ipsis capris inaccessa videatur.

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, obscurus, tenebrosus; *à* δνόφος, ου, ὁ, caligo: *quod à* νόφος, *accessione literæ* δ· *hoc verò à* νέφος, *suprà; vel* δνόφος, *pro* γνόφος, *idem, mutando* γ *in* δ· *vel* δνόφος, *quasi* δόνοφος, *à* δονεῖσθαι τὰ νέφη, *quòd volvantur nubes cùm cœlum caligine obducitur.*

18 Ἐνέδησε, illigavit, implicuit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐνδέω.

22 Ὄλλυμι, *fut.* έσω, *aliquando est* perdo, *id est,* amitto, *ut hìc; aliquando* perdo, *id est,* perniciem infero.

32 Μάχομαι, *fut.* ήσομαι, *oliquando gen.* contendo, adversor, *ut hìc.*

35 Φὰς, dicens; *participium, à* φημὶ, dico.

Ἔμεν, *Ion. pro* εἶναι.

43 Πὰρ, *pro* παρὰ· *hìc, pro* πάρεστι, adest.

47 Φευγόντων, *Att. pro* φευγέτωσαν, *præs. imper. Vid.* Θ. 517.

49 Εἰλήλουθμεν, *pro* εἰληλούθαμεν, *poët. Vide* α. 201.

53 Περὶ, *subintellige* πάντων.

54 Ἔπλεν, *per syncop. pro* ἔπελεν· *hoc verò Ion. vel Dor. pro* ἔπελον, *à* πέλομαι.

56 Πάλιν, contra, *hìc,* πάλιν ἐρέειν, contradico.

63 Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui ab omni societate cum hominibus abhorret, sine cognatione; *ab* α *privat. et* φρήτωρ, *Ion. pro* φράτωρ, ορος, ὁ, contribulis: *quod à* φρατρία, *seu* φατρία, ας, ἡ, curia, conventus hominum, tertia pars tribûs, *apud Athenienses dictum secundùm Bud.* ἀπὸ τοῦ φρέατος, *à* puteo: *quòd qui erant ejusdem* φρατρίας, *communi puteo uterentur; secundùm alios, quasi* πατρία, *à* πατὴρ, *mutando* π *in* φ.

Ἀνέστιος, ου, ὁ κ' ἡ, sine domo, sine lare, incertis sedibus vagans; *ab* ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus, familia; *est et* Ἑστία, nomen Vestæ deæ. Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔραται. *Bud. exponit:* nec in deos, nec in cives, nec in familiam suam est pius, qui bello delectatur.

64 Ἐπιδήμιος, ου, ὁ κ' ἡ, versans in populo, popularis, civilis, domesti-

cus, intestinus; *hic* πόλεμος ἐπιδήμιος, bellum civile, *vel* intestinum: *α.* 262. ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες, agnorum et hœdorum publici raptores: *Odyss. α.* 194. δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι, ipsum aiunt peregrè esse; *Eustath. exponit,* peregrè profectum domi agere: *hinc* ἐπιδημεύω, *Odyss. π.* 28. sum in urbe, advenio, prodeo in lucem: *à* δῆμος, ου, ὁ, populus.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, custos; *à* φυλάσσω, *antè,* 1. *hujus libri.* 66

Βασιλεύτατος, rex maximus, regno dignissimus; *à* βασιλεὺς, έως, ὁ, 69 rex: *est etiam comparat.* βασιλεύτερος, augustior, qui regiam majestatem magìs quàm cæteri præ se fert, 168. *hujus libri.*

Δαίνυμι, præbeo convivium, epulas do, *α.* 467. *à* δαίνω, *per apoc.* 70 *pro* δαίνυθι, *est et* δαῖνυ, *ψ.* 29. 3. *pers. aor.* 2. *indic.*

Ἠμάτιος, ία, ιον, quotidianus; *ab* ἦμαρ, τος, τὸ, dies, *poët. pro* ἡμέρα. 72

Ὑποδεξίη, *et Ion.* ὑποδεξίη, ης, ἡ, apparatus, quo quis excipitur, com- 73 moditas, *vel* opportunitas accipiendi; *ab* ὑποδέχομαι, excipere, *vel* accipere epulis; *à* δέχομαι.

Πυκινῆς, prudenti, *subintellige* consilio. 76

Ῥαίω, *fut.* σω, profligo, corrumpo, disperdo, destruo; διαῤῥαίω, *idem.* 78

Ἀμφὶ Θρασυμήδεα, Thrasymedes, &c. *ut antè, γ.* 146. 81

Κήαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med. à* καίω, uro, incendo. 88

Μενοεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, animo gratus, *seu* animum permulcens; *à* μένος, 90 εος, τὸ, *et* εἴκω.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; *sed* ὀνείατα, *peculiariter* 91 *usurpatur ab Homero pro* epulis; *aliquando etiam pro* omnibus quæ in juvamen apta sunt; *ab* ὄνημι, juvo.

Βουλεύησθα, consulas, *pro* βουλεύῃς, 2. *sing. præs. subj. per paragogen* 99 τοῦ θα.

Περὶ, *intellige* πάντων. 100

Νόος, *aliquando* sententia, *ut hìc.* 104

Ἐξ ἔτι τοῦ, ab illo tempore. 106

Ἀπομυθέω, interdico, prohibeo, dissuadeo; *à* μῦθος, ου, ὁ, sermo. 109

Ψεῦδος, *sæpè adverbialiter usurpatur pro* ψευδῶς, falsò, mendaciter. 115

Καταλέγω, *f.* ξω, deligo, conscribo; *item* censeo, enumero, *ut hìc.*

Λευγαλέος, έα, έον, perniciosus, difficilis, gravis, malus, ærumnosus, 119 invalidus, *quasi* λοιγαλέος· *secundùm quosdam,* χευαλέος, *à* χέω, *adeò ut sit idem quod* ὑγρός· *à* λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, mors.

Ἄπυρος, ὁ καὶ ἡ, ignis expers, ignem non expertus, *id est,* crudus; 122 *item,* qui igni non admovetur; τρίποδας ἀπύρους, *id est,* τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικοὺς, καινουργοῦς· τοὺς κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν τῷ οἴκῳ, tripodas non aptos qui igni admoveantur, sed qui suspendantur in ædibus ad ornamentum supellectilis, *Didym. idem dicendum de lebete ψ.* 267. ἄπυρον κατέθηκε λέβητα· *ab α et* πῦρ.

Τάλαντον, άντου, τὸ, statera, lanx, *ut antè; aliquando etiam* id quod lanci imponitur ponderandum; *nominatim,* pondus 125 librarum; *varia erant talenta Græcorum. Macedonicum erat tres aurei. Atticum ad sex millia staterum excrevit, ut Eustath. annotat, &c. Vide Bud.*

Λέβης, ητος, ὁ, lebes; *à* λείβω, libo, stillo, fundo, rigo: *quia in illo* 123

aqua λούεται· λέβης *etiam aliquando significat* malluvium, *id est*, vas ad manus lavandas; *item*, pelluvium, *id est*, vas ad pedes lavandos aptum, *Odyss.* α. 137.

124 Πηγὸς, ἡ, ὸν, bene compactus, *et* compositus; *est et aliquando* niger, *ut Odyss.* ι. 388. *aliquando etiam* albus; *sed non apud Homer.* πήγνυμι, figo, struo.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, palmam ferens, *pro* ἀεθλοφόρος, *ab* ἆθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; *quod ab* ἆθλος, ου, ὁ, *pro* ἄεθλος, certamen, *et* φέρω.

Ἄεθλιον, ου, τὸ, præmium certaminis, *ut suprà dicitur.*

Ποσσὶν, pedibus, *metonym. pro velocitate pedum.*

125 Ἀλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauper. *Vide vers.* 138.

127 Ἠνείκαντο, *Ion. pro* ἠνέγκαντο, tulerunt, 3. *plur. aor.* 1. *med. verbi* φέρω.

129 Εὐκτιμένος, η, ον, bene ædificatus, *pro* ἐϋκτισμένος, *perf. part. pass. ab* εὐκτίζω, fabricor.

131 Μετὰ, *subintellige* ἐκείνας.

133 Τῆς εὐνῆς, *intellige* cum eâ.

134 Θέμις, ιστος, *vel* ιδος, *hìc, idem quod* θεσμὸς, ῦ, ὁ, lex diuturna consuetudine confirmata, mos.

135 Αὖτε, *hìc*, posthac, insuper.

137 Ἅλις, satìs, abundè, *regit genit.*

Νέω, *fut.* νέσω, nato, eo, venio, neo, glomero, acervo, cumulo: *hinc* νηέω, *seu* νηνέω, glomero, cumulo, impleo, onero; νηησάσθω, 3. *sing. aor.* 1. *med. imperat.*

138 Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda, *id est*, corpora ipsa rerum quæ capta sunt: *à* λεία, ας, ἡ, *idem, pro quo Ion.* ληΐη, *idem;* ἀλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauper, sine prædâ, 125. *nisi sit exponendum* ἐκ ἔχων τὰ λήϊα, segetibus carens.

140 Ἔωσι, *poët. pro* ὦσι, *subjunct. præs. verbi* εἰμὶ.

141 Οὖδας, ατος, τὸ, uber, mamma: *propriè in belluis; hinc* οὖθαρ ἀρούρης, *metaph.* ubertas soli, *id est*, uberrimum solum.

143 Θαλίη, *pro* θάλεια, ας, ἡ, *ponitur substant.* omnium rerum affluentia, *seu* copia; *aliquando pro* δαὶς θάλεια, *id est*, convivium lætum.

146 Ἕδνα, *seu* ἔεδνα, τὰ, *in plurali tantùm*, dos, *id est*, munera, quæ sponsus sponsæ dat; *hinc* ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens, indotata; *sic dicitur sponsa respectu sponsi, à quo sponsalium munerum nihil accepit, et parentum, à quibus nihil dotis accepit;* ἔδνα *autem dicitur quasi* ἥδνα, *ab* ἥδω, *quòd iis exhilaretur, et concilietur sponsa; vel,* παρὰ ἕζω, *quasi* ἕδραια καὶ στηρίγματα τῦ γάμυ.

147 Ἐπιμείλιον, ου, τὸ, *seu* ἐπιμείλια, munera quibus aliquem demulcemus, *aut* illa dos quæ sponso datur; *à* μείλιον, ου, τὸ, *idem: nam quidam scribunt disjuncta,* ἐπὶ μείλια, *adeò ut* ἐπὶ *per tmesin à verbo* δώσω *dividatur; alii exponunt* dotem, quâ demulcetur vir conjugem ducturus; *quòd à* μειλίσσω, mellitum reddo, *metaph.* verbis, *vel* factis demulceo; *vel à* μέλω, curæ est.

151 Βαθύλειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, herbosus, compascuus, profunda habens prata; *à* βαθὺς, εῖα, ὺ, *et* λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum.

153 Νέαται, *detracto augmento, pro* νενέαται *hoc autem pro* νένηνται, *à* νένημαι, *perf. pass. verbi* νέω, *significantis* struo, acervo, *vel, à* νέω, *Ionicè*

pro ναίω, *pro* ναίω, habito: *adeò ut* πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέωνται *exponi possit*, hæc omnia oppida juxta mare habitantur, vel juxta mare structa sunt.

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, multas oves possidens, *et per consequens*, di- 154 ves; *à* ῥὴν, ῥηνὸς, ὁ, ovis; *ab* ἄῤῥην, *vel* ἄρσην, *idem*.

Πολυβούτης, ου, ὁ, multos habens boves; *à* πολὺς, *et* βοῦς, bos.

Δωτίνη, ης, ἡ, munus, *propriè quod consumitur; ut*, vinum, vestis: 155 *à* δίδωμι.

Θέμις, ιστος, ἡ, lex; *unde;* θέμιστες *etiam* tributa, *et* vectigalia, quæ 156 principibus solvuntur, *significant;* οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας, ejus sub sceptro optima solvent tributa; *vel, ut alii exponunt,* læta perficient jura; *sunt etiam* θέμιστες, oracula, *Od.* π. 403.

Δμηθήτω, 3. *sing. aor.* 1. *pass. imperat. à* δαμάω, *præt.* δέδμημαι, 158 *præt. pass.* δέδμημαι, *aor.* 1. ἐδμήθην. *Vide* ἐδάμην, β. 860.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis; *ab* α *privat. et* μειλίχιος, ία, ιον; *vel* μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, placidus, blandus; *à* μειλίσσω, *quod à* μέλι, τος, τὸ, mel; *est et* ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀμείλιχος, λ. 187.

Ἀδάμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indomitus; *à* δαμάω, *antè; est et* ἀδμήτης, ου, ὁ καὶ ἡ, κ. 293. indomitus: *et* ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, ψ. 655. indomita: *et* ἀδμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *Od.* δ. 637. *ejusdem originis.*

Ὑφίσταμαι, hîc, cedo; ὑποστήτω, 3. *sing. aor.* 2. *imperat.* 160

Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, vituperandus; *ab* ὄνομαι, vitupero; *hinc* ὀνοτάζω, carpo, 164 vilipendo, *Hymn. in Merc.* 30.

Ἐπιόψομαι, *sive* ἐπόψομαι, *f.* ὄψομαι, aspicio, inspicio, viso; *item,* 167 diligenti inspectione secerno, et eligo; *ab* ὄπτομαι.

Εὐφημέω, *fut.* ήσω, celebro, laudo; *item,* fausta precor; *item linguâ* 171 faveo, bona verba dico, *ut hic; ab* εὖ, *et* φημί.

Ἑαδὼς, *pro* ἡδὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. med. ab* ἅδω, *Attic. seu Ionicâ* 173 *resolutione diphth. pro* ἧδα, *præt. med. verbi* ἁνδάνω, *seu* ἅδω, placeo.

Ποτὸν, ῦ, *Ion.* οῖο, τὸ, potio, potus, quod bibitur; πότος, ου, ὁ, potatio, 175 compotatio; ποτὴς, ὴ, ὸν, potulentus; *à* πίνω.

Δινδίλλω, oculos huc illuceque verto, circumspicio, nutu et gestu 180 moneo; *à* δινέω, volvo, *et* ἴλλω, oculis conniveo, *vel* oculos volvo; *aliquando* vincio, constringo; *ab* ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Γαιήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terram continens, qui terram suo ambitu com- 183 plectitur; *à* γαῖα, ας, ἡ, *et* ἔχω *epithet Neptuni, vel quasi* γαῖαν τοῖς ὄχοις, ἵππιος *enim est; vel quasi* ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος; qui terrâ sustinetur.

Ῥηϊδίως, facilè; *à* ῥηΐδιος, *poët. pro* ῥᾴδιος, facilis. 184

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, cithara; παρὰ τὸ φροίμιον, *per syncop. pro* προοίμιον, 186 procemium: *præludere solitus est Apollo citharâ, deinde Musarum carmina subsequebantur; vel* φόρμιγξ, *quia* ἐν ὤμοις φέρεται.

Στὰν, *Ionicâ detractione accentus, pro* ἔσταν *hoc verò Bœoticâ syn-* 193 *cope pro* ἔστησαν, *aor.* 2. *act. ind. modi, ab* ἵστημι.

Ταφὼν, miratus, stupefactus, *part. aor.* 2. *verbi* θήπω. *Vid.* δ. 242.

Θαάσσω, sedeo, *ut dicitur priùs; idem* θακέω, *et* θωκέω, θ. 439. 194

Δειχνύμενος, *Ion. pro* δεικνύμενος, η, ον, *à* δείχνυμαι, *idem quod* δέχομαι, 196 amicè accipio, *&c.*

197 Χαῖρε, *imperat. verbi* χαίρω, *aliquando est* salutantis, *ut hìc, aliquando* veledicentis; *aliquando etiam* concludentis.

200 Τάπης, ητος, ὁ, *videlicet*, tapes, tragulum: *quasi* πάτης, *à* πατέω, calco, *vel quasi* δάπης, παρὰ τὸ δάπεδον, quòd in pavimento sternatur.

203 Ζωρὸς, ᾶ, ὁ, merus, non mixtus; *frequentiùs utuntur comparat.* ζωρότερος, *ut hìc*: ζωρὸς *autem dicitur, quasi* ζωηρὸς, vivacior potus.

Κεραίρω, misceo; *à* κεράω, *idem.*

206 Κρεῖον, ου, τὸ, ahenum, vas ad recondendas carnes, carnarium: *à* κρέας, ατος, τὸ, caro; *alii accipiunt pro* κρέας· *sed* κρείων, οντος, ὁ, regnator; *à* κραίνω, perficio; *item*, regno.

Πυρὸς αὐγὴ, *exponitur ab Eustath.* locus qui ab igne ardenti illustratur, *Od.* ξ. 305.

208 Σίαλος, ε, ὁ, porcus saginatus; παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι, quòd sit affatim et pinguiter enutritus.

Ῥάχις, ιος, ἡ, spina dorsi, *vel* spina *absolutè*; *à* ῥήσσω, frango: *sic dicta ab illâ separatione, et quasi rupturâ discernente inter dextras partes et sinistras.*

Τεθαλυῖα, *part. fœm. præt. med. à* θάλλω, *ante*: τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ, abundantem pinguedine.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *seu* ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum, oleum, adeps, *ut hìc, ab* ἀλείφω, ungo, lino, illino, incito, instigo, excito.

209 Ἔχεν, *intellige* carnes.

212 Μαραίνω, marcescere facio, marcidum reddo, extinguo; ἐμαράνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Hymn. in Merc.* 140. ἀνθρακιὴν δ' ἐμάραινε· μαραίνομαι, marcesco, elanguesco; elangueo; *dicitur* πῦρ μαραίνεσθαι, *quando paulatim collabitur, et sensim extinguitur.*

213 Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries, *seu* prunarum; *ab* ἄνθραξ, κος, ὁ, carbo: *quod dicitur quasi* ἄνθαξ, flos ignis; *ab* ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Στορέω, *f.* έσω, sterno, prosterno, humi dejicio.

Ἐφύπερθε, *et* -θεν, desuper; *ab* ἐπὶ, *et* ὕπερθε, *quod ab* ὑπὲρ.

214 Πάσσω, inspergo, conspergo, superinjicio; *item*, variego.

Ἅλς, ἀλὸς, ἡ, *masc.* sal; *sed fœm.* mare.

Κρατευταὶ, ῶν, *Æol.* άων, αἱ, veruum bases et fulcra, quibus imponuntur verua, dum infixæ carnes torrentur; *à* κράτος.

215 Ἐλεὸς, ᾶ, ὁ, *seu* ἐλεὸν, ᾶ, τὸ, mensa coquinaria; *sed* ἔλεος, ᾶ, ὁ, *cum accentu in antepenult.* misericordia.

216 Σῖτος, ε, ὁ, *particulariter pro* pane, *hìc.*

Τράπεζα, ης, ἡ, mensa: *quasi* τετράπεζα· *à* τέτταρες, quatuor, *et* πέζα, ης, ἡ, pedis planta: *quia mensa habet quatuor pedes.*

217 Κανέον, *contract.* κανοῦν, canistrum; *est et* κάνεον, *Odyss.* κ. 355. *à* κάνης, ητος, ὁ, *idem.*

219 Τοῖχος, ε, ὁ, paries, murus, *et general.* lateralis, *seu* latus; *à* τεῖχος, εος, τὸ, murus; *sed utrumque à* τεύχω.

220 Θυηλὰ, ῆς, ἡ, aruspicium, primitiæ sacrorum, *seu* libamenta, *à* θύω, sacrifico.

224 Δείδεκτο, *poët. et Ion. pro* ἐδέδεκτο, *propriè*, susceperat, *hìc* propinavit.

Ἐπήρατος, άτου, ὁ καὶ ἡ, amabilis, optabilis, jucundus; *ab* ἐπὶ, *et* ἐράω, 228 amo.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium: *cùm duobus menti propositis viis, nescit utram* 230 *sequi debeat; à* δύω, duo, *pro quo poët.* δοιὼ, *et* δοιοὶ, *idem.*

Αὖλις, ιδος, ἡ, domicilium, locus ubi pernoctatur, tentorium, castra; 232 *ab* αὐλὴ, ῆς, ἡ, *est et* Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ, quò classis Græcorum appulit Trojanis bellum inferens, β. 303.

Τηλεκλειτὸς, *vid.* ι. 491. 233

Πεσέεσθαι, *Ion. pro* πεσεῖσθαι, *à* πίπτω, *hìc,* incido, invado, irrumpo, 235 irruo.

Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram, prosper, faustus; *à* δεξιὰ, ᾶς, 236 ἡ, dextra.

Κόρυμβος, ου, ὁ, *et* κόρυμβον, ου, τὸ, vertex, cacumen, *præcipuè,* mon- 241 tium; *hìc* κόρυμβα, rostra, extremæ navium partes; *secundùm Eustath. fit à* κάρα, τὸ, caput; *item,* vertex.

Μαλερὸς, ὰ, ὸν, *est epitheton ignis; exponitur,* ustivus, fervidus, luci- 242 dus; perniciosus; μαλὸς, ὴ, ὸν, tener, albus.

Φθίσθαι, *pro* φθίεσθαι. *Vid.* φθίμενος, θ. 359. 246

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, commentum, facultas, possibilitas, consi- 249 lium; *à* μηχανὴ, *idem.*

Ῥιχθέντος, facti, *gen. part. aor.* 1. *à* ῥέζω. 250

Ἄκος, εος, τὸ, remedium, medela; *ab* ἀκέομαι, medeor, *tum propriè, tum metaph.* ἀκεῖσθαι *autem est* ἄκος ἰᾶσθαι.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, benignitas; *item,* amicitia, familiaritas; 256 *à* φίλος, *et* φρήν.

Κηρόθι, ex animo, ex corde; *à* κέαρ, τὸ, cor; *contract.* κῆρ. 300

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, atrox, sævus, *quasi* nullius curam *aut* respec- 309 tum gerens; *hinc* ἀπηλεγέως, atrociter, sævè; *sed sæpè pro* apertè, intrepidè: *quia, quos nullius cura aut respectus movent, illi non trepidant; ab* ἀλέγω, curo.

Ἀπείπω, interdico, prohibeo, recuso, refero, præcisè dico. *Poët.* ἀποείπω.

Ἥπερ, quemadmodum. 310

Τρύζω, *idem quod* τρίζω, murmuro, susurro, *vox per onomatop. sed* 311 *propriè,* turturis; *hinc* turtur *dicitur* τρυγὼν, όνος, ἡ.

Ἰὸς, ὰ, ὸν, idem, *hìc.* 319

Κάτθαν, *pro* κατέθανε, *Æol. syncop.* 3. *sing. aor.* 2. *verbi* θνήσκω. 320

Περίκειται, *hìc,* reliquum est, superest, *et velut* κειμήλιον, repositum 321 jacet.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, implumis, volare non potens; *ab* α *priv. et* ἵπτα- 323 μαι, volo, volas: *in dativo sing.* ἀπτῆνι, *inde* ἀπτῆσι.

Μάσταξ, ακος, ἡ, esca, *ut hìc, et* os, oris, labrum superius; *à* μασάο- 324 μαι, mando, comedo, voro; *sed* μάσσω, pinso.

Ἄϋπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis: *quasi* ἄνευ ὕπνου· *ab* α *priv. et* ὕπνος, ου, 325 ὁ, somnus.

Ἰαύω, commoror, tempus tero, dormio; *ab* ἴον, ου, τὸ, solum.

Διαπρήσσω, pertranseo, percurro, α. 483. *à* περάω, transeo; *fut.* πε- 326 ράσω· *inde per syncop.* πρήσσω, eo per.

331 Δόαισι, δόαις, δοιαί, poët. pro δοιοῖν, δοιαῖς, δοιά.
333 Δατάσκετο, *ab inusit.* δάζω, *idem quod* δαίω, divido; *aor.* 1. *med.* ἐδασάμην, ατο, *et poët.* δασσάσκετο· *hinc* δάσασθαι, ς. 511. δατεύμεθα, *Odyss.* β. 335. *pro* δασσάμεθα, *est* δασσόμεθα, *Od.* γ. 66. *et Od.* ι. 42.
336 Θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, ὁ, animo conveniens, gratus; *à* θυμὸς, ὁ, *et* ἄρω, apto; *est et* θυμηρὴς, *Hymn. in Terram*, 18.
341 Ἐχίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, prudens; *à* φρὴν, animus, ὁ ἔχων φρένα.
342 Δουρίκτητος, ήτου, ὁ καὶ ἡ, *pro* δορύκτητος, quem hastâ acquisitum, *vel* bello captum quis possidet; *à* δόρυ, *et* κτάομαι.
357 Ἱρὸς, *Ion. pro* ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer; *ut* ἱρεὺς, *pro* ἱερεὺς, ι. 10.
360 Ἦρι, manè; *ab* ἔαρ, ἦρος, τὸ, ver, *item* tempus matutinum: *quòd tempus matutinum similitudinem quandam habeat cum verno; vel potest* ἦρι, *in hâc significatione derivari ab* αἴρω, *quòd diluculum homines ad consuetas operas excitet.*
362 Εὐπλοΐα, *Ion.* εὐπλοΐη, ης, ἡ, secunda navigatio, tranquillitas maris; *quasi diceret,* navigationis facilitas; *à* πλέω, navigo.
365 Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber; *ab* ἔρευθος, εος, τὸ, (*omisso* ε, *assumpto* ρ) rubor; *propriè* eorum qui erubescunt.
366 Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, candidus, splendidus, *ut hìc.*
368 Ἐφυβρίζω, contumeliâ afficio, adversus aliquem injurius sum; *ab* ἐπὶ, *et* ὑβρίζω, *idem; ab* ὕβρις, εως, ἡ, injuria.
376 Ἀπαφίσκω, *et* ἀπαφῶ, *et* ἀπαφίσκω, *Odyss.* λ. 216. fallo, decipio, *poët. idem quod* ἀπατάω. *Eustath. vult* ἀπάφεσθαι *propriè esse* διʼ ἀφῆς ἀπατᾶσθαι, sensu decipi; ἐξαπαφάω, *idem.*
378 Κὰρ, *pro* κάρη, caput; *sed hìc accipitur pro* mancipio, *seu* homini nauci *et* nihili, *qualis Carum gens, quæ aliis se mancipabat.*
Αἴση, *hìc*, vice, loco.
379 Δέκακις, decies; *à* δέκα, decem.
381 Νίσσομαι, *et* νίσομαι, eo, venio; *à* νέω, *idem; hinc* προνίσσομαι, *Dor. pro* πρὸς, *ut dicitur.*
384 Ἐξοιχνεῦσι, *Dor. pro* ἐξοιχνοῦσι, *ab* οἰχνέω, *ab* οἴχομαι, *idem*, vado, abeo.
392 Ἐπέοικα, videor, convenio, *ut hìc, ab* ἔοικα.
394 Θὴν, *hìc, est particula expletiva, interdum significat* quidem; *est etiam* θὴν, *idem quod* θὶν, acervus, cumulus.
396 Ῥύω, traho: *item*, custodio, tueor, *ut hìc.*
399 Γήμας, *part. aor.* 1. *verbi* γαμέω, *quasi ex* γάμω.
402 Κεκτῆσθαι, *Ion. vel Att. secundum quosdam, pro* κεκτῆσθαι, *sic* ἔκτημαι, *pro* κέκτημαι· *à* κτάομαι.
403 Τὸ πρὶν, priùs, antea; *articulus aliquando ante adverbia redundat; aut* τὸ *ad substantivum antecedens* πτολίεθρον *referendum est;* πρὶν *autem posteriùs significat* quàm *quod semper ita est cùm* πρὶν *geminatur; legunt autem alii* τοπρὶν, *uno vocabulo.*
404 Λαΐνεος, νη, νεον, lapideus; *à* λᾶας, αος, ὁ, lapis.
Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor; *sic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis,* ὁμοίως τῷ προφητεύειν· *item*, jaculator; *ab* ἀφίημι, dimitto; *item* emitto.
406 Ληϊστὸς, ἡ, ὸν, bello captus, prædatitius, qui prædando capi aut com-

parari potest, parabilis, *ut hìc*; *à* ληΐς, *Ionicè pro* λεία, ας, ἡ, præda; *idem* λεϊστὸς, *ut vers.* 408.

Κτητὸς, ἡ, ὸν, acquisibilis, qui acquiri potest; *à* κτάομαι. 407

Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, qui capi potest; *ab* αἱρέω, *et* ἕλω. 409

Ἀμείβω, *hìc*, transeo.

Διχθάδιος, ία, ιον, duplex, geminus; *idem quod* διττὸς, *et Atticè* 411
διττὸς, *à* διχθὰ, dupliciter, *poët. vox*, *à* δὶς, *per syncop. pro* δυάκις *à* δύω.

Δηρὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, diutinus, longævus; δηναιὸς, *idem*, *à* δὴν, diu; 415
ἐπὶ δηρὸν, *subintellige* χρόνον, in diuturnum tempus.

Παραμυθέομαι, *f.* ήσομαι, consolor, do consilium, hortor, *&c.* *à* μυθέο- 417
μαι, dico, *quod à* μῦθος, ου, ὁ, sermo.

Ὑπερέχω, teneo super, *metaph.* ὑπερέχω χεῖρα τινὸς, defendo, pro- 420
tego.

Ἀπομηνίω, *fut.* ίσω, iram depono; *vel*, valde irascor; *ab* ἀπὸ, *ali-* 426
quando augente, aliquando negante, ut β. 772. *et* μηνίω, irascor; *quod à* μῆνις, ira.

Ἀναπρήθω, *fut.* σω, incendo, uro; *item*, efflo; *hinc* δάκρυα ἀναπρήσας, 433
lacrymas magnâ copiâ effundens, et cum suspiriis et anhelitu.

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, rhetor, orator, elocutor: *à* ῥέω, dico, loquor. 443

Πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, *Ion. pro* πρακτὴρ, *à* πρήσσω, *Ion. pro* πράσσω, *vel* πράττω, facio, ago.

Ἀποξύω, *fut.* σω, abrado, derado, *et generaliter*, detraho, *quasi abra-* 446
dendo, ut hìc; *à* ξύω.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, *et* παλλακὴ, ῆς, ἡ, puella, juvencula, concubina, *ut* 449
hìc; *à* πάλλαξ, κος, ὁ, juvenis, *quod à* πάλλω, vibro, *quia juvenilis ætas viribus ad vibrandum polleat: seu potius est ab Hebr.* פלגש (*pillegesh*) concubina, *quod à* פלג, divisit, *quippe quæ maritum et uxorem dividit.*

Ἐχθαίρω, pro inimico habeo, odio habeo, ἐχθήρειε, 3. *sing. aor.* 1. 452
opt. Æol. pro ἐχθήρειεν *ab* ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ὀϊσθεὶς, εῖσα, ὲν, *aor.* 1. *ab* οἴομαι, *poëtico verbo*; *aliquando significat*, 453
suspicor, *ut hic, et etiam antè.*

Καταράομαι, imprecor; *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces. 454

Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys furia, dea infernalis, *et* peccatorum ultrix; *aliquando* ἐριννὺς, *dicitur*, qui injuriam alicui illatam persequitur, *Od.* ρ. 475. *aliquando etiam*, qui fecit, *Od.* λ. 279. *hinc* ἐριννύειν, indignari.

Ἐφέσσεσθαι, *poët. pro* ἐφίσασθαι, insidere, collocare, *fut.* 1. *infin. ab* 455
ἐφίζω, *quod componitur ab* ἐπὶ, *et* ἕζω, *antè*; *hinc* ἐφέσσαι, *Odyss.* ν. 274. *et* ἐφεσσάμενος, *Odyss.* π. 443.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio; *ab* ἀρά. 456

Καταχθόνιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, subterraneus, infernus; *à* κατὰ, *et* χθὼν, ονὸς, 457
ἡ, terra.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, *sed* ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, *aliquando* durus, terribilis, horrendus, *ut hìc*; *ab* αἰνὸς, ὴ, ὸν, gravis. *Epithet. Proserpinæ.*

Περσεφόνη, *seu* Περσεφόνεια, quæ cædibus omnia vastat: *sic dicitur Proserpina*; *dicitur etiam* Περσέφασσα, ης, ἡ, *à* πέρθω, *et* φένω, *vel quasi* Φερσεφόνη, *id est*, φέρουσα φόνον.

Στρωφάω, *idem quod* στροφάω, versor, circumago; *à* στροφὴ, ῆς, ἡ, ver- 459
sio, flexus, conversio; *à* στρέφω.

cornulis; item, niger; ἕλικας, id est, μέλανας,
ἕλικες περιφερεῖς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν
Didym. nigri boves, vel inflexa cornua
eminenti, vel flexis pedibus, ut hic; ab
est et ἕλιξ, niger; idem quod ἕλικος, ut
si accentus sit in antepenultimâ) hoc ἕλικας
similis, σ. 401. hinc ἑλίσσω, et ἑλελίσσω,
verso, volvo, circumago.

αὐτὲ, α. 296.

videbant adustâ flammâ esse.

; ut pro ignes. Vid. α. 568.

cineris. pro ἐναύουσι ab ἐννέα, et νέξ,

2. à σβέννυμι, extinguo.

; ab ἕρκος, εος, τὸ, septum; quod ab

à πρὸ et πρόσω ut πρόδομος, ου, ὁ, vesti-
esse interiorem domûs par-
1. 302. sed secundum Didym.
τὸ ἐν τῷ αἰθούσῃ πρόδομος· αἴθουσα δὲ περί-
παρὰ τὸ αἴθεσθαι ὁ δόμος, ου,
aulica.

cuiuslibet; ab ἔσχατος, άτη, ατον, ulti-
teneo, contineo; quia consistimus
cohibet.

exsistat. πάω, edo, gusto; hinc
cum genit.

comedimus, epulæ, vel ab
coquo, elixo; sed secundum
sero: quòd vesperi tantùm ejusmodi cibis
voluptatis gratiâ in usum venerit,
vescerent.

contineo; hic verò do, præbeo; ἐπισχὼν,

2. sing. a. 1. à ..., idem.
et emitto abundanter; hinc ἀποβλύ-
effundo, ut hìc; βλύζω, autem
scaturientium aquarum.

aor. 2. ..., &c.

per consequens; à στρέφω, ver-

institutâ viâ averto; παρατρωπῶσι,
verto.

aorist. 2. βαίνω, quasi à βῆμι
2. pro ᾖ, ῃς, ῃ, Ionicè faciunt
vertunt hoc ι in η, ut sit

Λιταὶ, ῶν, αἱ, preces; *item*, deæ præsides supplicationum, *seu* sup- 498
plicum precum; *à* λίσσομαι.

Ῥυσὸς, *et* ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, rugosus; *à* ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. 499

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, strabus; *à* παραβλέπω, oculis obliquis aspicio, *videlicet more strabonum*.

Ἄτη, ης, ἡ, noxa, damnum, clades; *item*, Ate, dea quæ damna et in- 500
fortunia hominibus immittit, *ut hìc*.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus; *a* σθένος, εος, τὸ, robur. 501

Ἀρτίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui integris pedibus est; *ab* ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, integer, æqualis, aptus, *et* ποῦς· *ita dicitur Noxa, quòd mundum totum pervagetur hominibus nocitura, ut sequitur.*

Ὑπεκπροθέω, longè præcurro; *ab* ὑπὸ, ἐξ, πρὸ, *et* θέω. 502

Στερεῶς, solidè, firmiter, constanter; *à* στερεὸς, ὰ, ὸν, solidus, integer, 506
perfectus, *vel* solidus, *id est*, rigidus, durus, *ut hìc; ab* ἱστάναι, *quòd solida stent, et durent.*

Ἐπιζαφελῶς, vehementer; *ab* ἐπιζάφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehemens, ar- 512
dens *à* ζαφελὴς, έος, valde durus, agrestis, iracundus; *vel*, valde auctus, vehemens; *dicitur à* ζὰ, *et* ὀφέλλω, τὸ αὔξω.

Ἐλέγχω, *f.* ξω. *hìc*, aspernor; ἐλέγξῃς, 2. *sing. aor.* 1. *subj.* 518

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis, *seu* corruptus; *à* δῶρον, ου, τὸ, 522
donum.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti potest, *à* παρὰ *et* ῥέω, dico, *ut hìc; est et* παραῤῥητὸς, adhortatorius, monitorius, *v.* 720.

Μενεχάρμης, ου, *seu* -μος, ου, ὁ καὶ ἡ, gaudens, *seu* promptus in bello: 525
à χαίρω, qui bellicos labores infracto sustinet animo, *et* μένος, εος, τὸ, *vel* μένων ἐν τῇ χάρμῃ, permanens in pugnâ. *Vide* δ. 222.

Ἐραννὸς, ἡ, ὸν, amabilis, jucundus; *ab* ἐράω, amo; *at* ἔρανος, ου, ὁ, 527
Odyss. α. 226. *est* τὸ ἐκ συμβολῆς γινόμενον δεῖπνον, cœna collatitia ex convivarum symbolis.

Θαλύσια, ων, τὰ, primitiæ frugum, *vel* quæ post fruges collectas 530
diis offeruntur, maximè Cereri, *quòd eorum beneficio omnia viruissent; à* θάλλω.

Γουνὸς, *Ion. pro* γονὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* γόνιμος, ίμου, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, fertilis, uber; *est etiam substant. pro* fœcundo, *vel* fertili solo; *ambo à* γίνομαι.

Ἀάσατο, peccavit, 3. *sing. aor.* 1. *m. pro* ἤσατο, *verbi* ἀάω. 533

Ἀλωὴ, *et* ἀλωὴ, ῆς, ἡ, campus frumentarius; *aut, secundam quosdam,* sata, *seu* segetes.

Χλούνης, ου, ὁ, *per contractionem factum ex* χλοεύνης, *ut sit is* qui in 535
virenti gramine cubat, *ideoque* ferus, agrestis; χλόα, *et Ion.* χλοίη, ης, ἡ, herba virens, gramen, *et* εὐνὴ, ῆς, ἡ, lectum.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, albos dentes habens; *ex* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus, *et* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens, *aut* magnos dentes habens; *ex* ἄρι, valde, *pleonasmo* τοῦ γ.

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui radicitus et funditus extirpatur; *à* πρὸ, *et* 537
θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum; *à* θέμηλον, *idem;* προθέλυμνος *autem habet et aliam significationem: ut, v.* 130. σάκος σάκει προθελύμνῳ, clypeos clypeis densis, *est enim* προθέλυμνος *aliquando idem quod* ἐπ' ἀλλήλους

et ut quibusdam placet, in hoc loco est in hâc significatione intelligendum : ut θήλυμνα δένδρεα *sit* τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τοὺς κλάδους, arbores confertis densisque ramis.

538 Ῥίζα, ης, ἡ, radix : *quasi* ῥύζα, *à* ῥύω, fluo ; *quia radices undique diffunduntur ; vel quòd per radices vita plantis influat,* Coul. ῥίζῃσι, *Ion. pro* ῥίζαις.

Ἄνθος, εος, τὸ, flos, *ab* ἄνω θέειν, quòd sursum ascendat : *per metaph. quodcunque excellit, dicitur* ἄνθος, *ut Iliad. ν.* 484. ἥβης ἄνθος, flos juventæ.

Μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum ; *à* μηλέα, ας, ἡ, quædam species arboris, *videlicet* arbor pomaria ; *et ut* pomum *apud Latinos, sic* μῆλα *apud Græcos, omnia fructuum genera significat, ut hìc ;* μῆλον *est etiam* ovis, *ut antè : à* μῆλον, malum, *est* μήλοψ, οπος, ὁ *καὶ* ἡ, pomacei coloris, *Odyss.* η. 104.

550 Οἰδαίνω, *seu* οἰδάνω, tumefacio ; *à quo* οἰδάνομαι, tumefio, *vers.* 642. *hujus libri, ab* οἰδέω, *Odyss.* ε. 455. *seu* οἰδάω, tumeo, inflatus sum ; *quod ab* οἶ, *et* δέω, *inquit Martin. vel ab* εἴδω, novi ; *quia tumida sunt depressis noscibiliora, sive magis conspicua, Harm.*

553 Καλλίσφυρος, ου, ὁ *καὶ* ἡ, pulchra habens calcanea ; *à* σφυρὸν, οῦ, τὸ, planta pedis ; *quod deducitur à* σφῦρα, ας, ἡ, malleolus, *ob mallei similitudinem.*

558 Ἐπώνυμος, ου, ὁ *καὶ* ἡ, *quasi diceret,* supernominis, addititius ad nomen, agnomen, cognomen ; *item,* nomen impositum alicui, ob convenientiam quandam rei quæ in personâ est, et nominis ; *item,* denominatus, qui nomen traxit ; *ab* ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

559 Πολυπενθὴς, έος, ὁ *καὶ* ἡ, multùm lugens, miser, luctu plenus ; *à* πολὺς, *et* πένθος, εος, τὸ, luctus.

561 Παρακατελέγομαι, adcubo ; *à* λέγομαι, cubo ; παρκατέλεκτο, *pro* παρακατελέλεκτο, *per syncop. abjecto etiam augmento, 3. sing. plus. perf. pass.*

564 Πολύφορβος, ου, ὁ *καὶ* ἡ, *vel* -βος, η, ον, multum pabulum, *seu* escam præbens ; *à* φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, *et generale* alimentum ; *à* φέρβω, pasco, nutrio, alo : *dictum putatur, quasi* φέρω βίον.

566 Πρόχνυ, *adverb.* in genua, *existimatur dictum per syncop. pro* πρόχονυ, *et hoc pro* προγόνυ, χ *pro* γ, *à* γόνυ, γόνατος, τὸ, genu ; *est et aliquando* funditùs, radicitùs, φ. 460.

567 Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, quæ in tenebris vagatur ; *ab* ἠερόφοιτος, ου, ὁ *καὶ* ἡ, *quod ab* ἀὴρ, *et* φοιτάω.

568 Ἐρέβευσφιν, ex erebo, *vel* ex tenebris, *addito* φιν *genitivo nominis* ἔρεβος, εος, τὸ, erebus, orcus, *seu* caligo orci ; *quod ab* ἔρα, ας, ἡ, terra ; *hinc* ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *pro* ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, *idem,* tenebrosus.

570 Ἐλλίσσοντο, supplicabant, 3. *plural. imperf. passiv. verbi* λίσσομαι.

575 Πεντηκοντόγυος, ου, qui quinquaginta jugerum est ; *à* πεντήκοντα, quinquaginta, *et* γύα, *sive* γυῖα, ας, ἡ, arvum ; *item,* arvi spatium, *seu* jugerum.

576 ψιλὸς, ἡ, ὸν, tenuis, *ut Odyss.* μ. 421. *significat* glaber, nudus ; *ubi observandum aliquid sæpè dici* ψιλὸν, *omisso genitivo ejus rei quæ desideratur : ut,* δέρμα ψιλὸν, *Odyss.* ν. 437. *scilicet,* τριχῶν *et hìc* ἄρουρα

ψιλὴ, *sive* γῆ ψιλὴ, *scilicet* ἀφυτος, terra nuda et non consita; *dicitur autem* ψιλὸς, παρὰ τὸ ψῶ, extenuo, *cujus omnia* ἀπέψηνται, attenuata, expilata sunt; *vel*, παρὰ τὸ ψῶ, tango; εὐχερῶς γὰρ ἅπτεταί τις τοῦ ψιλοῦ, tenuia enim ad manum contrectantur.

Ἄρσις, εως, ἡ, aratio, *aliquando* ager frumentarius; *ab* ἀρόω, aro.

Λιτανεύω, *fut.* σω, *idem cum* λίσσομαι, *à quo fit;* *idem* λίτομαι. 577

Οὐδὸς, *oxyton.* ῦ, ὁ, limen; οὖδος, εος, τὸ, *properisp.* *et* οὖδας, αος, τὸ, 578 *antè.* *Vide* ι. 734.

Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, asser; *apud Homer. sæpè sumitur sunt* valvæ. 579

Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplectens oro, suppliciter oro, *à* γόνυ, *à* γοῦνος, *pro* γόνατος, *genit.* γόνυ *est et* γουνάζομαι, *idem*, α. 427.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus cujus curâ geratur; *item*, in pretio habendus 582 ob virtutem aliquam; *item*, venerandus; *item*, prudens, honestus; *à* κῆδος, εος, τὸ, cura.

Ἁλοίη, *Atticè*, *pro* ἁλῴη, captus sit, *vel* caperetur; *quod est* 3. *sing.* 588 *aor.* 2. *activi optat. mod. à themate* ἅλωμι, *aor.* 2. *significat passivè.*

Ἀμαθύνω, perdo, destruo, in cineres, *vel* arenam redigo; *ab* ἄμαθος, 589 ου, ἡ, arena, sabulum: *hoc autem ab* ἄμμος, ου, ἡ, *idem.*

Βαθύζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, altè, *seu* profundè succinctus; *quidam hoc epi-* 590 *theton barbaricum mulierum esse voluerunt: sed in genere,* formosus, pulcher, *ut hìc;* *à* βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus, *et* ζώνη, ης, ἡ, zona, cingulum.

Ἄττα, *vel* ἄττα, *vide* α. 553. 603

Αὐτμὴ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor, fumus; *unde Od.* π. 290. πυ- 605 ρὸς ἀϋτμή· *idem* ἀϋτμὴν, ένος, *ab* ἄω, spiro.

Συγχέω, *fut.* εύσω, confundo, confundendo misceo, *igitur* destruo, 608 *Il.* ο. 364. conturbo, turbo, *ut hìc;* *item*, enervo, dejicio, *seu* prosterno, *Il.* ο. 473.

Κρανέεσθαι, *Dialysi Ionicâ, pro* κρανεῖσθαι, absolutum iri, *fut.* 1. *vel* 2. 622 *infin. med. à* κραίνω, *fut.* κρανῶ, *med.* κρανοῦμαι. *Fit quasi* καραίνω, *à* κάρα· *aliquando etiam significat,* regno, impero; κραιαίνω, effectum reddo, *per pleonasm.* τοῦ αι.

Νηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pro* νηλεὴς, crudelis, immisericors; *ex* νη, *et* ἐλεέω, 628 misereor.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna; *item*, merces, præmium, pretium, quo injuria 629 pensatur, *ut hìc.*

Ἀποτίω, *fut.* σω, punio, pœnas luo, exsolvo; *à* τίω, honoro, punio, 630 ulciscor, persolvo, solvo, *ut hìc.*

Ὑπωρόφιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui sub tecto *seu* camerâ est, domesticus: *ab* 636 ὑπὸ, *et* ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum: *quod ab* ἐρέφω, tego, tectum impono.

Μίμνομεν, *vide* μίμνετον, *antè*, θ. 413. 637

Ἀποφώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vilis, abjectus, nullius pretii, stolidus; *ab* ἄτω, 643 noceo, *et* φῆλος, ου, ὁ, impostor, fallax; *exponunt quidam* insipiens, stolidus, *adeò ut etiam derivari possit à* σοφὸς.

Μετανάστης, ου, ὁ, *et* μετανάστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sedibus suis relictis, aliò 644 habitatum se contulit; *exponitur* pulsus patriâ, exul, peregrinus, inquilinus, *ut hìc;* *à* μετὰ, *et* ναίω.

649 Σμύχω, *f.* ξω, attero, absumo; *item*, exuro, incendo, igne vasto, *ut hic; hinc* μετασμύχω.
650 Τῇ 'μῇ, *per synæresin, pro* τῇ ἐμῇ.
657 Κῶας, εος, τὸ, pellis ovina, ovinum vellus; *dicitur per pleonasm. ut et* κῶας, *Odyss.* τ. 58. *pro* κῶς, *idem: quod dicitur* παρὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ κοιμᾶσθαι.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra; ἀ ῥήγνυμι.

Λεπτὸς, ἡ, ὸν, tenuis, exiguus, parvus, instar corticum et squamularum quæ alicunde avelluntur; ἀ λέπω, decortico; *hinc* λεπταλέος, έα, έον, *idem*, σ. 571.

Ἄωτον, ου, τὸ, flos, *ex* ἄω, *idem cum* πνέω· *est* flos, *seu* præstantissimum cujuslibet rei; *est et* ἄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, auribus carens; *ab* α *privat. et* οὖας, ατος, τὸ, auris.
667 Ἀνάσταδον, surgendo, more eorum qui surgunt; *ab* ἀνίστημι.
669 Πολύαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, multùm laudatus, laudatissimus; *ab* αἶνος, ου, ὁ, laus.
672 Πολύτλας, ὁ καὶ ἡ, multa passus; nobilis, *per consequens: ἀ* πολὺς, *et* τλάω, tolero.
696 Ἐνίημι, *fut.* ήσω, *p.* ῆκα, immitto, infundo, insero.
701 Τεταρπόμενος, *Ion. et poët. anadiplasiasmo, pro* ταρπόμενος, η, ον, *aor.* 2. *med. ἀ* τέρπω, delecto.

CLAVIS HOMERICA

IN K'. ILIADIS.

1 ἈΡΙΣΤΗ̃ΕΣ, *Ion. pro* ἀριστεῖς, *ab* ἀριστεὺς, έος, ὁ. ἀριστῆες, *apud Hom. dicitur pro* optimatibus, *et* proceribus, *et* iis qui principem in civitate locum tenet; *sicut et apud Latinos* Optimates: *quia, qui cæteris honore præstant, excellere præ omnibus virtute debent; ἀριστεὺς aliquando adjectivè,* præstantissimus, *ut* ἀριστῆα πρόμον, γ. 44. optimum propugnatorem; *ab* ἄριστος, η, ον, optimus Marte; παρὰ τὸ Ἄρης, Mars.
2 Δεδμημένος, η, ον, domitus; *ἀ* δμάω, *pro* δαμάω, domo; *est et* δεδμημένος, ædificatus. *Vide* ζ. 245.
4 Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, *ἀ* γλυκὺς, εῖα, ὺ, *idem;* παρὰ τὸ γλεῦκος, εος, τὸ, mustum, succus dulcis.
6 Χάλαζα, ης, ἡ, grando; *dicitur quasi* ἐκ τοῦ ἄνω πρὸς τὰ κάτω χαλωμένη, ex aëre in terram demissa.

Νιφετὸς, ῦ, ὁ, *et* νιφὰς, άδος, ἡ, nix; *à* νίφω, ningo. 7

Χιὼν, όνος, ὁ, nix: *quasi* χεὼν· *à* χέω, fundo.

Παλύνω, *Ion. pro* ἐπιπάσσω, inspergo; *exponitur*, misceo, humecto, albefacio; *propriè de* farinâ *dicitur*, *ut Odyss.* κ. 520. *aliquando de* nive, *ut hìc*; *à* πάλη, ης, ἡ, lucta; *item*, tenuissima farina; flos farinæ; παιπάλη, ης, ἡ, *idem*.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus; *à* πεύκη, ης, ἡ, amaritudo; πευκεδανοῖο πτο- 8
λέμοιο, amari belli. *Homerus (ait Etym.) bellum* piceum *vocat, à piceâ, quæ facilè comburitur; frequentissimè autem bellum cum igne comparat, quòd pugnantium sanguis incalescat; vel, bellum* amarum; *quia picea est amara.*

Ἀναστεναχίζω, vehementer suspiro, graviter ingemisco; *à* στεναχίζω, 9
idem quod στένω.

Νειόθεν, ex imo, *pro* νειάτοθεν, *per syncop. à* νείατος, *pro* νεώτατος, infi- 10
mus, *superl.* τῦ νεῖος, novellus, recens, *Ion. pro* νέος.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula, *propriè*, pastoria; *à* συρίσσω, *seu* -ίττω, *Attic.* 13
vel συρίζω, sibilo, sibilum edo, fistulâ cano.

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, depulsor mali, *seu* malorum, remedium ma- 20
lorum: *nam tam de rebus, quàm personis dicitur: ab* ἀλέξω, arceo, *et* κακὸς, ἡ, ὸν, malus.

Δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *hìc*, rufus, rubens maculis rubris. *Vide* β. 308. *est* 23
et δαφοίνεος, ου, ὁ καὶ ἡ, cruentus, σ. 538.

Ἑίσσατο, *pro* ἕσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἕννυμι, *sive* ἕω· *est et* ἕεστο, *plusq. perf. pass. pro* ἕστο, μ. 464. *ab eodem.*

Αἴθων, ardens, *antè*, β. 839. *hìc*, fulvus. 24

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, usque ad pedes dependens; *ab* ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, porrectus in longitudinem, *interdum* perpetuus, continuus; ποδηνεκὲς δέρμα λέοντος, pellis leonis ad talos usque demissa, quam gestabat Agamemnon heroum more.

Βλέφαρον, ου, τὸ, pellis oculis obducta, et illos tegens, palpebra; 26
dicitur quasi τοῦ βλέποντος φάρος, peplum oculi intuentis; *vel*, παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι, quòd attollamus palpebras cùm cernimus et intuemur.

Ἱζάνω, *tempora sumit ab* ἵζω, *idem*, sedere facio, sedeo; *quod ab* ἕζω, sedere facio, sedeo; ἐφιζάνω, insideo; *aliquando* instituo, *ut* ψ. 250. ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα, certamen latum instituit.

Ὑγρὰ, *seu* ὑγρὴ, *Ion. interdum, ut hìc, sumitur substantivè pro* ὑγρὰ 27
κέλευθος, mare, pelagus; *ab* ὑγρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; *et metaph.* mollis, tener; *ab* ὕω, pluo.

Στεφάνη, ης, ἡ, galea *sæpè*, *seu* quicquid coronæ more cingit caput. 30

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inspector, explorator, speculator, *à* σκοπὸς, *idem*; 38
hoc autem à σκέπτομαι, circumspicio, dispicio; *hinc etiam* σκοπιάζω, speculor, ex speculâ observo.

Θρασυκάρδιος, ίυ, ὁ καὶ ἡ, audax; *à* θρασὺς, εῖα, ὺ, *et* καρδία, ας, ἡ. 41

Κερδαλέος, έα, έον, *hìc*, astutus, vafer, callidus, prudens; *à* κέρδος, εος, 44
τὸ, lucrum: *aliquando* astutia.

Ἱερὸν, ῦ, τὸ, *substantivè*, sacrificium, victima; *ab* ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer. 46

52 Δολιχὸν, *adv.* diu, longo tempore: *à* δολιχὸς, ὴ, ὸν, longus; δολιχὸς *enim dicitur tam de* longitudine temporis, *quàm* extensionis.

55 Ἀνστήμεναι, *pro* ἀναστῆναι, *Atticè et Dor. aor.* 2. *infin.*

66 Ἀβροτάζω, *fut.* σω, aberro in viâ, *aut* in nocte evagor; *ab* ἀβρότη, ης, ἡ, *quod aliquando per se ponitur; vel cum nomine* νὺξ *jungitur; fit à* βροτὸς, mortalis, *præfixo* α *priv. quòd noctu lateant mortales.*

67 Φθέγγομαι, *fut.* ξομαι, loquor, vocem edo, clamo, *ut hic.*

Ἐγρήγορθαι, erigi, *pro* ἐγρηγορέναι, *pleonasm.* τοῦ θ, *et syncop. literarum* ε *et* ν. *est perfectum infinitivi medii, cujus indicat.* ἐγρήγορα, *ab act.* ἐγρηγορέω, vigilo. *Eustath. formari dicit ab* ἐγείρω, *cujus præt.* ἤγερκα, *med.* ἤγορα, *et Atticè* ἐγήγορα, *et cum pleonasmo literæ* ρ, ἐγρήγορα, *unde novum thema* ἐγρηγορέω, *cujus præt.* ἐγρήγορκα, *pro* ἐγρηγόρηκα· *hinc pass.* ἐγρήγορμαι, *pro* ἐγρηγόρημαι, *cujus infin.* ἐγρηγορέναι, *Æol.* ἐγρήγορθαι· *infinitivi enim qui habent* ορ *ante finalem* θαι, *Æolici sunt, et Æolico more fiunt proparoxyt. Vide* ἐγρήγορθε, *Il.* κ. 371.

Ἄνωχθι, 2. *sing. imperat. pro* ἀνώγηθι, *per syncop. ab* ἀνώγημι, jubeo, γ *etiam in* χ *mutato propter* θ *sequens: ut* νύχθ' ὅλην, *pro* νύκτα ὅλην *fit* κέκραχθι, *pro* κεκράγηθι, *aut* ἄνωχθι, *pro* ἄνωγε. *Poëtæ enim etiam gravitonos imperativos aliquando terminant in* θι· *hinc* ἀνώχθω, λ. 189. *et* ἄνωχθε, *Odyss.* χ. 437.

69 Μεγαλίζω, *fut.* σω, magnificè effero, extollo: μεγαλίζομαι, superbio; *à* μέγας.

71 Ἴει, *pro* ἵει· *hoc autem pro* ἵη· *ab* ἵην, *imperf. med. verbi* ἵημι, mitto, injicio.

81 Ἐξερέεινε, interrogabat, 3. *sing. imperf. med. verbi* ἐξερεείνω, *ab* εἴρω, dico.

83 Ὀρφναῖος, α, ον, tenebrosus, obscurus, ater, niger; *ab* ὄρφνη, ης, ἡ, *et Doricè* ὄρφνα, tenebræ, obscuritas: *quod ab* ἐρέφω, tego.

84 Οὐρεὺς, έος, ὁ, custos; *ab* οὖρος, ου, ὁ, *in quâ significatione ab* ὁράω, *derivatur, ut Eustath. annotat.*

91 Πλάζομαι, vagabundus jactor; *à* πλάζω, errare facio.

94 Ἀλαλύκτημαι, erro, molestè fero, metuo, non sum animi compos, *poët. verbum; ab* ἀλυκτέω, *idem, cum pleonasmo* τοῦ λα, *vel ab* ἀλύσσω, anxius sum, indignor, insanio, tremo; *quod ab* ἀλύω, errabundâ mente et incertâ afficior, gaudeo, superbio, tristor.

96 Δραίνω, *idem quod* δράω, facio.

98 Ἀδδηκότες, *metri gratiâ, pro* ἀδηκότες, *pro* ἀηδηκότες, *quod est participium præt. temporis, poët. pro* ἠηδηκότες, *à themate* ἀηδέω, laboribus defessus sum, tædio afficior, *propriè*, suavitatem non percipio; *ab* ἡδὺς, *vel* ἅδω· *unde* ἀδδηκότες, *poët. pro* ἠδηκότες· *ab* ἄδω, satio; *satietas enim tædium parit; sed* ἁδέω, placeo.

100 Ἴδμεν. *Doricè et Æolicè, pro* ἴσμεν· *hoc autem per syncop. pro* ἴσαμεν· *ab* ἴσημι, scio; *vel, per syncop. pro* ἴδομεν, *ab* εἴδω.

101 Μενοινάω, *fut.* ήσω, impetu quodam animi concitatus cupio; *à* μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus, *seu* cupiditas animi ad aliquid agendum; *à* μένος, εος, τὸ, animus, animi ardor, *seu* impetus irati animi; *pro eodem dicitur* μενοινέω, μ. 59. *et* νόω, ν. 79.

Οὔθην, non equidem, non omnino, nequaquam. 104

Ἑκαστάτω, longissimè, maximè procul; *superl. ab* ἑκὰς, procul; 118
ἑκαστέρω, magis procul, *comparat.*

Αἰτιάομαι, causam attribuo, *seu* assigno, accuso, imputo; *ab* αἰτία, 120
ας, ἡ, causa, ratio; *item*, culpa, crimen; αἰτιάασθαι, *poët. pro* αἰτιᾶσθαι, *hinc* αἰτιόωνται, *pro* -ῶνται, *Odyss.* α. 32. *Il.* λ. 653. αἰτιόῳτο *in optat. pro* -ῷτο *et Odyss.* υ. 135. αἰτιόω, *pro* αἰτιάου.

Μεθίημι, *fut.* ήσω, *hìc*, cesso, negligens sum, ignavè me gero; *ali-* 121
quando cum genit. ut ν. 114. μεθιέμεναι πολέμοιο· *aliquando cum infin. ut* ν. 234. μεθίῃσι μάχεσθαι.

Ἐφίστημι, *fut.* ἐπιστήσω, sisto juxta, appono, admoveo, *aor.* 2. ἐπέστην, 124
significat neutraliter adsisto, *ut etiam de simplici* ἔστη *dictum est.*

Ἐπιφράζω, indico; *item*, moneo, admoneo, suggero. Ἐπιφράζομαι, 127
animadverto, intelligo, considero: *à* φράζω, dico, *aliquando* jubeo, *cujus aor.* 2. *et* ἔφραδον.

Φοινικόεις, εσσα, εν, Phœniceus, purpureus; *à* φοῖνιξ, *antè. Vide* δ. 133
141. *et* ζ. 210. *est et* φοινήεις, εσσα, εν, μ. 202. *idem.*

Ἐκτάδιος, ία, ιον, extensus; *item*, amplus, qui longè, latéque exten- 134
di potest, *ut hìc; à* τείνω.

Οὖλος, integer sanus, integer perfectus, *pro* ὅλος, *Odyss.* ρ. 343. *est etiam* tener, mollis, *ut Il.* π. 224. *et* contortus, *ut hìc; ab* εἰλέω, contorqueo (*à quibus* οὐλοκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, crispo capite, *Od.* τ. 246. οὐλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, integer pedibus. *Hymn. in Merc.* 137. *et* οὐλοχύτης, ου, α. 449.) *est et* οὖλος, exitialis, *ut Il.* ε. 717.

Ἀκαχμένος, *pro* ἠκασμένος, η, ον, acutus: *mutato* σ *in* χ, *et amisso* 135
augmento, part. præt. pass. verbi ἀκάζω, acuo, *secundum quosdam, per syncop. pro* ἀκαχημένος, *part. præt. pass. verbi* ἀκάχημαι, tristitiâ afficio, *adeò ut* ἔγχος ἀκαχμένον *exponi possit* hasta dolorifica, *quòd ictu suo* ἄχος *offerat; ut etiam* ψυχρὸς χαλκὸς, *eò quòd lethale frigus inferat.*

Βεβίηκα, *perf. à* βιάω, vim affero, urgeo, opprimo; *à* βία, ας, ἡ, vis. 145

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa; *seu* ferra- 153
mentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit, ut erigatur, et solo depangatur; *quasi* σταυρωτὴρ, *à* σταυρόω, palum depango.

Στρώννυμι, *et* στρωννύω, *à* στορέω, *per syncop. idem*, sterno, substerno, 155
fut. στρώσω, *præter.* ἔστρωκα, *pass.* ἔστρωμαι, *aor.* 1. ἐστρώθην, ἔστρωτο, 3. *sing. plusq. pass.*

Ἄγραυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in agro stabulans, *seu* pernoctans; *ab* ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ager, *et* αὐλὴ, ῆς, ἡ, stabulum.

Ἀωτέω, flores carpo; ὕπνον ἀωτεῖν, *est* dormire somnum suavem, cu- 159
ris solutum, et quasi floridum. *Vid.* ἄωτον, ι. 657.

Ἀΐω, *poët.* audio; *aliquando cum genit. ut Odyss.* ξ. 266. *aliquando* 160
cum accus. ut 532. *hujus libri; aliquando significat* exspiro; *ut* ο. 251. φίλον ἄϊον ἦτορ, charam exspirabam animam.

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, tumulus, collis, eminentior locus, qui quasi è terrâ subsilit, *à* θρώσκω, salio.

Σχέτλιος, ία, ιον, infelix; laborum patiens, *hìc. Vid.* β. 112. 164

165 Οὔ νυ, annon?

167 Ἀμήχανος, ου, ὁ, καὶ ἡ, minimè solers, *hìc*, indefatigabilis; *est et* ἀμήχανος, *pro* κακομήχανος. *Vide antè*, ϑ. 130.

173 Ξυρὸς, ρὰ, ρὸν, acutus ad radendum, *et* scalpendum idoneus; *à* ξύω, *idem quod* ξέω, rado, scalpo, polio; ξυρὸς *autem aliquando substant. ut hìc*, culter tonsorius, *aut* novacula; *hinc proverbium, ut hìc apud Homer.* ἐπὶ ξυροῦ ἵστασθαι ἀκμῆς, *dicitur res, quæ in summo discrimine sita est.*

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, acies; *ab* ἀκὴ, *idem, pleonasmo τοῦ* μ.

182 Ἐγρηγορτὶ, vigilanter; *ab* ἐγρηγορέω, vigilo. *Vide suprà* υ. 67.

183 Δυσωρέω, *fut.* ήσω, difficulter custodio, *à* δύσουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, custoditu difficilis; *ab* οὖρος, ου, ὁ, custos.

184 Κρατερόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fortis, prudens, truculentus, ferox, *ut hìc*; *à* κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, *et* φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

189 Τετράφατο, *Ion. pro* τετραμμένοι ἦσαν· *à* τρέπω.

193 Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, *antè*, γ. 51. *hìc autem quòd gaudium et lætitiam afferat*, ludibrium.

197 Ἤϊσαν, inverunt; *secundum quosdam* 3. *plur. præt. imperf.* εἶν, *pleonasmo τοῦ* η, *pro* ἴσαν, *ab* εἶμι, vado; *secundum alios, aor.* 1. ἤϊσαν, *quasi ab* εἴω, *pro* εἴσαν *diphthongo dissolutâ, et* ε *verso in* η· *secundum alios plusq. perf.* ἤϊειν, *et per syncop.* ι *etiam subscripto*, ᾔειν, *cujus* 3. *plur. esset* ᾔεσαν, *ex quo detracto* ε, *fit* ᾔσαν· *sed tum* ι *esset subscriptum.*

198 Ἑδριάομαι, sedeo; *ab* ἕζομαι, *idem.*

202 Πιφαύσκω, *inserto* υ, πιφάσκω· *hoc verò per reduplicationem fit à* φάσκω, *idem quod* φημὶ, dico, loquor; *à* φάω, dico; *est etiam* πιφαύσκω, in lucem profero; *à* φάω, *idem.*

204 Οὐκ ἂν, nonne?

205 Τολμήεις, εσσα, εν, audax, intrepidus, tolerans; *à* τόλμα, ης, ἡ, audacia.

207 Φῆμις, ιος, ἡ, fama, rumor; *à* φάω, dico.

212 Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, incolumis; *ab* ἄσχετος, qui retineri non potest, quem nemo prohibeat ab agendo; *est et* ἀσκηθὴς, *per* ι, *idem*, *Odyss.* ξ. 255.

Ὑπουράνιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui supra cœlos est; *item*, cœlestis, *ut hìc significare potest.*

216 Ὑπόῤῥηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *et* ὕπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ovis, supra se, *vel* in se agnum habens; *ab* ἄρς, ἀρνὸς.

Κτέρας, τος, τὸ, res possessa; *est et* donum, ω. 235. *à* κτάομαι.

217 Δαίτη, ης, ἡ, epulum; *à* δαὶς, τὸς, ἡ, *idem.*

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum, convivium opiparum, compotatio; *à* λάπτω, *vel* λαπάζω, inanio, evacuo; *quoniam tali convivio, apparatus et sumptus magni devorantur, et quasi inaniuntur; aut, secundum antiquos grammaticos, ab* εἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, congregatio, *et* πίνω, bibo; *vel, ab* εἵλη, *idem quod* ἕλη, ης, ἡ, calor solaris: *quòd in his compotationibus incalescunt potatores; hinc* εἰλαπινάζω, epulor, convivor, ξ. 241. *et* εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, ρ. 577. conviva.

223 Θαρσαλέος, έα, έον, fiduciâ præditus; fidens animo, audax; *hìc* θαρσαλεώτερον, major audacia, *substantivè*; *à* θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

226 Βράσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *comparat. poët. pro* βραδίων· *à* βραδὺς, εῖα, ὺ, tar-

dus; *est etiam* βραδύτερος, *superl.* βραδύτατος, *et* βράδιστος, *pro quo poët.*
βάρδιστος, ψ. 310.

Φαίνομαι, *hìc*, adsum, in conspectu sum. 236

Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior, inferior, vilior; *à* χεὶρ, manus; 238
nam propriè significat, ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manum robore supe-
ratur; *vel*, ὁ διὰ τῶν χειρῶν πορίζων τῷ ζῆν, qui victum manum ope-
râ quæritat: *pro* χείρων, *legitur* χερειότερος, β. 248. *et* χερείων, α. 114.
in dat. χέρηϊ, α. 80. *accus.* χέρηα, *Od.* σ. 228. *et in plur.* χέρηες, *Od.* ο.
323.

Ἄνω, *poët. pro* ἀνύω, *et* ἄνομαι, *pro* ἀνύομαι, perficio, conficio, pera- 251
go, propero, festino.

Μοῖρα, ας, ἡ, *hìc*, pars; *à* μείρω, divido: *p. med.* μέμορα. 253

Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, utrinque acutus, *aut* anceps; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, 256
mucro, *ab* ἀμφὶ· ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἄφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἄλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine cono, *aut* cristâ: *à* φαλὸς, 258
οῦ, ὁ, conus galeæ, *et* λόφος, ου, ὁ, cervix, crista.

Καταῖτυξ, γος, ἡ, galeæ genus depressum, *et* sine cristâ; παρὰ τὸ
κάτω τετύχθαι.

Ὗς, ὑὸς, ὁ *vel* ἡ, *idem quod* σῦς, sus, porcus, aper, *ex eoque factum*: 264
secundum alios, ab ὕομαι, irrigor, *et* pluviâ perfundor: *quòd luto se
polluere amat, et aquis delectatur; vel, quasi* θῦς, *à* θύω, sacrifico;
*quòd à suillo pecoris genere immolandi initium primum sumptum vi-
deatur.*

Θαμὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* θαμειὸς, ὰ, ὸν, α. 52. creber, frequens;
hinc θαμέες *et* θαμέας, *nom. et acccus. plur. apud poëtas; à* θαμὰ,
crebrò.

Ἔχω, munio.

Ἐπισταμένως, scitè; *ab* ἐφίστημι. 265

Πῖλος, ου, ὁ, pileus.

Ἐρωδιὸς *seu* ἐρωγὰς, *avis species, videlicet* ardea, *seu* ardeola: *quasi* 274
ἑλωδιὸς, *ab* ἕλος, εος, τὸ, palus; *quia in paludibus plerumque versatur:
secundum quosdam, quasi* ἐρωτιδιὸς, *avis Veneri sacra.*

Σπεῖο, *Ion. pro* σποῦ, *2. sing. aor. 2. med. imper. à* σπόμαι, *pro* ἕσπο- 285
μαι, *seu* ἕπομαι.

Μήσατο, *pro* ἐμήσατο· *à* μήδομαι, *hìc*, struo, perpetro; *hinc* μήσαο, *pro* 287
μήσω, ξ. 253. *et* μήσεαι, *pro* μήσῃ, *Odyss.* λ. 478.

Πρόφρασσα, prompta, benevola, propensa; *à* πρόφρων. 290

Εὐρυμέτωπος, τώπου, ὁ καὶ ἡ, latæ frontis, latam frontem habens; *bovis* 292
epithet. ab εὐρὺς, εῖα, ὺ, latus, *et* μέτωπον, ου, τὸ, frons; *quod ab* ὢψ,
ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus.

Νέκυας, *interdum dicitur de* defunctorum corporibus, cadavera; 298
aliquando defunctorum manes, *Odyss.* λ. 290. *à* νέκυς, υος, ὁ, *antè.*

Ἐριαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, cervicem elatam et arduam habens; *ab* ἐρι, *et* 305
αὐχὴν, *ante*, ι. 147.

Ἀπὸ δόξης εἶναι, opinionem frustrari. 324

Ἴστω, *per syncop. pro* ἰσάτω· *ab* ἴσημι, scio. 329

Ἀγλαϊεῖσθαι, *Attic. pro* ἀγλαΐσεσθαι, orno, decoro, illustrem facio; 331
ab ἀγλαΐζω, *in quo; et aliis ejusdem generis in* ίζω, *in fut. 1. Attici*

tollunt σ, *et ultimam circumflectunt: medium autem* -ίσομαι, *mutant in* ιῦμαι, ἰσσθαι, *infin. in* ιῖσθαι· *ab* ἀγλαὸς, ὰ, ὸν, splendidus.

332 Ἐπίορκον, *adv.* pejerando; *ab* ἐπίορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, perjurus, *quod ab* ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ὀροθύνω, *idem quod* ὄρω, *ex eoque factum.*

335 Κτίδεος, *per aphær. pro* ἰκτίδεος, α, ον, mustelinus, è mustelâ confectus; *à* κτὶς, ἴδος, ἡ, *per aphær. pro* ἰκτὶς, mustela; *hìc autem* κτίδεος, è pello mustelinâ confectus.

339 Φράζομαι, *f.* σομαι, *aliquando* animadverto, *ut hìc.*

346 Παραφθαίησι, 3. *sing. opt. aor.* 2. *à* παραφθάνω, præcurro, prævenio *à* φθάνω, *fut.* φθάσω, *aor.* 2. ἔφθην, *quasi à* φθῆμι. ;

347 Προτιειλεῖν, propellito; *à* προτιειλέω, *pro* προσειλέω· *ab* εἰλέω, verto.

351 Ἀπέην, *poët.* ἀπῆν, aberat.

Ἐπίουρα, τὰ, intervalla, *Ion. pro* ἐπίορα· *ab* ὅρος, ου, ὁ, terminus: *factum ex eo singulari* ἐπίουρος, *per metaplasm. ut tradit Eustath.* ἐπίουρος, custos, ν. 450. *ab* οὖρος, ου, ὁ, *idem.*

352 Προφερὴς, προφερέστερος, προφερέστατος, præstans; *aliquando* provectâ ætate; *à* προφέρω, præsto.

353 Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum; *ab* ἀρόω.

357 Δουρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus; *ab* ἠνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longus, *et* δόρυ, ατος, τὸ, hasta.

Ἐλάσσων, *seu* ἐλάττων, minor, *compar. à* μικρὸς *communiter, sed propriè ab* ἐλαχὺς, εῖα, ὺ, parvus.

360 Καρχαρόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, acutos habens dentes; *à* κάρχαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper, *et* ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens: κάρχαρος *autem à* χαράσσω, sculpo.

361 Κεμὰς, άδος, ὁ, hinnulus cervi: *quasi* ἀπὸ τοῦ κοιμᾶσθαι· *quòd adhuc in speluncâ cubat, nec se committere sylvis audet.*

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, lepus: *à* λα, *epitat. et* οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; *ab* οὖας, ατος, τὸ, *idem; nam lepus perlongas habet aures; vel, à* λάων, *id est,* βλέπων, *lepus enim (ut aiunt) dormit apertis oculis.*

Ἐμμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permanens *seu* constanter manens; ἐμμενὲς, *etiam aliquando substantivè, pro* constantiâ; *aliquando adverbialiter,* constanter, indesinenter; *à* μένω, maneo.

364 Ἀποτμήσσω, *vel* ἀποτμήγω, *fut.* ξω, abscindo, divido; *à* τμήσσω, seco, scindo; *quod à* τέμνω.

375 Βαμβαίνω, inarticulatè loquor; *item,* dentes quatio præ metu, *seu* crepito dentibus, *ut hic; à* βάζω, *ductâ à pedibus significatione.*

383 Καταθύμιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, quicquid in animo versatur; *item,* animo placens; *à* θυμὸς.

418 Ἐσχάρα, ας, ἡ, focus, *Od.* ζ. 52. *hìc autem* ἐσχάραι πυρὸς *vocantur* ipsæ domus, *seu* qui in domibus habitant; *hinc* ἐσχαρόφιν, *Od.* ι. 59. *poët. pro* ἐσχάρα.

425 Δαέω, *pro* δαίω, disco, doceor, intelligo; *hinc* δαείης *in subjunct. Hymn. in Merc.* 562.

434 Νήλυς, δος, ὁ, qui nuper, *seu* qui recèns advenit; *à* νέος, ία, ίον, *et* ἔρχομαι, *quasi* ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς.

438 Ἤσκηται, 3. *sing. præt. pass. à verbo* ἀσκέω, exerceo; *item* elaboro, concinno; *quod ab* ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter; *nam, ut tradunt quidam, propriè*

de iis, qui uteres conficiunt, enunciatur. Metaph. etiam de reliquis artibus mechanicis.

Εἶσθα, *Æol. pro* εἶς, 2. *sing. præs. ab* εἶμι, vado, *cujus præs. sæpè* 450
pro futuro usurpatur, ut hìc; quod etiam priùs dicitur.

Ἐναντίβιος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, adversarius, *quasi diceret,* vim et potentiam 451
contrariam habens; ἐναντίβιον *etiam aliquando adverbialiter,* adversùs,
contrà; *ab* ἀντίβιος, adversus, contrarius; *quasi* ἐναντίαν βίαν ἔχων· *vel,*
ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ. *Vide* α. 277.

Κέρσε, *Æol. pro* ἔκειρε, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* κείρω, *fut.* κερῶ, *aor.* 1. 456
ἔκειρα, tondeo, ψ. 146. *item,* scindo, *ut hìc; Odyss.* σ. 143. deripio,
absumo; κήματα κείροντας.

Ληῖτις, ιδος, ἡ, prædatrix. *Epitheton Minervæ; à* ληίς, ἴδος, ἡ, *an-* 460
tè, ι. 188.

Τοίσδε, *ut* ὅδε, *sed per apposit. syllabæ* σι, τοίσδεσι· *geminato poët.* σ, 462
τοίσδεσσι, *in quo retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege,*
sed quia particula δέσσι, *articulo* τοῖς *quasi enclytica adjungitur.*

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus, *per contractionem, ex* ἐπιβοησόμεθα· *à* βοάω· 463
sic βώσαντι, μ. 336. *pro* βοήσαντι.

Δέελον, *pro* δῆλον, manifestum, *ut hìc: quod à* δέω, invenio; τὰ γὰρ 466
πρόδηλα ῥᾳδίως εὑρίσκονται, manifesta sunt facilè invenienda.

Δόναξ, ακος, ὁ, arundo, *ut hìc:* calamus scriptorius; *à* δονέω, agito, 467
quòd facilè à ventis agitatur; et quia ex arundinibus factæ sunt sa-
gittæ, ideo δόναξ *etiam* sagittam *significat,* λ. 583. *hinc* δονακῆα, σ. 575.
Ion. pro εα· *à* δονακεύς, έως, ὁ καὶ ἡ, arundinosus.

Ἐπιδιφριάς, άδος, ἡ, locus quidam in curru, currûs circumferentia 475
ad extremam currûs partem, unde religabantur equi jugo soluti; ἐπι-
δίφριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, qui sedet, *aut* ponitur in curru; *aliquando* otiosus
vel effeminatus, *Odyss.* ο. 51. δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη, dona ferens in
currus ponat; *à* δίφρος, ου, ὁ, locus in curru, currûs sella.

Δέδεντο, *à* δεδέμην, 3. *plur. plusquamperf. pass. verbi* δέω, *irregulariter*
σ *pro* ν· *nam futurum facit* δήσω *in activ. eodem modo* δέδετο, ι. 387.

Μέλεος, έα, εον, vanus, inanis, stultus, nihil efficiens, infortunatus; 480
μέλεον *etiam adverb.* incassùm, otiosè.

Ἀεικής, έος, ὁ καὶ ἡ, *hìc,* fœdus, durus; *vel* asper. *Vide* α. 341. 483

Ἄορ, ορος, τὸ, ensis; *ab* ἀείρω, tollo. 484

Ἐρυθραίνω, *et* ἐρυθαίνω, rubefacio; *ab* ἐρυθρὸς, ά, ὸν, ruber; *quod ab*
ἔρευθος, εος, τὸ, robur.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectore carens, cui nemo præest, *et* τὰ ἀσή- 485
μαντα μῆλα, oves carentes signo, *id est,* non custoditæ; *ab* ἄσημος, cui
signum, *seu* nota non est impressa; *per consequens,* obscurus, igno-
bilis: *ab* α *privat. et* σῆμα, τος, τὸ, signum.

Ἀήθεσσον, *pro* ἠήθεσσον, *euphon. gratiâ, ab* ἀηθέσσω, *pro* ἀηθέω, insuetus 493
sum; *ab* α *privat. et* ἦθος, εος, τὸ, mos.

Ἤειρα, *pro* εἶρα, *pleonasmo* τοῦ η, *ab* εἴρω, necto, *vel ab* ἀείρω, simul 499
necto: *ab* α *idem quod* σὺν, *et* εἴρω.

Ῥοιζέω, *seu* ῥοιζῶ, *fut.* ήσω, stridorem edo, strido, latro; *à* ῥοῖζος, ου, 502
ὁ, stridor; *factum est per onomatop. ad imitationem soni literæ* ρ, *ut*
σίζειν *ex sono literæ* σ. ζίειν, *ex* ζ. βόμβος, *ex* β. *secundum Eustath. est*

autem ζέω, ferveo, bullio, *propter priorem rationem; est* σίζω, talem sonum edo, qualis fit ex ferro ardenti in aquam dejecto, *ob priorem rationem, et* βόμβος, ου, ὁ, sonus, quem edunt apes.

515 Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, cæca speculatio; σκοπὸς, οῦ, ὁ, speculator, explorator; *quod à* σκέπτομαι, circumspicio, inviso, visito; *metaph.* video, speculor, considero, perpendo, *et* ἀλαὸς, οῦ, ὁ ϰ ἡ, cæcus, luscus: *quod ab* α *privat. et* λάω, video: *aliquando* volo; *vel, ab* ἀλάομαι, erro, vagor.

519 Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, filius fratris, *vel* sororis: παρὰ τὸ ἀνάφθαι, *quod est*, sursum attingere; *quasi* ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem consanguinitate è summo deductâ.

522 Ὤμωξα, *aor.* 1. *ab* οἰμώζω, ploro, ejulo, *quod ab* οἴ.

523 Κυδοιμὸς, οῦ, ὁ, turba, tumultus; παρὰ τὸ κύειν δείματα, *sive* οἴδματα, quòd timorem inducat; *hinc* κυδοιμέω, turbas excito, λ. 324.

526 Ἔκταν, occiderunt, *per syncop. pro* ἔκτησαν, *à* κτῆμι, *aliquando* occido; *vel* ἔκταν, *à* κτείνω, *aor.* 2. ἔκτανον, *per apoc. poët.* ἔκταν· ἔκταν' *verò* σ. 456. *pro* ἔκτανε.

532 Κτύπος, ου, ὁ, sonitus, strepitus, *propriè*, qui pulsu cietur; *à* κτυπέω, η. 479.

547 Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis; *ab* ἄγω, fero: *quia radii solis omnia permeant, et quacunque feruntur; vel ab* ἀΐσσω, salio; *quia salit cum impetu radius.*

568 Ἵππιος, ία, ον, equestris; *ab* ἵππος, ου, ὁ, equus.

572 Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor; *apud poët. in dat. et accusat.* ἱδρῶ, *per apoc. pro* ἱδρῶτι, ἱδρῶτα, *ut hìc; ab* ἴδος, εος, τὸ, *idem: quasi* ὕδος, *ab* ὕδωρ, *mutato spiritu cum primâ literâ.*

Νίζω, *linguâ Tarentinorum, pro* νίπτω· *propriè de manibus dicitur*, lavo, *ut hìc; hinc* ἀπονίζω.

573 Ἐσβάντες, *pro* εἰσβάντες, ingressi, *aor.* 2. *part. à* βαίνω.

575 Ἀνέψυχθεν, *pro* -θησαν, recreati essent, 3. *plur. aor.* 1. *ind. pass. ab* ἀναψύχω, refrigero, recreo: *à* ψύχω, frigefacio.

Φίλον ἦτορ, suo corde, *subintell.* κατὰ.

576 Ἀσάμινθος, ου, ὁ, solium balneatorium, pelvis; *fit* παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, à sordibus diminuendis, *id est*, eluendis; ἄσις, ιος, ἡ, *vel* ἄση, ης, ἡ, sordes, limus, *aliquando* molestia.

577 Λοέσσαν, *aor.* 1. *carens augmento, et geminato,* σ. *poët. pro* ἐλόεσαν· *hinc* λοεσσάμενος, η, ον, *et* λοέσσαι, *pro* λοέσαι, *à* λοέω, *seu* λόω, *quod ponitur pro* λούω, *idem.*

Λίπα, *pro* λιπαρὸς, ὰ, ὸν, *seu* λιπαρὸν, pinguis: *indeclinabile, ut hìc.*

Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum; *ab* ἐλαία, ας, ἡ, oliva, arbor.

CLAVIS HOMERICA

IN Α'. ILIADIS.

ΤΙΘΩΝΟΣ, ῦ, *Ion.* οῖο, ὁ, Tithonus, *Laomedontis Trojani regis filius, quem Aurora, Titanis et Terræ filia, sic amavit, ut eum jam senem herbarum virtute ad juventutem revocaverit, et in virum elegerit.* 1

Ἔρις, ιδος, contentio, *item* dea contentionis auctor; *in quâ significatione deducunt ab* εἴρω· παρὰ τὸ εἰς μάχην εἴρειν, *id est,* συμπλέκειν. 3

Ὄρθια, τὰ, *adverb. hìc usurpatur; ab* ὄρθιον, ου, τὸ, carmen, quod voce sublatissimâ cantatur, classicus cantus; *vel, ab* ὄρθιος, ία, ιον, rectà in altum tendens; *ab* ὀρθὸς, ή, ὸν, rectus. 11

Οἶμος, ου, ὁ, *vel* ἡ, via, semita; *ab* οἴμη, ης, ἡ, *idem; à futuro* οἴσω, *quòd per eam ferant; vel, ab* οἰμάω, *et* οἰμάω, impetu feror in aliquem, *propriè,* rectâ viâ: *vel,* simul ingredior, χ. 140. *est et* οἶμος, virga; *sunt qui hìc ita exponunt.* 24

Κύανος, ου, ὁ, color cæruleus; *est et* lapis, *seu* succus in metallis cærulei coloris, *ut hìc; hinc* κυανόπεζα, ης, ἡ, *de* mensâ; λ. 628. κυανόπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de* nave, ο. 693. *et* κυανοπρώρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Od.* γ. 299. *et* κυανοχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *de* equo, υ. 563. *et* κυανῶπις, ιδος, ἡ, *de* Amphitrite, *Od.* μ. 60.

Κασσίτερος, *et Att.* καττίτερος, ου, ὁ, stannum, plumbum album: *à* κάσσα, ης, ἡ, meretrix; *stannum videtur esse argentum, nec est. Harm.* 25

Ὀρωρέχατο, 3. *plur. plusquamperf. pass. Ion. pro* ὠρωρεγμένοι ἦσαν, *ab* ὀρέγω, porrigo, extendo; *fut.* ὀρέξω, *præt.* ὤρεχα, *Att.* ὀρώρεχα, *&c.* 26

Ἴρισσιν, *pro* ἴρισι· *ab* ἶρις, β. 786. 27

Ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, *seu* funis, quo ensis appenditur, *seu* theca, in quâ reconditur; *fit ab* αἴρω· *hinc* ἀρτὴρ, *et pleonasmo* τοῦ ο, ἀορτὴρ· *vel, quasi* ἄορα τηρῶν· *ab* ἄορ, ensis, *et* τηρέω, servo; *à plur. nom.* ἀορτῆρες, *addendo* σι, *dat. poët. fit* ἀορτήρεσσι. 31

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, terribilis aspectu; *ab* ὤψ, ωπὸς, ἡ, *et* βλοσυρὸς, ά, ὸν, terribilis aspectu, truculentus; *accipitur in bonam partem; hinc* βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *hìc, idem. Vid.* η. 221. 36

Ἐλέλικτο, *plusquamperf. ab* ἑλίσσω, *cum redupl. pro* ἐλέλικτο, *pro* ἥλικτο· *vel potiùs plusquamperf. pass. verbi* ἐλελίζω, torqueo, *sine augm.* 39

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, utrinque coronatus; *item,* undique plenus: *ab* ἀμφὶ, *et* στέφω. 40

'Εκπεφυυῖαι, *part. præt. med. ab* ἐκφύομαι, enascor; *à* φύω, gigno, produco.

50 'Ρώοντ', *pro* ἐῤῥώοντο, *ab inusitato* ῥώομαι, *propriè,* quatior: *aliquando* festinanter, et cum impetu feror, *ut hìc;* *à* ῥώννυμι, confirmo.

'Ηῶθι, *adv.* in aurorâ; ἠῶθι πρὸ, ante auroram.

51 Φθὰν, *Bœot. pro* ἔφθησαν, prævenerunt, *à* φθάνω. *Vid.* ζ. 108.

52 Μετακιάθω, mutato loco abeo, abeo inde ad, insequor; *à* κίω, vado.

53 'Εέρση, *pleonasmo* τοῦ ε, *pro* ἔρση, *seu* ἕρση, ης, ἡ, *cum aspero,* ros; *fit quasi* ἄρση, *ab* ἄρδω, irrigo; *vel,* παρὰ τὸ τὴν ἔραν δεύειν, quòd terram imbuat; *hinc* ἑρσήεις, εσσα, εν, roscidus, ω. 757.

54 Μυδαλέος, α, ον, humidus, madidus; *à* μυδάω, nimio humore et madore putresco.

62 Οὔλιος, ια, ιον, *et* οὐλιμος, η, ον, *idem quod* οὖλος, κ. 134.

66 Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur; *item* splendor, *per aphær. pro* ἀστεροπὴ, *poët. pro* ἀστραπὴ, *ab* ἀστράπτω, fulguro, mico, splendeo, *vel dicitur* παρὰ τὸ στερεῖν τοὺς ὦπας τοῦ ὁρᾷν, quòd oculos visu privet.

67 'Αμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor; *ab* ἀμάω, meto, ω. 451. *hinc* ἄμητος, ου, ὁ, messis, τ. 223.

68 Ὄγμος, ου, ὁ, sulcus aratri scissione factus; *quasi* οἶγμος, *ab* οἴγω, aperio; *in sulco terra maximè est aperta, et quasi dehiscit.*

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, ipsa seges; *à* δράσσω, *seu* δράττω, prehendo, manu corripio, *Batrach.* 155. *hinc* δρὰξ, *Batrach.* 234. *idem quod* δράγμα, manipulus; τὸ τῶν χειρῶν πλήρωμα· *et* δραγμεύω, σ. 555. manipulos colligo.

69 Τάρφος, εος, τὸ, densitas; ταρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, densus, creber, frequens. *Vid.* ι. 555.

71 Δηιόω, *hìc,* cædo, occido. *Vid.* δ. 416.

74 Παρατυγχάνω, intersum alicui actui, adsum, intervenio.

86 Δρυτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per apoc. pro* δρυοτόμος, quercuum amputator, *et generaliter,* arborum incisor: *à* δρῦς, υὸς, ἡ, quercus, *sæpè pro omni arborum genere usurpatur, et* τέμνω.

87 'Εκορέσσατο, *pro* ἐκορέσατο, satiavit, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* κορέω.

88 Ἄδος, εος, τὸ, *vel* ου, ὁ, satietas, fastidium, defatigatio (*quæ est laboris, velut satietas*) *ab* ἄδω, satio, expleo. *Eustath. deducit ab* ἀδέω, *quod dici fertur pro* ἀηδέω: *alii hoc ab illo; alii ab* ἄδην, affatim.

94 Κατεπάλμενος, η, ον, *decomp. à* κατὰ *et* ἐπάλμενος, *poët. pro* ἐφαλλόμενος· *quod ab* ἐπὶ, *et* ἄλλομαι.

98 Πεπάλακτο, fœdatum est, 3. *sing. plusquamperf. à* παλάσσω, inquino, fœdo, ι. 100.

Δαμάω, *hìc,* prosterno.

100 Περιδύω, *propriè,* circumvestio, *hìc autem* περίδυσε, spoliavit, *pro* ἀποδύσε.

103 Γνήσιος, ία, ον, *vel* ου, ὁ καὶ ἡ, legitimè genitus, originem habens legitimam; *item,* germanus; *item,* genuinus; non adulterinus; *dicitur quasi* γονήσιος, *vel* γενήσιος, *à* γίγνομαι. *Vid.* νόθος, β. 727.

104 Παραιβάσκω, pugno ex curru, *pro* παραιβάτης εἰμί· παραιβάτης, ου, ὁ, transgressor legis; *aliquando,* qui è curru pugnat, *pro quo legitur,* ψ. 132. παραιβάτης· δίφρεισι παραιβάται *à* βάσκω, *idem quod* βαίνω.

Δίδη, *Ion. et poët. pro* ἐδίδη, ligavit, 3. *sing. imperf. verbi* δίδημι, *à* 105
δέω, ligo.

Μόσχος, ου, ὁ, *vel* ἡ, vitulus, *seu* vitula; *et est* tenellum germen in arbore; *seu* ramulus tenellus; *item pro* ἁπαλὸς, ἡ, ὸν, tener, *ut hìc.*

Λύγος, ου, ἡ, vitex, virga, bacillus.

Οὖς, *idem quod* οὖας, auris, *ex quo fit; cæteri casus formantur tan-* 109
quam ab ὦς, *ut genit.* ὠτὸς, *dat.* ὠτὶ, *at* οὖας, *genit.* οὔατος, τὸ.

Σπέρχω, *fut.* ξω, urgeo, compello, festinare cogo; *neut.* festino, 110
item, irascor. *Vide* δ. 32. *dicitur quasi* σπεύδω ἐρχόμενος.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, *ut antè; dicitur etiam de brutis*, cubile *pro* lus- 115
tro. *Vide* α. 435.

Δρυμὸς, οῦ, ὁ, sylva querna, *vel* glandifera; *item generaliter* sylva, 118
nemus; *item*, δρυμὸν, οῦ, τὸ, *idem; à* δρῦς, ὸς, ἡ, quercus.

Εἴσαχ' *ob sequent. aspir. pro* εἴσακε· *hoc autem pro* ἥιακε, *Ionicâ pa-* 125
ragoge, pro εἴα, *imperf. ab* ἐάω.

Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, *propriè de liquoribus; item generaliùs*, 129
misceo, confundo, perturbo, κυκηθήτην, 3. *dual. aor.* 1. *pass. Ion.*

Ἀμείλικτος, ου, ὁ κὴ ἡ, qui mulceri, *seu* leniri non potest, asper, du- 137
rus, immitis, *ut et* ἀμείλιχος, ι. 158. *à* μειλίσσω.

Ἀποκόπτω, *fut.* ψω, abscindo, amputo; *à* κόπτω, scindo. 146

Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium, truncus corporis; παρὰ τὸ ἔλλειν κὴ μειῦν τὰ 147
ἐν αὐτῷ πτισσόμενα, quòd minuantur ea quæ in mortario tunduntur; *sed Harm. deducit ab* ὅλος, *ista, nisi tota sint (inquit ille) et perfecta, nulli sunt usui.*

Ἔσσευε, *pro* ἔσευε, *geminato* σ, *à* σεύω, fugo, pello, concito.

Ἐάω, *aliquando* omitto, missum facio, relinquo, *ut hìc.* 148

Δηϊόωντες, cædentes, *intellige* terram. 153

Ἄξυλος, ου, ὁ κὴ ἡ, ligno carens, *vel* plenus ligno, *ut hìc; ab* α *primo* 155
privat. secundo epitat. et ξύλον.

Εἰλυφάω, *et* εἰλυφάζω, verso, torqueo, circumago; *ab* εἰλύω, *idem* 156
cum εἰλέω.

Θάμνος, ου, ὁ, locus densus fruticibus, arbustum, frutex, χ. 190. *à* θαμὰ, crebrò, *quod ab* ἅμα, simul.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ κὴ ἡ, unà cum radice, radicitùs; *à* ῥίζα, ης, ἡ, radix. 157

Κεινὸς, *pro* κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus. 160

Κροταλίζω, pulso, crepitare facio, cum strepitu veho; *idem cum* κροτέω· *à* κρόταλον, ου, τὸ, instrumentum, quod pulsatum manu crepitabat; *à* κρότος, ου, ὁ, pulsus æris, manuum, pedum: *sed frequenter de* manuum plausu *dicitur; hinc* κροτέω, pulso, verbero.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, terribilis, intensus, vehemens: *quasi* σπευδανὸς, *à* 165
σπεύδω· *secundum Eustath.* σφεδανὸν, *adverbialiter usurpatum*, vehementer.

Καππεδίον, *pro* κατὰ πεδίον, per campum. 167

Ἱέμενος, η, ον, *ab* ἵεμαι, cupio, desidero: *nam significationem activi* 168
ἵημι *omnino reliquit.*

Ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, nox intempestiva, *propriè*, tempus quo mulgentur 173
pecora: *quod aliquando est* vesperi, *aliquando* extremâ nocte, *pro quibus utrisque usurpatur* ἀμολγὸς· *ab* ἀμέλγω, mulgeo; *aliquando geniti-*

vi νυκτὸς *adjungitur; aliquando absolutè per se usurpatur. Vide* δ. 434.

176 Ἔγκατα, ων, τὰ, intestina, viscera; παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι.

Λαφύσσω, *fut.* ξω, avidè deglutio et haurio; *exponitur*, consumo per luxum, devoro; *à* λὰ, *epitat. et* ἀφύσσω, haurio, infundo, traho, consequor, accumulo.

180 Θύω, *fut.* σω, sacrifico, *aliquando* furo, impetu furibundo feror, *ut hic.*

183 Πιδηέσσης, scatebris abundans; *à* πῖδαξ, ακος, ὁ, *vel* ἡ, scatebra, fons, aqua saliens, *idem cum* πηγὴ, *quæ utraque à* πηδάω. *Bœot. verso* η *in* ι, πιδήεις, *unde fœm.* πιδήεσσα, *hic, pro* πιδακόεις, *per syncop. et* κ *verso in* η.

189 Ἀνώχθω, *pro* ἀνωγέτω, *ut etiam* ἄνωχθι, *pro* ἄνωγε, *per metaplasm. ab* ἀνώγω, *antè* κ. 67.

201 Τὺν *et* τὶν, *Dor. pro* σοί.

215 Καρτύνω, firmum reddo et validum, munio, corroboro, *pro* κρατύνω, *idem, à* κάρτος, *pro* κράτος· ἐκαρτύναντο, 3. *plur. aor.* 1. *med.*

224 Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus: *ex* μήτηρ, *et* πατήρ.

235 Ἐρείδω, *f.* σω, figo, firmo, *hic neutraliter*, incumbo.

237 Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum, *idem* μόλυβος, ου, ὁ, *pro* μόλιβδος, *vel* μόλυβδος, ου, ὁ, *hinc* μολίβδαινα, ης, ἡ, ω. 80. plumbi massa; *à* μόλιν εἰς βάθος (*inquit Harm.*) *quòd in fundum facilè descendat; vel à* μόλις, *et* βάω, *qui plumbum fert, vix velociter procedit.*

239 Λῖς, ιτὸς, ὁ, *poët. pro* λέων, οντος, ὁ, leo, *ut hic; est et* tenue, *seu* subtile linteum, *antè*, θ. 441.

242 Οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, qui miserandus est, *ab* οἶκτος, ου, ὁ, misericordia; *unde* οἰκτρότατος, η, ον, *Od.* λ. 420. *et* οἴκτιστος, η, ον, χ. 76. οἰκτείρω, ρῶ, misereor, 813. *hujus libri.*

Ἀστὸς, οῦ, ὁ, civis, *fœm.* ἀστὴ, *peculiariter* cives Athenienses: *ab* ἄστυ, εος, τὸ, urbs, β. 332.

245 Ὄϊς, *contract. pro* οἶας, *ab* οἶς, οἰὸς, ἡ, ovis.

248 Ἀριδείκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, clarus, inclytus; *à* δείκνυμι, *propriè*, *qui* multùm ostenditur; *itaque* inclytus.

249 Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, maximus natu; *à* πρέσβυς, εως, ὁ, *et* γίνομαι.

251 Εὐρὰξ, ex obliquo, *Ion. pro* πλευρὰξ, *per aphær. à* πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, costa; *idem* πλευρὸν, οῦ, τὸ.

253 Δίϊχω, *hic* transigo; δίισχε 3. *sing. aor.* 2.

256 Ἀνεμοτρεφὴς, *et* ἀνεμοτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à vento nutritus *et* auctus, *seu* à vento corroboratus; *hinc* ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος, hasta à ventis corroborata, antequam ex arbore abscinderetur, *ut hic; est et* ἀνεμοτρεφὲς κῦμα, ο. 625. fluctus à vento intumescens; *ab* ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, ε. 480. *et* τρέφω, nutrio.

257 Ὄπατρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per syncop. et mutato spiritu, pro* ὁμόπατρος, *seu* ὁμοπάτριος· *ab* ὁμοπάτωρ, *idem*, eodem patre genitus.

258 Αὐτέω, *ab* αὔω, *videlicet* clamo, *hinc* αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox.

266 Ἀνήνοθε, *vide* ἐπενήνοθε, β. 219.

267 Τέρσω, arefacio, sicco, *factum ex Æol. fut.* τέρσω· *à verbo* τείρω· τείρεται γὰρ πῦρ τὸ ξηραινόμενον, *Eustath.*

'Ωδίνω, à partu doleo, parturio, *et generaliter*, aliquo magno dolore 269 afficior; *ab* ὠδὶν, *seu* ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; *quod ab* ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Βέλος, εος, τὸ, telum, vulnus, dolor ex ictu; *etiam metaph.* dolor parturientis, *ut hìc.*

Δριμὺς, εῖα, ὺ, acrem habens saporem, *seu* gustum, *in genere*, acer, 270 vehemens, astutus; παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν, quia quæ sunt acri gustu, nares contrahant.

Μογοστόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, partûs laborem suscipiens, circa partum laborans, *epitheton Lucinæ, ut hìc*, circa τόκους μογοῦσα, ut quæ parturientibus adsit: *à* μόγος, ου, ὁ, *et* τίκτω, pario.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina, *id est*, dea, quæ parturientibus opitulatur; *sæpè pro* ipso partu *ponitur*; *ab* ἐλεύθω, venio: *quia invocatur, ut fœtus auspicatò veniat ad lucem. Commemorat Homerus plures Lucinas, cùm alii unicam agnoscant:* εἰλείθυιαι θεαὶ τῶν τικτουσῶν, Διὸς καὶ Ἥρης θυγατέρες.

'Αφρέω, *fut.* ήσω, spumo; *ab* ἀφρὸς, ῦ, ὁ, spuma. 282

'Ραίνω, *fut.* ανῶ, perfundo, aspergo, irroro; *à* ῥέω, fluo, *quasi* ῥεαίνω *hinc Angl.* to rain, *Harm.*

'Υπέρτερος, έρα, ερον, superior, præstantior, major; *est et* ὑπέρτερος, 290 *Ion.* junior.

'Υπεραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, desuper flans; *ab* ἄω, flo; ὑπεραεῖ ἶσος αἰλλῃ, ve- 297 hementi similis procellæ, *Dialysi, pro* ὑπεραεῖ.

'Ιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, niger, rubiginosus, purpureus, ferrugineus; *ab* ἰὸς, 298 οῦ, ὁ, telum missile, rubigo cujusque metalli, *ut hìc*; *vel* purpureus, violacei coloris; *ab* ἴον, ου, τὸ, viola.

'Αργεστὴς, ῦ, ὁ, albus, *Noti epithet.* sic velox; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus, 306 *à quo etiam* ἀργῆς, ῆτος, ἀργεστὴρ, ῆρος, ἀργήεις, ήεσσα, ἄργιος, *et* ἀργεννὸς, εννὴ, ὸν, *idem* ἀργεστὴς, *gen.* αο, *pro* ῦ, *Æolicè et Bœoticè.*

Τρόφις, ιος, ὁ ϗ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, tumidus; *idem* 307 τροφόεις, εσσα, εν, *à* τρέφω.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm errans, *vel* agitans: *hìc* venti flatus, 308 *Od.* ρ. 425. latronibus *tribuitur*; *à* πλάζω, errare facio.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput; *et* κάρητος, *per syncop.* ε. 75. 309

Κυδοιμέω, turbas excito, tumultuor; *à* κυδοιμὸς, ῦ, ὁ, *antè*, ι. 593. 324

Κῆρες γὰρ ἄγον, *intellige* illos. 332

Κεκαδὼν, *cum reduplicat. et verso* χ *in* κ, *à* χάζω, recedo, *item* privo: 334 *est aor.* 2. *partic. Vide* θ. 353.

Στείωμεν, *Ion. pro* στῶμεν, *aor.* 2. *subjunct. ab* ἵστημι. 348

'Αλεξώμεσθα, *Dor. pro* ἀλεξώμεθα, arceamus, 1. *pl. præs. subj. med. verbi* ἀλέξω, *vel* ἀλεξέω, arceo, propulso.

Κακκόρυθα, *pro* κατὰ κόρυθα, in galeam; *à* κόρυς, υθος, ἡ, *in accusat.* 351 κόρυθα, *vel* κόρυν, galea.

Τρίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, triplex; *à* τρὶς, *et* πτυχὴ, ῆς, ἡ, plicatura; *quod* 353 *à* πτύσσω, plico.

'Απέλεθρον, longè, procul: *ab* ἀπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, immensus: *quod ab* 354 α, *et* πέλεθρον, *pro* πλέθρον, ου, τὸ, jugerum, φ. 245.

Μίκτο, *pro* ἐμέμικτο, *ab* ἐμεμίγμην, *plusq. perf. pass. à* μίγνυμι, *vel* μιγνύω.

358 *καταιβάσατο, 3. sing. aor. 1. med. ab inusitato verbo κατίω, seu κάτειμι*, descendo, proficiscor.

367 Ἔπειμι, *fut.* εἴσομαι, advenio, ingredior, invado.

371 Στήλη, ης, ἡ, lapis è terrâ extans, *vel munitionis gratiâ, vel signi*, erectus; *sæpè pro* cippo, *seu* columnâ, quæ in sepulchris statuebatur, *ut hìc; ab* ἵστημι, statuo.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab homine laboratus, *aut simpliciter*, factus; *hinc* τύμβος ἀνδρόκμητος, sepulchrum labore ab homine factum: *vel*, in quo mortuus jacet; *à* κάμνω· *nam* κεκμηκότες *etiam et* καμόντες, *sæpè dicuntur* mortui.

375 Βριαρὸς, ὰ, ὸν, robustus, *vel quasi* βιαρὸς, *à* βία, vis; *vel ab epitaticâ particulâ* βρι· *hinc* Βριάρεως ἑκατόγχειρος, α. 403.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, *ante*, ε. 314. *hìc*, illa pars arcûs quâ arripitur, et quæ sagittam sustinet; manubrium.

377 Ταρσὸς, *Atticè* ταῤῥὸς, ου, ὁ, *hìc*, planta pedis, *aliquando* palma manûs; *quibus utrisque digiti ita sunt infixi ut pinnæ alis, et remi navibus;* ταρσὸς *enim significat et* ordinem remorum, *et* alam avium: *quia quandam similitudinem habent cratium, super quibus casei, aliaque solent siccari, quas* ταρσὸς *propriè significat;* ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, crates, *vel* vasa caseis onerabantur; *à* τέρσω, sicco, arefacio.

379 Ἀμπηδάω, *f.* ήσω, subsilio, sursum salio; *pro* ἀναπηδάω, *à* πηδάω, salio.

385 Τοξότης, ου, ὁ sagittarius, arcitenens; *idem* τοξευτὴς, οῦ, ὁ, ψ. 850. *à* τοξεύω, *à* τόξον, ου, τὸ, arcus, *fœmin.* τοξότις, ιδος, ἡ, *epitheton Dianæ.*

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspectator, *aut* observator; *ab* ὀπιπτεύω, *quod fit ex inusitato* ὀπτεύω, *per anadiplasiasm.* inspicio, observo; *quod ab* ὄπτομαι, *et* παρθένος, ου, ἡ, virgo.

390 Κωφὸς, ὴ, ὸν, surdus, cui auditus est vitiatus; *aliquando* fatuus, stolidus; *sed ex consequenti,* mutus; *est et* invalidus, inefficax, *ut hìc;* κωφὸν βέλος, telum hebes et invalidum; *et* ξ. 16. κῶφον κῦμα, fluctus nullum strepitum edens. *Al.* κοῦφος, η, ον, levis, exiguus.

391 Ἐπαυρομαι, *hìc*, contingo, attingo, assequor; *ab* ἐπαυρέω.

393 Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, undique laceratus, *pro eodem dicitur* ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *et* ἀμφίδρυφος· *à* δρύπτω, lacero, β. 700.

405 Ἁλώω, 1. *sing. aor.* 2. *subj. ab* ἁλίσκω, capio, *aor.* 2. *ind.* ἥλων, *opt.* ἁλοίην, *ut ab* ἅλωμι, *subj.* ἁλῶ, *pro quo* ἁλώω, *passivè significans, et ut à* δίδωμι, *subj.* δῶ, *pro quo* δώω.

406 Φοβέω, *fut.* ήσω, in fugam verto; *à* φέβομαι, fugio.

413 Ἔλσαν, *pro* ἐλάσαν, *seu* ἤλασαν, *sic* ἔλσαι, *pro* ἔλασαι, α. 408. *et* ἔλσας, *pro* ἐλάσας, *Odyss.* ε. 132. *ab* ἐλαύνω, *seu* ἐλάω· *seu potiùs pro* εἴλησαν, *ab* εἰλέω, concludo, includo.

415 Ξύλοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sylva; *à* ξύλον, ου, τὸ, lignum, *et* ἔχω.

416 Γένυς, υος, ἡ, mentum, gena: *hìc. Vid.* Θ. 371.

417 Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, *propriè*, apri dentes acuentis; *item*, sonitus tripudialis, *Odyss.* Θ. 380. *à* κόπτω.

424 Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa actio præscindendi, id quod præscinditur; *unde hìc*, umbilicus aspidis πρότμησις *dicitur; quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet; aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius homo.*

Ἀγοστὸς, οῦ, ὁ, manuum interior pars, *vel* exterior, cubitus, ulna, palma: *quasi* ἄγων ὀστᾶ, *quia in commissuris brachii vertuntur ossa adductione et deductione nervorum.* 425

Εὐηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, generosus; *ab* εὖ, *et* γίνομαι, *pleonasmo* τοῦ η, *pro* εὐγενής. 427

Καταικαίριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, lethalis, lethifer; *à* καιρὸς, οῦ, ὁ, occasio; *sic Eurip.* εἰς καιρὸν τυπείς, opportuno in loco vulneratus, *id est, lethaliter.* 439

Ἆ, *vox hominis succensentis, quiritantis, aut commiserantis,* ah, hei, heu; ἆ δεῖλε, vah timide, heu miser. 441

Κιχάνω, *idem quod* κιχέω, α. 26.

Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, qui cruda edit; *ab* ὠμὸς, ἡ, ὸν, crudus, *et* ἔδω, *aliquando* immitis, crudelis, *ut* ω. 207. ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, crudelis et infidus vir; *idem* ὠμοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à* φάγω, edo. 454

Κτέρεα, ων, τὰ, exequiæ, κτερίζω, ψ. 646. *et* κτερΐζω, *hìc,* funera justa facio, exequias celebro, sepelio; κτεριοῦσι, *pro* κτερίσουσι, *Attic. ut et* κτεριῶ, *pro* κτερίσω, σ. 334. *est et* κτέρεα κτερείξαιεν, justa exequiarum persolverent, α. 38. *dicitur autem* κτέρεα, *quasi* τὰ κτέατα τὰ νεκρικὰ, defunctorum possessiones mortuales; *vel,* τὰ κτενομένοις πρεπόντα, quæ decent mortuos; *à* κτάομαι, *vel* κτείνω. 455

Βιάω, vim affero, violo: *à* βία, ας, ἡ, vis; βιώατο, *autem Ion. pro* βιῶντο, *contract. ex* βιάοιντο. 467

Θῶς, ωὸς, ὁ, animal lupo simile; *hìc,* lynx; *à* θέω, curro; *sunt enim veloces* θῶες, *etsi brevioribus cruribus.* 474

Ἀπαὶ νύξεις, *intellige* missa. 476

Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pro quo dicitur poët.* λιαρὸς, tepidus; *à* χλιαίνω, tepefacio. 477

Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus, *et* pascuus, nemus; *à* νέμομαι, pasco. 480

Σκιαρὸς, *et* σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, opacus; *à* σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra; *dictum quasi* κιὰ, *à* κίω· *quia nos comitatur; σκιαὶ etiam significat* defunctorum manes, *Od.* κ. 495.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, spiritus, genius, *hìc,* fortuna.

Σίντης, ου, ὁ, nocuus, noxius; *à* σίνω, *et* σίνομαι, noceo, lædo; α. 594. *Lemnii incolæ dicuntur* Σίντιες, *quòd primi arma fabricaverint, quæ exitialia sunt, vel quòd piraticam exercuerint.* 481

Ἄλλυδις, *adv.* aliorsum; *ab* ἄλλος, alius. 486

Χειμάῤῥους, *vide* δ. 452. 493

Ὀπαζόμενος, η, ον, *hìc,* acutus.

Ἀφυσγετὸς, οῦ, haustus. *Eustath. hìc significare ait,* τὸν ἰλυώδη συρφετὸν, limosas sordes; *ab* ἀφύω, haurio, *idem* ἀφύσσω *vel* ἀ·φεύγω, *ut sit* τὸ μὴ ἀποφεῦγον τῇ καταφορᾷ τοῦ ῥεύματος. 495

Ἐπιμὶξ, promiscuè; *à* μίγνυμι. 525

Στείβω, calco; *habet etiam quandam* densandi *et* constipandi *significationem, cùm quæ* calcantur, *eadem et* condensentur: *et,* fullonum more calco, *Odyss.* ζ. 92. 534

Ὁπλέων, *Ion. pro* ὁπλῶν, *gen. plur. ab* ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula, unguis quadrupedum. 536

Ῥαθάμιγξ, γος, ἡ, gutta; ἀπὸ τοῦ ῥαίνω θαμά· est autem ῥαίνω, perfundo, aspergo, irroro.

538 Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis, humanus; ab ἀνὴρ, vir, ἀνδρὸς.

545 Τρέσσε, pro ἔτρεσε, à τρέω, fut. σω, tremo.

546 Γόνυ γουνὸς ἀμείβων, phrasis pulcherrima, alternans genua, id est, paulatim, et sensim progrediens.

547 Μέσαυλος, ου, ὁ, seu μέσαυλον, ου, τὸ, locus in medio stabulo; à μέσος, η, ον, medius, et αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula; quod etiam pro stabulo usurpatur.

548 Ἀγροιώτης, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἀγρότης, rusticus, ab ἀγρὸς, οῦ, ὁ, rus.

549 Πίαρ, τὸ, pinguedo; vel pro πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, adject. ut Odyss. ι. 135. vel pro πιότης, ητος, ἡ, substant. ut hic.

550 Ἐγρήσσω, poët. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Κρειῶν, pro κρεῶν, ex κρεάων, pro κρεάτων, à κρέας, ατος, τὸ, caro.

Ἐρατίζω, fut. σω, amo, cupio; ab ἐράω, idem.

551 Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, pro πράττω.

553 Δετὴ, ῆς, ἡ, faces in fasciculum colligatæ; à δετὸς, ὴ, ὸν, ligatus, à δέω, ligo.

558 Νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, piger; fit à part. priv. νῶ, et θέω, curro.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, clava, gestamen, sceptrum; item, virga, baculus, ut hic; dicitur παρὰ τὸ ἐν ἕτερον μέρος ῥέπειν, quòd in alteram partem flectatur; est enim curvus baculus μὴ ὀρθὸν ὂν ἀλλὰ ῥέπον, Eustath.

561 Σπουδῇ, adv. studiosè, diligenter, ægrè, magno labore, ut hic.

568 Ὁδεύω, fut. σω, eo, iter facio, proficiscor; ab ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

571 Ὀρμενος, pro ὀρόμενος, η, ον, qui citato impetu fertur; ab ὄρω.

578 Ἧπαρ, ατος, τὸ, jecur, hepar; ab ἕπω, operor, et ἔαρ, ρος, τὸ, sanguis, est enim jecur officina sanguinis, Harm.

584 Ἔθνος, εος, τὸ, hic, turba, multitudo, agmen, β. 87.

595 Δέμας, τὸ, corpus, et animati, et inanimati; dictum quasi δῶμα ψυχῆς, vide α. 114. est et particula similitudinis, sicut, instar, et regit genit. ut hic.

610 Ἔρευ, pro ἔρου, ab ἔρομαι· nempe diphthongo ου resolutâ in εο, deinde ε addito ad ι, poët.

623 Κυκάω, fut. ήσω, misceo, confundo, perturbo; hinc κυκεὼν, ῶνος, ὁ, mixtio, potio: hinc accus. κυκεῶ, per apoc.; sed poët. κυκειῶ, ut hic, pro κυκεῶνα.

627 Ἐπιπροϊάλλω, protendo, propono, foras emitto, promo, aor. 1. communiter, ἴηλα· ab ἰάλλω, mitto.

628 Κυανόπεζος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigros habens pedes; à κυανὸς, οῦ, ὁ, amie, et πῶς. Vide 24. hujus libri.

629 Κρόμυον, ύου, τὸ, cepe, seu cepa, poët. pro κρόμμυον· dicitur, quòd αὐτοῦ ὀσφραινόμενοι ἢ ἐσθίοντες τὰς κόρας μύομεν, oculos claudimus, cùm cepam vel admovemus naribus, aut ori ingerimus.

630 Ἄλφιτον, ου, τὸ, farina hordeacea, polenta, secundum Plinium; τὰ ἄλφιτα, Odyss. β. 290. victus.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus; item, fructus, vel fruges, ut hic; à κατάγνυσθαι, quòd terantur, molanturque. Δημήτερος ἀκτὴν, ν. 322. Cereris fruges, id est, panem.

Οὔατα, *aliquando* vasorum ansæ. 632

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum, ima pars, *ut hic*; *à* πύθω, putrefacio: *quòd* 634 *solet illa pars primùm computrescere.* 636

'Αμογητὶ, *adv.* sine labore; *ab* α *privat. et* μόγος, ου, ὁ, labor; *hinc* ἀμόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus, *Hymn. in Mart.* 3.

Πράμνειος, *seu* πράμνιος οἶνος, *vini genus sic dictum, à Pramniâ rupe* 638 *in Icaro insulâ vel Pramniâ vite; quidam tamen reddunt* τὸν πραΰνοντα τὰς φρένας, vinum demulcens animum; *alii,* τὸν ἐπὶ τοῖς πρέμνοις φυτηγογούμενον, vinum ex arborum ramis pendens; *alii,* vinum vetus et victum: *quasi* παραμένιον, *à* παραμένω, durare.

Κνῆ, *Ion. pro* ἔκνη, *imperf. act. à themate* κνῆμι, rado, scalpo; *quod à* κνάω, *idem.*

Τυρὸς, ῦ, ὁ, caseus; *deducunt à* τηρεῖν· *est enim* τηρούμενον γάλα, lac quòd servatur, *et* reponitur; *hinc* τυρογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, mus caseum rodens, *Batrach.* 136.

Κνῆστις, ιος, ἡ, culter, quo propriè caseum scindimus, instrumentum 639 ferreum quo radimus aliquid: *peculiariter*, caseum; *à* κνάω, rado.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multùm aridus; *epitheton sitis*; *à* κάγκανος, 641 η, ον, aridus: *quod à* καγχαίνω, calefacio, arefacio.

'Αναίτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, insons; *ab* α *privat. et* αἰτία, ας, ἡ, culpa. 653

Κέαται, *poët. pro* κέινται, *hoc autem Ion. pro* κεῖνται. 658

'Απαὶ, *pro* ἀπὸ, *poët.* 663

'Αέκητι, invito; *adjungitur genit. ita etiam* ἕκητι, sponte, ultro, *illud* 666 *poët. pro* ἀέκοντι, *hoc pro* ἑκόντι.

'Επισχερῶ, *adverb.* deinceps, ordine: *deductum putatur ab* ἐπέσχω, 667 *idem quod* ἐπέχω, inhibeo.

Γνάμπτω, *pro* κάμπτω, *idem*; *à quo fit, idem* κνάμπτω, *hinc* γναμπτὸς, 668 ἡ, ὸν, flexibilis.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; *à* βοῦς, *et* ἐλαύνω, ago, abigo. 671

'Ρύσιον, ίου, τὸ, quòd loco ejus quod ereptum erat custoditur, et veluti pignus retinetur: *à* ῥύω, custodio, servo, tueor. 673

"Ηλιθα, *adverb.* frustrà, incassùm; *exponitur,* profusè, confertim, 676 largè, *ut hic*; *et sic ab* ἅλις, *sed primo modo ab* ἠλίθιος, ία, ιον, stultus, insipiens.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex suûm, qui pascuntur; *à* σῦς, ὸς, ὁ *vel* ἡ, *et* βόσις, εως, ἡ, pastus: *à* βόσκω, *seu* βόω, pasco. 678

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum; *ab* αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius; *hoc verò ab* αἴξ, γὸς, ἡ, capra, *et* πολέω, verso; αἰπόλιον, grex caprarum, ποίμνιον, ovium, συβόσιον, porcorum, βουκόλιον, boum, ἱπποφόρβιον, equorum.

Δαιτρεύω, *fut.* σω, divido, *more* δαιτροῦ carnes distribuo *propriè*; *à* 687 δαιτρὸς, ῦ, ὁ, coquus; *à* δαίω.

Κακόω, *fut.* ώσω, malo, *seu* damno afficio; *à* κακὸς, ἡ, ὸν, malus, ignavus, ignobilis, imperitus. 688

'Υπερηφανέω, *fut.* ήσω, superbio, insolesco; *ab* ὑπερήφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, 693 superbus, elatus; *ab* ὑπερφαίνομαι, supèr appareo.

Νομεὺς, έως, ὁ, pastor; *à* νέμω, pasco; νωμεὺς, dator, tributor, possessor; *à* νέμω, tribuo. 696

700 Θεύσεσθαι, *fut.* 1. *med. infin. à* θέω, curro, cursu contendo.

701 Κάσχεθε, *Æol. syncop. pro* κατέσχεθε, detinuit, 3. *sing. imperf. verbi* κατασχέθω.

704 Ἀτέμβω, contristo, tristitiâ afficio; *item*, privo; *dicitur quasi* εἰς ἄτην ἐμβιβάζω, in damnum et mœrorem induco; ἀτέμβομαι, contristor, defraudor, privor: *quasi* εἰς ἄτην ἐμβαίνω, in cladem incido.

708 Πασσυδίῃ, *idem quod* πανσυδίῃ, β. 12.

713 Μετακιάθω, *hìc*, transeo: *sed Odyss.* α. 22. μετεκίαθε, abiit inde ad, *mutato loco* abiit.

718 Ἴδμεν, *per syncop. pro* ἰδέμεν· *hoc autem Ion. pro* ἰδεῖν, *aor.* 2. *act. infin. ex* εἴδω, scio; *est et* ἰδμέναι *pro eodem*, ν. 273.

721 Βάλλω, *aliquando dicitur de* cursu fluminis; *ut hìc.*

725 Ἔνδιος, ία, ον, meridianus; *est et* ἔνδιον, *quod substantivè ponitur pro* διατριβή· παρὰ τὸ ἐνδύειν καὶ ἐλαττοῦσθαι τὴν ἡμέραν, quòd dies ad occasum inclinet, minuaturque, ubi est meridies.

728 Ἀγελείη, ης, ἡ, prædatrix, *epithet. Palladis*, δ. 128. *at* ἀγελαῖος, αία, αῖον, gregalis, *ut hìc*; ἀγελαῖα ζῶα, animalia quæ gregatim vivunt; *ab* ἀγέλη, ης, ἡ, armentum, β. 480.

734 Φαέθων, οντος, ὁ, sol, splendidus; *à* φαέθω, *idem quod* φάω, luceo.

748 Ὀδὰξ, mordicus; *ab* ἔδω, *vel* ὀδοὺς, όντος, ὁ.

758 Ἀσπιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotundus, *ab* ἀσπίς.

761 Ἔον, 1. *sing. aor.* 2. *poët. pro* ἦον, *ab* εἰμὶ, sum; *unde opt.* ἔοιμι· *sed sunt qui volunt esse pro* ἦν, *imperf.*

762 Ἀπόνημαι, *sive* ἀπόναμαι, *fut.* ήσομαι, utilitatem ex aliquâ re capio, fruor; *ab* ὄνημι, juvo.

763 Μετακλαύσεσθαι, *à* μετακλαίω, fleo pòst, lacrymis et fletu prosequor.

773 Χόρτος, ου, ὁ, fœnum, herba virens, cibus quicunque; *item*, septum, quo cincta est cors, *ut hìc; dicitur* παρὰ τὸ ἐν χώρῳ γίνεσθαι, quòd è terrâ nascatur; *vel, quasi* κόρτος, *à* κείρω, *quòd falce demetatur.*

Ἄλεισον, ου, τὸ, poculum cælatum: *quasi* οὐ λεῖον, *pocula enim emblematis et cælaturis ornata, sunt asperiora.*

788 Σημαίνειν, *aliquando* impero, *ut hìc.*

791 Σὺν δαίμονι, deo favente, prosperè.

795 Προϊέτω, mittat, 3. *sing. imperat. aor.* 2. *verbi* προΐημι, præmitto.

796 Φόως, *metaph. usurpatur pro* salute, auxilio, *et* victoriâ; *item* φάος.

798 Ἴσκω, assimilo, comparo, *pro* εἴσκω, *idem; ab* εἴδω.

801 Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non fatigatus, non defessus, integer; *ab* α *priv. et* κάμνω.

807 Ἐτετεύχατο, *Ion. pro* ἐτετευγμένοι ἦσαν, constituti erant, *à* τεύχω.

810 Νότιος, ία, ιον, humidus; *à* νοτὶς, ίδος, ἡ, humor.

812 Κελαρύζω, murmuro, scaturio, *vel* cum murmure fluo; *à* κέλαδος, ου, ὁ, strepitus, *et* ῥέω, fluo.

813 Οἰκτείρω, misereor, commisereor; *ab* οἶκτος, ου, ὁ, misericordia.

822 Ἄλκαρ, αρος, τὸ, defensio; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

834 Χρηΐζω, indigeo, *pro* χρήζω, *idem; à* χρεία.

842 Βοείη, *subintell.* δορὰ, bubula pellis.

CLAVIS HOMERICA

IN M'. ILIADIS.

'ΑΠΟ'ΡΘΗΤΟΣ, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, non vastatus, non eversus, incolumis, qui 11
vastari et dirui non potest; *ab α privat. et πορθέω, idem quod πέρθω.*
Βοάγριον, ίου, τὸ, scutum ex boum agrestium pelle; *ἀ βοῦς, et ἀγρὸς,* 22
ῦ, ὁ, rus, ager; *est et* Βοάγριος, Boagrius, Locrensium amnis, *β.* 533.
'Ομόσε, eundem in locum, eodem, simul; *ab ὁμῦ,* simul. 24
'Αλίπλοος, ὀς, ου, ὁ ϰ̀ ἡ, mari natans: *quod ab ἅλς,* λὸς, ἡ, mare, *et* 26
πλέω, navigo; *ἁλίπλοα τείχεα,* muri supernatantes mari, *vel* demersi
in mari.
Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, instrumentum piscatorium, quo majores pis- 27
ces figuntur, *ideoque Neptuno attribuitur insigne, tanquam piscatorum*
et maris præsidi; ἀ τρεῖς, οἱ καὶ αἱ, tres.
Θεμείλιον, ίου, τὸ, *seu* -ος, ου, *seu* Θέμεθλον, ου, τὸ, ξ. 493. fundamentum; 28
ἀ Θέμηλον, *idem; ἀ τίθημι,* quia poni primo loco solent fundamenta, ut
cætera superstruantur; *θεμείλιον, poët. pro θεμέλιον, ut hìc.*
Φιτρὸς, ῦ, ὁ, arboris caudex, truncus; *ἀ φύεσθαι ἐξ ὧ τὰ φύτα,* plantæ. 29
"Οπισθε, in posterum. 34
Τίθημι, *aliquando* facio, *ut hìc, et antè; ἄλγε' ἔθηκε, α.* 2. 35
Καναχίζω, *seu* -έω, *Odyss. ρ.* 542. *ubi quidam legunt κονάβησε,* resono, 36
crepitum edo: *παρὰ τὸ κενὸν ἀχεῖν, pro ἠχεῖν,* inanè personare.
'Ελμένοι, *dissolutâ dipthongo ι in ε, alii ab ἐλαύνω, seu ἐλάω,* pello, 38
compello, *deducunt: nam ex ἔλασαι, fit ἔλσαι per syncop. et prothesi*
τοῦ ε, ἔελσαι· hinc ἔελμαι, alii verò ab εἰλέω, volvo, involvo.
Θηρευτὴς, ῦ, ὁ, venator: *ἀ θηρεύω,* feras venor. *Vide ι.* 49. 41
Χρεμετίζω, hinnio: *quasi χαρὰν ἐμέω,* gaudium evomo; *hinnitus enim* 51
est lætabunda equi vociferatio, ut sit quasi χαραμετίζω, Harm.
Χεῖλος, εος, τὸ, labrum. *metaph. tribuitur rebus inanimatis,* navibus, 52
poculis, vasis, amphoris, *et* fossis, *ut hìc; ἀ χέω.*
Κρημνὸς, ῦ, ὁ, locus pendens, *seu* scopulus pendens, præcipitium; *ἀ* 54
κρεμάω, suspendo.
'Επηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, opacus; *ab ἐρέφω,* tego.
'Αρήρειν, *plusquamperf. med. et altero augmento ἠρήρειν· ἀ præt. med.* 56
ἦρα, Attic. ἄρηρα· ab ἄρω, apto, *hìc* munio.
'Αλεωρὴ, ῆς, ἡ, *hìc,* suffugium, tutamen, munimentum, *vel* propul- 57
sio; *sed plerumque est idem cum ἀλεὴ,* evitatio, fuga, *ut ω.* 216. *φύζης*
μεμνημένοι οὔτ' ἀλεωρῆς· ab ἀλέω, vito.
Μινυνθα. *Antè, κ.* 101. 59
Τιτρώσκω, *fut.* τρώσω, *tanquam ἀ τρόω, vel τρῶ,* vulnero, *seu* cutem 66
telo pertundo; *ἀ τείρω, per syncopen, inquit Eustath.*
Νώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus, non nominatus, inglorius, *poët. pro* 70
ἀνώνυμος, et νώνυμνος, idem, metri gratiâ, ut hìc. Vide Clarke in loc.

71 Παλίωξις, *pro* παλιδίωξις, εως, ἡ, insecutio; ἀ πάλιν, *et* διώκω, insequor, persequor.

80 Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, salutare. *Vide* α. 414.

82 Ἀγερέθω, *poët. pro* ἀγείρω, congrego; ἠγερέθοντο, 3. *plur. imperf. pass.*

87 Πενταχῆ, quinquefariàm, quinque modis; πένταχα, *idem.*

103 Διακριδὸν, discretè, distinctè, eximiè; ἀ διακρίνω, discerno.

105 Ἄραρον, 3. *pl. aor.* 2. *per reduplicat. pro* ἄρον, *quod, deposito augmento, est* ἦρον, *ab* ἄρω, apto, accommodo; *vel, ut alii,* ἀράρω *est præsens poëticum formatum ab* ἄραρα, *præt. med. unde in imperf.* ἤραρον, *pro quo* ἄραρον.

107 Ἔχω, *pro* ἀνέχω, sustineo, σχήσεσθαι, *fut. infin. med.*

109 Ἀμύμητος, ὁ καὶ ἡ, inculpabilis, irreprehensibilis, inculpatus; *ab* α *privat. et* μωμέομαι, increpo; *quod à* μῶμος, ου, ὁ, dedecus; *est et deus quidam reliquorum irrisor et reprehensor: dicitur etiam de homine, qui hunc deum imitatur, et alios homines deridet.*

116 Δυσώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui malum et infaustum est nomen; *et generaliter,* infaustus, tristis, infelix, *ut hic,* ἀ δὺς, *et* ὄνομα.

119 Νείσσομαι, *seu* νίσσομαι, eo, redeo; ἀ νέω, *idem.*

122 Ἀναπεπταμένος, η, ον, apertus. *Vide* πέπταται, ε. 195.

133 Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluvia; *ab* ὕω, pluo.

137 Αὖος, αὔα, αὖον, aridus; *ab* αὔω, sicco.

147 Δέχαται, *pro* δεδέχαται, *hoc autem pro* δεδεγμένοι εἰσί· ἀ δέχομαι.

Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, confusanea multitudo, tumultus; ἀ κόλον, magnum, *et* σύρω, traho. *Eustath.* μέγας θόρυβος· *aut secundum alios, propriè* ille strepitus qui excitatur, quum virgultorum stipularumve fasces per terram trahuntur; ἀ κολάω, amputo.

148 Δοχμὸς, ὴ, ὸν, *et* δόχμιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ψ. 116. obliquus; ἀ δέχομαι, *(inquit Harm.) quia obliqua et curva facilè observamus, prehendimus, et tenemus.*

149 Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, *propriè* apri dentes acuentis, sonitus saltantis, *hinc* κομπέω, resono.

156 Ἔραζε, ad terram.

157 Ζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehementer flans; *ab* ἄω, flo, spiro, *et* ζα *in compos.* valde, *Odyss.* μ. 313. *in accusativo* ζαῆ· ἄρσεν ἐπὶ ζαῆν ἄνεμον.

Δονέω, *fut.* ήσω, agito; ἀ δα, *et* ὀνέω, *pro* ἀνέθω, moveo, impello; *hinc* δόναξ, κος, ὁ, arundo, κ. 467. *quòd à ventis agitatur.*

160 Ἄϋτευν, *pro* ἀΰτουν, sonabant, ἀϋτέω· *quod ab* αὔω, clamo.

161 Μύλαξ, κος, ὁ, lapis molaris; ἀ μύλη, ης, ἡ, mola, *Od.* υ. 104. ἀ μεῖον ἀλοᾶν, *Martin. quasi* λίαν μυεῖ, *id est, minuit, Harm. est in genere,* lapis, *ut hic.*

163 Ἄλαστος, χ. 261. *Dor. pro* ἄληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus erit memoria perpetua; *ab* α *et* λανθάνω· *item,* qui mala, quorum oblivisci non possumus, intulit; *hinc* ἀλαστέω, *fut.* ήσω, indignor, *propriè,* ob mala τὰ ἄλαστα, mœrore afficior.

167 Σφὴξ, κὸς, ὁ, vespa; ἀπὸ τῆς διασφάγος, *quoniam insectæ in medio sunt vespæ.*

168 Οἰκίαι, *et* τὰ οἰκία *dicuntur aliquando* nidi, avium domicilia, *ut hic.*

Παιπαλόεις, όεσσα, εν, præruptus, asper; ἀ παίπαλα, ων, τὰ, *in plurali numero,* locus præruptus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, asper *et* excelsus,

pleonasmo τοῦ π. *aliquando* παιπαλόεις *significat* pulverulentus, *ut hìc*,
et tum derivatur à παιπάλη, ης, ἡ, pulvis, cinis, farina tenuissima.

Ἀλῶναι. *Vide* β. 374. 172

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, divinitùs ardens, *aut* divinitùs lapsus; *à* θέσπις, 177
ιος, ὁ καὶ ἡ, vaticinus, ὃν θεὸς ἐνίσπει, quem deus alloquatur, *et* δαίω, uro.

Ἀκαχείατο, *poët. pro* ἀκαχίατο, *quod Ion. ponitur pro* ἀκάχηντο, tris- 179
tati erant; *ab* ἀκάχημαι.

Τυγχάνω, *aliquando* consequor, assequor, contingo, *propriè*, de ja- 189
culantibus, qui propositam metam telis ad eam directis attingunt, *at
hìc, et sæpè antè, et generaliter etiam*, assequor, nanciscor, obtineo,
&c. fut. τυχήσω, *ut antè*.

Αὐτοσχεδὸν, propè, cominus; *hinc* αὐτοσχέδιος, ία, ον, qui propè est, 192
ex tempore factus, tumultuarius; αὐτοσχεδία μάχη, pugna quæ comi-
nus fit; *et* αὐτοσχεδίη *sæpè usurpatur adverbialiter, ut hìc; à* σχεδὸν,
propè.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, altè volans, altivolus; *ab* ὕψος, εος, τὸ, *et* πέτομαι. 201

Δῆμος, ου, ὁ, *aliquando adjectivè*, qui est ex plebe, plebeius, *ut hìc*. 213

Ὑποκρίνω, *hìc*, interpretor. 228

Θεοπρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vates divinus, qui oraculum consulit. *Vide* α. 84.

Ζόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ, occasus solis, *ut hìc; dicitur quasi* 240
ζόνοφος, *ex* ζα, *et* νέφος, *idem*.

Μενεδήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax, bellicosus: *à* μένος, εος, τὸ, *et* δήϊος, ία, ιον, 247
quod à δαίω, vasto, incendo; *vel quasi* μένων ἐν τῇ δηΐδι, in pugnâ per-
severans.

Μαχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pugnax; *à* μάχομαι, pugno.

Παρφάμενος, *pro* παραφάμενος· *à* φημὶ, dico. 249

Θέλγω, *fut.* ξω, mulceo, demulceo; *quasi* εἰς τὸ θέλειν ἄγω, impello 255
quocunque velim; *hinc* θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor, *Hymn. in Æsculap.*
4. *et* θελκτήριον, ίου, τὸ, illecebra, ξ. 215.

Κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria, limbus; κροσσαὶ, *metaph.* pinnæ murorum, 444. 258
hujus libri, aut turrium, *ut hìc*.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, propugnaculum muri; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur.

Μοχλεύω, *quod aliquando etiam* μοχλέω, *aliquando* μοχλόω, vectibus 259
avello, *vel* moveo; *à* μοχλὸς, οῦ, ὁ, vectis quod aliquid movetur; *ab*
ὀχλεὺς, *idem; quod ab* ὀχλεύω, moveo.

Ἔχμα, τος, τὸ, retinaculum; *vel potiùs*, junctura, id, quo res duæ 260
cohærent, stabilimentum, φ. 259. *est* obstaculum; *idem* ὄχμα, τος, τὸ,
ab ἔχομαι· *vel ab* ἴσχω, teneo, detineo.

Φράσσω, *seu* φράττω, *fut.* ξω, sepio, munio, addenso. 263

Κελευτιάω, *fut.* άσω, clamore incito, *et* hortor, *poët. pro* κελευστιάω, 265
idem quod κελεύω, *à* κελευστὴς, οῦ, ὁ, jussor, hortator.

Μεσήεις, εσσα, εν, *poët.* mediocris: *à* μέσος, η, ον, medius. 269

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, adhortator, objurgator, minax; *ab* ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, 273
ζ. 137. hortatio, comminatio; *ab* ὁμοῦ, *et* κέκλομαι, *unde* ὁμοκλάω, β.
199. *seu* -έω, ο. 658. hortor vociferando, minaciter clamo, increpo.

Νιφάδες χιόνος, grumi nivis. *Vide* γ. 222. 278

Λωτόεις, εσσα, εν, loto abundans; *hinc* λωτόεντα, *et Attic.* λωτοῦντα, 283
sed Dor. λωτεῦντα· *à* λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus, *arbor quædam, est et ex herba-
rum genere, ut antè*, β. 776.

285 Πλάζω, *per syncop. pro* πιλάζω, appropinquo, accedo; *hinc* προσπλάζω, *pro* προσπιλάζω, *idem*; *à* πέλας, propè.

287 Πωτάομαι, *pro* ποτάομαι, volo, volito, *et metaph. de rebus quæ rapido cursu feruntur, tam inanimatis, quàm animatis dicitur*; *à* πέτομαι, *idem.*

293 Εἴλιξ, *vel* ἕλιξ, κος, ἡ, circumvolutio, volumen; *capitur etiam adject. pro* intorto, *et* implicito; ἕλικες βόες, *dicuntur apud poëtas, vel* nigri, *vel* flexiles, *vel* à retortis cornibus, *vel* à crurum flexu, *vel quod in* ἕλει τεθραμμέναι, quòd in paludibus et pascuis nutriantur, *ut Grammatici annotant.*

295 Ἐξήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, extensus, extrinsecus obductus; *ab* ἐλαύνω, ductile opus facio.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ærarius, *vel* ferrarius; χάλκειος, εία, ειον, æreus, *à* χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs. *Vide* α. 235.

297 Ῥάβδος, ου, ἡ, virga, bacillum; παρὰ τὸ ῥαβδίζειν, fuste percutio, *tunc acuitur*; *vel*, παρὰ τὸ ποιεῖν ῥᾳδίως βαδίζειν, quòd gressum juvet, *et tunc circumflectitur, Eustath. est* in clypeis, suturæ in ambitu scuti, virgis similes, *ut hìc.*

301 Δόμος, ου, ὁ, domus, caula, *in specie, ut hìc.*

302 Βώτωρ, *idem quod* βωτὴρ, pastor; *à* βόσκω, pasco.

314 Πυροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ferens, *pro quo frequentiùs dicitur* πυρφόρος: *sed in hâc significatione non legitur apud Homer. à* πῦρ, ignis, *et* φέρω· *item,* triticum ferens, ferax; *à* πυρὸς, triticum: *pro* πυροφόρος, *in hâc significatione, legitur, Od.* γ. 495. *et Hymn. in Apoll.* πυρηφόρος.

323 Ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀγήραος, *antè,* β. 447. senectutis expers. *Accusativus* ἀγήρω, *sine* ν *reperitur, et in masculino et fœminino; aliquando etiam* ἀγήρων, *cum* ν *in neut.* ἀγήρων.

331 Πεσῶν, *Attic. pro* Πεσὼν· *à* Πεσιάς.

334 Ἀρὴν, *pro* ἀρὰν, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *hìc,* noxa, damnum. *Vide* α. 10.

335 Ἀκόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis. *Vide* η. 117.

337 Βώσας, *et* βώσομαι, *ac* βώσεσθαι, *apud poëtas sæpè reperiuntur pro* βοήσας, βοήσομαι, *et* βοήσεσθαι, *per contractionem facta; hinc* βωστρέω, voco, *Od.* μ. 124.

340 Ἐπώχετο, 3. *sing. imperf. ab* ἐποίχομαι· *quidam legunt* ἐπώχατο, *quod si sic legendum, esset Ion.* ἐπωγμέναι ἦσαν· *tertia plur. plusq. pass. verbi* ἐπαίγω.

347 Ζαχρηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, validè, acriter, magno cum impetu irruens, et invadens; *à particulâ* ζα, *et* χράω, invado furiosè; *idem quod* ἐμπίπτω.

380 Μάρμαρος, άρου, ὁ καὶ ἡ, albus, σ. 735. *vel substantivè sumitur pro* μάρμαρος λίθος, *ut hìc; à* μαρμαίρω, splendeo, rutilo; *nam quæ candicant, ea ex se splendorem vibrant: est et aliquando* marmor.

384 Ἀρύσσω, *seu* ἀρύττω, amputo, abscindo, *propriè,* διὰ τοῦ σιδήρου τέμνειν· παρὰ τὸ ἄρης, ferrum.

385 Ἀρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, urinator; παρὰ τοὺς ἄρνας, agnos; οἳ εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι ὥσπερ τὸν ἀέρα κυρίσσοντες, qui solent in caput desilire velut aërem cornibus impetentes, eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

Γυμνόω, *fut.* ώσω, denudo, spolio ; *à* γυμνὸς, ἡ, ὸν, nudus ; *sæpè significat apud Homer.* inermem, nudum armis, π. 815. *dicitur* παρὰ τὸ γυῖα μόνα ἔχειν, quòd solùm habeat corpus, qui nudus est. 389

Βραχίων, ονος, ὁ, brachium, lacertus ; *quasi* βραχυκίων, *vel quòd sit* βραχίων, *id est,* βραχύτερος τῦ λοιπῦ μέρυς τῶν χειρῶν, *quòd desinat ad manuum juncturam, iisque totis sit brevius.*

Δηριάω, *f.* άσω contendo, rixor, pugno, *à* δῆρις, ιος, ἡ, contentio, pugna, prælium ; *hoc autem à* δαίρω, cædo, verbero, *vel à* δαίω, divido ; *est et* δηρίω, *vel* δηρίζω, ρ. 734. *et* δηρίναμαι, π. 756. *idem cum* δηριάω. 421

Ἐπίξυνος, υ, ὁ ϗ ἡ, communis, promiscuus ; *à* ξυνὸς, ἡ, ὸν, communis, ο. 193. *quod Atticum est, pro* κοινός. 422

Πτερόεις, εσσα, εν, volatilis, velox, levis, *ut hìc.* 426

Ἐῤῥάδαται, *et* ἐῤῥάδατο, *Ion. pro* ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, *et* ἦσαν, 3. *pers. plur. præt. et plusquamperf. pass. ex tertiâ singulari* ἔῤῥασται, *correptâ primùm penultimâ auferendo* σ *deinde ante* τ *inserendo* δα· *à* ῥάζω, *idem quod* ῥαίνω, *in hunc modum* ἀγωνίδαται, *et* ἀγωνίδατο, *ab* ἀγωνίζομαι· κεχαρίδαται, *à* χαρίζομαι· πεφράδαται, *à* φράζομαι· ἐσκευάδαται, *à* σκευάζω, *et* ὠνομάδαται, *ab* ὀνομάζομαι, *&c.* 431

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, mulier victum quærens nendo manibus ; *à* χεὶρ, manus, *et* νέω, neo ; χερνήτης, *masc. item generaliter,* manibus quæstum faciens. 433

Σταθμὸς, ῦ, ὁ, *aliquando* statera, libra, *ut hìc ; et tum derivatur ab* ἵστημι, appendo. 434

Ἰσάζω, adæquo ; *ab* ἴσος, η, ον, æqualis ; *est* ἰσόω *idem cum* ἰσάζω, *Odyss.* 212. 435

Ὀχλίζω, *fut.* σω, moveo, *vel* vecte impello, *et* protrudo ; ὀχλεύω, *idem ; hinc* ὀχλίσσειε, *aor.* 1. *opt. Æol. sed.* ὀχλεῦνται, φ. 261. *ab* ὀχλέω, turbo, commoveo, *ab* ὄχλος, υ, ὁ, turba. 448

Ἔρυμαι, *per syncop. pro* ἐρύομαι, *apud poëtas,* custodio, servo, tueor, *et* ἔρυσθαι, *pro* ἐρύεσθαι· εἴρυτο *pro* ἐρύοντο. *Vide* α. 239. 454

Δικλὶς, ίδος, ὁ, fores geminæ, portæ bifores, valvæ bifores, *αἱ* δὶς, *vel* δίχαδαν κλειόμεναι· *à* δὶς, bis ; *et* κλείω, claudo ; *vel, à* κλεὶς, δὸς, ἡ, clavis : *ut sit fores quæ binis clavibus obserantur.* 455

Ὀχεὺς, έως, ὁ, vectis ; *ab* ἔχω· ὀχῆες ἐπημοιβοὶ, vectes proximi, adeò ut sese invicem corroborent.

Ἐπημοιβὸς, ὁ, ὸν, alternans ; *ab* ἀμείβω, alterno. 456

Θαιρὸς, ῦ, ὁ, cardo ; ἀπὸ τῦ θέειν δι' αὐτῦ τὴν θύραν, quòd super eo porta ultro citroque eat. 459

Ἄλλοθις, alibi, aliò. 461

Ὑπώπια, *subintelligitur* αὐτ'· *ab* ὑπώπιον, aspectus ; *quasi diceret,* suboculare, pars quæ subjacet oculis. 463

Ἕεστο, *pro* ἕστο, *plusquamperf. pass. poët. longam vocalem in duas breves solvendo ; ab* ἕω, induo. 464

Νόσφι θεῶν, exceptis diis. 466

Χύω, *et* χύνω, *idem cum* χέω, *à quo fit ; à* χύω, *præt. pass.* κέχυμαι, *plusquamperf.* ἐκεχύμην, *ablato augmento,* ἐχύμην· *unde* ἔχυντο, *et* ἐσέχυντο, *hìc.* 470

CLAVIS HOMERICA

IN N'. ILIADIS.

5 Ἀγχίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnam iniens, *pro quo* ἀγχέμαχος *usurpatur, euphoniæ gratiâ; ab* ἀγχὶ, *propè, et* μάχομαι *est et* ἀντιμαχητὴς, *idem*, β. 604.

6 Γλακτοφάγος, *per syncop. pro* γαλακτοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, lacte victitans: *à* γάλα, κτος, τὸ, lac, *et* φάγω.

Ἄβιος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria; *ab* α *priv. item*, dives, longævus, *ut hìc; ab* α *epitat. et* βίος, ου, ὁ, vita: *est et* ἄβιος, valde robustus; *item*, non violentus; *à* βία, ας, ἡ, vis, robur, violentus impetus.

21 Λίμνη, ης, ἡ, mare, *sæpè ut hìc, propriè* stagnum, palus, lacus, β. 611. παρὰ τὸ λίαν μένειν, quia silet et consistit aqua in stagno.

23 Τιτύσκομαι, intensissimè dirigo; *dicitur in pass. voce aliquid* τιτύσκεσθαι, *expon.* paro, *ut hìc.*

27 Ἀτάλλω, *seu* ἀτιτάλλω, delicatè nutrio tanquam tenellum puerum, adolesco, cresco; *exponitur hìc*, exulto, lusito; *idem* ἀτιτάλλω· *ab* ἀταλὸς, ἡ, ὸν, tener, juvenilis, *quod à* τὸ τλῆναι, *cum* α *priv.*

28 Κευθμὸς, οῦ, ὁ, *seu* κευθμὼν, ῶνος, ὁ, locus qui aliquem occultat, latibulum; *est à* κεύθω, occulto, *pro quo etiam Æol.* κευσμὸς· *est et* κεῦθος, *idem*, χ. 482.

30 Διαίνω, humecto, irrigo; παρὰ τὸν Δία· *ponitur enim* Ζεὺς, *apud Græcos, pro* aëre, *ut et apud Latinos* sub dio, *sive* Jove frigido, *ut*, τὰ ἐκ Διὸς ὕδατα, pluviales aquæ; διαίνετο, *3. sing. imperf. pass.*

31 Σκαρθμὸς, οῦ, ὁ, saltus; *à* σκαίρω, salto, salio; *unde* εὐσκαρθμος ου, ὁ καὶ ἡ, bene saltans; *item*, agilis, pernix.

37 Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractus, infragilis; *ab* α *priv. et* ῥήγνυμι.

Ἄλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insolutus, insolubilis; *à* λύω, solvo.

40 Ἄμοτον, *hìc, adv.* perpetuò; *ab* ἄμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *antè*, δ. 440.

41 Ἄβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, valdè vociferans, multùm clamans: *quasi* ἅμα βρέμων· *à* βρόμος, ου, ὁ, fremitus ingens; *quod à* βρέμω, fremo, *et* α *epitat.*

Αὐΐαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, clamosus, valdè resonans; *quasi* ἅμα ἰαχῇ, *vel* talem clamorem edens, qualem canes latrantes; *nam* αὖ, αὖ, *sunt voculæ fictitiæ ad imitationem latratûs canum.*

48 Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, horrendus, horribilis, dirus, tristificus, lethalis; *à* κρύος, εος, τὸ, frigus; *idem* κρυόεις, εσσα, εν, ε. 740.

53 Λυσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rabidus, furiosus, rabiosus: *à* λύσσα, ης, ἡ.

57 Ἐρωέω, *fut.* ήσω, *aliquando* inhibeo, repello, *ut hìc.*

58 Ὠκύπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, celer, citò permeans: *ab* ὠκὺς, εῖα, ὺ, *et* πόρος, ου, ὁ, transitus.

59 Σκηπάνιον, ίου, τὸ *Ion.* ήνιον, *Dor.* σκαπάνιον, sceptrum: *à* σκήπτω, innitor.

Κεκοπὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. med. verbi* κόπτω· *aliquando* tundo, percutio, pulso, ferio, *ut hìc*, 60

Ἴρηξ, *Ion. pro* ἵραξ, ακος, ὁ, accipiter; παρὰ τοῦ ἵεσθαι ῥᾷον, *id est*, φέρεσθαι, quòd pernicissima sit volucris. 62

Περιμήκης, κος, ὁ καὶ ἡ, valde altus, valde longus; *à* μῆκος, ους, τὸ, longitudo. 63

Ὄρνεον, ου, τὸ, avis, ales; *ab* ὄρνις, ιθος, ὁ *vel* ἡ, *idem. Vide* β. 460. 64

Ἴχνιον, ου, τὸ, vestigium; *ab* ἴχνος, εος, τὸ, *Od.* ρ. 317. vestigium, *id est*, ima pars pedis; *sed sæpissime capitur pro* vestigio, *id est*, signo pedis incedentis; *expon. pro* ipso pede, *vel pro* incessu, *ut hìc*; παρὰ τὸ ἴσχειν καὶ συνέχειν ὅλον τὸν πόδα, quòd totum pedem complectatur. 71

Μενοινάω, *pro* μενοινάω, valde cupio. 79

Τελευτάομαι, *fut.* ήσομαι, *aliquando* evenio, *ut hìc.* 100

Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax; *à* φύζα, ης, ἡ, fuga. 102

Πάρδαλις, εως, ἡ, panthera; *à* πάρδος, ου, ὁ, pardus; *vel quasi* πρίαλις, παρὰ τὸ πρεάλλεσθαι καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, quòd saliat et inordinatè moveat in gressu. 103

Ἤϊον, ου, τὸ, esca, viaticum; *ab* ἴω, eo; *alibi pro* paleis, *et* aceribus; παρὰ τὸ ἰέναι καὶ φέρεσθαι ταχέως τὸ ἄχυρον.

Ἐπὶ χάρμη, *intellige* parati. 104

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, cessatio, negligentia; *à* μεθίημι. 108

Ἐτήτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἔτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, verus, *ex eoque factum per epenthesin syllabæ* τη· *neut. gen.* ἐτήτυμον, *adverbialiter usurpatur aliquando, ut hìc.* 111

Ἀκεώμεθα, medeamur, 1. *plur. præs. subj. verbi* ἀκέομαι. 115

Λαοσσόος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui populum impellit, *aut* concitat, belli præses; *aliquando Martis epitheton, aliquando Minervæ, ut hìc*; *à* λαὸς, οῦ, ὁ, populus, *antè, et* σόος, impetus, *quod est à* σεύω· *est etiam* λαοσσόος, populum servans; *à* λαὸς, *et* σόω. 128

Φράσσω, *sive* φράττω, *fut.* ξω, sepio, munio; *item*, obstruo, obturo; *item*, addenso, constipo, *ut hìc.* 130

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, crassus, densus. *Vide* ι. 507.

Ψαύω, *fut.* σω, contrecto, pervenio; *à* ψάω, appropinquo, accedo, tango; *est etiam* ψάω, abstergo radendo, detergeo, in tenues partes comminuo, uro, calefacio. 132

Πτύσσω, *fut.* ξω, *hìc*, ad hastas applicatur, quæ adeò flexibiles sunt, ut duplicari videantur evibrando concussæ; ἐπτύσσοντο, 3. *plur. imperf. pass.* 134

Πρότυψαν, *Att. pro* προέτυψαν, priùs lacessebant. 136

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro quo* ὀλοοίτροχος, omni ex parte rotundus, in modum rotæ; *ab* ὅλος, η, ον, *et* τρέχω· *aut ab* ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *secundum Eustath. et tum significat*, perniciosus in currendo. 137

Στεφάνη, ης, ἡ, *aliquando dicitur* cacumen montis, *ut hìc.* 138

Ἀναθρώσκων, ουσα, ον, insiliens, *part. præs. verbi* ἀναθρώσκω. 140

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minimè lubricus, tutus, qui non potest everti, sine impedimento aliquid faciens; *à quo* ἀσφαλέως, *adverb. à* σφάλλω, *aliquando* everto. 141

Ἔμπεδον, *adv. aliquando* constanter, continuò; *ut hìc.*

142 Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities, æquus campus; *ab ἰσόπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ*, planus; *quod ab ἴσος, η, ον, et πέδον, ου, τὸ*, campus.

147 Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *epitheton hastæ*, quæ potest utrinque lædere γυῖον, membrum; *vel, ὁ ἑκατέρωθεν γυιῶσαι δυνάμενος*, quæ utrinque claudos reddere potest, *vel* utrinque acutæ, *vel* titubantis, *et* trepidæ dum vibratur, *et quasi* claudicantis. *Vide ἀμφιγυήεις, epithet. Vulcani, υ.* 606.

148 Σφείων, *poët. et Ion. pro σφῶν.*

152 Πυργηδὸν, *adv.* in modum turris. *Vide γ.* 153.

158 Κοῦφος, η, ον, levis, *id est*, non ponderosus, *vel* levis, *id est*, remissus, languidus; *κοῦφα, pro κούφως.*

Ὑπασπίδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, clypeo tectus; *ab ἀσπὶς, ίδος, ἡ*, clypeus; *ὑπασπίδια, adverb.*

Προποδίζω, *fut. σω*, procedo, progredior; *à πους, ποδὸς, ὁ*, pes.

162 Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis; *item*, in hastâ ligni extremitas quæ cuspidi immittitur: in ense ea pars, quæ manubrio induitur, *π.* 338.

183 Ἀκοντίζω, *fut. σω*, jaculor, *id est*, peto telo, *seu* ferio: *sic sæpè regit genit. personæ, subauditâ præpos. κατὰ, ab ἄκων, pro ἄκοων, οντος, ὁ*, telum.

184 Ἤλευα, *poët. et Æol. pro ἤλευσα, aorist.* 1. *act. est etiam in medio ἠλευάμην, pro ἠλευσάμην, ut ἔχευα, ἔχευσα.*

199 Ῥωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus; *à ῥὼψ, πὸς, ὁ*, virgultum; *à ῥέπω*, vergeo, propendeo.

200 Γαμψηλαὶ, ῶν, *αἱ*, malæ, *seu* maxillæ; *à γαμψὸς, ἡ, ὸν*, incurvus, inflexus, *pro καμψὸς, à κάμπτω*, flecto, incurvo; *hinc γαμψώνυχες, π.* 428.

201 Κορυστὴς, οῦ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator; *à κορύσσω, δ.* 424. *quod à κόρυς.*

204 Σφαιρηδὸν, *adverb.* in modum pilulæ, instar globi; *à σφαῖρα, ας, ἡ*, sphera, globus; *item*, pila, *Odyss. ζ.* 100. *quod à σπαίρω, idem quod σκαίρω*, salto. *Sphærica sive rotunda sunt ad motum comparata, Harm.*

211 Νέον, *adverb.* nuper; *à νέος, α, ον*, novus.

212 Ἰγνύα, ας, ἡ, poples, *id est*, posterior pars genu.

225 Ἀναδύω, *fut. ύσω*, existo, emergo, sursum erumpo, recedo, *seu* retrocedo; *ἀναδύομαι, idem; item* respuo, recuso, detrecto, fugio: *ἀνδύεται pro ἀναδύεται.*

233 Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludibrium; *κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι, id est*, laniari: *nam canes saturi cadaveris reliquiis illudunt; μέλπομαι*, ludo, tripudio. *Vide μέλπω, α.* 471.

237 Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, collatus, confertus, congestus; *à σὺν, et φέρω.*

239 Ἀμπόνον, *pro ἀνὰ πόνον.*

260 Δήω, invenio: *sed sæpiùs futuri habet significationem, ut hìc.*

265 Γανόω, *fut. ώσω*, lætitiâ afficio, splendeo; *à γάνος, εος, τὸ*, lætitia, splendor, *ut hìc.*

281 Μετοκλάζω, *fut. σω*, flexis genibus succumbo; *ab ὀκλάζω, idem; sed metaph.* labasco, succumbo, *vel* deficio.

282 Πατάσσω, *fut. ξω*, cum strepitu palpito; *item*, percutio, ferio; *hinc πάταγος, ου, ὁ*, fragor, strepitus, fremitus.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, fax accensa; *item*, pugna ardens; *in* δαΐ, *est apocope* 286
pro δαΐδι, *à* δαίω, uro; *sed*, δαῖς, δαιτὸς, ἡ, epulum.

Χεῖρας ὄνοιτο, *intellige* quis. 287

Βλείμην, βλεῖο, βλεῖτο, *aor.* 2. *opt. med. verbi* βλῆμι, percutio; *à* βάλ- 288
λω, jacio.

Νηδὺς, ύος, ἡ, venter, cibi receptaculum, uterus, *ut* alvus, *Lat. pro* 290
utero *sumitur*; *dicitur* ἀπὸ τοῦ νεῖν, quòd in ventrem cibus congeratur; *hinc* νηδύϊα, intestina, ρ. 524.

Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, *propriè*, maris cum fœminâ; *sed in* 291
genere, pro quâcunque confabulatione, *vel* commercio *sumitur, ut hîc*; *ab* ὄαρ, ρος, ἡ, conjux. *Vide* ι. 487.

Νηπύτιος, ία, ιον, infans, stultus; *à* νήπιος, ίου, *idem*, β. 38. 292

Ὑπερφιάλως, *adv. aliquando pro* μεγάλως, ὑπερφυῶς. *Vide* γ. 106. 293

Ἔλπομαι, *aliquando* existimo, puto, *ut hîc*. 309

Στάδιος, ία, ιον, stabilis, statarius; *hinc* σταδίη μάχη, *vel* ὑσμίνη, stata- 314
ria pugna; *aliquando substantivum intelligitur, ut* η. 240. *et hîc*; *ab* ἵστημι.

Ἐλόωσι, *poët. pro* ἐλῶσι, *vel* ἐλάουσι· *ab* ἐλάω, *quo poëtæ pro* ἐλαύνω 315
utuntur, et præsenti pro futuro.

Ἐσσεῖται, *poët. pro* ἐσεῖται, *hoc autem Doricè, pro* ἔσεται, *futur.* 1. 317
verbi εἰμὶ, *Dores enim fut. act. et med. circumflectunt.*

Δαλὸς, οῦ, ὁ, torris, κεκαυμένον ξύλον, *pro quo* δαυλὸς, *idem*: *à* δαίω, 320
uro, incendo.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus, fructus, *seu* fruges, *ut hîc*. *Vide* λ. 630. 322

Αὐτοσταδίη, ης, ἡ, pugna stataria; *à* στάδιος, stabilis. 325

Φθισίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus; *fit à* φθίω, *seu* φθίνω, corrumpo; 339
item, corrumpor, perdor, *et* βροτὸς, mortalis.

Ἀμέρδω, *fut.* σω, privo visu, excæco; *item*, obscuro, obtundo, 340
fusco, perstringo visum: *et generaliter*, privo; στερίσκω τοῦ μέρους, quocunque privo, π. 53. *ab* α *privat. et* μέρδω, intueor, *quod fit Doricè à* μερίζω.

Νεόσμηκτος, ον, ὁ καὶ ἡ, nuper tersus, *vel* politus; *à* σμάω, *vel* σμήχω, 342
abstergo; *item*, purgo.

Ἀμφὶς φρονεῖν, *id est*, διχονοεῖν, διχοφρονεῖν, dissentire, discordare. 345

Ὑπεξαναδὺς, emersus; *ab* ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, *et* δῦμι. 352

Ἀμφαδίην, *adv.* palam; *ab* ἀμφαδὸν. 356

Πεῖραρ, *vel* πεῖρας, ατος, τὸ, *idem cum* πέρας, τος, τὸ, finis, terminus, 359
limes, funis, *ut hîc*.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, semicanus, qui medium canæ ætatis attigit: 361
à μέσος, η, ον, *et* πολιὸς, ὰ, ὸν.

Ἔνδον ἐὼν, *aliquando* qui adest, *ut hîc*. 363

Αἰνίζομαι, *fut.* σομαι, *idem quod* αἰνέω, laudo; *aliquando*, admiror. 374

Ὀπυίω, ineo, coëo; *exponitur*, habeo in matrimonio, uxorem habeo; 379
imperf. ὤπυιον, ες, ε *præs. pass.* ὀπυίομαι, ineor, comprimor, in matrimonio habeor: *maritus ergo* ὀπυίει, *uxor verò* ὀπυίεται. *Vide suprà* ϑ. 304. *et infrà* π. 178. *Futurum hujus verbi nullum esse potest, quia post* υι *consona locum nunquam habet. Factum est (secundum Damm.) ab* ὕειν, pluere, rigare, *et* ὄπις, cura, respectus; *quia per congressum*

maritalem respicitur ad τιμήεσσαν, *quæ conserendo et compluendo arvum genitale perficitur: nam maximè hoc verbum congressum illud ipsum notat.* ἐπνείμεν *hìc pro* ἐπνεῖν, *infin. præs. act.*

381 Συνώμεθα, 1. *pl. aor.* 2. *subjunct. à* σὺν, *et* ἵεμαι· συνίεμαι *hìc*, paciscor, convenio.

382 Ἐεδνωτὴς, ῦ, ὁ, *pleonasm.* τῦ ε, *pro* ἑδνωτὴς, socer, *id est*, qui filiam dat, additâ dote; *ab* ἕδνα, dos, *pro quo*, ἔεδνα, *idem; vel cum tenui*, ἔδνα, *idem*, *Od.* α. 277.

384 Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, vindex, auxiliator; *ab* ἀμύνω· *aliquando* ulciscor.

388 Λαιμὸς, ῦ, ὁ, guttur, gula; *à* λάω, λαύω· διὰ τὸ ἀπολαυστικὸν τοῦ πότυ, quia fruitur cibis et potu.

389 Ἀχερωΐς, ΐδος, ἡ, populus alba; *ab Acheronte denominari putatur. Ferunt Herculem, cùm adversus Cerberum progrederetur, consitam ad Acherontis ripas conspexisse arborem, quam secum reportavit, et* Ἀχερωΐδα *nuncupavit*, Coul.

390 Πίτυς, υος, ἡ, pinus; *à* πίπτω, cado.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, altus, excelsus; *à* βλώσκω, *fut.* σω, gradior, advenio; *vel quasi* ἄνω θρώσκω, sursum salio.

391 Νεηκὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, recenter acutus; *ab* ἀκὴ, ῆς, ἡ, cuspis.

393 Βρύχω, *f.* ξω, frendeo, strideo; *sed* βρύκω, mordeo, rodo, devoro; *et* βρύω, *fut.* σω, scateo, pullulo: βεβρυχὼς, υῖα, ὸς, *part. præt. act.*

Δράσσω, *seu* ττω, *fut.* σω, prehendo manu, corripio; *hinc* δράγμα, ατος, τὸ, manipulus, λ. 69. κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης, *id est*, ἀπρὶξ ἐχόμενος τῆς γῆς, χερσὶν ἢ ὀδοῦσι, *Eustath.*

408 Ἐάλη, convolutus est, involvit se, occultavit se, contraxit se, *Attic. vel Ion. pro* ἥλη· *ab* εἴλω, *cujus aorist. pass. Ion.* ἄλην, *et pleonasm.* τοῦ ε, ἐάλην, *aut communiter* ἥλην, *et dialysi* ἐάλην· *unde et partic.* ἀλεὶς, εῖσα, ὲν, *secundum Phavorinum; aut ab* ἀλῶ, declino, vito, *&c. secundum Suidam, aut* ἐάλη, *per metaplasm. pro* ἐάλω, *quod est Attic. pro* ἥλων, *aor.* 2. *verbi* ἁλίσκω, capio.

409 Καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus; *à* κάρφω, *fut.* ψω, sicco, arefacio: *exponitur*, sordidum reddo; *pro* καρφαλέος, *legitur* καρχαλέος, φ. 541.

Ἐπιθρέξας, ασα, αν, *part. aorist.* 1. *verbi* ἐπιτρέχω, percurro; *item*, per summas partes curro, incurro, incurso, attingo, supervolo, *ut hìc: nam* τρέχω *habet duo fut.* δραμοῦμαι, *et* θρέξομαι.

414 Ἄτιτος, ίτυ, ὁ ϰ̀ ἡ, inultus: *à* τίω.

416 Πομπὸς, ῦ, ὁ, qui aliquem deducit, *seu* transmittit, comes; *à* πέμπω, mitto. *Vide* ζ. 171.

435 Πεδάω, *fut.* ήσω, pedicis vincio; *à* πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum pedum; *à* ποῦς, *et* δέω, ligo.

436 Ἀλέασθαι, *sæpè pro* ἀλεύασθαι, *aor.* 1. *ab* ἀλεύω· *vel est infin. ab* ἀλέομαι, *ab* ἀλέω, vito.

437 Ὑψιπέτηλος, folia in cacumine gerens; *item*, altus, excelsus, *ut hìc: à* πέταλον, ου, τὸ, *Ionicè* πέτηλον, folium, *propriè*, quod est in amplitudine expansum; *quod à* πετάω, pando.

441 Ἐρείκω, frango, contundo, scindo; *idem quod* ῥήσσω.

442 Ἐπεπήγει, 3. *sing. præt. plusq. med. à* πήγνυμι, *vel* πήσσω, figo.

443 Οὐρίαχος, ου, ὁ, *idem quod* σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, ferrum quo ima has-

tilis pars præfixa est; *ab* οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda; *quasi* οὐρὰ τοῦ δέρατος· οὐρὰ cauda, *tribuitur omnibus irrationalibus, avibus exceptis, et quibusdam inanimatis; in agmine,* extremum agmen, navis *quoque* prora οὐρὰ *dicitur.*

Ἑταιρίζω, *fut.* σω, sodalis fio; ἑταιρίζομαι, associo mihi; *ab* ἑταῖρος, 456
ου, ὁ, socius: *pro* ἑταιρίζω, *poët.* ἑταρίζω.

Διάσσατο, *secundum quosdam, pro* διάσατο, *detracto* ι, *et geminato* σ. 458
à διάζω, dubito, consulto, delibero; *secundum alios, pro* ἐδοξάσατο, ξ *exempto, et Æolicè* σ *geminato; à* δοξάζω, existimo; *est et* δοάσσεται *in futuro,* ψ. 339.

Pro γινοίμην, *et* 1. *plur.* γινοίμεθα, *poëtæ et Iones dicunt* γεγωνοίμην, *et* 485
γεγωνοίμεθα.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen; *à* βόω, *seu* βόσκω, pasco. 493

Κραδάω, *aliquando* vibro, quatio: *à quo* κραδαίνω, *idem; à* κράδη, ης, 504
ἡ, ramus ficulnus, folium ficulnum, *aut* quodvis folium.

Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum; *ab* ἐντὸς, intus, intrà. 507

Βάδην, gradatim, pedetentim, lento gradu; *à* βαίνω. 516

Πέπυστο, *pro* ἐπέπυστο, *detractione augmenti,* 3. *sing. plusq. perf. pass.* 521
à πυνθάνομαι, audio.

Βριήπυος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehementer clamans, *Martis epithet. quasi* βριαρῶς ἠπύων· ἠπύω, sono, clamo, *pro* ἀπύω, *idem.*

Βόμβος, ου, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes; *hinc* βομβέω *fit per* 530
onomatop. à literâ β, *transfertur autem ad alios sonos, ut hìc.*

Νεούτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, recèns vulneratus, *seu* ictus; *à* νέος, α, ον, *et* 539
οὐτάω.

Ἑάφθη, *Ionicâ dialysi pro* ἥφθη, *aor.* 1. *pass. ab* ἕπομαι, sequor; 543
est etiam ἰάφθην, *pro* ἥφθην, *poët. ab* ἅπτομαι· *sed hoc ab* ἕπομαι.

Θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, animum destruens; *à* ῥαίω, destruo; θυμοραϊστὴς, 544
poët. dialysi.

Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena: *metaphor.* φλέβες ὑδάτων, venæ aquarum: *dici-* 546
tur ἀπὸ τοῦ καυματωδέστατον φλεγμὸν περιέχειν, quòd calidissimum humorem contineat, *nempe,* sanguinem.

Ἀμενηνόω, *fut.* ώσω, imbecillum reddo; *ab* ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, imbecillus, 562
invalidus: *idem* ἀμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ab* α *priv. et* μένος. *Vide* ε. 887.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, cujus setæ cyanum referunt, crines cæruleos, *vel* 563
nigricantes habens; *à* κύανος, ου, *et* χαίτη, ης, ἡ.

Σκῶλος, ου, ὁ, spinæ genus, quòd in igne versatum et candefactum 564
validius evadit; *aliquando* spinæ species, quem rustici ubi exacuerunt, et igne versarunt, teli loco usurpant: *accipitur pro* ligno, *aut* spinâ acutâ. *Metaphoricè* impedimentum: *sed tum potiùs* σκῶλον· *à* σκέλλω, arefacio.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, inguen; *in plur.* pudenda: *est et* αἰδοῖος, οία, οῖον, ve- 568
nerandus; *ab* αἰδὼς, όος, οῦς, ἡ, pudor, reverentia, inguen.

Ἄρης, εος, ὁ, Mars, bellum, *hìc,* vulnus, plaga. 569

Ἴλλω, oculis conniveo, vincio, constringo; *hinc* ἰλλὰς, άδος, ἡ, vincu- 572
lum contortum, *seu* contorquendo factum; ἀπὸ τοῦ εἱλεῖν,

Ἀράττω, *fut.* ξω, abscindo, amputo, pulso, tundo, illido. *Metapho-* 577
ricè de verbis probrosis *dicitur; dicitur* ῥάσσω *pro eodem.*

588 Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, *id est*, instrumentum, quo semen à pulvere et aceribus repurgatur; *à* πτύω, *fut.* σω, spuo, *metaph.* contemno: *poët.* πτυόφι, *abjecto* ν *at in* ος *quintæ,* ος *vertitur in* ε, *ut* στῆθος, στήθεσφι· ὄχος, ὄχεσφι, *ut antè dictum est.*

589 Κύαμος, ου, ὁ, faba; παρὰ τὸ κύειν ἅμα, quòd simul concipiantur et crescant.

Ἐρέβινθος, ου, ὁ, cicer; *ab* ὄροβος, ου, ὁ, ervum, legumen.

590 Λικμητὴρ, ῆρος, *et* λικμητὴς, οῦ, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat; *à* λικμὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum.

595 Ἐλήλατο, infixa erat; 3. *sing. plusq. perf. Att. pro* ἤλατο, *ab* ἐλαύνω.

599 Ἄωτον, ου, τὸ, flos; *per metaph.* præstantissimum rei cujuslibet, *ut* οἰὸς ἄωτον· *sumitur et pro* ἔριον, ου, τὸ, lana, *ut hìc. Vide* ι. 657.

600 Σφενδόνη, ης, ἡ, funda: *est et* ornamentum quoddam muliebre; *à* σπεύδω, *quia funda lapidem fortiùs et citiùs manu propellit.*

612 Ἀξίνη, ης, ἡ, securis; *ab* ἄγω, frango.

Ἐλαΐνεος, η, ον, olivâ arbore factus, oleaginus; *ab* ἐλαία, ας, ἡ, olea; *fructus ejusdem.*

Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium, *seu* capulus bipennis; *à* πέλεκυς, εως, ὁ, securis.

616 Λακέω, *fut.* ήσω, sono, crepo, *aor.* 2. ἔλακον, *præt. med.* λέλακα.

625 Ξείνιος, *pro* ξένιος, hospitalis, ad hospites *seu* peregrinos pertinens.

637 Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio; *ab* ὀρχέομαι, salto, tripudio.

652 Ἐξεπέρησεν, trajecit, 3. *sing. aor.* 1. *verbi* ἐκπεράω.

654 Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis.

655 Ταθεὶς, εῖσα, ὲν, *part. aor.* 1. *pass. verbi* τείνω, *præt. act.* τέτακα.

669 Θωὴ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum alicui impositum: *fit ab inusitato* θῶ, *quod exponitur* ζημιῶ.

671 Γναθμὸς, οῦ, ὁ, mala, maxilla; *à* γνάθος, ου, ἡ, *idem, Hymn. in Fornac.* 13. *interjecto* μ.

683 Χθαμαλὸς, ὴ, ὸν, *pleonasmo* τοῦ θ, *pro* χαμαλὸς, humilis, depressus, non multum à terrâ assurgens, non altus; χαμαὶ, humi, in terrâ.

686 Φαιδιμόεις, εσσα, εν, *et* φαίδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, illustris; *à* φαιδρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, alacer.

703 Νέον, τὸ, *Ion.* νεῖον, novale; *item, adverb.* recenter; *à* νέος, α, ον, novus, *utroque modo.*

705 Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror, perrumpo: *ex* κίω, *per redupl.* ἀνακηκίω, *idem.*

707 Ὦλξ, *per sync. pro* ὄλαξ, *quod fit Dor. pro* αὖλαξ, κος, ἡ, sulcus.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas; *à* τέλος, εος, τὸ, *per metaph. et addito* σ, *ut* τέλσον ἀρούρης, ima tellus, *ut hìc.*

728 Περιίδμεναι, *per syncop. pro* περιειδέμεναι· *hoc autem Doricè et Atticè, pro* περιειδεῖν· *à* περιείδω, scire suprà, scire plusquam, excellere; *ab* εἴδω, scio.

731 Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, saltandi ars, saltatio; *ab* ὀρχέομαι.

737 Κατὰ *cum accus. aliquando* trans, *ut hìc,* κατὰ τεῖχος.

747 Ἔχω, *hìc, pro* ἀπέχω, abstineo, absisto, cesso.

761 Ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, interitui non obnoxius; *ab* α *privat. et* ὄλεθρος, ου, ὁ, pernicies, exitium; *quod ab* ὄλλυμι· ἀνόλεθρος *pro eodem.*

Γυναιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierum amore insanus; à γυνὴ, et μαίνομαι, insanio; γυναιμανὴς, idem. 769

Σῶς, idem quod σόος, ex quo contrahitur; et ex σῶς, per dialys. σάος 773
secundum alios, σῶς contrahitur ex σάος· significat aliquando integer, perfectus; νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος, nunc in totum es perditus.

Ἐρωέω, fut. ήσω, hìc, cesso. 776

Μέλλω, aliquando debeo, ut hìc. 777

Φλάζω, stultè, et inarticulatè loquor, ferveo, æstuo, ut hìc; hinc παφλάζω, idem, id est, ferveo: propriè dictum de maris æstu. 798

Φαληριάω, albesco spumâ; à φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, spumeus, à φαλὸς, ἡ, ὸν, splendidus, albus. 799

Ἐπὶ ἄλλα, intellige sequuntur.

Φθαίην, aor. 2. optat. à φθάνω, prævenio, assequor. 815

Κονίω, vel κονίζω, pulvere impleo, pulverem excito; à κόνις, pulvis. 820

Βουγάϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui valde se jactat; à γαίω, glorior, jacto. 824

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ· à φάω, interficio. 829

Ταλάω, fut. ήσω, audeo, sustineo; idem τλάω· unde τλῆμι, idem.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus, suavis, tener; à λείριον, ου, τὸ, lilium. 830

CLAVIS HOMERICA

IN Ξ'. ILIADIS.

ΦΡΑΖΕΟ, hìc, vide, considera; Ion. pro φράζου, præs. imperat. med. verbi φράζω, dico. 3

Λοετρὸν, pro λουτρὸν, dialysi diphthongi, plerumque illa aqua quæ lavationi paratur, lavacrum; item, balneum; à λούω, lavo; hinc λοετροχόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus ad lavacrum, vel lavandum, σ. 346. 6

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, specula, hìc; locus e quo circumjacentia lustrantur oculis, ex ὤψ, oculus; propriè, ipsa circumspiciendi actio, cura. 8

Ἐρέριπτο, pro ἐρήριπτο, eversus est, 3. sing. præt. plusq. perf. pass. verbi ἐρείπω, habet reduplicationem Atticam duarum initialium literarum, et dialysin diphthongi, quæ erat in penultimâ; secundum quosdam, à ῥίπτω projicio, præcipitem do, cujus præt. act. ἔρριφα, pro ῥέριφα, pass. ἔρριμμαι, pro ῥέριμμαι, plusq. ἐρρίμμην, ψο, πτο, pro ἔρριπτο. 15

Πορφύρω, purpureo colore perfundo; item aliquando neutraliter, purpureo colore rubeo, vel nigro, ut hìc; à πορφύρα, ας, ἡ. 16

Κωφὸς, ἡ, ὸν, hìc, tacitus, nullum edens strepitum. Vide λ. 390.

Ὄσσομαι, video, prævideo, præsentio, factum per Æolicam mutationem ex ὄπτομαι· ut πίσσω, ex πίπτω· est etiam ὄσσομαι, augurор, ex ὄσσα, ης, ἡ, vox; item, omen. 17

Αὔτως, in eodem statu; aliquando temerè, frustra. 18

Οὐδετέρωσε, neutram in partem: οὐδετέρωθεν, neutrâ ex parte; *ab* οὐδετέρως, neutro modo, *vel* genere, *ab* οὐδέτερος, *seu* οὐθέτερος, *pro* οὐδὲ ἕτερος, neuter.

21 Ταχύπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeres equuleos habens; *item*, rei equestris peritus, *vel* bellicosus, *ut semper apud Homer.* ἀ ταχὺς, *et* πῶλος.

34 Χαδέειν, *Ion. pro* χαδεῖν, *aor.* 2. *infin. act.* ἀ χάζω, cedo, recedo, privo, capio, capax sum, contineo.

35 Προκρόσσαι νῆες, *dicuntur* aliæ post alias, *seu* super alias in continuâ serie; ἀ κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria; *vel* κροσσαὶ, scalæ.

36 Ἄκρα, ας, ἡ, *substant.* summitas, culmen, fastigium; *item*, cacumen montis; *item*, promontorium, *ut hìc.*

37 Ὀψείω, videre cupio, desidero; *ab* ὄπτομαι.

53 Ἕτοιμος, *et Atticè* ἑτοῖμος, ου, ὁ καὶ ἡ, paratus, promptus; qui ad manum est, manifestus, minimè dubius, *ut hìc.* *Vide* α. 117.

55 Ἐπεπίθμεν, *pro* ἐπεποίθειμεν, *plusquamperf. med. verbi* πείθω, *quo tempore significat*, fretus sum, confido, spero.

77 Ὁρμίζω, *fut.* σω, naves in stationem subduco; *item*, navem stabilio; *ab* ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.

78 Ἀβρότη, ης, nox: *sæpè jungitur cum* νύξ. *Vide* κ. 65.

80 Νέμεσις, εως, ἡ, *aliquando* reprehensio justa, quod reprehensione dignum est.

84 Ἀεικέλιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ignavus, vilis, contemptus; *propriè idem quod* ἀεικὴς, non consentaneus, α. 341.

86 Τολυπεύω, *fut.* σω, glomero, nexo, fabricor, machinor, ad finem perduco; ἀ τολύπη, ης, ἡ, lana carpta.

92 Ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, sanus, consentaneus. *Vide* ι. 326.

98 Εὐκτὸς, ἡ, ὸν, optabilis, optandus; *ab* εὔχομαι.

101 Ἀποπτανέουσι, respiciens ad, *ab* ἀπὸ, *aliquando significante* rursum *in compositione, et* ὀπτάνω, video, cerno: *aut* ἀποπτανέουσι, avolabunt, *scilicet fugientes;* ἀ πταίνω, *quod est ab* ἵπτημι, *secundum Phavorinum.*

104 Καθικνέομαι, tango, contingo; *item*, ferio, percutio; *fut.* ἵξομαι, *aor.* 2. *med.* ἱκόμην, *ab* ἵκομαι· καθίκεο, *Ion. pro* καθίκου, 2. *sing. aor.* 2.

108 Ἄσμενος, ένη, ενον, gaudens, gratus, libens; *ab* ἥδω, *cujus præt. pass.* ἧσμαι, *à quo* ἄσμενος· *comparat.* ἀσμενέστερος, *pro* ἀσμενώτερος· *superlat.* ἀσμενέστατος, *pro* ἀσμενώτατος.

110 Ματεύω, *fut.* σω, quæro, inquiro, indago; ἀ μαστεύω, *idem, per ellipsin literæ* σ. ἀ μαντεύω, oraculum consulo; *aut* ἀ μάω, *aliquando* quæro, *inquit Eustath.*

111 Ἀγάζομαι, *fut.* σομαι, *hìc*, succenseo, vitupero, invideo.

123 Ὄρχος, ου, ὁ, plantarum series; *item*, hortus; *item* ὄρχατος, ου, ὁ, βόθρος εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ, fovea in quam plantæ immittuntur; *ab* ὀρύσσω, fodio.

127 Πεφασμένος, η, ον, *part. præt. pass.* ἀ φάω, dico.

130 Ἄρηται, 3. *sing. subj. aor.* 2. *med. ab* αἴρω, *aliquando* capio, sumo.

132 Ἀφιστᾶσι, cessant, *pro* ἱστᾶσι, *quod est ab* ἵστημι· *nam aliquando per* ι *reduplicatur; unde etiam* ἵσταμεν, *et optat.* ἱσταίην, *et infin.* ἱστάναι· *vel est* ἀφιστᾶσι, *pro* ἀφιστήκασι, *ut* ἀφέστατε, *pro* ἀφιστήκατε, *præt. act.*

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis, *per syncop. pro* σικαλὸς, *idem; hinc* σιφλόω, 142
fut. ώσω, deformem reddo, ignominiam affero, debilito; σιφλώσειε, 3. *sing. aor.* 1. *Æol.*

Ῥίον, ου, τὸ, montis cacumen; *item* promontorium. 154

Παραδραθέειν, concumbere; *à* παραδαρθάνω, *à* δαρθάνω, dormio; *quod* 168 *mutuatur sua tempora à* δαρθέω· *sed in fut.* 2. *transpositis literis* δραθῶ, *ut à* πέρθω, πραθῶ.

Χροΐα, *inserto* ι *pro* χρόα, ας, ἡ, color; *item*, pulchritudo. 164

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *hic*, postis. *Vide* β. 470. 167

Ἐπῆρσεν, *ab* ἐπάρω, *cujus futurum Æol. est* ἐπάρσω, *ab* ἄρω, apto.

Ἑδανὸς, ἡ, ὸν, suavis, *ab* ἡδὺς, εῖα, ὺ, *idem, per systolen literæ* η. 172

Τεθυωμένος, η, ον, *à* θυόω, odore jucundum reddo; *quod à* θύω.

Πείκω, *et* πέκω, *fut.* ξω, pecto. 176

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula, *ab* ἐνίημι, injicio; διὰ τὸ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις. 180

Ἕρμα, ατος, τὸ, inauris, *hic; ab* εἴρω, necto: *quia inaures innectuntur auribus; cùm* fulcrum *significat, fit per sync. pro* ἔρεισμα, *ab* ἐρείδω, figo. 182

Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima auris pars, *et* carnosa; ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, *quòd ea pars soleat apprehendi, quum quis admonetur.*

Τρίγληνος, ήνου, ὁ καὶ ἡ, tres habens pupillas, *vel* habens in modum 183 trium pupillarum; *à* γλήνη, pupilla. Ἕρματα τρίγληνα, *id est*, τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας, triplicem pupillæ formam habentes; *vel* πολλῆς θέας ἄξια, ἀξιθέατα, visu et spectaculo digna; *vel* τρίκωλα καὶ τριπρόσωπα, trilatera et triplici aspectu; *vel*, πολλῶν κοσμίων ἄξια· γλήνεα *enim dicuntur* τὰ κόσμια.

Μορόεις, όεσσα, εν, fatalis, exitiosus, multo labore confectus; *à* μόρος, ου, ὁ, portio, fatum exitiale.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta; *quasi* καρήδεμνον, *seu* δέμον τοῦ καίρη· *aliquando* 184 urbium mœnia, *seu* murorum pinnæ, *ut* π. 100. *est etiam* operculum doliorum, *aut similium vasorum, Odyss.* γ. 39.

Ἀρνέομαι, *fut.* ήσομαι, recuso, nego; ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ 191 παραιτήσει, à tollendis manibus cùm aliquid abnuimus et recusamus.

Ὁμόω, *fut.* σω, unio, coïre facio; ὁμόομαι, coëo. 209

Ἀγκοίνη, ης, ἡ, *poët.* ulna: *ex* ἀγκὼν, *quasi* ἀγκώνη, *mutato* ω *in* οι. 213

Ἰαύω, *hic*, dormio, cubo. *Vide* ι. 325.

Ἱμὰς, *gen.* άντος, ὁ, cingulum. 214

Θελκτήριον, ίου, τὸ, illecebra; *à* θέλγω, mulceo, delinio; θελκτὴρ, ῆρος, 215 ὁ, delinitor, *Hymn. in Æsculap.* 4.

Τῆ, *pro* τάε, cape; *à* τάω· *vel pro* τῆθι, *per apocopen, à* τῆμι, capio: *ut* 219 τλῆ, *pro* τλῆθι, *à* τλῆμι, perfero.

Ξυμβάλλειν, obviàm ire; ξύμβλητο, *pro* συνεβέβλητο, 3. *sing. plusq.* 231 *perf. pass.*

Εἴσω χάριν, habebo gratiam; γνώσομαι καὶ προσομολογήσω σοι χάριν. 235

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum, *à* θράω, sedeo. 240

Ὅτι μὴ, nisi, *pro* εἰ μή. 248

Ἐπινύσσω, *fut.* ξω, admoveo, impello; *à* νύσσω, *idem.* 249

Μήσαο, struebas, *Ion. pro* ἐμήσω, 2. *sing. aor.* 1. *med. verbi* μήδομαι. 253

Ἀήτης, ου, ὁ, ventus, flatus; *ab* ἄω, spiro. 254

257 Ῥιπτάζω, *fut.* σω, jacto, conturbo, præcipitem do; *à* ῥίπτω, *idem.*
258 Ἄϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo nihil sciri potest; *ab* ἴσημι, scio; *hinc* ἀϊστόω, *fut.* ώσω, memoriam alicujus amitto; ἀϊστώθησαν, evanuerunt, *Od.* κ. 259.
259 Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, *Hymn. in Nept.* 5. δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix; *à* δαμάω.
261 Ἄζετο, verberatur, 3. *sing. imperf. Ion. verbi* ἄζομαι.
Ἀποθύμιος, ιου, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo; *ab* ἀπὸ, *et* θυμὸς, οῦ, ὁ, mens: *quasi diversum à mente:*
268 Ὀπυιόμεναι, *Att. et Dor. pro* ὀπυίειν, *vide suprà* ν. 379.
269 Ἐέλδεαι, cupis, 2. *sing. præs. verbi* ἐέλδομαι, *poët. pro* ἔλδομαι.
271 Ἀάατος, *per duplicem privationem, vel per pleonasmum* τοῦ α, valde noxius, *et* innoxius: ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ, *id est,* ἀβλαβὲς τοῖς εὐόρκοις, vera jurantibus innoxia; *sed* πολυβλαβὲς τοῖς ἐπιόρκοις, perjuris exitiosa; *ab* α *priv. et* ἄω, *vel* ἄτω, *id est,* βλάπτω· *ab* ἀτάω, lædo, noceo.
289 Εἰλάτινος, *pro* ἐλάτινος, ίνη, ινον, *poët.* abiegnus; *ab* ἐλάτη, ης, ἡ, abies.
294 Ὡς, *aliquando significat* simul atque, *et sæpè geminatur, ut hìc.*
307 Ἀκρώρεια, ας, ἡ, extrema pars montis; *à* ἀκρωμὸς, ἡ, ὸν, extremus, *et* ὄρος, εος, τὸ, *idem.*
308 Τραφερὴ, ρῆς, ρὴν, *tam de* mari, *quàm de* terrâ *dicitur; quòd utraque animalia nutriat:* τραφερὴ, terra arida, continens; *à* τρέφω, nutrio.
314 Τραπείομεν, *Ion. et poët. pro* τραπῶμεν, *aor.* 2. *pass. subj.* ῶ *circumflex. resoluto in* εω, *deinde* ε *pro* α *per systolen, et* ι *inserto metri causâ; à* τρέπω, *faciente fut.* 2. *act.* τραπῶ.
317 Ἠρασάμην, dilexi, 1. *sing. aor.* 1. *med. verbi* ἐράομαι.
340 Κείω, jacere, *vel* decumbere cupio, dormiturus sum; *à* κεῖμαι, jaceo; κίων, ουσα, ον, *part. aor.* 2.
Εὔαδε, placet, *pro* ἅδε, *pleonasmo* τοῦ υ *quod est pro* ἕαδε, *mutato spiritu; hoc autem factum est per resolutionem Ion. ex* ἇδε, *aor.* 2. *verbi* ἁνδάνω *seu* ἅδω.
342 Δείδιθι, *pro* δίδιθι, time, metue, 2. *sing. præs. imperat. act. verbi inus.* δίδημι, *pro quo est* δείδω, timeo: *vel est pro* δίδιε, 2. *sing. imperat. perf. med.* δέδια, *verbi* δείδω.
344 Διαδέρκω, perspicio, transpicio, *aor.* 2. ἔδρακον· *à* δέρκω.
347 Νεοθαλὴς, *et* νεοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nupèr virens, qui noviter pullulavit; *item,* recens; *à* νέος, *et* θάλλω.
348 Ἐέρση, *pleonasmo poët.* τοῦ ε, *pro* ἔρση, ης, ἡ, ros; *unde* ἐρσήεις, εσσα, εν, roscidus.
Ὑάκινθος, ου, ὁ, *vel* ἡ, hyacinthus, *nomen herbæ et floris.*
351 Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, lucens, *à* στίλβω, splendeo.
359 Κῶμα, ατος, τὸ, altus somnus, *per syncop. pro* καίμημα· *à* κειμάω, dormio; *vel, secundum quosdam, ab inusitato* κῶ, *pro* κεῖμαι, *secundum alios, à* κωμάζω, lasciviè *et* petulanter epulor; *quia* κωμάζοντες, *facilè in* κῶμα *decidunt.*
360 Παρήπαφεν, decepit, *aor.* 2. *verbi* παραφάω.
363 Προθορὼν, prosiliens; *à* θόρω, *seu* θορέω, insilio.
372 Πάμφαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, totus lucidus, splendidus; *à* πᾶς, *et* φαίνω.

Μίγνυμι, *fut.* ξω, *aliquando dicitur de* prœliantibus, *ut hìc*; μιγῆναι ἐν 386
δαΐ λευγαλέῃ, congredi, *vel* misceri in pugnâ perniciosâ, μιγῆναι, *aor.*
2. *inf. pass.*

Κλύζω, *fut.* σω, abluo, murmuro instar aquæ, mundo, *ut hìc*, *hinc* 392
κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, *Odyss.* μ. 421.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor, crepitus; *à* βρέμω, *unde etiam* βρομέω, 396
idem, π. 642.

'Αγχίμι, *idem quod* ἀγχοῦ, *vel* ἐγγύ. 412

Στρόμβος, ου, ὁ, trochus, turbo, *idem quod* στρόβιλος, *à* στροβέω, cir- 413
cumago, torqueo: *hoc autem à* στρέφω, verto.

'Απέμεσσε, evomuit; *ab* ἐμέω, vomo. 437

Πλῆτο, *pro* πέπλητο, *vel* ἐπέπλητο, *plusq. perf. pass. verbi* πλάω· *per* 438
syncop. pro πελάω, appropinquo; πλῆτο χθονὶ, *id est*, ἐπεπέλαστο, appro-
pinquavit ad terram.

Κατίμεν, descendere, *Ion. pro* κατιέναι, *præs inf. verbi* κάθιημι. 457

Λικριφὶς, *adv.* oblique; *à* λέχριος, ία, ιον, obliquus. 463

Συνεοχμὸς, οῦ, ὁ, *pleonasmo Att.* τοῦ ε, *pro* συνοχμὸς· *idem quod* συνοχὴ, 465
ῆς, ἡ, junctura, commissura, quâ duo inter se coëunt, et continuâ
quâdam cohærentiâ copulantur; *à* συνέχω.

'Αστράγαλος, άλου, ὁ, vertebra, ossiculum tali; παρὰ τὸ ἀστραβῆ καὶ ὀρθὴν 466
φυλάττειν τὴν βάσιν, quòd facit ut gressus sit rectus, et non tortus.

Βιβαὸς, ῶσα, ὰν, stans; *à* βάω, gradior; *quod à* βαίνω· *aut* βιβῶν, 477
Ion. pro βιβαὼς, *quod pro* βιβηκὼς, *ut* βιβάντι, *pro* βιβάσκοντι, β. 134. *et*
βιβάσθων, ρ. 359.

'Αλκτὴρ, ῆρος, ὁ, vindex, propulsator; *ab* ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vis. 485

Κώδεια, *et* κωδία, ας, ἡ, caput papaveris, globulus, caput, *ut hìc*; *à* 499
κῶμα, ατος, τὸ, sopor; *quia qui papaver degustârant, somnolenti sunt.*

'Ανδράγρια, ων, τὰ, spolia detracta homini qui in prœlio occubuit; 509
ab ἀνὴρ, *et* ἄγρα, præda.

CLAVIS HOMERICA

IN O'. ILIADIS.

'ΑΠΙΝΥ'ΣΣΩ, desipio; *item* efflo, expiro; *à* πινύω, moneo, *à* πνῦμι, 10
sapio; *propriè idem quod* πνέω.

Κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, *vel* consutura, insidiæ; *à* 16
κακὸς, *et* ῥαφὴ, *à* ῥάπτω, consuo.

Μέμνῃ, *contract. Atticè ex* μέμνηαι, ι *et* α *coalescentibus in* η, *et* ι *sub-* 18
scripto: hoc autem per systolen, pro μέμνησαι *quod est Ion. pro* μέμνη-
σαι, *secunda pers. perf. verbi* μνάομαι.

"Ακμονας, incudes, *ab* ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *per syncop. pro* ἀκάμων· 19
à κάμνω, fatigor, *quòd nullis ictibus fatigatur*; *hinc* ἀκμόθετον, ου, τὸ,
σ. 410. locus ubi ἄκμων τίθεται, ubi reponitur incus.

Ἰάλλω, *hìc*, includo, ligo, *Vide* θ. 300.

23 Τεταγὼν, *pro* ταγὼν, *Ion. anadiplasiasmo, aor.* 2. *à* τάζω, *significante idem quod* λαμβάνω.

Βηλὸς, ῦ, ὁ, cœlum, *propriè*, limen domûs, α. 591. cœlum *est* βηλὸς, *quòd illic dii et astra gradiantur.*

24 Ὀλιγοπελέω, *idem* ὀλιγηπελέω, parva res sum, infirmus sum, sum ferè mortuus; *à* πέλω, sum, *et* ὀλίγος.

25 Ἀζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aliquando* continuus; *quasi* ἀδιεχὴς, ὁ μὴ διεχής· *vel* ἄδην ἔχων. *Vide* δ. 435.

26 Πεπιθὼν, *pro* πιθὼν, *ut* τεταγὼν, *paulò antè.*

31 Ἀπολλήξῃς, desistas, *pro* ἀπολήξῃς, 2. *sing. fut. verbi* ἀπολήγω.

36 Ἴστω, sciat, *per syncop. pro* ἰσάτω· *sic etiam* ἴστων, *pro* ἰσάτων.

37 Καταλείβω, effundo; *idem* κατείβω· καταλείβομαι, *et* κατείβομαι, diffluo, distillo, εἴβω *autem est Æolicè et Ionicè* λείβω.

86 Δεικανάομαι, accipio; *à* δέκομαι, *quod est Ion. pro* δέχομαι.

103 Ἰαίνω, calefacio, exhilaro, *ut hìc*, ἰάνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Metaphora ducta ab herbis, quæ imbre madefactæ, et emollitæ, lætiores redduntur; ab* ἴα, ας, ἡ, vis.

128 Ἠλὸς, *per syncop. pro* ἠλεὸς, ὰ, ὸν, vagus, errabundus, stultus, stolidus; *ab* ἄλη, ης, ἡ, error.

134 Φυτεύω, planto, creo, *item* struo, machinor, molior; *à* φύω.

140 Πέφατ', interfectus est, 3. *sing. perf. pass. verbi* φάω.

146 Ὅτι, *cum superl. significat* quam.

162 Ἀλεγίω, aspernor, contemno, rationem alicujus non habeo; *à* λόγος, ratio.

171 Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frigus, *vel* serenitatem inducens; *ab* αἰθὴρ, *et* γίνομαι.

185 Ὑπέροπλον, superbè, violenter, temerè, audacter; *ab* ὑπέροπλος, ὑπεροπλία, α. 204.

191 Παλλομένων, *subintelligitur* κλήρων, *aut est partitivè positum;* πάλλομαι *hìc* sortior, movere sortes.

194 Βέομαι, moveor, puto; *à* βαίνω.

215 Πεφιδήσεται, *paulò post futur. verbi* φιδέω. *vel est fut. verbi* πεφιδέω, *facti per anadiplasiasmum, ex præt. med.* πέφιδα· *à* φείδω.

238 Φασσοφόνος, ου, ὁ, occisor columbarum; *à* φάσσα, ἡ, columba, *et* φονέω, occido.

246 Ὀλιγοδρανέω, langueo; *ab* ὀλιγοδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *idem quod* ἀδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, faciendi facultate destitutus; *ab* ὀλίγος, *et* δράω, facio.

254 Ἀοσσέω, auxilior; *hinc* ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, adjutor; ἄνευ ὄσσης βοηθῶν αὐτομάτως, qui sponte, et non vocatus, alteri opitulatur; *ab* ὄσσα, ης, ἡ, vox.

261 Λειανέω, *fut. à* λειαίνω, lævigo, lævo, complano, explano; *à* λεῖος, εία, εῖον.

273 Ἠλίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, admodum excelsus, tam altus ut ab ejus accessu aberres; *ab* ἀλιτεῖν, errare, *et* βαίνω: *vel*, tam altus ut soli tantùm pervius fit.

Δάσκιος, ἰου, ὁ καὶ ἡ, *per syncop. pro* δασύσκιος, densam, *aut* spissam umbram faciens; *à* δασὺς, εῖα, ὺ, *et* σκιά· *aut a* δα, *idem quod* ζα *in compositione.*

Κατἰνῶπα, *vel* κατίνωπα· *per syncop. pro* κατινώπια· *à* κατινώπιον, *idem quod* ἐνώπιον, *à* κατὰ, ἐν, *et* ὤψ. 320

Μητίσσομαι, machinabor, 1. *sing. fut. poët. verbi* μητίζομαι. 349

Κατωμαδὸν, *adverb. ab* ὦμος, ου, ὁ, humerus. 352

Σκάπετος, *idem* κάπετος, ὁ, fossa; *à* σκάπτω, fodio. 356

Γεφυρόω, *fut.* ώσω, ponte, *seu* pontibus jungo, facio foveam, *vel* aliquid hujusmodi, ut sit facilè ad transitum, *ut hìc*. 357

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, lusus, *propriè*, puerulis; *ab* ἀθύρω, ludo ut puer, quisquilias colligens humi *et* construens; *item*, ludo, *in genere: ab* α *et* θύρα, ας, ἡ, janua; *extra fores enim potiùs, quàm in domo luditur*, Coul. 363

Ἥϊος, ία, ιον, jaculandi peritus; *ab* ἵημι· *epithet. Apollinis et Bacchi.* 365

Ναύμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, navali prælio aptus; *à* ναῦς, *et* μάχομαι. 389

Κολλήεις, εσσα, εν, glutinatus, glutine compactus; *à* κολλάω.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, ad quam aliquid exæquatur; *ab* ἵστημι, appendo; σταθμὸς, οῦ, ὁ. 410

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, admonitio; *ab* ὑποτίθημι. 412

Εὐσάμην, *pro* εἰσάμην· *ab* εἶμι, vado. 415

Ἰοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittarum receptrix, pharetra; *à* δέχομαι, *et* ἰὸς, jaculum; *ab* ἵημι, mitto. 444

Εὔστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *et poët.* ἐϋστρεφὴς, pulchrè tortus, tortilis, flexilis; *à* στρέφω. 463

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ære gravis; *item*, firmus, solidus; *à* χαλκὸς, οῦ, ὁ, *et* βάρος, εος, τὸ. 465

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens fundamenta, quadruplex; *à* θέλυμνον, ι. 537. 479

Βέλεμνον, ου, τὸ, *idem quod* βέλος, εος, τὸ, telum, sagitta, α. 42. 484

Pro οὗτινος, *Attici dicunt* ὅτου, *Iones* ὅτεο, *Dor.* ὅτευ, *Æol. et poët.* ὅττεο, *et* ὅττευ. *Pro* ᾧτινι, *Attici* ὅτῳ, *Iones* ὅτεῳ. *Pro* ὧντινων, *Attici* ὅτων, *Iones* ὅτεων. *Pro* οἷστισι, *Attici* ὅτοις, *Ion.* ὅτεοις, *et* ὁτέοισι. 491

Ἀκήρατος, ον, ὁ καὶ ἡ, immortalis, integer, incorruptus; *ab* α *priv. et* κῆρ, cor, *et* ἄτη, damnum; *quod ab* ἀτάω, lædo, *vel, à* κὴρ, fatum, fatum lethiferum. *Vide* ι. 812. *aliquando* purus, sincerus, *ut* ὕδωρ ἀκήρατον, ω. 303. 498

Ἔμβαδον, pedestri itinere; *à* βαίνω. 505

Στρεύγω, dolore afficio, expungo, tardo, cesso; στρεύγομαι, *quasi* guttatim *et* paulatim deficio, tabesco, consumor: *à* στραγγεύω, guttatim exprimo; *metaph.* premo, *et quasi* per angustum foramen exire cogo, *à* στράγξ, γγὸς, ἡ, gutta, stilla; *quod à* στάζω, stillo, *cujus fut.* στάξω, *unde pleonasmo* τοῦ γ, *et* ρ, στράγξ. 512

Ὑπαιθα, coram, rectà, ex obliquo, *ut hìc*; ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, καὶ ὕπαι τὸ ἰθὺ, *Eustath.* 520

Κύμβαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pars galeæ, cui infigitur crista, *ut hìc. Vide* ι. 586. 536

Ἐλιάσθη, prolapsus est, 3. *sing. aor.* 1. *pass. verbi* λιάζω. 543

Ἀπόσταδὸν, eminus; *ab* ἀπὸ, *et* ἵστημι. 556

Ἐξάλμενος, ένη, ενον, exsiliens, *per syncopen pro* ἐξαλλόμενος. 571

Ἀολλισθήμεναι, congregari, *aor.* 1. *inf. pass. Dor. pro* -ῆναι, *verbi* ἀολλίζω. 588

598 Ἐξαίσιος, ἰυ, ὁ ϗ ἡ, iniquus, indecens, *ut hìc; ab αἶσα, ης, ἡ.*
607 Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* ἀφὸς, οῦ, ὁ, *ab eodem fit, mutato* ρ *in* λ, *et pleonasmo* τοῦ ο.
621 Τροφόεις, εσσα, εν, bene alitus *et* nutritus, *aliquando* ingens, *ut hìc; à* τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum; *quod à* τρέφω, alo.
Ἐρεύγω, ructo; προσερεύγω, adructo, *vel* cum ructu adflo.
641 Οἴχνεσκε, abibat, 3. *sing. imperf. Ion. pro* ᾤχνει, *verbi* οἰχνέω.
653 Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens; *ab* εἰς, *et* ὤψ.
678 Βλῆτρον, ου, τὸ, clavus ferreus; *à* βάλλω.
679 Κελητίζω, equum desultorium ago, *vel* tali vehor; *à* κέλης, ητος, ὁ, equus desultorius. *Odyss.* ε. 371.
680 Πίσυρες, *idem quod* τέσσαρες.
682 Λαοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, populos ferens; ὁδὸς λαοφόρος, via publica, pervulgata, frequentata.
685 Ἰκρίον, ου, τὸ, tabula, tabulatum; παρὰ τὸ ἀκρίον, *quòd* εἰς ἄκρα, factum.
693 Πρῶρα, ας, ἡ, anterior pars navis; κυανόπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœruleam habens proram, *vel* nigram.
705 Ὠκύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, velociter per mare currens; *ab* ἅλς, mare, *et* ὠκὺς, εῖα, ὺ.
709 Ἀΐκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus, impetus; *ab* ἀΐσσω, ruo.
713 Μελάνδετον φάσγανον, ensis nigrum habens manubrium; *à* δέω, ligo.
Κώπη, ης, ἡ, remus, manubrium, α. 219. κωπήεις, εσσα, εν, manubrium habens, *seu* capulum.
717 Ἄφλαστον, ου, τὸ, summa puppis pars; παρὰ τὸ μὴ ῥᾳδίως φλᾶσθαι, *id est*, θλᾶσθαι.
730 Δεδοκήμενος, η, ον, observans, *part. præt. pass. verbi* δοκάω.

CLAVIS HOMERICA

IN Π′. ILIADIS.

14 ΖΩ´Ω, *poët. pro* ζάω.
31 Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus est in malum usum, in malum vi et virtute abutens; *ab* αἰνὸς, ἡ, ὸν, *et* ἀρετὴ, ῆς, ἡ, virtus.
44 Ἀκμῆτες, recentes, indefessi. *Vide* λ. 801.
47 Λίτομαι, *idem quod* λίσσομαι, oro.
50 Ἐμπάζομαι, curo, rationem habeo, revereor, *ab* ἔμπας, prorsus.
53 Ἀμέρσαι, *pro* ἀμερσαι· *ab* ἀμερίζω, aliquem portione suâ privo; μερίζω, *autem à* μείρω· *aut* ἀμέρσαι, *Æolico more, pro* ἀμεῖραι, *ut* κέρσαι, *pro* κεῖραι· *aut regulariter, ab* ἀμέρδω. *Vide* ν. 340.
57 Κτεατίζω, *fut.* σω, acquiro, *aut* possideo; *à* κτέαρ, *antè*, ε. 154. *hoc autem à* κτάομαι.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira divina, *seu* odium adversus peccatores: *hìc au-* 62
tem, ut etiam aliis locis, pro μῆνις.

Κεκλίαται, conclusi sunt, 3. *plur. perf. pass. Ion. pro* κέκλεινται, *à* 68
verbo κλείω.

Ἔναυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *propriè*, tibiis personans; *ab* αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia, 71
sed hìc fossa campestris: *quod hujusmodi fossæ ut tibiæ in longum porrigantur.*

Εἰδείην, *præs. optat. ab* εἴδημι, *ut* τιθείην, *ex* τίθημι. 73

Ἀπονάσσωσιν, *poët. geminato* σ, *pro* ἀπονάσωσιν, *aor.* 1. *subjunct. ab* 86
ἀπονάω, ad habitandum me confero, *in aor.* 1. migrare facio, *ut hìc*; *à* νάω, habito.

Πόρω, *poët. idem quod* πορίζω, præbeo, suppedito.

Ἐμβήη, *pro* ἐμβαίη, *aor.* 2. *act. opt. ut* στήη, *pro* σταίη· *ab* ἐμβαίνω, *a* 94
converso in η, *et* ι *subscript.*

Κρήδεμνον, ου, τὸ, mœnia *aliquando, seu* murorum pinnæ. *Vide* ξ. 184. 100

Καναχὴ, ῆς, ἡ, sonitus. *Vide* μ. 36. 105

Καπφάλαρ', *pro* κατὰ φάλαρα, *Æol. et poët. syncop.* 106

Κολὸς, ὴ, ὸν, mutilus; *à* κολούω, amputo. 117

Φυκτὸς, ὴ, ὸν, evitabilis; *à* φεύγω, καὶ οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται, et non 128
ampliùs vitandi potestas data sit.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, *seu* lorum equi: *à* παρήορος, *antè. Vide* η. 152
156. *et* θ. 87.

Ὄπυιε, *Ion. pro* ὤπυιε, 3. *sing. ind. imperf. act. verbi* ὀπυίω, *vide* ν. 178
379. ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, qui palam eam habebat conjugem; *ubi adverbium determinat* τὴν νομίμην ὁμιλίαν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, *cui opponitur, v.* 184. τὸ, λάθρα παραλέγεσθαι, *i. e.* κλεψιγαμεῖν.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, auream habens colum, *vel* aureas habens 183
sagittas; *ab* ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Ἐβάζετε, dicebatis, 2. *plur. imperf. verbi* βάζω. 207

Ἄρθεν, *pro* ἄρθησαν, *pro* συνηρμόθησαν, aptè compositæ sunt. 211

Ἀνεμοσκέπης, εος, ὁ καὶ ἡ, à vento tegens; *à* σκέπω, tego, *et* ἄνεμος, 224
ventus.

Οὖλος, η, ον, mitis, sanus, crispus, mollis, villosus, *ut hìc*; *ab* ὄλλυμι. *Vide* κ. 134.

Τέω, *Ion. pro* τίνι, cui. 227

Ὅτι μὴ, nisi.

Χηλὸς, οῦ, ὁ, arca: *à* χέω, capio; ἡ χέουσα τὰ ἐπιθέμενα. 228

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta; *à* φημὶ, dico. 235

Χαμαιεύνης, *pro* χαμεύνης, ου, ὁ, qui humi cubat; *à* χαμαὶ, *et* εὐνή.

Εἰνόδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, in viâ situs, in viâ habitans; *ab* ὁδὸς, οῦ, ἡ, via. 260

Ἐριδμαίνω, ad contentionem provoco, irrito, *ab* ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur suscitat, *Jovis epithet. à* στεροπὴ, ῆς, 298
ἡ, *et* ἀγείρω, στεροπηγερέτα, *Bœot. nomin.*

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, *dicuntur qui cum maximâ celeritate fugiunt,* 304
hostibus terga vertentes.

Σκέλος, εος, τὸ, crus; *à* σκέλλω, sicco, arefacio; διὰ τὸ ἄσαρκον· *vel,* 314
παρὰ τὴν σχίσιν, quòd crura sunt disjuncta inter se; *vel,* παρὰ τὴν κέλευθον δι' ἧς βαδίζομεν, à viâ per quam gradimur.

315 Μυῶν, ῶνος, ὁ, musculus : *item* pars quæ præcipuè habet musculos; νευρώδης τόπος· *à* μῦς, μυὸς, ὁ, musculus.

333 Ὑποθερμαίνω, subcalefacio, calore succendo, -ομαι, incalesco, ὑπεθερμάνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass.*

339 Ῥαίω, corrumpo, disperdo, *&c.* ῥαίομαι, frangor, *&c.*

341 Παρηέρθη, suspensum est, *aor.* 1. *ind. pass. verbi* παραείρομαι· *aut si legendum sit* παρηερέθη, *à* παραερέθομαι, attollor, suspendor; *ab* ἀείρω.

347 Κεάζω, *fut.* σω, findo; *à* κέω, *idem;* κέασσε, 3. *sing. aor. primi, pro* ἐκέασε.

352 Ἐπιχράω, invado, vehementi cum impetu adorior; *à* χράω, *aliquando idem.*

Ἔριφος, ίφου, ὁ, hœdus, caper recens; ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, vere primo natus: *ut* χίμαρος, ου, ὁ, caper, *est* ἐν τῷ χειμῶνι τεχθεὶς, partus hyeme.

363 Σάω, servabat, *hìc pro* ἐσάωζε, 3. *sing. imperf. act. aliquando pro* σάωζε, *imperat. modo; vel Doricè, pro* ἐσάου, *ab* ἐσαόμην, *et* -σάου, *in imper.*

375 Τανύοντο, extendebantur, 3. *plur. imperf. pass. Ion. verbi* τανύω,

379 Ἀνακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor; *vel* ruo; *à* κυμβαλίζω, cymbalum pulso; *à* κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum.

387 Σκολιὸς, ά, ὸν, tortuosus, obliquus; *metaph.* pravus.

388 Ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, cura, consideratio, reverentia, *ut hìc.*

390 Κλιτὺς, ύος, ἡ, vallis, declivitas, devexitas montis; *à* κλίνω.

392 Κὰρ, *pro* κάρη, τὸ, *indecl. per Apoc. idem quod* κάρηνον, caput; ἐπὶ κὰρ, in caput, præceps.

395 Παλιμπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, relapsus; *à* πάλιν, *et* πίπτω, *tanquam à* πέτω· παλιμπετὲς, *adverb.* retrorsum, retro.

398 Ἀποτίνυμαι, pænas sumo; *à* τίνυμι, luo, solvo; τιννύω, τίνω, τίω, *idem.* ἀπετίνυντο, 3. *sing. imperf. pass.*

404 Ἠΐχθησαν, defluxerant, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* ἀΐσσω.

407 Ἱερὸς, *interdum* magnus, in suo genere præstans, *ut hìc;* ἱερὸν ἰχθὺν, magnum piscem, λ. 194. ἱερὸν κνέφας, magna caligo.

408 Ἤνοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, sonorus, vocalis; *item,* perspicuus, lucidus, *ut hìc.*

409 Κεχηνὼς υῖα, ὸς, *à* κέχηνα, *præt. med. verbi* χαίνω.

410 Ἔωσα, *Atticè pro* ὦσα, *aor.* 1. *act. verbi* ὠθέω, *ex inusitato* ὤθω.

419 Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, spoliatus mitrâ ac tunicâ, spoliatus, humi jacens; ἄνευ μίτρας καὶ χιτῶνος, sine balteo, mitrâ, et tunicâ; *ab* α *privat. et* μιτροχίτων, mitra tunicam cingens.

422 Πόσε, quò.

429 Κλάζω, *pro* κλάγγω, clamo, κλάζοντε, *nom. dual.*

435 Μέμονε, mansit, 3. *sing. præt. med. verbi* μίμνω.

453 Αἰὼν, ῶνος, ὁ, vita. *Vide* δ. 478. *et* ε. 685.

459 Ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta; αἱματοέσσας ψιάδας, stillas sanguineas.

468 Ἀΐσθω, *idem quod* ἀΐω, audio; *item,* expiro, *ut hìc.*

469 Μακὼν, *part. aor.* 2. *act. à themate* μηκάω, hinnio, balo, *vel,* in longum protensus; *à* μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

470 Κρίκον, *pro* ἔκριγον, *seu* ἔκρικον, crepui, stridorem edidi, *per onomatop. pro quo,* κρίκον, ες, ε. *à* κρίζω, *seu* κρίκω, stridorem edo.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, habena, quâ equus huc et illuc trahitur, propriè 475
tractor; à ῥύω. 491
Μενεαίνω, hìc, gemo. 494
Θοὸς, hìc, strenuus; propriè, celer, agilis; à θέω, curro.
Πιάζω, premo, stringendo premo, ἰπιάζω, idem. 510
Τερσαίνω, idem quod τέρσω, arefacio, sicco; τερσῆναι, aor. 1. inf. 519
Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, fut. ήσω, dormire facio; hìc, mitigo. 524
Λελασμένος, -η, ον, Dor. pro λεληςμένος, part. præt. pass. verbi λανθάνω. 538
Πάρστητε, adeste, 2. plur. aor. 2. imperat. per syncop. pro παράστητε, 544
verbi παρίστημι.
Ἀεικίζω, fut. ίσω, indecorè ago, indecenter aliquem tracto, contumeliâ afficio, &c. ab ἀεικὴς, quod ab α privat. et εἴκω. 545
Καταχρῆθεν, idem quod κατὰ κράτος, vel κατὰ κάρας, quod exponitur, 548
prorsus, funditùs, vehementer; à κάρηνον.
Λάσιος, ἴου, ὁ καὶ ἡ, hirsutus: etiam dicitur de homine; et quia hirsu- 554
tum esse virilitatis et animositatis signum esse putatur: cor etiam λάσιον appellatur, id est, animosum, virile.
Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius: quasi 573
ὁ ἄνωθεν συνημμένος εἰς τὴν συγγένειαν, attingens aliquem consanguinitate e summo deductâ.
Ἱκετεύω, fut. σω, venio supplex, supplico, supplex oro; ab ἱκέτης, ου, 574
ὁ, supplex: quod ab ἱκέσθαι, quod aliquando significat supplico.
Ψὴρ, Ion. pro ψὰρ, est etiam ψάρος, sturnus, avis variis distincta 583
maculis; à ψαίρω, idem quod ψάω.
Ταναὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, et -ὸς, ἡ, ὸν, protentus, extentus; à τανύω, quod à τείνω. 589
Σκίμπτω, fut. ψω, incumbo, ingruo, irruo; hìc ἐνεσκίμφθη, fixa est, 3. 612
sing. aor. 1. pass. à σκήμπτω, quod à σκήπτω, innitor.
Φράσμων, seu φράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, solers, consultus, circumspectus, 638
peritus, ut hìc, à φράζω.
Εἰλύω, fut. σω, hìc, tego, εἴλυτο, 3. sing. imperf. pass. 640
Περιγλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacte plenus, abundans; à περὶ, et γλάγος, quo 642
utuntur poëtæ pro γάλα.
Πέλλα, ης, ἡ, mulctra, vas in quod lac mulgebant; à πλέος, plenus, quòd lacte impleri sæpè solent.
Ἄγυρις, ιος, ἡ, cœtus, multitudo collecta atque congregata; idem 661
quod ἀγορὰ, et ab eodem themate, pro ἄγορις, Æolicè ο mutato in υ.
Ἕσσον, indue, poët. pro ἕσον, 2. sing. aor. 1. imperat. verbi ἕω. 670
Ἀνηκουστέω, fut. ήσω, propriè, non audio; aliquando non obtempero: 676
pro quo etiam Il. υ. 14. νηκουστέω usurpatur; ab ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non exaudibilis: quod ex tertiâ sing. præt. pass. verbi ἀκούω.
Ἄπο, hìc, procul, retracto accentu in priorem syllabam. 679
Χρίω, fut. ίσω, ungo, inungo, oblino. 680
Θύω, fut. σω, hìc, furo, impetu furibundo feror. 699
Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus: à μήτηρ. 717
Ἁλιόω, f. ώσω, vanum reddo; ab ἁλίως, frustrà, incassum. Vide δ. 26. 737
Τῆθος, εος, τὸ, quoddam genus ostreorum; à τηθὺς, ύος, ἡ, terra, lu- 747
tum; à τιτθὸς, mamma: quia terra est communis omnium nutrix.
Διφάω, ῶ, quæro: propriè, quasi palpando quæro: quasi διαφάω, παρὰ τὸ ἅπτω, tango; unde ἀφὴ, et ἀφάω.

748 Δυσπέμφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, trajectu difficilis; *à* δὺς, *et* πέμπω, mitto.

750 Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui pronus ex alto dejicit in caput se, et quidem propriè in aquam; *à* κυβιστάω, *paulò antè; à* κύβη, *quod est* κεφαλὴ, caput, *à* κύπτω, prono sum capite.

752 Οἶμα, τὸ, impetus, *pro* οἶμημα· *ab* οἰμάω, impetu feror in aliquem *quod ab* οἶμη, via.

756 Δηρινθήτην, *à* δηρίνω. *Vide* μ. 421.

767 Κρανέια, ας, ἡ, cornus arbor; *aliquando* κρανία, *ut hìc.*

775 Στροφάλιγξ, γγος, ἡ, vertigo, gyrus; *à* στροφαλίζω, *idem quod* στρέφω, verto.

779 Μετανίσσομαι, mutato loco vado, transeo: *aliquando* μεταίσσομαι· *à* νίσσομαι *seu* νίσσομαι, *idem quod* νέομαι, eo, redeo.

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, tempus quo boves solvuntur à jugis; *scilicet* tempus vespertinum; *à* βοῦς, *et* λύω, solvo.

792 Στρεφεδινέω, *fut.* ήσω, in gyrum verto; *à* στρέφω, *et* δινέω· *oculi alicui dicuntur* στρεφεδινεῖσθαι, *cum vertigine corripiuntur, seu circumaguntur.*

803 Τερμιόεις, εσσα, εν, ad pedes usque demissus; *à* τέρμα, τος, τὸ, finis, meta.

805 Ἄτη, ης, ἡ, damnum; stupor, *ut hìc. Vide* α. 411.

810 Βαίνω, *fut.* βήσομαι, *est etiam fut. act.* βήσω, *unde aor.* 1. ἔβησα· βῆσε ἀφ' ἵππων, deturbavit ab equis, *pro* ἀπέβησεν, *ab* ἀποβαίνω, descendo.

823 Ἄκαμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, indefatigabilis, indefessus; *à* κάμνω, *antè*, ε. 4.

834 Ὀρωρέχαται, pugnâ extendunt, 3. *pl. perf. pass. verbi* ὀρέγω.

852 Βῶ, βῇς, *Ion.* βέω, βέῃς, *subjunct. à* βαίνω· *sed potiùs hìc* βέῃ *fit pro* βιώσῃ, *à* βιώσομαι, βέομαι, *ut* χ. 431. *et omisso* ι *metri causâ, fit* βέομαι.

856 Ῥέθος, εος, τὸ, membrum; *dicta sunt* membra, *maximè autem* facies, ῥέθη, διὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι τὰ ἤθη δι' αὐτῶν, quòd facilè hominum mores prodant; *vel*, παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη, quòd mores et animi motus per membra affluant.

857 Ἀδρότης, ητος, ἡ, magnitudo, robur; *ab* ἁδρὸς, ρὰ, ρὸν, magnus, confertus; *alii legunt* ἀνδροτῆτα.

CLAVIS HOMERICA

IN Π'. ILIADIS.

5 ΠΡΩΤΟΤΟ΄ΚΟΣ, ου, ἡ, primipara, quæ primùm peperit; πρωτότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, primogenitus, qui primo partu editus fuit; *ex* πρῶτος, *et* τίκτω, pario.

Κινύρομαι, lugeo, *propriè* querulâ voce; *hinc* κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, lugens, querulus; ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα, quòd luctus nervos moveat, et emittat vires.

19 Ὑπέρβιον, *adv.* supra vires, ὑπερβίως, *idem; à* βία, ας, ἡ, vis.

Πόρδαλις, *aliquando pro* πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera; *à* πάρδος. *Vide* γ. 103.

'Ωνάμην, *per syncop. pro* ὠνησάμην, *aut imperf. verbi* ὄνομαι, *idem quod act.* ὄνημι, vitupero, despicio. 25

'Ρεχθὲν, τὸ, factum, *part. aor.* 1. *pass. à* ῥέζω, facio. 32

'Αρητὸς, ἡ, ὸν, βλαβερὸς, funestus, perniciosus, *propriè*, precibus expetitus; παρὰ τὴν ἄραν, *id est*, βλαβήν· *vel pro* ἄῤῥητος, inexplicabilis, inenarrabilis; *ab* α *priv. et* ῥέω, dico. 37

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis flexus et intortus, &c. *per syncop. pro* πλόκαμος, crines plexi; *à* πλέκω, pecto, concinno. 52

Σφηκόω, *fut.* ώσω, in angustum ex lato contraho, cuneo, revincio; *à* σφὴξ, κὸς, ὁ, vespa; ἐσφήκωντο, *Doricè et Æolicè pro* ἐσφηκοῦντο.

Ἔρνος, εος, τὸ, planta, germen; *ab* ἔρα, terra. 53

'Αναβέβρυχεν, resonuit; *à* βρύχω, frendo, strideo, *quod dicitur de* mari, 264. *hujus libri, nisi potiùs sit legendum* ἀναβέβρυκεν, *à* βρύω, scateo, scaturio. 54

Βόθρος, ου, ὁ, fossa; *à* βάθος, εος, τὸ, profunditas; *vel*, παρὰ τὸ βίω, *per antiphrasin.* ἐφ' ὃν οὐδεὶς βαίνει, in quam nemo ire potest; *vel per syncop.* παρὰ βάραθρον. 58

'Ιΰζω, clamo ἰού· *item*, fistulâ cano, *et generaliter*, clamo; *ab adv.* heu, *quod exultantis interdum* ἰοῦ *scribunt.* 66

'Ακίχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem assequi non possumus: *à* κιχάνω, *et* κιχέω, invenio, assequor; ἀκίχητα, *adv. pro* ἀκιχήτως, frustrà cùm quem sequimur, et non assequimur. 75

'Οχέω, veho, porto; *ab* ὄχος, ου, ὁ, *et* -εος, τὸ· ὀχέομαι, *aliquando* equitor, currui subdor, *ut hìc.* 77

Metaphoricè dolor cor alicujus πυκάζειν *dicitur, id est*, coarctare, constringere, *ut hìc*; πυκάζω, denso, stipo, tego; *à* πύκα densè. 83

Περιστείωσι, circumstent, *poët. pro* περιστέωσι· *hoc autem Ion. pro* περιστῶσι· *ab* ἵστημι. 95

Παχνόω, congelo; *à* πάχνη, ης, ἡ, gelu, pruina, ros congelatus: *metaph. autem dicitur* ἦτορ παχνοῦσθαι. 112

'Επακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator; *ab* ἐπάγω, induco, impello. 135

Σκύνιον, ίου, τὸ, summa palpebra; ἐπισκύνιον, pellis supercilii quæ flectitur. 136

Φύζηλις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, profugus, exul; *item*, fugax, timidus, ignavus; *in quâ posteriore significatione quidam dici putant* ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἅλις, *vel* ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας. *à* φεύγω, fugio. 143

Πεφήσεται, apparebit, *paulò post fut. verbi* φάω, *quod aliquando significat idem quod* φαίνω. 155

'Ενηὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bonus, mitis, benignus; *ab* ἐν, *et* ἠὺς, *pro* ἐΰς, *idem.* 204

'Ινδάλλομαι, similis videor, *vel* appareo, *aliquando* simpliciter videor, cernor, *pro* εἰδάλλομαι, similis videor; *ab* εἶδος, εος, τὸ, facies, *vel* forma. 213

Περικτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, finitimus habitator; *à* κτίζω, condo, fabricor; *sæpè pro* οἰκίζω. 220

Τρύχω, *idem quod* τρύω, tero, attero; κατατρύχω, exhaurio, affligo, vexo. 225

'Οαριστὺς, ύος, ἡ, commercium *hìc. Vide* v. 291. 228

'Αποδάσσομαι, *fut. ab* ἀποδάζομαι, divido. 231

250 Δήμιος, ία, ιον, publicus; δημία *hic adv.* publicè.
263 Προχοὴ, ῆς, ἡ, ostium, quo fluvius in mare effunditur; *à* προχέομαι, effundor.

Διιπετὴς, *et* διϊπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à Jove delapsus; *à* Ζεὺς, *et* πίπτω. διϊπετεῖς *dicuntur* ποταμοὶ, ὅτι ἐκ Διὸς πίπτον ὕδωρ πληροῖ τούτους, quoniam ex aëre decidens aqua fluvios implet.
264 Βρύχω, frendeo, strideo; *dicitur de* sonitu maris.
283 'Εκέδασσεν, dissipavit, 3. *sing. aor.* 1. *poët. pro* ἐκέδασε, *verbi* κεδάω.
285 Μεταστάμενος, η, ον, congrediens cum, aggressus, *part. aor.* 1. *med. verbi* μέτειμι.
295 ῎Ηρικε, scissa est, 3. *sing. aor.* 1. *act. verbi* ἐρείκω, frango; *item aliquando neutraliter*, frangor.
313 Περιβαίνω, defendo, περιβάντα, *accus. sing. masc. part. aor.* 2.
330 'Υπερδέα, *per syncop. pro* ὑπερδέεα· *ab* ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu superior; *à* δέος, εος, τὸ, *quod à* δείδω.
354 ῎Ερχατο, *Ion. pro* εἰργμένοι ἦσαν, *tertia pers. plur. plusquamperf. pass. à verbo* εἴργνυμι, *vel* εἴργω, ι *ex diphthongo ablato.*
377 Πεπύσθην, *Ion. pro* ἐπεπύσθην, *tertia pers. dual. plusquamperf. à themate* πυνθάνομαι, *cujus præt. pass.* πέπυσμαι, *ex* πύθω, *dempto* ι.
387 Παλάσσετο, polluebatur, 3. *sing. imperf. pass. Ion. verbi* παλάσσω.
390 Μεθύω, ebrius sum; pellis taurina *dicitur* μεθύουσα ἀλοιφῇ, madens *seu* perfusa pinguedine; *à* μέθυ, τὸ, vinum.
422 'Ερωείτω, recedat, 3. *sing. præs. imperat. verbi* ἐρωέω.
431 'Αρεὰ, ᾶς, ἡ, minæ, verba minacia, quibus imprecamur alicui, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *aliquando* imprecatio.
437 'Ενισκήπτω, *fut.* ψω, innitor, incumbo, inclino, *pro* ἐνσκήπτω· *à* σκήπτω, *idem.*
447 ῞Ερπω, *fut.* ψω, serpo, repo, repto.
472 'Απέκτατο, interfectus erat, 3. *sing. plusquamperf. verbi* κτείνω.
481 Βοηθὸς, οῦ, *et poët.* βοηθόος, auxiliator, opitulator; *à* βοηθέω, suppetias eo, auxilio venio, *quasi diceret,* ἐπὶ βοὴν θέω, ad clamorem accurro.
493 'Επελήλατο, superinductus erat, 3. *sing. Att. pro* ἐπήλατο, *ab* ἐλαύνω.
518 Εἴσατο, penetravit, 3. *sing. aor.* 1. *med. ab* εἶμι, eo.
524 Νηδύϊα, τὰ, intestina; *à* νηδὺς, *ante, v.* 290.
542 'Εδηδὼς, *part. præt. med. ab* ἔδηδα, *quod fit Atticâ reduplicatione, ex* ἦδα· *à verbo* ἔδω.
549 Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus; *à* θάλπω, foveo.
564 'Εσμάσσω, intus tango, *vel* intrò tango, offendo; *à* μάσσω, pinso, abstergo; *item*, tango; ἐσμάσσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*
572 'Ισχανάω, cupio, appeto; *ab* ἴσχω, habeo, *ab* ἔχω· ἰσχανάα, *pro* ἰσχανᾶ, cupit.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, jucundus, gratus, gustui *aut* oculis gratus; *à* λῶ, *quod est* θέλω· *vel quasi* λίαν ἀρηρὸς bene compactus; *vel* παρὰ τὸ ἱλαρὸν jucundus; λάρος *autem est* avis quædam.
588 Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis; *à* μαλακὸς *idem*, α. 582.
599 Λίγδην, strictim in superficie tantùm, leviter; ἐπιλίγδην, *idem.*
631 ῞Απτομαι, ferio, assequor.

Ἀκηχέδαται, *seu hìc* ἀκηχέαται, *pro* ἀκάχηνται, dolore affecti sunt; *ab* 637
ἀκαχίζομαι. *Vide* ι. 24.

Αἴθρα, *vel Ion.* αἴθρη, ης, ἡ, serenitas aëris, *cui opponitur* ἀὴρ *ab* 646
αἰθήρ.

Ἐνηείη, ας, ἡ, mansuetudo, benignitas; *ab* ἐνηὴς, benignus; *hoc au-* 670
tem ab ἐΰς. *Vide* 204. *hujus libri.*

Πτὼξ, κὸς, ὁ καὶ ἡ, timidus, pavidus: *subst.* lepus; *à* πτώσσω, metu 676
contrahor, *à* πτοέω, exterreo.

Ἀμφίκομος, κόμου, ὁ καὶ ἡ, latè comans, undique frondosus; *à* κόμη, 677
ης, ἡ.

Στυγέω, horresco; καταστυγέω, *idem;* κατέστυγε, 3. *sing. aor.* 2. *vel* 694
imperf. ab inusitato στύγω.

Ἀφασίη, ας, ἡ, loqui non posse, stupor, quo vox et sermo interci- 695
pitur, obmutescentia; *ab* α *privat. et* φημὶ, dico, *pro quo poët. metri
gratiâ* ἀμφασίη.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, *idem quod* ἐφετμὴ, *antè,* α. 594. 697

Φλεγέθω, *idem quod* φλέγω. 738

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, *vel* ἀταρπὸς, via trita, et non habens diverticula; *à* 743
τρέπω· *legitur* ἀταρπιτὸς, σ. 565. *et* ἀτραπιτὸς, *Od.* ν. 195. *idem.*

Δοκὸς, οῦ, ἡ, trabs; *à* δέχομαι, sustineo imposita onera. 744

Ψὰρ, ὁ, sturnus, avis: *in gen. plur.* ψαρῶν. *Vid.* π. 583. 755

Οὖλον, acutè, *ab* οὖλος. 756

Κίρκος, ου, ὁ, circus, accipitrum species. 757

CLAVIS HOMERICA

IN Σ'. ILIADIS.

'ΟΡΘΟΚΡΑΙΡΟΣ, ρα, ρον, *est hìc epitheton navis,* erectas habens an- 3
tennas: *nam* κεραῖρα, *aliquando est idem quod* κέραια, antenna. *Vide*
θ. 231.

Πεύσεαι, audies, 2. *sing. fut. verbi* πυνθάνομαι. 19

Αἰθαλόεις, εσσα, εν, *hìc,* ater, fuligine oblitus: *ab* αἴθω, uro. *Vide* β. 23
415.

Ἀμφιζάνω, *ab* ἱζάνω, *neut. signif.* adhæreo, circumsedeo. 25

Τέφρα, ας, ἡ, cinis; *à* τύφω, fumum excito; *vel quia est reliquiæ
τῶν τετυφωμένων combustorum.*

Αἰσχύνω, *hìc* deturpo, dehonesto. 27

Ληΐζω, *fut.* σω, prædor; *à* λεία· ληΐζομαι, *idem.* 28

Κωκύω, *fut.* σω, lamentor, fleo; *à sono quem lamentantes emittunt;* 37
vel à κόχος, ου, ὁ, humor abundans, *Martin. hinc* κωκυτὸς, οῦ, ὁ, plo-
ratus, χ. 409. *quod aliquando etiam est* fluvius infernalis, *ut Odyss.* κ.
514.

50 Πλῆτο, ἀ πλῆμι, ἀ πλήθω, impleo. *Vide* πλῆτο *in aliâ signif.* ζ. 438.
54 Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato; *ab* ἀριστόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quòd à* τίκτω.
56 Ἀνατρέχω, *aor.* 2. ἀνέδραμον, erigor in altum, *vel* cresco, *ut hìc.*
61 Ὄφρα, interea, dum.
68 Ἐπισχερὼ, ordine deinceps, *ab* ἐπὶ, *et* σχέω, hæreo *alteri.*
76 Ἀλήμεναι, congregari, *præs. inf. Dor. pro* ἀλῆναι, *verbi* ἀλέομαι.
91 Μετέμμεναι, interesse, *Ion. et Dor. pro* μετεῖναι, *præs. infin. verbi* μέτειμι.
114 Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector; *ab* ὄλλυμι.
136 Νεῦμαι, *Dor. et Ion. pro* νέομαι, revertor.
168 Κρύβδα, clam: *à* κρύπτω, abscondo.
175 Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem: *à* θύω, *aliquando idem.*
178 Σέβας, τὸ, *indeclinabile,* reverentia, veneratio, pudor; *à* σέβω, veneror.
184 Κυδρὸς, ὰ, ὸν, venerandus; *à* κῦδος, εος, τὸ, gloria; *quod à* κύω, *aliquando idem quod* φιλῶ.
204 Θυσσανόεις, εσσα, εν, fimbriatus; *à* θύσανοι, fimbriæ.
211 Πυρσὸς, ῦ, ὁ, fax; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.
Ἐπήτριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, densus, confertus; *ab* ἤτριον, ου, τὸ, stamen.
216 Ὀπίζομαι, curo, revereor; *ab* ὄπις, ιδος, ἡ, cura.
219 Σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba; παρὰ τὸ σέλας, *et* ὄψ, *quasi* fulgor vocis.
220 Περιπλομένων δηΐων, hostibus obsidentibus, *per syncop. pro* περιπελομένων, *vel* περιπολουμένων· *à* περίπλομαι, *pro* περιπέλομαι, *vel* περιπολοῦμαι.
229 Ἐκυκήθησαν, confusi, *vel* turbati sunt, 3. *plur. aor.* 1. *pass. verbi* κυκάω.
236 Φέρετρον, ετρου, τὸ, feretrum, capulum; *à* φέρω.
Δεδαϊγμένος, η, ον, divisus, laceratus, *part. perf. pass. verbi* δαΐζω.
258 Ῥηΐτερος, έρα, ερον, facilior; ῥήϊστος, η, ον, facillimus; *à* ῥηΐδιος, ία, ον.
281 Ἠλασκάζων, ουσα, ον, vagans, *ab* ἄλη, error.
292 Πέρνημι, vendo; *à* περνάω, *idem, à* περάω, *aliquando,* transporto ut vendam, in ulteriore regione vendo; *hinc* περνάσκω, ω. 752. *idem.*
300 Ἀνιάζω, molestiâ afficio, tristitiam affero; *ab* ἀνιάω, *idem; quod ab* ἀνία, ας, ἡ, mœror *quod dicitur* (*ut* Coulon *ex Platone annotat*) παρὰ τοῦ ἐμποδίζειν τὸ ἰέναι, quod gressum impediat; *hinc* ἀνιηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Od.* ρ. 22. tristis, *et* ἀνιηρέστερος, *pro* ἀνιαρέστερος, ρα, ρον, *Od.* ρ. 220. tristis, *et* ἀνιηρέστερος, *pro* ἀνιαρέστερος, ρα, ρον, *Od.* β. 190.
301 Καταδημοβορέω, *fut.* ήσω, populum devoro; *aliquando* publicè devoro, *ut hìc. Vide* α. 230.
319 Σκύμνος, ου, ὁ, catulus leonis: *item* catulus *in genere; à* σκυζάω, catulio; *à* κύων, κυνὸς, ὁ καὶ ἡ, canis.
321 Ἐρευνάω, indago, vestigo; *ab* ἐρέω, *primùm* ἐρεύω, *per epenthesin* τοῦ υ, *deinde, per epenthesin* τοῦ ν, ἐρευνάω, *secundum Eustath.*
335 Φονεὺς, έος, *Ion.* ῆος, ὁ καὶ ἡ, interfector, homicida; *à* φένω, occido.
341 Κάμνω, *aliquando* cum labore comparo, *ut hic.*
342 Πίειρος, ρα, ον, pinguis, opimus, opulentus; *à* πίνω, *idem.*

Λοιτροχόος, ου, ὁ καὶ ἡ, lavacro aptus; à λοῦτρον, ου, τὸ, lavacrum, et χέω, fundo. 346

Γάστρη, ης, ἡ, fundum vasis, *vel* navis; à γαστὴρ, ἱρος, τρὸς, ἡ, venter, δ. 531. 348

Ζέω, *fut.* ζέσω, ferveo, bullio, *fact. per onomatop. à sono literæ* ζ. 349

Ἐννέωρος, ωρον, ὁ καὶ ἡ, novennis; *ab* ὥρα, ας, ἡ, annus. 351

Ἔπειτα, tandem. 354

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, qui distortis pedibus est, loripes. *Vulcani epithet. à* κυλλὸς, ἡ, ὸν, claudus, *et* ποῦς. 371

Εὐσταθὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, stabilis; *ab* εὖ, *et* ἵστημι, 374

Ἰδυῖα, docta, sciens, *part. fœm. gen. ex* ἴδα, *præt. med. verbi* εἴδω. 380

Προμολέω, prodeo, progredior; à μολέω. 382

Κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta capitis; ξ. 184. λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchram habens vittam; à λιπαρὸς, ρα, ρον, unctus oleo.

Θαμίζω, frequento, frequenter accedo; à θαμὰ, crebrò. 386

Ἐνναέτης, novennis, ἐννάετις, per novem annos, *pro quo* εἰνάετες, *ab* ἔτος, εος, τὸ, annus. 400

Χαλκεύω, fabricor; à χαλκός.

Πόρπη, ης, ἡ, fibula; à πείρω, *ut et* περόνη. 401

Ἕλιξ, *et* ἕλιξ, κος, ἡ, *hìc* armilla.

Κάλυξ, κος, ἡ, rosa clausa, ornatus muliebris, *hìc;* à καλύπτω, claudo.

Ζωάγριον, ίου, τὸ, præmium pro vitâ servatâ; ζωγρέω, vivum capio, è cæde conservo; *ab* ἄγρα, ας, ἡ, captura, *et* ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. 407

Ἀκμόθετον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponitur, *pro* ἀκμονόθετον, *per syncop. ab* ἄκμων, ονος, ὁ, incus; *quod dictum est quasi* ἀκάμων· à κάμνω, *et* τίθημι. 410

Ἄητος, *vel* αἴητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventis expositus, flabilis, ignitus; *ab* ἄω, spiro; *vel, quasi* αἰετὸς, aquilæ similis.

Λάρναξ, ακος, ἡ, arca, *in quâ* λαρίνα, *sive pinguia reponuntur, Harm.* 413

Σπόγγος, ου, ὁ, spongia; παρὰ τὸ σπᾷν τὸ ὕδωρ. 414

Χωλεύω, claudico; à χωλὸς. 417

Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adolescens; *at* νεανὶς, ίδος, ἡ, juvencula, puella juvenis; à νέος, α, ον, novus, recens; νῆνις, *Ionicè.* 418

Ἀρημένος, η, ον, læsus, damnum passus; *ab* ἀράομαι, *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, damnum. 435

Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria; à χέω, fundo. 470

Τιμῆντα, *in accus. pro* τιμήεντα· à τιμήεις, εσσα, εν, honoratus, qui in pretio habetur. 475

Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus; *a* ῥαίω, frango. 477

Πύραγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus; *a* πῦρ, *et* ἄγρα.

Τείρεα, τὰ, astra; à τείρω *per antiphras. quia cursu non fatigantur.* 485

Πληϊάδες, septem stellæ inter os Tauri, et caudam Arietis, primum navigationis tempus ostendentes; à πλέω, navigo. 486

Ὑάδες, stellæ quædam in capite Tauri, quæ quoties oriuntur *vel* occidunt, pluvias concitant; *ab* ὕω, pluo.

487 Ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ursus, *vel* ursa; *hìc* signum cœleste; *quod etiam ob similitudinem*, ἅμαξα, plaustrum, *vocatur.*

489 Ἄμμορος, *pro* ἄμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers, ζ. 410. *ab* α *et* μέρος.

493 Ἀγινέω, duco, *poët. ab* ἄγω, *idem.*

Ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen; *ab* ὑμὴν, *aliquando idem; dicitur quasi* ὁμοῦ ναίειν, *quòd vir et fœmina animâ et habitatione conjungantur.*

501 Ἴστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *hìc,* arbiter, *propriè,* sciens, peritus; *ab* ἴσημι

Πεῖραρ, *idem cum* πέρας, τος, τὸ, finis, terminus.

506 Ἀμοιβαδὶς, *et* ἀμοιβηδὶς, alternatim; *ab* ἀμείβω.

519 Ὑπολίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *compar.* aliquantò minor; *ab* ὀλίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, parvus *ab* ὀλίγος, *idem.*

520 Εἶκε, decebat, conveniebat.

521 Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, irrigatio, potatio; *ab* ἄρδω, irrigo, potum præbeo.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, pecus, armentum, pecudes quæ pascuntur; *à* βόσκω, pasco.

542 Τρίπολος, όλου, ὁ καὶ ἡ, ter aratus; *à* πόλος, ου, terra fissa, *vel* versa aratro: *hoc autem à* πολέω, verto, verso, aro, *aliquando.*

543 Ζεῦγος, εος, τὸ, jugum; *à* ζευγνύω.

Ἐλαστρέω, agito, impello; *ab* ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, *ab* ἐλαύνω.

550 Ἔριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanificus, qui lanificium exercet; ἐριουργὸς, *ab* εἶρος, *et* ἔριον, lana; *aliquando* γεωργὸς, agricola; παρὰ τὸ ἔραν ἐργάζεσθαι· ἔριθοι *hìc,* messores: *nam usurpatur* καταχρηστικῶς, *pro quocunque quæstum manibus faciente. Hymn. in Merc.* 296. Ἔριθον τλήμονα, miserum Erithum; *quod quidam reddunt* famulum; παρὰ τὸ ἔρις, καὶ τὸ θὴς, ὃ σημαίνει τὸν μισθωτὸν, Coul.

551 Δρεπάνη, ης, ἡ, falx, *ut et* δρέπανον, *Odyss.* σ. 367. *à* δρέπω, decerpo, colligo.

553 Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator; *ab* ἄμαλλα, ης, ἡ, manipulus, παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τὰς στάχυας, quòd omnes spicæ manu colligantur, *et* δέω, ligo.

Ἐλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, restis; *ab* ἴλλω, stringo; *ab* εἰλέω, coarcto.

555 Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, ulna, *aut et* ἀγκάλη· *sed usitatiores sunt* ἀγκάλαι, *et* ἀγκαλίδες· *ab* ἀγκαὶ, ulnæ; *quod ab* ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

563 Κάμαξ, κος, ἡ, vitis pedamentum, adminiculum, palus, *ut hìc;* παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει, quòd gravetur et deficiat sub pondere.

565 Ἀταρπιτὸς, *idem quod* ἀταρπὸς, οῦ, ἡ, semita, ρ. 741. *ab* α *priv. et* τρέπω, *pro* ἀτραπιτὸς, *et* ἀτραπὸς.

566 Τρυγάω, cereales fructus, *peculiariter* uvas colligo; *à* τρύγη, ης, ἡ, triticum, cereales fructus, *et* quilibet fructus; *aliquando* vindemia; τρυγόωσι, *pro* τρυγάουσι, *poët.*

568 Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, textus, contextus; *à* πλέκω, plecto.

Τάλαρος, άρου, ὁ, qualus, vas, quo ad lanificia utuntur; *item, ad* cibaria, et alia hujusmodi gerenda; *à* ταλάω.

570 Λίνον, ου, τὸ, chorda citharæ, quæ ex lino fieri solet, ι. 488.

571 Λεπταλέος, α, ον, tenuis; *à* λέπτος.

Ῥήσσω, *hìc,* vehementer ferio, pulso.

Ἰοῦ, *adv. gaudentis aliquando; hinc* ἰυγὴ, *et* ἰυγμὸς, clamor; *item* 572
fistulæ cantus, *ut hìc.*

Σκαίρω, tripudio, salio.

Μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, mugitus; *à* μυκάω, mugio; *παρὰ τὸ μῦ λέγειν*, vox 575
fictitia; *est etiam* μύκημα, μύκησις, μύκη, *idem.*

Κόπρος, ου, ὁ καὶ ἡ, stabulum boum *hìc: propriè*, stercus; *à* κόπος, molestia, *ut sit quasi* κοπιαρὸς, *quòd retentio excrementorum sit molesta et periculosa, Harm.*

Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, rapidus; *à* ῥέω· *hinc Rhodanus fluvius in Galliâ*; 576
propter rapiditatem et velocitatem motûs.

Δονακεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, arundinosus; *à* δόναξ, *antè*, κ. 468.

Ἐρίγμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pro* ἐρύγμηλος, graviter boans; *vel* ἐρευγόμενος τὴν 580
τροφὴν, ructans cibos; *ab* ἐρεύγω, ructo, ructum edo; ἐρευγέσθαι φωνὴν, emittere vocem.

Ἐνδίεσαν, *variæ sunt hujus verbi derivationes: quidam esse imperf.* 584
alii aor. 2. affirmant; quidam ex ἐν, διὰ, *et* ἵημι, *compositum esse volunt, ut sit*, dimiserunt canes in illos leones raptores: *et ita aor. 2. à themate* ἐνδίημι, *ut* πρόεσαν, *à* προΐημι. *Alii compositum ex* ἐν, *et* δίημι, *et significare* immorabantur, terebant tempus, (*ut sit idem cum* ἐνδιάω, *atque ab eo derivatum sine reduplicat.*) *ut sit*, tempus terebant canes incitantes; *alii docent significare idem quod* διώκω, *ut sit*, insecuti sunt, *et à* δίω *derivant; et ita secundum Eustath. imperf. secundum Hesych. aor. 2.*

Ἀπετρωπῶντο, non audebant, aversi fuerunt in fugam; *à* τρωπάω, 585
converto, in fugam eo; *quod à* τρέπω.

Ὑλακτέω, *fut.* ήσω, latro; *ab* ὑλάω, *idem, metaph. Odyss.* υ. 13. κραδίη 586
δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει, cor intus ei latrabat, *id est*, palpitabat.

Κατηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tectus, *idem quod* ἐπηρεφὴς, *antè; dicitur* κῦμα 589
κατηρεφὲς, unda quæ se attollendo velut alto quodam tecto operit.

Ἀλφεσίβοιαι, ων, αἱ, quæ boves inveniunt; *virgines sic dicuntur*, 593
quæ propter formam sponsos inveniunt, à quibus munera accipiunt, boves potissimùm; ab ἀλφέω, invenio.

Θρεξάσκω, salto, cursito; *à* θρέξω, *quod à* τρέχω. 599

CLAVIS HOMERICA

IN Υ'. ILIADIS.

ΔΑΜΑ'ΣΘΗ, domitus fuit; *3. sing. aor. 1. pass. Ion. verbi* δαμάω. 9

Δέξο, accipe, *poët. pro* δέδεξο, *2. sing. præs. imperat. verbi* δέχομαι. 10

Χαλκότυπος, ύπου, ὁ καὶ ἡ, ære impressus, ferro inflictus; *à* χαλκὸς, *et* 25
τύπτω.

26 Εὐλαί, ῶν, αἱ, vermes, qui in corpore vulnerato nascuntur ex putredine; *dicuntur* παρὰ τὴν εἴλησιν, à circumvolutione; *vel,* παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, *id est,* κινεῖσθαι, moveri; *hinc vocantur,* χ. 109. εὐλαὶ αἰόλαι, mobiles.

31 Ἀρηΐφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἐν τὸ ἄρει φαόμενος, in prælio occisus; *ab* ἄρης, *et* φάω, occido.

32 Τελεσφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad finem perducens. *Hymn. in Jov.* 2. *dicitur de Jove, in aliis locis accipitur passivè,* ad finem perductus; τελεσφόρος ἐνιαυτὸς, integer annus, *ut hìc; item,* ad finem usque officium suum fungens; *à* τέλος, *et* φέρω.

35 Ἀποείπω, depono, renuncio, *hìc.*

39 Στάζω, *fut.* ξω, stillo; *aliquando neutrum, aliquando transitivum, ut hìc.*

43 Οἰήϊον, ου, τὸ, gubernaculum, temo navis; *ab* οἴαξ, ακος, ὁ, *idem. Vide* ω. 269.

51 Δεύτατος, η, ον, ultimus; *à* δεύτερος.

68 Ἀσκελέως, durè, assiduè, graviter; *ab* α, *et* σκέλλω, exsicco.

80 Ὑββάλλω, interpello, *pro* ὑποβάλλω, *Æolica syncop.*

84 Συντίθεμαι, adverto *aliquando,* σύνθεσθ', 2. *plur. aor.* 2. *imperat.*

86 Νεικείεσκον, rixabantur, *pro* ἐνείκουν, 3. *plur. imperf. verbi* νεικείω, *poët. pro* νεικέω.

93 Πιλνάω, *idem quod* πελάω, *à quo fit,* appropinquare facio; *hinc* πίλνημι, *unde pass.* πίλναμαι, appropinquo, *ut hìc.*

99 Εὐστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene coronatus; *hìc* muris bene cinctus.

107 Ψευστέω, *fut.* ήσω, mendacium dico, mentior; propositum scopum non assequor: *à* ψεύδω, *fut.* σω, mentior.

108 Εἰ δ' ἄγε, eja autem age.

117 Μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis, *Dor.* μὰν, *Æol.* μεὶς, *ut hìc;* β. 292.

118 Ἠλιτόμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus ante completos menses, *quasi* fallens in mense; *ab* ἀλιτέω, ἀλίτομαι, *idem,* pecco, *vel* aberro, *et* μήν.

136 Λελαθέσθαι, *pro* λαθέσθαι, *à* λέλαθον, *anadiplasiasmo Ionico pro* ἔλαθον, *aor.* 2. *act. a themate* λανθάνω· *sic* λελαβέσθαι, *pro* λαβέσθαι, *Odyss.* δ. 388.

138 Ἀρέσαι, *inf. aor.* 1. *med. ab* ἀρέσομαι, *fut. med. ab* ἀρέσκω.

149 Κλοτοπεύειν, verba dare, decipere: *quasi* κλύτα ἔπεα λέγειν, elegantia verba dicere, *id est,* tempus inaniter producere.

156 Νῆστις, ιος, ὁ καὶ ἡ, jejunus; *à* νὴ, *et* σῖτος, ου, ὁ, cibus.

163 Ἄκμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adultus, *Odyss.* ψ. 191. *ab* ἀκμὴ, ῆς, ἡ, rei perfectio; *item,* jejunus; *quod potiùs ab* ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor.

172 Ὅπλομαι, armor, instruo, paro, *ut hìc; ab* ὅπλον, ου, τὸ, armatura.

174 Ἰαίνω, calefacio, tepefacio; *item,* liquefacio; *item,* perfundo lætitiâ, exhilaro; ἰανθῇς, 2. *sing. aor.* 1. *subj. pass.*

179 Ἀρεσάσθω, placeat, 3. *sing. aor.* 1. *imperat. verbi* ἀρέσκω.

189 Τέως, tamdiu; *item,* interea; *ab* ἕως, *quod ab* ὡς.

193 Κουρῆτες, juvenes validi; *à* κοῦρος, *Ion. pro* κόρος, ου, ὁ.

205 Βρωτὺς, ύος, ἡ, cibus, esca; *à* βρώσκω.

218 Προβάλλω, supero.

221 Κόρος, ου, ὁ, satietas; *à* κορέω, satio.

Καλάμη, ης, ἡ, stipula. *Metaphoricè*, corpus senectute aridum, *item*, 222
cadaver hominis interempti, *ut hìc; à* κάλαμος, ου, ὁ, arundo.

Ἄμητος, ου, ὁ, messis; *ab* ἀμάω, *fut.* ήσω, meto. 223

Νηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, firmus, *hìc. Vide* γ. 292. 229

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, cohortatio, instigatio; *ab* ὀτρύνω. 234

Ὀγδόατος, *poët. pro* ὄγδοος, όη, οον, octavus; *ab* ὀκτὼ, octo. 246

Ἄωρτο, *plusq. perf. pass. ab* ἄωρμαι, *pro* ἤορμαι, *perf. pass. verbi* ἀείρω· 253
quidam tamen ex ἦρτο *factum volunt,* η *in* α *converso, et inserto* ω *plusq. perf. pass.* ἄρω· ἄωρτο, *antè*, γ. 272.

Πρόφασις, εως, ἡ, occasio, prætextus; *propriè*, sermo, *quo aliquis* 262
factum suum excusat; à φάω, dico.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus; *ab* α *privat. et* προτιμάσσω, *pro* προσ- 263
μάσσω, tango.

Λαῖτμα, ατος, τὸ, trajectus, latitudo, æquor, fluctus: *dictum est* 267
quasi λαίτμημα, *quasi* λαιὸν τμῆμα, sinistra pars; *ita enim vocabatur* mare, *cùm universum in duas partes, in terram et mare distributum esset.*

Διδοῖσθα, *pro* διδοῖς· *à* διδόω, διδόεις, διδοῖς. 270

Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hìc*, mala struens; *ab* α *epitat. Vid.* θ. 130. 273

Ἀμύσσω, *vel* ἀμύττω, *fut.* ξω, rado, unguibus lacero, lanio, discerpo: 284
metaph. mentem exulcero, α. 243.

Κήδειος, ου, ὁ, amatus, charus, amicus, cujus curam gerimus; *à* κῆ- 294
δος, cura.

Δαίειν γάμον, celebrare epulum nuptiale. 299

Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, horribilis, *hìc*, quem omnes exhorrent, *à* ῥῖγος, εος, 325
τὸ, rigor, frigus.

Ἐώλπειν, *plusquamperf. poëticâ licentiâ transposito augmento, pro* 328
ἠόλπειν· *ab* ἔολπα, *Atticè pro* ἦλπα, *præt. verbi* ἔλπομαι, *pro* ἐλπίζω, spero; ἔλπω *autem* sperare facio.

Μέμβλεται, *pro* μεμέληται· *item*, μέμβλετο, *pro* μεμέλητο, *syncope et* 343
pleonasmo τοῦ β. *aut ex* μέμβλω, *idem quod* μέλω, *ex eoque factum, diaplasmo* τοῦ μ, *et parenthesi* τοῦ β, *euphon. gratiâ.*

Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non gustavit; *etiam* jejunus; *ab* α *privat. et* 346
πάω, gusto.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx; *item*, avis quædam rapax aquilæ similis; *ab* ἁρ- 350
πάζω.

Ἐκποτέομαι, *idem quod* ἐκποτάομαι· *hoc autem quod* ἐκπέτομαι, evolo. 357

Κραταιγύαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, firmus, fortis; *à* κραταιὸς, ὰ, ὸν, *et* γύαλον, ου, 361
τὸ, cavitas, *propriè*, vola.

Ἐντρέχω, convenio, quadro, aptus sum, *hìc*. 385

Σύριγξ, γγος, ἡ, fistula; *item*, vagina, *seu* receptaculum hastæ, *ut hìc*. 387

Χαλινὸς, οῦ, ὁ, frænum; *à* χαλάω, laxo. 393

Εὖμεν, *pro* ἦμεν, *pleonasmo* τοῦ ε. *ab inusitato* ἧμι, *ex* ἕω. *significat* 402
autem idem quod πληρόω, satio, impleo.

Νωχελὴς, έος ὁ καὶ ἡ, tardus, segnis; *à* νὴ *priv. et* κέλλω, *quod est ali-* 411
quando ταχέως τρέχω· *item*, invalidus; νωχελία, *Ion.* -η, ignavia.

Ἰάχων, ουσα, ον, vociferans, *ab* ἴα, vox, *et* χέω, fundo. 424

CLAVIS HOMERICA

IN Υ'. ILIADIS.

3 ΘΡΩ'ΣΚΩ, salio; θρωσμὸς, ῦ, ὁ, tumulus, locus editior, qui velut ē terra subsilit.

7 Νόσφ' ὠκεάνοιο, præter Oceanum.

9 Πίσος, *et* πῖσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum; *quasi qui possit* πίσαι, *id est*, potum præbere; *à* πιπίσκω, potum præbeo; *quod à* πίνω.

13 Διὸς ἔνδον, apud ædes Jovis.

14 Νηκουστέω, non audio; *à* νὴ, *et* ἀκούω, *pro* ἀνηκουστέω, *quo utitur Homer.* π. 676.

22 Πτὺξ, χὸς, ἡ, cacumen montis, *hìc.*

27 Ἔχω, *hìc*, sustineo.

34 Ἐριούνης, ου, ὁ, valde utilis; *ab* ὄνημι, *epithet. Merc. qui dicitur* ἐριούνιος, 72. *hujus libri.*

39 Ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, intonsus; *à* κείρω, tondeo: *ita dicitur Apollo, propter radiis intactam solis cæsariem.*

49 Ὁτὲ, *hìc*, aliquando.

53 Καλλικολώνη, ης, ἡ, *hìc*, locus quidam amœnissimus, diis sacer, juxta Simoëntem amnem: *propriè*, pulcher collis, tumulus; *à* κολώνη, ης, ἡ, β. 811. *à* κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus.

65 Εὐρώεις, εσσα, εν, putris, putridus, situ et mucore obsitus; *item*, tenebrosus; *item*, amplus; *ab* εὐρὼς, ῶτος, ὁ, putredo, situs, mucor.

67 Ἔναντα, contra; *ab* ἐν, *et* ἄντα, coram; *item*, aperte; ἔναντα Ποσειδάωνος ἵστατ', erat ex adversa parte, stabat contrà.

70 Κελαδεινὸς, ἡ, sonorus, tumultuosus; *à* κέλαδος, ου, ὁ, tumultus; *ita dicitur Diana*, παρὰ τὸν γινόμενον εἰς τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, propter tumultus venatorios.

72 Σῶκος, ου, ὁ, servator, *Mercurii epitheton, pro* σωσίοικος, ου, ὁ, *à* σώζω, *et* οἶκος· *vel*, ὁ ὠκέως σαούμενος, celeriter evadens incolumis.

80 Ἀντία, *idem quod* ἀντίον, ex adverso, contrà.

93 Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, *ex* λα, *et* αἰψηρὸς, celer.

100 Ἀνδρόμεος, έα, εον, humanus; *ab* ἀνὴρ.

109 Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* ἀρειὴ, minæ; *ab* ἀρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio, preces.

129 Ἐκπεύσεται, audiet, 3. *sing. fut.* 1. *ind. verbi* πυνθάνομαι.

131 Ἐναργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perspicuus; *ab* ἀργὸς, ἡ, ὸν, albus.

142 Ὁμήγυρις, εως, ἡ, multitudo hominum congregatorum, cœtus; *ex* ὁμοῦ, *et* ἄγυρις, *idem*; ὁμηγερὴς, α. 57. simul congregatus.

145 Ἀμφίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, terrâ aggestâ utrinque munitus; *à* χέω, terrâ fusili extruo.

151 Ὀφρὺς, ύος, ἡ, tumulus, *id est*, collum, jugum montis. *Vide* κ. 528. *hinc* ὀφρυόεις. Ἴλιος ὀφρυόεσσα, Ilium altum, χ. 411.

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, gravis; *ab ἀλέγω*, curo: *quasi δυσαλεγής· vel*, à λέγω, cubare facio, dormitum dimitto: *adeò ut exponatur δυσκοίμητος, ut Odyss.* ψ. 325. δυσηλεγὴς θάνατος, mors tristem habens dormitionem, cujus acerbus est somnus *vel* sopor. 154

Καρκαίρω, resono, sonitum do, pulsatus tremo. 157

Νευστάζω, nuto, caput concutio; *à νεύω*, innuo, annuo. 162

Ἀτίζω, *fut.* σω, vilipendo; *ab α et τίω, idem; ἀτιμάω, et ἀτιμέω,* 166
Odyss. π. 307. *et ἀτιμάζω, Iliad.* ι. 450.

Γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor; *à γλαυκὸς, ὴ, ὸν*, glaucus. 172

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, ventosâ mente præditus, inconstans, stultus, *ut* 183
hìc; ab ἄω, flo, spiro, *et φρὴν*, mens; *hinc ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, Odyss.* ο. 469.

Μετατροπαλίζω, *idem quod μετατρέπω*, converto. 190

Δειδίξεσθαι, territurum esse, *fut.* 1. *infin. verbi δειδίσσομαι.* 201

Πρόκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, præauditus, præcognitus: *à κλύω*, audio. 204

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, *epithet. Thetidis hìc: aliquando Nereidum, aliquan-* 207
do Amphitrites; fit ab ἅλς, genit. ἁλὸς, ἁλοσύνη, et per pleonasm. τοῦ δ, ἁλοσύδνη.

Κτίζω, *fut.* σω, condo, ædifico. 216

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes *seu* radix montis; *ab ὄρος, εος,* 218
τὸ, mons, *Doricè ὤρος.*

Ἀνθέρικος, ου, ὁ, *et ἀνθέριξ, ικος, ἡ, per pleonasm. τοῦ ν, pro ἀθέριξ, ικος, ὁ,* 227
idem quod ἀθὴρ, έρος, ὁ, arista, pars spicæ acuta.

Ἀνηρείψαντο, *ab ἀνερείπτομαι*, rapio, corripio, *pleonasmo τοῦ ι, pro ἀνε-* 234
ρέπτω· ab ἐρέπτω, edo, vescor.

Ἐλαύνω, *fut.* άσω, agito, induco. 269

Ἔρικε, disrupit, 3. *sing. aor.* 2. *verbi ἐρείκω.* 280

Μόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *idem quod μόρσιμος, antè*, ι. 674. 302

Ἄσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine semine; ἄσπερμος γενεὴ, sine prole genus; 303
ab α et σπέρμα, ατος, τὸ, semen.

Ἀτάω, *et ἀτέω, fut.* ήσω, lædo, ἀτέοντα, *Gyphanius reddit* tui negli- 332
gentem; *quidam legunt ἀέκοντι*, invitus.

Κατακτάμεναι, interficere, *aor.* 1. *inf. Dor. pro κατακτῆναι. verbi κα-* 346
τακτείνω.

Κολούω, *fut.* ούσω, amputo, detrunco. *metaph. μεσσηγὺ κολούει*, in me- 370
dio abrumpit, infectum sinit; *sed κωλύω*, impedio.

Κεάσθη, diffissum est, 3. *sing. aor.* 1. *pass. verbi κεάζω.* 387

Ἐπεύξατο, gloriatus est, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi ἐπεύχομαι.* 388

Ἄϊσθω, *pro ἀΐω*, audio; *item pro ἀποπνέω*, exspiro. 403

Ἤρυγεν, *aor.* 2. *ab ἐρεύγω*, mugio.

Ἀναφαίνω, *fut.* ανῶ, ostendo, exhibeo, *ex ἀνὰ, et φαίνω.* 411

Ἐπιμάσσομαι, tango, ita ut persentiscas; *à μάσσω*, pinso, tango. 425

Πάλιν ἔτραπε, retorsit. 439

Μέλλω, *aliquando* debeo, *ut hìc.* 451

Καγγόνυ, *pro κατὰ γόνυ.* 458

Ἐξαίνυτο, abstulit, 3. *sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι.* 459

Πεφιδοίμην, *aor.* 2. *med. opt. à φείδω, per anadiplasiasmum Ionicum.* 464

Ὀλισθάνω, *fut.* ήσω, labor, cado; *ab ὄλισθος, ου, ὁ*, lapsus, casus; *ab ὄλ-* 470
λυμι· ὄλισθε, aor. 2. *sine augmento.*

482 Μυελὸς, ῦ, ὁ, medulla; ἀ μύω, claudo; παρὰ τὸ ἐν μυχῷ εἰλεῖσθαι, quòd in penetrali claudatur.
488 Σφονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, spina dorsi seu unum ex 24 ossibus, quibus tota spina constructa est; ἀ σφόνδυλος, ου, ὁ, *idem.*
489 Κυκάω, *fut.* ήσω, misceo, turbo, confundo.
490 Ἄγκος, εος, τὸ, vallis, *ab* ἀνακεῖσθαι, quòd in ima jaceant; *vel,* ἀπὸ τοῦ συγκαλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι τὰ ξύλα, quòd saltibus et arboribus concludi soleant.
492 Εἰλυφάζω, convolvo; *ab* εἰλύω. *Vide* εἰλυφάω, λ. 156.
496 Εὔτροχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene currens, volubilis, rotundus, planus; ἀ τρέχω. *Vide* εὔτροχος, *idem,* μ. 58.
501 Βάλλω, aspergo, *hic.*

CLAVIS HOMERICA

IN Φ΄. ILIADIS.

1 ΠΟΡΟΣ, ου, ὁ, transitus; ἀ περάω, transeo; *item,* alveus, *ut hic.*
6 Πεφυζότες, ἀ πεφυζὼς, ἀ πέφυζα, *pro* πέφυγα, *præt. med. verbi* φεύγω. *Iones enim mutant* γ *in* ζ, *aut factum est per syncop. ex* πεφυζηκὼς, ἀ φυζῶ, *idem quod* φεύγω.
7 Πίτνω, jacio, projicio, ante oculos expando, offundo, *ut hic; cujus imperf.* πίτνα, *tanquam* ἀ πιτνάω, *et partic.* πιτνὰς, accidens; ἀ πίπτω, cado.
12 Ἀκρὶς, ίδος, ἡ, locusta; παρὰ τὸ ἄκρα τῶν ἀσταχύων καὶ τῶν φυτῶν νέμεσθαι.
20 Ἐπιστροφάδην, *adv.* conversim, huc illuc se convertendo; *item,* strenuè, fortiter, valde; ἀ στρέφω.
23 Εὔορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tutus, habens stationem navium opportunam et commodam: *epitheton portûs: ab* ὅρμος, ου, ὁ, statio navium.
38 Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramus; παρὰ τὸ ἕρπειν, serpere: *serpunt enim in altum surculi: vel quasi* ὅρμηξ, saliens è trunco, *ab* ὁρμάω· *vel quasi* ὄροφηξ, *ab* ὀροφὴ, tectum, εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειος, tegendis culminibus idoneus; *ab* ἐρέφω.
39 Ἀνώϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inopinatus; *ab* οἴω, puto; *hinc* ἀνωϊστὶ, inopinato, *Odyss.* δ. 92.
41 Ὦνος, ου, ὁ, pretium; *ab* ὠνέομαι, emo.
70 Ἄμμεναι, *Dor. pro* ἄειν, *infin. ex* ἄω, *pro* ἄδω, *ex quo* ἀέμεναι, *Dor. vel Ion. exempto autem* ε, *ut* μ *ejus loco inserto,* ἄμμεναι, satiatum esse.
75 Ἱκέτης, ου, ὁ, supplex; *ab* ἱκέομαι, *aliquando* supplico; *vel* ἱκέτης, *quasi* ἱκέστης, *ut sit* ἱκόμενος εἰς ἑστίαν τινὸς, domum alicujus adiens; *hinc* ἱκετήσιος Ζεὺς, *Odyss.* ν. 213. Jupiter supplicum præses; *et* ἱκετεύω, supplico, π. 574.

Ἄλφω, *idem quod* ἀλφάνω, invenio; *ab* ἄλφα, *prima alphabeti litera;* 79
ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων, quòd prae aliis inventum est; *nisi malis, ut quibusdam placet,* ἄλφα *ab* ἀλφάνω *derivari.*

Λύμην, solverer, *præt. perf. seu plusquamperf. opt. pass. pro* λελυί- 80
μην, *à* λέλυμαι, *præt. pass. verbi* λύω. *Si perf. pass. exit in* μαι *purum (ut Rhenius annotat), optativus formatur mutando* μαι *in* ίμην, *ut ex* λέλυμαι, λελυίμην, *à quo syncope* τοῦ ι, λελύμην, *poet.* λύμην· *secundum alios est aor.* 2. *med. opt. modi;* *à* λῦμαι.

Αἰπήεις, εσσα, εν, altus; *ab* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *idem.* 87

Ὁμογάστριος, ίου, ὁ καὶ ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodiit, uteri- 95
nus; ὁ ἐν γαστρὶ ὢν ὁμοῦ· *à* γαστὴρ.

Ἐπέρασσα, vendidi, 3. *sing. aor.* 1. *poët. pro* ἐπέρασα, *à verbo* περάω. 102

Ὀλοφύρεαι, lamentaris, 2. *sing. præs. Ion. pro* ὀλοφύρῃ, *à verbo* ὀλο- 106
φύρομαι.

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, tempus vespertinum: *quoniam* 111
tunc ἡ εἵλη τοῦ ἡλίου, ἰσχύει, *est etiam* δείλης, *ut hìc: et est masc. secundum Budæum; hinc* δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, vesper, *infrà,* 232. *et* δείελον ἦμαρ, *Odyss.* ρ. 606. *et* δειελιήσας, cœnans, cœnatus, *Odyss.* ρ. 599.

Ἐνταυθοῖ, hîc, huc, *ab* ἐνταῦθα, *idem quod* ἔνθα, *ab eoque factum.* 122

Ἀπολιχμάω, delambo, lambendo aufero; λιχμάζω, *vel* λιχμάω, lam- 123
bo; *quod à* λείχω *idem.*

Ἀκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, securus; *ab* α *privat. et* κῆδος, εος, τὸ, cura. *Vide* ἀκήδεστος, ζ. 60.

Φρὶξ, κὸς, ἡ, superficialis inundatio, veluti quum mare exiguâ aurâ 126
stringitur.

Δαϊκτάμενος, ένη, ενον, cæsus, *idem quod* δαϊζόμενος, *à verbo* δαΐζω. 146

Ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, *hìc,* dies, *per synecdoch.* 156

Περιδέξιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, ambidexter; *à* δεξιὰ, ᾶς, ἡ. 163

Ἐπιγράβδην, superficiatim, leviter; *à* γράφω. 166

Σύντο, *pro* ἔσσυντο, *præt. plusq. perf. pass. verbi* σύω. 167

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, rectâ volans, qui recto cursu fertur, eoque 169
valde citatò, ut volare videatur; *ab* ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, *et* πέτομαι, volo.

Ἐκγεγαῶτι, *dat. sing. part.* ἐκγεγαὼς, υῖα, ὸς, *præt. med. verbi* ἐκγάω, 185
pro ἐκγίνομαι, enascor.

Ἁλμυρήεις, εσσα, εν, ὁ καὶ ἡ, in mare cum sonitu quodam aut fremitu 190
fluens; *ab* ἅλς, ὸς, ἡ, mare, *et* μύρω, fluo, stillo.

Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus, *poët. pro* φρέαρ, ατος, *idem: quasi* φέραρ, *à* 197
φέρω· ἐξ οὗ φέρεται τὸ ὕδωρ.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, anguilla, ἀπὸ τοῦ ἐν ἰλύϊ χέεσθαι, *Eustath. vel* ἀπὸ τοῦ 203
ἐν ἰλύϊ ἔχεσθαι, *Etym.*

Ἐπινεφρίδιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, renibus obtensus: *à* νεφρὸς, οῦ, ὁ, ren. 204

Ἐφθέγξατο, locutus est, 3. *sing. aor.* 1. *med. verbi* φθέγγομαι. *Al.* 213
ἐκφθέγξατο.

Στείνω, *pro* στένω, *Ion. hìc* arctor, *seu* coarctor, *ut etiam antè,* ξ. 34. 220

Ἄγη, ης, ἡ, stupor; *ab* ἀγάω, stupeo. 221

Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus; *item* vesper, *ut hìc; à* δείλη, ης, 232
ἡ, *vers.* 111. *hujus libri.*

Σκιάζω, *fut.* σω, *idem quod* σκιάω, obumbro; *à* σκιὰ, ᾶς, ἡ.

234 Οἶδμα, *per synecdochen, pro* οἴδημα, ατος, τὸ, tumor; οἴδματι θῦον, æstu fervens, *hìc*; εἰς οἶδμ' ἅλιον, in undam marinam, tumorem pelagi, *Hymn. in Apoll.* 417. *ab* οἰδέω, tumeo.

249 Ἀκροκελαινιάω, in summo, *vel* superficie nigrico; *ab* ἄκρος, α, ον, *et* κελαινιάω, nigrico; *quod est à* κελαινὸς, ἡ, ὸν, ater; *à* μέλας.

257 Ὀχετηγὸς, ῦ, ὁ, aquæ ductor; *ab* ὀχετὸς, ῦ, ὁ, canalis, aquæ ductus.

259 Μάκελλα, ης, ἡ, ligo; παρὰ τὸ μονόθεν κέλλειν, *id est,* κινεῖν, movere: *vel,* τέμνειν, secare.

Ἀμάρα, ας, ἡ, sulcus in prato, vel horto, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ gratiâ; *ab* ἅμα, *et* ῥέω.

260 Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, calculus, *id est,* lapillus; *à* ψῆφος, ε, ἡ, *idem.*

262 Προαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declivis; *à* προάλλομαι, prosilio.

281 Εἵμαρμαι, *Attic. pro* μέμαρμαι, *perf. pass. verbi* μείρω, divido, μ *Atticè in* ε *mutato*: εἵμαρτο, fato decretum erat, 3. *sing. plusq. perf. pass.*

282 Συφορβὸς, ῦ, ὁ, subulcus, *pro* συοφορβὸς· *à* σῦς, *et* φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum.

283 Ἔναυλος, ε, ὁ, *hìc* torrens; *propriè,* tibiis personans: *ab* αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia. *Vide* π. 71.

Ἀποέρσε, *pro* ἀπέρσε, *quod est fut. Æolicum verbi* ἀποέῤῥω, *secundum quosdam: secundum alios,* ἀποείρω *significat idem quod* φθείρω.

292 Λωφάω, *fut.* ήσω, respiro, interquiesco, finem facio aliquem infestandi: *metaph. sumpta à bobus, à quorum cervice deponuntur onera;* *à* λόφος, ε, ὁ, cervix.

306 Κορύσσω, *hìc* attollo; *metaph. ducta* ἀπὸ τῆς κόρυθος.

313 Ἴστη, *hìc est imperat. præs.* 2. *pers. fit ex tertiâ singulari imperf. act. abjecto augmento: ita enim aliquando formatur imperat. tam verborum in* μι, *quàm in* ω *desinentium; aut, secundum alios, est pro* ἵσταθι, *per Apoc. brevi, quæ præcedebat, mutatâ in longam.*

315 Μέμονα, *hìc,* audeo, cogito, in animo habeo, *præt. med. verbi* μένω.

317 Νειόθι, *pro* νειατόθι, in imo fundo aut parte. *Vide* νειόθεν, *antè,* κ. 10.

319 Χεράς, άδος, ἡ, colluvies mista cœno, et lapidibus: *à* χέρμα, acervus parvorum lapidum; *quod à* χερμὰς, άδος, ἡ, lapis qui manum implere potest: *hoc autem à* χεὶρ, manus.

321 Ἄσις, εως, ἡ, cœnum, limus; παρὰ τὸ ἄζω, sicco; *unde* ἄσιος, ία, ιον, limosus, β. 461.

323 Τυμβοχοὴ, ῆς, ἡ, tumulus; *à* τυμβοχοέω, tumulum struo; *quod à* τύμβος, ε, ὁ, *et inusitat.* χοέω· *à* χέω, terrâ aggestâ exstruo.

333 Πιφαύσκεο, *Ion. pro* πιφαύσκου, *à* πιφαύσκω, *quod à* φάω, luceo. *Vide* κ. 202.

334 Ἀργεστὴς, ῦ, ὁ, albus, velox, procellosus, *epitheton Noti.*

337 Φλέγμα, ατος, τὸ, incendium; *à* φλέγω.

342 Τιτύσκετο, *hìc,* parabat: *à* τιτύσκομαι, dirigo.

345 Ξηραίνω, arefacio; *à* ξηρὸς, ὰ, ὸν, siccus; ἐξηράνθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass.*

346 Νεοαρδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus; *ab* ἄρδω, irrigo.

347 Ἐθείρω, ex more colo, de more aliquid facio; *ab* ἔθος, εος, τὸ, mos.

351 Κύπειρος, ου, ἡ, *et* κύπειρον, ου, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere.

Φλύω, *et* φλύζω, nugor; *item* ferveo, ebullio: *à* φλίω, *idem;* φλάζω, 361
etiam idem significat.

Μέλδω, liquefacio; μέλδομαι, liquefio; *item, pro* μέλδω, *ut hìc; pro-* 363
priè significat membra exedo, *et* consumo; παρὰ τὸ μέλη ἔδειν.

Ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, cunctanter; *ab* ἀμβάλλω, *pro* ἀναβάλλω, 364
tollo, *&c.*

Κάγκανος, η, ον, siccus, aridus: *à* καγκαίνω, exsicco; *sunt qui expo-
nunt* κάγκανα ξύλα τὰ καινόμενα εἰς τὸ καίεσθαι, amputata ad comburen-
dum: *quasi* κατάκανα, παρὰ τὸ καίνω, *quod est* κόπτω, *syncope et pleo-
nasmo* τῦ γ.

Χράω, *hìc*, invado furiosè, cum impetu aggredior. 369

Ἄητο, agitabatur, spirabat, ἐκινεῖτο, ἔρρα, 3. *sing. imperf. med. ab* 386
ἄημι.

Σαλπίζω, *usitat. fut.* ίγξω, *et* ίσω, tubâ cano, buccino, resono, *ut hìc;* 388
à σάλπιγξ.

Ῥινοτόρος, ε, ὁ, clypeos tendens, *vel potiùs* perforans, secans. *Mar-* 392
tis epithet. à ῥινὸς, ῦ, ὁ, *vel* ἡ, corium; *item, per synecdoch.* clypeus, *et*
τορέω, perforo, penetro.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; *metaph. pro* impudente *et* audace; 394
à κύων, κυνὸς, ὁ, *vel* ἡ, *et* μυῖα, ας, ἡ, musca; *alii legunt* κυνάμυια, *verso*
ο in α.

Δάπτω, *fut.* ψω, voro, dilanio, *hìc*, saucio. *Vide* ι. 858. 398

Κάλλιπες, deseruisti, *Æol. syncop. pro* κατέλιπες, 2. *sing. aor.* 2. *verbi* 414
καταλείπω.

Θητεύω, *fut.* σω, mercede servio; *à* θὴς, ητὸς, ὁ, qui mercede servit, 444
Od. δ. 644.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dicendus, memorandus, celebris; *item*, constitutus, 445
præfinitus, pactus, *ut hìc; à* ῥέω, dico, loquor.

Πολυγηθὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, gratissimus, multum lætitiæ afferens; *à* γηθέω, 450
gaudeo.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, qui ex longinquo solo advenit; *à* τῆλε, 454
procul, *et* δάπεδον, terra, solum, pavimentum.

Κεκοτηὼς, *pro* κεκοτηκὼς, υῖα, ὸς, *Ion. particip. præt. activi, à* κοτέω, 456
irascor.

Σαόφρων, *et* σώφρων, ονος, ὁ κὴ ἡ, cui mens salva est; *item*, prudens, 462
quasi diceret ὁ σάος, *vel* σῶς τὴν φρένα.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ κὴ ἡ, valde urens, florens, *ut hìc; à* ζὰ, *et* φλέγω. 465

Δηριαάσθων, *Atticè pro* δηριαέσθωσαν, prœlientur, 3. *plur. præs. impe-* 467
rat. med. verbi δηριάω.

Χηραμὸς, ῦ, ὁ, caverna, latibulum, lustrum ferarum. 495

Πληκτίζομαι, pugno, usque ad plagam digladior; *à* πλήσσω, per- 499
cutio.

Πεπτεῶτα, *vel* ῶτα, *pro* πεπτῶτα· *à* πεπτεὼς, *pro* πεπτώς· *hoc autem* 503
per syncop. pro πεπτωκὼς· πεπτεὼς, *autem facit in obliquis, ut* ἑστεὼς,
ῶτος, *vel* ότος, *&c. part. præt. perfect. act. verbi* πίπτω· *tanquam à*
πτόω.

Πυλουρὸς, ῦ, ὁ, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus, 530
pro quo πυλωρὸς, *et* πυλάωρος, *ut hìc; à* πυλὴ, ῆς, ἡ, *et* οὖρος, ε, ὁ, cus-
tos; *vel ab* ὤρα, cura.

531 Πεπτάμενος, η, ον, apertus; à πεπτάζομαι, pandor, *præt.* πέπταμαι, pansus, explicatus, apertus sum, *quod per syncop. dicitur pro* πεπέτασμαι.
536 Ἄλληται, saliat, *est* 3. *pers. subj.* 1. *aor. ab* ἄλλομαι, salio.
551 Πορφύρω, purpureo colore perfundo; *dicitur et* mare fluctuans πορφύρειν, *unde metaph. dicitur de* animo concitato *et* turbido.
560 Ἑσπέριος, ία, ιον, vespertinus; *ab* ἕσπερος, vesper; *quod ab* ἕως, ω, ἡ, lux, *et* πέρας, finis, *vel* παρὰ τὸ τὸν ἥλιον ἕπεσθαι, quòd sequatur solem, *Eustath. vel ut Etym.* ἀπὸ τοῦ ἔσω ποιεῖν περᾶν τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα, quòd vesper domum revocet animalia, solvatque à labore diurno.
563 Ἀπαμειρόμενος, η, ον, discedens; *ab* ἀπὸ, *et* ἀείρω, tollo.
575 Ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, *idem quod* ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus; *ab* ὑλάω, latro.
578 Ξυμβλήμεναι, congredi, *Dor. pro* συμβλῆναι, *aor.* 2. *verbi* σύμβλημι *pro* συμβάλλω.
598 Ἡσύχιος, ιου, ὁ καὶ ἡ, quietus, quiete fruens; *ab* ἥσυχος, *idem.*
604 Θέλγω, mulceo, delinio; *item,* fallo, *ut hic.*
607 Ἔμπλητο, implebatur, 3. *sing. imperf. pro* ἐνέπλητο, *verbi* ἔμπλημι *pro* ἐμπλήθω.

CLAVIS HOMERICA

IN X'. ILIADIS.

2 ἈΠΕΨΥ'ΧΟΝΤΟ, abstergebant, 3. *plur. imperf. verbi* ἀποψύχω, refrigero, abstergo, *ut hic; est et* exspiro, animum efflo; *vel ut Eustath. vult,* animi deliquium patior, *Od.* ω. 347.
12 Ἄλεν *pro* ἄλησαν, *Bœot.* conclusi sunt; συνεκλείσθησαν, συνηθροίσθησαν. *Vide* εἴλη, *antè,* ν. 408.
31 Πυρετὸς, ῦ, ὁ, febris; *à* πῦρ, *propter æstum morbi.*
44 Εὖνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *hic,* orbatus, *in quâ significatione venit ab* εἷς, unus.
59 Πρὸς δὲ, ad hæc verò.
Φρονέω, *hic,* vivo; *vel,* mentis compos sum.
80 Κόλπον ἀνιεμένη, sinum denudans.
83 Λαθικηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oblivisci doloris faciens, curas oblivione tegens; *à* λήθω, *et* κῆδος, εος, τὸ, cura.
93 Χειὰ, ᾶς, ἡ, lustrum; τοῦ ὄφεως κατάδυσις ἡ καταδεχομένη τὸ ζῶον, latibulum serpentis; *à* χέω, capax sum.
Ὀρέστερος, ἔρα, ερον, monticola, montanus, agrestis; *ab* ὄρος, εος, τὸ, mons.
118 Ἀποδάζομαι, distribuo; *à* δαίω, divido.
Κέκευθε, *aor.* 2. *Ionicâ reduplicatione, pro* ἔκευθε· *à* κεύθω.
129 Ξυνελαυνέμεν, congredi, *Ion. pro* συνελαύνειν.

Οἰμάω, *fut.* ήσω, irruo, impetu feror; *ab* οἴμη, *antè*, λ. 24. 140

Ληκῶ, crepo, sonum edo; *per onomatop. aor.* 2. ἔλακον, *præterit.* 141
med. λέλακα, *et* λέληκα, *unde partic.* λεληκὼς, υῖα, ός.

Ταρφέα, *hìc* vehementer; *à* τάρφος, εος, τὸ, densitas. 142

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis, curulis, publica; *ab* ἅμαξα, ης, ἡ, cur- 146
rus, η. 426.

Θέρος, εος, τὸ, æstas; *à* θέρω, calefacio; *quòd eo tempore maximus* 151
calor vigeat.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, locus ubi lavatur; *item*, vas ad lavandum; *à* 153
πλύνω, lavo: *propriè, de* vestimentis, *ut* λούω, *de* corpore, νίπτω, *de* pe-
dibus *et* manibus.

Λαΐνεος, εα, εον, lapideus, *idem quod* λάϊνος. 154

Ἱερήϊον, victima, *Ionicâ dialysi, pro* ἱερεῖον· *ab* ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos. 159

Τρωχάω, *pro* τροχάω, *idem quod* τρέχω, *ex eoque factum.* 163

Καταπτήξας, metu perculsus, *aor.* 1. *part. à* πτήσσω. 191

Θάμνος, ου, ὁ, fruticetum, densus fruticibus, frutex, *hìc. Vide* λ.
156.

Ἀνιχνεύω, *fut.* σω, pervestigo, indago; *ab* ἰχνεύω, vestigo, *ab* ἴχνος, 192
εος, τὸ, vestigium.

Προπροκυλίνδομαι, *majoris emphasis gratiâ, pro* προκυλίνδομαι, provol- 221
vor ad pedes alicujus more supplicis; *à* κυλινέω, *vel* κυλίνδω.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parsimonia; *à* φείδομαι, parco. 244

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, dolus; *à* κέρδος, εος, τὸ, *aliquando*, astutia, 247
versutia.

Θεοὺς ἐπιδώμεθα, deos testemur. 254

Ἁρμονία, ας, ἡ, *hìc*, pactum; *ab* ἄρω, apto, congruo. 255

Καμμονίη, *pro* καταμονία, perseverantia, victoria, quæ fortiter con- 257
stanterque permanendo paratur, *ut hìc*; *à* καταμένω, constanter per-
maneo.

Ἄλαστος, *propriè*, cujus memoria erit perpetua; *hìc*, qui mala ἄλαστα 261
intulit. *Dor. pro* ἄληστος· *à* λήθω, lateo. *Vide* μ. 163.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis sanctio, pactum; *à* συνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ,
socius; *à* σὺν, *et* ἵημι, mitto.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium; *ab* ἀλύσκω. 270

Ἀθρόα πάντα, omnia simul. *Vide* β. 439. 271

Ἠείδης, *pro* εἰδῆς, *plusquamperf. subj. med. pleonasmo* τοῦ η, *vel Atticâ* 280
epenthesi τοῦ ε, *pro* ᾔδης, *ab* ᾔδειν, *plusquamperf. ind. verbi* εἴδω, ε *con-*
verso in η, *et* ι *subscripto. Al.* ἠείδης.

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, loquax, non mutilans verba; *ab* ἄρτιος, ίου, ὁ καὶ ἡ, 281
absolutus numero, aptatus, *et* ἔπος, εος, τὸ.

Ἐπίκλοπος, όπου, ὁ καὶ ἡ, furax; *item* subdolus, vafer, deceptor, *ut hìc*;
ab ἐπικλέπτω, furor; *à* κλέπτω.

Ἔπλεο, *à* πέλομαι, sum, *pro* ἐπέλου.

Ἀπεπλάγχθη, resiliit; *ab* ἀποπλάζω, aberrare facio. 291

Κατηφήσας, ασα, αν, mœstus; *à* κατηφέω, sum vultu demisso, *à* κατη- 293
φὴς, qui est vultu demisso; *ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν. Vide* κατή-
φεια, γ, 51.

Ἀλέα, ας, ἡ, vitatio, effugium: *ab* ἀλέω, vito. 301

74 Ἀλάλημαι, *ab* ἀλάλημι, *per reduplicationem, pro* ἄλημι, vagor, erro, *ab* ἀλάομαι.

76 Μὲ πυρὸς λελάχητε, ignis me consortem feceritis; *à* λαγχάνω, sortior.

79 Ἀμφιχαίνω, absorbeo, deglutio, *propriè*, circumhio; *à* χαίνω.

82 Ἐφήσομαι, *fut.* 1. *med. verbi* ἐφίημι, *ex inusitat.* ἐφέω· *aliquando est fut.* 1. *ab* ἐφήδομαι, delector, gaudeo; *ab* ἥδομαι.

88 Ἀστράγαλος, ου, ὁ, *hìc*, ludus talorum. *Vide* ξ. 466.

90 Ἐνδυκέως, accuratè, humaniter, prompto animo.

91 Σορὸς, ῦ, ἡ, conditorium, sepulchrum, urna.

92 Ἀμφιφορεὺς, έως, *Ionicè* ῆος, ὁ, amphora, *id est*, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: *ab* ἀμφὶ, *et* φέρω.

97 Ἀμφιβάλλω, *hìc*, complector, amplector.

102 Συμπλαταγέω, *fut.* ήσω, manibus complosis strepitum edo; πλαταγέω, crepito, crepitaculo sonitum edo; *à* πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; *quod à* πλατάσσω, ex ictu sonitum excito; *hoc autem à* πλατὺς, εῖα, ὺ.

116 Ἄναντα, κάταντα, πάραντα, τὰ, acclivia, declivia, prærupta, *poët. pro* ἀνάντη, κατάντη, παράντη· *ex* ἀναντὴς, καταντὴς, παραντὴς· *ab* ἀνὰ, παρὰ, *et* κατὰ, *et* ἀντάω, occurro, obviam eo.

123 Φιτρὸς, οῦ, ὁ, stipes, truncus; *dicitur quasi* φιτυρὸς· *nam* φίτυ *est* τὸ φυτὸν, *Eustath.*

126 Ἠρίον, ου, τὸ, monumentum, sepulchrum; *ab* ἔρα, terra, *ob terram affusam mortuis.*

132 Παραιβάτης, ου, ὁ, transgressor, pugnator è curru, *à* παραὶ, *et* βαίνω.

135 Καταειλύω, induo, convestio, tego; *ab* εἰλύω, *idem quod* ἕω, induo, *et* κατὰ.

139 Νηέω, *fut.* ήσω, glomero, acervo, *ut hìc*; *à* νέω, glomero.

147 Ἔνορχος, ου, ὁ, mas, masculus, *propriè* testiculatus; *pro* ἔνορχις· *ab* ὄρχις, ιος, ὁ, testiculus.

Παρὰ αὐτόθι, ibidem.

160 Ταγὸς, ῦ, ὁ, dux: *à* τάσσω, ordino: *alii leg.* οἵ τ' ἀγοί.

163 Κηδεμὼν, όνος, ὁ, qui rei alicujus curam gerit, curator, procurator funeris, *hìc*; *à* κῆδος, εος, τὸ, funus.

169 Δαρτὸς, ἡ, ὸν, *et* δρατὸς, excoriatus; *à* δέρω.

186 Ῥοδόεις, εσσα, εν, rosaceus; *à* ῥόδον.

187 Ἀποδρύφω, *idem quod* ἀποδρύπτω, dilacero, excorio; *à* δρύπτω, lacero, excortico; *quod à* δρῦς.

Ἑλκυστάζω, trahendo rapto; *ab* ἑλκύω.

191 Σκήλῃ, arefaceret, *aor.* 1. *subjunct. secundum Eustath. à* σκάλλω· *nam si à* σκέλλω *esset, faceret* σκείλῃ. *Alii autem (cum* σκάλλω *nullam habeat hujusmodi significationem, qualis hìc est) à* σκέλλω *deducunt.*

223 Νύμφιος, ου, ὁ, sponsus: *apud Homer. dicitur*, qui ante unum aut plures annos uxorem duxit; *à* νύμφη, ης, ἡ, sponsa.

225 Ἑρπύζω, *fut.* σω, repto; *ab* ἕρπω, *idem.*

226 Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer, stella auroræ prænuntia; *ab* ἕως, *pro* ἠὼς, όος, οῦς, ἡ, aurora, *et* φέρω.

Σβέσατ', extinguite, 2. *pl. aor.* 1. *imperat. verbi* σβέννυμι. 237

Θείομεν, ponamus, 1. *pl. aor.* 2. *subj. poët. pro* θῶμεν, *verbi* τίθημι. 244

Τιθήμεναι, ponere, *poët. ectasi pro* τιθέμεναι, *Dor. pro* τιθέναι, *præs. in-* 247
fin. act. verbi τίθημι.

Ἄλλεγον, *pro* ἀνάλεγον, *et hoc pro* ἀνέλεγον, collegerunt. 253

Τορνόω, *fut.* ώσω, torno, cœlo, *item* circulo circumscribo; *à* τόρνος, ου, 255
ὁ, *quod à* τείρω, terebro, torno; τορνώσαντο, 3. *pl. aor.* 1. *med. Ion.*

Ἵζανον ἀγῶνα, instituere ludos; ἱζάνω *enim aliquando* instituo. 258

Ὠτώεις, εσσα, εν, ansatus; *ab* οὖας, ατος, τὸ, auris. 264

Εἰκοσίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, viginti mensuras capiens; *ab* εἴκοσι, viginti, *et* μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Ἑξέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, sexennis; *ab* ἕξ, *et* ἔτος, εος, τὸ, annus, *pro quo* 266
ἑξαέτης.

Βρέφος, εος, τὸ, infans, fœtus recèns editus; *aliquando* brevì edendus, *ut hìc; per metaph. literæ* φ. παρὰ τὸ εἰς φῶς βεβηκέναι, quòd in lucem editus sit.

Κυέω, *fut.* ήσω, in utero gesto, concipio; *à* κύω.

Κεχανδὼς, υῖα, ὸς, capax, *à* χάζω, capio, capax sum, *præt. med.* κέ- 268
χαδα, *et inserto* ν, κέχανδα.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui utrinque poni potest; *ab* ἀμφὶ, *et* τί- 270
θημι.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, igni nunquam admotus, itaque novus; *à* πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis. *Vide* ι. 122.

Ἐρηρέδαται, *Ionicè pro* ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, *factum est* ἐρήρεισται, *ut* ἐρράδα- 284
ται, *antè,* μ. 431. ἐρήρεισται *autem est tertia singularis, ab* ἐρήρεισμαι, *præt. pass. factum ex præt. act.* ἐρήρεικας *habente Atticam reduplicationem, pro* ἤρεικα· *ab* ἐρείδω.

Στέλλομαι, *hìc,* accingor, instruor, paror; *à* στέλλω, apparo. 285

Ἔγερθεν, surrexerunt, 3. *plur. aor.* 1. *pass. Bœot. pro* ἠγέρθησαν; *verbi* 287
ἐγείρω.

Κέκαστο, instructus, *vel* ornatus erat, 3. *sing. plusquamperf. verbi* 289
κάζω.

Βάρδιστος, *pro* βράδιστος, *metri causâ:* βράδιστος, *autem est superlativus* 310
à βραδὺς, εῖα, ὺ, brevis: *cujus comparativus* βραδύτερος, βράσσων, κ. 226. *pro* βραδίων, *est etiam* βραδύτατος, η, ον, *superlat.*

Ἀφάρτερος, έρα, ερον, velocior; *ab* ἄφαρ, statim, continuò, *α.* 349. 311

Ἐρεχθόμενος, η, ον, jactatus: *hìc,* molestiâ affectus, oppressus, *Hymn.* 317
in Apoll. 358. *est et* ἐρέχθων, animum curis dissecans, *et* discrucians, *Od.* ε. 83. ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων· *ab* ἐρέχθω, scindo, cædo, quasso.

Προύχων, ουσα, ον, procedens, eminens; *à* πρὸ, *et* ἔχων, *poët. pro* 325
προέχων.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, ulna; *item,* passus, mensura senum pedum; *quidam* 327
exponunt, spatium quantùm protensa hominis utrinque brachia ab altero summo medio digito ad alterum trajecta per pectus longitudine patent; *ab* ὀρέγω, *Eustath. factâ syncop. vel ut alii,* ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μετρεῖν.

Ξυνοχὴ *pro* συνοχὴ, ῆς, ἡ, *hìc,* coarctatio, in angustum contractio an- 330
gustiæ viarum, *à* συνέχω, constringo.

332 Νύσσα, ης, ἡ, meta; à νύσσω, pungo, fodio; ἀπὸ τοῦ ἐλαύνοντας κατ' αὐτὴν νύσσειν, τοὺς ἵππους, quòd ii qui ad eam tendunt, calcaribus incitare soleant equos ad vehementiorem cursum.

337 Κίνται, à κίντω, *quod aliquando dicitur pro* κεντέω, pungo, *ut hìc.*

340 Ἐπαυρεῖν, *hìc,* impingere, contingere; *ab* ἐπαυρέω, *propriè,* fruor; *item,* damnum accipio; *item,* assequor, consequor, contingo.

343 Πεφυλαγμένος, η, ον, cautus; φυλάσσομαι *enim idem significat quod* φυλάσσω, *nempe aliquando* observo, caveo, vito.

344 Παρεξελάσῃσθα, prætervectus fueris; 2. *sing. fut. subj. pro* παρεξελάσῃς, θα *per paragogen Æol. additâ, verbi* παρεξελαύνω.

361 Μεμνέωτο, *pro* μεμνέοιτο, *per ectasin: hoc autem dialysi, pro* μεμνεῖτο, *quod apud Cratem invenitur; hoc autem pro* μεμνῇτο, *præt. optat. verbi* μνάομαι, *pro quo etiam legitur* μεμνῷτο, *apud Xenophontem, et* μεμναῖτο, *apud Pindarum, secundum Eustath. est pro* μεμνῷτο, *epenthesi τοῦ* ε, *hoc autem pro* μνῷτο, *per anadiplasiasm.* μνῷτο *autem est* 3. *sing. præs. optat. contract. ex* μνάοιτο.

362 Ἄειραν, sustulerunt, 3. *pl. aor.* 1. *Ion. pro* ἦραν, *verbi* ἀείρω.

368 Πίλνημι, *idem quod* πελάζω, appropinquare facio; πίλναμαι, *idem quod* πελάζομαι, appropinquo.

387 Ἐβλάφθησαν, affligebantur, 3. *pl. aor.* 1. *pass. verbi* βλάπτω.

388 Ἠλεφαίρω, decipio, lædo; *idem* ἐλεφαίρομαι.

396 Θρυλλίζω, *vel* θρυλλίσσω, murmuro; à θρύλλος, ου, ὁ, susurrus, *sed quando significat* frango, comminuo, collido, *ut hìc, potiùs derivatur à* θραυλίζω, *et* θραύω, frango; θρυλλίχθη, 3. *sing. aor.* 1. *pass. Ion.*

420 Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, scissura, rima, hiatus; à ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fissura, *quod* à ῥήγνυμι.

422 Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus, curruum concursus; à τρέχω· *hinc* ἁματροχάω, simul curro, *Od.* ο. 450.

431 Οὖρον, *hìc, idem est quod* ὅρμημα, *ut sit ab* ὄρω, *vel* ὀρούω.

435 Συγκύρω, *fut.* σω, *idem quod* προσκρούω, collido; συγκύρσειαν, *aor.* 1. *opt. Æol.*

453 Φράζομαι, *hìc,* video, animadverto; φράσσατο, 3. *sing. aor.* 1. *med.*

458 Αὐγάζομαι, *hìc,* video, intueor; *ab* αὐγὴ, ῆς, ἡ.

459 Παροίτερος, α, ον, prior, *ratione temporis, vel loci; à* πάρος.

474 Λαβρεύομαι, præceps sum in loquendo; à λάβρος, vorax, *antè* β. 148.

479 Λαβραγόρης, ου, ὁ, loquax, præceps in loquendo; à λάβρος, vorax, *et* ἀγορέω, dico.

481 Εὔληρα, ων, τὰ, lora, habenæ; *dicuntur quasi* εἴληρα, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι ταῖς χερσὶν, *vel quasi* αὔληρα παρὰ τὴν αὐλὴν, *ut sint* τὰ ἐπιμήκη.

531 Ἥκιστος, η, ον, minimus, tardissimus; *ab* ἦκα, quietè.

536 Λοῖσθος, η, ον, ultimus, postremus, *idem* λοίσθιος, *hinc* λοισθήϊ' ἄεθλα, 751. *hujus libri;* λοισθήϊα *sunt præmia quæ ultimo dantur.*

561 Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, *aut* diffusum fluit; à χέω, fundo; *sed hìc,* extrema ora rei.

580 Ἐπιπλήσσω, *fut.* ξω, increpo.

583 Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, tenuis, gracilis; ἀπὸ τοῦ ῥᾷον δινεῖσθαι.

589 Ὑπερβασία, ας, ἡ, transgressio; *ab* ὑπὲρ, *et* βαίνω.

Ἀλδίω, *fut.* ίσω, audeo; ἀλδήσκω, incrementum accipio, cresco. 599

Νεοίη, ης, ἡ, juvenilis ætas; ὁ νέος, juvenis. 604

Ἀγὼν, *aliquando significat* spectantium certamen multitudinem. 617
Vide η. 298.

Αὔτως, *hìc*, gratìs. 621

Παλαίω, *fut.* σω, luctor, certo; *à* πάλη, ης, ἡ, lucta, *infrà* 635. *unde et* παλαισμοσύνη, *idem, infrà* 701. *à* πάλλω, agito: *quia corpus luctando agitatur.*

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, jaculandi ars, jaculandi certamen; *ab* 622
ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Παρήλασαν, præteregerunt, 3. *pl. aor.* 1. *verbi* παρελαύνω. 638

Πρόσθε βαλὼν, superans numero. 639

Κτερέϊζε, celebra exequias, 2. *sing. præs. imperat. verbi* κτερείζω. 646

Ἀλγίων, ἄλγιστος, molestior, molestissimus, difficilior, difficillimus, 655
comparat. et superlat. ab ἄλγος, εος, τὸ, molestia.

Πεπληγέμεν, percutere, ferire, *Ion. pro* πεπληγέναι, *verbi* πεπλήγω, *à* 660
præt. med. πέπληγα, *verbi* πλήσσω.

Ἀράξω, frangam, 1. *sing. fut. verbi* ἀράσσω. 673

Ἐξοίσουσι, efferent *ad sepulturam*, 3. *pl. fut. verbi* ἐκφέρω. 675

Δεδουπὼς, υῖα, ὸς, *hìc*, mortuus; *sed fortè propriè*, cadens, *vel* qui ce- 679
cidit; *partic. à* δουπέω, obstrepo, cadendo sono.

Παρακάββαλεν, projecit, 3. *sing. aor.* 2. *pro* παρακατέβαλε. 683

Χρόμαδος, ου, ὁ, strepitus dentium ex vulnere collisorum, *factum per* 688
onomatop.

Φυκιόεις, εσσα, εν, algosus; *à* φῦκος, ι. 7. species herbæ marinæ; al- 693
gam *alicui interpretantur.*

Πτύω, *fut.* σω, spuo. 697

Ἀλλοφρονέων, ουσα, ον, mente alienatus, insanus: *ab* ἄλλος, *et* φρονέω. 698

Ἀμείβοντες, tigna ædificium sustinentia, trabes, quæ sese invicem 712
fulciunt.

Σμώδιγξ, *idem quod* σμῶδιξ, *antè*, β. 267. 716

Σφῆλαι, movere, *à* σφάλλω, supplanto. 719

Κῶληψ, πος, ὁ, talus, sura, poples; *à* κῶλον, membrum. 726

Χανδάνω, *à* χάζω, *idem*; capax sum. 742

Τέτατο, extendebatur, *Ion. pro* ἐτέτατο, 3. *sing. plusquamperf. pass.* 758
verbi τείνω.

Πήνιον, ου, τὸ, *hìc est*, stamen, *seu* filum, quòd è colu deducitur, et 762
fuso dissolvitur: *propriè est*, fusum ipsum, *inquit Suidas*; *à* πῆνος, ου,
ὁ, *et* πήνη, ης, ἡ, textum; *à* πονέω, laboro; *alii*, ἀπὸ τοῦ Πᾶνος, *quia
Pan perhibetur inventor artis textricis.*

Μίτος, ου, ὁ, licium, filum quod stamini implicatur.

Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, halitus; *ab* ἄω, spiro. 765

Ὀλισθάνω, ῶ, *fut.* ήσω, labor, *-eris.* 774

Ὄνθος, ου, ὁ, stercus, *seu* fimus jumentorum, *vel* boum. 777

Ὠμογέρων, οντος, ὁ καὶ ἡ, cui viridis et cruda est senectus, cui, licet 791
seni, caput non est canum.

Ἐριδδάω, contendo, *poët. pro* ἐριδάω· *hoc autem factum ex futur.* 2. 792
ἐριδῶ· *ab* ἐρίζω, *quod est ab* ἔρις.

806 Ἔνδινα, ων, τὰ, intestina; *ab* ἔνδον, intus.
826 Σόλος, ου, ὁ, discus, orbis: *à* σῶ, *quia quatitur.*
Αὐτοχόωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, veluti suâ sponte fusus, crasâ Minervâ fusus, ingens, *ut alii exponunt, à* χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria, *à* χέω, fundo.
827 Ῥιπτάσκω, *idem quod* ῥιπτάζω, præcipitem do, projicio.
832 Ἀπόπροθι, nimiùm longè.
834 Χρεώμενος, η, ον, *per pleonasmum* τοῦ ε, *pro* χρώμενος.
845 Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum pastorale; *dicitur quasi* κᾶλον αὖ ῥέπον, lignum in summo repandum.
851 Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, securicula, dimidiata securis; *à* πέλεκυς, εως, ὁ, securis.
852 Ἱστὸς, οῦ, ὁ, malus; *ab* ἵστημι, sto.
863 Ἀπειλέω, *fut.* ήσω, *hìc,* voveo.
866 Μήρινθος, ου, ἡ, funiculus; *à* μηρύω, glomero.
868 Παρείθη, dismissus est; *à* παρίημι, *cujus præt. passiv.* παρεῖμαι, *ex cujus tertia* παρεῖται, *aor.* 1. παρείθην, *usitatius est* παρέθη.
881 Θηεῦντο, intuebantur, *Dor. pro* ἐθηοῦντο, *quod Ion. pro* ἐθηῶντο, *3. pl. imperf. verbi* θεάομαι.
886 Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator, *verbale ab* ἵημι, mitto.
887 Ἂν, *pro* ἀνέστη, surrexit.
890 Ἴδμεν, scimus, *Dor. pro* ἴσμεν, *per syncop. pro* ἴσαμεν, 1. *plur. præs. verbi* ἴσημι.

CLAVIS HOMERICA

IN Ω'. ILIADIS.

12 ΔΙΝΕΥ'Ω, *fut.* σω, verso, moveo, oberro; *quidam exponunt* δινεύεσκε, volutabat se, *à* δινέω.
Ἀλύων, ουσα, ον, sese afflictans; *ab* ἀλύω, errabundâ et incertâ mente afficior; *ab* ἀλῶ, vagor; *quòd qui anxii sunt vagari soleant; vel ex* α *priv. et* λύω, *ut sit,* malorum solutionem non invenio.
15 Δησάσκετο, alligabat; *verbum poët. à* δέω, ligo; *vel potiùs pro* ἐδήσατο, *aor.* 1. *med.*
25 Ἑήνδανον, *pro* ἥνδανον, *pleonasmo poët.* τοῦ ε. *ab* ἁνδάνω.
27 Ἔχον, *hìc,* affecti erant.
30 Μάχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, impurus, lascivus. Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia.
33 Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, noxius; *à* δηλέω, lædo.
45 Ὀνίνημι, *idem quod* ὄνημι.
58 Θήσατο μαζὸν, suxit mammam: θήσατο, *pro* θηλάσατο, *per sync. à* θηλάζω· *vel, ut alii volunt, aor,* 1. *med. verbi* θάω, *ex quo* θηλὴ *derivari creditur.*
61 Περὶ κῆρι, ex animo.

Ἀντιάομαι, *hìc*, intersum. 62

Ἀποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. *Etym. propriè dici scribit de leonibus ob catulos surreptos concitatis; ἀπὸ τοῦ σκύμνος, καὶ μαίνειν· alii deducunt simpliciter à σκύζω*, ad iram concito. 65

Ἀμαρτάνω, *fut.* ήσω, *hìc*, prætermitto. 68

Παρμέμβλωκε, advenit, *Æol. per syncop. pro* παραμέμβλωκε, 3. *sing. perf. pro* παραμεμόληκε. 73

Μολύβδαινα, ης, ἡ, pila, *seu* massa plumbea; μολίβδαινα, *idem; à* μόλιβδος, ου, ὁ, plumbum. 80

Βυσσὸς, οῦ, ὁ, *Ion. idem quod* βυθὸς, profunditas, fundum; *à* βαίνω· *sed* βύσσος, byssus.

Προτιάπτω, *pro* προσάπτω, alligo, appendo, affigo; *item*, attribuo, defero, *ut hìc; à* πρὸς, *et* ἅπτω, necto. 110

Τέο μέχρις, quousque. 128

Τῇδε, huc. 139

Ἰάνῃ, sanet, placeat, 3. *sing. præs. subj. verbi* ἰαίνω. 147

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix; *quidam exponunt*, inexorabilis. *Eustath.* qui sponte ab officio aberrat. *Budæus*, qui sciens prudensque peccat. 157

Ἔφυρον, rigabant; *à* φύρω, *fut.* υρῶ, *Æol.* φύρσω, *præt.* υρκα, misceo; *item*, inquino, rigo. 162

Ἐντυπὰς, impresso corporis vestigio, obvolutim: *ita tectus*, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι· τύπος, ου, ὁ, vestigium, typus. 163

Καταμήσατο, accumulabit; *à* καταμάω, *ab* ἀμάω, meto; *item*, colligo, accumulo: *alii leg.* κατεμήσατο. 165

Κίατο, jacebant, *Ion pro* ἔκειντο, 3. *plur. imperf. verbi* κεῖμαι. 168

Πεφιδήσεται, parcet, 3. *sing. paulò post fut. verbi* φείδω. 187

Πείρινς, *genit.* ινθος, *accus.* πείρινθα, *ut hìc*, arcula: *propriè*, crates ex viminibus, *quæ imponitur currui, et in quâ ponuntur ea quæ vehuntur.* 190

Γλήνεα, ων, τὰ, pretiosa, spectaculo digna; *à* γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi. *Vide* Θ. 163. 192

Κλέομαι, celebror. 202

Ἐσθέμεναι, edi, *Dor. pro* ἐσθίειν, *præs. inf. ab* ἔσθω. 213

Προσφῦσα, *hìc*, adhærens; *à* πρόσφυμι, *quod à* προσφύω.

Ἄντιτος, *pro* ἀντίτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *per syncopen*, vicissim punitus; *à* τίω.

Θυοσκόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aruspex, qui intelligit ea quæ per sacrificia ignita significantur; *à* θύος, τὸ, sacrificium, *et* κοέω, *Ion. pro* νοέω, intelligo; *vel à* καίω, uro. 221

Τεθνάμεναι, mori, *Dor. pro* τεθνάναι, *à* τέθνημι, *pro* θνήσκω. 225

Φωριαμὸς, οῦ, ὁ, arca; *à* φὼρ, fur; διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν· *vel, quia* πρὸς φυλακὴν τῶν φωρῶν κατεσκεύασται, ad cavendum sibi à furibus. 228

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum; *ab* ἐπιτίθημι.

Ἁπλοῒς, ΐδος, ἡ, vestis simplex, *cui opponitur* διπλοῒς· *ab* ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex. 230

Ἐξεσίη, *Ion. pro* ἐξεσία, ας, ἡ, legatio; *ab* ἵημι, mitto. 235

Περὶ δ' ἤθελε, summè, *vel* valdè cupiebat. 236

241 Οὔνεσθε, *pro* ὄνεσθε, *Ion. ab* ὄνημαι, *pro* ὄνομαι, *vel* ὄνομαι, vitupero.

253 Κατηφόνες, infames; *à* κατηφέω, increpo, taxo, incesso, *idem quod* καθάπτομαι· *vel, ut alii volunt,* morte digni, ἄξιοι καταφονευθῆναι.

255 Πανάποτμος, ου, ὁ κ ἡ, miserrimus; *à* πᾶς, *et* ἄποτμος, ου, ὁ κ ἡ, miser; *ab* α *et* πότμος, ου, ὁ, sors, fatum.

261 Χοροιτυπία, ας, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus solum inter saltandum; *à* χοροιτύπος, ου, ὁ κ ἡ, qui in choro pulsat terram pedibus, *vel* ipsum locum saltationis. *Hymn. in Merc.* 31. *Merc. vocat testudinem* χοροίτυπη, *quòd eo instrumento agitentur choreæ, quibus terra pulsatur; quod à* χορὸς, οῦ, ὁ, chorus, tripudium, *vel* locus choreis agitandis constitutus, *et* τύπτω.

269 Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus; *à* πύξος, ου, ὁ, buxus; παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι, διὰ τὸ πυκνὸν τοῦ ξύλου.

Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum, temo navis, *Ion. pro* οἴαξ· οἴηκες *hìc dicuntur* annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

272 Πέζα, *aliquando generaliter significat* extremitatem rei alicujus.

Κρίκος, ου, ὁ, annulus, *pro* κίρκος.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, paxillus, *seu* clavus temonis, qui per jugum in temonem defigitur, et circa quem subjugalia lora volvuntur; *ab* ἵστημι, statuo.

275 Ἀπήνη, ης, ἡ, currus, vehiculum mulare.

277 Ἐντεσιουργὸς, οῦ, ὁ, armorum opifex; *ab* ἔντεα, *et* ἔργον, *sed* ἐντεσίεργος, *epithet. mulorum,* subjugalis *fortasse; ab* εἴργω, arceo, *et* ἔντεα, vasa, Coul.

303 Ἀκήρατος, ου, ὁ κ ἡ, *hìc* purus, incorruptus; *ab* α *et* κεράω, misceo.

304 Χέρνιβον, ου, τὸ, pelvis; *à* χεὶρ, *et* νίπτω, lavo.

316 Μορφνὸς, ὴ, ὸν, niger; *ab* ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ; *hoc nomine dicitur aquilæ species.*

344 Ὑπνόω, dormio, somnum capio; ὑπνώοντας, *Ionicè pro* ὑπνοῦντας.

347 Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, *habet varias significationes: quidam enim dicunt significare* adolescentem valde robustum; *ex* α *epitatico, et* σύω, ruo, *vel* impetu feror; *alii,* decentem, moderatum, *derivantes ab* αἶσα, officium; *alii* pastorem, *aut* qui facilè huc illuc movetur; *ab* ἀΐσσω, ruo; *alii idem quod* αἰσυμνητὴρ, certaminis præses: *quasi* τηρῶν τὰ αἴσια· *vel,* ὁ τῶν αἰσίων μνήμην ποιούμενος, reges olim ita appellati sunt; αἰσυμνήτης, *idem.*

348 Ὑπηνήτης, ου, ὁ, pubescens, *scilicet cui* ὑπήνη *exoriri incipiat; ab* ὑπήνη, ης, ἡ, barba, mystax.

351 Κνέφας, ατος, τὸ, *hìc,* crepusculum.

354 Φραδὴς, έος, ὁ κ ἡ, consultus, prudens; *à* φραδὴ, ης, ἡ, prudentia: *quod à* φράζω.

363 Ἀμβρόσιος, ία, ιον, *hìc,* solitarius; *propriè,* immortalis; νὺξ ἀμβροσία, *vel* ἀμβροσίη, nox quieta, divina, *seu* solitaria, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται, in quâ homines non eunt. *Vide* α. 528.

365 Ἀνάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis hostis, cui cum altero non convenit; *ab* ἄρω, apto.

371 Ἀπαλεξήσαιμι, propulsaverim, 1. *sing. aor.* 1. *opt. verbi* ἀπαλεξέω.

Εἴσκω, æquo, comparo.

Πῆ, *aliquando ponitur* ἐγκλιτικῶς, *extra interrogationem, significans* 373
aliquâ parte, nimirum, *&c.*

Μεταπάλλομαι, *hìc*, sortiri. 400

Κλήρῳ λάχον, sors mihi contigit, sorte assequutus sum.

Μελεϊστὶ, membratim; *à* μέλος, εος, τὸ, membrum. 409

Προὔθηκεν, *pro* προέθηκεν, proposuit, objecit.

Ἑρσήεις, εσσα, εν, roscidus, rore conspersus, *seu* madefactus, *pro* ἐρ- 419
σήεις, *quod ab* ἕρση, *pro* ἔρση, ης, ἡ, ros.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, inquinatus; *à* μιαίνω, inquino. 420

Μέμυκεν, *à* μύω, claudo, occludo, comprimo; *dicitur propriè de* labris *et* ore: *aliquando etiam de* oculis; *hìc de* vulneribus, quorum labra non hiabant.

Παρὲξ Ἀχιλῆα, Achille absente, *vel* non sciente. 434

Σταυρὸς, ϋ, ὁ, vallus, palus ligneus, acutus et erectus, *ab* ἵστασθαι, 453
dictus, quoniam ἵσταται εἰς ἀέρα ἠρμένος.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, pessulus, repagulum: *ita dicitur, quòd foribus injiciatur aut obdatur; ab* ἐπιβάλλω, adjicio.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, claudebat, *pro* ἐπέῤῥασσε, *ab* ἐπαράσσω, irruo, illidor, 456
impingor, cum stridore *et* fragore impello *et* claudo; ἐπιῤῥήσσεσκε ἀντὶ τοῦ ἐπέκρουεν, ἐπέβαλλεν ἀπὸ τοῦ γινομένου κατὰ τὴν κλεῖσιν ἤχου· *à* ῥήγνυμι, frango.

Ἄντην, coram, palam. 464

Αὖθι, *pro* αὐτόθι. 470

Ποιπνύω, *fut.* ύσω, *hìc* ministro; *à* πνέω, spiro; *quoniam qui prope-* 475
ranter et anxiè opus faciunt, πνευστιῶσι.

Κύω, *fut.* σω, *hìc*, osculor. 478

Τετάρπετο, satiatus est, *Ion. et poët. redupl. pro* ἐτάρπετο, 3. *sing. a.* 513
2. *verbi* τέρπω.

Πρῆξις, εως, ἡ, *hìc*, utilitas, profectus, *pro* πρᾶξις· *à* πράσσω. 524

Κλώθω, neo, destino: *hinc Clotho dicitur una Parcarum; hinc* ἐπε- 525
κλώσαντο, destinârunt; *ab* ἐπικλώθω, fatalia stamina duco, *id est*, fatalia stamina nectens tribuo, *aut* destino; *propriè de* Parcis; *aliquando de cæteris diis, tam in bonam, quàm in malam partem.*

Πίθος, ου, ὁ, dolium; *à* πιεῖν, *quòd in eo potabilia continentur.* 527

Ἑάων, bonorum; *ab* ἐῢς, bonus; *unde et* ἔηος, *in genit. sing.* α. 393. 528
sunt tamen qui et hoc et illud ab ἑὸς, suus, *deducunt.*

Βούβρωστις, εως, ἡ, magna fames, *à* βοῦ, *particulâ agente, à bovis magni-* 532
tudine, et βρῶσις, cibus, ipsa comedendi actio: *hoc autem à* βρώσκω, *vel* fames, qualem patiuntur βοῦς βρώσκοντες· *hìc autem ponitur* ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας *et* λύπης, *pro mœrore summo, Didym.*

Παναώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnino intempestivus; *hìc*, qui præcoci fato et 540
immaturâ morte periturus est; *à* πᾶς, *et* ἀώριος, *idem quod* ἄωρος, *et* ἄνωρος, qui non suo tempore sit, intempestivus, præcox; *quod ab* α, *et* ὥρα, ας, ἡ, hora.

Κήδων, affligens, augens; *à* κῆδος, εος, τὸ, mœror, tristitia. 542

Κεκάσθαι, decoratum esse; *à* κάζω, orno. 546

Οὔ τι πρήξεις, nihil proficies. 550

551 Πάθῃσθα, passus fueris, 2. *sing. aor.* 2. *subj. verbi* πάσχω, *cum paragoge Æolicâ* θα.
556 Ἀπονάιομαι, *hìc*, fruor.
567 Μετοχλίζω, *fut.* σω, refero, vecte transmoveo, *vel* simpliciter transmoveo, transfero; *ab* ὀχλεὺς, έος, ὁ, vectis, *quod ab* ὀχλίζω, moveo.
607 Ἰσάσχετο, æquavit, 3. *sing. imperf. ind. med. poët. verbi* ἰσάζω.
616 Ἐῤῥώσαντο, tripudiârunt; *à* ῥώομαι, quatior, *inusitat.*
621 Ἄργυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, albus, ex albâ texturâ constans; *ab* ὑφάω, texo, *et* ἀργὸς, ἡ, ὀν, albus; *vel potiùs* ἀργῶ, splendeo; *est ab* ἀργύφεος, *ut* ἀργυφέω σπέος, splendens spelunca, σ. 50.
627 Ὀνείατα, cibaria, *hìc, sed in genere*, commoda, *ab* ὄνειαρ, ατος, τὸ.
633 Τάρπησαν, 3. *plur. aor.* 2. *pass. pro* ἐτάρπησαν, oblectati sunt: *à* τέρπω, *cujus aor.* 2. *act.* ἔταρπον.
635 Λέγω, *fut.* ξω, ad cubitum mitto; λέγομαι, dormio, cubo.
640 Χορτὸς, οῦ, ὁ, fœnum, cibus, septum, *ut hìc.*
644 Δέμνιον, ου, τὸ, lectus, stratum; ἀπὸ τοῦ δέμειν, *quia corporis quiescentis domicilium est.*
Ῥῆγος, εος, τὸ, stragulum; *à* ῥηγνύω.
647 Δάος, ου, ὁ, lumen, ignis, lampas; *à* δαίω, uro.
648 Ἐγκονέουσαι, festinantes; *à* κονέω, festino.
655 Ἀνάβλησις, εως, ἡ, dilatio; *ab* ἀναβάλλω.
662 Ἐέλμεθα, concludimur, 1. *plur. perf. pass. pro* εἵλμεθα, *ab* εἰλέω.
701 Ἀστυβοώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, ἐν ἄστει βοῶν, in urbe clamans, *aut* per urbem: *epithet. præconis.*
720 Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus; *ab* ἀείδω, cano; ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, cantor.
721 Θρῆνος, ου, ὁ, luctus; παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν.
730 Ῥύσκω, *seu* ῥύσκομαι, custodio, tueor; *idem quod* ῥύω.
752 Πέρνασχ', vendebat, 2. *sing. imperf. Ion. verbi* περνάσκω.
753 Ἀμιχθαλόεις, εσσα, εν, inaccessus, *id est*, ἀπροσόμιστος ἐκ θαλάσσης· *ab* ἅλς, ὸς, ἡ, mare; *alii reddunt* ἀπρόσμικτος, ἡ ῥαδίως οὐ μίγνυται, *quia impetuosa est; alii* ὁμιχλώδη, nebulosum.
755 Ῥυστάζω, traho, *vel* trahendo rapto; *à* ῥύω, traho.
757 Πρόσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recenter interfectus, recens *in genere*; *à* φάω, occido.
765 Εἰκοστὸς, ἡ, ὀν, vigesimus; *ab* εἴκοσι.
767 Ἀσύφηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hìc*, durus, ignominiosus. *Vide* ι. 643.
771 Παραιφάμενος, η, ον, admonens; *à* παραὶ, *pro* παρὰ, *et* φάω, dico.
785 Φαεσίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, lucem hominibus afferens; *à* φῶς, *seu* φάω, luceo, *et* βροτὸς, mortalis.
795 Λάρναξ, κος, ὁ, arca, urna, *in quâ* λιπαρὰ, pinguia, *ponuntur.*
798 Καταστορέω, *fut.* έσω, sterno humi; *item*, obfirmo, *ut hìc.*
804 Ἀμφίεπον, curabant, 3. *plur. imperf. verbi* ἀμφιέπω.

INDEX
VOCABULORUM OMNIUM
QUÆ
IN HAC CLAVI EXPLICANTUR.

Γ.

Z.

H.

Θ.

I.

K.

Λ.

Ξ.

O.

P.

Σ.

X

Ψ.

Ω.

APPENDIX

DE LINGUÆ GRÆCÆ

DIALECTIS,

COLLECTA TUM EX OPTIMIS GRAMMATICIS, TUM EX DILIGENTI OBSERVATIONE IN LEGENDIS POETIS, PRÆSERTIM HOMERO.

---

§ 1: *De Dialectis in universum.*

QUATUOR sunt Linguæ Græcæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum *Æolica*, *Dorica*, *Ionica*, et *Attica*. De horum singulis, suisque proprietatibus pauca dicenda.

I. DE ÆOLICA.

Omnibus ferè persuasum est, ut Æolica sit Dialectus antiquissima, ideoque ab origine Sythicâ non multùm abludat. Maximè obtinebat inter Græciæ incolas occidentales, et eas regiones à mari longè dissitas; inde usque ad Peloponnesum, Siciliam, et Italiam se postea extendebat. Valebat etiam in Æolide, Asiæ Minoris regione, ubi colonia constituta est; ut et in Lesbo, aliisque Ægæi maris insulis. Quod ad hujus Dialecti naturam attinet, Grammatici, quibus ferè omnis notitia nostra de hâc debetur, generatim dicunt asperam esse et duram. Gaudet talibus sonorum conjunctionibus, quales scilicet βρόδον pro ῥόδον, ἄρσι pro ἄρι, ὄππατα pro ὄμματα, σπίῤῥω pro σπείρω, &c.
Sed particulatim,

Æoles ponunt α pro
- αι, ut ἄρχαος, pro ἀρχαῖος.
- εν, ut ὄπισθα, pro ὄπισθεν.
- η, ut μαχανὰ, pro μαχανὴ, et hoc fit Dorum more.
- ο, ut ἄσσα, pro ὅσα.
- ω, ut γελᾶν, pro γελῶν.

Præterea in priores syllabas accentum retrahunt, ut πόταμος, pro ποταμός.

Hujus Dialecti nihil nisi quædam Alcæi Sapphûsque Fragmenta superest.

II. De Dorica.

Prisca Dorica, si non eadem, certè simillima erat Æolicæ. Utraque haud multis ante Homerum annis floruisse videtur. In australibus Græciæ partibus, locisque conterminis plurimùm prævalebat; atque præcipuè distinguitur quòd præ ceteris α gaudeat, ut μέγαθος pro μέγεθος, τράχω pro τρέχω, &c.

Dores ponunt:

- α pro
  - αι, ut ἔταρος, pro ἑταῖρος.
  - αυ, ut νᾶν, pro ναῦν.
  - ε, ut αἶκα, pro αἴκε· αἶθε, pro εἴθε.
  - εα, ut θᾶσαι, pro θέασαι.
  - ει, ut κλᾶδας, pro κλεῖδας.
  - η, ut ἁμέρα, pro ἡμέρα, μάτηρ, pro μήτηρ.
  - ο, ut εἴκατι, pro εἴκοσι.
  - ου, ut Αἰνέα, pro Αἰνείου.
  - ω, ut μουσᾶν, pro μουσῶν, quod fit in genit. plur. primæ declinationis.
  - αη, ut πρᾶν, pro πράην.
- αι pro ει, ut φθαίρω, pro φθείρω.
- δ pro
  - β, ut ὀδελος, pro ὀβελος.
  - γ, ut δνόφος, pro γνόφος. δημάτηρ pro γημάτηρ.
  - ζ, ut ἔρδω, pro ἔρζω, per metath. τοῦ ῥέζω.
  - σ, ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι.
  - τ, ut θέμιδος, pro θέμιτος.
- δδ pro ζ, ut θερίδδειν, pro θερίζειν.
- ι pro
  - α, ut ἵτερος, pro ἅτερος.
  - ει, ut τύπτι, pro τύπτει.
  - η, ut Ἄρις, pro Ἄρης.
  - ο, ut ἰδόντες, pro ὀδόντες.
- ει, pro η, ut φιλείσω, pro φιλήσω.
- ει, pro η, ut τίθεικα, pro τίθηκα, Bœoticè.
- ευ pro
  - εο, vel ου, ut Δημοσθένευς, pro Δημοσθένεος, vel Δημοσθένους.
  - ω, ut ἠγάπευν, pro ἠγάπων.
- ζ pro
  - β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον.
  - δ, ut ἀζηχές, pro ἀδηχές.
  - θ, ut ζεός, pro θεός.
  - ττ, ut νίζω, pro νίπτω.
  - σσ, ut νίζω, pro νίσσω.
- η pro
  - α, ut ἑόρη, pro ἑόρα, quod fit in contractionibus, quæ communiter ex αε, et αη, in α fiunt.
  - εα, ut κρῆς, pro κρέας.
  - ει, ut ἐφίλη, pro ἐφίλει.

Dores ponunt:

η pro ᾳ, ut βοῆ, pro βοᾷ.
ϑ pro δ, ut ψεῦθος, pro ψεῦδος.
ι pro ε, ut ϑιὸς, pro ϑεὸς, ut et Bœoti.
κ pro { ρ, ut μίκκον, pro μίκρον.
τ, ut τόκε, pro τότε.
χ, ut κύτρα, pro χύτρα. }
μ pro { β, ut μιαιφόνος, pro βιαιφόνος.
ι, ut ἐμμὶ, pro εἰμὶ. }
ν pro { λ, ut ἦνθον, pro ἦλθον, sequente ϑ vel τ.
σ, ut ἐν ἀγορὰν, pro ἐς ἀγοράν.
τ, ut τετράενες, pro τετράετες. }
ξ pro σ, ut λυγίξω, pro λυγίσω. quod fit in quibusdam futuris.
ο pro { ε, ut λάβον, pro λάβε, addito insuper ν.
ου, ut τὸς ϑεὸς, pro τοὺς ϑεούς. }
οι pro ο, ut πνοιὴ, pro πνοή.
ου pro { αυ, ut τούτας, pro ταύτας.
ευ, ut ἔσουα, pro ἔσευα. }
π pro τ, ut σπάδιον, pro στάδιον.
σ pro { ϑ, ut σιὸς, pro ϑιὸς, quod pro ϑεὸς, ante.
ν, ut τύπτομες, pro τύπτομεν. }
σδ pro ζ, ut συρίσδω, pro συρίζω.
σσ pro σ, ut ὅσσον, pro ὅσον.
τ pro { κ, ut τῆνος, pro κεῖνος.
σ, ut τὺ, pro σὺ, in initiis. }
ττ pro τ simplici, ut ὅττι, pro ὅτι, quod et Æolicum et Poëticum est.
υ pro α, ut σὺρξ, pro σάρξ.
φ pro π, ut κᾆφα, pro καὶ εἶπα.
χ pro ϑ, ut ὄρνιχες, pro ὄρνιθες.
ω pro { η, ut τῶς μελλίσσως, pro τῆς μελλίσσης.
ο, ut ὦρος, pro ὄρος.
ωα, ut βῶξ, pro βώαξ.
ου, ut αἰδὼς, pro αἰδοὺς, quod est et Æolicum. }
ῳ pro οι, ut πῳμενικὸς, pro ποιμενικός.

Dorici detrahunt ι ex diphth. ut λαβὶν, pro λαβεῖν· in diphthongis impropriis, ᾳ, ῃ, ῳ, ι subscript. negligunt, ut τῶ Αἰνέα, pro τῷ Αἰνείᾳ· utuntur interdum casibus pluralibus pro singularibus fœmin. ut καλαὶ, pro καλὴ· literas transponunt, ut βάρδιστος, pro βράδιστος· inserunt ε, ut Iones.

Initio addunt β, ut βηλέα, pro ἡλέα. τ, ut τῶς pro ὧς, et reduplicant, ut τετάχω, pro τάττω.

Medio interserunt ι ad ο, ut πνοίη, pro πνόη. υ ad ε, ut ζητεύω, pro ζητέω. ϑ, ut διχθὰ, pro διχῆ. ν, ut ὀρύνω, pro ὀρύω. σ, ut τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα. habent diaplasiasm. π, σ, τ, ut ὁππόθεν, pro ὁπόθεν, ὅσσον, pro ὅσον, ὅττι, pro ὅτι. α, ut Ποσείδαον, pro Πόσειδον. ε, ut κενεὸς, pro κενός. με, ut βήμεναι, pro βῆναι.

Fini adjiciunt ν, ut ἐγὼν, pro ἐγώ. σ, ut ὠκαδὶς, pro ὠκαδὶ. ι, ut καλοῖσι, pro καλοῖς. γα, ut ἐγώνγα, pro ἐγώ. νη, ut ἐγώνη, pro ἐγώ.

Auferunt initio τ, ut ἦμος, pro τῆμος. θι, ut λῶ, pro θέλω.

—Medio ι, ut σφὲς, pro σφεῖς. υ, ut βασιλέσι, pro βασιλεῦσι. δ, ut Πάριος, pro Πάριδος. θ, ut ἐσλὸν, pro ἐσθλὸν. ρ, ut ἔμπροσθεν, pro ἔμπροσθεν. ε, ut ἐγίντο, pro ἐγίνετο. ευ, ut κέλομαι, pro κελεύομαι. με, ut ὀπάτριος, pro ὁμοπάτριος. ο, ut Μενέλας, pro Μενέλαος.

—Fine σ, ut ὃ, pro ὅς. α, ut πὰρ, pro παρὰ. ἂν pro ἀνὰ. βδα, ut λὰν, pro λάμβδα. μα, ut δῶ, pro δῶμα. μενον, ut κρῖ, pro κρίμενον. τα, ut κέρα, pro κέρατα.

Producunt ancipites, corripiunt accus. plural. in ας, et tonum mutant: ut νύμφας, pro νύμφας· spiritus in medio habent pro σ· apud eos oxytona fiunt barytona, perispomena paroxytona, paroxytona perispomena; in genitivis plur. adverbiis qualitatis, et fut. verborum. Proparox. in οι, in nomin. plur. et fœm. in αι, et αν, et ον, aorist. fiunt paroxyt. et in fut. medio perispomena, ut τυψοῦμαι, pro τύψομαι.

Hâc Dialecto maximè gaudent Poëtæ Pastorales, ut Theocritus, Bion, et Moschus in suis Idylliis. Tyrtæus, Anacreon, Pindarus, aliique multi eâ etiam nonnunquam utuntur.

III. De Ionica.

Dum Æolica et Dorica Græciæ propriæ occidentalem australemque tenebat, Ionica, Dialectus mollior atque multò politior, orientalem, quæ fuit antiquitùs Ionia vocata, occupabat. Distinguitur quòd vocali η, concursu, et resolutione vocalium maximè gaudet, ut ἑωϋτέω, pro ἑαυτοῦ, ἠελίοιο pro ἡλίου, φιλίη pro φιλία, &c.

Iones ponunt:

- α pro
  - αι, ut κάω, pro καίω.
  - ε, ut μέγαθος, pro μέγεθος.
  - η, ut λελασμένος, pro λελησμένος.
  - ν, ut κεέαται, pro κεῖνται.
- αι, pro α, ut νικαιὰ, pro νικὴ, assumpto insuper α.
- αο pro ω, ut σαόφρων, pro σώφρων.
- ε pro
  - α, ut τέσσερες, pro τέσσαρες.
  - η, ut νέας, pro νῆας, per systolen.
  - ει, ut κρέσσων, pro κρείσσων.
  - ι, ut ὄφεος, pro ὄφιος.
- εα pro
  - α, ut σφέας, pro σφᾶς.
  - ει, ut ποιέασθαι, pro ποιεῖσθαι.
  - η, ut ἴσεαι, pro ἴσῃ.
- εε pro ει, ut σφέες, pro σφεῖς.
- εο pro ει, ut ἐμέο, pro ἐμεῦ.
- ευ pro
  - ει, ut πλεῦν, pro πλεῖν.
  - εο, ut πλεῦνας, pro πλέονας.

Iones ponunt:

ευ pro ω, ut θηεῦμαι, pro θῶμαι.

εω pro { οῦ, ut τέω, pro τοῦ. / ῷ, ut ἕῳ, pro ᾧ. }

ζ pro { β, ut ζέρεθρον, pro βέρεθρον. / γ, ut φύζη, pro φυγή. }

η pro {
α, ut κούρη, pro κούρα· quod fit apud veteres Iones, ubi α est longum; apud recentiores, ubi etiam breve, ut ἀληθείη, pro ἀλήθεια.
ε, ut βασιλῆϊ, pro βασιλεῖ, ἐθηήσαντο, pro ἐθεάσαντο.
ι, ut κηκίω, pro κικίω.
εα, ut ἦρ, pro ἔαρ.
ει, ut ὄφη, pro ὄφει.
ο, ut ἐλαφηβόλος, pro ἐλαφοβόλος.
}

ῃ pro αι, ut μούσῃς, pro μούσαις.

ηϊ pro {
ᾳ, ut Θρηΐξ, pro Θρᾷξ.
ει, ut Πηληΐδης, pro Πηλείδης, κληῒς, pro κλεὶς.
ῃ, ut χρηΐζειν, pro χρῄζειν.
}

ηυ pro { αυ, ut νηῦς, pro ναῦς. / ευ, ut ἠΰκομος, pro εὔκομος. }

ι pro {
γ, ut ἐνείκω, pro ἐνέγκω.
ε, ut ἐπίστιος, pro ἐφέστιος.
ιε, ut ἱρεὺς, pro ἱερεὺς.
}

κ pro π, ut κοῖον, pro ποῖον.

ξ pro { σσ, ut τριξὸς, pro τρισσὸς. / χ, ut τρίξα, pro τρίχα. }

οα pro ου, ut χρόαν, pro χροῦν.
οιο pro ου, ut λόγοιο, pro λόγου.
οο pro ου, ut ῥόος, pro ῥοῦς.
ου pro ο, ut μοῦνος, pro μόνος.

ω pro {
α, ut χρείω, pro χρεῖα.
αυ, ut θῶμα, pro θαῦμα.
ευ, ut ἐκπλώσας, pro ἐκπλεύσας.
η, ut ἀρωγὸς pro ἀρηγὸς.
ο, ut δεύρω, pro δεῦρο.
οα, ut βῶξ, pro βόαξ.
οη, ut βώσω, pro βόησω.
ου, ut βῶν, pro βοῦν.
}

ωι pro ῳ, ut λόγωι, pro λόγῳ.
ωυ pro αυ, ut ὠῦτὸς, pro αὐτὸς.

Tenues pro aspiratis, ut δέκομαι, pro δέχομαι, et in apostropho, vel compositione, ut κατ᾽ οὗ, pro καθ᾽ οὗ. ἀπαιρέομαι, pro ἀφαιρέομαι.

Aspiratas pro tenuibus, ut κιθὼν, pro χιτὼν.

Iones hîc Atticis sunt contrarii, quòd illi nihil contrahunt: non enim dicunt ποιῶ, sed ποιέω. Etiam vocales circumflexas, et diphthongos resolvunt, ut τυπέω, pro τυπῶ. τύπτεο, pro τύπτου· adscribunt

ι subscribendum, ut χρηΐζων, pro χρῄζων, transponunt literas in unâ syllabâ, ut κραδίη, pro καρδίη· in duabus, in γοῦνος, pro γόνυος.

Addunt initio τ, ut τὸν, pro ὄν. θ, ut θυλόπεδον, pro εἰλόπεδον. ε, ut ἑοῦ, pro οὗ. ι, ut ἵε, pro ἓ. α, ut ἅπας, pro πᾶς· habent anadiplas. λελάχωσι, pro λάχωσι.

Interserunt medio ι ad ε et ο, ut ξεῖνος, pro ξένος. χρείη, pro χρέη. υ ad ο, ut μοῦνος, pro μόνος. γ, ut ἐριγδουπος, pro ἐρίδουπος. σ, ut λεγόμεσθα, pro λεγόμεθα. τ, ut ὅττι, pro ὅτι. ε, ut ἀδελφέος, pro ἀδελφὸς. ι, ut λόγοιϊν, pro λόγοιν. τυ, ut ἐτήτυμος, pro ἔτυμος.

Adjiciunt fini ι, ut λόγοισι, pro λόγοις. τε ut ᾧτε, pro ᾧ.

Tollunt ab initio δ, ut αἰνὸς, pro δεινὸς. γ, ut αἶα, pro γαῖα. λ, ut εἴβων, pro λείβων. σ, ut μικρὸς, pro σμικρὸς. ε, ut ὁρτὴ, pro ἑορτὴ· præsertim, si sit augmentum, ut τύπτε, pro ἔτυπτε· etiam in reduplicatione part. perf. ut βλήμενος, pro βεβλημένος.

—E medio ι, ut δέξω, pro δείξω. δ, ut ἔριος, pro ἐρίδος. κ, ut βέβαα, pro βέβηκα. λ, ut κάλιον, pro κάλλιον. σ, ut ἐτίθεο, pro ἐτίθεσο. τ, ut κρέαος, pro κρέατος. ε, ut ἴραξ, pro ἱέραξ. κο, ut κάμμορος, pro κακόμορος. μη, ut οἶμα, pro οἴμημα· ρε, ut ἔξαιτος, pro ἐξαίρετος. ιων, ut Δευκαλίδης, pro Δευκαλιωνίδης.

—A fine ν, ut ἔσθ' ὅπως, pro ἔστιν ὅπως. να, ut κυκεῶ, pro κυκεῶνα. σι, ut σφὶ, pro σφίσι· τα, ut ἱδρῶ, pro ἱδρῶτα.

Præterea, corripiunt longas, cùm α longum claudit syllabam, vocem faciunt oxyt. cum α breve, faciunt proparoxyt. et auctis vel minutis dictionibus solent tonum mutare: faciunt fœm. in εια, paroxyt. sublato ε, ut ἀληθία, pro ἀλήθεια, et sunt ratione spiritûs ψιλωτικοὶ, ut Eustath. vocat.

Sub Homeri et Hesiodi ætatem Ionica primum locum occupare incipiebat, quem tandem attigit tempore Herodoti. Nam ejus Historia haud tantas laudes, Olympiacis ludis, consecuta fuisse potuit, nisi Ionica Dialectús tunc maximè valebat. Hâc Dialecto utitur etiam Hippocrates.

IV. De Attica.

Ionica patria, missis in Asiam Minorem coloniis, pòst vocabatur Attica; et lingua, aliquas mutationes subiens, indolem propriam recepit, abiitque in Dialectum Atticam, quæ tandem communis Græcorum lingua evasit. Hæc Dialectus primò ab Ionicâ haud multùm abfuit; et vel posteris temporibus, cùm formam diversissimam assumpserit, etiamnum retinuit quasdam linguæ priscæ proprietates, ut διψῆν pro διψᾶν, ἱππῆς pro ἱππεῖς, &c. Contractionibus, sonisque aspiratis imprimis gaudet.

Attici ponunt:
- α pro
  - αι, ut κλάω, pro κλαίω· κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ.
  - ε, ut βδάλλω, pro βδέλλω.
  - η, ut ἀνάβαθι, pro ἀνάβηθι.
  - εια, ut Πειραιὰ, pro Πειραιεία.
- β pro γ, ut βλήχων, pro γλήχων.

Attici ponunt:

γ pro
- κ, ut γναφεὺς, pro κναφεύς.
- λ, ut μόγις, pro μόλις.

δ pro
- ζ, ut κνίδα, pro κνίζα.
- σ, ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι.

ε pro
- α, ut λεὼς, pro λαός.
- η, ut νεὼς, pro νηός.
- ι, ut ἔριδες, pro ἴριδες.
- ει, ut ἐς, pro εἰς.

εα pro η, ut ἑάλωκα, pro ἥλωκα.

ει pro
- εϊ, ut Πηλείδης, pro Πηλεΐδης.
- εο, ut πλεῖν, pro πλέον.
- ῃ, ut βούλει, pro βούλῃ.
- οι, ut δυεῖν, pro δυοῖν

η pro
- αει, ut διψῇς, pro διψάεις.
- ε, ut ἠδυνάμην, pro ἐδυνάμην.

η pro
- α, ut ἐμίηνα, pro ἐμίανα.
- ει, ut ἦθα, pro εἶθα.
- ηϊ, ut Νηρῇδα, pro Νηρηΐδα.

ῃ pro ει, ut κλῇδα, pro κλεῖδα.

ηυ pro ευ, ut ηὐχόμην, pro εὐχόμην.

θ pro τ, ut κολοκύνθη, pro κολοκύντη.

ι pro
- ε, in articulis et nominibus cum δὲ compositis, ut ὁδὶ, pro ὅδε, τοιοσδὶ, pro τοιόσδε.
- ο, ut δεῦρι, pro δεῦρο.

λ pro ν, ut λίτρον, pro νίτρον.

ξ pro
- σ, ut ξυμφορὰ, pro συμφορά.
- χ, ut πένταξα, pro πένταχα.

ο pro
- α, ut ὀσταφὶς, pro ἀσταφίς.
- ε, ut πέπομφα, pro πέπεμφα.
- ω, ut ἔρος, pro ἔρως, inter veteres Atticos.
- οι, ut ποεῖν, pro ποιεῖν.

οι pro οϊ, ut οἶς, pro ὄϊς.

ου pro
- αε, ut τριακοντούτης, pro τριακονταέτης.
- εο, ut ἐτίθου, pro ἐτίθεο.
- οο, ut δίδου, pro δίδοο, quod pro δίδοσο.

ρ pro
- λ, ut κρίβανος, pro κλίβανος.
- σ, ut ἄῤῥην, pro ἄρσην.

σ pro
- δ, ut ὀσμὴ, pro ὀδμή.
- θ, ut κλαυσμὸς, pro κλαυθμός.
- μ, ut πέφασμαι, pro πέφαμμαι.
- ξ, ut παίσω, pro παίξω.
- ρ, post aliud ρ, ut θαῤῥεῖν, pro θαρσεῖν.

τ pro σ, ut τήμερον, pro σήμερον in initiis dictionum.

ττ pro
- σσ, ut γλῶττα, pro γλῶσσα.
- ζ, ut συρίττειν, pro συρίζειν.

υ pro
- ε, ut προὔπεμψαν, pro προέπεμψαν.
- υι, ut μητρυὰ, pro μητρυιά.

Attici ponunt:

- φ pro
  - θ, ut φλᾶν, pro θλᾶν.
  - π, ut ἀσφάραγος, pro ἀσπάραγος.
- ω pro
  - α, ut κρώζω, pro κράζω.
  - αο, ut ἵστω, pro ἵσταο.
  - εο, ut Πειραιῶς, pro Πειραιέος.
  - ο, ut δύω, pro δύο.
  - ου, ut λαὼς, pro λαοὺς.
- ῳ pro
  - οι, in genit. dual. 2. contract. et 2. aoristo opt. 3. conjug. verborum in μι, ut πολέῳν, pro πολέοιν· δῴην, pro δοίην.
  - ωι, ut λῷον, pro λώϊον.
- εω pro ει, ut ἀφέωκα, pro ἄφεικα.

Attici addunt initio α, ut ἄσταχυς, pro στάχυς. γ, ut γλήμη, pro λήμη. ε, ut ἑώρακα, pro ὥρακα, et syllabam per anadiplasiasmum, ut ἤγαγον, pro ἦγον.

Interserunt medio ι, ut χροία, pro χροὰ. ρ, ut κατέῤῥεξε, pro κατέρεξε. ο, ut ἀγήοχα, pro ἄγηχα. τ, ut πτόλις, pro πόλις. ω, ut εἴωθα pro εἶθα. δο, ut ἐδήδοκα, pro ἔδηκα. αθ, ut ἀμυνάθω, pro ἀμύνω.

Adjiciunt fini ν, desinentibus in ε, velut εἰσῆλθεν, pro εἰσῆλθε. ι, ut νυνὶ, pro νῦν. δ, ut ἐνθαδὶ, pro ἐνθά· θα, ut οἴδασθα, pro οἶδας. et particulas, δη, γε, θεν, ουν, ποτε, ει, ut οἰονεὶ, pro οἷον. τι, ut πάνυτι, pro πάνυ. χι, ut ναιχὶ, pro ναί.

Tollunt autem ab initio ε, ut μῷ, pro ἐμῷ. α, ut ὦ 'γαθὲ, pro ὦ ἀγαθὲ.

—E medio ι ex diphthongis, ut κλάω, pro κλαίω, &c. β, ut βόλιτον, pro βόλβιτον. ε, ut λῦτο, pro λύετο. σ, ut νεμεῶ, pro νεμέσω, ο, ut οἶμαι, pro οἴομαι. ω, ut ἑκάτερθεν, pro ἑκατέρωθεν. ει, ut ὄφλω, pro ὀφείλω. δα, ut οἶσθα, pro οἴδασθα.

—A fine ν, ut καλὸ, pro καλὸν. ι, ut πρῶ, pro πρωΐ. να, ut 'Απόλλω, pro 'Απόλλωνα. νον, ut κάρα, pro κάρηνον. σα, ut βασιλὶς, pro βασίλισσα. τως, ut πρέπον, pro πρεπόντως.

Præterea gaudent contractionibus, subscribunt ι, et subscriptum omittunt: ancipites quasdam syllabas semper producunt, quasdam semper corripiunt, quasdam correptas producunt, ut βασιλέως, pro έος· aliquando transferunt accentum ultimæ in penultimam et antepenultimam, et penultimæ in ultimam et antepenultimam, et antepenultimæ in penultimam; et mutant Oxytonum in Perispomenum, Perispomenum in Oxytonum, et Properispomenum in Paroxytonum.

Mutant tenues in aspiratas, et interserunt spiritus in medium compositorum: apostrophum initio præponunt, cùm vox incipiens à brevi longâ desinentem sequatur, et conjungunt, ut ὦναξ, pro ὦ ἄναξ, vel non, ut ὦ 'γαθὲ, pro ὦ ἀγαθὲ.

Dialectus Attica in *priscam*, *mediam*, et *novam* dividi solet, prout mutationes quas olim subibat; ideoque Scriptores hâc ordine collocantur:

Sub priscam:	*Sub mediam:*	*Sub novam:*
Solon,	Lysias,	Xenophon,
Thucydides,	Aristophanes,	Aristoteles,
Tragici, et Veteres Comici, &c.	Plato, &c.	Demosthenes aliique Oratores, et Seriores Comici, &c.

Aliæ sunt quædam ad locos spectantes Dialecti, de his verò minimè constat. Pauca tamen supersunt verba in Bœotica Dialecto, cujus proprietates sunt sequentes: scil.

Bœoti ponunt δδ pro ζ, ut θερίδδειν pro θερίζειν. ει pro η, ut εἵρωες pro ἥρωες. ι pro ε, ut βασιλίος pro βασιλέος.

His adjici posset aliquid de Poëtis, sive

De Dialecto Poetica.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos inter se commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet: Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides. Sophocles et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

Poëtæ ponunt:

ε pro { ει, ut χερὶ, pro χειρί. / η, ut ξερὸς, pro ξηρός. }
εα pro η, ut ἐάγην, pro ἤγην.
εε pro ει, ut ἐέργω, pro εἴργω.
ει pro { ε, ut εἴπω, pro ἔπω. / εϊ, ut Δημοσθένει, pro Δημοσθένεϊ. }
εϊ pro εῖ, ut θεΐος, pro θεῖος.
ευ pro { η, ut Ἄρευς, pro Ἄρης. / εο, ut πόλευς, pro πόλεος. / ο, ut ὑδροχόευς, pro ὑδροχόος. }
εϋ pro ευ, ut ἐΰζοος, pro εὔζοος.
η pro { ε, ut τιθῆναι, pro τιθέναι. / ο, ut θεητόκος, pro θεοτόκος. }
η pro αι, ut στήην, pro σταίην.
ηϊ pro η, ut κληϊδὼν, pro κληδών.
ηϋ pro ευ, ut ἠΰκομος, pro εὔκομος.
ο pro { α, ut ὁρόω, pro ὁράω. / ω, ut εὐρύχορος, pro εὐρύχωρος, τύπτομεν, pro τύπτωμεν. }
οι pro ο, ut ἀλοιάω, pro ἀλοάω.
ω pro { α, ut δρώω, pro δράω. / ε, ut τρωπάω, pro τρέπω. }

Poëtæ de omnibus prioribus Dialectis participant.

Tenues et aspiratæ consonæ apud eos in medias abeunt, ut δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν· habent metathesin, ut ἔμμορα, pro μέμορα.

Habent etiam ὑπείρεχον pro ὑπέρεχον.

Initio addunt γ, ut γέντο, pro ἔντο. α, ut ἀάσα pro ἆσα. ε, ut ἐείκοσι pro εἴκοσι. προ, ut προπάροιθεν, pro πάροιθεν.

Medio inserunt ι, ut γελοῖω pro γελόω, λόγοιϊν pro λόγοιν. υ, ut ἀχνύω pro ἀχέω. γ, ut ἐγδούπησα, pro ἐδούπησα. θ, ut τρίχθα pro τρίχα. κ, ut ὄκχος pro ὄχος. geminant π, ρ, σ, τ, ut ὅππη pro ὅπη. inserunt σ in compositione, ut θεόσδοτος pro θεόδοτος. α, ut κεράατος pro κέρατος. ε, ut γενέεσθαι pro γενέσθαι. ει, ut θαμειὸς pro θαμὸς. η, ut θεήϊος pro θεῖος.

Fini adjiciunt ς, ut ἦς, pro ἦ. θεν, ut πάροιθεν, pro πάρος. ο, ut Μίνωο, pro Μίνω. φι, ut στρατόφι pro στρατὸς.

Auferunt initio λ, ut αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς. σ, ut Καμάνδριον pro Σκαμάνδριον. ε, ut πίσταται pro ἐπίσταται.

—Medio ι, ut ἀγέρω pro ἀγείρω. υ, ut δίπος pro δίπους. γ, ut φάρυξ pro φάρυγξ. δ, ut μόλιβος pro μόλιβδος. λ, ut Ἀχιλῆος pro Ἀχιλλῆος. σ, ut κλείω, pro κλείσω. α, ut ἔλσας pro ἔλασας. ε, ut ἔπλε pro ἔπελε. ο, ut τίπτε pro τίποτε. ω, ut ἑκάτερθεν pro ἑκατέρωθεν. ν, ut ἀμώνα pro ἀνεμώνα. ρε, ut ἔξαιτος pro ἐξαίρετος. συ, ut δάσκιον pro δασύσκιον.

— Fine ν, ut πρόσθε pro πρόσθεν. σ, ut πολλάκι pro πολλάκις. α, ut ἀνλύω pro ἀναλύω. ε, ut λόε pro ἐλόεε. ον, ut ἶρι pro ἱερόν. μον, ut τρόφι pro τρόφιμον.

Præterea longas corripiunt, breves producunt, ancipites corripiunt vel producunt, accentus mutant, ρ in medio ex gemino ρ cum spiritu omittunt, et apostrophos negligunt.

§ 2. *De Dialectis Articulorum.*

Articuli in masculino et neutro habent easdem dialectos quas tertia declinatio simplicium: in fœminino, quas secunda simplicium.

Habent etiam proprias affectiones: nam articulus præpositivus sumitur pro interrogativo τίς, vel indefinito τὶς, ut τεῦ, Ionicè et Poëticè τέο, Æol. τεῦ, pro τίνος, *cujus*, vel τινὸς, *alicujus*; τῷ Ionicè τέῳ, *cui*, vel *alicui*.

Attici addunt particulas, δὲ, et pro eo δι, γε, ουν, ποτε, ut τόνγε pro τὸν, præpositivo, et γε postpositivo; cui Poëtæ etiam addunt τε, ut ὅστε pro ὅς.

Pro οἱ et αἱ, Dores dicunt τοὶ et ταὶ. Dores et Iones etiam præfigunt τ postpositivo τοῦ pro οὗ, exceptis ὅς, ἥ· et pro ὅς Dores et Poëtæ dicunt ὁ, unde ὅτις pro ὅστις. Æoles ὁ pro ὃς, neglectâ aspiratione: hinc ὄτις.

Τῇ et ᾗ, adverbialiter aliquando usurpantur.

Τοῖσδεσι vel τοῖσδεσσι Poëtæ dicunt, pro τοῖσδε, per paragogen.

Ὁ μὲν, ad propinquius, ὁ δὲ, ad remotius, sed non semper.

§ 3. *De Dialectis Declinationum.*

Atticè vocativus semper est similis nominativo.

De primâ Declinatione.

Iones sæpè pro ας dicunt ης, ut Αἰνείης. Dores verò ας pro ης, ut Χρύσας, quæ vocales sunt etiam in cæteris casibus.

Pro Αἰνείου, Doric. α, Æol. et Bœot. αο vel εν. Ion. εω, et Poët. ω, contractum ex Ion. εω· sic in plurali, et hoc εω habet accentum in antepenultima, si nominat. sit paroxytonus; sed hoc ε in scansione sæpè dissimulatur, ut in primo carmine α Iliad. aliquando etiam Poët. εω.

Dativus α Doricè sine ι subscripto.

Iones habent in accus. εα pro ην, ab ης, ut Χρύσεα.

Nomin. sing. Æolicè desinit in α, ut Θυέστα pro Θυέστης, Ἀρχύτα pro Ἀρχύτης, νεφεληγερέτα pro νεφεληγερέτης. Hoc etiam Bœotis, Thessalis, et Macedonibus tribuitur. Nec esse vocativum pro nominativo sumptum probat Caninius.

Genit. plur. Ion. έων, Dor. ᾶν et άων, α longâ, Æol. et Bœot. άων, α brevi.

Iones αις vertunt in ῃς, ut etiam in secundâ declinatione, ut Αἰνείῃς pro αις, Æol. et Poët. abjicitur ι, ut τιμὰς pro τιμαῖς.

Dativis pluralibus cujuscunque declinationis in σ desinentibus additur ι, Atticè, Dor. Ion. et Æol. et etiam ν, si sequens dictio à vocali incipit.

Iones faciunt accus. plur. in εας, ultimâ brevi, ut Αἰνείεας.

De secundâ Declinatione.

Ionicè α in nominativo mutatur in η, ut μούνη. Dor. η in α, ut τιμὰ, et sic in reliquis casibus.

Genit. et dativus sing. habet ω Dor. pro α vel η, ut τᾶς μελίσσας, τᾷ μελίσσᾳ, ι subscripto vel neglecto.

In genitivo et dativo pluralibus eædem sunt dialecti, quæ in genitivo et dativo pluralibus primæ declinationis.

Æol. pro ας in accus, dicunt αις, retento accento, ut καλαίς.

Nominibus secundæ declinationis additur Poët. φι et φιν· sed sic α aliquando vertitur in η, Ion. βία, βίηφι· aliquando in ο, ut ἐσχάροφι pro ἐσχάρα, et etiam η ut αὐτόφι pro αὐτὴ, *ipsa;* alia desinentia in η, nihil mutant, ut εὐνῆφι pro εὐνὴ, et hæc ita aucta, sunt cujuslibet numeri et casus. Idem accidit quibusdam nominibus tertiæ declinationis: sed ex ος et ον, σ deperditur et ν· et ita sunt paroxyt. στρατὸς, στρατόφι, *exercitus;* ὀστέον, ὀστεόφι, *os, ossis;* contingit hoc et neutris quibusdam quintæ declinationis, sed ος vertitur in ες, ut στῆθος, στήθεσφι, *pectus;* et in fœmininis ejusdem in ων, fit prius genitivus in ονος, ac deinde migrante σ in φι fit nomen Poëticum, ut ἡ κοτυληδὼν, genit. τῆς κοτυληδόνος, unde κοτυληδόνοφι, *acetabulum;* invenitur et ἐρέβευσφιν et ναῦφιν.

Patiuntur prima, secunda, et tertia, apocopen, ut γλὴν, γλάφυ, pro γλήνη, γλάφυρον· sic in quintâ, ut δῶ pro δῶμα, *domus;* ex κάρηνον verò Attic. fit κάρα, et Ion. κάρη, *caput*, quæ omnia sunt indeclina-

bilia: in quintâ autem omnes casus hanc apocopen patiuntur: Αἶαν verò et Θόαν, sunt pro Αἴαντος et Θόαντος, ἰδρῶ pro ἰδρῶτι, Ποσειδῶ, pro Ποσειδῶνα, &c.

Patiuntur et metaplasmum prima, secunda et tertia, ut ἀλκὴ, dat. ἀλκῇ, Poët. ἀλκί· ἰκτῖνος, accus. ἰκτῖνον, Poët. ἰκτῖνα· δένδρον, dat. plur. pro δένδροις, Ion. δένδρεσι· λιτὸν, nom. plur. λιτὰ, Poët. λῖτα, &c.

De tertiâ Declinatione.

Pro ου in genitivo, Att. Ion. et Poët. οιο, Dor. ω. In duali pro λόγοιν, Ion. λόγοιϊν, et pro λογοὺς, accus. Dor. λόγως et λόγος, Æol. λόγοις.

Atticè additur ν, neutris communiter abjicientibus, ut ἄλλον pro ἄλλο.

De quartâ Declinatione.

Nomina quartæ formata à tertiâ, retinent α breve in penultimâ, sed longum mutant in ε.

Pro ω in genitivo fit Poët. ωο, et Dor. ι subscribitur, ab Ionico εω.

Attici in hâc declinatione accusat. quorundam absque ν proferunt.

Dores ι subscriptum ubique negligunt.

De quintâ Declinatione.

Iones inflectunt nomina desinentia in ὰν, ᾶνος, per ῆν, ῆνος, Æoles in ας, masc. per αις.

Monosyllaba in αῦς resolvuntur in άϊ.

Tria in υς mutant εος in εως, ut πῆχυς, πρέσβυς, πέλεκυς.

Adjectiva in οεις, contrahuntur in οῦς, ut πλακόεις, πλακοῦς, sic ήεις in ῆς, et cæteros casus formant, ut nomina in ους et ης desinentia.

Iones, Æoles, et Dores, auferunt δ et τ ex obliquis in ις et υς, baryt. impur. et hi casus aliquando contrahuntur, ut ἔριδας, ἔριας, contract. ἔρις· hinc accus. sing. in ν, α, ut μῆνιν et μηνίδα. Poëtæ formant accus. nominum in ις et υς purè flexorum in α, ut βότρυα, βότρυν.

Dores formant genitivos et dativos auferendo ς, ut φόρκυς, gen. et dat. φόρκυ.

Αυς Ion. flectitur per η, ut νηῦς, Attic. per ε in genit. sing. νεὼς, et totum pluralem. Accus. in αυν. sed Poët. et Ion. in α, ut νῆα· sed ους, Dor. in ως· ουν, Dor. in ων· et plur. ους, Dor. in ως.

In accusativo quorundam Attici habent apocopen τοῦ α, ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα. Poëtæ syncopen, ut θύγατρα, pro θυγατέρα.

Comparativi in ων in accus. singulari, et nom. accus. et vocat. plur. amittunt ν Ion. ut μείζονα, Ion. μείζοα· et contrahunt οα in ω Attic. ut μείζω.

In nominibus in ας vel εις, facientibus genit. per ντος, quæ com-

muniter formant vocat. per αν vel οῦν, Poëtæ auferunt ν, et tum fit vocativus, ut Θόα pro Θόαν, πλακοῦ pro πλακοῦν, quibus additur ἄνα pro ἄναξ.

Dores vocativum nominum in ῶν resolvunt in άον. Æoles vertunt ῶν in vocativo in ὸν, ut Ποσειδῶν, Dor. Ποσειδάον, Æol. Ποσειδὸν.

Vocat. nominum in ἰς, ἴδος, formatur abjiciendo ς, ut ὦ Ἀμαρυλλί.

Οιν in duali Ion. vertitur in οιΐν, ut ποδοΐιν pro ποδοῖν, ut in tertiâ.

Iones genit. plur. quorundam mutant ων in εων, ut χειρέων pro χειρῶν, ut in primâ.

Poëtæ in dativo plurali reduplicant σ, ubi metrum postulat; aliquando formant à genitivo sing. mutando ος in ες, et addendo σι, ut pro Αἴασι, fit Poët. Αἰάντεσσι, et in contractis declinationibus, ut βασιλέεσσι· sed sæpe metri causâ, alterum σ in talibus deperditur.

Æoles faciunt dativos plur. quintæ desinere in οις, ut ποιημάτοις pro ποιήμασι.

Æoles inflectunt quædam nomina quintæ secundum tertiam flexionem, ut ἔρως, ἔρου, pro ἔρωτος. Attici secundum quartam, ut ἔρως, ἔρω.

Πολὺς, Poët. πολλὸς, et in accus. πολλὸν· in genit. πολέος, dat. πολεῖ, nom. plur. πολέες, &c.

Poëtæ ε et ο breves tripliciter producunt: primò, vel mutando illas in proprias longas, ε in η, et ο in ω. secundò, vel addendo subjunctivum, ι et υ. tertiò, vel geminando consonam sequentem.

Υἷις, genit. υἷιος, et syncop υἷος, et sic in aliis casibus. Dat. plur. υἱάσι non υἷσι, quia υι non scribitur ante consonantem.

Contractio aliquando fit in longâ vocali sequente ι, quod subscribitur in contractione, ut Νηρῇδες, pro Νηρηΐδες.

§ 4. *De primâ Declinatione Contractorum.*

Propria nomina à κλέος composita, duplicem habent contractionem, ut Σοφοκλέης genit. έεος, contr. 1. ῆος vel έους. 2. οῦς· sed adjectiva, ab eodem composita, flectuntur et contrahuntur ut ἀληθὴς et εὐκλεὴς.

Attici formant nom. accus. et vocat. propriorum hujus declinationis parasyllabos, ut Σωκράτης, Σωκράτην, Σωκράτης, et sic in plur. instar primæ simplicium.

Æoles et Dores aliquando à contractis detrahunt σ, ut Σωκράτου pro Σωκράτους, ut et in vocat. ὦ Σώκρατι.

Adjectiva in ης, ab ἔτος composita, Att. induunt formam substantivorum primæ simplicium, ratione accentûs, terminationis, et generis, ut ὁ διέτης, genit. ου, dat. ῃ, accus. ην.

In gen. pro ου, Dor. et Æol. ευ, Att. έα· in accus. sing. contrahitur in ᾶ, si sit ex ής, puro, ut ὑγιᾶ pro ὑγιῆ.

Pro η ex duplici εε, in duali, fit Poët. ει, in quibusdam neutris, ut

σκέλει pro σκέλη, et nonnunquam ι, ut ὄσσι pro ὄσσε, altero ε per apocopen sublato.

De secundâ.

Πόλις in genit. communiter πόλιος, Attic. εως· dual. εων, plur. εων, accentu in antepenult. Ion. ιος, unde et in casibus contrahendis, nempe dat. sing. nom. accus. et voc. plur. ut in nom. accus. et voc. dualibus, qui communiter non contrahuntur, contractio Ionica fit more primæ contractorum. dat. εϊ, ει, dual. nom. accus. et voc. εε, η. Plur. nom. accus. et voc. εες, et εας, εις, et in neutris εα, η. Contractionem autem in η quidam Atticis tribuunt. Poët. ηος· hinc accus. ηα, non ιν. Dor. πόλευς, à πόλεος Ionico.

De tertiâ.

Doricè et Æol. ευς, oxyt. fit baryt. ut βασίλευς. Ion. εὺς efferunt in ης, ut Ἀχίλλης, pro Ἀχιλλεύς.

Βασιλεὺς, communiter έος. Attic. έως. Ion. recenter ῆος, sed antiquè εΐος. Bœot. ίος. Dor. εὺς, factâ crasi ex έος in οῦς, deinde verso ου in ευ, et sic in cæteris casibus ε vel η, vel ι retinetur.

Ευς purum habet in genit. et accus. Atticam contractionem, ut Πειραιεὺς, genit. έως, ῶς. accus. έα, ᾶ· et Poëtæ contrahunt accus. aliorum, ut βασιλῆ, Poët. pro βασιλέα.

Attici in nom. plur. contrahunt έες, in ῆς, communis contractio εῖς fit Attic. ῆς.

Dativus pluralis communiter εῦσι, Ion. ῆσι, Poët. έσι, έεσσι, et ήεσσι.

De quartâ.

Οος, communiter in ους, sed Æol. et Dor. in ῶς· sic accus. όα, communiter in ὼ, si nomin. desinit in ὼ, vel in ῶ circumfl. si nom. in ὼς, sed Ion. οῦν, et Æol. ῶν.

Poëtæ quandoque formant dualem et plur. secundum quintam simplicium.

De quintâ.

Εα Dor contrahitur in η, ut κρέας, pro κρῆς.

Iones ponunt ε pro α, ut γέρεος pro γέραος, à γέρας, Poët. dicunt γεράτεσσι, et γεραέσσι in dat. plur.

Nomin. accus. et vocat. plur. Poëticam apocopen aliquando patiuntur, ut κρέα pro κρέατα, α nihilominus correpto.

§ 5. *De Dialectis Adjectivorum.*

Adjectiva sequuntur dialectos substantivorum.

Adjectiva composita in ος communiter, et multa derivata pura, et in ιμος Attic. communis generis sunt; multa simplicia et primitiva in ος Poët. sunt communis generis; sic participia tertiæ et quintæ declinationis, et adjectiva quintæ declinationis, quæ communiter sunt masculina tantùm.

Ην communis generis habet Poët. εια, Ion. εἴη.

Iones et Poëtæ formant αιρα in fœmin. ab αρ omnium generum, ut μάκαιρα.

Υς Dor. in fœm. ια pro εῖα.

Denominativa in όεις, ut ἀνεμόεις; et ήεις, ut αἰγλήεις, sunt plerumque Poëtica.

De Comparationibus.

Attici à positivis in ος, sæpe formant comparativum in ίστερος, et superlat. in ίστατος, pro ότερος ότατος, sæpe etiam ab αιος et ος, præcedente consonâ, in αίτερος et αίτατος· ab υς, ύτερος et ύτατος· pro ίων, ιστος· ῶν pro ίων, ut πλῶν pro πλίον· σσων pro ζων, ut μάσσων pro μείζων, et ττων pro σσων, ut θάττων pro θάσσων.

Iones ίστερος, ίστατος, ut δίκαιος, δικαιέστερος, δικαιέστατος· et ίτερος, ut ῥηΐτερος, pro ῥαδιέστερος· et εῦν pro ίον, ut πλεῦν pro πλίον.

Dores dicunt pro κάρτερος, κάῤῥων· pro βελτίων, βελτιῶν· pro ἐγγίων, ἔσσων· pro βραδίων, βράσσων· pro βαθίων βάσσων· pro κρέσσων, κρέσσων· pro πλείων, πλῆων· pro ἧσσον, ἆσσον· et pro πλέον, ut Iones, πλεῦν.

Apud Poëtas comparativa et superlativa ab aliis comparativis et superlativis fiunt, ut à ῥάων, fit ῥαότερος· à κύδιστος, κυδίστατος.

Comparatio fit in substantivis, in verbis, in adverbiis, in participiis, et præpositionibus.

'Αρείων et λωΐων Poëtica sunt, sed Attic. λώων.

Χερείων Poëticum est, dat. χερείονι, verso ει in η, et syncope literarum ον, χέρηϊ, sic in aliis casibus.

Possessiva, Diminutiva, Denominativa, Numeralia, Patronymica, et Verbalia.

Possessiva apud Atticos potiùs desinunt in εια, quàm ίνη, ut ἀνθρώπεια.

Apud Iones amittunt ι, ut ἀργύρεος, pro ειος.

Diminutiva delectant Atticos, et Dores nonnulla peculiaria habent, ut πύῤῥιχος.

Pro δύο Attici dicunt δύω.

Iones pro εἷς dicunt ἷος· pro τέσσαρες dicunt τέσσερες· pro τριάκοντα, τριήκοντα· et sic in cæteris numeralibus in ήκοντα· pro εἴκοσι, ἐείκοσι.

Dores, τέτορες pro τέσσαρες, εἴκατι pro εἴκοσι, δίχθα pro διχῆ, ὀγδώκοντα pro ὀγδοήκοντα.

Æoles πέρτος pro τρίτος, πίσσυρες pro τέσσαρες, ἴα pro μία, πέμπε pro πέντε.

Poëtæ, δυὼ et δοιοὶ pro δύο, πίσυρες pro τέσσαρες, δυωκαίδεκα pro δώδεκα, δύο per omnes casus pro δυοῖν, δυσὶ, et in gen. plur. δυῶν.

Patronymica in ίδης, Attici terminant in ειδης.

Iones patronymica terminant in ων, ut Κρονίων pro Κρονίδης.

Æoles mutant ιδης in αδιος, ut Ὑῤῥάδιος pro Ὑῤῥίδης.

Poëtæ ante δης inserunt α, ut Πηληϊάδης, vel Πηληιάδης pro ειδης, vel ιδης, et sæpe syncopen habent, ut Ἠετίδης pro Ἠετιωνίδης.

Fœmininis patronymicis in ις, inserunt η, ut Καδμηΐς pro Καδμίς.

Verbalia quædam peculiaria habent Attici, ut βλέμμα pro βλέπος.

Quæ formantur à σμαι, præt. pass. mutant σ in δ Dor. et Æol. nonnunquam etiam in θ, ut φράδμων à πέφρασμαι, μνηθμὸς à μεμνήσμαι.

§ 6. *De Dialectis Pronominum.*

Ἐγὼ.

Sing. nom. ἐγὼ, Att. ἔγωγε· Dor. ἐγὼν et ἐγώνη, ἐγώσθην et ἐγώνγα· Æol. ἐγῶ et ἐγῶν· Bœot. ἰώγα et ἰώνγα· Poët. γώ.

Genit. ἐμοῦ, Att. ἔμουγε, ἐμέοθεν, ἐμέθεν. Ion. ἐμέο, et Poët. ἐμεῖο. Dor. et Æol. ἐμεῦ. per aphær. μοῦ, μέοθεν, μείοθεν, μέθεν, μέο, μεῖο, μεῦ.

Dat. ἐμοὶ, Att. ἔμοιγε· Dor. ἐμὶν et ἐμοίνη· per aphær. μοὶ et μὶν.

Accus. ἐμὲ, per aphær. μὲ. Att. ἔμεγε.

Dual. nom. et accus. νὼ, Poët. νῶϊ, Dor. et Æol. ἄμμε, quod Poëtæ usurpant etiam pro ἡμᾶς.

Gen. et dat. νῷν, Poët. νῶϊ vel νῶϊν.

Plur. nom. ἡμεῖς, Ion. ἡμέες et ἡμεῖες, Dor. ἁμες, Æol. ἄμμες, Poët. ἄμμες.

Genit. ἡμῶν, Ion. ἡμέων, ἡμείων, et ἥμων, Dor. ἁμῶν, et ἁμέων, Æol. ἄμμων, et ἀμμέων.

Dat. ἡμῖν, Ion. et Poët. ἡμὶν, ultimâ brevi, Atticè ἧμιν, Dor. ἁμὶν et ἁμῖν, Æol. ἄμμιν, et ἄμμι.

Accus. ἡμᾶς, Ion. ἡμέας, et ἡμείας, Dor. ἁμᾶς, Poët. ἀμμᾶς, vel ἀμμέας, Æol. ἄμμας, vel ἀμμέας.

Σὺ.

Sing. nom. σὺ, Att. σύγε, Dor. τὺ, τύνη, et τύγα.

Genit. σοῦ, Att. σοῦγε, Att. vel Poët. σέοθεν, et σέθεν, Ion. σέο, vel Ion. et Poët. σεῖο, Dor. vel Æol. σεῦ, vel τεῦ, vel τεοῖο.

Dat. σοὶ, Dor. τοὶ, Poët. τὶν, et τεΐν.

Accus. σὲ, Dor. τὲ et τύ.

Dual. nom. et accus., σφὼ, Æol. et Dor. ὔμμε, quod Poët. etiam est pro ὑμᾶς, Poët. σφῶϊ.

Genit. et dat. σφῶν, Poët. σφῶϊν.

Plur. nom. ὑμεῖς, Ion. ὑμέες, vel ὑμεῖες, Dor. ὔμες, et ὔμμες, Æol. ὔμμες.

Genit. ὑμῶν, Ion. ὑμέων, et ὑμείων, Dor. et Æol. ὔμμων, et ὑμμέων.

Dat. ὑμῖν, Att. ὔμιν, Æol. ὔμμι, et ὔμμιν, Poët. ὑμὶν, ultimâ brevi.

Accus. ὑμᾶς, Ion. ὑμέας, Æol. ὔμμας, vel ὑμμέας, Poët. ὑμμεῖας.

Οὗ.

Sing. genit. οὗ, Ion. ἕο, Ion. et Poët. εἷο, οἷο, ἑοῖο, Atticè et Poët. οὗθεν, ἕοθεν, et ἕθεν, Dor. εὗ, Æol. εὗ, ἕθεν, γέθεν.

Dat. οἷ, Ion. ἑοῖ, Poët. σφίν.

Accus. ἕ, Ion. ἑὲ Poët. ἕθεν, et σφὲ, Dor. μὶν, et νὶν, quod etiam est omnis numeri et generis.

Dual. nom. et accus. σφὲ, Poët. σφέε, σφῶε.

Genit. et dat. σφὶν, Poët. σφῶϊν.

Plur. nom. σφεῖς, Ion. σφέες, Dor. σφὲς, per apocopen σφὲ.

Genit. σφῶν, Ion. σφέων, Ion. et Poët. σφείων.

Dat. σφίσι, Ion. et Poët. σφὶ, et σφὶν, et per aphær. φὶν, Æol. ἄσφι.

Accus. σφᾶς, Ion. σφέας, Æol. σφὲς, et σφὲ, Dor. ψὲ, et Poët. σφείας.

Pronomina possessiva, quæ flectuntur more secundæ et tertiæ nominum simplicium, sequuntur earundem declinationum dialectos, ut Ion. ἐμοῖο, Dor. ἐμῶ, &c. pro ἐμοῦ, ab ἐμός.

Pro σὸς, σὴ, σὸν, Dor. et Poët. τεὸς, τεὰ, τεὸν· Æoles contrahunt cum articulo retracto accentu, et amisso spiritu aspero, ut ὤσος, ὤση, τόσον.

Pro ἡμέτερος, ρα, ρον, Dor. ἁμέτερος, et ἁμὸς, ὰ, ὸν, Æol. ἄμμος, α vel η, ον.

Pro ὑμέτερος, Dor. ὑμὸς, ἡ, vel ὰ, ὸν, Æol. ὔμος, &c.

Pro σφέτερος, Dor. σφὸς, ὰ, vel ἡ, ὸν, item σφέος, &c.

Pronominibus demonstrativis Attici addunt ι, ut οὑτοσὶ, in omni casu, sed neut. τουτοὶ, et sæpe τουτὶ, et in plurali pro ταῦτα dicunt ταυτί.

Addunt etiam Attici ι infinitis et relativis compositis, τοῖος, τόσος, τηλίκος, et οὗτος, ut τοιουτοσὶ.

Τοῖος, τηλίκος, τόσος, habent sæpe syllabam δε adjectam, ut τοσόσδε, in omni casu et numero, Atticè δι.

Ὅς, ἥ, οἷ, usurpatur aliquando pro αὐτὸς, et σφέτερος, pro ἡμέτερος, ὑμέτερος, &c. cum verbis primæ et secundæ personæ.

Pro ἐκεῖνος, Poëtæ et Iones dicunt κεῖνος, Dores autem τῆνος per η diphthong. impropriam; vel sine ι.

Τοῦτο, ἐκεῖνο, et αὐτὸ, et compositis, Atticè additur ν.

Οὗτος et αὐτὸς, et composita ex his Ion. præponunt ε ante diph-

thongos vel vocales longas ultimæ syllabæ, excepto duali, et nomin. plur. ut τυτέω, pro τύτω.

Dores pro ταύτας, dicunt τούτας.

In compositis ab αὐτὸς, Iones vertunt αυ in ωῦ, hinc ἐμεωϋτέω, pro ἐμαυτοῦ.

Poëtæ flectunt ἑαυτοῦ divisim in sing. numero, ut ἕο αὐτοῦ, ἕοι αὐτῷ, ἓε αὐτὸν.

Poëtæ pro δεῖνα, dicunt δεῖς, δεῖνος, δεῖνι, δεῖνα.

§ 7. *De Dialectis Verborum.*

Attici mutant barytona in circumflexa, ut τυπτῶ, pro τύπτω, et circumflexa in baryt. ut ἀνώγω, pro ἀνωγέω.

Augent in medio per syllabam αθ, ut ἀμυνάθω, pro ἀμύνω.

In quartâ conjugatione mutant σσ in ττ, ut πράττω, pro πράσσω.

Utuntur futuris mediorum pro activorum.

Tollunt σ ex ίσω fut. verborum polysyllab. in ίζω, et circumflectunt ultimam, ut ὀπλιῶ pro ὀπλίσω, ab ὀπλίζω· ὀπλιοῦμαι med. aliquando etiam Doricè ιῦμαι· etiam ex άσω et ίσω abjiciunt σ cum præcedente vocali, ut βιβῶ, pro βιβάσω, et futura barytonorum formant quasi à circumflexis, ut, ἀλεξήσω ab ἀλέξω.

Abjiciunt breves vocales, ut λῶται pro λούεται, οἶμαι pro οἴομαι.

Dores mutant ζω in σδω, ut βαδίσδω, pro βαδίζω, et mutant σ in fut. in ξ, ut βαδίξω pro βαδίσω.

Formant nova verba à barytonis, ut νομάω à νέμω.

Inserunt υ verbis in έω, ut et Æoles, et άω, ut ζητεύω, pro ζητέω· verbis in ίω et ύω, inserunt ν, ut θύνω, pro θύω.

Æoles verba in μι formant à circumflexis, ut δάμνημι à δαμάω.

Characteristicam mutant ε in η, ut ἀδικήω, pro ἀδικέω· σσ in ζ, ut ὀρύζω, pro ὀρύσσω (cujus tempora quasi à δω formant.) πτ in σσ, ut ὄσσω pro ὄπτω.

Augent futura in ρῶ et λῶ inserendo σ, et retrahendo accentum, ut σπέρσω, pro σπερῶ· ψάλσω, pro ψαλῶ.

Multa sunt verba Poëtica in όω, derivata ab aliis in ω purum desinentibus, ut πλώω à πλέω, ζώω à ζάω, &c. ut et ῥώω pro ῥώννυμι.

Dores circumflectunt fut. 1. ut τυψῶ, pro τύψω, τυψοῦμαι pro τύψομαι, et pro hoc τυψεῦμαι· et σ characteristicam futuri mutant in ξ, ut κλεΐξω, pro κλείσω· aliquando σ omittunt, ut Attici.

Poëtæ sæpe rejiciunt σ in fut. sextæ conjugationis, ut κλείω pro κλείσω, δήω pro δήσω.

Loco irregularis habent futurum regulare, ut δοκήσω, pro δόξω.

Nova formant, ut τροπάω à τρέπω, ἴσχημι ab ἴσχω.

Æoles addunt θα secundis personis in σ, ut οἶδας, οἶδασθα· hinc οἶσθα, per syncopen.

In secundâ et tertiâ personâ in εις, ει, Dores abjiciunt ι, et dicunt ες, ε, pro τύπτεις, Dor. τύπτες, Æol. verò τύπτης, verso ει in η, et sic in tertiâ personâ et in fut.

Dores pro μεν in primâ plurali dicunt μες, ut τύπτομες, pro τύπτομεν.

Attici addunt ν personis desinentibus in ε vel ι, ut ἔτυπτεν, pro ἔτυπτε· τύπτουσιν pro τύπτουσι, etiam sequente consonâ.

Ubi est σι in tertiâ plurali indicat. et subj. Dores mutant in ντι, pro ασι αντι, pro ουσι οντι, pro ωσι ωντι, vel οντι, vel ουντι, ut pro τύπτουσι, τύπτοντι· pro τύπωσι, τυπῶντι, vel τυπόντι. Æoles verò omittunt ν ex ωντι Dorico, ut ποιεῦντι, pro ποιοῦντι, pro ποιοῦσι, ut et in pass. Sed εισι in εντι, ut τιθέντι, pro τιθεῖσι· et ita hæ personæ sunt similes dat. sing. participii, nisi in præterito, ut τετύφαντι.

Dores efferunt augmentum α pro η, Iones η pro ει efferunt, ut ἐρωτάω, Ion. εἰρώτων, pro ἠρώτων. ἔχω, Dor. ἦχον, pro εἶχον.

Attici mutant augmentum ε in η, ut ἤμελλον, pro ἔμελλον. Poëtæ producunt geminando consonam, ut ἔλληξα, pro ἔληξα· ἐδδούπησα pro ἐδούπησα· et pro ευ immutabili in augmento, habent ηυ, ut ηὐχόμην· η pro ει, ut ἤκαζον, prò εἴκαζον· et addunt syllabicum aliquando temporali augmento, ut ἑώρων, pro ὥρων· sic ἑώρακα, et ἑωράκειν.

Attici et Iones pro η in augmento habent εα, et Æoles τῷ ε, υ subjiciunt, ut εὐάδε, pro ἕαδε, et hoc pro ἦδε.

In aor. 1. Poëtæ sæpe omittunt σ, ut ἤλευα, pro ἤλευσα, sæpe geminant σ post brevem, ut ἐτέλεσσα, pro ἐτέλεσα, ut et in futuro.

Poëtæ, et Iones, et Æoles, ut quidam volunt, formant imperf. aorist. 1. et 2. ex secundâ personâ communi ejusdem temporis, auferendo augmentum, et addendo κον, κες, κε, et ita formantur in toto singulari, et tertiâ plurali, ut ἔτυπτον τύπτεσκον, ἔτυψα τύψασκον, ἔτυπον τύπεσκον, σκες, σκε· sed si diphthongus præcedit, abjiciunt vocalem subjunctivam, ut φίλεσκον prò φίλεεσκον· vel si longa vocalis in verbis in μι, mutant longam illam in suam brevem, ut ab ἐτίθην, τίθεσκον· vel à puris, ut ἐφίλεες, φιλέεσκον· hinc etiam imperf. pass. τυπτεσκόμην, σκου, σκετο, pro ἐτυπτόμην, &c.

Bœoti, ut et Dores, et Attici, ut quidam affirmant, mutant ον tertiæ plur. in οσαν, αν in ασα, ut ἐτύπτοσα pro ἔτυπτον, ἐτύπτασαν pro ἔτυπταν.

Iones et Poëtæ sæpe abjiciunt augmentum, ut ἔτυπτε, Poët. et Ion. τύπτε, sic in aor. nec Poëtæ literam ρ geminant, ut ἔριπτον pro ἔρριπτον· in aliis autem metri causâ syllabicum augmentum positione producunt, geminatâ consonâ sequente, ut ἔδδεισα pro ἔδεισα.

Poëtæ ut et Iones augmento ε addunt et primam literam thematis, non solùm in temporibus, ubi augmentum locum habet, sed in cæteris, ut à χάζω, non tantùm in aoristo 2. κέκαδον pro ἔκαδον, sed etiam in futuro 2. pro καδῶ, κεκαδῶ, et κεκαδήσω, et med. κεκαδήσομαι· sic τέτυπον, et τετύποιμι, pro ἔτυπον, τύποιμι· sic pro ἔτυπτον, ἐτέτυπτον.

Attici habent in præt. ει pro λε, et με, augmentis ut εἴληφα, εἵμαρμαι, pro λέληφα, μέμαρμαι.

In præt. adduntur Atticè duæ primæ literæ thematis verbis incipientibus ab α, ε, ο, præter augmentum commune, ut ἀγείρω, ἤγερκα, Attic. ἀγήγερκα, et corripitur tertia syllaba (si longa sit) cum præte-

ritum tres syllabas excedit, ut ἀλείφω, ἤλειφα, Attic. ἀλήλειφα· sic ἐλήλυθα, pro quo Dor. et Poët. εἰλήλουθα· servant enim tertiam longam: ab ἤλυθα, inusitat. et hic sæpe est metathesis, ut ὤλολα, pro ὄλωλα, ab ὄλλυμι.

Attici mutant ε in penultimâ in ο, in præt. verborum dissyl. primæ et secundæ conjugationis, ut ἔστροφα, pro ἔστρεφα.

Ἔοικα, Attic. pro εἶκα, ab εἴκω· ἔολπα pro ἦλπα, ab ἔλπω· ἔοργα et ἔωργα, ab ἔργω· unde et plusquamperf. ἐῴκειν, ἐώλπειν, ἐώργειν; quæ recipiunt augmentum in secundâ syllabâ. Accidit hoc aliquando etiam in aoristis aliorum verborum, ut ἔηκα, pro ἧκα unde ξυνέηκα.

Κ Ionicè subtrahitur à præteritis verborum in άω vel έω, et penultima corripitur, ut μέμηκα, μέμαα· et aliquando servant longam, ut κεκότηα, à κεκότηκα· et ante κ, Ion. inseritur γ, ut ἔκταγκα, pro ἔκτακα.

Poëtæ in præt. med. transponunt ορ, ut δέδρακα, pro δέδορκα.

Poëtæ habent syncopen in præterito, ut κέκμηκα, pro κεκάμηκα.

Addunt in verbis ἔδω et ἄγω, præter communem Atticam reduplicationem, syllabas δο et γο, ut ἐδήδοκα, pro ἔδηκα, pro ἧκα, ab ἔδω· et ἀγήγοχα, aliquando ἀγήοχα, pro ἄγηψα, pro ἦχα, ab ἄγω· sic εἴπαπι, pro εἶπι.

Communibus augmentis præponunt ε, ut ἔηκα, pro ἧκα.

Transponunt literas in augmento præteritorum et aor. ut ἔμμορα, pro μέμορα.

Bœoti faciunt 3. plur. præt. per αν, ut τέτυφαν, pro τετύφασι.

Attici sing. plusquamperf. formant in η sine ν, ης, η, ut ἐτετύφη. Iones εα, εας, εε, ut ἐτετύφεα· ᾔδειν, Attic. ᾔδη, Ion. ᾔδεα, ab εἴδω, scio. Tertiam pluralem εισαν, Attici et Dores efferunt per εσαν, ut ἐτετύφεσαν· vel sine augmento τετύφεσαν.

Atticum plusquamperf. temporaliter initio aliquando augetur, ut ἠγηγέρκειν, pro ἀγηγέρκειν.

Poëtæ sæpe habent syncopen, correptâ syllabâ præcedente, ut ἐπέπιθμεν· pro ἐπεποίθειμεν.

Ἤμβροτον, Poët. pro ἥμαρτον, ab ἁμαρτάνω.

Quando secundus aor. habet αρ in penultimâ, Poëtæ transponunt in ρα, ut πέρθω, aor. 2. ἔπραθον, pro ἔπαρθον· sic δέρκω, ἔδρακον, pro ἔδαρκον· in τρέφω verò non invenitur hæc metathesis, nisi in ἐτάρφημεν.

Iones omnia tempora circumflexa act. pass. et med. resolvunt, inserendo ε, et retracto accentu; ut pro ῶ, ῇς, ῇ, dicunt έω, έῃς, έῃ· et aliquando inserunt ε ante longam non circumflexam, ut φαγέῃς, pro φάγῃς.

Attici mutant tonum in aor. 2. imperat. ut ἰδὲ, pro ἴδε· λαβὲ, pro λάβε.

Attici tertiam pluralem præsentis et aoristi utriusque imperativi, faciunt similem genitivo plurali participiorum, ut τυψάντων, pro τυψάτωσαν· vel tertiæ duali, ut τυπτέτων, pro τυπτέτωσαν.

Apud Syracusanos, ponitur οι in aor. 2. pro ι, ut τύποι pro τύπι.

Æoles habent peculiarem aorist. 1. opt. modi in εια, ειας, ειε, quo etiam Attici utuntur in secundâ et tertiâ sing. et tertiâ plurali; et imitantur in præsenti, ubi pro οιμι baryt. aliquando dicunt οια, οιας, οιε, &c. ut ἔποια, pro εἰποίμην. Attici imitantur etiam barytona circumflexa in præsenti optat. ut τρεφοίην, pro τρέφοιμι.

Bœoti vertunt εν in σαν tertiâ plur. aor. optat. ut τύψαισαν, pro τύψαιεν· ἔλθοισαν pro ἔλθοιεν.

Optativorum pluralis in είημεν, είητε, είησαν, Atticam syncopen patitur in omnibus verbis, ut τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, Att. τυφθεῖμεν, τυφθεῖτε, τυφθεῖεν.

Σι vel σιν additur Ionicè tertiis personis singularibus subjunct. in η desinentibus activis et mediis, ut τύπτησι pro τύπτῃ, τετύπησι pro τετύπῃ· et in verbis in μι, etiamsi in aliâ terminatione desinant, ut δῷσι, pro δῷ. aliquando σι additur etiam tertiæ præsentis indicativi, et ει vertitur in η, ut τάττησι pro τάττει.

Poëtæ et Æoles primam personam subjunct. in ωμεν, efferunt in ομεν per systolen.

Ubicunque in infin. est ν vel ναι, Attici, Iones, et Dores, ante ν vel ναι inserunt μι, subtrahendo ι vel υ, ex diphthongo præcedente: Iones verò ex ναι auferunt αι, Attici et Dores αι ad ν adjiciunt, si non adsit. Dores aliquando ex ειν tantùm auferunt ι.

Æoles verò vertunt ειν in ην, ut τύπτην, pro τύπτειν.

Poëtæ in temporibus Atticè formatis geminant μ, ut τυπτέμμεναι, pro τύπτειν.

Τύπτειν, Attic. et Dor. τύπτεμεναι, Dor. τύπτεν, Ion. τυπτέμεν, Æol. τύπτην, Poët. τυπτέμμεναι.

Τετυφέναι, Att. et Dor. τετυφέμεναι, Ion. τετυφέμεν.

Τυφθῆναι, Att. et Dor. τυφθήμεναι, Ion. τυφθῆμεν.

Δηλοῦν, Att. et Dor. δηλόμεναι, Ion. δήλομεν.

Iones pro τυπεῖν aorist. secundo, et fut. secundo dicunt τυπέειν· hi enim syllabas circumflexas dissolvunt, ut priùs dicitur.

Dores in participiis ουσα, fœmin. proparoxytonum efferunt per εισα, ut τύπτεισα, pro τύπτουσα.

Sed Æoles οῦσα per ῶσα, ut ἰδῶσα, pro ἰδοῦσα.

Attici contrahunt participia derivata ab Ionicis præteritis verborum in άω, vel έω, quæ omittunt κ, et corripiunt penultimam, et sic contractis inseritur ε vel α epentheticè; ἑστακὼς, Ion. ἑσταὼς, Attic. ἑστὼς, epenth. ἑστεὼς ab ἕστακα, et Attic. fœm. per ῶσα flectitur, ut ἑστῶσα,

Τύψαις, Æol. pro τύψας· quidam Doribus hoc tribuunt.

Pro τετυφὼς, dicitur Æol. τετύφων, accentu retracto.

Participia cujuscunque declinationis suscipiunt easdem dialectos, quas eæ declinationes, per quas declinantur, suscipiunt.

De Passivis et Mediis.

Tempora in passivâ et mediâ voce quæ flectuntur activâ terminatione, habent easdem dialectos quas activa habuit.

Secundâ persona passivæ et mediæ vocis inusitata fit à primâ, mutando μαι in σαι, μην in σο, et vocales præcedentes μαι vel μην, nempe ο in ε, ω in η, et ου in ου· sed hæc non usitata sunt, ex illis tamen Iones formant suas, rejecto σ, dicentes εαι, ηαι, ουαι, εο, αο.

Attici sæpe contrahant εαι, et ηαι, in ει, ut τύπτει, pro τύπτῃ, ex τύπτεαι, à τύπτομαι· τυπῦ, pro τυπέαι, ex τυπῇ, à τυποῦμαι.

Tria autem semper faciunt ει in secundâ personâ med. ut, { βούλει, non βούλῃ. οἴει. ὄψει, quibus additur ἴδει, ab ἴδομαι.

Αση, in fut. 1. med. mutatur Bœot. in ᾶ, ut σκιδᾶ, pro σκιδάσῃ, à σκιδάζομαι.

Pro τυπτόμεθα, Ion. et Dor. fit τυπτόμεσθα, quod fit semper, cùm prima pluralis desinit in μεθα.

Pro μεθα, Æolicè dicunt μεθι, et μεθιν, ut λεγόμεθιν, pro λεγόμεθα, ut contrà, pro ὄπισθεν dicunt ὄπισθα, retro, ponè.

Pro ε dicunt Iones εο, Dores ευ, ut τύπτε, Ion. τύπτεο, Dor. τύπτευ.

Pro ω, in aor. 1. med. 2. pers. Iones dicunt αο, ut ἐτύψαο, pro ἐτύψω.

Dores verò in α, ut ἐτάξα, pro ἐτάξω.

Attici et Dores mutant σ in δ, in præt. quartæ conjug. ut πέφραδμαι, pro πέφρασμαι, Attic. aliquando extrudunt σ, ut κέκονιμαι, à κονίζω· sic κεκορυθμένος, pro κεκορυσμένος· aliquando Attici mutant μμαι à verbis in νω, in σμαι, ut πέφασμαι, pro πέφαμμαι, à φαίνω· sed hoc est tantùm in primâ personâ.

In præt. pass. Æoles aliquando in quintâ conjug. mutant α in ο, ut ἔφθορται, pro ἔφθαρται, et hæc in infinitivo retrahunt tonum, ut τέτορθαι, pro τετάρθαι.

Poëtæ sæpe hìc habent metathesin, ut ἔσσυμαι, pro σέσυμαι.

Pro τετυμμένοι εἰσὶ, et ἦσαν, Iones (quod quidam Atticis tribuunt) dicunt τετύφαται, et ἐτετύφατο, formant à tertiâ singulari, ponendo α breve ante ται et το, et mutando tenues π vel κ, præcedentes α, in aspiratas, et σ in characteristicam aoristi secundi, videlicet, in δ, τ, aut ϑ· et vocalem longam aut dipthongum præcedentem α corripiendo, vocalem longam in propriam brevem vertendo, ex diphthongo verò alteram vocalem subtrahendo: aliquando autem longa vocalis servatur, cùm metrum postulat. Sed Poëtæ cætera tempora indicat. sic formant, ubi tertia plur. desinit in νται et ντο, ut à τύπτεται, τυπτέαται, pro τύπτονται· sed in optativo antepenultimam, ut hìc, non corripiunt, nam ex τύπτοιντο faciunt τυπτοίατο.

Μαι purum in perf. pass. facit tertiam plur. νται et ντο, ubi ν tantùm mutatur Ion. in α, ut πεποίηνται, et ἐπεποίηντο, Ion. πεποιήαται, et ἐπεποιήατο· et in optat. πεποιῆντο, Ion. πεποιήατο.

Iones et Poëtæ aliquando plusquamperf. addunt tantùm augmentum præt. ut δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, pro quo δεύδεκτο Poët. Aliquando autem augmentum præt. in plusquamperf. omittunt, ut ἔχυντο, pro κεχυντο. Aliquando plusquamperf. prorsus caret augmento, ut δέκτο, χύτο.

Attici amant aor. 1. pass. magis quàm posteriorem.

Dores corripiunt penultimam aor. 1. ut ἐποίεσα, pro ἐποίησα.

Poëtæ recipiunt ν in indefinit. primo verborum in νω, quod præteritum abjecerat, ut ἐκλίνθην, pro ἐκλίθην, à κέκλιμαι.

In tertiâ plur. indefinitorum, Bœoti, ut et Dores, et Iones, dicunt εν pro ησαν, retracto accentu, ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν. Aliquando σα tantùm syncopen patitur, ut μιάνθην, Iliad. δ. 146. pro μιάνθησαν, nisi malis pro μιανθήτην.

Pro σθωσαν in tertiâ plur. imperat. præs. pass. et med. et utriusque aor. med. Attici dicunt σθων, ut in tertiâ duali; ut pro τυπτέσθωσαν, Att. τυπτέσθων, ut et in præt. ut πεποιήσθων, pro πεποιήσθωσαν.

Participia præteriti passivi propriè sunt paroxytona; sed si carent augmento, Ionicè et Poëticè fiunt proparoxytona, ut ποτιδεγμένος, pro ποτιδεδεγμένος.

De Circumflexis.

Dores mutant contractionem ου in ευ, ut pro οῦμεν, primæ plur. dicunt εῦμεν, ποιεῦμεν, pro ποιοῦμεν, in imperf. ἐποίευν, pro ἐποίουν, et in passivo.

Iones, Æoles, et Dores, pro contractione ει dicunt η, ut φιλέειν, φιλεῖν, φιλῆν.

Dores pro contractione α dicunt η, ut pro βοᾷς, dicunt βοῆς, absque ι subscripto, abjiciendo ι ex ει, et mutando αι in η, quod etiam faciunt Attici in quibusdam.

Æoles ad latus ι adscribunt, ut γελᾶις, vel γέλαις; pro γελᾷς, ex γελάεις.

In mediâ et passivâ voce in secundâ personâ, pro ᾷ ex άῃ, Attici et Dores dicunt ᾶσαι, ut βοᾶσαι, pro βοᾷ, ex βοάῃ. Iones verò sine σ in ῆαι, ut βοῆαι.

Contractionem ου ex εο, Dores et Æoles mutant in εῦ, ut ποιέομεν, ποιοῦμεν, Dor. et Æol. ποιεῦμεν.

Θι additur imperativo monosyll. contract. ut ζῆθι, ex ζάε, ζῆ.

Ποιοῖμι, βοῷμι, χρυσοῖμι, dicitur Attic. ποιοίην, βοῴην, χρυσοίην in hoc optativo Dores et Æoles mutant οι in ω, in primâ et tertiâ conjugatione, ut terminatione à secundâ non differant, ut ποιῴην, χρυσῴην. Poëtæ verò in secundâ contractorum efferunt per ώοιμι, ut βοώοιμι, &c.

Ποίεεν, ποίειν, Dor. ποίεν, Æol. ποίεις, et ποίην, vel ποιῆν.

Iones sæpe ει contractum in εα resolvunt: hinc dicunt ποιέασθαι, pro ποιεῖσθαι.

Æoles pro γελᾷν, dicunt γελαῖν, vel γελάϊν, vel γέλαιν, vel γέλαις. Dores verò γελῆν, sine ι subscripto.

Αᾳν fit Atticè et Doricè άμεναι, Ion. άμεν, ut γελᾷν, γελάμεναι, γελάμεν.

Ὀρθόειν, ὀρθοῦν, Dor. ὀρθὸν, et ὀρθεῦν, Æol. ὀρθοῖς, vel ὄρθοις.

Poëtæ in secundâ contractorum præponunt aliud α, ubicunque contractio est in α, et retrahunt accentum, et omittunt ι subscriptum, si adsit, ut pro βοᾶσθαι, dicitur Poët. βοάασθαι, et in tertiâ singulari vocis activæ, pro ἰᾷ, ἰάα, ex ἰάει, ab ἰάω.

Pro ὁρῶ, dicunt ὁρέω· cùm enim contractio fit in ω, tum aliud ω inseritur, ut πηδώω, pro πηδῶ, ex πηδάω. (sic in tertiâ, ὑπνώω pro ὑπνόω) sed, si vocalis præcedens sit brevis, pro ω inserunt ο, ut ἐστιχόωντο, pro ἐστιχῶντο, ex ἐστιχάωντο· à στιχάομαι.

Iones autem præponunt ε, ut μνεώμενος, pro μνώμενος, ex μναόμενος.

Poëtæ aliquando huic ω postponunt ο, ut μνώομαι, pro μνῶμαι, ex μνάομαι.

In participio ῶν, ex άων, effertur Dor. per ᾶν, ut γελᾶν, pro γελάων.

De Verbis in μι.

Poëtæ sæpe omittunt reduplicationem, ut φίλημι, pro πιφίλημι.

Poëtæ formant verba in μι à barytonis, omissâ reduplicatione, ut ἔχημι, ab ἔχω, φέρημι à φέρω, βρίθημι à βρίθω, derivantur, quasi à verbis in έω.

Iones reduplicant per ι, ut τίθημι, à θνάω, vel θνέω· sic ἵστημι pro ἵστημι, unde ἱστάναι· sic κέκλυθι, prò κλῦθι, à κλύω· quarta enim conjugatio esset reduplicationis expers.

Aliquando per duas initiales literas, ut ἀκάχημι, ab ἀχέω.

Aliquando additur μ post reduplicationem, ut πίμπλημι, à πλέω.

Poëtæ interdum ex vocali inceptis reduplicationem habent in secundâ syllabâ, ut ὀνίνημι, ab ὄνημι.

Æoles dicunt τίθειμι, pro τίθημι, Bœoti πεφίλειμι, pro πεφίλημι.

Dores mutant η in α, ut φαμὶ, pro φημὶ, ἵσαμι, pro ἵσημι.

In mediorum et passivorum secundis personis trium priorum conjugationum σ Ion. omittitur, et tum fit Atticè contractio τίθεσαι, Ion. τίθεαι, Attic. τίθῃ. sic θέσο, Ion. θέο, Att. θοῦ, &c. Attici, Iones et Æoles retinent longam vocalem in mediis et passivis, ut δίζημαι pro δίζεμαι.

Pro τίθησι, ἵστησι, fit Doricè τίθητι, ἵστητι· sic δίδωτι, ζεύγνυτι.

Pro φίλετον, φίλεμεν, &c. Æoles dicunt φίλητον, et sic in imperat. Poët. τίθητι pro τίθετι· sic ἵληθι pro ἵλαθι, δίδωθι pro δίδοθι.

Pro τιθεῖσι dicitur Att. et Ion. τιθέασι, tollendo ι, et inserendo α, Dor. τιθέντι, Æol. τίθεντι, retracto accentu; sic pro διδοῦσι, Ionicè διδόασι, Dor. διδόντι, Æol. δίδοντι· et sic in cæteris conjugationibus; sed pro ἄεισι et ἵσασι, Dor. et Æol. ἄεντι, et ἵσαντι· pro φασὶ, Dor. φαντὶ, Æol. φάντι· pro εἰσὶ, Ion. ἔασι, vel ἔασσι, Dor. ἐντὶ, Æol. ἔντι· εἶσι, *eunt*, Ion. ἴουσι, pro ἰῦσι, Ion. ἴεασι, Att. ἴᾱσι, Dor. ἴεντι, Æol. ἴεντι.

Ζευγνύουσι sæpe usurpatur pro ζευγνῦσι.

Iones, Æoles, et Poëtæ in imperfecto mutant ν in σκον, et abbreviant præcedentem vocalem, et abjiciunt augmentum, ut τίθεσκον, σκες, σκε, pro ἐτίθην, δίδοσκον pro ἐδίδων.

Iones verò aliquando dicunt pro ἐτίθην, ἐτίθεα, et pro ἐτίθη, ἐτίθεε.

Pro τίθενται, fit Ion. et Poët. τιθέαται.

Poëtæ servant reduplicationem in futuro, ut διδώσω, pro δώσω.

Bœot. τίθεικα in præt. pro τέθεικα.

Pro ἐτίθησαν, Dores et Bœoti dicunt ἔτιθεν· sic pro ἔθεσαν, ἔστησαν, ἔδησαν, in aorist. 2. ἔθεν, ἔσταν, et ἔδον, formando à primâ singulari, longâ in suam brevem versâ.

Secunda singularis imperat. Atticè contrahitur, ut τίθη, pro τίθετι, &c. Dores verò habent hic circumflexorum terminationem, ut τίθει, pro τίθετι. Æoles retinent penultimam longam, ut τίθητι pro τίθετι.

Pro στῆθι, Dor. στᾶθι· sic στᾶναι pro στῆναι.

Attici dicunt δῴην pro δοίην in optat. ut et Poëtæ qui etiam dicunt στήην, pro σταίην.

Æoles pro θείμην, θεῖο, dicunt θοίμην, θοῖο, &c.

Iones in subj. pro τιθῶ, dicunt τιθέω· pro ἵστω, ἱστέω· pro θῶ, θέω, pro στῶ, στέω, Poët. θείω, στείω, Att. στήω.

Pro δῷ, tertiâ pers. aor. 2. subjunctivi, fit Ion. δῷσι, quod fit in aliis temporibus subjunct.

Pro δῶσι, tertiâ plural. poët. δώωσι· illi enim pro δῶ dicunt δώω, hinc tertiâ sing. δώῃ, et Ion. δώῃσι.

Τιθῆναι, pro τιθέναι, Poëticâ ectasi, Dor. τιθήμεναι.

ας, ασα, αν, secundæ conjug. Att. efferunt in ὰς, ᾶσα, ut καθιστὰς, καθιστᾶσα.

Τιθήμενος, pro τιθέμενος· Poëtæ enim in participiis verborum in μι, sæpe habent ectasin.

§ 8. *De Dialectis Adverbiorum.*

Attici, 1. Dativum pluralem secundæ simplicium ponunt adverbialiter pro *in loco*, ut Ἀθήνησι, pro ἐν Ἀθήναις.

2. Addunt initio adverbiorum, ut ἐχθὲς, pro χθὲς· et fine ι, ut νυνὶ, pro νῦν, quod et in aliis adverbiis temporis.

3. Minuunt in initio, ut ἅπερ, pro καθάπερ· et fine, ut δέον, pro δεόντως, quod et in aliis adverb. qualitatis in οντως.

Adverbia à neutris descendentia, Attici efferunt in α terminatione plurali, ut φίλα, pro φίλον, πολλὰ, pro πολύ. Præterea ἐνταῦθοι, pro θα, ἐνθάδι pro δε, δευρὶ pro δεῦρο, ἄλλη pro ἄλλως, &c.

Iones, 1. resolvunt ῶς, ab adjectivis in ης, et ες, primæ contract. in εως, ut ἀτρεκέως pro ἀτρεκῶς.

2. Aliquando minuunt, ut οὕτω, pro οὕτως.

3. Ponunt κ pro π in adverb. interrog. indef. et relat. ut κῶς, pro πῶς, et dicunt δεύρω pro δεῦρο.

Dores, 1. augent initio et fine, ut τὼς, pro ὡς, οἴκαδις, οἴκαδε.

2. Ex adverbiis in σθεν tollunt σ, ut ἔμπροθεν, pro ἔμπροσθεν, et dicunt πῶ pro πόθεν, ἄψ pro ὀπίσω.

3. Et mutant literas in adverbiis, ut πλατίον, pro πλησίον, ἀμᾶ pro ὁμοῦ, ὅκα pro ὅτι, &c.

Æoles adverbia in θε et θεν efferunt per θα, ut ἔνθα, pro ἔνθεν, et abjiciunt σ finale in desinentibus in ακις, ut πολλάκι, pro πολλάκις.

Poëtæ, 1. faciunt adverbia à nominibus, syllabâ δε adjectâ, ut ἅλαδε, *ad mare*.

2. Augent, ut τίη, pro τί.

3. Et minuunt, ut τάχα, pro τάχιστα, τίπτε pro τίποτε, &c.

§ 9. *De Dialectis Præpositionum.*

Ξὺν, Attici utuntur pro σὺν, et ἐνὶ pro ἐν, et ὡς pro πρὸς.

Iones et Poëtæ dicunt ἐς pro εἰς.

Dor. πὰρ pro παρὰ, ἂν pro ἀνὰ, ἐν pro εἰς, ποτὶ pro πρὸς, et in appositione et compositione: ἀμπὶ, Æol. pro ἀμφὶ in compositione, ζὰ pro διὰ, pro μετὰ, πεδὰ.

Æoles et Poëtæ habent καταὶ, παραὶ, ἀπαὶ, ὑπαὶ, pro κατὰ, παρὰ, ἀπὸ, ὑπὸ, et ἐνὶ, εἰνὶ, et εἰν pro ἐν.

Poëtæ dicunt ὑπεὶ, pro ὑπὲρ, et in compositione, ut ὑπείροχος· Poët. denique præpositiones dissyllabæ ponuntur pro verbis, et habent accentum in penultimâ, ut πάρα pro πάρεστι.

§ 10. *De Dialectis Conjunctionum.*

Iones dicunt ἢν pro ἂν, γῶν pro γοῦν, ἔμπης pro ἔμπας.

Dores habent αἰ pro εἰ, sic αἴκε, et αἴκεν, et αἴκα, pro εἴκε, et ἔκαν· μὶς pro μὶν, τὼς pro ὡς, sic ὃ pro ὅτι, γὰ pro γὲ.

Poëtæ pro ὅτι, ὅττι, pro ἢ, ἠὲ, autem πάρος pro πρὸ, unde πάροιθεν· πὲρ pro καίπερ, ἄρ' pro ἄρα.

§ 11. *De Dialectis in Compositis.*

Composita ab ἐστὶ per apoc. Poët. amittunt verbum, retentâ solâ præpositione, ut ἔνι et μετὰ pro ἔνεστι et μέτεστι.

Præpositiones dissyllabæ in compositis, præfixæ vocalibus vocalem ultimam abjiciunt, ut παρακύω, nisi περὶ et πρὸ, quæ nec amittunt vocalem in compositione, nec apostrophantur in appositione.

Poëtæ autem in κατὰ, ἀνὰ, et παρὰ, rejiciunt ultimam vocalem α in compositis, etiam sequente consonâ: ut κάτθεο, ἀντείνω, παρκύπτω, pro κατάθεο, ἀνατείνω, παρακύπτω, et sæpe τ et ν deperduntur cum vocali α, ut κασχέθω, pro κατασχέθω, vel mutantur in alias consonas, quod cum sequenti non cohæreant.

Ν mutatur in μ ante β, μ, π, φ, ψ· in γ autem ante γ, κ, χ. in λ vel ρ, ante λ vel ρ. quod etiam de σὺν dici potest, sed σὺν ante σ, mutat ν in σ. ante ζ, σκ, στ, σχ, abjicit ν· τ, in κατὰ mutatur in consonam sequenti similem, ut κάππεσεν, pro κατέπεσεν, sed ante asperam mutatur in ejus tenuem, ut κάτθανε, κάπφαγε· ante σχ abjicitur, ut κάσχεθε· et similis mutatio accidit compositis ab ὑπὸ, ut ὑββάλλειν· πρὸ aliquando patitur crasin: coalescit enim ο ejus vocalis ante ε et ο in ου, ut προὔβαλλον, pro προέβαλλον.

Poëticè augetur verbi principium, tametsi à præpositione componitur, ut ἠμφίβαλλον, ab ἀμφιβάλλω.

§ 12. *Excerpta quædam ex Plutarcho de Dialectis, et speciatim de Homerico earum usu.*

Variâ dictione usus Homerus ex omni Græcorum dialecto characteris suis Poëmatis interseruit. Unde eum totam Græciam et cunctas nationes peragrasse constat. Nam Doriensium τῇ ἐλλείψει (quæ perquam familiaris est brevitati studentibus) usus est, pro δῶμα dicens δῶ, ut αἶψα δὲ οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται· et pro ὅτι, ὃ, ut ὅ μοι αὐτὸς ἔκτανε χῆνας· et pro ὀπίσω, ἄψ, ο quidem in α, π verò et σ in cognatam ipsis literam, nimirum ψ, mutando. Denique pro ἄλλοτε, ἄλλο, ut ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ, et hujusmodi. Ad eundem modum et medias syllabas concidendo, dicit ὄτριχας pro ὁμότριχας, et οἰέτεας pro ὁμοετέας, et ὀπάτριον pro ὁμοπάτριον· item τρεῖν pro τρέμειν, et τίω pro τιμῶ. Eorundem Doriensium est et literas transponere, ut quum pro κράτιστοι, κάρτιστοι dicunt.

Æolum verò τῇ συγκοπῇ in compositis utitur, καδδραθέτην dicens pro κατεδραθέτην, et ὑββάλλειν pro ὑποβάλλειν. Deinde tertias imperfecti personas apud alios in ει diphthongum desinentes, Æoles per η efferunt: ut ἐφίλη pro ἐφίλει, ἐνόη pro ἐνόει, quem morem sequutus Homerus ait δίδη μόσχοισι λύγοισι, pro ἔδει, quod est ἐδέσμει, *ligabat:* et, τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων. Eorum est commutare σ in δ, ac pro ὀσμὴ dicere ὀδμὴ, et ἴδμεν pro ἴσμεν. Præterea et pleonasmo in quibusdam vocibus utuntur, ut quum pro ἴκελος, εἴκελος, et pro ἀτὰρ, αὐτὰρ, dicunt. Item secundæ verborum personæ θα syllabam adjicere, pro ἔφης, ἔφησθα, et pro εἴρῃς, εἴρῃσθα dicendo. Porrò consonantium duplicationem alii Doriensibus, alii Æolibus tribuunt; quale est illud ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, et ὁππότερος τάδε ἔργα.

Ionum autem proprietatem observat, dum τῇ ἀφαιρέσει in præteritis verborum temporibus utitur, veluti quum βῆ dicit pro ἔβη, et δῶκεν pro ἔδωκεν. siquidem in more habent præterita tempora ab iisdem literis inchoare, quibus et præsens; et auferre ε in voce ἱρεὺς et ἴρηξ. Præterea quum tertiis subjunctivi modi personis σι addit, ut quum pro ἔλθῃ, ἔλθῃσι, et pro λάβῃ, λάβῃσι dicit; necnon dativis eandem adjicit, θύρῃσι et ὕλῃσι dicens. Adhæc dum τοὔνομα pro τὸ ὄνομα, et νοῦσον pro νόσον, et κεινὸν pro κενὸν, et μεῖλαν pro μέλαν effert. Denique et α, quum productum fuerit, in η mutat, ut Ἥρη, Ἀθήνη, pro Ἥρα, Ἀθηνᾶ. Accidit autem nonnunquam ut è contrà η in α mutantes, pro λελησμένος, λελασμένος dicant. Insuper et circumflexa ita per διαίρεσιν efferunt, pro φρονῶν, φρονέων, et pro νοῶν dicentes νοέων. Eodem modo et genitivos in ους desinentes proferunt, ut Διομήδεος, Σάπφοος, pro Διομήδους, Σάπφους· et circumflexos genitivos plurales, ut Πηλέων, Πιερέων. denique et plurales nominum neutrius generis rectos in η desinentes, ut στήθεα, μέλεα· idemque de ejusdem numeri genitivis judicium. Cæterùm hoc iis proprium est, ut τετράφαται pro τετραμμένοι εἰσὶ, et similia dicant.

Maximè verò Atticâ dialecto usus est, quippe quæ sit varia et ex aliis mixta. Nam quemadmodum Attici λεὼς pro λαὸς usurpant, ita et ipse Πηνέλεως et χρέως dicit. Est autem eis familiare contrac-

tionibus nonnunquam uti, et pro duabus unam syllabam efficere: ut pro τὸ ἔπος, τοὔπος, pro τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον, quibus hoc Homeri est simile, Τρῶες δὲ προὔκυψαν ἀολλέες, et πεδία λωτεῦντα pro λωτεύοντα. Atticum quoque est ex hujusmodi optativis η tollere, δοκοίης, δοκοῖς, τιμῴης, τιμῷς, secundum quem Atticismum dictum est, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. Atticum etiam est hoc, οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους, quod nos κακίονες et ἀρείονες dicere solemus. Solent quoque hujusmodi accusativos non per διαίρεσιν efferre, βοῦς, ἰχθῦς, ut in hoc, βοῦς περιτεμνομένους, et ἰχθῦς ὄρνιθάς τε. Et illud Atticè dictum est, οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥήγνυσι ῥέοντες, ut ζεύγνυσι, ὄμνυσι. Præterea et breves vocales Attici ex verbis abjiciunt, ut pro λύεται, λῦται, pro οἴομαι, οἶμαι, ad quem modum et pro ἐλύετο, dicunt λῦτο. Eorundem est dicere ἑώρων et ἐωνησάμην, ex abundanti addentium ε, unde etiam est ἐῳνοχόει.

Attici elidunt etiam ι, quum pro ἠϊόνες, ἠόνες, et pro Νηρηΐδες, Νηρῇδες dicunt. Sic verò et illud habet σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον. Denique in dativis in ι purum desinentibus quorum penultima α obtinet, idem fit, ut in his κέραϊ, γέραϊ, σέλαϊ. Est et hoc Atticum, ubi dicitur ἕσταν et ἐπέσθων, pro ἕστησαν et ἐπέσθωσαν. Ejusdem consuetudinis est quòd optativos pro præteritis indicativorum usurpant; quâ et Homerus identidem utitur. Præterea quum nominibus fœmininis articulos, participia, et adjectiva masculina conjungunt: ut τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε· quod et Platoni familiare est, ἄγοντε καὶ φέροντε, et ἡ σοφὸς γυνὴ, et ἡ δίκαιος. Sic igitur et Homerus de Junone et Minervâ dixit, οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ· et ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν· et κλυτὸς Ἱπποδάμεια. Porrò quum dialecti multam quoque in constructionibus proprietatem habeant, quando Poëta dicit ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, Atticam consuetudinem refert; et quando ait δέξατο οἱ σκῆπτρον, et Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ δέκτο δέπας, in his definit.

Quo pacto igitur omnium Græcorum voces congerendo, variam orationem efficiat, dum utitur nonnunquam peregrinis ut sunt prædictæ, aliquando verò priscis, ut quum dicit ἄορ et σάκος, interdum etiam communibus et assuetis, ut quum dicit ξίφος et ἀσπὶς, manifestum est. Sed est hoc admiratione dignum, vulgares etiam dictiones apud eum orationis gravitatem retinere.

APPENDIX II.

DE FIGURIS,

QUÆ IN LEGENDO HOMERO, CÆTERISQUE POETIS SÆPE OCCURRUNT.

I. *De Dictionum Figuris seu Passionibus.*

Dictionum passiones in duo generalissima dividuntur, scilicet, in *quantitatem* et *qualitatem*. Quantitatis quidem sunt species Ἔνδεια et Πλεονασμὸς, sed Qualitatis Μετάθεσις et Μετάληψις. Quum autem ambo in unum convenerunt, Τμῆσις fit. Sunt verò passiones quinque: Πλεονασμὸς, Ἔνδεια, Μετάθεσις, Μετάληψις, et Τμῆσις.

1. Πλεονασμὸς,

Redundantia, est superfluitas temporum vel temporis, elementorum vel elementi: ut κούρη pro κόρη, κάλλος pro καλὸς.

2. Ἔνδεια,

Defectus, est temporis vel temporum, elementi vel elementorum defectus: ut εἴδολον pro εἴδωλον, σκῆπτον pro σκῆπτρον.

3. Μετάθεσις,

Transpositio, est elementi dimotio à propriâ sede in aliam: ut δαρτὰ pro δρατὰ, κραδία pro καρδία, et κάρτος pro κράτος. Vocatur etiam Ἐνάλλαξις, *permutatio*, et Ὑπέρθεσις, *transpositio*.

4. Μετάληψις,

Transumptio, est elementi mutatio: ut ἐπιδανὸς pro ἀπιδανὸς, αἱμηπότης pro αἱμοπότης.

5. Τμῆσις,

Sectio, est compositi vocabuli resolutio in duas dictiones: ut ἄκρα πόλις pro ἀκρόπολις, ἐπὶ φρεσὶ θῆκε pro ἐπέθηκε.

Harum autem quinque passionum aliquæ in species secantur, ut Πλεονασμὸς et Ἔνδεια, aliquæ verò sunt insecabiles. Τοῦ Πλεονασμοῦ species sunt novem; Πρόσθεσις, Ἀναδίπλωσις, Ἔκτασις, Ἐπέκτασις, Διαίρεσις, Παρένθεσις, Διπλασιασμὸς, Παρέμπτωσις, et Προσχηματισμός. Sunt etiam τῆς Ἐνδείας species novem; Ἀφαίρεσις, Ἄρσις, Συστολὴ, Συγκοπὴ, Συναλοιφὴ, Ἔλλειψις, Παρέλλειψις, Ἔκθλιψις, et Ἀποκοπή. Adversatur ergo Πρόσθεσις τῇ Ἀφαιρέσει, Ἀναδίπλωσις Ἄρσει, Ἔκτασις Συστολῇ, Ἐπέκτασις Συγκοπῇ, Διαίρεσις Συναλοιφῇ, Παρένθεσις Ἐλλείψει, Διπλασιασμὸς Παρελλείψει, Παρέμπτωσις Ἐκθλίψει, et Προσχηματισμὸς Ἀποκοπῇ.
De harum singulis pauca perquam brevi dicenda.

De τοῦ Πλεονασμοῦ *Speciebus*.

1. Πρόσθεσις,

Additio, est adjunctio elementi in principio syllabæ: ut ἀσταφὶς, pro σταφὶς, ἄσταχυς pro στάχυς, θαμὰ pro ἅμα.

2. Ἀναδίπλωσις,

Reduplicatio, est primarum vel secundarum syllabarum per easdem consonantes, vel ἀντιστοίχους, repetita prolatio. Fit autem in verbis et participiis et nominibus, estque frequens apud Ionas et Æolas: ut κεκάμωσι pro κάμωσι, λελάχωσι pro λάχωσι, ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς, ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Ἔκτασις,

Extensio sive *productio*, est, quando literæ correptæ bitemporeæ extenduntur, sive producuntur, vel breves in longas earum ἀντιστοίχους mutantur: ut κάλλος pro καλὸς, κούρη pro κόρη.

4. Ἐπέκτασις,

Superextensio sive *superinductio*, est, redundantia syllabæ in medio, quæ ejusdem est accentûs, quum generalis observatio id fieri non

prohibet: ut εὐτείχεον pro εὔτειχον, ἀδελφειὸς et ἀδελφεὸς, pro ἀδελφὸς, πολεμήϊα pro πολέμια.

5. Διαίρεσις,

Divisio, est syllabæ resolutio, vel disjunctio in duo. Sed hæc passio Ionum et Thessalorum propria est: ut πάϊς pro παῖς, κόϊλον pro κοῖλον, βίλιος pro βίλυς.

6 Παρένθεσις,

Interpositio, est additio vocalis in medio, non facientis syllabam: ut πνείοντες pro πνέοντες, κεινὴ pro κενὴ, νοῦσος pro νόσος, ξεῖνος pro ξένος, εἰληλυθὼς pro ἐληλυθώς. Porrò hæc passio Ionum est.

7. Διπλασιασμὸς,

Duplicatio vel *geminatio,* est ejusdem consonantis additio in medio, non efficientis syllabam: ut ὅττι pro ὅτι, ἄδδην pro ἄδην, μέσσον pro μέσον, ἕννεκε pro ἕνεκε ὁππότε pro ὁπότε. Et hæc quoque passio Ionum est.

8. Παρέμπτωσις,

Intercidentia, est additio consonantium in medio, non efficientium syllabam: ut πτόλις pro πόλις, πτόλεμος pro πόλεμος.

9. Προσχηματισμὸς

Est additio syllabæ in fine, quæ quatuor dialectorum est propria: ut λόγοισι pro λόγοις, μούσαισι pro μούσαις, πρoσώπατα pro πρόσωπα, ἐγὼν pro ἐγὼ. Dicitur etiam Παραγωγή.

De τῆς 'Ενδείας Speciebus.

1. 'Αφαίρεσις,

Detractio, est ablatio elementi ab initio: ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, αἶα pro γαῖα, κεῖνος pro ἐκεῖνος. Sed hæc passio Ionum est.

2. ῎Αρσις,

Ablatio, est abjectio geminatæ syllabæ à principio: ut βλῆσθαι pro βεβλῆσθαι, δέχθαι pro δεδέχθαι, βλήμενος pro βεβλημένος.

3. Συστολὴ,

Contractio seu *copreptio*, est quando productæ bitemporeæ corripiuntur; vel longæ in breves earum ἀντιστοίχους commutantur: ut φυσίζοος pro φυσίζωος, ξερὸν pro ξηρὸν.

4. Συγκοπὴ,

Concisio, est abjectio syllabæ in medio: ut κάμμορος pro κακόμορος, δάσκιον pro δασύσκιον.

5. Συναλοιφὴ

Est duarum syllabarum in vocalem unio, dejectione tonorum. Fit autem Synalœphe per modos septem: simplices quidem, tres, per Θλίψιν, per Κρᾶσιν, et per Συναίρεσιν: compositos autem, quatuor, per Θλίψιν et Κρᾶσιν, per Θλίψιν et Συναίρεσιν, per Κρᾶσιν et Συναίρεσιν, et per Θλίψιν, Κρᾶσιν, et Συναίρεσιν.

1. per Θλίψιν, ut ἐπ' ἐμὲ, pro ἐπὶ ἐμὲ.
2. per Κρᾶσιν, ut τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ.
3. per Συναίρεσιν, ut Νηρῆδες, pro Νηρηΐδες.
4. per Θλίψιν et Κρᾶσιν, ut κἀγὼ, pro καὶ ἐγὼ.
5. per Θλίψιν et Συναίρεσιν, ut ἐμοὐποδύνει, pro ἐμοὶ ὑποδύνει.
6. per Κρᾶσιν et Συναίρεσιν, ut ᾦπόλος, pro ὁ αἰπόλος.
7. per Θλίψιν, Κρᾶσιν, et Συναίρεσιν, ut ἐν τἀθιοπίᾳ, pro ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ.

6. Ἔλλειψις,

Defectus, est abjectio vocalis in medio, non facientis syllabam: ut ἀμύξαι pro αἰμύξαι, γερὸν pro γεραιὸν.

7. Παρέλλειψις,

Prætermissio, est, quando una aliqua geminatorum consonantium omittitur: ut κάλιον pro κάλλιον, θᾶτον pro θᾶττον.

8. Ἔκθλιψις,

Elisio, est abjectio unius consonantis inter primam et ultimam syllabam, non facientis syllabam: ut σκῆπτον pro σκῆπτρον.

9. Ἀποκοπὴ,

Abscissio, est ablatio syllabæ in fine: ut δῶ pro δῶμα, Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα.

De his ita Ruddimannus:

Prosthesis apponit capiti, sed *Aphæresis* aufert.
Syncopa de medio tollit, sed *Epenthesis* addit.
Abstrahit *Apocope* fini, sed dat *Paragoge*.
Constringit *Crasis*, distracta *Diæresis* effert.
Litera si legitur transpôsta, *Metathesis* exit.
Antithesin dices, tibi litera si varietur.

II. *Excerpta quædam ex Plutarcho de Tropis, et speciatim de Homerico eorum usu.*

Cæterùm quoniam ornata oratio à communi consuetudine discedit, unde aut evidentior, aut gravior, aut modis omnibus jucundior fit: et verborum quidem immutatio, *tropus*; sententiarum autem *schema* vocatur, et horum species in arte dicendi præscriptæ sunt; videamus num horum aliquid ab Homero prætermissum sit, numve aliud quiddam à posteris inventum sit, quod ille non prius dixerit.

Inter tropos igitur Ὀνοματοποιΐα admodum illi familiaris est. Noverat enim priscam nominum originem, quòd hi qui primitùs nomina rebus indiderant, pleraque ab eventu appellassent, et inarticulatas voces in scripta retulissent; ut quum dicerent φυσᾷν, et τρίζειν, et βροντᾷν, et quæ istis sunt similia. Unde et ipse quædam nomina prius non extantia ita finxit ut conformia essent rebus per ipsa significatis; cujusmodi sunt hæc, δοῦπος, ἄραβος, βόμβος, ῥοχθεῖ, ἀνέβραχε, et σίζε, aliaque istiusmodi, quibus nemo significantiora invenerit. Et rursus ubi alias voces et alias res pertinentes aliis tribuit; ut quum dicit φλέγμα κακὸν φορέουσα, (id est, malum incendium ferens), efficaciam in conflagrando significans: et dum πῦρ dicit pro πυρετὸν (id est ignem pro febre). Quibus et hoc affine est, χαλκοτύπους ὠτειλὰς, vult enim dicere τὰς ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ τετυπωμένας. Denique (ut summatim omnia complectar) multâ verborum novitate multâ cum licentiâ usus est, alia quidem præter consuetudinem immutans, alia verò eam ob causam insigniora reddens, ut orationi decus et magnificentiam adderet.

Præterea epithetorum copia illi est, quæ propriè et suo loco subjectis accommodata, vim propriis nominibus æquipollentem habent; ut quum singulis diis singulas appellationes attribuit, Jovem Μητιέτην et Ὑψιβρεμέτην, et Solem Ὑπερίονα, et Apollinem Φοῖβον vocans.

Κατάχρησις quidem (quæ usum ex eo quod propriè significatur, in aliud nomen proprium non habens, transfert) apud Poëtam est, ubi

ait σειρὴν χρυσείην (id est, catenam auream), σειρὰ namque funiculum propriè denotat. Et ubi dicit αἰγείην κυνέην, siquidem galea apud eum κυνῆ appellatur, quòd ea olim ex caninâ pelle conficeretur, ibi verò et eam galeam caninam vocat quæ ex caprinâ pelle facta erat.

Μεταφορὰ autem (quæ inde nomen sortita est quòd rem à propriâ significatione in aliam, cum conveniente utriusque rei similitudine, transferat) et multa et varia apud illum est, ut illud :

> Ἧκεν ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
> *Contulit huc fracto se magni vertice montis.*

Et,

> Νῆσος τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται,
> *Insula, quam pontus circumluit atque coronat.*

Quam enim rationem vertex in homine, eam et cacumen in monte; et quam corona ad eum cui imponitur, eandem et mare ad insulam habet. Porrò affinibus pro propriis nominibus utens, orationem non solùm speciosiorem, verùm etiam evidentiorem facit. Sunt autem variæ apud eum metaphoræ. Quædam ab animatis ad animata : ut

> Φθέγξατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρώροιο,
> *Cæruleæ navis sic est auriga loquutus,*

pro ναύτης, *nauta :* et

> Βῆ δὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
> *Ivit ad Atridem pastorem tot populorum,*

pro βασιλέα, *regem.* Aliæ autem ab animatis ad inanimata : ut ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης (id est, sub extremum Idæ pedem), pro τὴν ὑπώρειαν, *radices :* et οὖθαρ ἀρούρης (uber agri), pro τὸ γόνιμον, *fertilitas.* Aliæ è contrà ab inanimatis ad animata : ut σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ (id est, ferreum certè tibi pectus), pro σκληρὸν, *durum.* Postremò ab inanimatis ad inanimata : ut σπέρμα πυρὸς σώζων (semen ignis servans), pro γόνιμον ἀρχήν. Porrò sicuti nominum, ita et verborum translationes apud eum sunt ; quale est,

> Ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,
> *Littora namque boant, feriente salo atque procellis,*

pro ἠχοῦσιν, *sonant* vel *resonant.*

Alius deinde tropus (Μετάληψις scilicet) fit quando per cognominationem res diverà significatur : ut ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι, insulas enim quæ propriè appellantur ὀξεῖαι, significare vult, siquidem θοὸν et ὀξὺ idem declarant. Ὀξὺ autem non solùm velocitatem motûs significat, sed etiam id cujus forma tendit in tenuitatem. Istius modi et hoc est, ἐγὼ δὲ θόωσα παραστάς.

Alius tropus Συνεκδοχὴ vocatur, quando ex eo quod propriè significatur, aliud quiddam ejusdem generis intelligitur : estque simili modo varius. Aut enim ex toto partem intelligimus : ut πρὸς τεῖχος ἰόντων

βόας αὔας (id est, ad murum benè structum boves torridos), boum namque appellatione corium, ex quo scuta fieri solent, innuere vult. Aut ex parte totum: τοίην δ' αὖ κεφαλὴν ποθέω (id est, hujus modi autem caput desidero), nam voce capitis totum hominem significat. Et quando pro *pulchra* λευκώλενος dicit (id est, candidis ulnis prædita), et pro *benè armati*, εὐκνήμιδες (id est, benè ocreati). Aut ab uno multa; ut quando ita de solo Ulysse dicit, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν (id est, postquam Trojæ sacrum oppidum devastavit), neque enim ille solus, sed unà cum aliis Græcis Trojam evertit. E contrà ex multis unum: ut στήθεά θ' ἱμερόεντα, pro στῆθος. Præterea ex specie genus: ut μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλλὼν, marmor namque saxi species est. Aut è contrà ex genere speciem intelligimus: ut ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι, siquidem non quasvis ὄρνιθας (aves) sed augurales tantùm dicere vult. Adhæc ex adjunctis, effectum rei: ut

Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν,
Pandarus, huic dono dedit arcum Phœbus Apollo.

Arcus enim nomine jaculandi peritiam notat. Et ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ (id est, sedentes dealbant aquam). Et οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν (id est, totâ die jugum movebant), ex accidenti; namque in priori exemplo, *remigabant*, in posteriori autem, *currebant*, intelligi debet. Insuper ex præcedenti consequens: ut λῦσε παρθενικὴν ζώνην (id est, virgineam solvit zonam), ex eo namque sequitur quòd vitiaverit. Et contrà ex consequenti præcedens; ut quando pro φονεύειν, *occidere*, ἐναρίζειν, *spoliare*, dicit.

Est autem alius tropus Μετωνυμία, quæ fit quando vocabulum quod de re aliâ positum est, aliud quiddam secundum relationem significat; quale est apud eundem,

Ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα βωλοτομεῦσι,
Ast juvenes terræ Cererem concredere pergunt.

Triticeum namque fructum designat, quem sic à nomine Δήμητρος (id est, Cereris) inventricis appellavit. Et ubi ait,

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο,
Viscera Vulcanum supra transfixa tenebant.

Nam Ἡφαίστου (id est, Vulcani) nomine ignem declarat. Porrò affine jam dictis et hoc est, ὅς κεν ἐμῆς γε χοίνικος ἅπτηται (id est, qui meam chœnicem attigerit), ea namque quæ in chœnice continentur innuit.

Præterea et alius tropus Ἀντονομασία vocatur, et fit quum epitheton aut consignificativum pro proprio nomine accipitur: ut

Πηλείδης δ' ἐξαῦθις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Ἀτρείδην
Προσέειπε.——

Æacides Atriden rursus voce petulcâ
Increpuit.———

Per hæc enim nomina Achillem et Agamemnonem intelligit. Et rursus,

Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος,———
Sis animo fidens, Tritonia, filia chara.

Et alibi, Φοῖβος ἀκερσεκόμης, *Phœbus intonsus.* Illic enim Minervam, hic verò Apollinem denotat.

Est et Ἀντίφρασις, dictio quæ contrarium quàm præ se fert, significat; ut in hoc,

—Οὐ δ' ἄρα τό γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς,
Hos ubi conspexit, non est lætatus Achilles.

Contrarium enim dicere vult, nempe quòd his conspectis indoluerit.

Est et Ἔμφασις, quæ animi cogitatione vehementiam dicto addit; ut

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ast in equum descendentes, quem struxit Epeüs.

Dum enim inquit κατεβαίνομεν, equi magnitudinem declarat. Simile autem illud est, πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, *totus enim gladius sanguine incaluit.* Per hoc enim majorem emphasin ostendit, quòd ait ensem adeò sanguine tinctum fuisse ut incaluerit.

Atque hujusmodi quidem tropi qui sic vocantur, ab Homero ficti sunt.

III. *De Schematis, et Homerico eorum usu, ex eodem Plutarcho.*

Videamus autem num et eas constructionis mutationes quæ σχήματα (hoc est, figuræ) appellantur, ipse quoque Homerus primus invenerit. Porrò schema est sermo à communi consuetudine recedens, ornatûs seu utilitatis gratiâ, secundum quandam fictionem mutatus. Dicendi namque varietas orationem non solùm venustiorem, sed etiam stylum graviorem efficit. Utilis autem est, quòd rerum qualitatem ac vim extollit, intenditque.

Inter schemata autem Πλεονασμῷ nonnunquam metri causâ utitur: ut in hoc,

Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.
Auri autem appendens Ulysses decem tota talenta,

Vox enim πάντα, nihil ad sensum faciens, adjicitur. Est etiam quando ornatûs causâ fit: ut,

> Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
>
> *Certè omnino mortuus est Menœtii strenuus filius.*

Vox namque μάλα Atticâ consuetudine abundat.

Nonnunquam verò pluribus vocibus significatum refert: quæ figura Περίφρασις appellatur, ut quum dicit υἷας Ἀχαιῶν, pro Ἀχαιοὺς (filios Græcorum pro Græcos), et βίην Ἡρακληείην, pro Ἡρακλέα (vim Herculeam, pro Herculem).

Talia verò per mutationem figuratè dicit, dum consuetam structuram invertit, et dictionem in medio interponit; quæ figura Ὑπερβατὸν vocatur: ut in hoc,

> Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς,

pro eo quod est, λέων ταῦρον κατεδηδώς· ac dictionem quidem sic transponit per Ὑπερβατόν. Aliquando verò totam orationem: ut in hoc,

> ——Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
> Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
> Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ordo namque orationis est, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ejusdem speciei figura est quæ Παρεμβολὴ vocatur, et fit quando extrinsecus quædam nihil ad institutum pertinentia interseruntur; quæ etsi quis eximat, tamen constructioni nihil decedit: ut est illud,

> Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
> Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
> Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε.
>
> *Juro per hoc sceptrum, quod nec folia ulla nec ullos*
> *Ramos producet, postquam trunco illud ademptum.*
> *Nam librum illius ferrum circumundique rasit.*

et cætera quæcunque de sceptro dicit. Tandem quod principio quadrat, infert,

> Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος, ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν.
>
> *Certè olim cupiet Peliden turba Pelasga.*

Est autem apud eum et Παλιλλογία, hoc est, repetitio alicujus partis orationis, aut plurium vocum quæ repetuntur; quæ figura etiam Ἀνάδιπλωσις appellatur: quale est,

Τῶ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

Hunc adversus eo, quamvis sit flammea dextra,
Flammea dextra licet, vis ignea denique ferri.

Aliquando verò interseruntur alia quædam, et eadem rursus repetuntur: ut in hoc,

Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας, μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἄλλων.

Ille quidem Æthiopas adiit, procul inde colentes,
Æthiopas reliquis divisos partibus orbis.

Hæc autem figura non solùm dicentis affectum declarat, sed etiam auditorem movet.

Ejusdem generis est et Ἐπαναφορὰ, quum ab initio plurium membrorum eadem particula repetitur, cujus exemplum apud Poëtam hoc est,

Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

Nireus tres Symâ naves adduxit et ipse,
Nireus Aglaiâ Charopoque potente creatus,
Nireus, quo Trojam venit non pulchrior alter.

Estque similiter et hæc figura affectui movendo et suaviloquentiæ perquam familiaris.

Est præterea apud eum et Ἐπάνοδος, quæ fit quando duas res et nomina proponens aliquis, sensu nondum finito, ad utrumque nominum redit, ac sententiæ defectum complet: ut in illo,

Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἡ μὲν, ἔχουσα, κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα.

Mars homicida, dea et Contentio litigiosa,
Hæc etiam turbas ciet, ac hostilia multa:
Mars autem manibus prægrandem concutit hastam.

Officium autem schematis istius est, orationem variegatam et perspicuam reddere.

Ad hæc schema apud illum est Ὁμοιοτέλευτον, in quo membra in voces sono similes desinunt, easdem in fine syllabas habentia; ut est,

Χρὴ ξεῖνον παρέοντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

Et in illo,

> Οὔλυμπόν δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
> Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
> Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται. ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
> Πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

Quando verò in nomina quæ similiter declinantur, periodi seu membra desinunt, idque in eodem casu fit, Ὁμοιόπτωτον propriè nuncupatur: quale est,

> Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
> Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.

Prædicta autem et his similia, multum gratiæ et voluptatis addunt orationi. Cæterùm specimen industriæ suæ circa compositionem dedit, quòd sæpenumero duabus etiam figuris in iisdem versibus est usus, nimirum τῇ Ἐπαναφορᾷ, et τῷ Ὁμοιοτελεύτῳ· ut in illo,

> Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω.
> Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι.

Sub his illud schema continetur quod Πάρισον appellatur, fitque ex duobus aut pluribus membris pares inter se voces habentibus. Hujus verò Homerum primum auctorem esse constat, qui dixit,

> Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι,
> Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι.

Quòd verò et hæc figura multum ornatus in dicendo habeat, nemini obscurum est.

Porrò eandem gratiam et Παρονομασία habet, quando præter nomen de quo agitur, aliud ei simile statim modico spatio interjecto subjungitur: quale est hoc,

> Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος παῖς, κρατερὸς Λυκόεργος.

Et illud,

> Τῶν ἦτοι πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν.

Cæterùm prædicta aut per Pleonasmum, aut per alium quempiam schematismum figuratè dicuntur: alia verò per vocabuli defectum, quorum è numero et ea figura est quæ Ἔλλειψις appellatur: quando etiam omissâ aliquâ voce sensus ex prædictis patet: quale est,

> Δώδεκα μὲν σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
> Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι——

Deest enim ἀλαπάξαι (id est, vastasse), sed ex prædictis intelligitur. Illud quoque per Ἔλλειψιν (id est, defectum) dicitur,

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

Deest enim verbum ἐστί. Item hoc,

Ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο.

Deest enim verbum πάρεστι, vel συμβέβηκεν, aut aliquod hujusmodi.

Tale est etiam Ἀσύνδετον, quum eximuntur σύνδεσμοι (id est, conjunctiones) orationem conjungentes; quod non solùm celeritatis gratiâ fit, sed et emphasis affectu plenæ: quale est istud,

Ἤομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης.

In his enim et conjunctio exempta est, dum is qui loquitur, celerrimum enuntiationis modum quærit.

Est inter schemata id quoque quod Ἀσύντακτον appellatur, sive Ἀλλοίωσις· quum consueta structura fit ἀλλοία, id est, *diversa*, redditurque varia: ut ornatum aut venustatem orationi afferat, dum consueta quidem structura non videtur esse ἀνακόλουθος, id est, *inconsequens*, sed relatio ad peculiare quidpiam: habet ἀκολουθίαν, id est, *consequentiam*. Contingit autem multifariam, quum nominum genera permutantur, quale est κλύτος Ἱπποδάμεια, pro κλυτή. Et Θῆλυς ἐέρση, pro Θήλεια. Veteribus namque familiare fuit, masculinis pro fœmininis etiam uti, tanquam præstantioribus et vehementioribus. Nec tamen immodicè, nec citra certam rationem hoc fecerunt: sed quum epitheto utendum fuit, quod est extra corpus cujus mentio fiebat. Illa namque circa corpus versantur, ὁ μέγας, et ἡ μεγάλη, id est, *magnus* et *magna*, item ὁ καλὸς, et ἡ καλὴ, id est, *pulcher* et *pulchra*, et hujusmodi. Extra corpus autem, ut ἔνδοξος, id est, *gloriosus*, et εὐτυχὴς, id est, *fortunatus*. Quinetiam propter compositionem, utrumque genus admittunt. Generaliter enim omnia composita, utrique generi communia sunt. Præterea quum verbum masculino et fœminino nomini commune subjungitur, aut participium, masculinum prævalet: ut in hoc,

Παρθενικαί τε καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες,

Quædam etiam sunt quæ præter dialectorum proprietatem, aut morem tum receptum, aliter ab eo dicuntur: quale est,

———Ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς.———

Sæpenumero autem et metri causâ genera commutat: ut in hoc,

Δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι.

Quum enim nomen τέκνον neutrius sit generis, ei subjunxit masculinum φίλε, vocem nimirum ad personam referens. Simile est et illud quod à Dione ad Venerem dicitur,

Τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.

Eandem quoque rationem habet et illud,

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Σκῆπτρον ἔχων.——

Participium namque ἔχων (id est, tenens) non ad ψυχὴν, sed ad genus corporis, hoc est ad ipsum Tiresiam, accommodavit. Plerumque enim non ad dictionem, sed ad id quod significatur, respicit: ut in hoc,

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.

Illud enim ἐλπόμενοι non cum φάλαγγες est construendum, sed cum (subaudito) ἄνδρες, ex quibus illæ constant.

Præterea et secundum aliam rationem genera permutat: ut quum dicit,

——Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ.——

Quum enim νεφέλη et νέφος ejusdem significationis sint, et antè usus esset nomine νεφέλη articulum τὸ neutrius generis intulit, ut quo νέφος subintelligeretur. Huic autem speciei similes quoque hi sunt versus;

Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι.

Etenim quum generale avium nomen in neutro genere præmisisset, (τὰ πετεηνὰ) ac deinde illarum species in masculino subjunxisset, rursus neutraliter infert κλαγγηδὸν προκαθιζόντων· reddens videlicet id quod generali avium nomini convenit.

Non solùm autem genus, sed et numerum Poëta sæpe commutat: veluti quum dicit,

——Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

Præposito enim singulari, pluralem subjunxit, dum videlicet sensum magis quàm vocem respicit: namque πληθὺς (id est, multitudo) appellatione quidem singulari, numeri est, multos autem in se complectitur.

Porrò simile est à contrario, quando plurali præposito singularis subjungitur: ut in hoc,

Οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσσω πᾶς πέτεται.

Dictio enim πᾶς voce quidem singularis est, sed dum ad multitudinem refertur, idem pollet quod πάντες. Eandem schematis formam et illud habet,

Οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον.

Pylii namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut quum nominativus et vocativus in talibus commutantur,

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' * Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι.

Et,

————Νεφεληγερέτα * Ζεύς.

Et,

Δὸς φίλος· οὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν.

Genitivus autem et dativus in hujusmodi commutantur,

Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής, pro τῶν Τρώων.

Et vicissim,

Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπεῖος γλαφυροῖο, pro περὶ σπεῖ.

Atque mutationis istius causa est, quòd nominativus, accusativus et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, præsertim quum nomina neutrius generis, et pleraque masculina ac fœminina, tres istos casus similes habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit ut et Homerus casus haud immeritò præter consuetudinem mutet. Nonnunquam verò rationes quoque istius mutationis invenire quis possit: ut in hoc, ἐπιστάμενοι πεδίοιο· et in hoc, διέπρησσον πεδίοιο, quod perinde est atque ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου.

Bellè autem et casuum permutatio apud illum se habet, in utriusque Poëmatis exordio, in quibus præposito accusativo, nominativum intulit: dicens,

* Ea non sunt vocativi, ut aliqui volunt, sed nominativi Æolicè, Vid. antè p. 385. *De primâ Declinatione.*

Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.

Item:

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.

Est etiam quando genitivo rectum infert: ut in hoc,

Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσι.

Multa et alio modo figuratè dicit: quale est hoc,

Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Huic simile est et illud,

——— Ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει.———

Et hoc quidem secundum veterem consuetudinem extulit, idque non sine ratione. Si quis enim participia in verba dissolvat, consequentiam orationis deprehendet. Siquidem ἀστράπτων idem valet quod ἤστραπτε, et πεποιθὼς idem quod πέποιθε. His et alia sunt affinia,

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.

Item:

Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε.———

Non enim ratione caret si quis de duobus aliquibus dicturus, nominativum casum præponat, et eo quod ipsorum utrique commune est, observato, commune orationis genus efficiat. Id autem quod in oratione commune est, multum gratiæ illi afferri, nemini obscurum est. Denique est et ubi casu communi præposito, sermonem de uno infert: ut in hoc,

Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Nominum autem species immutat, dum sæpenumero comparativum pro absoluto, tanquam per hyberbolen, usurpat: ut, ταχύτεροι ὥς κε νῆαι.

Nonnunquam vero superlativum itidem pro positivo: sicuti hoc, δικαιότατος κενταύρων. Talis in nominibus quidem mutatio est.

In verbis autem fit mutatio: modorum quidem, veluti quum infinitivus pro imperativo sumptus fuerit: ut,

Θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, pro μάχου.

Aut indicativus pro optativo: ut,

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω, pro μυθησαίμην, et ὀνομήναιμι.

Vicissim optativus pro indicativo: ut,

Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, pro ἀπώλετο.

Temporum autem mutatio fit, quum præsens pro futuro positum fuerit: ut in hoc,

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, pro ἐπελεύσεται.

Aut pro præterito: ut,

Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, pro ἔρρει.

Aut futurum pro præsenti: ut,

Οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος.

Aut pro præterito,

Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ, pro εἶπε.

Quinetiam diatheses (verborum) sæpius mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur: veluti,

Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, pro εἷλκε.

Item:

Καθορώμενος Αἴας, pro ὁρῶν.

Vicissimque activum pro passivo usurpant: ut,

Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον, pro δωρήσομαι.

Est etiam cernere quomodo numeros immutans, pluralem pro singulari ponat; velut in familiari sermone, quum quis de seipso loquitur: veluti,

Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν, pro ἐμοί.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo; sic,

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

Multi namque quum dii essent (inter quos et ea persona erat quæ loquebatur) bellè utrumque extulit, et ἐπιπείθονται et δεδμήμεσθα.

Alio autem modo, quum missa facta ea persona de quâ verba faciebat, ab alterâ ad alteram transit. Id quod Ἀποστροφὴ propriè nominatur; atque per mimesin auditorem movet et ducit: cujusmodi hoc est,

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω.

Hector voce jubet clarâ Teucros agitare ad
Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas.
Quem verò ratibus cernam procul ire relictis.

A narratione namque transitum fecit ad mimesin.

In ipsâ verò etiam narratione, τῇ Ἀποστροφῇ sæpe utitur: ut,

Ἀμφί σε, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.

Verùm et per mimesin, mutatione personarum utitur: sicuti in illo,

———Ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,
Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Reverâ pueris par est hæc concio vestra
Insipidis, quibus haud curæ sunt bellica facta.
Ast, Atrida, prius veluti consultus eras, nunc
Præcipe Grajugenis quo pacto pugna ineunda.

Est et alia τῆς Ἀποστροφῆς species hujusmodi:

Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη.

Ponitur enim pro οὐκ ἄν τις γνοίη.
Et rursum:

———Ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
Θεσπεσίη, τό τ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

Participiis quoque loco verborum utitur: ut in hoc,

Ἐνὶ κήπῳ καρπῷ βριθομένη, pro βριθέται.

Hoc item:

Ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες, pro πρὶν εἰδέναι.

Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositivis præpositivos usurpans; veluti,

Τὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη.

Item:

Θώρηχ' ἣν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος.

Quod vice versâ etiam accidit.

Præpositiones quoque ad hunc modum commutare solet: ut,

Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, pro ἐπὶ δαῖτα.

Item:

Νῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Similiter et præpositioni casum nominis non proprium infert: ut in isto,

Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι, pro διὰ νυκτός.

Nonnunquam verò præpositiones aufert: ut,

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, pro περὶ ἧς.

Item:

——Ποτιδέγμενος εἴ τι μιν εἴπῃ, pro προσείπῃ.

Ad hunc modum et alias præpositiones partim commutat, partim tollit.

Adverbia etiam quædam mutat, dum iis quæ ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utitur: ut,

Ὑψοῦ δ' ἑτέρωσε καθίζεν, pro ἑτέρωθι.

Item:

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, pro ἐγγύς.

Conjunctionum etiam mutatio apud illum extat: quale est,

——————Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο·
Χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς, pro χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός.

Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solùm Poëtæ, verùm etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

Cæterùm et schematum sententiæ species multæ apud illum sunt: qualis est et Προαναφώνησις, quæ fit quando aliquis inter narrandum, id prædicit quod in aliis dicendi locum habet: sicut in hoc,

Ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος, γεύσεσθαι ἔμελλεν.

Vox enim πάντα, nihil ad sensum faciens, adjicitur. Est etiam quando ornatûs causâ fit: ut,

> Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
>
> *Certè omnino mortuus est Menœtii strenuus filius.*

Vox namque μάλα Atticâ consuetudine abundat.

Nonnunquam verò pluribus vocibus significatum refert: quæ figura Περίφρασις appellatur, ut quum dicit υἷας Ἀχαιῶν, pro Ἀχαιοὺς (filios Græcorum pro Græcos), et βίην Ἡρακληείην, pro Ἡρακλέα (vim Herculeam, pro Herculem).

Talia verò per mutationem figuratè dicit, dum consuetam structuram invertit, et dictionem in medio interponit; quæ figura Ὑπερβατὸν vocatur: ut in hoc,

> Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδὼς,

pro eo quod est, λέων ταῦρον κατεδηδώς· ac dictionem quidem sic transponit per Ὑπερβατόν. Aliquando verò totam orationem: ut in hoc,

> ——Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
> Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
> Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ordo namque orationis est, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Ejusdem speciei figura est quæ Παρεμβολὴ vocatur, et fit quando extrinsecus quædam nihil ad institutum pertinentia interseruntur; quæ etsi quis eximat, tamen constructioni nihil decedit: ut est illud,

> Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
> Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
> Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε.
>
> *Juro per hoc sceptrum, quod nec folia ulla nec ullos*
> *Ramos producet, postquam trunco illud ademptum.*
> *Nam librum illius ferrum circumundique rasit.*

et cætera quæcunque de sceptro dicit. Tandem quod principio quadrat, infert,

> Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος, ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν.
>
> *Certè olim cupiet Peliden turba Pelasga.*

Est autem apud eum et Παλιλλογία, hoc est, repetitio alicujus partis orationis, aut plurium vocum quæ repetuntur; quæ figura etiam Ἀναδίπλωσις appellatur: quale est,

Declarat enim eum haud facilè alium regno digniorem inventurum. Atque hic quidem modus est, quando aliquis se extenuat, ut contrariam sui existimationem præbeat. Alius autem, quando quis se quampiam maximè laudare simulat, quum re verâ vituperet. Atque hoc est quod apud Homerum à Telemacho dicitur:

Ἀντί νυ, ὦ μοῦ καλά, πατὴρ ὣς, κήδεαι υἷος.

Inimico namque dicit, tanquam pater filium, sic me curas. Et rursus quando quis irridendi gratiâ alterum extollit; ut proci,

Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει,
Ἤ τινας ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος,
Ἢ νύ κε ἐκ Σπάρτηθεν· ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς.

Telemachus cædem haud dubiè nobis meditatur,
Auxilium ex Spartâ cogens, Pyliisque disertis:
Multum namque sibi tribuit sumitque adolescens.

Est et Σαρκασμὸς, quædam τῆς Εἰρωνείας species, quando quis per contrarium alicui convitians, risum simulat: quemadmodum Achilles,

Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται· ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
Εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
Τερπέσθω.——

Salva manent istis sua dona, sed unus Achilles
Munere privatur, licèt illi grata sit uxor
Atridæ, cum quâ accumbens se oblectet amanter.

His Ἀλληγορία haud dissimilis est, quæ aliud per aliud exhibet: quale est istud,

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς ἐπέοικε.

Atræ noctis eris custos, vigilatque, Melanthi,
In tenero strato cubitans, ceu maximus heros.

Vinctum namque et suspensum, in cubili delicato somnum capere dicit.

Usus est sæpenumero et τῇ Ὑπερβολῇ, quæ veritatem superans multum vehementiæ ostendit: ut,

Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Hi candore nivem superant, cursuque Aquilonem,

Hujusmodi tropis et figuris Homerus ita usus est, et ad posteros usum eundem transmisit, ut ob hæc ingentem gloriam ab omnibus meritò reportet.

ELOGIA

SEU

TESTIMONIA

DE

HOMERO,

EX VARIIS AUCTORIBUS,

TAM ANTIQUIS QUAM NEOTERICIS,

COLLECTA.

Achilles Tat. *ad Arati Phænom.*

"ΗΡΜΟΤΤΕ δὲ μεγάλῳ ποιητῇ περὶ μεγάλων εἰπεῖν Ὁμήρῳ—περιέσπειρε δέ τι καὶ περὶ τῶν ὅλων, καὶ περὶ τῶν ἄστρων τινὰ λέγων Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, &c. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ, &c. Ἠέλιον τ' ἀκάμαντα, &c. ἐκ γὰρ τούτων τὰς προφάσεις ἔλαβον οἱ ὕστερον περὶ τούτων πραγματευσάμενοι, &c.

Ælianus *Var. Hist. l.* xiii. *c.* 22.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατασκευάσας Ὁμήρῳ νεὼν,, &c.

Æschines *Orat. in Timarch.*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ὁμήρου, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν εἶναι τάττομεν.

Æschylus *Athen. Plutarch. alii,*

Dicere solebat suas Tragœdias esse μικρά τινα τεμάχια τῶν μεγάλων Ὁμήρου δείπνων.

A. Gellius *Noct. Attic. l.* vi. *c.* 2.

Homerus *sapientissimus, et antiquissimus poëtarum.*

Alciatus A. *Prætermiss. l.* ii.

Admonet et nos summus apud eos poëtarum Homerus.

Idem *Dispunct. l.* i.

Ut apud præcipuum poëtam scriptum est, Ἔνθ' ἐμὲ τυτθὸν ἐόντα, &c.

Alcidamas *apud Aristot. Rhet. l.* iii. *c.* 3. *appellavit*

Τὴν Ὀδύσσειαν καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον.

Alexandr. ab Alex. *Gen. Dier. l.* iv. *c.* 15.

Apud Chios *ænea moneta fuit, cui nomen* Homerus.

Ambrosius *de Pœnitentiâ, l.* ii.

Aiunt dixisse primum suorum poëtam; Ἦ τάχα χήρη ἔσσομαι.

Ammianus Marc. *Hist. l.* xxi.

Itidem ex sempiternis Homeri *Carminibus intelligi datur, non deos cœlestes cum viris fortibus collocutos,* &c.

Anaxagoras *apud Diog. Laërt. l.* i.

Δοκεῖ δὲ πρῶτος τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἀποφήνασθαι εἶναι περὶ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης.

Antigonus Car. *Hist. Mirab. c.* 28.

Ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ ποιητὴς λέγεται παρὰ πάντων ἐπιμελὴς καὶ πολυπράγμων. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς, &c.

Antipater *Anthol. Epigr. l.* iv.

Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω·
Εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Idem *Ibid. l.* i.

Εὗρε φύσις, μόλις εὗρε, καὶ ἐπαύσατο μόχθων,
Εἰς ἕνα μοῦνον Ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

Apuleius *Miles, l.* ix.

Priscæ poëticæ divinus auctor apud Graios. Et alibi, *Multiscius, et omnium peritus.*

Arcesilaus *apud Diog. Laërt. l.* iv.

Ἀπεδέχετο πάντων μᾶλλον Ὅμηρον, οὗ καὶ εἰς ὕπνον ἰὼν πάντως τι ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ καὶ ὄρθρου, λέγων ἐπὶ τὸν ἐρώμενον ἰέναι, ὁπότ' ἂν βούλοιτο ἀναγνῶναι.

Aretinus L. *de Studiis et Literis.*

Quid Homero *deest, quò minùs in omni sapientiâ versatissimus existimari possit? ejus poësin quis neget totam complecti doctrinam viventium, quam contendunt in belli tempora, pacisque divisam,* &c.

Aristides *Orat. Tom.* iii.

Ἄριστος ἐπῶν ποιητὴς Ὅμηρος

Aristophanes *Ranis.*

Ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε, πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε;

Aristoteles *de Arte Poët.*

Θεσπέσιος Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους. Iterum, Μόνος τῶν ποιητῶν οὐκ ἀγνοεῖ ὃ δεῖ ποιεῖν αὐτόν. Iterum, Λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.

Artemidorus *Onirocritic. l.* i. *c.* 28.

Τὸ δὲ δοκεῖν τετυφλῶσθαι ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς—ποιηταῖς ἄριστον· δεῖ μὲν γὰρ αὐτοῖς πολλῆς ἡσυχίας μέλλουσι ποιεῖν τὰ ἔπη μάλιστα δ' ἂν οὕτως ἐν ἡσυχίᾳ γένοιτο, εἰ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄμματα, ἄπτε περιέλκοιτο μήτε ὑπὸ σχημάτων, μήτε ὑπὸ χρωμάτων—λόγος δέ τις ἔχει, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος τυφλὸς ἦν.

Aschamus *Epist. l.* ii. *Ep. ad Thom. Cantuar. Archiep.*

Homerus, Pythagoras, *et* Plato, *tres viri omnis doctrinæ, et ingenii principes.* Et aliquantò pòst: Homerus, Sophocles, *et* Euripides, *elegantis omnis doctæque poëseos, hic fons, illi duo flumina.*

Id. *Pædagog. l.* i.

Perpendat vitam prudentissimi peregrinatoris apud prudentissimum omnium, qui unquam linguâ locuti sunt, auctorum, excepto duntaxat Verbo Dei, hoc est, Ulyssis *apud* Homerum.

Athanasius *Orat. c. Gentes.*

Γράμματα μετὰ γὰρ ἐφεῦρον Φοίνικες, ποιήσιν δὲ ἡρωϊκὴν Ὅμηρος

Athenæus *Dipnos. l.* i.

Ὅμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην ἀρετὴν οὖσαν τοῖς νέοις, καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἁρμόζουσαν, καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος ἐμφῦσαι πᾶσιν αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς—εὐτελῆ κατασκευάσει πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, &c. *Eadem extant apud* Suidam *ex* Dioscoride—Id. l. ii. Ὁ τῶν ποιητῶν βασιλεὺς Ὀδυσσείᾳ, &c. *Et l.* vi. Ὁ σοφώτατος τῶν ποιητῶν.

Augustinus *de Civit. Dei, l.* iii. *c.* 2.

Hoc enim nec ipse Homerus facilè credidit, qui Neptunum quidem contra Trojanos, Appollinem autem pro Trojanis pugnantem facit, cùm illo perjurio ambos fabula narret offensos.

Id. *Confess. l.* i. *c.* 14.

Nam et Homerus *peritus texere tales fabellas, et dulcissimè vanus est.* Et quidem *dulcedine* carminis, et mellifluâ sermonis suavitate, et jucundissimâ denique rerum et verborum copiâ ac veritate *Home-*

Præposito enim singulari, pluralem subjunxit, dum videlicet sensum magis quàm vocem respicit: namque πληθὺς (id est, multitudo) appellatione quidem singulari, numeri est, multos autem in se complectitur.

Porrò simile est à contrario, quando plurali præposito singularis subjungitur: ut in hoc,

> Οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσσω πᾶς πέτεται.

Dictio enim πᾶς voce quidem singularis est, sed dum ad multitudinem refertur, idem pollet quod πάντες. Eandem schematis formam et illud habet,

> Οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
> Ἶξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον.

Pylii namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut quum nominativus et vocativus in talibus commutantur,

> Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' * Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι.

Et,

> ———————Νεφεληγερέτα * Ζεύς.

Et,

> Δὸς φίλος· οὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν.

Genitivus autem et dativus in hujusmodi commutantur,

> Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, pro τῶν Τρώων.

Et vicissim,

> Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπεῖος γλαφυροῖο, pro περὶ σπῆϊ.

Atque mutationis istius causa est, quòd nominativus, accusativus et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, præsertim quum nomina neutrius generis, et pleraque masculina ac fœminina, tres istos casus similes habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit ut et Homerus casus haud immeritò præter consuetudinem mutet. Nonnunquam verò rationes quoque istius mutationis invenire quis possit: ut in hoc, ἐπιστάμενοι πεδίοιο· et in hoc, διάπρησσον πεδίοιο, quod perinde est atque ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου.

Bellè autem et casuum permutatio apud illum se habet, in utriusque Poëmatis exordio, in quibus præposito accusativo, nominativum intulit: dicens,

---

* Ea non sunt vocativi, ut aliqui volunt, sed nominativi Æolicè, Vid. antè p. 335. *De primâ Declinatione.*

Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί᾽ Ἀχαιοῖς ἄλγε᾽ ἔθηκε.

Item:

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.

Est etiam quando genitivo rectum infert: ut in hoc,

Τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσι.

Multa et alio modo figuratè dicit: quale est hoc,

Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ᾽ ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
Ἀστράπτων ἐπιδέξι᾽, ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Huic simile est et illud,

——Ὁ δ᾽ ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει.——

Et hoc quidem secundum veterem consuetudinem extulit, idque non sine ratione. Si quis enim participia in verba dissolvat, consequentiam orationis deprehendet. Siquidem ἀστράπτων idem valet quod ἤστραπτε, et πεποιθὼς idem quod πέποιθε. His et alia sunt affinia,

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει.

Item:

Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ᾽, ὁ δ᾽ ἐς Τρώων ὅμαδον κίε.——

Non enim ratione caret si quis de duobus aliquibus dicturus, nominativum casum præponat, et eo quod ipsorum utrique commune est, observato, commune orationis genus efficiat. Id autem quod in oratione commune est, multum gratiæ illi afferri, nemini obscurum est. Denique est et ubi casu communi præposito, sermonem de uno infert: ut in hoc,

Ἄμφω δ᾽ ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Nominum autem species immutat, dum sæpenumero comparativum pro absoluto, tanquam per hyberbolen, usurpat: ut, σαώτερος ὥς κε νέηαι.

Nonnunquam vero superlativum itidem pro positivo: sicuti hoc, δικαιότατος κενταύρων. Talis in nominibus quidem mutatio est.

In verbis autem fit mutatio: modorum quidem, veluti quum infinitivus pro imperativo sumptus fuerit: ut,

Θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, pro μάχου.

Aut indicativus pro optativo: ut,

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω, pro μυθησαίμην, et ὀνομήναιμι.

Vicissim optativus pro indicativo: ut,

Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, pro ἀπώλετο.

Temporum autem mutatio fit, quum præsens pro futuro positum fuerit: ut in hoc,

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, pro ἐπελεύσεται.

Aut pro præterito: ut,

Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, pro ἔῤῥει.

Aut futurum pro præsenti: ut,

Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος.

Aut pro præterito,

Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ, pro εἶπε.

Quinetiam diatheses (verborum) sæpius mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur: veluti,

Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, pro εἷλκε.

Item:

Καθορώμενος Αἴας, pro ὁρῶν.

Vicissimque activum pro passivo usurpant: ut,

Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον, pro δωρήσομαι.

Est etiam cernere quomodo numeros immutans, pluralem pro singulari ponat; velut in familiari sermone, quum quis de seipso loquitur: veluti,

Τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν, pro ἐμοί.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo; sic,

> Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
> Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

Multi namque quum dii essent (inter quos et ea persona erat quæ loquebatur) bellè utrumque extulit, et ἐπιπείθονται et δεδμήμεσθα.

Alio autem modo, quum missa facta ea persona de quâ verba faciebat, ab alterâ ad alteram transit. Id quod Ἀποστροφὴ propriè nominatur; atque per mimesin auditorem movet et ducit: cujusmodi hoc est,

> Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
> Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
> Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωσι νοήσω.
>
> *Hector voce jubet clarâ Teucros agitare ad*
> *Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas.*
> *Quem verò ratibus cernam procul ire relictis.*

A narratione namque transitum fecit ad mimesin.

In ipsâ verò etiam narratione, τῇ Ἀποστροφῇ sæpe utitur: ut,

> Ἀμφί σε, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.

Verùm et per mimesin, mutatione personarum utitur: sicuti in illo,

> ———— Ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
> Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
> Ἀτρείδη, σὺ δέ θ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,
> Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
>
> *Reverâ pueris par est hæc concio vestra*
> *Insipidis, quibus haud curæ sunt bellica facta.*
> *Ast, Atrida, prius veluti consultus eras, nunc*
> *Præcipe Grajugenis quo pacto pugna ineunda.*

Est et alia τῆς Ἀποστροφῆς species hujusmodi:

> Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη.

Ponitur enim pro οὐκ ἄν τις γνοίη.
Et rursum:

> ———— Ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
> Θεσπεσίη, τό τ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

Participiis quoque loco verborum utitur: ut in hoc,

> Ἐνὶ κήπῳ καρπῷ βριθομένη, pro βρίθεται.

Hoc item:

> Ἔνθ' οἵ γ' εἰσίλασαν πρὶν εἰδότες, pro πρὶν εἰδέναι.

Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositivis præpositivos usurpans; veluti,

> Τὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη.

Item:

> Θώρηχ' ἣν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος.

Quod vice versâ etiam accidit.

Præpositiones quoque ad hunc modum commutare solet: ut,

> Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, prò ἐπὶ δαῖτα.

Item:

> Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Similiter et præpositioni casum nominis non proprium infert: ut in isto,

> Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι, pro διὰ νυκτός.

Nonnunquam verò præpositiones aufert: ut,

> Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, pro περὶ ἧς.

Item:

> ——Ποτιδέγμενος εἴ τι μιν εἴπῃ, pro προσείπῃ.

Ad hunc modum et alias præpositiones partim commutat, partim tollit.

Adverbia etiam quædam mutat, dum iis quæ ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utitur: ut,

> Υἱωνοὶ δ' ἑτέρωσε καθῖζεν, pro ἑτέρωθι.

Item:

> Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, pro ἐγγύς.

Conjunctionum etiam mutatio apud illum extat: quale est,

> ——————Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο·
> Χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς, pro χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός.

Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solùm Poëtæ, verùm etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

Cæterùm et schematum sententiæ species multæ apud illum sunt: qualis est et Προαναφώνησις, quæ fit quando aliquis inter narrandum, id prædicit quod in aliis dicendi locum habet: sicut in hoc,

> Ἤτοι ὀϊστοῦ γε πρῶτος, γεύσεσθαι ἔμελλεν.

Item, Ἐπιφώνησις quale est, Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Est et Προσωποποιΐα apud eum frequens et varia; multas enim et diversas personas colloquentes introducit, quibus et omnis generis mores attribuit: personas verò etiam quæ non sunt, interdum fingit: ut,

Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς.

Est autem apud eum et Διατύπωσις, accurata tractatio rerum aut factarum, aut quæ fiunt, aut futurarum; ut id quod dicitur, evidentius reddat: veluti hìc,

Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.

Sternunt Marte viros, urbem depascitur ignis:
Ast alii abducunt prolem cum matribus omnem.

Aut ad movendam misericordiam: ut,

Δύσμορον, ὅν ῥα Πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

Me miserum! extremâ cui tristia fata senectâ
Jupiter immittet, quem cernere tanta coëgit
Totque mala: occisos natos, raptasque puellas,
Pollutos thalamos, allisos denique terræ
Infantes, ardente feri certamine Martis:
Atque nurus ipsas abductas hoste Pelasgo.

Est et Εἰρωνεία apud eum, sermo per contrarium (cum quâdam morali simulatione) contrarium declarans: quale est hoc Achillis,

Ἀλλ' Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι...
Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.

Hoc item:

———Ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω
Ὅς τις οἷ γ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.

Sed Laërtiade, tecum consultet, et omni
Concilio regum, quo pellat navibus ignem.

Item:

———*Alium legat inter Achivos*
Ipsum qui doceat, regno qui dignior illi.

Præposito enim singulari, pluralem subjunxit, dum videlicet sensum magis quàm vocem respicit: namque πληθὺς (id est, multitudo) appellatione quidem singulari, numeri est, multos autem in se complectitur.

Porrò simile est à contrario, quando plurali præposito singularis subjungitur: ut in hoc,

Οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσσω πᾶς πέταται.

Dictio enim πᾶς voce quidem singularis est, sed dum ad multitudinem refertur, idem pollet quod πάντες. Eandem schematis formam et illud habet,

Οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον.

Pylii namque intelliguntur.

Fit apud eum et casuum mutatio, ut quum nominativus et vocativus in talibus commutantur,

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' * Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι.

Et,

——————Νεφεληγερέτα * Ζεύς.

Et,

Δὸς φίλος· ὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν.

Genitivus autem et dativus in hujusmodi commutantur,

Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής, pro τῶν Τρώων.

Et vicissim,

Ἡ δ' αὐτῦ τετάνυστο περὶ σπεῖος γλαφυροῖο, pro περὶ σπεῖ.

Atque mutationis istius causa est, quòd nominativus, accusativus et vocativus quandam inter se cognationem habere videantur, præsertim quum nomina neutrius generis, et pleraque masculina ac fœminina, tres istos casus similes habeant. Similiter autem et genitivus cum dativo quandam affinitatem habet, idque in duali omnium vocum numero deprehenditur. Quo fit ut et Homerus casus haud immeritò præter consuetudinem mutet. Nonnunquam verò rationes quoque istius mutationis invenire quis possit: ut in hoc, ἐπιστάμενοι πεδίοιο· et in hoc, διέπρησσον πεδίοιο, quod perinde est atque ἐπέρων διὰ τοῦ πεδίου.

Bellè autem et casuum permutatio apud illum se habet, in utriusque Poëmatis exordio, in quibus præposito accusativo, nominativum intulit: dicens,

---

* Ea non sunt vocativi, ut aliqui volunt, sed nominativi Æolicè, Vid. antè p. 385. *De primâ Declinatione.*

Id. *Tractat. de Ratione Studii.*

Certè propter poëtarum enarrationem, quibus mos est ex omni disciplinarum genere sua temperare, tenenda est fabularum vis; quam unde potiùs petas, quàm ab Homero, *fabularum omnium parente?*

Erotianus *Proœm. ad Vocum Hippocr. Collect.*

Γέγονεν ἀνὴρ Ὁμηρικὸς τὴν φράσιν, καὶ τὴν ὀνοματοποιΐαν εὐχερὴς, περιγράψαι καὶ διάνοιαν ἱκανὸς, &c.

Erythræus *Indice in Virgil.*

Vates ingeniorum omnium, atque doctrinarum princeps et auctor Homerus, *&c.*

Eugubinus *de Perenni Philos. l.* iii. *c.* 1.

Homerus *qui pater fabularum est—naturæ tamen instinctu sæpe deum universalem—nominavit.* Et post pauca: *Eundem quoque confessus est omnipotentem, largitoremque bonorum.*

Eunapius *in Ædesio.*

Καὶ ὑπερεπήνει γε τὸν Ὅμηρον κατὰ ψυχὴν, ὡς ὑπερφυῆ, τι χρῆμα καὶ δαιμόνιον.

Euphorion *vetus poëta, citante Eustath. ad Il.* τ.

Μοῦσαι ποιήσαντο, καὶ ἀπρορίμαστος Ὅμηρος. [q. d. *ἄψαυστος*, inimitabilis, quem nemo attingere nec imitari possit, *ἤγουν οὐ δυσχερὲς ἐφάψασθαι τῆς δυνάμεως,* cujus vim et facultatem assequi arduum est, et difficile. Dicit verò *Agamemnon* eo in loco *Briseida* fuisse *ἀπροτίμαστον*, hoc est, *ἀπρόσψαυστον*, intactam à se atque illibatam. *Euphorion* ergo eleganter eodem verbo de *Homero* utitur, quo *Homerus* ipse longè alio in sensu usus fuerat.]

Eustathius *Proœm.* in *Παρεκβολάς.*

Ἔστιν ἀληθῶς βασιλικὸν πρᾶγμα ἡ Ὁμήρου ποίησις, καὶ μάλιστα ἡ Ἰλιάς. καὶ παροιμία μέν τις κακῶν Ἰλιάδα φησίν· αὕτη δὲ καλοῦ παντός ἐστιν Ἰλιὰς —γέμουσα μυρίων ὧν ἄν τις εἴποι καλῶν, φιλοσοφίας, ῥητορείας, στρατηγικῆς, εὐτεχνίας, διδασκαλίας τῆς περὶ ἠθικῶν ἀρετῶν, τεχνῶν ὅλως παντοίων καὶ ἐπιστημῶν, &c.

Faber P. *Agonist. l.* i. *c.* 31.

Ab Homero, *cujus in omnium vetustarum literarum genere apud omnes auctoritas maxima, &c.*

Falkenburgius *Lect. et Conject. in Nonni Dionys.*

Hoc loco, ubi tam præclara sit dei poëtarum Homeri *mentio, &c.*

Θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, pro μάχου.

Aut indicativus pro optativo: ut,

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω, pro μυθησαίμην, et ὀνομήναιμι.

Vicissim optativus pro indicativo: ut,

Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, pro ἀπώλετο.

Temporum autem mutatio fit, quum præsens pro futuro positum fuerit: ut in hoc,

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, pro ἐπελεύσεται.

Aut pro præterito: ut,

Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει, pro ἔῤῥει.

Aut futurum pro præsenti: ut,

Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος.

Aut pro præterito,

Δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ, pro εἶπε.

Quinetiam diatheses (verborum) sæpius mutantur, et passiva aut media pro activis ponuntur: veluti,

Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, pro εἷλκε.

Item:

Καθορώμενος Αἴας, pro ὁρῶν.

Vicissimque activum pro passivo usurpant: ut,

Δωρήσω τρίποδα χρυσοούατον, pro δωρήσομαι.

Est etiam cernere quomodo numeros immutans, pluralem pro singulari ponat; velut in familiari sermone, quum quis de seipso loquitur: veluti,

Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν, pro ἐμοί.

Fit autem apud illum et personarum mutatio, idque uno quidem modo; sic,

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

Multi namque quum dii essent (inter quos et ea persona erat quæ loquebatur) bellè utrumque extulit, et ἐπιπείθονται et δεδμήμεσθα.

Alio autem modo, quum missa facta ea persona de quâ verba faciebat, ab alterâ ad alteram transit. Id quod Ἀποστροφὴ propriè nominatur; atque per mimesin auditorem movet et ducit: cujusmodi hoc est,

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω.

Hector voce jubet clarâ Teucros agitare ad
Naves, exuviasque sinant ut quisque cruentas.
Quem verò ratibus cernam procul ire relictis.

A narratione namque transitum fecit ad mimesin.

In ipsâ verò etiam narratione, τῇ Ἀποστροφῇ sæpe utitur: ut,

Ἀμφί σε, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.

Verùm et per mimesin, mutatione personarum utitur: sicuti in illo,

———Ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,
Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Reverâ pueris par est hæc concio vestra
Insipidis, quibus haud curæ sunt bellica facta.
Ast, Atrida, prius veluti consultus eras, nunc
Præcipe Grajugenis quo pacto pugna ineunda.

Est et alia τῆς Ἀποστροφῆς species hujusmodi:

Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη.

Ponitur enim pro οὐκ ἄν τις γνοίη.
Et rursum:

———Ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
Θεσπεσίη, τό τ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

Participiis quoque loco verborum utitur: ut in hoc,

Ἐνὶ κήπῳ καρπῷ βριθομένη, pro βρίθεται.

Hoc item:

Ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες, pro πρὶν εἰδέναι.

Articulos quoque sæpe commutat, pro postpositivis præpositivos usurpans; veluti,

Τὼς ἴτεινε Ζεφύρου ἀνέμου Ἀργεστᾶο πελάγη.

Item:

Θώρηχ' ἣν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος.

Quod vice versâ etiam accidit.

Præpositiones quoque ad hunc modum commutare solet: ut,

Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, pro ἐπὶ δαῖτα.

Item:

Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Similiter et præpositioni casum nominis non proprium infert: ut in isto,

Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι, pro διὰ νυκτός.

Nonnunquam verò præpositiones aufert: ut,

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, pro περὶ ἧς.

Item:

——Ποτιδέγμενος εἴ τι μιν εἴπῃ, pro προσείπῃ.

Ad hunc modum et alias præpositiones partim commutat, partim tollit.

Adverbia etiam quædam mutat, dum iis quæ ad locum significant, in loco, et de loco, indifferenter utitur: ut,

Ὑψοῦ δ' ἑτέρωσε καθίζεν, pro ἑτέρωθι.

Item:

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, pro ἐγγύς.

Conjunctionum etiam mutatio apud illum extat: quale est,

————Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο·
Χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς, pro χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός.

Atque hæc quidem dictionis schemata sunt, quibus non solùm Poëtæ, verùm etiam orationis solutæ scriptores usi sunt.

Cæterùm et schematum sententiæ species multæ apud illum sunt: qualis est et Προαναφώνησις, quæ fit quando aliquis inter narrandum, id prædicit quod in aliis dicendi locum habet: sicut in hoc,

Ἤτοι οἰστοῦ γε πρῶτος, γεύσεσθαι ἔμελλεν.

ὀρχηστάς; ἔα χαίρειν αὐτούς· ἀνδρικώτερον παρὰ τοῖς Φαίαξιν ὀρχεῖται τὰ μειράκια, σὺ δὲ ἔχεις κιθαρῳδὸν τὸν Φήμιον, καὶ ᾠδὸν τὸν Δημόδοκον, &c. [Quid quòd ab eo sæpiusculè Ὅμηρος ὁ σοφὸς dicitur.]

Justinianus Imp. *Proœm. Pandect.*

Quia vestris temporibus talis legum inventa est permutatio, qualem et apud Homerum *patrem omnis virtutis* Glaucus *et* Diomedes *inter se faciunt dissimilia permutantes.*

Id. *Institut. l.* i. *non procul ab initio:*

Quoties non addimus nomen, cujus sit civitatis, nostrum jus significamus; sicuti cùm poëtam dicimus, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, *apud nos* Virgilius.

Justinus Mart. *Cohort. ad Græc.*

Ὡς ἔστιν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ κορυφαιοτάτου παρ' ὑμῖν καὶ πρώτου τῶν ποιητῶν Ὁμήρου μανθάνειν.

Id. *ibid.*

Τῷ γὰρ ἑνὶ καὶ πρώτῳ Θεῷ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ κράτος ἁπάντων Ὅμηρος διὰ τῆς χρυσῆς ἐκείνης ἀναφέρει σειρᾶς.

Juvenalis *Sat.* xi.

Conditor Iliadis *cantabitur, atque* Maronis
Altisoni dubiam facientia carmina palmam.

Lambinus *in Horat. de Arte Poët.*

Eò maximè admirabilis est Homerus, *quòd nihil est in hujus vitæ consuetudine, moribusque communibus positum, quod non aptissimè, ac pænè dicam divinè expresserit.*

Langbainus *Notis ad Longin. ubi ad illa verba* (Μόνος Ἡρόδοτος Ὁμηρικώτατος ἐγένετο) *hæc habet:*

Subjungit hìc et alios summi viri (Homeri *sc.*) *imitatores, quem eruditionis omnis promum condum lubenter agnoscunt antiqui. Rhetoricam ex eo deduxit* Telephus *Pergamensis—ad eum Geographiam refert* Strabo; *ad eum Astronomiam. Et Poëtæ patrem suum non inviti appellant, &c.*

Langius Jo. *Epist. Medic. l.* i. *Ep.* 41.

Zoïlus *Homeromastix editis aliquot libris* Homerum *omnifariæ doctrinæ fontem apud* Ptolemæum *Ægypti regem calumniatus est.*

Lascaris Const. *Carm.* Εἰς τὸν Ὅμηρον.

——Διὸς ἔκγονος, ἔδρακεν ὅσσα
Γαῖα, θάλασσα, ἀὴρ, οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει.
[Non ergo, quicquid fama mendax finxerit,
Τυφλός γ' Ὅμηρος, οὔτε νοῦν, οὔτ' ὄμματα.]

Lemnius Si. *Præfat. in Odysseam ad Ann. Montmor.*

Crede mihi, jactat nil Græcia *majus* Homero.

[Et, paucis interjectis]

Smyrnæi *campos miratur* Græcia *vatis,*
Hoc etiam obstupuit decolor Indus *opus.*
Cantaber, *et gelidi Boreâ novêre* Geloni,
Quique bibit Nili *fontibus amnis aquas.*
Exemplis meliùs magno docet ille Platone,
Atque Stagiritæ *clariùs arte senis.*

Leo Allat. *Ep. Ded. præfixâ Libello de Patriâ Homeri.*

In earum (literarum) splendore velut primas ante alios tenens, caput non sine omnium admiratione extollit Homerus.

Id. *Ejusdem libri cap.* iv.

Nemo ante Homerum *poëta, nemo postea ad eum.* [Nec omittendum elegans illud de *Homeri* patriâ anagramma, quod ex *Hieron.* Genuino ibidem c. 14. affert idem vir doctissimus.]

Homerus poëta, Iliados et Odysseæ auctor.
Mire vates, ô decus, ô sola Chii patriæ laus.

Leopardus *Emendat. l.* xix. *c.* 14.

Homeri *versus olim adeò erant noti, ut ex hemistichio facilè totus locus intelligeretur, erantque plerique proverbiales.*

Libanius *Exempl. Progymnasm.*

Πᾶσιν οὖν οἶμαι δεῖν βοηθεῖν τοῖς ποιηταῖς, Ὁμήρῳ δὲ καὶ πρὸ τῶν ἄλλων δίκαιον, κοινῷ προγόνῳ τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας γεγενημένῳ.

Id. *in Parasito* Ἀδεύπνῳ.

Ὦ θειότατε ποιητῶν Ὅμηρε, πάντα μέν σοι σὺν ἀληθείᾳ πεποίησαι, &c.

Lilius Gyrald. *de Poët. Hist. Dial.* 2. *ubi de Homero:*

Aliquos et hodie esse videmus, qui audent (quod dicitur) os in cœlum ponere, ipsumque poëtarum deum in ordinem nunc demum redigere.— Et aliquantò pòst: *Cætera* Homeri *carmina collegit* Herodotus *et* Suidas. *Sed inter omnes præcipuè celebrata* Ilias *et* Odyssea, *in quibus totius philosophiæ et artis oratoriæ, nec non poëtices lumina conspiciuntur.*

Id. *Dial.* 6.

Sed enim Homerus, *qui amnis poëticæ largissimus fons est, his carminibus (tragicis sc. comicisque) exempla præbuit, et velut quâdam suorum operum lege præscripsit, qui* Iliadem *instar tragœdiæ,* Odysseam *ad imaginem comœdiæ fecisse monstratur.*

Lipsius *Manud. ad Stoic. Philos. l.* i. *Dissert.* 4.

Optimus vatum.

Idem notis ad *Velleium Paterculum* [ubi ad luculentum et illustre illius historici de *Homero* testimonium hæc habet]

Amo, amo te, Vellei, *ob hæc judicia. Ille verò non summus solùm poëtarum, sed solus; nam quis aliorum non peccat?* [Et mox post citata *Aristotelis* et *Platonis* de *Homero* testimonia, hæc addit] *Alios quid cumulem? Nemo tam consentienti judicio sapientum omnis ævi laudatus est, &c. ab iis maxime, qui ipse laudatissimi. Abi igitur, imperitia, aut livor, tu capere, tu carpere non potes immortalem hanc cœlestemque naturam.* [Insigne hoc summi, accutissimique critici de poëta nostro judicium atque testimonium; et quod instar multorum sit. Quod ergo ille *Velleio* suo, quidni et ego illi, Amo, amo te, *Lipsi*, ob hæc judicia, &c.]

Id. *ibid.*

Homerus *primus doctrinarum et antiquitatis parens; nec post eum natus, qui germanitùs exprimeret aut referret. Omnium rerum, omnium artiùm, omnis non prudentiæ solùm sed sapientiæ vestigia aut expressa, aut recondita sunt in illo.* Et post pauca: *Sed diffundor in laudes viri, quem fateor me non æstimare, sed venerari, nec venerari, sed pænè dicam, adorare.*

Livius *Hist. l.* xxxvii.

Agrum opulentum, quem vocant Thebes *campum,* Homeri *carmine nobilitatum.*

Longinus περὶ Ὕψους.

Τὸ Ὁμήρου παρορίζει μεγαλοφυὲς ἐν τῷ (Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει) τὸ ἐπ' οὐρανὸν ἐπὶ γῆς διάστημα· καὶ τοῦτ' ἂν εἴποι τις οὐ μᾶλλον τῆς ἔριδος, ἢ Ὁμήρου μέτρον. [Fuit præterea *Longinus* iste, criticus et rhetor insignis, *Homeri* studiosissimus: scripsit enim Ἀπορήματα Ὁμηρικά· Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος· Προβλήματα Ὁμήρου, aliaque id genus plura.]

Lucanus *Pharsal. l.* ix.

Quantùm Smyrnæi *durabunt vatis honores,*
Venturi me, teque legent.———

Lucianus *Jove Trag.*

Ὅμηρός σοι δοκεῖ ἄριστος ποιητὴς γενέσθαι; καὶ μάλα, &c.

Id. *Ver. Hist. l.* ii.

Ποιητῶν δὲ τῇ μὲν ἀληθείᾳ παρὰ πολὺ ἐκράτει Ὅμηρος.

Id. *Demosth. Encom.*

Οὐδ' Ὅμηρος ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος, ἀλλ' ἔοικε φύσει ὑπάρχων ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ἐπιπεπλέχθαι.

Lucretius *l.* iii.

Adde Heliconiadum comites quorum unus Homerus
Sceptra potitus——

Et alibi:

——*Semper florentis* Homeri.

Lycurgus *Orat. adversus Leocratem.*

Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὅμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν· οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο, καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων, μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη.

Lydiatus *Disquis. Physiol. de Orig. Fontium, &c.*

Ethnici Philosophi in unius Homeri *poësi omnium artium principia quærunt.*

Macrobius *in Somn. Scip. l.* ii. *c.* 10.

Homerus *divinarum omnium inventionum fons et origo.*

Id. *Saturn. l.* v. *c.* 3.

Tria hæc ex æquo impossibilia judicantur, vel Jovi *fulmen, vel* Herculi *clavam, vel versum* Homero *substrahere.*

Id. *ibid. c.* 13.

Non est erubescendum Virgilio, *si minorem se* Homero *vel ipse fateatur.*

Id. *ibid. c.* 16.

Homerus *omnem poësin suam ita sententiis farsit, ut singula ejus ἀποφθέγματα vicem proverbiorum in omnium ore fungantur.* Et post pauca: *Fortunam* Homerus *nescire maluit, et soli deo, quem μοῖραν vocat, omnia regenda committit, adeò ut hoc vocabulum τύχη in nullâ parte* Homerici *voluminis nominetur.*

Magius Hier. *Miscellan. l.* iii. *c.* 1.

Princeps poëtarum habitus semper est Homerus. Et iterum: *Illud accidit, quòd* Homerus *pro deo est habitus, cui et templa dicata sunt, &c.*

Majoranus *Præfat. in Eustath. Rom. Edit. præfixâ, ad Jul.* III. *P. M.*

Itaque nemini mirum videri debet, nullum esse magni nominis, vel Græcum, vel Latinum scriptorem, qui vel maximum philosophum, clarissimum poëtam, eloquentiæ parentem, inventionum originem, naturæ conscium, ingeniorum fontem, vitæ magistrum, θεσπέσιον atque ἱεροφάντην, et sine exemplo maximum, Homerum *esse non prædicavit.*

Majoragius *Præfat. in Homeri Iliad.*

Nam et Apollinis *oraculum* Homeri *carminibus sæpè traditum legimus: et philosophorum principes,* Plato *atque* Aristoteles, Homeri *testi-*

monio frequentissimè utuntur, et ab Homero, *tanquam omnis sapientiæ fonte, omnes philosophantium sectæ promanârunt. Rhetores* Homerum *ita suspiciunt, ut eum omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedisse fateantur. Grammatici, &c.*

Id. *ibid.*

Qui non poëticâ modò, sed oratoriâ virtute est eminentissimis; neque ullum exstat opus humanum, quod Homericæ *poësi præferendum esse videatur.* Et post aliquammulta: *Quantæ enim temeritatis et impudentiæ fuit* (Zoïlum τὸν Ὁμηρομάστιγα hisce verbis perstringit) *eum damnare poëtam, quem omnes certatim sapientes summis in cœlum laudibus ferunt, quem omnes suspiciunt, admirantur, semper in manibus habendum censent, &c.* [Vid. integram illam præfationem τοῖς φιλομήροις lectu dignissimam.]

Manilius *Astronom. l.* ii.

—— *Cujus ex ore profusos*
Omnis posteritas latices in carmina duxit,
Amnemque in tenues ausa est deducere rivos
Unius fœcunda bonis——

Martialis *Epigram. l.* v. *Ep.* 10.

Ennius *est lectus salvo tibi, Roma,* Marone,
Et sua riserunt sæcula Mæonidem.

[Nempe optima quæque ingenia, dum in vivis sunt, præsens ætas aut contemnit, aut fastidit, aut livore prosequitur.

Hi sunt invidiæ nimirum, Regule, *mores.*
Præferat antiquos semper ut illa novis.

utì ibidem queritur idem vates *Bilbilitanus. Et* Horat. Virtutem incolumem odimus, &c. *Et* (ni fallor) *Tacitus,* Vetera in laude, præsentia in fastidio sunt.]

Martianus Capell. *de Nupt. Philolog. l.* i.

Poëtæque præcipuè Euagrium [vel potius, emendante Grotio, *Œagrium, Orpheum,* sc. *Œagri* filium] *citharistam secuti, cæcutientisque* Mæonii *suaviloquam senectutem, &c.*

Martinius M. *in Lex. Philolog. voce Homerus.*

Homerus *poëta inter Græcos celeberrimus, de cujus patriâ diversæ urbes certant;*

Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Chios, Argos, Athenæ.

Max. Tyrius *Dissert.* xvi.

Ἔγωγε εἰς τὰς Ὁμήρου φωνὰς ἐμπεσὼν οὐκ ἔχων παρ' ἐμαυτοῦ τὸν ἄνδρα ἐπαινέσαι, ἀλλὰ κἀνταῦθα δεήσομαι αὐτοῦ ἐπιδοῦναί μοι τῶν ἐπῶν, ἵνα μὴ διαφθείρω τὸν ἔπαινον ψιλῷ λόγῳ, ἔξοχα δή σε βροτῶν, ὦ Ὅμηρε, αἰνίζομ'

ἁπάντων. Ἦ σέ γε, μῦσ᾽· ἐδίδαξε Διὸς παῖς, ἢ σέ γε, Ἀπόλλων. Ibid. aliquantò pòst: Ὅμηρος μὲν ἀποκηρύττεται φιλοσοφίας ὁ ἡγεμὼν τῦ γένυς. Et interjectis nonnullis: Καὶ ὐδὲν μέρος Ὁμήρῳ ἄθεον, ὐδὲ δυνάσευ ἄπορον, ὐδὲ ἀρχῆς ἔρημον· ἀλλὰ πάντα μεςὰ θείων ὀνομάτων, καὶ θείων λόγων, καὶ θείας τέχνης.

Melancthon *Serm. de Corrigendis Studiis.*

Homerus *Græcis fons omnium disciplinarum.*

Id. *in Encomio Eloquen.*

Jam quæ scena res humanas veriùs repræsentavit, quàm Homeri *carmen? ut fieri nequeat quin obiter et rerum admiratione tangamur, cùm dictionem consideramus. Offerunt sese ultrò spectanda morum exempla, &c. Mihi quidem omnium, quæ hominum ingenia peperêre, nullum prudentius* Homerico *scriptum videtur.*

Minos Cl. *Commentar. ad Emblem. Alciat.*

Sic enim Homerus ingeniorum vertex *quatuor illa prima ςοιχεῖα inter se pugnantia, et sese mutuò producentia effinxit, sub nominibus* Jovis, Junonis, Neptuni, *et* Plutonis.

Modius F. *Præfat. in Lect. Novantiquas suas.*

Rectè, ut hæc quoque inter se conjunxisse videatur princeps et deus poëtarum, cujus est illud, Ἀμφότερον, βασιλεύς τ᾽ ἀγαθὸς, κρατερός τ᾽ αἰχμητής.

Moschus *Idyll.* 3.

——— Ὅμηρος
Τῆνο τὸ Καλλιόπεας γλυκερὸν ςόμα ———

Muretus *l.* ii. *Orat.* 12.

Nemo unquam repertus est, qui Homerum *præcipuum esse inter poëtas negaret.*

Musurus M. *Epist. præfixâ Etymolog. Magno.*

Οὐχ᾽ ἥκιςα δὲ τῶν πάντων Ὁμήρῳ, τῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ σπέρματα παρασχόντι τοῖς ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει σοφοῖς.

Natalis Com. *Mythol. l.* i.

In hoc rursus hi poëtæ omnes conveniunt, quòd omnibus idem scopus et ad unum finem omnem omnium intendunt, ut homines meliores efficiant. Idcirco Homerus *ut prudentem atque omnibus virtutibus cumulatum* Ulyssem *effingens, &c.*

Neander M. *Ep. Nuncup. Luther. Catech. Græco-Lat. præfixâ.*

Homerus *poëtarum rex divinissimus, fons ingeniorum, primusque doctrinarum et antiquitatis omnis parens.*

Idem *Ep. Nuncup. Tryphiodoro suo præfixâ.*

Homerus *ingenii cœlestis vates. Pictor ipse sapientissimus, admirabilis architectus multisciusque, seu potiùs cunctarum rerum apprimè peritus*——βασιλεὺς ποιητῶν θειότατος, *et de cujus amplissimis et splendidissimis cœnis omnes scriptores saturati, suas quisque particulas ad suos quosdam usus inde sibi decerptas domum retulerunt.* Et paulò pòst: *Veteres namque reges etiam et principes* Homeri *scripta omnium fecerunt maximi, ut poëmata de virtute ac justitiâ conscripta, quæ ut vitæ ac morum, denique consiliorum, et actionum omnium normam ac regulam, sibi sequenda in omni vitâ existimabant. Ea adeò etiam familiariter ipsis nota fuisse, ex* Plutarcho, *&c. liquet; ut versus* Homericos *in omni vitâ, in omni sermone, quodcunque etiam dicere vellent, ad quascunque res, casus, et eventus, qui in vitâ evenire solent, paratos ad manus et in numerato semper haberent.*

Nonius Marc. *in voce Sifilare.*

Hujus rei auctor est venerabilis Homerus, *Iliad* xiv. 142. Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε.

Nicetas Chon. *in Historiâ Gr. Imper.*

[Summus (ut videtur) *Homeri* admirator et imitator sedulus, ne dicam superstitiosus. *Homericas* enim tum voces tum phrases passim usurpat (quod mirum) etiam in solutâ oratione. Unde hæc *Hieron. Wolphii* de eo censura in annotationibus.] *Aptior fuisset* Choniates *scribendo poëmati, quàm historiæ, propter* Homeri *diligentem imitationem.*

Nonnus *Dionys. l.* xiii.

——Καὶ Ὅμηρον ἀοσσητῆρα καλέσσω,
Εὐεπίης ὅλον ὅρμον.——

Origenes *contra Celsum, l.* vii.

Ὁ τῶν ποιητῶν ἄριστος Ὅμηρος.

Id. *Philocal. c.* 19.

Ὁ ἐν ποιήσει θαυμαστὸς Ὅμηρος.

Orosius *Hist. l.* i.

In quo bello per decem annos cruentissimè gesto, quas naves, quantosque populos idem turbo involverit atque afflixerit, Homerus *poëta in primis clarus luculentissimo carmine palam fecit.*

Ovidius *Amor. l.* i. *Eleg.* 8.

Aspice Mæoniden, *à quo, ceu fonte perenni,*
Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Palingenius Marcell. *Zodiac. Vit. l.* i.

Carminibus quamvis possis æquare Maronem,
Mæoniique *senis divinos reddere cantus.*

Panætius *apud Ciceronem Tusc. l.* i.

Plato à Panætio Homerus *philosophorum appellatur, id est* (interprete *Phil. Pareo*, in Lexic. Critic.) *princeps et præstantissimus.* Ità enim

Pareus Phil. *Lexic. Critico :*

Homerus *pro principe et præstantissimo, sicut et* Rossius.

Idem *Narr. Hist. de Vitâ et Obit. D. Davidis Parei.*

Ut ἀπὸ τῆς παρείας nomen Pareus *denominativè formaverit* ὁ Παρεῦος, *sicut à vatum maximo* Homero καλλιπάρῃος Ἀθήνη *nominatur.* [Ubi tamen μνημονικὸν ἁμάρτημα à doctissimo viro admissum. Nec enim hoc epitheton *Minervæ* unquam tribuit poëta, sed vel *Helenæ*, vel *Briseidi*, vel si fortè alii.]

Pareus Dan. *Spicileg. in Quintil.*

De cujus eloquentissimâ rhetoris patriâ non secus inter scriptores disceptatur, atque olim de maximo illo vatum Homero *contendebant septem illæ famigeratissimæ urbes*, Smyrna, Rhodos, Colophon, &c.

Paschalius C. *in Legato, c.* 8.

Antiquissimus ille antistes sapientiæ (Homerus *sc.*) *describens* Thersitem, &c.

Patricius F. *Epist. ad Senat. Senens. præfixâ Lib. de Repub.*

Homerum *imprimis, qui poëtarum parens fuit, et omnium disciplinarum dux.*

Id. *Ejusdem Operis, l.* ii. *tit.* 6.

Homerus *namque et* Virgilius *tantam sibi laudem vendicarunt, ut ne spem quidem posteris reliquerint, non modò ad parem laudem adæquandam, verùm ad imitationem, ac similitudinem obtinendam.*

Paterculus *Hist. l.* i.

Clarissimum deinde Homeri *illuxit ingenium, sine exemplo maximum, qui magnitudine operum et fulgore carminum solus appellari poëta meruit ; in quo hoc maximum est, quòd neque ante illum, quem ille imitaretur, neque post illum, qui eum imitari possit, inventus est.* [Insigne elogium, de quo vid. Lipsium ad locum.]

Paulus Silent. *Antholog. Gr. Epigram. l.* iii.

——— Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὅμηρον.

Pausanias *Messen.*

Τὰ Ὁμήρου μὲν οὖν ὠφέλιμα ἐγένετο ἐν ἅπαντι ἀνθρώποις.

Petrarchâ *Famil. Epist. l.* ix. 2.

Quid enim vir ingeniosissimus atque eloquentissimus nisi ipsum ingenii, et eloquentiæ fontem et originem (Homerum *sc.*) *vocat* Ambrosius, Macrobius, *et si omnes tacerent, res ipsa testatur; sed fatentur omnes.*

Petronius Arb. *Satyric.*

—— *Det primos versibus annos,*
Mæoniumque *bibat felici pectore fontem.*

Philemon *apud Stobæum in Eclog.*

Τὸν δ' ἐν λέγοντα μὴ νόμιζ' εἶναι μακρὸν,
Μήδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλὰ, ϗ πολὺν χρόνον·
Τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε.
Οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
Ἀλλ' ἐδ' εἷς Ὅμηρον εἴρηκεν μακρόν.

[Hinc testimonium suum de *Homero*, jam suprà laudatum, sumpsisse videtur Nazianzenus.]

Philippus *Antholog. Gr. Epigr. lib.* i. *sub personâ Apollinis.*

Ἤειδον μὲν ἐγὼ, ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ὅμηρος.

Philo Jud. *de Confus. Linguarum.*

Ὁ μέγιστος ϗ δοκιμώτατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος.

Id. *l. de Abrahamo.*

Καθάπερ γὰρ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος, μυρίων ὄντων ποιητῶν, κατ' ἐξοχὴν λέγεται.

Philostratus *in Heroïcis.*

Τὸν Ὅμηρόν φησι, ξένε, καθάπερ ἐν ἁρμονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικοὺς τῶν τρόπων, ϗ τοὺς ποιητὰς ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερβεβλῆσθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαστος ἦν αὐτῶν κράτιστος· μεγαλοῤῥημοσύνῃ τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα ἀσκῆσαι, ἡδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίοδον, ϗ ἄλλῳ ἄλλον. Et paulò pòst: Ταῦτα πάντα τὸν Ὅμηρον, δαιμονίως ἐξειργάσθαι φησὶ, ϗ τοὺς μὴ ἐρῶντας αὐτοῦ μαίνεσθαι.

Picus Mirand. J. *de Ominis Dignitate.*

Homerus ——— *Qui ut omnes alias sapientias, ita hanc quoque* (*sc. Magicam*) *sub sui* Ulyssis *erroribus dissimulavit.*

Pierius *Hieroglyph. l.* xxiv. *c.* 5.

Ad elaboratarum autem divitiarum similitudine factum crediderim, ut Homerum Platonici *dixerint in pavonem abiisse, qui tantam rerum varietatem poëticis coloribus ornatam explicuerit.*

Id. *l.* xxxiv. *c.* 5.

Hæc meliùs ex Homero *declarabantur: Ait is, nullius disciplinæ quamtumlibet remotæ nescius,* Jovem *cum reliquis Diis, &c.*

Pindarus *Nem. Od.* vii.

Ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
Λόγον Ὀδύσσεος ἢ πάθη
Διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.
Ἐπεὶ ψεύδεσσίν οἱ ποτανᾷ γε μαχανᾷ
Σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ
Κλέπτει παράγοισα μύθοις.

Plato *Ion.*

Ὅμηρος ἄριστος καὶ θειότατος τῶν ποιητῶν.

Id. *de Republ. l.* x.

Ὅμηρος πρῶτος διδάσκαλος καὶ ἡγεμὼν ἁπάντων τῶν καλῶν τῶν τραγικῶν.

Plinius Sen. *Histor. Nat. l.* 2. *c.* 6.

Ut principi literarum Homero *placuisse video.*

Id. *l.* xv. *c.* 2.

Homerus *primus doctrinarum et antiquitatis parens. Et* l. xvii. c. 5. *Fons ingeniorum.*

Id. *l.* vii. *c.* 29.

Ingeniorum gloriæ quis posset agere delectum per tot disciplinarum genera, et tantam rerum operumque varietatem? nisi fortè Homero, *vate Græco, nullum feliciùs extitisse convenit, sive operis fortunâ, sive materiâ æstimetur. Itaque* Alexander Magnus *inter spolia* Darii *Persarum regis unguentorum scrinio capto, quod erat auro, gemmisque ac margaritis pretiosum, varios ejus usus amicis demonstrantibus* ——*imò Hercule, inquit, librorum* Homeri *custodiæ detur, ut pretiosissimum humani animi opus quàm maximè diviti opere servaretur.*

Plinius Jun. *Epist. l.* v. *Ep.* 6.

Vides quot versibus Homerus, *quot* Virgilius *arma, hìc Æneæ, ille Achillis describat: brevis tamen uterque est, qui facit quod instituit.*

Plutarchus περὶ Ἀδολεσχίας.

Μόνος Ὅμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψικορίας περιγέγονεν, αἰεὶ καινὸς ὤν, καὶ πρὸς χάριν ἀκμάζων.

Id. *Lib. de Vitâ Homeri.*

Εἴ τις μὴ παρέργως, ἀλλ' ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν εἰρημένων ἐπιλέγοιτο, φανεῖται (Ὅμηρος sc.) πάσης λογικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἐντὸς γινόμενος, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς καὶ οἱονεὶ σπέρματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ' αὐτὸν

παρεχόμενος, καὶ οὐ τοῖς ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν πεζῶν λόγων συνθέταις, ἱστορικῶν τε καὶ θεωρηματικῶν.

Id. *postremis ferè verbis ejusdem libri:*

Πῶς δὲ οὐκ ἂν πᾶσαν ἀρετὴν ἀναθείημεν Ὁμήρῳ, ὅπου καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπετήδευσε, ταῦτα οἱ ἐπιγενόμενοι ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ κατενόησαν· καὶ χρῶνται μέν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τοῦ Θεοῦ. [Vide quæ ex Plutarcho excerpsimus in Append. de Figuris.]

Politianus *Præfat. in Hom.*

Dicturus de Homero *vate, doctrinarum omnium atque ingeniorum auctore et principe, &c.* Et post pauca: *Adeò nimirum sese supra hominum conditionem vates hic eminentissimus atque incomparabilis attollit, adeòque nihil mortale sonat, ut meritò illi et patria cœlum, et mater esse* Calliope *videri possit.* Et aliquantò pòst: *Quid dicam de philosophiâ, in quâ nulla est ferme nobilior posterorum scientia, nec opinio celebrata, cujus non in poëtâ* Homero *originem agnoscamus.* [Sed et perlegenda integra illa *politissimi* scriptoris præfatio, quæ inter ejus opera habetur.]

Polyænus *Procem. ad Stratagem.*

Δοκεῖ δέ μοί γε ταῦτα συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις ᾄδῃ, ἢ δόλῳ, ἢ βίηφι, ἄλλως οὐ παραγγέλλει ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρῆσθαι κατὰ τῶν πολεμίων, &c.

Polybius *Hist. l.* VI.

Ἦ καὶ τὸν ποιητὴν ἄν τις ἐπαινέσειε, διότι παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέα τὸν ἡγεμονικώτατον ἀνδρῶν, &c.

Pontanus Ja. *Attic. Bellar. Synt. part.* 2.

Ubi (post aliquot de Homero elogia) *Hæc,* inquit, *perpauca de innumeris, quæ de hoc poëtarum deo à poëtis, oratoribus, historicis, philologis, regibus, imperatoribus præclarissimè dicta, scripta fuerunt.*

Porphyrius *de Antro Nymph.*

Λογιζόμενοι — καὶ τὴν Ὁμήρου ὅση τις φρόνησις γέγονε, καὶ πάσης ἀρετῆς ἀκρίβεια.

Portus Fr. *Præfat. in suum Homerum.*

Tanta est poëtæ hujus excellentia, tam multæ variæque virtutes, ut altero sit opus Homero *ad eas non ornandas vel augendas, sed recensendas et enumerandas. Nemo dubitat hunc vatem omnium præclarissimarum rerum dedisse semina, unde postea tot artes, tot liberales disciplinæ natæ, auctæ, ac confirmatæ sunt. Ex hoc uno fonte varia genera philosophorum, quasi ex immenso mari oceano flumina, &c.* Et post aliquammulta: *Tantùm dicam, poëtam hunc de genere hu-*

mano, ac de iis qui artibus dant operam ita esse meritum, ut si omnis ætas publico præconio ejus prædicet laudes, nesciam an satìs tanto poëtæ sit factura.

Portus Æm. *Præfat. ad Lexic. suum Ionicum.*

Homerus omnes dialectos per suum poëma dispersas, mixtumque dicendi genus habet; quod carmen ejus reddit magnificentius, et admirabilius, et insignem poëtæ doctrinam et poëticæ venæ felicitatem commendat.

Priscianus *Epist. præfixâ Lib. Gramm.*

Cujus mentem tam Homeri *credo quàm* Virgilii *animâ constare. Quorum uterque arcem possedit musicæ, &c.*

Proclus *Chrestomath. apud Photium.*

Τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο, καὶ ἐκλήθη, ἔπος καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος ποιητὴν, καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ᾠκειώσατο——Γεγόνασι δὲ τοῦ ἔπους ποιηταὶ, κράτιστος μὲν Ὅμηρος, &c.

Propertius *l.* ii. *Eleg. ult.*

Cedite, Romani scriptores, cedite, Graji:
Nescio quid majus nascitur Iliade.

Et alibi:

Nec non ille tui casus memorator Homerus
Posteritate suum crescere sensit opus.

Pyrrho *apud Diogen. Laërt. l.* ix.

Ἐζήλωσε μάλιστα μὲν Δημοκρίτου, εἶτα δὲ καὶ Ὁμήρου, θαυμάζων αὐτὸν, καὶ συνεχὲς λέγων, Οἵη περ φύλλων τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Pythagoras *apud Jamblich. de Vit. Pythag.* c. 25.

Χρῆσθαι δὲ (*solebat sc.* Pythagoras) καὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου λέξεσιν ἐξειλεγμέναις πρὸς ἐπανόρθωσιν ψυχῆς.

Quinctilianus *l.* x. *c.* 1.

Igitur ut Aratus *ab* Jove *incipiendum putat, ita nos ritè cœpturi ab* Homero *videmur. Hic enim (quemadmodum ex* oceano *dicit ipse amnium vim fontiumque cursus initium capere) omnibus eloquentiæ partibus exemplum et ortum dedit. Hunc nemo in magnis sublimitate, in parvis proprietate superaverit. Idem lætus ac pressus, jucundus et gravis, tum copiâ, tum brevitate mirabilis, nec poëticâ modò sed oratoriâ virtute eminentissimus.* Et post nonnulla: *Quid? in verbis, sententiis, figuris, dispositione totius operis, nonne humani ingenii modum excedit? Ut magni sit viri virtutes ejus non æmulatione (quod fieri non potest) sed intellectu sequi; verùm hic omnes sine dubio, et in omni genere eloquentiæ procul à se reliquit.*

Ramus *Dialect. Præfat.*

Quinetiam cùm Aristoteles *ad perspicuè docendum exemplis uti jubeat,* οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος, *qualia* Homerus, *non qualia* Chœrilus

habeat, nullum ferè præceptum sine popularibus et electis, id est, Homericis, *non* Chœrilæis, *poëtarum, oratorum, philosophorum exemplis institui.*

Rhodiginus *Lect. Antiq. l.* xvi. *c.* 15.

Literarum parens Homerus.

Rittershusius *Notis in Isid. Pelus. Epist. l.* iv. *Ep.* 30.

Apud Homerum *Odyss.* χ. *v.* 348. *est* ἰνέφυσεν. *Etsi autem hic fons ingeniorum et parens eruditionis istud elogium pronunciat sub personâ Phemii musici, &c.*

Sabellicus *Ennead.* 1. *l.* 8.

Sed quocunque fuit loco natus (Homerus *sc.*) *quâcunque ætate, omnium (quod satis convenit) poëtarum fuit eminentissimus, cunctarumque eloquentiæ partium origo.*

Salmasius *Plin. Exercit. p.* 855.

His opponit (Horatius *sc.*) *tanquam virtutis poëticæ perfectissimam ideam unicum* Homerum.

Salmuthus *Comment. in Panciroll. Nov. Repert. l.* ii. *tit.* 10.

Cujus (Homeri *sc.*) *laudes singulas si deprædicare velim, verear ne laborem suscepturus sim inanem, ac prorsùs inutilem; cùm nihil hoc aliud videri possit, quàm eum laudare, quem nemo vituperat, sed omnes venerantur et suspiciunt.——Eo quippe provectus est auctoritatis, ut non tantùm* priscæ poëticæ divinus auctor apud Græcos ab *Apuleio l.* ix. *sed et contentione summâ* literarum parens et doctrinarum fons *celeberrimis pronuntietur auctoribus.*

Scaliger Ju. *Poët. l.* v. *c.* 2.

Homeri *ingenium maximum; ars ejusmodi, ut eam potiùs invenisse quam excoluisse videatur.*

Id. *de Causis L. L. lib.* v.

Id expressit divinitùs aliquando summus poëta, Τὸ δέ τοι τετελεσμένον ἔσται.

Id. *in Poëm.*

Non homines, non me Musæ peperêre, sed à me
Principium Musæ patre tulere suum.

Id. *Comment. in lib. Hippoc. de Insomniis.*

Vel vide Homerum, *vel* Herodoti *memineris; sed quales viros? profectò facillè principes utriusque orationis; utrumque verò etiam sapientem: Nam et* Homerum *nunquam putâssem summum, et physicum, et, ut tum esse poterat, theologum, nisi tam stultè de diis locutus esset: neque enim tam vecors, tamque futilis esse potuit, ut ea sic intelligeret; sed ad siderum potestates, atque officia geniorum omnia voluit referri.* [Hæc

Scaliger, qui tamen alibi in *Homerum* iniquior, ut propterea non immeritò vapulet à *Leone Allatio*, De Patriâ *Homeri*, *c.* 4.]

Scaliger Jo. *Epist. l.* i. *Ep.* 1.

Vix delibatis conjugationibus Græcis, Homerum *cum interpretatione arreptum* 21 *diebus totum didici : poëticæ verò dialecti vestigiis insistens grammaticam mihi ipse formavi, neque ullam aliam didici quàm quæ mihi analogiâ verborum* Homericorum *observata fuit.*

Id. *Epist. l.* iii. *Ep.* 247.

Ut anni, sic poëseos Græcæ quatuor tempestivitates fuisse animadverti. Prima fuerit illa, in quâ principes Homerus *et* Hesiodus, *&c.*

Schottus A. *Præfat. in Phot. Biblioth. de Eust.*

Cujus et in Homerum *poëtarum prope deum explicationes, &c.*

Id. *Nod. Ciceron. l.* iii.

Poëtarum omnium juxta ac philosophorum prope deum Homerum, *&c.*

Schrevelius *Epist. Dedic. Homero suo præfixâ.*

Poëtas inter Homerus *sine omni controversiâ palmam obtinet ; utpote qui animos hominum à vitiis avocat, ad virtutem et honestatem excitat, atque acuit ; mores corruptos emendat, &c.*

Id. *Præfat. ad Lectorem.*

Post mortem nominis immortalitatem assecutus est ; et communis opinio percrebuit eum non ex mortali semine, sed ex deo natum ; arbitrati ingenii sagacitatem omni humanâ industriâ majorem—Quanti Homerum *fecerint populi et reges, qui sapientiâ cæteris antestarent, testantur omnium seculorum historiæ.—Vale—et* Homerum *tibi diligenti lectione familiarem facito, ut in quo nullius non artis aut perfecta aut certè non dubia vestigia reperiuntur ; et, ut quidam scitè illum vocat,* Πηγήν τινα τῆς διαλέκτου, τοῦ τε ἀνθρωπίνυ βίου παράδειγμα, καὶ οἷδε φωστῆρα τῶν ἄλλων ποιητῶν, Ἑλλήνων τε ϗ τῆς τε ἄλλης περὶ λόγους παιδείας ἡγεμόνα.

Seberus *Epist. Ded. Indici suo Homero præfixâ.*

Tanta fuit omnibus seculis Homeri *judicata dignitas, ut cùm multi laudes ejus celebrare ausi fuerint, plerique tamen plenè illas se assecutos negare haud erubuerint. Ac sanè quis putet satìs dignis affici posse laudibus eum, quem universus pænè literatorum chorus non tantùm cum* Platone *poëtarum optimum ac divinissimum, vel cum jurisconsulto præcipuum ac summum* omnisque virtutis patrem, *sed cum* Dionysio *etiam, &c.*

Seinius P. *l. de Nepenthe Hom. seu de Abolendo Luctu.*

Magnum profecto, et Homero, *h. e. omnium poëtarum philosophorumque principe dignum.*

Seneca *Epist.* 58.

Poëta——jam apud Græcos in unius notam cessit, Homerum *intelligas, cùm audieris poëtam.*

Id. *Epist.* 18.

Illa discamus, quæ Homerum *fecêre sapientem.*

Sextus Emp. *advers. Mathemat. c.* 8.

Ἐπεὶ μὲν οὖν ποιητικῇ ἔγωγε Ὅμηρον τεθαύμακα.

Id. *c.* 10.

Πιθανὸν ἐστι γεγονέναι μέν τινας πρὸ αὐτοῦ (Ὅμ. sc.) καὶ κατ᾽ αὐτὸν ποιητάς· τούτους δὲ ὑπὸ τῆς περὶ αὐτὸν λαμπρότητος ἐπισκοτῆσθαι.

Sibylla *(aut Sibyllin. saltem Carminum Auctor) Orac. l.* iii.

Καί τις ψευδογράφος, πρέσβυς βροτὸς ἔσσεται αὖθις
Ψευδόπατρις———
Νοῦν δὲ πολὺν, καὶ ἔπος διανοίας ἔμμετρον ἕξει,
Οὐνόμασιν δυσὶ μισγόμενον. Χῖον δὲ καλέσσει
Αὐτὸν, καὶ γράψει τὰ κατ᾽ Ἴλιον, οὐ μὲν ἀληθῶς,
Ἀλλὰ σοφῶς, ἔπεσιν γὰρ ἐμοῖς, μέτρων τε κρατήσει.

Sidonius Apoll. *Carmine* 23.

Torrens Herodotus, *Tonans* Homerus.

Sillius Ital. *lib.* xiv.

—— *Meruit deus esse videri,*
Et fuit in tanto non parvum pectore numen.
Carmine complexus terram, mare, sidera, manes,
Et cantu Musas, *et* Phœbum *æquavit honore.*

Simonides *Carmine Elegiaco de Brevit. Vitæ.*

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ᾽ ἔμπεδον αἰεί·
Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ,
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Socrates *Epist. ad Xenophont.*

Τὸ μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνόμεν, ἐν τῷ ἄριστα τῷ ποιητῇ εἰρῆσθαι τιθέντες.

Solinus *Polyhist. c.* 3.

Smyrna, unde præcipuè nitet, Homero *vati patria existit.*

Solon *apud Diog. Laërt. l.* i. *in Solone.*

Τά τε Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς γέγραφε ῥαψῳδεῖσθαι, οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἔνθαδε ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον· μᾶλλον οὖν Σόλων Ὅμηρον ἐφώτισεν, ἢ Πεισίστρατος. [Quanquam non verbale, sed reale hoc testimonium *Solonis* sit, hinc tamen liquidò et apertè constat, quanti *Homerum* fecerit celeberrimus hic sapientissimusque *Atheniensium* legislator; quare nullo modo omittendum duxi hoc ipsius decretum, quo viz. cautum est, ut rhapsodi in *Panathenæis Homeri* carmina recitarent (licet hoc

institutum *Hipparcho Pisistrati* filio tribuant alii, ut *Plato* in *Hipparcho*, et ex eo *Ælianus* Var. Histor. l. viii. c. 2.) præsertim cùm et inter Auctores nomen et locum meruerit hic sophus, utpote cujus *Elegi et Epistolæ* etiamnum hodie extant, et doctorum manibus teruntur.]

Sophocles.

Græcorum tragicorum princeps, Μέλιττα Ἀττικὴ, Ἄνθος ἀοιδῶν, etsi nusquam fortè nominatim *Homeri* in tragœdiis meminit (nec enim huic rei locus aut occasio erat in tali argumento) quàm religiosus tamen illius cultor ac ζηλωτὴς fuerit, jam olim observârunt critici; qui et propterea φιλόμηρον eum vocârunt. Et certè ubique hic tragicus sedulum se et studiosum *Homeri* imitatorem ostendit tam in verbis, quàm in sententiis; passim adeò Ὁμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν, ut μόνος Ὁμήρου μαθητὴς à quodam è veteribus dici meruit; referente *Triclinio*: si modò is auctor sit vitæ *Sophoclis*, tragœdiis ejus præfixæ. Hinc et *Polemon* (teste *Suidâ*) appellare solitus est Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικὸν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν. Postremò, etiam de *Sophocleâ Homeri* imitatione dissertationem edidit vir doctissimus diligentissimusque, et de Græcâ linguâ optimè meritus, *Henr. Stephanus*. Corthurnus itaque *Sophocleus Homericæ* grandiloquentiæ viva quædam effigies et imago est, eique satìs amplum *testimonium* præbet.

Spondanus *Proleg. in Homerum suum.*

Sanè id summæ laudi divino vati (Homero) *tribui oportet, qui licet rei familiaris angustiis oppressus, tamen in tantas ingenii divitias emerserit, ut neque pristina, neque hodierna secula parem ullum ei protulerint—Hinc Poëtæ, hinc oratores,——&c.*

Statius Papin. *Sylvarum l.* v. *Epiced. in Patrem.*

Fons et magniloquo non posthabuisset Homero.

Id. *ibid.*

Quantus equos pugnasque virûm decurrere versu
Mœonides——

Stephanus H. *Dissertat. præfixâ Editioni suæ Græc. Poët.*

Homerum *ita laudare ut poteram nolebam, non poteram autem ut volebam.*

Id. *Schediasm. l.* ii.

Homerus *ita erat ab omnibus* πεπατημένος *veterum scriptorum ætate, ut nullum ex ullo ejus loco vocabulum peti possit, nec ad quicquam, quod ille dixisset, respici sive alludi, quin lectores statim id animadverterent.*

Strabo *Geograph. l.* xi.

Ὅμηρος οὐ μόνον ἐν τῇ κατὰ τὴν ποίησιν ἀρετῇ πάντας ὑπερβέβληται τοὺς πάλαι καὶ τοὺς ὕστερον, ἀλλὰ σχεδόν τι καὶ τῇ κατὰ τὸν βίον ἐμπειρίᾳ τὸν πολιτικόν. [Vid. plura ibid. ubi et *Homerum* geographiæ principem esse fusè demonstrat.]

Id. *l.* viii.

Πιστεύοντα δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἐνδοξότατοι ϗ πρεσβύτατοι ϗ κατ' ἐμπειρίαν πρῶτοι. Ὁμήρῳ δ' εἰς ταῦτα ὑπερβεβλημένῳ πάντας, ἀνάγκη συνεπισκοπεῖν ϗ τὰ ὑπ' ἐκείνου λεχθέντα.

Strada *Prolus. Acad. l.* i. *Prolus.* 3.

Cùm lego poësin Homeri, *video sapientissimum vatem, &c.* et aliquantò pòst de eodem: *Poëta ingeniosissimus, qui probè nôsset unus, quid esset non ineptire.*

Stuckius *Antiq. Convivial. l.* i. *c.* 27.

Præ cæteris quidem scriptoribus omnibus Homerus *omnia justa legitimaque hospitalitatis officia egregiè sanè mihi expressisse, ac suis quasi coloribus depinxisse videtur in præclaris illis suis literarum monumentis, quæ quidem aliorum quoque officiorum vitæ humanæ præclara documenta, atque præcepta continent.*

Sturmius *Epist. ad Theoph. Galium.*

Credo ego omnium oratorum ornamenta et instituta in Homeri *demonstrari posse, ita ut si ars dicendi nulla extaret, ex hôc tamen fonte derivari et constitui posset.*

Suetonius *in et de Caligulâ, c.* 34.

Cogitavit etiam de Homeri *carminibus abolendis.* [Præclarum verò facinus, et tali imperatore dignum, *viz.* monstro hominis.]

Suidas *in voce* Ὅμηρος.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος (*erat* Homerus *sc.*) διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως.

Symmachus *Epist. l.* viii. *Ep.* 22.

Et Homerum *novimus à dissimilibus prædicari: careret quippe fama magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset.*

Synesius *lib. de Insomn.*

Ὅμηρος ϗ Στησίχορος τὸ μὲν ἡρωικὸν φῦλον διὰ τὰς ποιήσεις αὐτῶν ἐπικυδέστερον ἔθεσαν· ϗ ἡμεῖς ἀνάμεθα τοῦ ζήλου τῆς ἀρετῆς.

Tatianus *Orat. adv. Græc.*

Ὅροι δὲ ἡμῖν κείσονται Μωσῆς ϗ Ὅμηρος, τῷ ἑκάτερον αὐτῶν εἶναι παλαιότερον, ϗ τὸν μὲν ποιητῶν ϗ ἱστορικῶν εἶναι πρεσβύτερον, τὸν δὲ πάσης βαρβάρου σοφίας ἀρχηγόν.

Tertullianus *lib. de Animâ.*

Homerus *pater liberalium disciplinarum.*

Id. *ibid. c.* 56.

Novimus autem præter poëtica jura, pietatis quoque Homericæ *industriam, &c.*

Textor. *Theatr. Hist. et Poët. l.* ii. *c.* 98.

Homerum *poëtarum omnium facilè principem ferunt, cùm jam senio confectus, &c.*

Themistius *Oratione* xvi.

Οὐκ ἄρα μάτην ὁ σοφώτατος Ὅμηρος ἀπεσχεδίαζεν ἐν τοῖς ἔπεσι, συνεχῶς ἀνυμνῶν τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα πατέρα ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Id. *alibi:*

Ὅμηρος προπάτωρ καὶ ἀρχέγονος τῶν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους λόγων.

Theocritus *Idyll.* xvi.

——— Ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος,
Οὗτος ἀοιδῶν λῷστος———

Id. *Idyll.* vii.

Καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χῖον ἀοιδὸν
Ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.

Theodoretus *de Curand. Græc. Affect. l.* ii.

Τί γὰρ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως ἥδιον; τί δὲ τῆς εὐεπείας ἐκείνης γλυκύτερον;

Theon. *Progymnasm.*

Πρῶτον μὲν Ὅμηρον ἐπαινοῦμεν, ὅτι οἰκείους λόγους περιτίθησιν ἑκάστῳ τῶν εἰσαγομένων προσώπων.

Thucydides *l.* ii. *in Periclis Oratione Funebri.*

Οὐδὲν προσδεόμενοι, οὔτε Ὁμήρου ἐπαινέτου, οὔτε ὅστις ἔπεσι μὲν τοπαυτίκα τέρψει, &c. Ubi Schol. Οὔτε Ὁμήρου, ἀπὸ μέρους τῶν πάντων ποιητῶν.

Thysius Ant. *de Rep. Athen. p.* 267.

In Panathenæis *majoribus rhapsodi* Homeri *principis poëtarum carmina, &c.*

Tibullus *lib.* iv. *Carm. ad Messalam.*

——— *Æterno propior non alter* Homero.

Tiraquellus *de Jure Primigen. qu.* 17.

Sed et ex Homero *quoque, illo virtutum omnium parente* Justiniano *appellato, sortes rerum futurarum præsagia deprompta esse, testimonio est* Socrates *ille hominum sapientissimus, &c. nec tamen istis sortibus fidem esse adhibendam putârim.*

Id. *in Leg. Connubial. leg.* 1. *gloss.* 1. *part.* 1.

Paris *apud* Homerum *illum omnium disciplinarum tanquam oceanum quendam, &c.*

Tzetzes Jo. *Chiliad. Carmine de Educat. Filiorum:*

Ὅμηρος αὐτὸς ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Πλὴν γέμουσα τοῦ νέκταρος οὐχ ἁλμυρῶν ὑδάτων.

Valerius Max. *lib.* viii. *c.* 8.

Homerus *ingenii cœlestis vates.*

Varro *lib. de Imaginibus apud Agell. lib.* iii. *c.* 11. *Homeri imagini hoc Epigramma apposuit, partim sc. Lat. partim Græc.*

Capella Homeri *candida hæc tumulum indicat,*
Quòd ariete (vel, ut quidam legunt, *aræ Ietæ*, vel, ut alii, *caprâ Ietæ*) *mortuo faciunt sacra.*
Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν Ὁμήρου,
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφὼν, Σαλαμὶν, Ἴος (*alii* Χίος) Ἄργος, Ἀθῆναι.

Vid. Hieron. Magium *Miscellan. l.* iii. *c.* 1. *et* Leon. Allat. *De Patriâ* Homeri, *c.* 11. *quorum uterque* Varronianum hoc in Homerum Epigramma Latino-Græcum fusè et eruditè explicat.

Victorius P. *Var. Lection. l.* xxviii. *c.* 18.

Omnis elegantiæ, omnisque in dicendo virtutis dux auctorque fuisse Homerus *non sine causâ existimatur, quas inde postea studiosè acceperunt non poëtæ tantùm Græci ac Latini, verùm etiam oratores.*

Id. *eod. l. c.* 3.

Hujus consilii exemplum est apud Homerum : *vidit enim ille quoque, qui omnia divinitate ingenii sui perspexit, &c.*

Id. *l.* xxxv. *c.* 2.

Hæc elegans concinnaque sententia fluxit è fonte omnis suavitatis et eruditionis Homero. Et alibi sæpe in eandem mentem.

Vida Hier. *Poëtic. lib.* i.

Haud multos labor auctores tibi prodere Graios,
Quos inter potitur sceptris insignis Homerus.
Hunc omnes alii observant ; hinc pectore numen
Concipiunt vates, blandumque Heliconis amorem.
Felices, quos illa ætas, quos protulit illi
Proxima : divino quantò quisque ortus Homero
Vicinus magìs, est tantò præstantior omnis.

Vitruvius *Præfat. l.* vii. (*loquens de Zoïlo Homeromastige.*)

Ptolemæus *cùm animadvertisset poëtarum parentem philologiæque ducem absentem vexari, et cujus ab cunctis gentibus scripta suspicerentur, ab eo vituperari, indignatus nullum ei dedit responsum, &c.*

Vives *de Trad. Discipl. l.* iii.

(Homerus) *quæ scripsit, non dicere videtur, sed ante oculos sistere : Ea est quasi depingendi vis et efficacia ; quâ virtute posteros omnes sine controversiâ superat, &c.*

Vossius Ger. *Ep. Ded. præfixâ Institut. Poët.*

De Homero *sic statuimus, nomen ejus non magìs poëtæ esse quàm philosophi.—Ex quo Platonis* (Homeri *dubito, an* Socratis *similiores*) *tum verba fluunt omnia, dictioque tota, propè adeò recedens à carmine, tum quoque omnigena illa rerum doctrina. Nec sanè* Alexandro *tam sublimis spei adolescentulo, alium æquè ac* Homerum *proposuit* Aristoteles.

Winsemius *Præfat. in Hom inter Declamat. P. Melanchth.*

Ac primùm quidem sic statuo (de Homeri poëmate loquitur) *nullum unquam scriptum inde usque à primùm condito orbe, ullâ in linguâ aut natione, ab ullo humano ingenio editum esse (sacra ubique excipio) in quo, vel doctrinæ tantum sit, vel elegantiæ et suavitatis*——[Sed consule omnino et percurre integram illam præfationem; operam non ludes, Lector.]

Wolphius Hier. *Annotat. in Isocr. Panegyr.*

Quanta fuerit Homeri, *non in vulgus tantùm auctoritas, sed et quanta doctorum de omnis generis doctrinâ ejus, et quandam quasi divinitate opinio, non est obscurum. In jùre civili certè quidem* omnis virtutis parens *appellatur, &c.*

Id. *in Isocr. Orat. c. Sophist.*

Homeri *auctoritas apud vulgus Græcorum tanti olim fuit, ut ejus sententiæ pro oraculis haberentur, et ei refragari piaculi instar esset. Extant multorum orationes, qui demonstrare conantur, eum nihil ignorâsse, et omnes philosophos suarum opinionum occasiones ex illius poësi petîsse.*

Wowerius *Polymath. c.* xix.

Linguæ plectrum, dentium vallum, vel, ut poëta præcipuus *ait,* ἕρκος ὀδόντων.

Xenophon *Memorabil. l.* i. *in personâ Socratis.*

Ἐπὶ μὲν τοίνυν ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον ἔγωγε μάλιστα τεθαύμακα.

Id. *Conviv.*

Ἴστε γὰρ δήπου ὅτι ὁ Ὅμηρος ὁ σοφώτατος πεποίηκε σχεδὸν περὶ πάντων τῶν ἀνθρωπίνων.

Id. *ibid.*

Ὁ πάτηρ ὁ ἐπιμελόμενος ὅπως ἀνὴρ ἀγαθὸς γενοίμην, ἠνάγκασέ με πάντα τὰ Ὁμήρου ἔπη μαθεῖν.

Xiphilinus *Epit. Dion. in Adriano.*

Καὶ οὕτω γε τοιοῦτος ἦν (*ac si diceret,* adeò vecors et insanus erat) ὡς καὶ τὸν Ὅμηρον καταλλύων, Ἀντίμαχον ἀντ᾽ αὐτοῦ εἰσάγειν, οὗ μηδὲ τὸ ὄνομα πολλοὶ πρότερον ἠπίσταντο.

Xylander *Annot. in Plut. Homerum.*

Quis unquam nisi vel malus, vel imperitus, non maximi fecit Homerum? *Quæ ætas, quæ gens eum non summis extulit laudibus?*

Id. *Præfat. ad eundem.*

Homerus *princeps poëtarum, et oceanus sapientiæ.*

Zanchius Hier. *de Operibus Dei, l.* ii. *c.* 1.

Quin et Homerus *eandem ob causam, propter admirabilem scilicet rerum multarum cognitionem, appellatus fuit à multis, atque imprimis à* Dionysio, δαιμονιώτατος.

Zeno Cit.

Stoicæ sectæ parens et conditor (quem *Athenienses* tanto in honore et pretio habuerunt, ut publicum fecerint decretum, eum στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ κατὰ τὸν νόμον, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ σωφροσύνης, uti refert *Diog. Laërt.* lib. vii. in Vitâ *Zen.*) quanti *Homerum* æstimaverit, satìs amplo id indicio ac *testimonio* est, quòd Προβλημάτων Ὁμηρικῶν πέντε (sc. βιβλία) scripserit, teste ibid. eodem *Laërtio.*

Zoïlus.

——Hosce omnes interstrepit anser olores,
Dumque alii plaudunt, exsibilat unus Homerum.

Et hinc fœdum adeò et exosum ubique *Zoïli* nomen, ut jam *Zoïlus* non hominis, sed livoris, et maledicentiæ, et obtrectationis nomen habeatur, juxta illud *Ovidii* De Remed. l. i.

Ingenium magni livor detrectat Homeri:
Quisquis es, ex illo, Zoïle, *nomen habes.*

Et Martialis Epigr. l. xi. Ep. 93.

Mentitur, qui te vitiosum, Zoïle, *dicit;*
Non vitiosus homo es, Zoïle, *sed vitium.*

Ad Zoïlum Homeromastiga. Ἐλεγκτικόν.

ZOILE, *tot niveos poteris spectare lapillos?*
Calculus atque tuus discolor unus erit?
Suspendas *potiùs, nè* suspendaris *et ipse,*
*Et * crux censuræ sit tibi pœna tuæ.*
Omnia cum dixti, solus regnabit Homerus;
Omnia cum dixti, Zoïle, *solus eris.*
Hactenus ergo pares, quòd uterque excellitis, ille
Arte suâ cunctos, Zoïle, *tuque tuâ.*
Cui palmam tribuunt omnes, tu solus Homerum
Carpis: nec similem tu, nec Homerus *habet.*
Cæsar *at à* caligâ *dictus † damnare poëtam*
Aüsus: et huic poterat quid placuisse boni?
Odit? an invidit vati super æthera noto?
Quid mirum? socio, Zoïle, *macte tuo.*
Euge! et adhuc tu solus homo tam censor iniquus:
Quomodo? ‡ monstrum *hominis, non homo* Cajus *erat.*

* Alii eum (*Zoilum* sc.) scripserunt à Philadelpho esse in crucem fixum (*ob maledicentiam sc. in* Homerum). *Viruv. Architect. l.* vii. *in Proœm.*

† Cogitavit (*Caligula* sc.) etiam de *Homeri* carminibus abolendis. *Sueton. in Vit. Calig. c.* 34.

‡ *Id. ib. c.* 22.

Ad Eundem. *Ode* Στηλιτευτική.

HOMEROMASTIX, *improbe* Zoïle,
Os turpe, tabo Gorgonis *oblitum;*
Livoris œstrum, fel, venenum;
Spuma canis Stygii, *et paludis:*

Qui solus audes nomen Homericum,
Qui solus audes numen Homericum,
Numen, quod omnes unà adorant,
Sacrilegâ temerare linguâ.

Infame monstrum, Lerna caluminæ,
Halans Mephitin gutture lurido,
Ter sycophanta, scurra cæli,
Mome deûm, jaculator audax.

Quousque solem missilibus petes?
Solem poëtarum et jubar ingeni
Sic dente mordebis canino,
Et rabido lacerabis ore?

Vides, ut omnis doctior orbis, et
Gens tota Phœbi Mæoniæ simul
Conspiret in cultum Camœnæ,
Unius et veneretur aras,

Supplex Homeri? *En quanta virûm cohors,*
Vati corollam nectere gestiens,
Festinet ultro tura templo,
Et capiti dare serta sacro!

En quanta moles te, miser, obruat!
Quot ora læsi numinis arguant!
Quin te reum mox confiteris,
Testibus innumeris revicte?

Crimen fatenti crux tibi debita;
Hoc præcipit lex, hoc ratio jubet,
Vult gentium hoc Niloticarum,
Et Pхariæ *dominator aulæ.*

At non carebis, Zoïle, *næniâ,*
Lessuve; Musam dat tibi præficam
Homerus, *et funebre carmen*
Pangit, et hæc tibi justa solvit.

Ὦ πόποι, ἦ μέγ' ἄριστον ἐν ἀνθρώποισιν ἔρεξεν,
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.

MICHAELIS APOSTOLII

PROVERBIA.

ΜΙΧΑΗΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ Παροιμιῶν ῾ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Α′.	MICHAELIS APOSTOLII Proverbiorum CENTURIA I.
᾿ΑΒΥΔΗΝΩ͂Ν ἐπιφόρημα.	Abydena bellaria.
Ἄβυδός ἐστιν.	Abydus est.
᾿Αβασάνιστος ἄνθρωπος εἶ.	Inexploratus homo es.
Ἅβρωνος βίος.	Habronis vita.
᾿Αγαθῶν θάλασσα.	Bonorum mare.
᾿Αγαθῶν πόντος.	Bonorum pontus.
᾿Αγαθῶν σωρός.	Bonorum acervus.
᾿Αγαθῶν μυρμηκιά.	Bonorum myrmecia.
᾿Αγαθώνειος αὔλησις.	Agathonia ad tibiam modulatio.
᾿Αγαθὴ καὶ μάζα μετ᾿ ἄρτον.	Post panem est et bona maza.
᾿Αγαθὸς ψάλτης, ἀγαθὸς ζωμοποιός.	Bonus cantor, bonus cupedinarius.
᾿Αγαθοῦ δαίμονος.	Boni genii haustus.
᾿Αγαθὰ Κιλίκων.	Cilicum bona.
᾿Αγέλαστος πέτρα.	Risûs expers petra.
᾿Αγναπτότατος βάτος αὖος.	Rigidissimus rubus aridus.
᾿Αγνότερος πηδαλίου.	Purior clavo nautico.
᾿Αγαθῶν ἀγαθίδες.	Bonorum glomi.
῾Αγνὴ γάμων.	Pura à nuptiis.
᾿Αγρὸς ἡ πόλις.	Ager urbs.
᾿Αγορὰ λύκιος.	Forum lupinum.
᾿Αγορὰ Κερκώπων.	Forum Cercopum.
᾿Αγύῤῥιός ἐστι, Παντρονόμου πώγων᾿ ἔχων.	Agyrrhius est, Patronomi barbam
Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.	Fures festum agunt. [habens.

Ἀγόμενος διὰ φρατόρων κύων.	Canis per curiales ductus.
Ἀγεωμέτρητος μηδεὶς εἰσίτω.	Geometriæ ignarus nullus ingre-
Ἀγροῦ πυγή.	Agri podex. [diatur.
Ἀγρίππου ἀκαρπότερος.	Agresti oleâ infructuosior.
Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.	Agrestem ne contemnas oratorem.
Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις.	Certamen non admittit causatio-
Ἀγναμπτότερος βάτου αὔου.	Inflexibilior rubo arido. [nes.
Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.	Vir bonus in lacrymas facilis.
Ἀγαμέμνονος θυσία.	Agamemnonis hostia.
Ἀγαμεμνονεῖα φρέατα.	Agamemnonii putei.
Αἶδε τὰ Τέλληνος.	Cane Tellenis cantiones.
Ἅδου πρωκτῷ περιπέσῃς. [σις.	In Orci pôdicem incidas. [tia.
Ἄδικος δικαστὴς, μεμολυσμένη συνείδη-	Injustus judex, polluta conscien-
Ἀδικείτω μοι πλούσιος, καὶ μὴ πένης.	Iniquus in me dives esto,non inops.
Ἄδακρυς πόλεμος.	Sine lacrymis bellum. [isti.
Ἀδεὲς δέος δέδοικας.	Timorem timoris expertem timu-
Ἀδράστεια Νέμεσις.	Adrastea Nemesis.
Αἴδεις ἔχων.	Cantas habens.
Αἴδεις πρὸς μυῤῥίνην.	Cantas ad myrtum.
Ἀδώνιδος κῆποι.	Adonidis horti.
Ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει.	Manus manum lavat.
Αἴδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.	Canis tanquam Delum navigans.
Ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη. [κακῶν.	Frater viro adsit. [parcit.
Ἀδικεῖ τοὺς ἀγαθοὺς ὁ φειδόμενος τῶν	Injuriâ probos afficit, qui malis
Ἀδδηφάγον ἅρμα.	Currus edax.
Ἀδδηφάγος τριήρης.	Edax triremis.
Ἀδδηφάγος λύχνος.	Edax lucerna. [morum.
Ἀδδηφάγον πεντηκόντερον.	Edax navigium quinquaginta re-
Ἁ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθῆς πλεῦρα δωρεῖται φίλοις.	Exercitatio probæ naturæ latera præbet amicis.
Ἀδαπάνητός ἐστι τῆς εὐποιΐας ὁ πλοῦτος.	Benignitatis nunquam opes absumpseris. [sidet.
Ἀεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει.	Monedulæ semper monedula as-
Ἀεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.	Semper pusilla Dii pusillis conferunt.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.	Agricola semper in futurum dives est.
Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.	Semper Jovis feliciter tali cadunt.
Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις.	Aquilam volare doces.
Ἀετὸν κορώνη ἐρεσχελεῖ.	Aquilam cornix lacessit.
Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας.	Semper Leontini apud crateras.
Ἀετὸς μυίας οὐ θηρεύει.	Aquila non venatur muscas.
Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.	Aquila in nubibus.
Ἀετοῦ γῆρας, Κορύδου νεότης.	Aquilæ senectus, Corydi juventus.
Ἀετὸς θρίπας ὁρᾷ.	Aquila thripas videt.
Ἀετὸς εἰς θήραν.	Aquila in venationem. [hostes.
Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν.	Tales me semper persequantur

Ἀεὶ φέρει τί Λιβύη κακόν.	Semper Africa aliquid fert mali.
Ἀετὸν κάνθαρος μαιεύεται.	Aquilæ scarabæus obstetricatur.
Ἄζηλος πλοῦτος, ὅτι τυφλός.	Divitiæ cœcæ non expetendæ.
Ἀζαναῖα κακά.	Azanæa mala.
Ἀκκίζεσθαί μοι δοκεῖς.	Accizare mihi videris.
Ἀηδόνες λέσχαις ἐγκαθήμεναι.	Lusciniæ confabulationibus insidentes.
Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον.	Minervæ felem.
Ἀθύρωτον στόμα.	Os ostio carens.
Ἀθάνατόν ἐστι κακὸν καὶ ἀναγκαῖον γυνή.	Immortale malum est fœmina et necessarium.
Ἄθως καλύπτει πλευρὰ Λημνίας βοός.	Athos obumbrat Lemniæ latus bovis.
Αἰθέρα νήνεμον αἰρέσεις.	Tranquillum aërem remigio pulsas.
Αἱ Χάρητος ὑποσχέσεις.	Charetis promissa.
Αἰγίστειο πήδημα.	Ægistei saltus.
Αἰγιεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.	Ægienses neque tertii, neque quarti.
Αἰγὸς τρόπος.	Capræ mos.
Ἡ αἲξ δοῦσα τὴν μάχαιραν.	Capra gladium præbens.
Αἲξ Σκυρία.	Capra Scyria.
Αἱ Οἰδίποδος ἀραί.	Œdipi imprecationes.
Αἵματι κλαίειν.	Sanguine flere.
Αἶρε πλῆκτρον.	Tolle calcar.
Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ.	Pedem luto extrahere.
Αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας.	Pedem extra culpam sive crimen aut accusationem extrahere.
Αἰδὼς γὰρ ἐν κακοῖσιν οὐδὲν ὠφελεῖ.	Inutilis rebus pudor nempe in malis.
Αἰεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.	Semper anteriora meliora.
Αἰτεῖ καὶ τοὺς ἀνδριάντας ἄλφιτα.	Statuis ab ipsis hic farinas exigit.
Αἰζωνιεὺς ἄλλος.	Æzonieus alius.
Αἱρήσω τάχα.	Tollam citò.
Αἰσχύνομαι τὴν φιλότητα γηράσκων.	Revereor amicitiam senescens.
Αἰθίοψ οὐ λευκαίνεται.	Æthiops non albescit.
Αἱροῦντες ᾑρήμεθα.	Captantes capti sumus.
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.	Turpe est et mansisse diu vacuumque redire.
Αἰθίοπα σμήχεις.	Æthiopem lavas.
Χύτρας ποικίλλεις, ὠὸν τίλλεις.	Ollas exornas, ovum vellis.
Αἰσχύνη πόλεως, πολίτου ἁμαρτία.	Dedecus urbis, civis delictum.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ. β'. — CENTURIA II.

ΑἸΣΩΠΕΙΟΝ αἷμα.	ÆSOPICUS sanguis.
Αἴρειν μασχάλην.	Tollere axillam.
Αἶρε δάκτυλον.	Tolle digitum.
Αἰγιθαλοῦ τολμηρότερος.	Paro audacior.

Ἀετοῦ χάριν ἐκτίσω.	Aquilæ gratiam referam.
Αἰτναῖος κάνθαρος.	Ætnæus scarabæus.
Ἄϊδος κυνῆ.	Orci galea.
Αἶθος ἐν πέπλῳ, καὶ αἴθων πέπλος.	Ardens in peplo, *sive* ardens peplus.
Αἱ Χάριτες οὐκ ἐν οὐρανῷ.	Gratiæ non in cœlo.
Αἱ Χάριτες γυμναί.	Nudæ Gratiæ.
Αἰόλος ἀνὴρ εἰς βόθρον ἐμπεσεῖται.	Vir subdolus in foveam incidet.
Αἰγιαλῷ λαλεῖς.	Littori loqueris.
Αἱ Ἰβύκου γέρανοι.	Ibyci grues.
Αἱ λαχάνων προσθῆκαι	Olerum additamenta.
Αἰάντειος γέλως.	Ajacis risus.
Αἲξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ἐπὶ δώματα παίζει.	Nondum enixa capra est: jam ludit in ædibus hœdus.
Ἀεὶ γέροντι νέαν προσβάλλει κόρην.	Semper seni da virginem juvenculam.
Ἀκεσσαίου σελήνη.	Acessæi luna.
Ἄκαιρος εὔνοια οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.	Importuna benevolentia nihil ab odio differt.
Ἄκλητοι κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.	Convivæ non vocati ad amicos eunt.
Ἄκουε τοῦ τέτταρα ὦτα ἔχοντος.	Audi quatuor habentem aures.
Ἀκεσίας ἰάσατο.	Acesias medeatur.
Ἀκρὶς δυσκίνητος χλωρά.	Viridis locusta non facilè movetur.
Ἄκις ποταμός.	Acis fluvius.
Ἄκρον λάβε, καὶ μέσον ἕξεις.	Ut obtineas medium summum cape.
Ἀκεσαίου καὶ Ἑλικῶνος ἔργα.	Acesæi et Heliconis opera.
Ἄκων δ' ἁμαρτὼν, οὔτις κακός.	Non sponte qui delinquit, haud est improbus.
Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας.	Audi quæ ex corde dicuntur.
Ἀκάνθιος τέττιξ.	Acanthia cicada.
Ἀκαδημίηθεν ἥκεις.	Ab academiâ venis.
Ἀκέφαλος μῦθος.	Sine capite fabula.
Ἀκίνητα κινεῖς.	Non movenda moves.
Ἀκισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.	Hedera post anthesteria.
Ἄκρῳ ἅψασθαι δακτύλῳ.	Summo digito attingere.
Ἄκμων μέγιστος οὐ φοβεῖται τοὺς ψόφους· Καὶ νοῦς ἐχέφρων πᾶσαν ἕλκουσαν βίαν.	Incus fragoris maxima haud timet sonos; Cordata nec mens irruentis vim mali.
Ἄκων μὲν, ὡς Ζεὺς οἶδεν.	Invitus quidem, ut Jupiter novit.
Ἀκόνην σιτίζεις.	Novaculum saginas.
Ἅλας ἄγων καθεύδεις.	Salem vehens dormis.
Ἁλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.	Sal abiit illuc, unde dimanaverat.
Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν.	Salem et mensam ne prætereas.
Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ.	Veriora quàm quæ apud Sagram.
Ἀλεκτρυὼν ἐπιπηδᾷ.	Gallus gallinaceus insilit.
Ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀπεκλύσατο ποτίμῳ λόγῳ.	Salsuginosum auditum lavit poculento sermone.

Ἀληλεσμένος βίος καὶ μεμαγμένος.	Molita vita et macerata.
Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε.	Aliam quercum excute.
Ἀλώπηξ δωροδοκεῖται· καὶ τὸ ἀνάπαλιν· Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.	Vulpes corrumpitur donis. *Et contrà verò :* Vulpes non capitur donis.
Ἅλμη οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.	Non est salsugo in illo.
Ἀλιτήριος εἶ.	Aliterius es.
Ἀλκυονίτιδας ἡμέρας ἄγεις.	Alcyonis dies agis.
Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.	Vulpes bovem incitat.
Ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἴσει.	Piscator ictus sapiet.
Ἁλμυρὸν γειτόνημα ἔκβλεπε πόῤῥω.	Salsuginosam viciniam eminus aspice.
Ἄλλοι μὲν σπείρουσι, ἄλλοι δὲ ἀμήσονται.	Alii serunt, alii metent.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.	Ipsa dies quandoque parens, quandoque noverca.
Ἁλιεὺς ὤν, εἶτα τραγῳδοὺς ἐμισθώσω.	Piscator cùm sis, tragœdos conduxisti.
Ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.	Aliis mederis, ipse plenus ulcerum.
Ἁλώνητον ἀνδράποδον.	Mancipium sale emptum.
Ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών.	Salis medimnum devorans.
Ἄλλοι κάμον, ἄλλοι δ' ὤναντο.	Alii laborabant, alii autem fruebantur.
Ἀλωπηκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπηκα.	Cum vulpe vulpinari.
Ἄλλως ᾄδεις.	Frustra canis.
Ἄλλο γλαῦξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.	Aliud noctua, aliud cornix sonat.
Ἄλλην μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπιῤῥέει.	Aliam exhausimus, alia rursum affluit.
Ἀλλότρια βάλλειν.	Aliena jacere.
Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὗτοσι.	Tantùm sale hunc perungas, adjuvabitur.
Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.	Fert aliud Leucon, aliud Leuconis asellus.
Ἄλλοισι μὲν γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφιοι.	Aliis lingua, aliis verò molares.
Ἀλλότριον ἀμᾷς θέρος.	Alienam messem metis.
Ἀλκήστιδος ἀνδρεία.	Alcestidis magnanimitas.
Ἀλκήστιδος ἀναβίωσις.	Alcestidis in vitam restitutio.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν, καὶ χώρᾳ ἕπεσθαι.	Interdum varius, regio ut quæque exigit, esto.
Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.	Alter hic Hercules.
Ἅλα καὶ κύαμον.	Salem et fabam.
Ἅλις δρυός.	Satìs quercûs.
Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.	Alia vita, alius victus.
Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τῆς ἐπινοίας	Ad altare nihil opus consilio.
Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.	Sed non iterum vulpes.
Ἄλλο γένος κώπης.	Aliud genus remi.

Ἄλλη τορέλλη.	Scomma senile.
Ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστι, τὸ δὲ εὖ μέγα.	Non id quod magnum est, pulchrum est; sed id quod pulchrum, magnum.
Ἀλλότρια βάλλειν.	Aliena jacere.
Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.	Frustra aquam consumis.
Ἀλλ' οὐ λαχοῦσα ἔπινες ἐν τῷ γράμματι.	Sed non sortita bibisti in literâ.
Ἀμαλθείας κέρας.	Amaltheæ cornu.
Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν.	Amæa Azesiam præteriit.
Ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκει.	Currus bovem trahit.
Ἀμφιδρομίαν ἄγεις.	Amphidromiam agis.
Ἀμφιθέτῳ ἔπινες.	Ex amphitheto bibisti.
Ἀμφιθαλὴς ἔρως ἐστὶν ἐν ὑμῖν.	Utrimque florens amor vobis est.
Ἁμαρτίης αἰτίη, ἡ ἀμαθίη τοῦ κρείσσονος.	Delicti causa, melioris ignorantia.
Ἄμυρις μαίνεται.	Amyris insanit.
Ἅμματα πλέκεις.	Nodos nectis.
Ἀμυστὶ πίνειν.	Strenuè bibere.
Ἄμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.	Falces petebam, at hi ligones denegant.
Ἁμαρτεῖν οὐκ ἔνεστι δὶς ἐν πολέμῳ.	In bello non licet bis peccare.
Ἀμαθέστερον πῶς εἰπὲ, καὶ σαφέστερον λέγε.	Idoctiùs dicito, sed clariùs eloquere.
Ἀμνία θερίζειν.	Agnos demetere.
Ἅμ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.	Simul atque miserti, gratia omnis occidit.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ γ'. — CENTURIA III.

ἈΜΟΥΣΟΤΕΡΑ Λειβηθρίων.	LIBETHRIIS indoctiora.
Ἀμεινόνων οἰωνῶν τυχεῖν.	Meliora nancisci auspicia.
Ἀμελοῦς γωνία.	Ignavi angulus.
Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον.	Amphyctionius consessus.
Ἄμμον μετρεῖν.	Arenam metiri.
Ἄμμες ποτ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.	Nos olim fuimus strenui juvenes.
Ἀεὶ τὰ πέρυσι βελτίω.	Semper superior annus melior sequenti.
Ἀμύνει, ὡς ἔοικεν, ἡ πάγη.	Laqueus, ut videtur, auxiliatur.
Ἀμαθὴς ἀναξυρίδα περιθέμενος, πᾶσι ταύτην ἐδείκνυ.	Imperitus subligaculum circumamictus. omnibus illud ostentat.
Ἁμαξιαῖα ῥήματα.	Plaustralia verba.
Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.	Simul dictum, simul factum.
Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.	Simul da, simul accipe.
Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος.	Impudens et ferreus homo.
Ἀνδρὸς μείζονος μὴ κοινώνει.	Cum viro potentiore ne communica.

Ἀνδρὸς ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι καλόν	Viri probi tyrannidem pulchrum est pati.
Ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ, κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖ.	Pro eleganti medico malus poëta vocari mavult.
Ἂν τοὺς φίλους μισῶμεν, τί ποιήσομεν τοὺς μισοῦντας;	Si amicos oderimus, quid faciemus iis, qui nos oderunt?
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκ ποδῶν φίλοι.	Viro malis afflicto amici sunt procul.
Ἀνδραποδώδης θρίξ.	Capillus servilis.
Ἀνδριάντα γαργαλίζεις.	Statuam tritillas.
Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.	Ob merita ingrati vinxêre Agamemnona Graii.
Ἄνθρακες ὁ θησαυρός.	Carbones thesaurus.
Ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἀλλοῖον βαλεῖς.	Si multa jacias, aliud aliàs jeceris.
Ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' ἐς πυγὴν ὁρᾶν.	Senis nates inspicere noli.
Ἄνθρωπος Εὔριπος.	Homo Euripus.
Ἀντρώνιος ὄνος. Καὶ· Ἀχαρνικοὶ ἵπποι.	Antronius asinus. *Et :* Acharnici equi.
Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή.	Viro sapienti omnis terra est calcabilis
Ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.	Nullum rebellione majus est malum.
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ κατόπισθεν ἀμείνων.	Stirps bene jurantis melior perstabit in ævum.
Ἀνέλπιστον βίον ζῇς.	Insperatam vitam vivis.
Ἄνω ποταμῶν, λείπει, χωροῦσι πηγαί	Sursum versus flumina, *supple*, feruntur fontes.
Ἀνεῤῥίφθω κύβος.	Jacta sit alea.
Ἂν χωλῷ παροικήσῃς, ὑποσκάζειν μαθήσῃς.	Si cum claudo cohabites, subclaudicare disces.
Ἀνίπτοις χερσίν.	Illotis manibus.
Ἀναγυράσιος δαίμων.	Anagyrasius genius.
Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν ἐπρίατο.	Viro Lydo non erant negotia, sed ipse veniens sibi coëmit.
Ἀνοίκειον ἐν τῷ πένθει γεωμετρία.	Non convenit in luctu geometria.
Ἄντλει ἀμφοτέροις.	Ambabus hauri.
Ἀντιπελαργεῖν.	Ciconiari.
Ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας ἐν δὲ τῷ βίῳ.	Cùm sis homo, vitæ tenore lapsus es.
Ἀνὴρ ὑπνώδης εὑρετὴς ὀνειράτων.	Insomniorum somnolentus acutor est.
Ἄνευ τύχης γὰρ (ὥσπερ ἡ παροιμία) πόνος μονωθεὶς οὐκ ἔτ' ἀλγύνει βροτούς.	Fortuna ni juvet, *ut proverbio dicitur*, solus labor sit irritus mortalibus.
Ἀνακυμβαλίζεις τοὺς δίφρους.	Currus subvertis.
Ἀντιόπης θρῆνος.	Antiopæ luctus.

Ἀναμὶξ ἀγκύλων ἱππόται.	Equites phalangi permisti.
Ἂν οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου.	Pugnum, petenti vina, mox impingito.
Ἀνέμους γεωργεῖν.	Ventos colere.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσθενὲς τὸ κρανίον.	Viri senis infirmum est cranium.
Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.	Necessitati nec Dii repugnant.
Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταριχῇ στερκτέον.	Si caro non adsit, salsamentum non adhibendum.
Ἀντὶ πέρκης σκόρπιον.	Pro percâ scorpium.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.	Maxillæ ad instar scipionis sunt seni.
Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.	Homo homini Deus.
Ἂν στρουθὸς εἰς χάρακας.	Si passer in palos.
Ἀνὴρ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.	Vir qui fugit, lyræ sonitum haud moratur.
Ἄνεμον δικτύῳ θηρᾷς.	Ventum reti venaris.
Ἀνέμου πεδίον.	Venti campus.
Ἄνευ ξύλου μὴ βάδιζε.	Absque baculo ne ingreditor.
Ἀνόητος νεοττὸς ἑκὼν δείκνυσι τὴν αὐτοῦ νοσσιάν.	Insipiens pullus ultro suum nidum ostendit.
Ἄνθρωπος Εὔριπος· τύχη Εὔριπος· διάνοια Εὔριπος.	Homo Euripus: fortuna Euripus: mens Euripus.
Ἄνοια θνητοῖς δυστύχημα αὐθαίρετον.	Ultroneum stultitia hominibus malum est.
Ἀντιπαρίασαν.	Pariorum more agebant.
Ἀνίπτοις ποσὶν ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ τέγος.	Illotis pedibus cœnaculum conscendit.
Ἀναίμακτον ἔστησε τρόπαιον.	Incruentum tropæum statuit.
Ἀντὶ κακῆς κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς.	Pro malâ cane suem postulas.
Ἀνεῳγμέναι Μουσῶν θύραι.	Apertæ Musarum fores.
Ἂν μὴ λεοντῆ ἐξικνῆται, τὴν ἀλωπεκῆν πρόσαψον.	Si leonina pellis non sufficit, vulpinam adsume.
Ἄξιος τριχός.	Dignus pilo.
Ἄξιος τοῦ παντός.	Re quâvis dignus.
Ἄξιος εἶ τῆς ἐν Ἄργει ἀσπίδος.	Dignus es Argivo clypeo.
Ἀξία ἡ κύων τοῦ θρόνου.	Digna canis cæde.
Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός.	Digna merces quam quis accipiat.
Ἀπαιδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.	Indoctior Philonido Melitei filio.
Ἀπίων εἰς Ἀπατούρια, ἐπανῆκες εἰς Θαργηλιῶνα.	In Apaturiâ profectus rediisti ad Thargeliona.
Ἄπνοια ἐχίνου.	Echini spiritus retentio.
Ἀπορία ψάλτου, βήξ.	Hæsitatio psaltæ, tussis.
Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι.	E pulchro ligno vel suspendi præstat.
Ἅπαντα τοῖς καλοῖς ἀνδράσι πρέπει.	Bonis omnia congruunt.

Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις.	Delicati calidis balneis, molles blandis lectulis.
Ἀποτεθηριωμένος ἀνήρ.	Vir est sylvestris.
Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις.	Exiles habes nates.
Ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους ἐνδεικνύναι.	Ex follium rostris sermones ostendere.
Ἀποῤῥὼξ Ἐριννύων.	Furiarum propago.
Ἀπόλογος Ἀλκίνου.	Apologus Alcini.
Ἀπίδων πανδαισία.	Apidum cœna dubia.
Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφάνης.	E machinâ Deus apparuisti.
Ἅπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.	Sors una cunctis, vel pulchræ Rhodopidi.
Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἠμφίεσαι.	Omnes suas facultates indutus est.
Ἀποστολικὴν διάγεις πολιτείαν.	Apostolicam agis vitam.
Ἅπαντα ὁ λιμὸς γλυκέα, πλὴν αὐτοῦ, ποιεῖ.	Suavia cuncta, præter se ipsam, facit fames.
Ἅπερ οἱ γύπες.	Quæ vultures.
Ἄπληστον τὸ διὰ παντὸς κέρδος.	Insatiabile est ex omni re lucrum.
Ἀποῤῥαγήσεται τεινόμενον τὸ καλώδιον.	Rumpetur tensus funiculus.
Ἀπὸ γραμμῆς.	A lineâ.
Ἀπόλεμος.	Sine bello.
Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.	Vitam e tenui filo pendere.
Ἀποφράδες ἡμέραι.	Nefasti dies.
Ἀπὸ λύκου θήρας.	A lupi venatu.
Ἁπλοῦν θύλακον πατεῖ.	Simplicem culeum calcat.
Ἄπλυτον πώγων' ἔχεις.	Illotam barbam habes.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ. — CENTURIA IV.

ἈΠ' ὄνου καταπεσών.	Ex asino delapsus.
Ἄπληστος πίθος.	Dolium inexplebile.
Ἀπὸ μείζονος ἀνδρὸς ἄλου.	Majorem vitato virum.
Ἀπὸ βραδυσκελῶν ὄνων ἵππος εὕρησον.	A tardigradis asinis equus prosiliit.
Ἅπαντα σοφοῖς ῥᾶστα.	Omnia sapientibus facillima.
Ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ κώπης.	Aufer mothonem a remo.
Ἀπόλεσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.	Vini liquorem perdidisti, infusâ aquâ.
Ἅπας μὲν ἀὴρ ἀετῷ περάσιμος· ἅπασα δὲ χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.	Omnis aër aquilæ pervius: omnis verò regio viro forti et ingenuo patria.
Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.	A Dorio ad Phrygium.
Ἀπὸ ὄνων ἐφ' ἵππους.	Ab asinis ad equos.
Ἀπὸ γραμμῆς καὶ ἀπὸ βαλβίδος.	A lineâ sive a carcere.
Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ· κ' οὐ ποικίλων δεῖ τῶν διχ' ἑρμηνευμάτων.	Sermo simplex veritati convenit, nec multis variisve ambagibus opus habet.

Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.	Omnis echinus asper est.
Ἅπαν τὸ λυπεῖν ἐστὶν ἀνθρώποις νόσος.	Molestia omnis morbus est mortalibus.
Ἀπήντησε κακοῦ βολὴ πρὸς ὑπερτάτην Ἄτην.	Supremam pravi jactus pervenit ad Aten.
Ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.	Prudentiæ sunt universa subdita.
Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.	A remo ad suggestum.
Ἀπόλωλεν ἡ ὗς, καὶ τὸ τάλαντον, καὶ ἡ γνάθος.	Periit sus, et talentum, et mammilla.
Ἀπ' οἰνοχόου σπάσον.	A pincernâ extrahe.
Ἀποτίσεις, χοῖρε, τὰ γίγαρτα.	Lues, porcelle, acinos vinaceos.
Ἀράβιος ἄγγελος.	Arabius nuntius.
Ἀράβιος αὐλητής.	Arabius tibicen.
Ἀργυρὸς λιμός.	Argentum fames.
Ἀρχομένου δὲ Νότου, καὶ λήγοντος Βορέαο.	Incipiente Noto, et Boreâ cessante.
Ἀρκάδας μιμούμενος.	Arcades imitans.
Ἀριστᾷν μὲν πολὺ, δειπνεῖν δὲ ὀλιγόν.	Prandere multùm, cœnare autem parum.
Ἄργους λόφος.	Argi tmmulus.
Ἀργεία φορά.	Argivus proventus.
Ἄρτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖς.	Nuper virtutem quæris.
Ἀρχιδάμειος πόλεμος.	Archidamium bellum.
Ἀρχὴ Σκυρία.	Principatus Scyrius.
Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.	Nunc mus picem gustat.
Ἁρμόδιον μέλος.	Harmodii cantio.
Ἀρκαδίην μ' αἰτεῖς.	Arcadiam me poscis.
Ἀρχαιότερος Ἰβύκου.	Stultior Ibyco.
Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον· φῦντα δ' ὅμως, ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι.	Primùm non nasci præstat mortalibus: aut mox, ut nati fuerint, portas Plutonis adire.
Ἀρχὴ πολέμων.	Principium bellorum.
Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς.	Antiqua sapis.
Ἀρκάδιον βλάστημα.	Arcadium germen.
Ἄρκτου παρούσης ἴχνη ζητεῖς.	Ursâ præsente vestigia quæris.
Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λώϊον ἠὲ τελευτήν.	Præstat principio mederi quàm fine.
Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις.	Argenteis hastis pugna, et omnia vinces.
Ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ.	Optimè claudus virum agit.
Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.	Argenti fontes loquuntur.
Ἄρνα προβάλλειν.	Agnum objicere.
Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.	Principium dimidium totius.
Ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις.	Vetustiora quàm diphtherâ ipsâ dicis.
Ἀρᾶς ἱερόν.	Imprecationis sacrum.
Ἀρεοπαγίτης.	Areopagita.
Ἀρετῆς τὸ βάρβαρον οὐ ξυνίησιν.	Virtutem barbari non norunt.

Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.	Magistratus virum demonstrat.
Ἀρχίλοχον πατεῖς.	Archilochum calcas.
Ἀρχῶν ἄκουε καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.	Si præes, audi et justè et injustè dicta.
Ἀργούντων χορός.	Otiantium cœtus.
Ἀρίγνωτος σμάραγδος ἐν τῷ φάει σκοτεινός.	Clarissimus smaragdus in luce obscurus.
Ἀργαλέον, φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν.	Durum, apud amentes prudenti multa profari.
Ἄρειος νεοττός.	Martis pullus.
Ἀρότρῳ ἀκοντίζεις.	Aratro jacularis.
Ἀσκὸν δέρεις.	Utrem excorias.
Ἀσκῷ μορμύττεσθαι.	Utre terreri.
Ἀσκὸν βαπτίζεις πνεύματος πλήρη.	Utrem mergis vento plenum.
Ἄστροις σημαίνεσθαι.	Astris notare.
Ἀσφαλέστερον τοῦ λέγειν τὸ σιγᾷν.	Tutius est tacere quàm loqui.
Ἀστραπὴ ἐκ πυέλου.	Fulgur ex pelvi.
Ἀσπίδος δῆγμα.	Aspidis morsus.
Ἀσκὸν λήψεται ὁ πρότερος πιών.	Utrem accipiet, qui prior biberit.
Ἀτρέως ὄμματα.	Atrei oculi.
Ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.	Homo rigidus, et qui non admittit consolationem.
Ἀττικὸν βλέπος.	Atticus adspectus.
Ἀτενὲς ὁρᾷς.	Fixè intueris.
Ἄτρωτος ὑπάρχεις, ὡς ὁ Καινεύς.	Invulnerabilis es, ut Cæneus.
Ἀττικὸς εἰς λιμένα.	Atheniensis in portum.
Ἀτύφῳ μοίρας εἷς αὐτῶν ἀβλαβοῦς.	Innoxiæ Parcæ unus.
Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.	Attici Eleusinia.
Ἀτὰρ ἡ πάγη ἔοικε λήψεσθαι πάγην.	Cæterùm laqueus laqueum capturus videbatur.
Ἄτλας τὸν οὐρανόν.	Atlas cœlum.
Ἀτρέμας βοῦς.	Sensim bos.
Ἀττικὴ πίστις.	Attica fides.
Ἄττης λόφος.	Attæ tumulus.
Ἀττικὸς μάρτυς.	Atticus testis.
Ἀτεχνῶς πρὸς τὸν σωρόν. [σκων.	Sedulò in acervum. [nit.
Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνή-	Atticus manum moriens suppo-
Αὐτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων τετρύγηκας σῖτον.	Atqui ex puris paleis torturam frumenti fecisti.
Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.	Ipsa nunc sapientia vivit.
Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπακεν.	Nempe is funis prorsus attraxit nihil.
Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.	Planè attigisti limen ipsum januæ.
Αὑτὸν οὐ τρέφων, κύνας θέλεις τρέφειν.	Teipsum non alens, canes vis a-
Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις.	Tibiam tubæ comparas. [lere.
Αὐλητοῦ βίον ζῇς.	Tibicinis vitam vivis.
Αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νεώς.	Hoc ipsum navis onus.

Αὐτὸς εὗρε τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν καὶ τὴν πηγήν.	Ipse invenit mali coagulum et fontem.
Αὐτοδίκη, καὶ αὐτοδικεῖν.	Sibi ipsi jus dicere.
Αὖθις Πυθοῖδε.	Rursus ad Pythum.
Αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνιησί τ' ἀγαθά.	Sponte Deus bona emittit.
Αὐτὸς αὐτὸν αὐλεῖ.	Ipse sese canit.
Αὐτὸς ἔφα.	Ipse dixit.
Αὐτῷ κανῷ.	Unâ cum ipso canistro.
Αὐτοῦ Ῥόδος, αὐτοῦ καὶ τὸ πήδημα.	Hîc Rhodus, hîc saltus.
Αὐτόθεν κατάβαλλε.	Confestim abjice, depone; quiesce.
Αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.	Justitia hæc Divûm cœlestia regna tenentum.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε. — CENTURIA V.

ΑΥΤΟΙ χελώνας ἐσθίετε.	Ipsi testudines edite.
Αὐτὰ δι' αὐτῶν.	Eadem per eadem.
Αὐτῷ κρατῆρι γίνηται κακά.	Ipsi crateri contingunt mala.
Αὐτοβοᾷς, ὅμοιος ὢν τῷδε.	Tute te prædicas, isti similis existens.
Αὐτὸ δείξει.	Ipsum ostendet.
Ἀφροδίσιον.	Veneris opus.
Ἄφρων, ὃ μὲν ἀπολέσει, ἔχει· ὃ δ' εἰς τὸ δέον ἀναλώσει, οὐκ ἔχει.	Stultus quod perdat, habet; quod autem in id, quod opertet, impendat, non habet.
Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει.	Fune demisso pedem sectatur.
Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνον.	Ab equis ad asinos.
Ἀφέμενος τῆς δρυὸς, ἕπεται τῶν πυρῶν.	Relictâ quercu, sequitur triticum.
Ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι· ἄλλο δὲ οὐδέν.	Auri sacra fames capiet Spartam: ast aliud nil.
Ἄφθονοι Μουσῶν θύραι.	Invidiæ expertes Musarum fores.
Ἄφυκτον τὸ τῆς πεπρωμένης κακόν.	Inevitabile est fati malum.
Ἀφ' ἱερᾶς.	A sacrâ lineâ.
Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.	Venereum juramentum non est pœnæ obnoxium.
Ἀφύα ἐς πῦρ.	Aphya in ignem.
Ἀφροδίτη καὶ Διόνυσος μετ' ἀλλήλων εἰσί.	Venus et Bacchus unà sunt.
Ἀφροδίτῃ ὗν τέθυκεν.	Venéri suem mactavit.
Ἀφυῶν τιμή.	Aphyarum honos.
Ἀφ' Ἑστίας.	A Vestâ *sive* lare.
Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.	De sublimi me derides.
»Ἀχθοφόρος Αἰγύπτιος.	Bajulus Ægyptius.
„Ἄχθομαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ.	Offendor ipsius sordibus.
„Ἄχει πέπληγμαι.	Dolore percussus sum.
,Ἀχρειογέλως ἄνθρωπος.	Homo nugator.

Ἄχειρ νιφθῆναι βούλεται.	Manus non habens, lavari cupit.
Ἄχρι κόρου.	Usque ad satietatem *sive* fastidium.
Ἄχρι εἰς τὸ βάραθρον.	Usque ad barathrum.
Ἀχνυμένη σκυτάλη.	Tristis scytale.
Ἀχάριστον εὐεργετεῖν, καὶ νεκρὸν μυρίζειν, ἐνὶ σύγκειται.	Ingrato benefacere, et mortuum ungere, paria sunt.

B.	B.
ΒΑΘΕΙ̃ΑΝ αὔλακα.	Profundum sulcum.
Βαλανεῦσιν ἔοικας.	Balneatoribus similis videris.
Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.	Mitte in eum, qui scientiam habet.
Βάκηλος εἶ.	Bacelus es.
Βάκχης τρόπον.	Bacchæ in morem.
Βάλλ' ἐς Μακαρίαν.	Ito ad Macariam.
Βάμμα Κυζικηνόν.	Tinctura Cyzicena.
Βάμμα Σαρδινιακόν.	Tinctura Sardiniaca.
Βατακάρας.	Βατακάρας.
Βάττου σίλφιον.	Batti silphium.
Βάλλ' εἰς ὄλεθρον.	Ito in malam rem.
Βάτραχος Σερίφιος.	Rana Seriphia.
Βατράχῳ οἰνοχοεῖς.	Ranæ vinum ministras.
Βαϐαὶ Μύξος.	Babæ Myxus.
Βατταρίζειν.	Battarizare.
Βασίλειος ὀφθαλμός.	Regius oculus.
Βάσανος λίθος.	Lydius lapis.
Βάλλων φεύξεσθαι οἴει.	Telo conjecto te fugiturum existimas.
Βάλλ' ἐς ὕδωρ.	Mitte in aquam.
Βατράχῳ ὕδωρ, καὶ στέαρ γαλῇ.	Ranæ aquam, et mustelæ sevum.
Βάλλειν μήλοις	Incessere pomis.
Βαλανεὺς εἶ.	Balneator es.
Βδέλυγμα ἐρημώσεως.	Abominatio desolationis.
βεκκεσέληνε.	Becceselene.
Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.	Vir sapiens melior illo qui robore præstat.
Βησᾶς ἕστηκεν.	Besas stetit.
Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.	Tussis pro crepitu.
Βίαντος Τευταμίδου Πριηνέως δίκη.	Biantis Prienensis, Teutami filii, lis
Βίος ἀνεόρταστος, μακρὴ ὁδὸς ἀπανδόκευτος.	Vita expers festi, longa via sine hospitio.
Βίος μεμαγμένος.	Vita subacta.
Βίον ἀκανθώδη.	Vitam spinosam.
Βιϐλίον τοὐμὸν μέθυ.	Meum vinum liber.

Βία πενήτων, πλουσίων παράκλησις.	Cogendus inops, commonendus dives est.
Βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.	Ex adverso enim videberis me Martem intueri.
Βλακὸς ἀχρηστότερος.	Blace inutilior.
Βοῦς Κύπριος εἶ.	Bos Cyprius es.
Βοῦς ὁ Μολοττῶν.	Bos Molossorum.
Βοῦς ἐπέβη.	Bos intervenit.
Βουδόρῳ νόμῳ.	Taurinæ excoriationis lege.
Βοιώτιος νόμος.	Bœoticus mos.
Βούτης μὲν ἐλέγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.	Bubulcus dictus, caprarius esse videris.
Βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται.	Uva juxta uvam maturescit.
Βοῦς ἐπὶ ζυγόν.	Bos sub jugum.
Βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει.	Bovem in linguâ fert.
Βουλείας δικάζει.	Bulias judicat.
Βοῦς ἕβδομος.	Bos septimus.
Βοῦς εἰς ἀμητόν.	Bos in messem.
Βοῦς ἐν αὐλίῳ γέρων.	Bos in stabulo senex.
Βοῦς ἐπὶ σωρῷ.	Bos in acervo.
Βοιώτιος ὗς.	Bœotica sus.
Βοιώτια αἰνίγματα.	Bœotica ænigmata.
Βοῶν ὦτα ἔχετε.	Boum aures habetis.
Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν.	Quod bibas nunquam reperies, si cœno inquines limpidam aquam.
Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην.	Brevis voluptas mox doloris est parens.
Βοῦς ἐν πόλει.	Bos in civitate.
Βρασίδας μὲν ἀνὴρ ἀγαθός· ὁ δὲ Λακεδαίμων πολλοὺς ἔχει τήνω κάῤῥονας.	Brasidas quidam vir bonus; cæterùm Lacedæmon multos habet illo præstantiores.
Βώμαξ εἶ καὶ Βωμολόχος.	Bomax es et Bomolochus.
Βώλοις ἄρουραν.	Glebis arvum.
Βοιώτιον οὖς.	Bœotica auris.

Γ. Γ

ΓΑ'ΛΑ ὀρνίθων.	LAC gallinaceum.
Γαλῆ Ταρτησία.	Mustela Tartesia.
Γαλῆ χιτών.	Mustelæ tunica.
Γαμψώνυχας μὴ τρέφειν.	Aduncos ungues habentes ne alas.
Γαστέρα μοι προφέρεις, κάλλιστον ὄνειδος ἁπάντων. Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενὴ δὲ, βαρεῖα.	Ventrem mi objectas, quo probrum haud pulchrius ullum. Plenus is est levior, gravis idem, ubi pendet inanis.
Γαλῆ στέαρ.	Mustelæ sevum.

Γαλῇ χιτώνιον.	Feli tunicula.
Γαστὴρ παχεῖα λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.	Venter pinguis non gignit sensum tenuem.
Γαλῆν ἔχεις.	Mustelam habes.
Γελοιότερος Μελιτίδου.	Magis ridiculus quàm Melitides.
Γέλως συγκρούσιος.	Risus syncrusius.

ʹΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛʹ. — CENTURIA VI.

ΓΕΥΕΤΑΙ πίσσης ὁ μῦς.	Mus picem gustat.
Γέλως Μεγαρικός.	Risus Megaricus.
Γέραιρε σαυτὸν ἐν πλήθει.	Exhilara *sive* vendita teipsum in multitudine.
Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.	Annosa vulpes non capitur laqueo.
Γεράνδρυον μεταφυτεύειν.	Annosam arborem transplantare.
Γενναῖος εἶ ἐκ βαλαντίου.	Generosus es ex crumenâ.
Γέροντος πόσθη, δρυϊνὸς πάτταλος.	Senis mentula, quercinus clavus.
Γέρανοι λίθους καταπεπωκότες.	Grues lapides diglutientes.
Γέρων βοῦς ἀπένθητος δόμοισι.	Senex bos non lugetur in domibus.
Γέρων ὀλίγα φοβεῖται.	Senex pauca timet.
Γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.	Vetulus simius capitur quidem, sed longâ temporis morâ.
Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ.	Vetulus simius non capitur laqueo.
Γέλως Ἰωνικός.	Risus Ionicus.
Γέροντι μηδέποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν.	Seni nunquam quidquam boni facias.
Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρὸν, ὃς νέος πέσοι.	Frustrâ senem lapsum in juventâ corrigas.
Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.	Discenti assiduè multa senecta venit.
Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.	Leonum senectus melior juvenibus hinnulis.
Γῆ καὶ θάλασσα οὐρανομήκης.	Terra et mare ad cœlum pertingens.
Γῆρας ὁλοκληρός ἐστι πήρωσις, πάντα ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.	Senectus solida est mutilatio; omnia habet, et omnium indiget.
Γῆς βάρος.	Terræ onus.
Γῆρας διδάσκει πάντα, καὶ χρόνου τριβή.	Senectus et longa temporis mora docent omnia.
Γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα.	Senectus atque paupertas, duo sunt vulnera immedicabilia.
Γῇ κρύψας ἔχεις.	Terrâ absconditum habes.
Γῆς ἔντερα.	Terræ intestina.
Γηρᾷ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῷ βοΐ.	Bos consenescit, at opera multa sunt bovi.

Γιγάντων ἀπόνοια.	Gigantum vecordia.
Γλαύκου τέχνη.	Glauci ars.
Γλώττης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος, Φειδωλῆς πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.	Linguæ thesaurus mortalibus optimus, atque cum ratione suæ rei pars est gratia multa.
Γλῶσσα βλάσφημος διανοίας κακῆς ἔλεγχος.	Lingua maledica improbæ mentis argumentum.
Γλαῦκα Ἀθήναζε· καὶ Γλαῦκα Ἀθηναίοις.	Noctuam Athenas, seu Atheniensibus.
Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβρωτος.	Glaucus alter ab equis comestus.
Γλαῦκος πιὼν μέλι ἀνέστη.	Glaucus poto melle revixit.
Γλαῦκος φαγὼν πόαν οἰκεῖ ἐν θαλάττῃ.	Glaucus herbâ comesâ habitat in mari.
Γλυκὺς ἀγκών.	Dulcis cubitus.
Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος.	Dulce bellum inexperto.
Γλυκεῖ' ὀπῶρα, φύλακος ἐκλελοιπότος.	Jucunda poma, si procul custodia.
Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.	Lingua demens pœnæ conciliatrix.
Γνῶναι πλέον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν.	Longè antecellit viribus solertia.
Γνώμη δὲ κρεῖσσόν ἐστιν, ἢ ῥώμη χερῶν.	Præstantior prudentia est forti manu.
Γλῶσσα πῇ πορεύῃ πόλιν ἀνορθώσασα, καὶ πάλιν καταστρέψασα;	Lingua quò vadis, urbem instaurans, et rursum illam subvertens?
Γλαῦξ διέπτατο.	Noctua volavit.
Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.	Noctuam Athenas.
Γνῶθι σεαυτόν.	Nosce teipsum.
Γόργειον βλέπειν.	Gorgonicè tueri.
Γοργόνα Περσεὺς ἐχειρώσατο.	Gorgona Perseus aggressus est.]
Γόνυ κνήμης ἔγγυον.	Genu cruri propius.
Γράμματα Βελλεροφόντης διακόμισεν.	Bellerophontes literas tulit.
Γραῦς βακχεύει.	Anus bacchatur.
Γραῦς, ὥς τις ἵππος, τὸν χαραδραῖον τάφον ἕξεις.	Anus, instar equi, lacunam pro sepulchro habebis.
Γρᾶες κωθωνιζόμεναι.	Anus cothonissantes.
Γραῶν ὕθλοι	Aniles fabulæ.
Γρῦ τὸ Δίωνος.	Dionis gry.
Γραῦς ἀνακροτήσασα πολὺν κονιορτὸν ἐγείρει.	Pulverem anus pedibus plaudens multam excitat omnis.
Γραῦς ἀναθυᾷ.	Anus hircissat.
Γυμνότερος Ἰαλέμου.	Nudior Ialemo.
Γυμνότερος λεβηρίδος.	Nudior leberide.
Γυμνοποδίαις χαίρει.	Nudipedalibus gaudet.
Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ.	Nudo capite.

Γύγαθρον φυσᾷς.	Gygathrum inflas.
Γύης οὐκ ἔνεστι ἐν τούτῳ.	Dentale non est in illo.
Γύγου δακτύλιος.	Gygis annulus.
Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.	Nudus ut ex matrice.
Γυμνότερος παττάλου.	Nudior clavo.
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.	Silentium et taciturnitas, ô mulier, vestrum decorat genus.
Γυπὸς σκιά.	Vulturis umbra.
Γυναικὸς φρένας.	Fœminæ mentem.
Γυνὴ στρατηγεῖ, καὶ γυνὴ στρατεύεται.	Dux ipse belli fœmina, et miles pugnat.
Γυναικὶ μὴ πίστευε, μὴ δ' ὅταν θάνῃ.	Mulieri ne credas, ne mortuæ quidem.
Γυναικῶν ὄλεθρος.	Muliebris pernicies.
Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος.	Oculus acutum fœminæ est telum viris.
Γωνίας ἄξιος ἀνήρ.	Vir angulo dignus.

Δ. — Δ.

ΔΑΙΔΑΛΟΥ ποίημα.	Dædali opus.
Δασεῖαν νύκτα.	Densam noctem.
Δασύποδα λαγὼν παραδραμεῖται χελώνη.	Villosum pedibus leporem testudo præibit.
Δάτος ἀγαθῶν.	Datus bonorum.
Δαιδάλου πτερά.	Dædali alæ.
Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.	Lepus pulpamentum quærit.
Δάκτυλος ἡμέρα.	Dactylus dies.
Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ἃ δεῖ.	Sumptum impendens in ea quæ non oportet, parcus erit in ea quæ oportet.
Δαφνίνην φορῶ βακτηρίαν.	Laureum baculum gesto.
Δευτέρων ἀμεινόνων.	Alteris melioribus.
Δίδοται καὶ κακοῖσιν ἄγρα.	Contigit et ignavis præda ex venatu.
Δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.	Formidolosæ opes gratum animo sunt malum.
Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.	Etiam glebam erro admittit.
Δελφῖνα πρὸς τ' οὐραῖον δεῖς.	Delphinum cauda alligas.
Δεκάπους σκιά ἐστιν.	Decempedalis umbra est.
Δειλότερος εἶ αὐτῆς τῆς δειλίας.	Timidior es ipso timore.
Δεῖ νοσεῖν τὸ μέρος.	Oportet in partem ægrotare.
Δέκα ἡ κύων τίκοι, καὶ πάντα λευκά.	Decem catellos pariat, et omnes candidos.
Δέκα τοῦ ὀβολοῦ.	Decem uno obolo.
Δελφὶς ἐν λουτηρίῳ.	Delphinus in aquâ balnei.

Δειλότερος εἶ τοῦ παρακύπτοντος.	Timidior es prospiciente.
Δεινὸν τὸ συνειδεῖν τὸ μέλλον.	Molestum est futuri esse conscium.
Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' ἀπόλωλεν.	Serta gerit Delphus homo, sed sitis enecat illum.
Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.	Nectunt stupendas machinas Ægyptii.
Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.	Delphinum natare doces.
Δεσμοὶ Τυῤῥηνοί.	Vincula Tyrrhena.
Δεύτερος πλοῦς.	Altera navigatio.
Δελφῖνα λεκάνη οὐ χωρεῖ.	Delphinum patina non capit.
Δηλίου κολυμβητοῦ.	Delio natatore opus est.
Δηρὸν βουλεύειν, ἵν' ἔχῃ καὶ πολλὸν ἄμεινον.	Consultato diu, cunctis felicior ut sis.

ʽΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ζ. — CENTURIA VII.

Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ.	Per enses atque flammam eundum tibi erit.
Διαβολῆς ὀξύτερον τὸ ξίφος, εἰ τὸ ξίφος προφθάσει τὸν διαβάλλοντα.	Gladius calumniâ acutior, modò gladius calumniatorem antevertat.
Διαγόρας ὁ Μήλιος.	Diagoras Melius.
Διακωδωνιασθέντες.	Διακωδωνιασθέντες.
Διϊτρέφης ἀνεπτέρωκεν.	Diitrephes alas addidit.
Διὰ τοῦ τείχου λαλεῖν.	Per parietem loqui.
Δικαιότερος σταχάνης.	Justior trutinâ.
Δίκης ὀφθαλμός.	Justitiæ oculus.
Δίκη δίκην ἔτικτε, καὶ βλάβη βλάβην.	Litem parit lis, noxa item noxam.
Διὸς κώδιον.	Jovis vellus.
Δίκην ὑφέξει, κἂν ὄνος δάκῃ κύνα.	Litem subibit, vel si asinus mordeat canem.
Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς.	Reti ventum vènaris.
Δίκης δικαιότερος.	Justitiâ justior.
Διζημένοισι τὰ ἀγαθὰ μόλις παραγίνεται· τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισι.	Quærentibus bona vix obveniunt: mala autem etiam non quærentibus.
Διομήδειος ἀνάγκη.	Diomedea necessitas.
Διονύσια.	Bacchanalia.
Διὸς Κόρινθος.	Corinthus Jovis filius.
Δίχολοι γνῶμαι.	Variantes sententiæ.
Διὸς ἐγκέφαλος.	Jovis cerebrum.
Διὸς ψῆφος.	Jovis calculus.
Ἔνθα Διὸς μεγάλου θῶκοι πεσσοί τε καλοῦνται.	Hîc magni soliumque Jovis talique vocantur.
Διὰ δακτυλίου γ' ἂν ἑλκύσαις.	Per annulum traxeris. [sa sunt.
Δίσκους ὠθεῖ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.	Discos impellit ultra ea quæ fos-

Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος.	Plagis adactus polypus quatuordecim.
Δι' ὀξείας δραμεῖν.	Per lanceam currere.
Διωλύγιον κακόν.	Ingens malum.
Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν, τὸ δὲ κακὸν οὐδ' ἅπαξ.	Bis et ter quod pulchrum, malum verò nec unquam.
Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.	Bis pueri senes.
Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.	Turpe est, eundem bis ad lapidem impingere.
Διὰ μέσου καὶ λιμὸς ἐκρεῖ, καὶ μάλιστ' ἀπόλλυται.	Temporis intercapedine et fames perit, et vel maximè sedatur.
Διὰ παλαιᾶς ἡμέρας.	Ex antiquo die.
Δοίδυξ αὔξει.	Pistillum crescit.
Δόρυ κηρύκειον.	Caduceum cum hastâ
Δουλότερος Μεσσηνίων.	Servilior Messeniis.
Δοίδυκος σκιά.	Pistilli umbra.
Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις.	Servus cùm sis, comam nutris,
Δούλων πόλις.	Servorum urbs.
Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Cadente quercu, quilibet lignatum adest.
Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δὲ παύεται.	Drachma canebat, desinebat quatuor.
Δύο τοίχους ἀλείφεις.	Duos parietes illinis.
Δυοῖν ἐπιθυμήσας, οὐδετέρου ἔτυχες.	Duo cùm cuperes, neutrum es consecutus.
Δωδεκαμήχανος Κυρήνη.	Duodecim artium Cyrene.
Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.	Cum divis flectunt venerandos munera reges.
Δωδωναῖον χαλκεῖον.	Dodonæum æs.

E. — E.

ἙΑΥΤΟΝ οὐ τρέφων, κύνας τρέφεις.	TEIPSUM non alens, canes alis.
Ἐγένετο καὶ Μανδρῶνι συκίνη ναῦς.	Fuit et Mandroni ficulnea navis.
Ἐγκαθιζόμενοι τρίποδι Μουσῶν.	Insidentes Musarum tripodi.
Ἐγγαστρίμυθος καὶ Πύθων σὺ τυγχάνεις.	Ventriloquus es et Python.
Ἐγὼ δὲ καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.	Egoque tuque nempe idem trahimus jugum.
Ἐγγύην φεύγειν δέ, Θάλης Μιλήσιος ηὔδα.	Declines spondere, Thales Milesius inquit.
Ἐδίδαξά σε κυβιστᾶν, καὶ σὺ βυθίσαι με ζητεῖς.	Docui te urinare, et tu submergere me vis.
Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.	Si et lupi meminisses.
Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυν' ὄνον.	Si nequeas bovem, asinum agitò.
Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθας.	Ad imbecilles imbecillis advenis.

Εἰς οὐχ ὁσίαν τρυγμαλιὰν τὸ κέντρον ὠθεῖς.	In non legitimum foramen stimulum agis.
Εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀγγέλων καὶ ὁ Μάρδαρις ἄγγελος.	In nunciorum comprehensionem etiam Mardaris nuncius.
Εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὁρᾷ.	Unus vir non omnia videt.
Εἰς ὕδωρ γράφεις τὸν ἔρωτα.	In aquam amorem inscribis.
Εἰς οὐρανὸν πτύεις.	In cœlum spuis.
Εἰρήνη γεωργὸν κἂν πέτραις τρέφει καλῶς· πόλεμος δὲ κἂν πεδίῳ κακὸς ἔφυ.	Pax etiam in petris agricolam pulchrè alit; bellum autem etiam in campo malum est.
Εἰρήνη ἀργίαν οὐ τρέφει.	Pax otium non alit.
Εἱλωτῶν ἀτιμότερος.	Helotis contemptibilior.
Εἰς ἀρχαίας φάτνας.	In vetera præsepia.
Εἰ μετρήσεις τὴν σαυτοῦ σκιὰν, οὐκ ἂν εὕρῃς αὐτὴν μείζονα γεγενημένην, ἢ πρὶν νικᾶν.	Si metiaris tuam ipsius umbram, non majorem invenies factam, quàm antequam vinceres.
Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν.	In Deorum aures venit.
Εἷς Θεὸς, καὶ πολλοὶ φίλοι.	Unus Deus, et multi amici.
Εἰς κόλπον πτύω.	In sinum despuo.
Εἰς κόρακας, εἰς σκότος, εἰς ὄλεθρον, εἰς ἀνηλίους πύλας.	Ad corvos, ad tenebras, in perniciem, in portas sole carentes.
Εἰς Κυνόσαργες.	In Cynosarges.
Εἰς Λατομίας.	In Latomias.
Εἰς Μασσιλίαν πλεύσειας.	Massiliam naviges.
Εἰς μελίττας ἐκώμασας.	In apes irruisti.
Εἰς κενὸν κρούειν τὰς χορδάς.	In vanum pulsare chordas.
Εἰς οὐρανὸν τοξεύεις.	In cœlum jacularis.
Εἰς πῦρ ξαίνεις.	Ignem cædis.
Εἰς λιμένα	In portum.
Εἰς πάγας λύκος, εἰς ἠκονισμένας μαχαίρας αἴξ.	In læqueos lupus, in gladiôs acutos capra.
Εἰς τέφραν γράφειν.	In cinere scribere.
Εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.	In utilitatem perdidi.
Εἰς Ἄρειον πάγον ἐκρίθη.	In Areopago judicatum est.
Εἰ τυρὸν εἶχον, οὐκ ἂν ἐδεόμην ὄψου.	Si caseum haberem, non indigerem obsonio.
Εἰ μὴ σὺ λέγεις, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνῃ.	Etiamsi non loquaris, ex ipsâ pelle conspicuus es.
Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.	Nisi pater esses.
Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖς.	In pertusum dolium hauris.
Εἰς τὴν ἀμίδα ἀπουρεῖν.	In matulam immingere.
Εἰς ὕδωρ γράφειν.	In aquâ scribere.
Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴμεν, μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι.	In Scolum ne ipsemet eas, neve alium sequaris.
Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται.	In antro Trophonii vaticinatus est.
Εἰς πάγας ὁ λύκος.	In laqueos lupus.

Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ καὶ τριῶν ἀλωπήκων.	In canis podicem inspice et trium vulpium.
Εἰς θέρος ᾄδεις ηὔλεις, χειμῶνος ὀρχῇ.	Æstate cantâsti, hyeme tripudiâsti.
Εἰς Τροιζῆνα βαδίζεις.	Trœzenem adeas.
Εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.	Cepit murem laqueus.
Ἐκδεδαρμένον δέρεις.	Excoriatum excorias.
Ἐκκάρτατα βοῶν, γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.	Vehementer vociferans vir notus evaserit.
Ἐκ τετρημένης κύλικος πίνεις.	Ex confracto calice bibis.
Ἐκ δυοῖν τρία βλέπει.	Duo cùm sint, tria videt.
Ἐκ τοῦ εἰσορᾷν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾷν.	Ex aspectu hominibus nascitur amor.
Ἐκ γεύματος γινώσκω.	Ex gustu nosco.
Ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὕφασμα δείκνυται.	Ex fimbriâ tela ipsa ostenditur.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ή.	CENTURIA VIII.
ἘΚ τῶν αὐτῶν τραγῳδία γίνεται, καὶ κωμῳδία γραμμάτων.	Ex iisdem tragœdia fit et comœdia literis.
Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα.	Ex unguibus leonem.
Ἐκκεκόφθη ἡ Μουσική.	Excisa est Musica.
Ἐκ παντὸς ξύλου.	Ex omni ligno.
Ἐκ τοῦ πηλοῦ πόδας ἔχεις.	Extra lutum pedes habes.
Ἐκπεριδινῆσαι.	Effugere *seu* elabi.
Ἐκ τῶν γειτόνων ἔχουσι τὸ παράδειγμα.	A vicinis exemplum habent.
Ἕκαστος αὑτοῦ τὸ βδέμα μήλου γλύκιον ἡγεῖσθαι.	Suus cuique crepitus malo dulcior existimatur.
Ἐκ λύκου στόματος ἀφεῖλες.	Ex lupi ore abstulisti.
Ἐκ τριχὸς κρέμαται.	Ex pilo pendet.
Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων.	Liberæ sunt capræ ab aratris.
Ἐλευθεριώτερος Σπάρτης.	Magìs liber quàm Sparta.
Ἐλέφαντος οὐδὲν διαφέρεις.	Nihil ab elephante differs.
Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖς.	Elephantem ex muscâ facis.
Ἐλέφας μῦν οὐ δάκνει.	Elephas murem non mordet.
Ἕλκων ἐφ' ἑαυτὸν ὥσπερ ὁ Καικίας νέφος.	Ad se trahens ut Cæcias nubem.
Ἔλαχες τὸ μῦ.	Sortitus es M.
Ἔλθοι ξένος ὅστις ὀνήσει.	Veniat qui proderit hospes.
Ἔμβαρός εἰμι.	Embarus sum.
Ἐμποδών ἐστι τὸ πρᾶγμα.	Palam est res.
Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.	Empedoclis inimicitia.
Ἐμὲ μὲν, ἂν μανῶσι, σὲ δὲ ἂν σωφρονῶσι.	Me quidem si insaniant, te autem, si sapiant.
Ἔμπροσθεν κρημνὸς, ὄπισθεν λύκοι.	A fronte præcipitium, a tergo lupi.

Ἐν δὲ διχοστασίῃσι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.	Seditione ortâ dux Androcles etiam fit.
Ἐν Πυθίου χέσαι.	In Apollinis cacare.
Ἔνεστι κἂν μύρμηκι χολή.	Inest et formicæ sua bilis.
Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν ἀποτρίβεις.	In æstate penulam deteris.
Ἑνὸς χανόντος μετέσχηκεν ὁ ἕτερος.	Uno oscitante alter participat.
Ἑνὸς φιλίη ξυνετοῦ κρέττων ἀσυνέτων πάντων.	Unius cordati amicitia melior imprudentium omnium.
Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.	Ventus manere, aut navigare hinc non sinit.
Ἐν τοῖς τόποις τυφλῶν λάμων βασιλεύει.	Cæcorum in patriâ luscus rex imperat omnis.
Ἐν πίσσῃ τήρησον τὴν καρδίαν.	In pice adversa cor.
Ἐν ὁδῷ μὴ σχίζε ξύλα.	In viâ ne seces ligna.
Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον.	In Care periculum.
Ἐν μύρτου κλωνὶ τὸ ξίφος κρατήσω.	In myrti ramo gladium tenebo.
Ἐν παισὶ μὲν γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς.	Inter pueros senex, inter senes puer.
Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.	Tellure præstat pauperies, quàm opes mari.
Ἐν Σπάρτῃ μόνῃ λυσιτελεῖ γηράσκειν.	Spartæ solùm expedit senem fieri.
Ἐν Σάμῳ κομήτης.	In Samo comatus.
Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνεις.	A dolio figulinam auspicaris.
Ἐν τῷ μέρει τὶς καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.	Per vicis aliquis ignem fodicet.
Ἐν Παλλαδίῳ ἐκρίθη.	In Palladio judicatum est.
Ἐν τριόδῳ εἰμί.	In trivio sum.
Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια.	In vino veritas.
Ἐν ψύλλης δήξει Θεὸν ἐπικαλεῖται.	In pulicis morsu Deum invocat.
Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν.	In puteo cum canibus pugnare.
Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.	Endymionis somnum dormis.
Ἐν πυρὶ βέβηκας.	Incedis per ignem.
Ἐν ἅλῳ δρασκάζεις, ἤτοι κρύπτῃ.	In æreâ te abscondis.
Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις.	Melle teipsum inspergis.
Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.	In tenebris tripudiare.
Ἐν νυκτὶ βουλή.	In nocte consilium.
Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐν φάει δ' ἀνωφελής.	Nocte splendens, luce verò inutilis.
Ἐνδύεται τὴν λεοντῆν.	Leoninam pellem induitur.
Ἔν τοι χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.	In manibus finis belli, sermonis in omni consilio.
Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.	Carcinus in dubiis rebus sortitur honorem.
Ἐν ἀχύροις πῦρ ἐγχεῖ.	In stipulas ignem fundit.
Ἐξ ἑνὸς πάνθ' ὁρᾶν.	Ex uno omnia videre.
Ἐν ἄμμῳ σχοινίον πλέκεις.	Ex arenâ funiculum nectis.

Ἐξ ἴσου δίδου πᾶσιν.	Ex æque da omnibus.
Ἐξ ἡμῶν τέτμηται ὁ ἱμάς.	Ex nobis scissum est lorum.
Ἐξ Ἐτεοβουταδῶν ἕλκει τὸ γένος.	Ex Eteobutadis genus trahit.
Ἐξὸν φυγεῖν, μὴ ζήτει δίκην.	Cum reo fugere liceat, judicium minimè quærere oportet.
Ἔξω βελῶν καθῆσθαι.	Extra telorum jactum sedere.
Ἔξειλε τὴν κορύζαν τῆς ῥινός.	Extraxit mucum ex naribus.
Ἐξηκεστίδης ἐγένου.	Execestides factus es.
Ἐξ οὐρίας πλεῖ τὶς, καὶ ἐξ οὐρίας τῷ δεῖνι τὰ πράγματα φέρεται.	Secundo vento navigat, et secundo vento illi res succedunt.
Ἐξ ὀνύχων λέοντα ἔνεστι μαθεῖν, καὶ ἐκ μικρᾶς γεύσεως πηγήν.	Ex unguibus licet leonem æstimare, et ex pusillo gustu fontem.
Ἔξω Γλαῦκε.	Foras Glauce.
Ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.	Videor bos ad cædem ire.
Ἐπειδὴ τὸν Ταντάλου λίθον τῆς κεφαλῆς ἀπετιναξάμεθα.	Quando Tantali lapidem ex capite excussimus.
Ἐπὶ δυεῖν ὁρμεῖ.	Duabus nititur anchoris.
Ἔπακτος ὅρκος.	Delatum juramentum.
Ἐπ' ἄκρᾳ γλώττῃ τὸ φιλεῖν ἔχεις.	In ultimâ linguâ amicitiam habes.
Ἐπὶ κεφαλὴν ὠσθέντα.	In caput impulsum.
Ἐπαύλια δῶρα φέρων ἥκεις.	Nuptialia dona allatum venis.
Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστι καὶ στωμύλματα, χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης.	Racemationes istæ sunt et garritus, hirundinum musea, corruptores artis.
Ἐπὶ τοῖς ὅπλοις Ἀκκίζεται.	In armis Accissat.
Ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ.	In pedem retrocedit.
Ἐπειοῦ δειλότερος.	Epeo timidior.
Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ.	Pugnas ad Lipsydrium.
Ἐπὶ πυγὴν τρέχει.	In nates currit.
Ἐπὶ καλάμης ἀροῖ.	In stipulâ arat.
Ἐπιμενίδειον δέρμα.	Epimenidis pellis.
Ἔποπος Ἰνδοῦ στοργή.	Epopis Indi amor in suos.
Ἐπ' ἀμφότερα καθεύδεις τὰ ὦτα.	Dormit in utramque aurem.
Ἐπὶ βύρσης ἐκάθητο.	In corio sedit.
Ἔπηλυς τὸν ἔνοικον.	Extraneus domesticum.
Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν.	Chœnici non insideas.
Ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν.	In foribus hydriam.
Ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταται.	In acie novaculæ consistit.
Ἐπὶ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἤρτηται.	A tenui filo vita dependet.
Ἐπαινῶ τὸν εἰπόντα τὰς ἐλπίδας γρηγορούντων ἐνύπνια.	Laudo illum qui dicit spes esse vigilantium somnia.
Ἐπὶ ὅλμου ἐκοιμήσω.	In tripode dormivisti.
Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα.	Ad Mandrabolæ morem res procedit.
Ἐπ' ὄνου πόκος.	In asino vellus.
Ἐπιχώριοι οὖρον ἴσασι.	Indigenæ secundum ventum norunt.

Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις.	In teipsum lunam detrahis.
Ἐπινοίαις θηρᾶταί τ' ἀθήρατα.	Solertiâ capiuntur quæ alioqui capi nequeant.
Ἐπίτρεπε ὧδε τὸν Ἥφαιστον προμολεῖν.	Permitte ut hoc Vulcanus adveniat.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ θ'. — CENTURIA IX.

ἘΠΙ' σπείρᾳ σχοινίον.	In spirâ funiculus.
Ἔῤῥει τὰ καλά.	Periêre honesta.
Ἔρως θάλλει μὲν εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δ' ἀπορῶν.	Floret amor in rerum copiâ, moritur autem in egestate.
Ἐρήμη δίκη.	Deserta causa.
Ἐρετριέων ῥῶ.	Eretriensium R.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Res juvenum, consulta senum, sunt vota senectæ.
Ἔρωτα παύει λιμὸς, εἰ δὲ μὴ, χρόνος. Ἐὰν δὲ μὴ δὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.	Fames amorem sedat, aut saltem mora. Sin ista flammam bina non extinxerint; quod reliquum, saluti erit suspendium.
Ἐρήμην ἁλῶναι.	Indictâ causâ damnari.
Ἔρημον ἐμβλέπειν.	Desertum intueri.
Ἑρμῆς ἀμύητος.	Mercurius non initiatus.
Ἕρμαιον κοινὸν· καὶ, Ἑρμῆς κοινός.	Mercuriale commune, et Mercurius communis.
Ἔρχομαι κύων ὄπισθεν ἅρματα λελυμένος.	Adsum canis post terga currum qui traho.
Ἑρμώνειος χάρις.	Hermonia gratia.
Ἔρις ἔριν τίκτουσα προσμνᾶται λόγον.	Litem parans lis verba deposcit tibi.
Ἔρως Δημονίκης.	Amor Demonicæ.
Ἐς κόρακας.	Ad corvos.
Ἔστι καὶ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.	Est et fideli tuta silentio merces.
Ἐσκιμαλίχθαί σε χρή.	Medio digito ostenso te subsannari oportet.
Ἔσο καὶ λέων ὅπη χρὴ, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.	Esto leo ubi oportet, esto et simia interdum.
Ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ διαπέπρακται.	Extrema extremorum mala sunt perpetrata.
Ἑστίᾳ θύειν.	Vestæ sacrificare.
Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖν.	Postremus Mysorum navigare.
Ἔστω ταμίας· τὰ δ' ἄλλ', εἰ βούλει, κύων.	Sit quæstor, atqui cætera, si lubet, canis.
Ἑτερόγναθος εἶ.	Utriusque mandibulæ homo es.
Ἑτερομόλιος δίκη.	Heteromolia causa.

Ἔτρεχέ τις μὴ βρεχθείη καὶ εἰς βόθρον ἀπεπνίγη.	Festinavit ne madefieret, et in fossâ suffocatus est.
Εὐγενέστερος Κόδρου.	Generosior Codro.
Εὐτυχία πολύφιλος.	Felicitas multos habet amicos.
Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.	Versatilior cothurno.
Εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ.	Dormienti sagena capit.
Εὐήθει δάκτυλον μὴ δείξῃς, ἵνα μὴ τὴν παλάμην σου καταπίῃ.	Fatuo digitum ne ostendas, ne et manum tibi deglutiat.
Εὔχου τῷ πλησίον ἔχειν, ἐπὶ πλέον δὲ τῇ χύτρᾳ.	Opta vicino ut habeas, maximè autem ollæ.
Εὐρύβατος.	Eurybatus.
Εὕρημα ὃ οὐκ ἐζήτουν.	Inveni quod non quærebam.
Εὐρυκλῆς πᾶς ἐγγαστρίμυθος.	Omnis Eurycles ventriloquus.
Εὐγενὴς ἐκ βαλαντίου.	Nobilis ex marsupio.
Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.	Effugi malum, inveni bonum.
Ἐφόδιον τῆς ἀσιτίας τὴν ἀπεψίαν ἔχουσι.	Lucrum abstinentiæ a cibo cruditatem habent.
Ἐφέσια γράμματα.	Ephesiæ literæ.
Ἐφ' ὕδωρ.	Ad aquam.
Ἐφημέρου ζωή.	Ephemeri vita.
Ἐφ' ἑνὶ παιδὶ σαλεύει.	Super uno filio fluctuat.
Ἐφ' ἑαυτῆς τὰ κέρατα.	Contra sese cornua.
Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.	Echinus partum differt.
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα.	Hostium dona non dona, neque utilia.
Ἔχομεν σύμμαχον Θεὸν Ἥφαιστον.	Habemus auxiliatorem Deum Vulcanum.
Ἔχομεν κύνα τῷ πτωχῷ βοηθοῦντα.	Habemus canem mendico auxiliantem.
Ἔχει καὶ μυῖα σπλῆνα, ἔχει καὶ χολὴν ὁ μύρμηξ.	Habet et musca splenem, et formica bilem.
Ἕψεσθαί σοι πυρῷ λίθον,	Ut lapis te sequatur, annitere.

Z. — Z.

ΖΑΛΕΥΚΟΥ νόμος.	ZALEUCI lex.
Ζεὺς αἰετὸν εἵλετο.	Jupiter aquilam elegit.
Ζεῦγος Κροβύλου.	Crobuli jugum.
Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.	Jupiter, licet serò, diphtheram inspexit.
Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.	Fervet olla, vivit amicitia.
Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.	Zenone continentior.
Ζητῶν ὄψον, θοιμάτιον ἀπώλεσα.	Obsonium quærens, tunicam amisi.
Ζητεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.	Qui non adest frustra advocas.
Ζωπύρου τάλαντα.	Zopyri talenta.

Ζωὴ πίθου.	Vita doliaris.
Ζώνῃ περίβαλε τὴν γαστέρα.	Zonâ ventrem circumcinge.
Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν.	Stateram ne transgrediare.
Ζωὸς γενήσῃ κρομμύου μοῖραν λαβών.	Reddêre salvus, cepe duntaxat cape.
Ζῶμεν, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ᾽ ὡς δυνάμεθα.	Vivimus non ut volumus, sed ut possumus.

H. H.

Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.	Scytharum oratio.
Ἡ ἀφύη πῦρ.	Aphya ignem.
Ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν.	Currus bovem.
Ἢ δόλῳ, ἠὲ βίῃ· ἢ ἀμφαδὸν, ἠὲ κρυφηδόν.	Seu dolo, seu vi: seu clam, seu prorsus apertè.
Ἡδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.	Carnes edendæ, aut non edendæ, cochleæ.
Ἡ βραχυλογία ἐγγύς ἐστι τοῦ σιγᾷν.	Oratio brevis par est silentio.
Ἡ κάμηλος ἐπιθυμήσασα κεράτων, καὶ τὰ ὦτα προσαπώλεσεν.	Camelus cornua desiderans, etiam aures perdidit.
Ἡ κύων ἐν φάτνῃ.	Canis in præsepi.
Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἴτιον.	Malum judicium omnis mali causa.
Ἢ κρίνον, ἢ κολοκύντην.	Aut florem cucurbitæ, aut cucurbitam.
Ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ.	Cauda vulpi testimonium fert.
Ἡλικίαν σὴν οὐκ ἔχω.	Ætatem tuam non habeo.
Ἢ λέγε τὶ σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.	Aliquid silentio melius loquere, aut tace.
Ἡ λύκου δεκάς.	Lupi decas.
Ἧλιξ ἥλικα τέρπει.	Æqualis equalem delectat.
Ἡλίῳ φῶς δανίζεις.	Soli lumen mutuaris.
Ἧλος τὸν ἧλον, καὶ πάτταλος τὸν πάτταλον ἐξέκρουσε.	Clavus clavum, et palus palum excussit.
Ἠλιθιώτερος Ἀδώνιδος τοῦ Πραξίλλης.	Stupidior Adonide Praxilles filio.
Ἡμένης πελειάς.	Columbâ sedenti.
Ἢ μένοντα ἀποθανεῖν, ἢ νικᾷν.	Aut manentem mori, aut vincerè oportet.
Ἡμιόνος κανθήλιος.	Mulus clitellarius.
Ἡμεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες.	Nos decem Rhodii, decem naves.
Ἦ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο;	Exscripsit ecquis dictionem Morsimi?
Ἢν μὴ καθάρῃς καὶ ἀλέσῃς οὐ φάγῃς.	Purges nisi molasque, non edes piger.
Ἦν ποτε κἀμοὶ πρώρα καὶ πρύμνη.	Fuit et mihi aliquando prora et puppis.

Ἣν ἔλαχες Σπάρτην, ταύτην κόσμει.	Spartam quam nactus es, exorna.
Ἡ ψελλὴ οὐ πιστεύει.	Balba non credit.
Ἡ Παναγαῖα Ἄρτεμις.	Panagæa Diana.
Ἡρακλῆς ξενίζεται.	Hercules hospitio excipitur.
Ἡράκλειος νόσος.	Herculeus morbus.
Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος.	Hercules et simia.
Ἡράκλεια λουτρά.	Herculanea balnea.
Ἡρακλέως λίθος.	Heracleus lapis.
Ἡράκλειος ψώρα.	Herculanea scabies. [Milesii.
Ἦσάν ποτ' ἦσαν, ἄλκιμοι Μιλήσιοι.	Fuêre, quondam fuêre, strenui
Ἢ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ὠφέλιμον.	Aut opportunum silentium, aut sermonem utilem habe.
Συλοσῶντος χλαμύς.	Sylosantis chlamys.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι. — CENTURIA X.

Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.	Morus moro purgatur. [ceo.
Ἡττήθης τινὸς ἀλεκτρυόνος.	Victus es ab aliquo gallo gallina-
Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.	Aut ter sex, aut tres tesseræ.
Ἢ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα.	Aut obiit, aut docet literas.
Ἡ Φάνου θύρα.	Phani janua.
Ἢ φρονεῖν ἔλαττον, ἢ δύνασθαι δεῖ μεῖζον.	Modestiùs de se sentire, aut plus virium habere oportet.
Ἡφαίστιος δεσμός.	Vulcanium vinculum.
Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν.	Una auri capiet Spartam vesana cupido.
Ἠὼς ὁρῶσα τὰ νυκτὸς ἔργα, γελᾷ.	Aurora videns noctis opera, ridet.

Θ. — Θ.

Θάμυρις μαίνεται.	Thamyris insanit.
Θάρσει, τὸ δίκαιον ἰσχύει μέγα.	Confide, multum justitia potest.
Θάρσει λέγων τἀληθές, οὐ σφαλῇ ποτέ.	Confide verum proloquens, nunquam cades.
Θάνατον παρδάλιον ὑποκρίνεται.	Mortem pardalis effingit.
Θαλάττιον ἐκ χαράδρας ὕδωρ.	Maris aquam ex cavernâ.
Θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε, τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον· Ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες. Χ' ὁ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.	Sperandum, Batte, est, melior cras forsan erit res: Spes est in vivis, non est spes ulla sepultis. Nunc clarus splendet, nunc Jupiter imbre nigrescit.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος· καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει κόπος.	Deo volente nil potest æmulatio; et non volente nil potest ullus labor.

Θετταλικὸν σόφισμα.	Thessalicum commentum.
Θεράπευε τὸ φοβεῖσθαι, καὶ ὀ φοβηθήσῃ πενίαν.	Ipsum timorem sana, et non timebis paupertatem.
Θάσος ἀγαθῶν.	Thasus bonorum.
Θᾶττον ὑπὸ μάλης πέντ' ἐλάφους κρύψειας ἢ ἕνα κίναιδον.	Citiùs sub axillâ quinque cervos celaveris, quàm unum cinædum
Θαλάττιος ὢν, μή πως χερσαῖος γένῃ.	Marinus cùm sis, ne terrestris fias.
Θεαγένους χρήματα.	Theagenis facultates.
Θεός τε τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.	Nempe otiosis nullus adsistit Deus.
Θετταλικὴ γυνή.	Thessala mulier.
Θεὸς ἡ ἀναίδεια.	Deus impudentia.
Θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν, εὐτυχεῖν βροτούς.	Mortalibus bene esse, munus est Dei.
Θετταλικὰ πτερά.	Thessalicæ alæ.
Θεῶν ἀγορά.	Deorum cœtus.
Θηρικλεῖος φίλος.	Thericlii amicus.
Θηραμένης ἀνήρ.	Theramenes vir.
Θυμοῦ λόγος ἰατρός.	Sermo iræ medicus.
Θρᾶκες ὅργια οὐκ ἐπίςανται.	Thraces fœdera non nôrunt.
Θρὶξ ὕςριχος.	Seta hystricis.
Θησεὺς Πειρίθουν.	Theseus Pirithoum.
Θυμὸς ἔσχατον γηράσκει.	Ira postremò senescit.
Θύραζε Κᾶρες, οὐκετ' ἀνθεςήρια.	Foras Cares, non ampliùs anthesteria.
Θυμόσοφός ἐςιν.	Animo solers est.
Θυνίζειν.	Thynnizare.

I.

Ἰαλέμου ψυχρότερος.	IALEMO frigidior.
Ἴανος ἄλλος.	Alter Janus.
Ἰαίνεται τῇ διηγήσει τῶν τοιούτων λόγων.	Talibus sermonibus delectatur.
Ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ πήδημα.	Ecce Rhodus, ecce et saltus.
Ἴαμα γλώττης, ἐγκράτεια κοιλίας.	Medela linguæ, ventris abstinentia.
Ἱερὰ ἄγκυρα.	Sacra anchora.
Ἱερόσυλος θεοσεβεῖ.	Sacrilegus Deum veneratur.
Ἰλιὰς κακῶν ἐπῄει.	Ilias malorum invasit.
Ἱματίῳ πῦρ περιστέλλεις.	Veste ignem occultas.
Ἱματισμὸς Διονυσίου.	Vestitus Dionysii
Ἰνοῦς ἄχη.	Inûs dolores.
Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.	Ubi enim timor, ibi et pudor.
Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.	Adde rotas vetulo leviores usque caballo.
Ἱππόλυτον μιμήσομαι.	Hippolytum imitabor.
Ἵππους εἰς λεῖον πέδιον.	Equos in planum campum.

Ἵππους εἰς πεδίον διδάσκεις τρέχειν.	Equum in campum currere doces.
Ἵππος με φέρει, καὶ βασιλεύς με τρέφει.	Equus me portat, alit rex.
Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῇ.	Equites in campum provocas.
Ἴσως Ἐριννῦς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.	Fortassis est Erinnys ex tragœdiâ.
Ἱστὸν ἀράχνης.	Araneæ tela.
Ἴσα πόλεμον οὐ ποιεῖ.	Æqualitas bellum non parit.
Ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται.	Æqualitas amicitia.
Ἰσχὺς, καὶ τεῖχος, καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ φρόνησις.	Robur, murus, et arma, sapientis est prudentia.
Ἰχθὺς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὄζειν ἄρχεται.	Piscis a capite olere incipit.
Ἰχθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.	Piscem natare doces.

K.

ΚΑΚΟΥ κόρακος κακὸν ὠόν.	Mali corvi malum ovum.
Κακοὶ κόρου οὐκ ἀνέχονται.	Mali statietatem non ferunt.
Καὶ εἰς μάχαιραν κυβιστήσειεν.	Vel per gladium se devolvat.
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμῆς κινεῖ λίθον.	Etiam a lineâ movet calculum.
Κακοὶ πίνουσι τῆς τιμωρίας τὴν ὁμίχλην.	Mali bibunt punitionis nebulam.
Καὶ ἐπὶ τῷ βωμῷ τὸν ἐπίβουλον.	Etiam in altari insidiatorem.
Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δυλίᾳ φρένες.	Res dura visu, ast in malis mente est opus.
Καὶ βαίτυλον ἂν κατέπιες.	Etiam bætylon devorâsses.
Κακὰ κέρδεα ζημίαν ἀρετῆς φέρει.	Mala lucra virtuti damnum adferunt.
Καταφρόνει θανάτου.	Mortem contemne.
Κανθάρου μελάντερος· καὶ, Κανθάρου σοφώτερος.	Cantharo nigrior : et, Cantharo callidior.
Κάμηλος ψωριῶσα, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.	Camelus scabiosa multorum asinorum tollit onera.
Καρκῖνος λαγὼν αἱρεῖ.	Cancer leporem tollit.
Κατὰ μυὸς ὄλεθρον.	Juxta muris interitum.
Κακῶν πανήγυρις.	Malorum panegyris.
Καδμεία νίκη.	Cadmea victoria.
Καὶ σφάκελοι πωλοῦσιν ἀτέλειαν.	Etiam Sphaceli immunitatem præstant.
Κακὸν Τενέδιον.	Malum Tenedium.
Κακῶς ἀκούειν πρός σε ἐστι.	Ut malè aut secus audias penès te est.
Καθ' ὕδατος γράφεις.	In aquâ scribis.
Καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῶν ἀναισθήτων ἰσχὺν ἐλάμβανεν.	Etiam Hercules vires a sensu carentibus accepit.
Καρικὴ Μοῦσα.	Carica Musa.
Καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης.	Contra semet Bellerophontes.
Κἂν αἲξ δάκῃ ἄνδρα πονηρόν.	Etiam capra improbum hominem mordeat.

Κακὸν ἄγγος οὐ κλᾶται.	Malum vas non frangitur.
Κατὰ θεὸν ἥκεις.	Divinitùs advenis.
Κατὰ βοὸς εὔχου.	Taurinâ voce precare.
Καύνιος ἔρως.	Caunius amor.
Κατὰ ποδὸς βάσιν.	Pedetentim.
Κανθάρου σκιά.	Scarabæi umbra.
Κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν ἀεί.	Malum virum semper pati malum decet.
Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρῃ.	Vel a mortuo tributum auferat.
Κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἔνθ᾽ ἀναιδεία κρατεῖ.	Malus enim pudor ubi regnum impudentia tenet.
Κατευνάζει σμικρὰ σώματα ῥοπὴ παλαιῶν.	Sopit pusillus corpora impulsus senum.
Καιρὸς ψυχὴ πράγματος.	Tempus anima rei.
Κάλλιππος τρέχει.	Callippus currit.
Καὶ φιλεῖν δεῖ, ὡς καὶ μισήσοντας· καὶ μισεῖν, ὡς καὶ φιλήσοντας.	Amare oportet tanquam osuros, et odisse tanquam amaturos.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ια. — CENTURIA XI.

ΚΑΚΩ͂Σ ἀκούειν κρεῖσσον ἢ λέγειν κακῶς.	Audire nempe quam loqui præstat malè.
Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς· τὸ μὲν γὰρ ἐλεοῦμεν, τὸ δὲ ψέγομεν.	Honesta paupertas prior quàm opes malæ; Miseramur istam namque, at eas reprendimus.
Κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστιν, οἶνος δὲ νοῦ.	Vultus speculum index ferreum, mentis merum.
Κατόπιν ἑορτῆς ἥκεις.	Post festum venis.
Κακοῖς τὸ κέρδος τῆς δίκης ὑπέρτερον.	Lucrum malis est æquitate antiquius.
Κατὰ πυρὸς ξαίνεις.	Ignem dissecas.
Κασσιωτικὸν ἅμμα.	Cassioticus nodus.
Κακὴ πρόσοδος.	Malus proventus.
Καὶ ἅμμα λύεις.	Nodum solvis.
Καὶ δρῦς μαινὰς ἐγένετο.	Etiam quercus bacchatur.
Καρκῖνος ὀρθὰ βαδίζειν οὐ μεμάθηκεν.	Cancer rectè incedere non didicit.
Καὶ μία μείζων βία τῶν Μηνιάδων.	Vel una vis Meniadum potentior.
Καρικὸς τράγος.	Caricus hircus.
Καρικὸς τάφος.	Caricum sepulchrum.
Καλαμαράδικος Γάδαρος.	Calamaradicus Gaditanus.
Καθάσπερ αἱ τίτθαι σιτίζεις κακῶς.	Nutricum instar malè cibas.
Καρκῖνον δασύποδι συγκρίνεις.	Cancrum lepori comparas.
Καρπάθιος τὸν λαγωόν.	Carpathius leporem.
Κακὸν δῶρον ἴσον ζημίᾳ.	Malum donum noxæ simile.
Κατα ῥοῦν φέρεται.	Secundo æstu fertur.

Καὶ τὸ ἄμεινον εἰς τοὐναντίον ἀποτελευτᾷ.	Etiam quod melius est, in deterius desinit.
Κατ' αἶγας ἀγρίας.	Ad capras sylvestres.
Κακὰ μὲν θρῖπες, κακὰ δὲ ἶπες.	Mala res thripes, mala res ipes.
Κερκωπίζειν.	Cercopizare.
Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν νύσσαν.	Impelle equum ad metam.
Κενὰ κενοὶ βουλεύονται.	Inanes inania consultant.
Κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεται.	Inani spe calescit.
Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.	Lucrum probro potius est.
Κερκυραία μάστιξ.	Cercyræum flagellum.
Κέρδος αἰσχρὸν, βαρὺ κειμήλιον.	Turpe lucrum, gravis thesaurus.
Κενὰ κροταλίζεις ὄχη.	Inanes currus agis.
Κεραμεὺς ἄνθρωπος.	Figularis homo.
Κενταύρων ὕβριν μεμίμηται.	Centaurorum injuriam imitatus est.
Κεκύλισται ὁ πίθος.	Versatum est dolium.
Κερκυόνων ἐλευθερία.	Cercyonum libertas.
Κεστρεὺς νηστεύει.	Mugil jejunat.
Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις.	Ceram auribus inungis.
Κισσὸς μετ' ἀνθεστήρια.	Hedera post anthesteria.
Κιλίκιοι τράγοι.	Cilicii hirci.
Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.	Amicorum res communes.
Κινεῖς τὸν Ἀνάγυρον.	Anagyrum moves.
Κινήσω τὴν ἀφ' ἱερᾶς.	Movebo calculum a sacrâ lineâ.
Κινδυνώδης ἡ ἐν πρώρᾳ σελίς.	Periculosa in prorâ sedes.
Κίγκλου πενέστερος.	Cinclo pauperior.
Κλαίει ὁ νικήσας· ὁ δὲ νικηθεὶς ἀπόλωλεν.	Qui vicit plorat; fuit at qui victus, obivit.
Κλιτοριάζειν.	Κλιτοριάζειν.
Κνὶψ ἐκ χώρας.	Cnips extra regionem.
Κνωδάλου χοῖνιξ.	Cnodali chœnix.
Κόσμει Σπάρταν ἣν ἔλαχες.	Exorna Spartam quam sortitus es.
Κορώνη γράμματα κομίζει.	Cornix literas fert.
Κοσκίνῳ μαντεύεται.	Cribro vaticinatur.
Κορυδέως εἰδεχθέστερος.	Corydeo deformior.
Κολοφῶνα κακῶν ἐπέθηκεν.	Colophonem malorum imposuisti.
Κουρήτων στόμα.	Curetum os.
Κοινὸν ναυάγιον τοῖς πᾶσι παραμύθιον.	Commune naufragium omnibus est consolatio.
Κόκκος σίτου προὐξένησε θάνατον.	Granum frumenti mortem conciliavit.
Κόττου ἰσχυρότερος καὶ Βριάρεω.	Cotto fortior et Briareo.
Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα.	Crates dimittit ea quæ sunt Cratetis, ne quæ sunt Cratetis, Cratetem superent.
Κρητίζειν.	Cretizare.
Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν.	Aries mercedem nutritionis persolvit.

Κρείσσων Ζώπυρος ἑκατὸν Βαβυλώνων.	Melior Zopyrus quàm centum Babylones.
Κρεῖσσον ὀλίγον φωτίζεσθαι, ἢ παντελῶς σκοτίζεσθαι.	Præstat parum lucis accipere, quàm prorsus obtenebrari.
Κριτὴς κάκιστος ὑπάρχεις καὶ φίλων καὶ πολεμίων.	Judex pessimus es et amicorum et hostium.
Κύκνειον ᾆσμα.	Cygnea cantio.
Κυπαρίττου καρπός.	Cyparissi fructus.
Κυνόσαργες.	Cynosarges.
Κύων εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον.	Canis ad suum vomitum.
Κυνὶ δίδως ἄχυρα, ὄνῳ δ' ὀστέα.	Cani das paleam, asino ossa.
Κωφότερος κίχλης.	Turdo surdior.

Λ. Λ.

ΛΑ'ΒΡΑΚΑΣ Μιλησίους.	Labraces Milesios.
Λαγωὸς καθεύδων.	Lepus dormiens.
Λαγωὸς περὶ τῶν κρεῶν τρέχει.	Lepus per viam pro carnibus currit.
Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν.	Laconicum morem persequi.
Λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν.	Ex lacu dives es, ut Callias.
Λαμίας δυσμορφότερος.	Lamiâ deformior.
Λαρινοὶ βόες.	Larini boves.
Λάρος κεχηνώς.	Larus hians.
Λάρος ἐν ἕλεσιν.	Larus in paludibus.
Λεβηρίδος γυμνότερος καὶ κινδάλου.	Leberide nudior et cindalo.]
Λειβηθρίων ἀνοητότεροι.	Libethriis insulsiores.
Λέγειν μὲν τὰ ἄριστα, πράττειν δὲ τὰ κάλλιστα.	Optima loquere, pulcherrima fac.
Λευκόλινον λίνον κερδογαμεῦς.	Album linum ducis lucri causâ.
Λευκώνης ζῆλος.	Leucones zelotypia.
Λεωκόριον οἰκεῖς.	Leocorium habitas.
Λέοντα ξυρᾷν, ἢ κολωνὸν κυρίττειν.	Leonem radere aut jugum montis fodere.
Λεπτὴ τὶς ἐλπίς ἐστιν ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.	Spes parva quâ vectamur est nunc reliqua.
Λεπτὴν πλέκει.	Tenuem funiculum nectit.
Λέρνη θεατῶν· καὶ, Λέρνη κακῶν.	Lerna spectatorum; et Lerna malorum.
Λεσβίων ἀξία.	Lesbiis digna.
Λέσχη ἐγκάθη.	Leschæ insides.
Λευκὴν μάζαν φυρῶσιν.	Albam placentam subigunt.
Λέων τὴν τρίχα, ὄνος τὸν βίον.	Leo pilo, asinus vitâ.
Λευκὴ ψῆφος.	Candidus calculus.
Λέων εὐθὺς εἰς ἀγῶνας.	Leo protinus in certamina.
Λευκὴ στάθμη λευκῷ λίθῳ.	Alba amussis albo lapidi.
Λήμνιον κακόν.	Lemnium malum.

Λύπαργος κύων.	Languidus canis.
Λημνίᾳ χειρί.	Lemniâ manu.
Λήμνιον βλέπεις.	Lemnicè intueris.
Λίθον ἕψεις.	Lapidem maceras.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιβʹ. — CENTURIA XII.

Λίθοις τὸν ἥλιον βάλλει.	Lapidibus solem incessit.
Λιμοῦ πεδίον.	Famis campus.
Λιμὸς Μηλίων.	Fames Meliensium.
Λίνδιοι τὴν θυσίαν.	Lindii sacrificium.
Λίθος κυλιόμενος, φῦκος οὐ ποιεῖ.	Lapis qui volvitur, algam non generat.
Λίνον λίνῳ συνάπτειν.	Linum lino connectere.
Λιτυέρσαν ᾠδὴν ᾄδεις.	Lityersam cantionem canis.
Λιπαρώτερος, λύχνου ϗ ληκυθίου.	Lychno et lecytho pinguior.
Λιβυκὸν θηρίον.	Libyca fera.
Λοκρῶν συνθήματα.	Locrensium pacta.
Λούσαιο τὸν Πελίαν.	Peliam lavaris.
Λοκρικὸς βοῦς.	Locrensis bos
Λυγκέως ὀξύτερον ὁρᾷ.	Lynceo acutiùs videt.
Λύκου πτερὰ ζητεῖς.	Lupi alas quæris.
Λυδὸν εἰς πεδίον ἴσθι προκαλούμενος.	Lydium in campum te provocâsse scias.
Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.	Lydius in meridie lascivit.
Λυδὸς καπηλεύει.	Lydius cauponariam exercet.
Λύκος αἰετὸν φεύγει.	Lupus aquilam fugit.
Λύκος ἔχανεν.	Lupus hiavit.
Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.	Lupus circum puteum saltat.
Λύκω συννέμω ϗ ἵππω· λέοντε γε μὴν οὐκέτι.	Duo lupi, et duo equi unà pascuntur, duo leones non item.
Λύειν δ' οὐκ ἔστιν, ἀγνοοῦντα τὸν δεσμόν.	Solvere non potest, qui nodum ignorat.
Λύκον εἶδες.	Lupum vidisti.
Λύχνου ἀρθέντος, γυνὴ πᾶσα ἡ αὐτή ἐστι.	Lucernâ sublatâ, omnis mulier eadem est.
Λυκόπους εἶ.	Lupi pedem habes.
Λύκου δεκάς.	Lyci decima.
Λυπηρότερον σταλαγμοῦ.	Odiosius stillâ.
Λύκος πρὸ βοῆς σπεύδει.	Lupus ante clamorem properat.
Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν.	Lucernam in meridie accendere.
Λυσίζωνος γυνή.	Mulier zonam solvens.
Λῦε λέσχας.	Solve colloquium.
Λυσικράτης ἕτερος.	Lysicrates alter.
Λύκος ποιμήν.	Lupus pastor.
Λυσιστράτου πλοῦτον πλουτεῖς.	Lysistrati opulentiâ dives es.

Λύσιοι τελεταί.	Bacchi sacra.
Λυδία ἐλέγξει τὸ κίβδηλον.	Lydius lapis adulterinum arguet.
Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι Αἰγύπτιοι· Τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.	Lydii improbi, secundò Ægyptii: tertiò omnium perniciosissimi Cares.
Λύδιον ἅρμα· καί, Παραλύδιον.	Lydius currus; et, Præter Lydium currum.
Λύπης πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος.	Omnis doloris tempus fit medicus.
Λωτοῦ ἔφαγες.	Lotum edisti.

M.

Μᾶλλον ὁ Φρύξ.	Magis Phryx.
Μασχαλισθείση ποτέ.	Ex alis aliquando sustolleris.
Μαχαίρᾳ μὴ πῦρ σκαλεύειν.	Gladio ignem ne fodito.
Μαχητὴς ἐπέμφθης, οὐκ ἀγγελιαφόρος.	Ad pugnandum missus es, non ad nuntia ferenda.
Μαρσύας κομπάζων ἐρίζει.	Marsyas gloriosus certat.
Μαργίτης εἶ.	Margites es.
Μασχάλην αἴρειν.	Axillam tollere.
Μακραὶ τυράννων χεῖρες.	Longæ tyrannorum manus.
Μάστιξ ἐλαύνει.	Flagellum impellit.
Ματιολοιχὸς συγχάνεις.	Matiolœchus es.
Μεγαρέων δάκρυα.	Megarensium lacrymæ.
Μένε, βοῦς, ποτὶ βοτάναν.	Bos, herbam aliquando exspecta.
Μένε, γραῦ, ἐμόν σε παῖδα φιλήσοντα.	Exspecta, vetula, puerum meum, ut te osculetur.
Μεδίμνῳ ἀπομετρεῖ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.	Medimno dimetior paternum argentum.
Μέγας κελευστὴς ἐν μικρῷ πράγματι.	Magnus hortator in re parvâ.
Μεγαρικαὶ σφίγγες.	Megaricæ sphinges.
Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.	Magìs clamat lauró viridi dum uritur.
Μεῖζον φρονεῖ ἢ Πηλεὺς ἐπὶ μαχαίρᾳ.	Magnificentiùs de se sentit quàm Peleus ob gladium.
Μελανίωνος σωφρονέστερος.	Melanione temperantior.
Μελαμπύγου μὴ τύχῃς.	In Melampygos ne incidas.
Μεταβλητότερος Μήτρας.	Mutabilior Metrâ.
Μέλος Ἀγρέως.	Melos Agrei.
Μέγα τὸ ἐν συμφοραῖσι φρονεῖν ἃ δεῖ.	Magnum quid est, in rebus adversis sapere ut oportet.
Μεγαλοψυχία τὸ φέρειν πράως πλημμέλειαν.	Magnanimitas est, leviter ferre injuriam.
Μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνά τ' ἄστεα.	Nihil aliæ ad Crotonem urbes.
Μεθυσοκότταβος ἐγένου.	Methysocottabus fiebas.
Μελιταῖοι κύνες.	Melitæi canes.

Μεταδός μοι πηγάνου, ἵνα μὴ βασκαίνῃς με.	Rutam mihi impertire, ne me fascines.
Μερὶς, οὐ πνίξ.	Portio, non jugulatio.
Μετὰ Λέσβιον ἀοιδόν.	Post Lesbium cantorem.
Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος.	Cum Musis Corydus.
Μετὰ γραμμάτων Ἐφεσίων παλαίεις.	Cum literis Ephesiis luctaris.
Μετὰ πόλεμον ταραχὴ, ἢ συμμαχία· Καὶ, μετὰ Μαραθῶνα, μάχη.	Finito bello, auxilium; et, Post Marathoniam pugnam.
Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμετρίᾳ δὲ μάζαν ἔδοντες.	Potat aquam metro, sed edit mazam sine metro.
Μέλιτος μυελός.	Mellis medulla.
Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.	Magnum est os anni.
Μητραγύρτου θάνατος.	Metragyrti mors.
Μὴ προσοβήσῃς τὴν θήραν.	Ne venatum ante tempus excites.
Μὴ σπεῦδε γῆμαι, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.	Non antè ducas, mortuum quàm rescias.
Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ.	Nihil contra bovem preceris.
Μὴ τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.	Ne cinerem fugiens in prunas incidas.
Μὴ κακούργει τὴν μουσικήν.	Musicam ne vities.
Μὴ τιμωμένης ἀρετῆς, ἡ κακία παῤῥησιάζεται.	Ubi virtuti suus hones deest, improbitas licentiùs grassatur.
Μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν.	Ne cuivis dexteram porrigas.
Μὴ φορεῖν στενὸν δακτύλιον.	Arctum annulum ne gestato.
Μὴ ἐσθίειν καρδίαν.	Cor ne edito.
Μὴ ἐπιστρέφεσθαι ἐπὶ τοὺς ὅρους ἐλθόντας.	Ad finem progressis non est redeundum.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀναλόντα ἐσθίειν.	Non a chytropode haud sacrato sumpseris escam.
Μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.	Ne rem defini, nisi partem audieris utramque.
Μὴ νεκρῶν θήκας κίνει.	Defunctorum loculos ne moveas.
Μήλῳ βάλλειν.	Malo ferire.
Μὴ ὢν Σύρος, μὴ συρίζε.	Cùm non sis Syrus, ne Syrum agas.
Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.	Ne apud me varia.
Μηδικὴ τράπεζα.	Medica mensa.
Μὴ κίνει κακὸν εὖ κείμενον.	Ne moveas malum benè situm.
Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας.	Neque mel, neque apes.
Μὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ.	Ne ignem ad ignem.
Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.	Non cum leone capra decertem fero.
Μὴ κάρφος κινεῖν.	Nec stipulam movere.
Μὴ μάχαιραν αἴρει θῆλυ.	Ne gladium tollat mulier.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιγʹ.	CENTURIA XIII.
ΜΗ' κίνει Καμάριναν.	Ne moveas Camarinam.
Μήτε τυφλὸν ὁδηγὸν, μήτε ἀνόητον ξύμβουλον.	Neque cæcum viæ ducem, neque imprudentem consiliarium.
Μὴ παιδὶ μάχαιραν.	Ne puero gladium.
Μὴ εἰκῇ τὴν Ἄβυδον.	Ne temerè Abydum naviges.
Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα.	Neque natare, neque literas.
Μηδέποτε μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος.	Ne quis unquam Megarensibus sapientior fiat.
Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.	Ne verba pro fàrinâ.
Μῆλά μοι Ἑσπερίδων ἐδωρήσω.	Mala mihi Hesperidum dono dedisti.
Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς πῶλος.	Semper pullus tuus parvus.
Μισῶ μνήμονα συμπότην.	Odi memorem compotatorem.
Μικρὰ ἐλαττούμενος, τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε.	Parum quidem detrimenti passus, ne propterea amico maledicas.
Μία τῶν εἰς φαρέτραν.	Una earum quæ in pharetram.
Μικροῦ δὲ ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.	Certamen exile haud decus magnum parit.
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.	Una hirundo non facit ver.
Μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε, μήτε φύτευε.	Mintham in bello neque edito, neque serito.
Μῖτος ἔριδος τότ' ἦν.	Filum contentionis tum erat.
Μίδας ὄνου ὦτα εἶχεν.	Midas asini aures habuit.
Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, κακοῦ δὲ ψόγος.	Merces virtutis laus est, improbitatis verò vituperatio.
Μίδου χρήματα.	Midæ opes.
Μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.	Odi sophistam quisquis haud sapit sibi.
Μία λόχμη δύο ἐριθακοὺς οὐ τρέφει.	Unum fruticetum duos erithacos non alit.
Μικρὸς ἡλίκος Μόλων.	Parvus qualis Molon.
Μικρὸν τὸ ὀβολοῦ τίμιον.	Parvum oboli pretium.
Μικρόθεν ἡ ἀγαθὴ ἄκανθα φαίνεται.	Bona spina jam tum quum parvula est se prodit.
Μνήμη καμήλου.	Cameli memoria.
Μνησικακία καμήλου.	Cameli offensarum memoria.
Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον.	Moschus Bœotiam cantionem canens.
Μορίων μὴ θίγγανε.	Sacras Minervæ olivas ne attingas.
Μολὼν λάβε.	Veniens cape.
Μόναι Λάκαιναι ἄνδρας τίκτουσι.	Solæ Lacænæ viros pariunt.
Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.	Acti laboris nulla habetur gratia.
Μυκώνιος γείτων.	Myconius vicinus.

Μυκωνίων δίκην ἐπεισέπαισεν εἰς τὰ συμπόσια.	Myconiorum more in symposia incidit.
Μύδας ὀφθαλμοὺς Ἰνδικοὺς δοκιμάζει.	Mydas oculos Indicos explorat.
Μῦς ἔδακε Βρασίδαν ἐν ἰσχάσιν.	Mus Brasidam momordit in caricis.
Μυσῶν λείαν.	Mysorum prædam.
Μυσὶ κανθαρίς.	Muribus cantharis.
Μύλος πάντ' ἀκούει.	Mylus omnia audit.
Μυόλεθρος.	Muris interitus.
Μυῤῥίνων ἐπιθυμεῖς.	Myrtos desideras.
Μῦς λευκός.	Mus albus.
Μῦς δακὼν παῖδ' ἀπέφυγε.	Mus puerum mordens aufugit.
Μύσιος ὄνος κατεαγὼς τὸν νῶτον,	Mysius asinus rupto dorso.
Μύωπι τὸν δράκοντα ἤγειρας.	Stimulo currentem incitâsti.
Μυσκέλλου ψῆφος.	Myscelli suffragium.
Μὴ θυῇς ἄνθρωπον, ὡς Ἀθάμας.	Ne pro deâ hominem.
Μῦς ἄρτι πίσσης γεύεται.	Mus modò picem gustat.
Μῦς γαλῆν ἐλέγξει τὴν τέως νύμφην.	Mus felem arguet paulò antè puellam.
Μῦς εἰς τρώγλην οὐ χωρῶν, κολοκύνταν ἔφερεν.	Mus cum antro suo non caperetur, etiam cucurbitam ferebat.
Μωρότερος Μορύχου.	Stultior Morycho.
Μωρὸς σιωπᾷν οὐ δύναται.	Stultus tacere nescit.
Μωρότερος Κορύβου.	Stultior Corybo.
Μωμήσεται μᾶλλον ἢ μιμήσεται.	Faciliùs carpet quàm imitabitur.
Μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.	Insanientem deum alio sobrio deo temperare.

N. — N.

ΝΑΫΣ ἱκετεύει πέτρας.	Navis supplicat petris.
Ναῦν τοι μί' ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ.	Servari haud unâ navis anchorâ solet.
Ναῦς παλαιὰ πόντῳ οὐχὶ πλωΐμη,	Navis vetusta inepta deinceps est mari.
Νάνος ὢν ὕπεικε,	Pumilio cùm sis, cede.
Νέα χελιδών.	Nova hirundo.
Νέος φιλοδοξῶν πρώϊμος πονηρίας,	Juvenis gloriæ inserviens præcox improbitas.
Νεοκλείδου κλεπτίστερος.	Neoclide furacior.
Νεκρῷ μῦθον εἰς οὖς ἔλεγεν.	Mortuo fabulam in aurem narrabat.
Νεκρὸν μυρίζεις.	Mortuum unguento perungis.
Νεκρὸς κεῖται βδέων.	Mortuus jacet pedens.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	Mortuus non mordet.
Νεφέλας ξαίνεις.	Nebulas cædis.
Νέμεσις δέ γε παρὰ πόδας βαίνει.	Nemesis circa pedes obambulat.
Νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως.	De luteo nihil mihi das.

Νεβρῷ ἱππεύεις.	Himnulo inequitas.
Νῆα καὶ κωπέας ἀνθ' ὅπλων ἠλλάξαντο.	Rudentes et ligna ad remos faciendos armis permutabant.
Νηφάλια ξύλα.	Sobria ligna.
Νὴ τὼ Σιώ, τέχνη ἄνευ τῆς ἀληθείας ἥφθη.	Per Castorem et Pollucem ars absque veritate tacta est.
Νιόβης πάθη.	Niobes mala.
Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροις.	Mens non est Centauris.
Νοῦς ὁρῇ, καὶ νοῦς ἀκούει.	Mens videt, et mens audit.
Νοῶ τὸν ξένον.	Novi peregrinum.
Νόμοις ἕπεσθαι τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.	Servare leges patrias pulchrum ac bonum.
Νόμος, γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.	Par cum diis parentibus lege est honos.
Νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστι, ἢ λύπην φέρειν.	Mœrore morbum perpeti minùs grave.
Νόμος καὶ χώρα.	Lex et regio.
Νυμφίου βίον ὑμεῖς ζῆτε.	Sponsi vos vitam vivitis.
Νὺξ ὑγρά.	Humida nox.
Νῦν εἰς χώραν ἦλθες.	Nunc in regionem venisti.
Νῦν ὁ σπρίων ἄμητος.	Nunc leguminum messis.
Νῦν Θεοὶ μάκαρες.	Nunc Dii beati.
Νῦν γένοιτο τὸ σωθῆναι.	Nunc servari contingat.
Νόσος φιλίας ἡ κολακεία.	Morbus amicitiæ assentatio.
Νῷ πείθου.	Menti pareto.

Ξ. Ξ.

ΞΕ'ΝΟΣ ἔλθῃ ὅστις ὀνήσει.	Veniat qui proderit hospes.
Ξυρεῖ ἐν χρῷ.	In cute radit.
Ξυρὸς εἰς ἀκόνην.	Novacula in cotem.
Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.	Lignum curvum nunquam rectum.
Ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κ' ὀδύρεται.	Deo volente ridet et flet quilibet.
Ξύμβολος ἀγαθὸς ἢ καὶ φαῦλος.	Auspicium aut malum aut bonum.
Ξυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα.	Communis Mars perimentem sæpè peremit.
Ξυγγνώμη πρωτοπείρῳ.	Venia danda primum experienti.

O. O.

Ὁ ΔΙΟΣ Κόρινθος.	Jovis filius Corinthus.
Ὁ ἁλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει.	Piscator ictus sapiet.
Ὁδὸν ὀρθὴν βαδίζει.	Rectâ viâ ambulat.
Ὁδοῦ γὰρ καὶ ἀληθείας χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι.	A viâ et veritate aberrare durum est.

ʽΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιδ′.	CENTURIA XIV.
Ὁ ΖΕΥΣ κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.	PUNIT superbè se gerentes Jupiter.
Ὁ ἥλιος τὸν οὐκ ἀετιδέα.	Sol non verè aquilinum pullum.
Ὁ δύω πτῶκας διώκων, οὐδέτερον καταλαμβάνει.	Qui duos insectatur lepores, neutrum capit.
Ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς.	Præsente viâ diverticulum quæris.
Ὁ ἔχων ἵππου χρήματα, ταχύτατα ἱππεύει.	Qui habit censum equi, velocissimè equitat.
Ὁ ἔχων πολὺ πέπερι, τίθησι κἂν λαχάνοις.	Qui multum habet piperis, etiam oleribus indit.
Ὁ θυμὸς ἀλγῶν ἀσφάλειαν οὐκ ἔχει.	Animus dolens securitatem non habet.
Οἴκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.	Domi Milesia, non enim hîc.
Ὀβολοῦ τάριχος, δύ᾽ ὀβολῶν ἀρτύματα.	Oboli unius salsamentum duorum obolorum condimentum.
Ὁ γὰρ φρονῶν εὖ, πάντα συλλαβὼν ἔχει.	Cordatus in se cuncta continet bona.
Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα.	Cretensis Cretensem.
Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.	Domus amica, domus optima.
Οἴκοι γενοίμην.	Domi sim.
Οἴκοθεν ὁ μάρτυς.	Testis domo petitus.
Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν.	Cretenses sacrificium.
Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ.	Novi Simonem, et Simon me.
Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.	Domi manere convenit felicibus.
Οἱ φῶρες τὴν βοήν.	Fures clamorem.
Οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσιν.	Fures ipsi accusant.
Ὄϊς τὴν μάχαιραν.	Ovis gladium.
Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.	Vinum et pueri veraces.
Οἰναῖοι τὴν χαράδραν.	Œnæi torrentis alveum.
Οἱ Ἴωνες ἐλεύθεροι μὲν κακοί, δοῦλοι δὲ ἀγαθοί.	Iones liberi quidem mali, servi autem probi.
Οἵῳ με ὁ δαίμων τέρατι συγκατέζευξεν;	Cum quo me portento deus conclusit!
Οἶος πέπνυται· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.	Solus sapit, reliqui ut umbræ volant.
Ὁ κόσμος σκηνὴ, ὁ βίος πάροδος, ἦλθες, εἶδες, ἀπῆλθες.	Mundus scena, vita transitus, venisti, vidisti, abisti.
Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.	Tempus te levabit sospitator omnium.
Ὁ κνὶψ ἐν χώρᾳ.	Cnips in regione.
Ὀκνὲ κυάμους κατάβρεξον· εἰ φάγοις ὠμοὺς, οὐδέποτε ἐπιλάθοιο.	Piger fabas madefac: si crudas ederis, nunquam latere poteris.

Ὁ κ' ἀργύρου ἢ πάντως θεῖ κ' ἐλαύνεται.	Navis omnino neque flatu secundo agitur, neque remigio impellitur.
Ὁ Κρὴς δὴ τὸν πόντον.	Cretensis mare.
Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών,	Carpathius leporem.
Ὁ Κλεομένης τῆς κοίτης ὑπερέχει.	Cleomenes superat cubile.
Ὁ καλῶς ἄγων, ἐμποιεῖ τὸ καλῶς ἕπεσθαι.	Qui bene ducit, bene sequi facit.
Ὅλῳ ποδί.	Toto pede.
Ὀλύμπου φανεῖται παντὸς ἐπαχθέστερος.	Olympo toto videbitur gravior.
Ὅλους Ἄθως καταλαξεύεις τῆς κορυφῆς.	Integros Athos a vertice incidis.
Ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.	Lupus pilum mutat, non mores.
Ὁ Λυδὸς τὸν ὄνον ἐλαύνει.	Lydus asinum impellit.
Ὁμολώϊος Ζεύς.	Jupiter Homoloïus.
Ὅμοιος ὁμοίῳ.	Similis simili.
Ὄμπνιος χείρ.	Cereatis manus.
Ὄμπνιον νέφος.	Cereatis nebula.
Ὁ μὲν λόγος θαυμαστὸς, ὁ δὲ λέγων ἄπιστος.	Oratio quidem admirabilis, sed qui illam profert non credendus.
Ὄμφακας βλέπει.	Uvas acerbas intuetur.
Ὅμοιον ὁμοίῳ δεῖ πλησιάζειν.	Simile simili appropinquare oportet.
Ὁ μὲν ἑκάτερος ἀμφότερος· ὁ δὲ ἀμφότερος, οὐδέτερος.	Alter uterque est, uterque neuter.
Ὁμοιότερος σύκου,	Similior ficu.
Ὀμφάλῃ Ἡρακλῆς λατρεύει.	Hercules Omphalæ servit.
Ὄνος ἄγει μυστήρια.	Asinus gestat mysteria.
Ὃν ἡ τύχη μέλανα γράψει, τοῦτον ὁ πᾶς χρόνος οὐ δύναται λευκᾶναι.	Quem fortuna nigrum pinxerit, illum nec universum tempus candidum reddere potest.
Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.	Asino quis fabulam narrabat : ille autem aures movebat.
Ὄνος λύρας ἀκούων, κινεῖ τὰ ὦτα.	Asinus audiens lyram, aures movet.
Ὃν οὐ τύπτει λόγος, οὐδὲ ῥάβδος.	Quem ratio non percutit, nec baculus percusserit.
Ὄνος εἰς ἄχυρα.	Asinus in paleas.
Ὄνου κεφαλὴν μὴ πλύνειν νίτρῳ.	Asini caput ne laves nitro.
Ὄνος ἐν μελίτταις.	Asinus inter apes.
Ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα πυνθάνεται.	Hinnulus leonem interrogat.
Ὄνος εἰς μάρτυν ὀγκᾶται.	Asinus ad funem rudit.
Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.	Asinus tubam audit.
Ὄνε, κάθου.	Asine, sede.
Ὄνος εἰς Κυμαίους.	Asinus inter Cumanos,
Ὄνος ὕεται.	Asinus compluitur,
Ὄνου θανάτους.	Asini mortes.

Ὄνου παρακύψεως.	Ob asini prospectum.
Ὄνου πόκαι.	Asini lanæ.
Ὄνου οὐρὰ τηλίαν οὐ ποιεῖ.	Asini cauda cribrum non facit.
Ὄνου γνάθος.	Asini mandibula.
Ὄνος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὗς.	Asinus lyram audiit, et tubam sus.
Ὀνοσκελίας θυγάτηρ.	Onosceliæ filia.
Ὄνου σκιά.	Asini umbra.
Ὁ παῖς κρύσταλλον.	Puer glaciem.
Ὄπισθεν κεφαλῆς ὄμματ᾽ ἔχει.	Oculos in occipitio habet.
Ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.	Ubi quis dolorem sentit, illic et animum habet.
Ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντὴ, προσραπτέον τὴν ἀλωπεκήν.	Ubi leonina pellis non pertingit, assumenda est et vulpina.
Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.	Ubi cervi cornua abjiciunt.
Ὁ πηλὸς, ἢν μὴ δαρῇ, κεραμὸς οὐ γίνεται.	Lutum, nisi tundatur, non fit testa.
Ὀρέστης ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.	Orestes in montibus degens.
Ὄρνια ζητεῖς, ἀνέμους θηρεύσεις.	Aves captas, ventos venaberis.
Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλέα τὸν καρτερόν.	Fortem coturnix sospitabit Herculem.
Ὁ Ῥῆνος ἐλέγχει τὸν νόθον.	Rhenus spurium arguit.
Ὄρος ὄρει οὐ μίγνυται, ἄνθρωπος δ᾽ ἀνθρώπῳ.	Mons monti non miscetur, at verò homo homini.
Ὅστις δὶς ναυαγήσει μάτην μέμφεται Ποσειδῶνα.	Quisquis bis naufragium faciet, frustrà Neptunum accusat.
Ὀστράκου περιστροφή.	Testæ conversio.
Ὀστοῦν ἔνεστι τῷ λόγῳ.	Os inest orationi.
Ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει.	Qui ipse se non possidet, Samum cupit.
Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.	Siculus mare.
Ὁ Σκύθης ἵππον.	Scytha equum.
Ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ ἐπιχεῖν μύρον.	Postquam lentem coxistis, non infundatis unguentum.
Ὅστις κύνα τρέφει ξένον, τούτῳ μόνῳ λῖνος μένει.	Quisquis canem peregrinum alit, huic solus funis sit reliquus.
Ὁ Ταντάλου λίθος ὑπὲρ κεφαλῆς ταντολεύεται.	Tantali lapis super caput repellitur.
Ὅταν Νίβας κοκκύσῃ τόθ᾽ ἕξεις πλοῦτον.	Quando Nibas coccyssabit, tunc divitias nancisceris.
Οὐδ᾽ ἀπὸ γῆς ὄνησις.	Ne a terrâ quidem juvabitur.
Οὐδ᾽ ἂν Ἐξηκεστίδης εὕροι τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.	Nec Execestides rectam viam inveniat.
Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.	Impietas sese superest jactare sepultis.
Οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τὸν Πασιφάης τρόπον.	Mores nefas cuiquam Pasiphaës sequi.
Οὐδὲν ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου.	Neque prope equestrem cursum.

Οὐδὲ πυρφόρος.	Ne ignifer quidem.
Οὗ τὸ οὖρον καθαρὸν, ἀποκρίνει τὸν ἰατρόν.	Cujus lotium purum est, medicum rejicit.
Οὐ παρ' ἕνα τὰ Σπάρτας.	Non penès unum Spartana res.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιέ. — CENTURIA XV.

ΟΥ̓Κ ἐᾷ με καθεύδειν οὐδὲ ῥᾳθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον.	Non sinit me dormire aut negligentiùs agere Miltiadæ tropæum.
Οὐ δύνῃ Φωκίωνι φίλῳ χρῆσθαι καὶ κόλακι.	Non potes Phocione amico et assentatore uti.
Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.	Ne Hercules quidem contra duos.
Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.	Nullus difficilis emptor bonam obsonat carnem.
Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.	Quisquis comam promittit, is subigi solet.
Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖν ἔχεις.	Nec prope scopum jaculari potes.
Οὗτος ὁ καθήμενος ἑσταμένῳ ἔοικεν.	Sedens ille stanti similis videtur.
Οὐδὲν ἱερόν.	Nil sacrum.
Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.	Nulla candidorum virorum utilitas.
Οὐ μάλα κυκᾷς.	Non valde misces.
Οὐ νυκτὶ πλεῖς.	Non noctu navigas.
Οὐδ' ἑπτέτης φράτορας ἔφυσας.	Nondum septennis tribules edidisti.
Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.	Nihil ad Bacchum.
Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.	Nihil ex agro dicis.
Οὐκ ἐν δέοντι χρῇ τῷ δέοντι.	In eo quod non necessarium est necessarium uteris.
Οὐκέτ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα· πολλὰ χαιρέτω.	Res non mea est nunc amplius: valeat diu.
Οὐδ' ἀπομύξασθαι σύνοιδεν.	Neque emungere quidem se novit.
Οὐδ' ἐν σελίνοις.	Ne in selinis quidem.
Οὐδ' αἰδώς σοι πέρδικος.	Nulla tibi perdicis verecundia inest.
Οὐδὲ κύων παύσαιτ' ἂν ἅπαξ σκυτοτραγεῖν μαθών.	Neque canis pellem edere cessabit, si semel didicit.
Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἀστυκὸς ἀνήρ.	Nil prorsus æqui cogitat vir urbicus.
Οὐχὶ καὶ αἱ χελῶναι διὰ μιᾶς πᾶσαι πλέαι.	Omnes per unam plenæ eunt testudines.
Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώσσουσιν.	Nec quantùm lusciniæ dormiunt.
Οὐκ ἔστιν ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτάνειν.	Peccare bis bello cuiquam non licet.
Οὐχ' ὁ βωμὸς πρὸς τὸ ἱερόν.	Non est altare conveniens sacro.
Τί οὐ γενήσῃ ἐὰν ἐς Ἄρβηλας;	Quid non fies Arbelas profectus?
Οὐδὲν Ὀρέστης πρὸς ἡμᾶς καὶ Πυλάδης.	Nihil Orestes ad nos et Pylades.

Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῆς τοῖς πολλοῖς.	Non eâdem quâ populus niteris.
Οὔτε χθὲς τὸ χρυσίον, οὔτε σήμερον τὸ θηρίον ἐξέπληξε τὸν Φαβρίκιον.	Neque heri aurum, neque hodie bellua Fabricium percelluit.
Οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.	Non est medela in sycophantæ morsu.
Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνοις.	Non lauderis, ne in parentibus quidem.
Οὐκ ἂν κινήσεις οὐδεμίαν ἀσπίδα, ἀλλ' ἀπὸ σκυτάλης μόνον καὶ τρίβωνος.	Nullum clypeum moveris, sed a scytale solùm et pallio.
Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.	Non est Corinthum fas cuique appellere.
Οὐκ ἔστι πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι.	Non homini cum dæmone fas contendere bello.
Οὐχ' ὁ τόπος τὸν ἄνδρα, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ αὐτὸν ἔντιμον ποιεῖ.	Non locus virum, sed vir locum gloriosum facit.
Οὐκοῦν ἐν ψυχρῷ τούτους ἑψήσομεν.	Ergo in frigida illas lixabimus.
Οὐ δύνασαι Θέτιδος καὶ Γαλατείας ἐρᾷν.	Non Galateam unà cum Thetide amare potes.
Οὔτε Ῥώμη πεσεῖται Σκηπίωνος ἑστῶτος, οὔτε Σκηπίων ζήσει τῆς πόλεως πεσούσης.	Neque Roma cadet Scipione stante, neque Scipio vivet urbe cadente.
Οὐ σὺ ἐσσὶ Καλλιπίδας ὁ δεικηλίστας;	An non tu es Callipides ille dicelista?
Οὐκ ἔστι διθύραμβος, ἂν ὕδωρ πίνῃ.	Non est dithyrambus, frigidum quisquis bibet.
Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη.	Nòn patrias modulatur cantiones.
Ὀφέλειος ὁ ἀγὼν οἷον οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης.	Utilitatis certamen.
Οὐδ' ὅσον κνήσασθαι τὸ οὖς σχολὴν ἄγει.	Non tantum illi otii est ut vel aures scalpat.
Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.	Non curat Hippoclides.
Οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας.	Non apud aram consilio locus.
Οὐκ ἀεὶ ποταμὸς ἀξίνας φέρει.	Non semper fluvius bipennes fert.
Οὐκ ἂν αὖθις ἀλώπηξ.	Non iterum vulpes.
Οὔθ' ὕεται, οὔθ' ἡλιοῦται.	Neque compluitur, neque sole aduritur.
Οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις.	Non bellum annuncias.
Οὔ ποτε ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὐδ' ὑάκινθος.	Nunquam scilla rosas produxerit aut hyacinthum.
Οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.	Non nôrunt quantò plùs dimidium toto.
Ὁ φεύγων μύλον, ἄλφιτα φεύγει.	Qui fugit molam, fugit farinam.
Ὀψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς κολωνὸν ἴσθι.	Serò venisti, sed in collem ito.
Ὀφθαλμὸς φιλίας πρόξενος.	Oculus amicitiæ conciliator.
Ὄφις εἰ μὴ φάγοι ὄφιν, δράκων οὐ γενήσεται.	Serpens nisi serpentem edat, non fiet draco.

Ὄφεως ὄμμα.	Serpentis visus.
Ὁ φαλλὸς τῷ θεῷ.	Phallus Deo.
Ὀχλεῖς μάτην με κῦμ᾽ ὅπως.	Ut unda me frustrà impetis.

Π.   Π.

ΠΑ´ΛΑΙ ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.	Fuere quondam strenui Milesii.
Πάντα θεῖν ἐλαύνεται.	Omnia ad cursum impelluntur.
Παρεξηυλημένος τὸν νοῦν.	Cui animus detritus.
Πάντα κάλων σείειν.	Omnem rudentem movere.
Πάναβρος Σαρδανάπαλος.	Deliciis mollitieque corruptus Sardanapalus.
Παρὰ τὰ δεινὰ φρονιμώτερος.	Post mala cautior.
Πάντα λίθον κινεῖν.	Omnem lapidem movere.
Πᾶν μοι τὸ χρέος κρόμμυα, καὶ τὸ τίμημα σκόροδα.	Omne mihi debitum cepe, et mulcta allia.
Πάντα ὀκτώ.	Omnia octo.
Πάσῃσι κορυδαλλῇσι χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.	Omnia galeritæ cristam inesse oportet.
Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή.	Ad talum obesa omnis salax est fœmina.
Πάντ᾽ ἐντραγὼν τὸν βοῦν, εἰς τὴν οὐρὰν ἀπέκαμεν.	Toto bove pulchrè devorato in caudâ lassatus sum.
Παρὰ χελώνῃ ὄστρακον.	Apud testudinem testa.
Πάντα ἔσω πίπτει.	Omnia intus cadunt.
Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν.	Apud surdum crepitum edere.
Πατροκλέους φειδωλότερος.	Patroclo parcior.
Πάτταλος παττάλῳ προσκρούεται.	Clavus clavo pellitur.
Παύσωνος πτωχότερος.	Pausone mendicior.
Πάντα χρήματα.	Omnia commixta.
Παμφίλου νοσφισμός.	Pamphyli aversio, *seu* fraudatio.
Πάνθ᾽ ὑπὸ μιᾶς Μύκωνος.	Omnia sub unam Myconem.
Παναθηναίων κατόπιν.	Post Panathenæa.
Πάππος ἀκάνθης.	Spinæ flocci.
Παρὰ ποταμὸν φρέαρ ὀρύττει.	Apud flumen puteum fodit.
Πάλιν ἡ ὗς παρορίνει.	Rursum sus incitat.
Παρθένοις ἓξ ἐφάμιλλος.	Sex virginum æmulus.
Πατρόκλειος πρόφασις.	Patroclea occasio.
Πάθος κόρης ἱππομανοῦς.	Hippomanis filiæ infortunium.
Παρθένος τὰ πατρῷα.	Virgo paterna bona.
Πανίδου ψηφός.	Panidæ suffragium.
Πάρες τὸν μάντιν ἐστεμμένον.	Omitte vatem coronatum.
Παντακίωνος συκοφαντικώτερος.	Pantacione calumniosior.
Πάντα νικήσω πέτρον.	Omnem lapidem movebo.
Πεισάνδρου δειλότερος. [γωσις.	Pisandrâ timidior. [tudo
Πελαργικοὶ νόμοι, καὶ ἀντιπελάρ-	Ciconiæ leges, et Ciconiæ grati-

Πελληναῖος χιτών.	Pellenæa tunica. [cræ.
Πεινῶντος ἀνδρὸς, ἰσχνὰ τἀντικνήμια.	Viri esurientis tibiæ semper ma-
Πέρδικος ἱερόν.	Perdicis sacellum.
Περιαγειρόμενος φύλλοις βάλλεται καὶ ἄνθεσιν.	Circumductus foliis incessitur et floribus.
Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενία.	Pirithoi et Thesei hospitalitas.
Πέτρας ἕψεις.	Lapides elixas.
Πέτρας σπείρεις.	Lapides seris.

'ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ις'. — CENTURIA XVI.

ΠΕΡΙΕΣΤΙΑΡΧΟΣ ἐγένου.	Periestiarchus factus es.
Πέδη τοῦ λέγειν ἡ ἀγωνία.	Pedica in dicendo anxietas.
Περίψημα ἡμῶν ἐγένου.	Peripsema nobis fias.
Περὶ ὄνου σκιᾶς.	De asini umbrâ.
Πέμπε εἰς ἔσχατον τὴν ἐπιστήμην.	In ultimum mitte scientiam.
Πεύκης τρόπον.	Piceæ more.
Πενίη σοφίην ἔλαχεν.	Paupertas sapientiam sortita est.
Πεινώσαν ἀλώπεκα ὕπνος ἐπέρχεται.	Esurienti vulpi somnus obrepit.
Πήλινος ἀνδριὰς ἕστηκας,	Figulina statua stetisti.
Πηγάσου ταχύτερος.	Pegaso velocior.
Πηνικίζειν με δοκεῖς.	Penicissare me videris.
Πιττακὸς οὐδὲν ἄγαν ὃς ἔην ἐκ Μιτυλήνης.	Ne quid ait nimium Mitylene Pittacus ortus.
Πιττακὸς ὁ τοῦ Ὕῤῥα καιρὸν γνῶθι.	Tempus ait noscas ex Hyrrâ Pittacus ortus.
Πικρόν με ἀπαιτεῖς ἐνοίκιον.	Acerbè a me conductæ domûs pretium exposcis.
Πίσσα ναυπηγῶν, κακ' ἐλέγχεα πάντα καλύπτει.	Nautica pix aptè mala cuncta opprobria celat.
Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.	Simia in purpurâ.
Πίθηκος ὁ πίθηκος, κἂν χρύσεα σύμβολα ἔχῃ.	Simia simia est, licet aurea insignia habeat.
Πλίνθον πλύνεις.	Laterem lavas.
Πλείους προσκυνοῦσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα ἢ δύνοντα.	Plures surgentem quàm occidentem solem adorant.
Πλατάγη δοκιμάζει.	Crepitus probabit.
Πλατάγη Ἀρχύτου.	Archytæ crepitaculum.
Πλόκιον Γοργόνης.	Capillamentum Gorgones.
Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν Θεὸν ἐξαπατήσαις.	Multa scias, opus est, quibus possis fallere numen.
Πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν ἀνήγαγον.	Ex multis paleis parum fructûs reportavi.
Πολύποδος κεφαλὴ ἔνι μὲν κακή· ἐν δὲ καὶ ἔσθλη.	Polypodis caput hisce nocet : sed commodat illis.
Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.	Multis ictibus domatur quercus.

Πολλαὶ κυνὸς ἄῤῥενος εὐναί.	Canis masculi multa cubilia.
Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.	Multa cadunt inter calicem supremaque labra.
Πόνος γὰρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.	Nempe, ut loquuntur, gloriæ est labor parens.
Πόλεμος τὴν ἀρετὴν οὐ λαφυραγωγεῖ.	Bellum virtutem non deprædatur.
Πόνον σπείρεις.	Laborem seris.
Ποταμῷ ὀχετὸν ἐπάγει.	Magno flumini aquæ ductum infert.
Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίην ἀπώλεσαν.	Multi duces deperdidêre Cariam.
Πόλεμος Κόνωνι μελήσει.	Bellum Cononi curæ erit.
Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.	Multa belli sunt inania.
Πολλοὶ βουκένται, παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες.	Multi qui tauros stimulent, sed rarus arator.
Πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρονέστερος, ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποτιθείς;	Utrum insipientior is qui hircum mulget, aut qui cribrum supponit?
Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.	Quale verbum dentium septis elabitur.
Πολυγνώτου λαγώς.	Polygnoti lepus.
Πολλῶν ὁ λιμὸς γίνεται διδάσκαλος.	Res plurimas magister edocet fames.
Ποιήσω τὴν οἰκίαν σοῦ Δούρειον ἵππον.	Faciam domum tuam Durium equum.
Ποῦ γῆς ἢ θαλάττης ὑπῆρχες;	Ubi terrarum aut maris fuisti?
Πόντος ἀγαθῶν.	Mare bonorum.
Πολλοί σε μισήσουσιν, ἂν σαυτὸν φιλῇς.	Multi te odio habebunt, si teipsum ames.
Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.	Scit multa vulpes, magnum echinus unicum.
Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ Βάκχοι.	Multos thyrsigeros, paucos est cernere Bacchos.
Πόλεμός τις ἀσίδηρος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται.	Bellum quoddam ferri expers per Græciam motum est.
Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις.	Laboriosè instar turturis canis.
Ποταμὸς πρὸς θάλατταν ἐρίζει.	Fluvius mare irritat.
Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον· Ὅπως ἀκούων πολλὰ μηδὲ θ' ἓν μάθω.	Me copiosè multa ob invidiam doces; Ut multa post audita nil discam tamen.
Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ.	Procul a Jove et fulmine.
Πολλῶν πανηγύρεων Διὸς βαλάνους ἔφαγεν.	Multis in ludis Jovis glandes edit.
Ποικιλώτερος ὕδρας.	Versipellior hydrâ.
Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα ψόφους.	Multarum ego belluarum strepitus audivi.
Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατὰ καίριον εἶπεν.	Sæpe etiam est stultus valde opportuna locutus.
Πολύποδος ὁμοιότης.	Polypi similitudo.

Ποηφάγου δειλότερος.	Poëphago timidior.
Πόα λίθον ἐκβάλλει.	Herbæ lapidem injicit.
Πρεσβύτερος Κόδρου.	Senior Codro.
Πράμνιον οἶνον ἔπιες.	Pramnium vinum bibisti.
Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα, καὶ πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς· καὶ πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις.	Antequam pinsas farinas, et antequam pisces ceperis, tu salsuginem misces; et ante quam hostia mactata sit pellem detrahis.
Προδίκου τοῦ Κίου σοφώτερος.	Prodico Cio sapientor.
Προσφερὴς εἶ.	Præcox es. .
Πρὸ ποταμῶν ἀναστέλλεται.	Ante flumina se succingit.
Πρύμναν ἐκρούοντο.	Puppim impellebant.
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνεται.	Podex lotionem vincit.
Πρόβατον μὲν ἀεὶ τὴν αὐτὴν φθέγγεται φωνήν· ἄνθρωπος δὴ πολλὰς καὶ ποικίλας.	Ovis semper eandem vocem edit; homo verò multas ac varias.
Προβατίου βίον λέγεις.	Oviculæ vitam ducis.
Προσήκει τοῖς τέκνοις ἐντὸς θυρῶν λοιδορεῖσθαι.	Convenit ejusdem patris liberis intra fores convitiari.
Προμέρου κύνες.	Promeri canes.
Πρόκριδος ἄκοντα.	Procridis jacula.
Πρὸ τούτου σε ᾤμην κέρατα ἔχειν.	Antehac existimabam te cornua habere.
Πρὸς κώρυκον γυμνάζεται.	Ad follem exercetur.
Πράγματα ἐξ ἀπραξίας.	Ex otio negotia.
Πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις ἐγκώμιον.	Ante victoriam canis encomium.
Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.	Priùs testudo leporem præcurret.
Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν ἀπῇ.	Ovium nulla utilitas, si pastor absit.
Πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν, τὴν ἅλμην κυκᾷς.	Antequam pisces ceperis, muriam misces.
Πρὸς κενὸν ψάλλεις.	Ad inanem canis.
Πρίν κεν δύο ἐχῖνοι εἰς φιλίαν ἔλθητον· ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δ' ἐκ χερσαίου.	Priùs duo echini, marinus ac terresteris, in amicitam coëant.
Προβάλλοντες κυσὶν ἄρνας.	Oves canibus objicientes.
Πρίν κε λύκος οἶν ποιμαίνῃ.	Ante lupus ovem pascat.
Πρᾳότερος περιστερᾶς.	Mitior columbâ.
Πρὸς Κᾶρα καρίζεις.	Cum Care carizas.
Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίει.	Ad sepulchrum novercæ plorat.
Πρὸς κέντρα λακτίζεις.	Contra stimulum calcitras.
Πρὸς λέοντα δορκάδες συνάπτουσι μάχας.	Adversus leonem damæ pugnam ineunt.
Πτερυγίζεις.	Jactas alas.
Πτολεμαϊς δίκη.	Ptolemaïca lis.
Πτωχότερος Κιγκάλου.	Mendicior Cincalo.

Πτερὸν ἀετοῦ πτεροῖς ἄλλων μιγνύεις.	Aquilæ pennam cum aliarum avium pennis misces.
Πτίσσε, πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον· οὐ γὰρ πτίσσεις Ἀνάξαρχον.	Pinse, pinse Anaxarchi folliculum, neque enim ipsum Anaxarchúm.
Πτωχοῦ φίλοι οὐδ' οἱ γεννήτορες.	Mendico nec parentes amici sunt.
Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.	Mendici pera non impletur.
Πύθια καὶ Δήλια.	Pythia et Delia.
Πυραύστου μόρος.	Pyraustæ fatum.
Πυθίων ὕστερον ἥκεις.	Post Pythia venisti.
Πυθαγορικοὺς κυάμους μὴ ἔσθιε.	Pythagoricas fabas ne edito.
Πῦρ ἐπὶ δαλῷ ἐλθόν.	Ignis ad titionem veniens.
Πυλωρὸς κακός.	Malus janitor.

ʽΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ιζʹ. — CENTURIA XVII.

ΠΥΓΜΑΙ͂Α ἀκροθίνια κολόσσῳ ἐφαρμόζεις.	Pygmæorum acrothinia colosso adaptare.
Πύθου Χελιδόνος.	Percunctare Chelidonem.
Πῦρ ἐπὶ πῦρ, κακὸν ἐπὶ κακῷ.	Ignis igni, malum malo additum.
Πῦρ εἰς ἀκάνθας.	Ignis in spinas.
Πυράνδρου μηχάνημα.	Pyrandri commentum.
Πυῤῥίχην ἐνόπλιον ἐκπονεῖς.	Pyrrichen armatam elaboras.

Ρ. — P.

ʽΡΑΔΑΜΑ'ΝΘΥΟΣ ὅρκος.	Rhadamanthi juramentum.
ʽΡᾷον ἤ τ' Οὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.	Faciliùs quàm Onium Bœoti superârunt.
ʽΡανὶς ἐνδελεχοῦσα κοιλαίνει πέτραν.	Stilla continua cavat lapidem.
ʽΡαμνουσία Νέμεσις.	Rhamnusia Nemesis.
ʽΡαμνούσιος εἶ.	Rhamnusius es.
ʽΡαχίας λαλίστερος.	Caute loquacior.
ʽΡεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.	Factum autem stultus cognovit.
ʽΡήματα ἀντὶ ἀλφίτων.	Verba pro farinis.
ʽΡηγίνου δειλότερος.	Rheginense timidior.
ʽΡητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐ παραμένει.	Oratoriam timiditatem publicum tempus non sustinet.
ʽΡοδίων χρησμός.	Rhodiorum oraculum.
ʽΡόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις.	Rosas anemonæ comparas.
ʽΡόδα μ' εἴρηκας.	Rosas mihi loquutus es.
ʽΡοιαὶ νυμφικαί.	Mala Punica Nympharum.
ʽΡόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.	Quam præterîsti ne ampliùs quæras rosam.
ʽΡόδιοι τὴν θυσίαν.	Rhodii sacrificium.
ʽΡωπικὸν ὤνιον.	Merx vilis venalis.

Σ.	Σ.
ΣΑΛΑΜΙΝΊΑ ναῦς.	SALAMINIA navis.
Σαμίων δῆμος ὡς πολυγράμματος.	Samiorum populus quàm literatus est!
Σαρδαναπάλου βίος.	Sardanapali vita.
Σάρωνος ναυτικώτερος.	Sarone magìs nauticus.
Σαρδόνιος γέλως.	Sardonius risus.
Σαυτὸν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.	Laudas teipsum, quondam ut Astydamas solet.
Σελίνου στέφανος πένθιμος.	Selini corona lugubris.
Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει· ξεῖνον δὲ μέλισσα.	Nuncia amicorum Siren, apis hospitis index.
Σεισάχθειά σοι μηδέποτε μένοιτο.	Nunquam tibi oneris excussio contingat.
Σῖτον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν.	Cibum in matulam ne immittas.
Σεσίλλισαι κατ' Αἰσχίνην.	Sellisasti ut Æschines.
Σὲ δ' οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδών.	Te conspecto omen quis capiat.
Σηπτὸν γερόντιον.	Putridus seniculus.
Σήψει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος· οὔτι σιδήρου φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.	Consumit lapidem longævum tempus.
Σικελὸς ὀμφακίζεται.	Siculus immaturas uvas vindemiat. [diat.
Σικελὸς στρατιώτης μισθὸν διωθεῖται.	Siculus miles mercedem repu-
Σίτῳ ἄμμον ἐπέχωσας.	Frumentum arenæ obduxisti.
Σίδηρον πλεῖν διδάσκεις.	Ferrum natare doces.
Σικελικὴ τράπεζα.	Sicula mensa.
Σίλφιον Βάττου.	Silphium Batti.
Σινωπίζεις.	Sinopizas.
Σκιὰ ἀντὶ τοῦ σώματος.	Umbra pro corpore.
Σκεδάσου κατάρα.	Scedasi imprecatio.
Σκυθῶν ἐρημία.	Scytharum solitudo.
Σκορπίον ὀκτάπουν ἀντεγείρεις.	Scorpium octipedem contra te excitas.
Σκάνδιξ.	Olus sylvestre.
Σκαριφίζεις, ἄνθρωπε.	Rem adumbras, O homo.
Σπάρταν ἔλαχες, κείναν κόσμει· τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδίᾳ.	Spartam nactus es, illam orna: Mycenas autem nos privatim.
Σπιθάμη τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.	Palmus vitæ.
Σπερμολόγος ὢν λανθάνεις.	Spermologum te esse latet.
Σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.	Spongia clavum percutere.
Σμικρῷ ποδὶ μεγάλα περιτίθης ὑποδήματα.	Parvo pedi magnos calceos circumponis.
Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.	Cati tyranni, si catos jungant sibi.
Στέαρ γαλῇ.	Sebum feli.

Σταλαγμὸς οἴνου, μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται.	Gutta vini, mille congiis aquæ non miscetur.
Στύππινον γερόντιον.	Stupeus seniculus.
Στρατηγοῦ παρόντος ἀρχὴ παυσάσθω.	Duce belli præsente omne (aliud) imperium cesset.
Συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.	Etiam bibendæ sunt simul fæces tibi.
Σὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰτεῖς.	Tu terragenitum argentum poscis.
Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.	Cum cane etiam lorum.
Συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ ἄριστα.	Suade non quæ suavissima, sed quæ optima sunt.
Σῦκον αἰτεῖς.	Ficum poscis.
Συρακουσίων τράπεζα.	Syracusanorum mensa.
Σύροι πρὸς Φοίνικας.	Syri cum Phœnicibus.
Σύλλου φιλία καὶ Μετέλλῳ τοῦ Πίου.	Syllæ et Metello Pio concordia.
Συρβηνίων μύστης.	Syrbeneorum mysta.
Συρβηνίων χορός.	Syrbeneorum chorus.
Σὺ ἐν σεαυτῷ φάρμακα ἔχεις.	Tu in te ipso pharmaca habes.
Συβαρῖται διὰ πλατείας.	Sybaritæ per plateas.
Συστομώτερος σκάφης.	Taciturnior scaphâ.
Σύντομος ἡ πονηρία, βραδεῖα ἡ ἀρετή.	Compendiosa improbitas, tarda virtus.
Συνῆλθον Ἀτταγὰς καὶ Νουμήνιος.	Convenerunt Attagas et Numenius.
Σὺ τὴν εὐγένειαν ἐν τοῖς ἀστραγάλοις ἔχεις.	Nobilitatem generis in talis geris.
Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.	Cum Minervâ etiam manus move.
Συγκρητισμὸν ἔχεις.	Syncretismum habes.
Συκίνη ἐπικουρία.	Ficulneum auxilium.
Συγγνώμη πρωτοπείρῳ.	Primùm experienti venia danda.
Σφάκελός σοι.	Sphacelus tibi.
Σφραγίζειν μὲν λόγους σιγῇ· τὴν δὲ σιγὴν καιρῷ.	Consigna sermones quidem silentio; silentium verò tempore.
Σφενδόνη Γύγου.	Gygis annulus.
Σχῆμα καὶ τριώβολον.	Gestus seu figura.
Σχῖνον διατρώγειν.	Lentiscum arrodere.

T. T.

ΤΑ`δ' ἐκ τρίποδος.	Hæc ex tripode.
Τὰ Νικησίου δρᾷ.	Facit ea quæ Nicesias.
Ταῦρος ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα ἔπιεν.	Taurus, ultra Taygetum prospiciens, ex Eurotâ bibit.
Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.	Hæc Medus non custodiet.
Τὰν χεῖρα ποτιφέροντα, τὰν τύχαν καλεῖν.	Ad opus manum admovendo fortunam invoca.
Τὰς μὲν κόρας, ἄνδρας εὑρεῖν δεῖ, τὰς δὲ γυναῖκας σώζειν τοὺς ἔχοντας.	Inveniendæ viris virgines sunt, uxores jam habentibus conservandæ.

Ταινάριον κακόν.	Tænarium malum.
Τὰ Κινύρου τάλαντα.	Cinyræ trutinæ.
Τὰ ἐπὶ κοσκίνῳ.	Ad cribrum dicta.
Ταμίας ἀγαθός.	Quæstor probus.
Τὰ ἐκ πρώρας, καὶ τὰ ἐκ πρύμνης ἀπόλλυται.	Quæque in prorâ, quæque in puppi, omnia periêrunt.
Τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς οὐ μέμνημαι· τὰ δὲ μέσα οὐ συνίημι· τὰ δὲ ἐπὶ πᾶσιν οὐ δοκιμάζω.	Priorum non memini, media non intelligo, universa non probo.
Τὰ Μέροπος δρᾷς.	Meropis mores agis.
Τὰ ἀπὸ Ναννάκου ταῦτα.	Hæc a temporibus Nannacy sunt.
Ταντάλου κῆπον τρυγᾷς.	Tantali hortum vindemias.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιή. — CENTURIA XVIII.

ΤΑ' δ' οὐ παρὰ τοῖσι κενταύροισι.	Hæc non fiunt apud centauros.
Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.	Ex plaustris dicta.
Ταὐτόν ἐστι χιλίων προβάτων κρατήσαντα, πεντήκοντα λύκοις μάχεσθαι.	Perinde est, ac si quis, postquam mille oves sibi subjecit, contra quinquaginta lupos pugnet.
Τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα, μείζονά ἐστι τῶν προσδοκωμένων.	Quæ manibus tenentur, meliora sunt iis quæ exspectantur.
Τὰ ἐν ποσὶ οὐκ οἶδεν.	Quæ ante pedes sunt non novit.
Τὰ Μαγνητῶν κακά.	Magnetum mala.
Ταντάλειαι τιμωρίαι.	Tantali pœnæ.
Τὰ σῦκα σῦκα λέγω, καὶ τὴν κάρδοπον κάρδοπον.	Ficos ficos dico, et panarium panarium.
Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει.	Ægina primùm liberos alit optimos.
Τὰ πέρυσι ἀεὶ βελτίω.	Res præcedentis anni semper meliores.
Τὰ τῶν φόρων κρείττω.	Tributis potiora.
Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.	Samiorum mala vereris.
Ταρτησία μύραινα.	Tartesia muræna.
Τὰ Ταντάλου τάλαντα.	Tantali talenta.
Τὰς δεσποίνας αἱ κύνες μιμούμεναι.	Dominas suas canes imitantur.
Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.	Hæc tibi Pythia et Delia.
Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας.	Inferorum trigesimos mensis dies.
Τὰ πέρα Γαδείρων οὐ περατά.	Quæ ultra Gades, non sunt penetrabilia.
Ταῦτα Κυμαίοις· ἐμοὶ δὲ ὄνος εἴη.	Ista Cumanis, mihi autem sit asinus.
Τὰ τρία εἰς τὸν θάνατον.	Tria quæ ad mortem spectant.
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.	Opes amicos comparant mortalibus.
Ταχυβάμονας ὅρκους.	Juramenta celeriter incedentia.

Ταυροπόλου Ἀρτέμιδος ταχύτερος.	Tauropolâ Dianâ velocior.
Τελενίκου πενέστερος.	Telenico pauperior.
Τελμισσεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ.	Telmissenses habitant in Cariâ.
Τενέδιος ἄνθρωπος, ἢ Τενέδιος πέλεκυς.	Tenedius homo, aut Tenedia securis.
Τέλος ὅρα τοῦ βίου.	Finem vitæ considera.
Τενέδιος συνήγορος.	Tenedius advocatus.
Τερεβίνθου ἀνοητότερος.	Terebintho insipientior.
Τερμέρεια κακά.	Termeria mala.
Τερθρείᾳ σὺ ζῇς.	In nugis, *seu, ut alii,* In argutiis vivis.
Τέττιγα τοῦ πτεροῦ ξυνείληφας.	Cicadam alâ corripuistis.
Τέττιξ ἀκάνθιος.	Cicada Acanthia.
Τετράδι γέγονας.	Quartâ lunâ natus es.
Τεττάρων ὀβολῶν ἄξιος.	Quatuor obolis dignus.
Τέττιγας ἐσθίεις.	Cicadis vesceris.
Τέττιγος τρόπον.	Cicadæ more.
Τεττιγοφόρος εἶ.	Cicadas fers.
Τεττίγων ἀνάμεστοι.	Cicadis referti.
Τευτάζειν βούλει τὸν ἄνθρωπον.	Decipere vis hominem.
Τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν ἔπεσον.	Cineres evitans, in carbones incidi.
Τελμησία ἀλώπηξ καὶ κύων.	Telmesia vulpes et canis.
Τετρὰς καὶ νουμηνία.	Quarta et nova luna.
Τείχη Σεμιράμιδος, καὶ τείχη Ἱεριχούντια.	Semiramidis mœnia, et mœnia Jerichuntia.
Τῆς ὀξυθυμίας τὸ ἄνθος μανία.	Iracundiæ flos animi insania.
Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην.	Acesæi lunam.
Τὴν παροῦσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;	Præsentem mulge, sequeris cur aufugientem?
Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει.	Manum admovet.
Τῆς αὐτῆς κεραμείας.	Ejusdem figulinæ.
Τὴν ἐξούλης δίκην φεύγεις.	Interdictio unde vi conveneris.
Τὴν θύραν ἔχει τετριμμένην ὥσπερ αἱ ποίμναι.	Ostium attritum habet ut ovilia.
Τὴν Χάρυβδιν ἐκφυγὼν, τῇ Σκύλλῃ περιέπεσον.	Effugiens Charybdim, incidi in Scyllam.
Τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν.	Umbram suam metuit.
Τὴν ἀμίδα σανδάλῳ ἐπιφράττεις.	Matulam sandalio obstruis.
Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν.	Scytharum responsum.
Τὴν ἀρχὴν οὐ δυνήσῃ τῷ τέλει συνάψαι.	Principium non poteris cum fine connectere.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν σήθει, ὃς οὐ βούλεται ζυμῶσαι.	Toto die cribrat, qui fermentare non vult.
Τὴν λεοντῆν ἐνδύου.	Leoninam pellem indue.
Τὴν ἅλμην κυκᾷς, πρὶν τοὺς ἰχθύας ἑλεῖν.	Salsuginem misces, antequam pisces ceperis.

Τῆς μητρὸς ὡς αἲξ καλεῖται.	A matre tanquam hœdus appellatur.
Τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε.	Turbinem tibi parem impelle.
Τὴν Ὀρφέως ἀπόζεις κιθάραν ἐν τῷ λέγειν.	Orphei citharam in sermone redoles.
Τιθωνοῦ γῆρας.	Tithoni senectus.
Τιτᾶνας καλεῖν.	Titanes advocare.
Τί μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τ' ἄλφιτα;	Quid mihi rhythmi ad farinas profuerint?
Τίς ἐν Κύδωνος;	Quis in Cydonis ædibus?
Τί πρὸς τὸν Ἑρμῆν;	Quid ad Mercurium?
Τίς πατέρ' αἰνήσει; εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα;	Quis patrem laudet, nisi proles sortis iniquæ?
Τίς γὰρ κατόπτρῳ κ) τυφλῷ κοινωνία;	Quid namque cæco cum speculo est commercii?
Τιμὴ Γεράνης.	Honos Geranes.
Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἀπεκείρατο;	Quis pilos pro lanâ totondit?
Τιτανῶδες βλέπει.	Titanicè intuetur.
Τίκτει κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ἀνδρὶ παρείη.	Parit securitas ferociam, quando malo viro adfuerit.
Τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι;	Quis aberret a januâ?
Τίς τῇδε;	Quis ibi?
Τίς ἀνάγκη Σαπραγόρᾳ; προίξ.	Quid opus Sapragora? dos.
Τιτανίδα παροικεῖς.	Titanidem accolis.
Τίθει παρὰ χρυσοῦν κεραμεοῦν ποτήριον.	Appone juxta aureum etiam figulinum poculum.
Τί τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τοῦ πύργου κρίνετε;	Quid Achivos judicatis ex mœnibus?
Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ;	Quare te non suspendisti, ut Thebis heros fias?
Τί κοινὸν κυνὶ κ) βαλανείῳ;	Quid cani commune cum balneo?
Τί μικρῶν πέρι, μεγάλα προοιμιάζῃ;	Quid in re parvâ longa exordia facis?
Τί μὴ διώκεις τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ πλανᾷ;	Sectare quid ni rectum, oberras sed viâ?
Τίς χρεία πυθομένου κρομμύου;	Quæ utilitas putridi cepis?
Τί δ' ἄλλο φωνὴ κ) σκιὰ γέρων ἀνήρ;	Quid præter isthæc vox et umbra vir senex?
Τίς οὐ γενήσῃ τυγχάνων εἰς Ἀρβίλας;	Quis non futurus es, modò Arbelis agas?
Τιτυοῦ σε περιμένει καὶ Ἰξίονος κολαστήρια.	Tityi te et Ixionis supplicia manent.
Τὸ Ξενοκράτους τυρίον.	Xenocratis caseolus.
Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.	Meliaca navis.
Τὸ ἀγαθὸν μυθητάν.	Egregium fabulatorem.
Τὸν θέλοντα βοῦν ἔλαυνε.	Bovem volentem age.
Τοῦ πατρός ἐστι τὸ παιδίον.	Patris filiolus est.

Τὸ μέλλον οὐδεὶς ἐκφύγοι.	Nemo futurum effugerit.
Τοῖς σίτου ἀποροῦσι οἱ ὄροβοι.	Frumento indigentibus ervi.
Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψε μὲν Ἱστιαῖος, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας.	Hoc calceamentum consuit quidem Histiæus, induit autem Aristagoras.
Τοῖς εὐτυχοῦσι τρίμην' ἐστὶ παιδία.	Viris beatis sunt trimestres liberi.
Τὸν οἶκον θησαυρὸν διαβάλλεις.	Domesticum thesaurum calumnias.
Τὸ εὔωνον κρέας οἱ κύνες ἐσθίουσιν.	Carnem vili emptam canes edunt.
Τὸ πέρδικος σκέλος.	Perdicis crus.
Τότ' ᾄσονται κύκνοι, ὅταν κολοιοὶ σιωπήσωσιν.	Tunc olores cantabunt, quando graculi tacebunt.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ ιθ'. — CENTURIA XIX.

ΤΟ σκαμβὸν ξύλον, οὐδέ ποτ' ὀρθόν.	CURVUM lignum nunquam rectum.
Τοιοῦτο Θεμιστοκλῆς οὔποτ' ἐνόησε.	Tale quid Themistocles nunquam excogitavit.
Τὸ καλὸν φίλον εἶναι.	Quod pulchrum est gratum esse.
Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα ἡ συνήθεια ἐκκαίει.	Ignem ventus, amorem autem consuetudo incendit.
Τὸ Πάρνου σκαφίδιον.	Parni scaphula.
Τοῦ Μορύχου Διονύσου.	Morychi Bacchi.
Τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς ἥλως.	Tuismet pennis captus es.
Τοῖς κακοῖς τρὶς τὰ κακά.	Malis ter mala.
Τοσοῦτον σχεδὸν, ὅσον ἐκ Διονυσίων.	Tantùm ferè quantùm ex Bacchanalibus.
Τόλμα πρήξιος ἀρχή· τύχη δὲ τέλεος κυρίη.	Rebus principium est audacia, perficit has sors.
Τὸν οἴκοθεν βρεχόμενον, οὐδὲ Θεὸς οἰκτείρει.	Qui domi compluitur, ejus nec Deus miseretur.
Τοὺς κενοὺς ἀσκοὺς τὸ πνεῦμα διΐστησι· τοὺς δὲ ἀνοήτους τὸ οἴημα.	Inanes utres ventus distendit, insipientes autem opinio.
Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκας.	Colophonem imposuisti.
Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἔπεσον.	Fumum fugiens, in ignem incidi.
Τὸ παρὰ δρυῒ σκότος.	Per tenebras quæ apud quercum.
Τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.	Extra bellum saltârunt.
Τὸ κυνὸς κακὸν ὗς ἀπέτισεν.	Canis delictum sus luit.
Τὸν πόκον περικείρεσθαι βούλομαι τῶν προβάτων· ἀλλ' οὐ ζυρᾶσθαι δυσμενῶς ἄχρις ἐπιδερμίδος.	Vellus ovium tondere volo: sed non crudeliter illas radi usque ad cutem.
Τὸν ἐπὶ τῇ φακῇ μῦθον.	De lente fabulam.
Τοῦ Κροίσου παιδὸς σιγηλότερος.	Crœsi filio taciturnior.
Τὸν τρέχοντα ἐρέθιζε.	Currentem incita.

Τὸ ἀρνίον σοῦ λελάληκεν.	Agnus tuus locutus est.
Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον.	Regia bacula.
Τὸ Δίωνος γρῦ.	Dionis gry.
Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος.	Quod est in corde sobrii, est in linguâ ebrii.
Τὸ Φιλοξένου οὔ.	Philoxeni non.
Τὸ Πάσητος ἡμιώβολον.	Pasetis semiobolus.
Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἄμπελον, ἢ τόδε τὶ γενέσθαι.	Priùs pelagus vitem ferret quàm hoc fiat.
Τὸ Ἱππάρχυ τειχίον.	Hipparchi murus.
Τὸν Ὕλαν κραυγάζεις.	Hylam inclames.
Τὸ μὲν νόημα τοῦ Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.	Consilium quidem Dei fuit, factum autem meum.
Τοῦ Διὸς τὸν σάνδαλον.	Jovis sandalium.
Τὸ κανοῦν τοῦ θεοῦ φέρει.	Canistrum deæ fert.
Τὸ Δωδοναῖον χαλκεῖον.	Æs Dodonæum.
Τοῦ Βαύνος χοροῦ.	Ex Baynis choro.
Τὸν ἐν κάλυξι καθήμενον εἴρειν χρὴ στεφάνυς.	Inter calices sedentem coronam plectere oportet.
Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα.	Epimenidia cutis.
Τὸ μὲν ἐμὸν ἀπ' ἐμοῦ γένος ἄρχεται· τὸ δὲ σὸν ἐν σοὶ παύεται.	A me quidem familia mea incipit, tua autem in te desinit.
Τὸ Φρυνίχου πάλαισμα.	Phrynichi commentum.
Τὰ Μίδα πλῦτον, καὶ Κροίσυ, καὶ Κινύρυ.	Midæ opes, et Crœsi, et Cyneræ.
Τορώνη.	Torone.
Τοῦ σελίνυ δεῖται.	Apio indiget.
Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν.	Scabentem mutuò scabere.
Τὸ γῆρας, ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν· πάντ' ἔστ' ἰδεῖν γὰρ εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.	Senecta ut ara incommodorum est omnium, huc cuncta ferri, his occupatum cernere est.
Τὸ ἐμὸν ἐμοὶ λέγεις ὄναρ.	Meum refers mihi somnium.
Τοῖς μὲν δούλοις ἡ ἀνάγκη νόμος, τοῖς δὲ ἐλευθέροις ὁ νόμος ἀνάγκη.	Servis quidem necessitas lex est, liberis autem lex est necessitas.
Τοῦ σιγᾷν τὴν ἀλήθειαν, χρυσόν ἐστι θάπτειν.	Veritatem reticere, aurum est sepelire.
Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε.	Mortuo ne maledicas, sed beatum prædica.
Τραγικὸς Θεοκρίνης.	Tragicus Theocrines.
Τρέχει τὴν ἐσχάτην.	Extremum curriculum obit.
Τρικέφαλος Ἑρμῆς.	Triceps Mercurius.
Τροχίλος θεραπεύει κροκόδειλον.	Trochilus crocodilo medetur.
Τρὶς ἕξ, ἢ, τρεῖς κύβοι.	Ter sex, aut tres tesseræ.
Τριτογενείας ἔφυ παῖς.	Tritogenia puer est.
Τρίτυ κρατῆρος ἐγεύσω.	Ex tertio cratere gustâsti.
Τρὶς τοῦ βίου λέλυται, ὥσπερ οἱ Δαρδανεῖς.	Ter lotus est in vitâ, ast instar Dardanorum.
Τραγικὸν πάθος.	Tragicum malum.

Τρίτῃ κεφαλῇ καὶ τρίτῳ ἐγκεφάλῳ.	Tertio capiti et tertio cerebro.
Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια.	Trophonii sub terrâ lusus.
Τρόπον ἀσκοῦ διψηνῶν.	Utris in morem sitiens.
Τρυγόνος λαλίστερος.	Turture loquacior.
Τραγικὸς πίθηκος.	Simius tragicus.
Τροχὸς τὰ ἀνθρώπινα.	Trochus res mortalium.
Τρικέφαλε Γηρυόνη.	Triceps Geryones.
Τυφλότερος ἀσπάλακος.	Talpâ cæcior.
Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.	Typhone multiplicius.
Τυφλὸν ὄνειρον.	Cæcum somnium.
Τυφογέρων.	Typhogeron.
Τυφλοῦται περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν.	Qui amat, circa rem amatam cæcus redditur.
Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ.	Cæcutiunt aures tibi, mens, lumina.
Τὸ πολλὰ τολμᾷν, πολλὰ ἁμαρτάνειν ποιεῖ.	Audere multa, ut multa peccentur facit.
Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφάνται.	Vernalibus foliis plures sunt sycophantæ.
Τῶν ἀνεφίκτων μὴ ἐπιχείρει.	Quæ consequi non possis, ne aggrediaris.
Τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστιν.	Pulchrorum etiam autumnus pulcher est.
Τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ Θεὸς συλλαμβάνει.	Nam laborantem etiam Deus juvat simul.
Τῷ θρίῳ τὴν ἔγχελυν.	Ficulno folio anguillam.
Τῶν δ' ὄνων οὔ μοι μέλει.	De asinis mihi non est curæ.
Τῶν πλειόνων ἡ ψῆφος νικᾷ.	Plurium calculus vincit.

Υ

ΥΒΡΙΣ ὕβριν ἔτικτε, καὶ ψόγος ψόγον.	Injuria ex injuriâ, ex probro probrum.
Ὑγρὰ νύξ.	Humida nox.
Ὑγιέστερος Κρότωνος.	Sanior Crotone.
Ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, ἢ φειδὼ βίου.	Ferociam gignunt opes, vel vitâ frugi.
Ὕβρις καὶ οἶνος ἀποκαλύπτειν εἰώθασι φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων.	Injuria et vinum amicis amicorum mores detegere solent.
Ὕβρις μικρῶν κρατοῦντα, φύσασθαι μέγα.	Spirare magnum turpe, si parvum premas.
Ὕδρας κεφαλὰς τέμνεις.	Hydræ capita secas.
Ὑδροφορίαν ἄγεις.	Hydrophoriam agis.
Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις	Aquam bibendo, nil boni produxeris.
Ὕδωρ παραῤῥέει	Aqua influit.
Υἱὸν τρέφει τὶς κἂν πένης τὶς ὢν τύχῃ.	Natum, tametsi pauper, educat suum.

Θυγατέρα δ' ἐκτίθησι, κἂν ᾖ πλούσιος.	Natam, tametsi dives, exponit suam.
Ὑμεῖς οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.	Vos neque tertii, neque quarti.
Ὑμεῖς δαίμονα αἱρήσεσθε, οὐχ ὑμᾶς δαίμων λήξεται.	Vos dæmonem eligite, dæmon vos non deseret.
Ὑπὲρ τὸν κατάλογον.	Ultra catalogum.
Ὑπὸ τοῦ δικαίου δ' ἐστὶν ἡττᾶσθαι καλόν.	Ab æquitate vincier, pulchrum ac bonum.
Ὕπνοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμιοι.	Somni et molestiæ disciplinarum sunt hostes.
Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.	Supra Callicratis facultates.
Ὑπεψωνισμένη, ἀκμαία πρὸς τόκον.	Ὑπεψωνισμένη, *hoc est*, Ad partum robusta.
Ὑποβολιμαῖος εἶ.	Suppositititius es.
Ὑπερβορεταῖος.	Ὑπερβορεταῖος.
Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.	Subjugus homo.
Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος	Sub omni lapide scorpius.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ κ'.

CENTURIA XX.

ὙΠΕ'Ρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς.	ULTRA fossas saltas.
Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος, δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.	Quinquaginta pedes saltu olim et quinque Phäyllus, centum quinque minùs disco transmittere visus.
Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναῤῥίπτεις κύβους.	Super summâ rerum aleas jacis.
Ὑπέρου περιστροφή.	Pistilli conversio.
Ὑπέρου γυμνότερος.	Pistillo nudior,
Ὑπέρου πολλῷ φαλακρότερος.	Pistillo multò calvior. [tor.
Ὑπ' αἰδοῦς δ' οὐ λίαν ἀσπάζομαι.	Ob pudorem servitutem amplec-
Ὑπηνέμια ὀνείρατα καὶ ἐπαίνων σκιαί.	Ventosa somnia et laudum umbræ.
Ὑπὲρ κάρα πτύει.	Supra caput spuit.
Ὑπόχαλκον τὸ χρυσίον.	Aurum subæratum.
Ὑπηνέμια τίκτει.	Subjectanea parit.
Ὑπὲρ τὸν Ὑπέρβολον.	Supra Hyperbolum.
Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.	Super asini umbrâ.
Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον.	Sus sub fustem.
Ὗς διὰ ῥόδων.	Sus per rosas.
Ὗς ἐκώμασεν.	Sus lascivit.
Ὗς πότ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν.	Sus cum Minervâ certamen suscepit.
Ὗς ὀρίνει.	Sus turbat.
Ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου.	Sus in cœni volutabro lota. [vit.
Ὑφάντου πταίσαντος ὑπητὴς ἐτύφθη.	Textore errante Hypetes vapula-

Φ.	Φ.
ΦΑΛΛΙΚῸΝ ποίημα.	Phallicum poëma.
Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου.	Phalaridis imperium et Echeti.
Φασηλιωτῶν θῦμα.	Phaseliotarum sacrificium.
Φάων ὑπάρχεις τῷ κάλλει καὶ τὸν τρόπον.	Phaon es et formâ et moribus.
Φέρει καὶ ὄρνις γάλα.	Gerit et gallina lac.
Φέρει παραμυθίαν ὀδυνωμένῳ κοινωνία τῶν στεναγμῶν.	Solatium adfert dolore affecto, eodem dolore laborantium participatio.
Φεραύλας βληθεὶς, οὐδαμῆ μετεστράφη.	Tactus Pheraulas neutiquam cessit retro.
Φιλεῖν ἀκαίρως, ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν.	Amare ineptè, nil ab odio discrepat.
Φιλοτιμοῦνται ὡς Μεμφῖται τοῖς τῆς Ἴσιδος πλοκάμοις, καὶ Θηβαῖοι τοῖς τοῦ Γηρυόνου ὀστοῖς καὶ Τεγεᾶται τῷ τοῦ Καλυδωνίου δέρματι.	Gloriantur tanquam Memphitæ Isidis cincinnis, Thebani Geryonis ossibus, Tegeatæ apri Calydonii corio.
Φιλία παρδάλεως.	Pardalis amicitia.
Φιλῶν ἃ μὴ δεῖ, οὐ φιλήσεις ἃ δεῖ.	Amans quæ non oportet, non amabis quæ oportet.
Φιλίππου ἀλεκτρυών.	Philippi gallus gallinaceus.
Φιλέψιος ὅδε τὸν τρόπον.	Philepsius hic moribus est.
Φιλέει γὰρ Θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν.	Amat enim Deus omnia eminentia deprimere.
Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν Θεός.	Deus laborantes ope adjuvat suâ.
Φοινίκων συνθῆκαι.	Phœnicum pacta.
Φόνου πτερὸν ἢ θανάτου πτερόν.	Cædis penna aut mortis penna sagitta dicitur.
Φοινικήια γράμματα.	Phœnices litteræ.
Φορμίωνος στιβάς.	Phormionis torus.
Φοινίκων αὖθις ἐπιθυμεῖ.	Palmulas iterum cupit.
Φοίβου πότ' οὐκ ἐῶντος, ἔσπειρεν τέκνα.	Phœbo haud volente, liberos sevit sibi.
Φρουρᾶς ᾄδων.	Excubiarum causâ cantans.
Φράσω σοῦ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν.	Narrabo vespertilionibus vesaniam tuam.
Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ.	In Naupacto præsidiarius eris.
Φρὺξ μηδὲν ἧττων Σπινθάρου.	Phryx non minùs quàm Spintharus.
Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς, ἀμείνων καὶ διακονέστερος.	Cæsus est Phryx melior, atque ad serviendum promptior.
Φρονεῖν δὲ θνητὸν ὄντ' οὐ χρὴ μέγα.	Mortalem existentem non oportet altùm sapere.
Φρυνώνδας ἄλλος.	Alter Phrynondas

Φρυνίχου πάλαισμα.	Phrynichi astutia.
Φυλακὴν γυμνῷ ἐπιτάττεις.	Nudo custodiam injungis.
Φύσει γὰρ ἐχθρὸν τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις.	Naturâ inest servo in suos mala mens heros.
Φύσει γυνὴ δυσήνιον τι καὶ πικρόν.	Effræne quid naturâ et acre est fœmina.
Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.	Prava indoles mores parit nunquam probos.
Φώκου ἔρανος.	Phoci convivium.
Φωνά τοι τίς, καὶ οὐδὲν ἄλλο.	Vox nempe es, et nihil aliud.

X. X.

ΧΑΛΕΠΑ' τὰ καλά.	DIFFICILIA quæ pulchra.
Χαλεπὸν τὸ εὖ γνῶναι.	Difficile est sapere.
Χαλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χείρονος.	Difficile est deterioris subesse imperio.
Χαλεπὸν τὸ ἑαυτὸν γνῶναι, ἀλλὰ μακάριον.	Difficile est seipsum nôsse, at verò beatum.
Χαίροις, Ὑψιπύλη φίλη· τοὺς ἐμοὺς κορύμβους πλέκω· οὔ σοι λέγω περὶ τούτου· ἐμὸς ἥκοι τις ἐνταῦθα· ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυα ἀποκρίνῃ.	Salve, Hypsipyle chara: meos corymbos plecto: non de eo tibi loquor: meorum aliquis huc veniat: ego de alliis tibi loquor, tu autem de cepibus respondes.
Χαμαιλέοντος εὐμεταβολώτερος.	Chamæleonte mutabilior.
Χάραξ τὴν ἄμπελον.	Vallus vitem.
Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν.	Solvam sacram anchoram.
Χαλεπὸν χορίου κύνα γεῦσαι.	Periculosum est canem fœtus involucrum gustare.
Χαίρει ταῖς κατάραις τὸ κύμινον.	Cuminon execrationibus gaudet.
Χαραδριὸς ἕτερος.	Charadrius alter.
Χάρητος ὑπόσχεσις.	Charetis promissio.
Χαῖρ', ὦ φίλον φῶς.	Vale, charum lumen.
Χαιρεφῶν αὐτόχρημα.	Reipsa Chærephon.
Χάρωνος θύρα.	Charontis janua.
Χάρης ᾄδων ὄρθιον· Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν.	Chares carmen orthium canens: Constitit et magnâ dea voce affatur Achæos.
Χαρὰν πυραύστου χαίρεις.	Gaudes pyraustæ gaudium.
Χελώνη μυιῶν.	Testudo muscas.
Χειμὼν Ὀρνιθίας.	Hyems Ornithias.
Χειρώνειον ἕλκος.	Chironium ulcus.
Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.	Labra modò adspersit, non integra proluit ora.

Χειμάσει ποτὲ ϗ ἐφ' ἡμᾶς ἡ ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλη.	In nos etiam aliquando nubes illa a montibus hyemabit.
Χεῖρας ἔχει Φιλοποίμην ϗ σκέλη· γαστέρα δὲ ȣκ ἔχει.	Philopœmen manus quidem habet et tibias, ventrem autem non habet.
Χελώνῃ Πηγάσῳ συγκρίνεις.	Testudinem Pegaso comparas.
Χθόνια λουτρά.	Inferorum lavacra.
Χίλων δ' ἐν κοινῇ Λακεδαίμονι, Γνῶθι σεαυτόν.	Chilon ait magnâ ex Lacedæmone, Nosce teipsum.
Χλαμὺς Συλοσῶντος.	Chlamys Sylosontis.
Χοὰς ἓξ χωρήσει.	Choas sex capiet.
Χορὸς ἀργούντων.	Chorus otiosorum.
Χοῖνιξ κινδάλη.	Χοῖνιξ κινδάλη.
Χορὸν δίδωμι.	Chorum do.
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.	Terrigenis anima est congesta pecunia cunctis.
Χρῶ τῇ σεαυτοῦ λύρᾳ, μὴ τῇ τοῦ πέλας.	Tuâmet lyrâ utitor, non proximi.
Χρήματα δ' οὐ ἁρπακτά, θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.	Non res rapta bona est, sed Divûm munere parta.
Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός.	Pecuniæ sunt vir: malus autem nunquam bonus.
Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.	Magistratus virum demonstrat.
Χρὴ μὴ τὸ κακὸν διὰ κακὸν ἀμύνασθαι.	Non convenit malum malo ulcisci.
Χρὴ σιγᾷν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.	Tacere oportet, aut silentio potiora loqui.
Χροῒ δῆλα.	Ex cute manifestum.
Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.	Momenta temporis tibi sermo auferat.
Χρυσὸς Κολοφώνιος.	Aurum Colophonium.
Χρυσοῦ λαλοῦντος, πᾶς ἀπρακτείτω λόγος· Πείθειν γὰρ οἶδε ϗ πέφυκε μὴ λέγειν.	Auro loquente, sermo inanis omnis est: persuadet enim aurum quidlibet, silens tamen.
Χρυσοχοήσειν ᾤου σύ.	Aurum te fusurum putabas.
Χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις, ἢ σοφός.	Quis tardus aut cordatus, usus edocet.
Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις.	Inaurare te nos non animadvertis.

ἙΚΑΤΟΝΤΑΣ κά. — CENTURIA XXI.

ΧΥΤΡΑΙΣ λημᾷν ϗ κολοκύνταις.	Ollis lippire et cucurbitis.
Χύτραν ποικίλλειν· καὶ, Χύτραν κοσμεῖν.	Ollam variegare. *Sive:* Ollam ornare.

Χυτρεοῦς θεός, καὶ, Χυτρεοῦς ἄνθρωπος.	Ollaris deus. *Seu:* Ollaris vir.
Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.	Phrygum procul sunt et Mysorumte rmini.
Χώρα καὶ νόμος.	Regio et lex.
Χωρὶς τό, τ᾽ εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ καίρια.	Pugnat, simul multa et probanda dicere.

Ψ. — Ψ.

ΨΑ'ΦΩΝΟΣ ὄρνιθες.	Psaphonis avis.
Ψόγος ἀνιάτρων, ἔπαινος ἄντικρυς ἰατρῶν.	Probrum artis medicæ imperitorum, manifesta laus est medicorum.
Ψεκάδες ὄμβρον γεννῶσαι.	Guttæ imbrem generantes aquæ stagnare faciunt.
Ψευδῶν πλέ᾽ Ἀτράφαξις.	Referta mendaciis Atraphaxis.
Ψεκὰς ἢ δρόσος.	Aut gutta, aut ros.
Ψύχος φυγὼν, εἰς βόρβορον ἔπεσον.	Frigus fugiens, in cœnum incidi.
Ψευδόπυρα, οἷον τὰ σά.	Mendaces ignes, ut tua sunt.
Ψύρα τὸν Διόνυσον.	Psyra Bacchum.
Ψωριῶσα κάμηλος, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία.	Scabiosa camelus, multorum asinorum onera in se recipit.

Ω. — Ω.

Ὦ ΓΑ'ΜΟΙ, γάμοι.	O Nuptiæ, nuptiæ.
Ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλε ἀνδρὸς ἀρετά.	O Hercules, periit viri virtus.
Ὦ Λακιάδαι.	O Laciadæ.
Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν.	Mons parturivit, deinde murem enixus est.
Ὠμηστὴς Διόνυσος	Crudivorus Bacchus.
Ὦ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.	O quale caput, et cerebrum non habet.
Ὧ ἱκανὸν οὐδὲν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν.	Cui nihil satis, huic etiam nihil turpe.
Ὦ παῖ, σιώπα, πόλλ᾽ ἔχει σιωπὴ καλά.	Tace, puer, multum boni in silentio.
Ὦ οὗτος, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελεύσομαί σοι.	Heus tu, vel si saccus fias, non te accedam.
Ὠοῦ ἐξῆλθεν.	Ex ovo prodiit.
Ὡραιότερος Ὑακίνθου.	Hyacintho formosior.

Ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι.	Tanquam heros, in scuto hospitio excipere volo.
Ὠσὶν ἑστῶσιν.	Arrectis auribus.
Ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί.	Ut puerum amatores amant.
Ὡραιότερος Πορφυρίωνος.	Porphyrione formosior.
Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καίεται.	Tanquam veterem oleæ ramum comburit.
Ὡς τοῦ Φινέως τὸν βίον.	Tanquam Phinei vitam.
Ὥσπερ ἑωλοκρασίαν μοῦ καταχέεις.	Tanquam hesternâ potione me perfundis.
Ὠτίων πιστότεροι ὀφθαλμοί.	Auribus oculi fideliores sunt.

FINIS.

Excudebat C. Stewart.

BOOKS

FOR THE USE OF SCHOOLS.

To be had of the Publishers of this Work.

EXERCISES on the SYNTAX, and Observations on some peculiar idioms of the GREEK LANGUAGE; with an attempt to trace the prepositions, several conjunctions and adverbs to their radical signification. By *George Dunbar*, A. M. F. R. S. E. and Professor of Greek in the University of Edinburgh. Price 8s. boards.

COLLECTANEA GRÆCA MINORA ad usum tironum accommodata: cum Notis Philologicis, quas partim collegit, partim scripsit *Georgius Dunbar*, A. M. in Academia Edinensi Litt. Gr. Prof. Accedit Parvum Lexicon. One vol. 8vo. price 7s boards.

COLLECTANEA GRÆCA MAJORA, ad usum Academicæ Juventutis accommodata: cum Notis Philologicis, quas partim collegit, partim scripsit *Andreas Dalzel*, A. M. nuper in Academia Jacobi VI. Scotorum Regis Litt. Gr. Prof. Nunc demum pluribus in locis emendata, quibusdam novis excerptis et notis uberioribus aucta. Curavit et edidit *Georgius Dunbar*, A. M. Socius Regiæ Societatis, et in Academia Jacobi VI. Scotorum Regis Litt. Gr. Prof. Vol. I. 8vo. price 11s. boards.

COLLECTANEA GRÆCA MAJORA, ad usum Academicæ Juventutis accommodata: cum Notis Philologicis, quas partim collegit, partim scripsit *Georgius Dunbar*, A. M. One large vol. 8vo. forming a 3d vol. to *Dalzel's* Majora, price 15s. boards.

PROSODIA GRÆCA, sive Metrorum Græcorum Expositio; necnon Dissertatio Anglice Scripta, de usu Digamma in Homeri Carminibus; ejusdemque Regulis Hexametrorum præcipuis. Editio tertia. Studio *Georgii Dunbar*, S. R. S. E. 8vo. price 5s. boards.

ELEMENTA LINGUÆ GRÆCÆ; novis, plerumque, Regulis tradita, brevitate sua memoriæ facilibus. *Pars Prima*, complectens Partes Orationis Declinabiles, ad finem usque Verborum Regularium; et Analogiam duas in unam syllabas contrahendi, ex ipsa vocalium natura deductam, et regulis universalibus traditam;

studio *Jacobi Moor*, LL.D. olim in Acad. Glasg. Litt. Gr. Prof. PARTEM POSTERIOREM, Notasque adjecit *Gulielmus Neilson*, S. T. D. nuper in Acad. Belfast. LL. Hebr. et Gr. Prof. Editio Altera, 8vo. price 5s. 6d. boards.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCE. Lectiones variantes Griesbachii præcipuas; necnon quamplurimas voces ellipticas adjecit *A. Dickinson*. 12mo. price 4s. 6d. bound.

P. VIRGILII MARONIS OPERA: Interpretatione et Notis illustravit Carolus Ruæus, Soc. Jesu, jussu Christianissimi Regis, ad usum Serenissimi Delphini. Juxta ipsius auctoris editionem Parisiensem. Huic editioni accessit Index accuratissimus, ante editis longe locupletior. Accessit insuper Clavis Metrico-Virgiliana, sive difficultatum præcipuarum in Virgilii versificatione solutio; nunquam antea edita: Studio et cura *Gulielmi Duncan*, E. C. P. Price 12s. bound.

An Abridgment of AINSWORTH's DICTIONARY, English and Latin. Designed for the use of Schools. By *Thomas Morell*, D. D. A new edition, carefully revised, corrected, and compared with the best authorities; to which is prefixed a List of Roman Authors, with the best editions of their Works. By *William Duncan*, E. C. P. Price 15s. bound.

An INTRODUCTION to LATIN SYNTAX; or an Exemplification of the Rules of Construction, as delivered in *Mr Ruddiman's* Rudiments, without anticipating posterior Rules: to which is subjoined, an Epitome of Ancient History, from the Creation to the Birth of Christ. By *John Mair*, A. M. Revised by *Mr Carson*, Rector of the High School, Edinburgh. The Seventeenth Edition, stereotyped. 12mo. price 2s. 6d. bound.

HOMERI ILIAS Græce et Latine. Ex Recensione et cum Notis *Samuelis Clarke*, S. T. P. Two vols. 8vo. 18s. boards.

NOVUM TESTAMENTUM Domini Nostri JESU CHRISTI: Interprete *Theodoro Beza*. Price 3s. 6d. bound.

CORNELII SCHREVELII LEXICON MANUALE Græco-Latinum et Latino-Græcum: studio atque opera *Josephi Hill*, *Joannis Entick*, *Gulielmi Bowyer*, nec non *Jacobi Smith*, S. T. P. adauctum. Insuper quoque ad calcem adjectæ sunt Sententiæ Græco-Latinæ, quibus omnia Linguæ Græcæ Primitiva comprehenduntur. Item Tractatus duo: alter de resolutione Verborum, alter de Articulis; uterque perutilis, et æque desideratus. Hanc Editionem XXI. curavit et auctiorem fecit *Petrus Steele*, A. M.

